UYKUSUZ

28 AĞUSTOS ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/35 No: 626
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.

Anadolu Liselerinde laboratuvarlar bile sınıfa çevrilirken, sınıf kontenjanları 50'ye dayandı. Öğrencilerin tercih etmediği imam hatipler 10-14 kişilik sınıflarla yeni döneme başlayacak.

GEL SENİ DE İMAM HATİPE YAZDIRICAM

HOCAM AZ DAHA İTTİRSEN SIĞACAK GİBİYİM ...

YAZ AKŞAMI HİKAYELERİ

sana dargınım

Güneş, kızgın bir boksörün yumruğu gibi iniyordu ufukların böğrüne.. "Lanet olsun sana dünya" diye kıyasıya vuruyordu.. Güneşi oldum olası sevmezdi Cemil.. Ve batarayak attığı bu son yumruk, güneşin ahlaksızlığının ve kötücüllüğünün kanıtıymışcasına senelerdir cebinde tuttuğu bir koz olmuştu.. Ama bu sefer yeterdi.. Oturduğu, bardak koyma yerli kampçı koltuğundan hızla kalktı.. Marketlerde 40 TL.ye satılan bu koltuğa döndü bir süre baktı.. "Keşke kalkmasaydım" diye düşündü, çünkü bu koltukların ömrü 100 oturup-kalkmaydı.. Sonrasında metalleri yorulup bükülüyor, kumaşı esneyip yırtılıyordu.. Bi öfkeyle boş yere kalkmıştı..

Hızla eskiyecek olan kamp koltuğu, yakın zamanda dev bir hurdaya dönüşecekti.. "İşte kapitalizm" diye düşündü.. Kapitalizmi icat edenler hakkında söylentiler duymuştu.. "Rakıfelırlar, Roztçaylar, yahudiler, siyonistler, ingilizler dünyanın canına okuyup, kıyamet kopsa da hazreti mehdi gelsin diye uğraşıyorlar" demişti bi arkadaşı.. "Milletin işi gücü yok nelerle uğraşıyo" diye düşündü.. Rakıfelırlara ve rozçaylara uyuz olmuştu.. Ama yahudilere ve ingilizlere o kadar uyuz olmadı.. Çünkü turist demek döviz demekti.. "Turiste güler yüz göster" diye öğretilmişti.. "Hangi amk çocuğu öğretti acaba bunu bize?" diye içinden geçirse de, hızla geçirdiği için bi cevap bulamadı.. Hiç tanımadığı birine, bakkalından dondurma alacak, otelinde bi gece kalacak diye güler yüz göstermek gurur kırıcıydı..

Kirli terasın kırılmak üzere olan koltuğuna geri döndü.. Bi sigara içip güneşi batıracak ve eve dönecekti.. Plan buydu.. Ama ahlaksız güneşler, rakıfelırlar falan derken bütün tadı kaçmıştı... Zaten üç kuruş maaşla çalışan adamla niye uğraşıyorsun rakıfelir.. Kendi denginle uğraşsana...

Sonra bi büyüğünün söylediği aklına geldi Cemil'in... şöyle demişti "Rakıfelıra sinirlenecek kadar uzatıyorsa bişeyi insan, anla ki o adam ya**ak adamdır.." O zaman bu muhabbeti dinlediğinde "Öff ne küfürbaz adam bu yaa.." diye düşünmüştü Cemil.. Ama şimdi hikayede bahsi geçen ya**ak adamın kendi olduğunu dehşet içinde farkediyordu.. Güneş hala şahane şekilde batıyordu... Kırılmak üzere olan koltuk hala kırılmamıştı.. Ama Cemil eski Cemil değildi artık.. Şahane değildi ve kırılmıştı... Herşey olduğu gibi duruyordu ve Cemil artık orada değildi..

Cemil orada değildi ve şimdiden kırılmak üzere olan koltuğu, şahane batan güneşi özlemişti bile.. Kırılmak üzereydi ama kırılmamıştı lan koltuk daha... Güneş daha batmamıştı amk.. Cemil güneşten önce batmış ve güneşin battığı yeri hiç beğenmemişti.. Bağırdı Cemil "GÜNEEEŞŞŞ! SAKIN BATMA! SKCEKLER SENİ!" Biraz soluklanıp tekrar bağırdı "GÜÜGNEEŞ! DUYDUN MUU!"

Hayır dostlar.. Güneş duymuyordu Cemil'i.. Sadece kırılmak üzere olan koltuk kulak kabartmıştı... Uzanıp Cemil'e arkadan sıcacık sarılıp O'nu yumuşata bilirdi.. Yapmadı.. Çünkü ne zaman Cemil'e arkadan sıcacık sarılsa, cinsel yönden sertleşiyor ve dostça yapılan bu hareket bambaşka yönlere gidiyordu..

Evet, belki Cemil'i o da seviyordu ama o şekilde sevmiyordu.. Arkadaş olarak görüyordu Cemil'i.. Kardeş gibi seviyordu.. Aşkına karşılık alamayan Cemil iki kere intihara teşebbüs etmiş, bu yüzden işinden olmuş ve karısı çocukları terketmişti.. Ağlıyordu Cemil...

Kırılmak üzere olan koltuğa tecavüz etmişti Cemil... Evet dostlar.. Zaten koltuğun sağı solu bu yüzden yamulmuştu.. Bi çocukları olmuştu.. Tabure... Karısı tabureyi çöpe atınca ne biçim kavga etmişlerdi.. Hatıralar gözlerinin önünden batan şahane güneşle beraber geçiyordu... Karısı, tabure, koltuk... Bütün bu anılarda sevgi vardı.. Sevgi emek demekti ve yorulunca dinlene biliyordun.. Karısıyla koltuğun farkı buydu.. Koltuk konfor sunuyordu..

Kendini koltuğa attı Cemil.. Sığınabileceği tek limana attı kendini... Koltuk kırıldı..

O sırada uzakta başka bi terasta Lütfü de izliyordu gün batımını.. Lütfü de yorgun ve üzüntülü bir hikayeye sahipti.. Ne koltuklar sgmişti Lütfü de.. Ama aradığı mutluluğu bulamamıştı.. Batan güneş, elektrik saatinin aşağı kayan rakamları gibi inmiş, bir günü daha bitirmişti...

Mutsuzluk ve yorgunluk içinde geçen günleri sayarken, ufacık şeylerle mutlu olabilmek için terasa çıkan adamlardan biriydi Lütfü de..

"HEY SEN!" diye bağırdı Cemil'e.. Cemil duymadı.. "DİKKAT ET SKCEKLER" diye bağırdı tekrar

her şey olur

MATRIX GERİ DÖNÜYO!

ENSESİNDEKİ FİŞİ ÇEKİP BU DAVAYI TERKEDENLER MİLLETLE İRTİBATINI KOPARMIŞTIR!

MATRIX'TEN AYRILANLARIN ŞİMDİYE KADAR ESAMESİ OKUNMADI, ŞİMDİDEN SONRA DA OKUNMAYACAK!

KAZANAMAZSIN! AMAÇSIZCA DÖVÜŞMEYE DEVAM ETMENİN ANLAMI YOK!

MATRIX'TE NELER DÖNDÜĞÜNÜ ANLATSAM BİRÇOK İNSAN İNSAN İÇİNE ÇIKAMAZ!

ULAN HEPİNİZ MATRIX'TEYDİNİZ BE!

SEN SEÇİLMİŞ KİŞİSİN NEO!

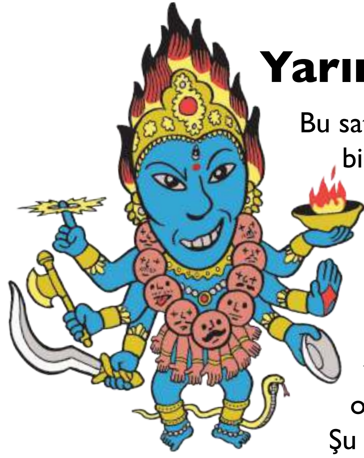
SEÇİLMİŞLERİN YERİNE MAKİNELERİ ATARIZ!

NEDEN ISRAR EDİYOSUN BAY BABACAN, NEDEN?

BU BENİM DÜNYAM! BENİM DÜNYAM!

BU MATRIX'İ PARÇALAMAYA HAKKINIZ YOK, PARÇALANMASIYLA DA Bİ YERE GİDEMEYECEKSİNİZ!

cem dinlenmiş

@kaansezyum

Yarının 'bu' günü

Bu satırları yazmaya çalışırken bir yandan en sevdiğim gruplardan Grup Tool'un yeni albümü internete sızmış, onu dinliyorum. 4 gün sonra çıkıyordu zaten ama iyi oldu. 13 yıldır nasıl bir albüm olacak diye düşünüyordum. Şu anda 3. parçaya geldim. Kendisi 7/8'lik bir eser. Tool'dan beklenen her şey var gibi görünüyor. Vokaller daha yumuşak eskilere göre. Davul biraz daha ön planda, gitarlar temiz, mega karambollere yer yok. Genelde atmosferik bir albüm olmuş. Uzun hipnotik tekrarlar, uzun sakin anlar var. Parçalar ortalama 10 dakika gibi. Albüm zaten uzun bir albüm olmuş. CD formatına sığmayan parçalar var. Amaaan neyse ne, daha detay arayan, açsın kendisi dinlesin, kendisi karar versin.

Kaan yine mal gibi bir sabaha uyanmıştı. Daha doğrusu uyanamamıştı. Gece denyo gibi alkol içmiş belli. Hale bak, gözler daha açılamamış, beyin kepenk kapatmış, hafıza aklı terk etmiş halay çekiyor ötede... Yine bir film açılınmış hangi film belli değil. Die Hard 3 filan gibi gereksiz bir kalitesizlik yaşanmış belli. Biranın bir kısmı bitememiş. Yazık lan o kadar para. Yarım bardak ısınmış bira sehpanın üzerinde duruyor. Bi tane sirke sineği nereden çıktıysa hemen gelmiş, biranın içine düşmüş. Biranın amel defteri de bu şekilde kapanmış.

Yanlış ne varsa itina ile yapılmış. Gün güzel geçince gece de şımarılmış. En sevdiğin arkadaşını darlamışsın terbiyesiz gibi. Güzelim günü batırmışsın. Sonra da aydı maydı ayağım kaydı şeklinde daha ayılmadan köşede içmeye başlamışsın. En kalitesiz bira ve tuvalet parfümü kokusu gibi bir tat var aklımda. Bira ağızda mı mayalanıyor ne oluyorsa leş gibi kokmuşum. Terliyorum şıpır şıpır. Neyse şimdi hava biraz esmeye çıktı, ben de balkona...

Albüm iyi gidiyor, dinledikçe kendime gelmeye başlıyorum. Sanki müziği dinlemeye çalışırken, beynimi de çalıştırmaya başladım. Aha gece 04:50 gibi beyran ve çiğ köfte siparişi vermişim. İki tane de ayran istemişim ama ayran değişik bir formatta geldi. Açık ayran istemiştim, şimdi anladım, ayranları çorba tabağına koymuşlar. Gece ayranları çorba sanıp içmedim ama beyranı gömdüm... Ya ben et de sevmiyorum ama o kadar, ne oluyorsa oluyor, başka bir insan çıkıyor içimden. İçimdeki maymun et seviyor, ekmek filan yemeği seviyor. Köfte seviyor yağlı yağlı... Neyse ki maymun bile kızartma batağına düşmemiş...

Bütün aldığım kararlar yanlış gibi geliyor birden. Öyle de bazen zaten, neden tutturamıyorum yolu da son saniyede yoldan çıkıyorum, aracı ve kendimi kaydırıyorum acaba? Neyse ya, şimdi biraz çay koydum –sallama- evde limon kalmamış, son limondan kalan son damlaları da damlattım. Hafiften acıkmaya bile başlıyorum. Bir yandan da vücudum hiçbir şey yapmak istemiyor ama yaparken de açılıyor. Yaptıkça kendinden kurtulmak mümkün demek ki. Mesele işini yapmak. İşine bakmak... Ben hep kendime baktım belki de. Biraz da işime bakayım bari.

Önce bir sıfırlanmak lazım. Sisteme aç kapa yapmak belki. Yorgunluğu aşmak için bir şeyler yemek olabilir. Bünye de sonuçta bir insan. Onun da ihtiyaçları var. Bol su içmekle başlanabilir. Şurada ufak bir elma var, onu kemirsem az da olsa kan şekerine faydası olur. Artık kendimi bu kadar yormayayım bir zahmet. Hep bir şeyler oluyor, hep bir bahane bulunuyor. Artık bahaneler bitti. Bundan sonrası insanlık olmalı. Bu durağı kaçırırsam fena. En azından bir süre daha kaçırmam gibi geliyor bana ama kendimden de çekiniyorum. Maymun ortaya çıktı mı onunla uğraşmak çok zor. Maymun hep kendi istediği olsun istiyor. Maymun çevresini görmüyor ama belki de maymunluğu bu yüzdendir. Belki daha iyi bir maymun haline gelir bir gün.
Belki bugün, belki de yarınının bugünü.

nisan hakan

EVDE YAZ TATİLİ

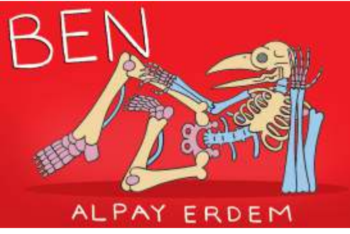

æ Merhaba.

æ Dün de bence çok acayip komik bir şey yaşandı. Evde donla oturuyorum öyle, kapı çaldı. Kameradan baktım, bir adam var aşağıda. Dedim "kesin kurye geldi yine". Genelde kurye geliyor çünkü eve. Başka biri gelse haber etmeden pek gelmiyor da, kurye haber etmeyi sevmiyor. O zaten genelde sen evde olma istiyor. Evde olma ki sonra uğraş dur istiyor. Galiba. Yani bence. Bilemedim. Neyse, evde öyle donla oturuyorum. Üşendim. "Şimdi" dedim "kim yukarıya çıkacak". Ev dubleks de. Benim çamaşırlarım hep yukarıda. Çok üşendim. Bu arada otomatiğe de bastım, adam da yola çıktı geliyor. Bir şey yapmam lazım ama ne. Kedi Çiko'nun battaniyesi ilişti gözüme. Kedi Çiko'nun ince bir battaniyesi var, o battaniyeden başka hiçbir şeye yatmaz. Size şöyle söyleyeyim, o battaniye olmasa, Çiko uyumaz. Uyumazlıktan çatlar, o olur. O kadar seviyor battaniyesini. Dedim "kalk bakayım Çiko şu battaniyenin üzerinden, bana lazım şu anda." Zorla da olsa kaldırdım battaniyesinin üzerinden Çiko'yu. Dev kıymetli çünkü battaniyesi. Bayağı Çiko'yu battaniyesinden silkeledim de anca öyle ayrılabildim battaniyesinden Çiko'yu. Sinden Çiko'yu. Sinden. Den. En. Nen. Enenee menenee. Ne diyordum, "battaniye". Sardım belime battaniyeyi, üstüm çıplak, açtım öyle kapıyı adama doğru. Adam beni görür görmez dedi ki, "Alpay Bey" dedi, "geçen ben sizin adınıza kurye getirmiştim, ama onu sizin adınıza eşiniz almıştı, siz evde yoktunuz, ben de aklımdan geçirdim, acaba o Alpay Erdem bu Alpay Erdem mi diye, şimdi görüyorum ki, o Alpay Erdem resmen bu Alpay Erdem'miş, o Alpay Erdem ancak bu kadar bu Alpay Erdem olabilir, ben sizi Güldür Güldür'de izledim, hamam hikayeniz efsane, o hikayede de zaten Koşuyolu'nda oturduğunuzdan bahsediyordunuz, zaten oradan daha çok şey yaptım, Bağlarbaşı'ndan Koşuyolu'na kadar, hamamdan çıkıp üzerinizde peştemalle geliyordunuz eve kadar, kafanız çünkü çok güzeldi, ayağınızda da takunyalar,.." bayağı böyle bütün hikayeyi anlatıyor bir yandan da. Yalnız karşısında belime sardığım battaniyeyle duruyorum bu arada adamın. Zorlasan peştemal işte. Ayağımda Crocs terlikler var, sarı sarı. Zorlasan takunya onlar da. Sanki ben böyle hep bir hamam kafası yaşıyormuşum gibi bir durum var ortada. Bu arada Çiko da battaniyesini çekiştiriyor. Battaniye üzerimden düştü düşecek. Adam, "Güldür Güldür'de anlattığınızda da aynen böyle bir durum vardı" dedi. Güldür Güldür'de ne anlattıysam, adamın karşısında neredeyse aynısıyım. "Sizden bir imza rica edeceğim" dedi. Dedim "imza tamam da, kurye nerede?" "Kurye yok" dedi, "ben sadece sizden imza almaya geldim" dedi. "E iyi" dedim "öyleyse, öyleyse öyle olsun madem" dedim. "İsim nedir" dedim. "Haldun" dedi. "Haldun'a Sevgiler…" yazdım, "Alpay Erdem" olarak da imzamı attım, teşekkür etti gitti. Ben de gün ortasında yaşadığım bu çok acayip kafayla kalakaldım. Düşününce gerçekten çok çok acayip ama. Resmen.

æ Nasrettin Hoca'yı da irdele irdele bitmez. Hani "kazan'ın doğurduğuna inanıyorsun da öldüğüne niye inanmıyorsun?" muhabbeti var ya, düşününce çok çok akıl dışı bir olay değil mi bu ya. Yani adam da demiyor ki karşılığında, "tamam da hocam, bu kazan'ın ölüsü nerede?" diye. Her şey yarım sanki Nasrettin Hoca fıkralarında. Herr-şey ama. Kazan'ın ölüsü nerede gerçekten? Gömdün mü kazan'ı? Ver bana, ben onun ölüsüyle de aş pişireceğim belki. Ha "senin kazan yok oldu" dese anlarım. "Kazan'ın doğurduğuna inanıyorsun da, yok olduğuna niye inanmıyorsun" dese, bir nebze de olsa anlamaya çalışırım. Ama o zaman da şaka tam oturmuyor. Ha öbür türlüsü oturmuş da ne oluyor, o da var. Nasrettin Hoca şakaları belli ki zamanının ötesinde şakalardı. Öyle olmasaydı zaten bugüne kadar gelemezdi o şakalar. Ama çok da zamanının ötesinde de değilmiş öyle sanki o şakalar. O şakalar. Maksimum zamanının otuz sene ötesinde olsun hadi o şakalar. Şimdinin nereden baksan yedi yüz sene gerisinde ama o şakalar. "Tamam ver bana kazan'ın ölüsünü, ben onun belki ölüsüyle de aş pişireceğim." Amaaan, neresinden tutarsan tut, elinde kalıyor. Sonra göle maya çalma hikayesi. Daha önce de irdelemiştim bu mevzuyu, yine irdeleyeyim. İrr-deleyeyim. Orada adam diyor ya, "hocam hiç göl maya tutar mı?" diyor ya. Bu aslında bir soru değil, bu bir şaşırma ifadesi. Çünkü o adam bir an için bile olsa inanıyor gölün gerçekten de maya tutacağına. Hoca da o açığı o anda bir yakalıyor, yapıştırıyor cevabı. Nasrettin Hoca çünkü bu, hiç durur mu, "ya tutarsa" diyor. Bilimsellikten, mantıktan fersah fersah uzak bir olay bu. Tutmaz tabii göl maya. Koca göl maya tutar mı. Tutmamış da zaten. Tutsa haberimiz olurdu. Fakat gel gör ki, bu şaka tutmuş. Günümüze kadar da gelmiş. İnanılır gibi değil. Günümüze kadar gelen bazı başka şeyleri de düşünüyorum da, aklımı çıldırıyorum gibi oluyorum. İnsanlık gerçekten çocukluk evresinde hala. Öyle işte. Çok da şey yapmayayım, ben zaten ustalara büyüklere hep saygılıyım. Ama Nasrettin Hoca'nın muhatap olduğu kitle de gerçekten bir acayipmiş. Nasrettin Hoca da ne yapsın. Öyle kitleye böyle mizah. Yapacak bir şey yok. Nasrettin Hoca da haklı. Dehası zaten burada saklı. Kitleyi çözmek. Durumlar hep bu yani.

æ Hoşça kal.

"HİKAYECİ"
31 Ağustos Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
7 Eylül Cumartesi / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00

CEM GÜVENTÜRK

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

ŞAKA MAKA İLK BAŞTA ÇOK BOZULDUM ALANIM FALAN DEDİĞİN ZAMAN AMA SONRA BAYAĞI SEKSİ GELDİ...
HAHAHAHA NASIL SEKSİ GELDİ BE, SENİN KAFA DA DEĞİŞİK ÇALIŞIYOR YALNIZ, EE ANLAT!
ALAN MALAN DERKEN VÜCUDUNU DÜŞÜNMEYE BAŞLADIM.
ALANA YAKIN DURUYORUM SÜREKLİ AMA DOKUNAMIYORUM.
HIMM ANLADIM SANIRIM, ETKİLEYİCİ
AH! AH! AH! KRİZİ FIRSATA ÇEVİRDİM...
BAK NE DİYCEM DEMET'İ ARAYIP ÇABUK GEL DİYCEM, GELENE KADAR OYNAŞIRIZ...
HAHA BAK O OLUR İYİCE KIVAMA GELİRİZ.
DUR ÇALIYO... ALO HAH, NABER? NE YAPTIN?..
NE YAPAYIM İŞTE KABUL EDİLDİM FORMALİTELERİ HALLEDİP ÇIKICAM, GENÇTEN DAHA GENÇ GÖRDÜLER DEMEK Kİ TITITI SEN NAPTIN?
İYİ YA DİLAY'LA OTURUYORUZ BİZ DE...
BUZLARI ERİTTİK, NE DİYCEM SEN DE İŞİN BİTİNCE DİREKT GEL BEN DE BU ARADA KIVAMA GETİREYİM ORTAMI, SONRA DİREKT SALDIRAYIM AH! AH!
GÜLSEN, GÜL KİM KİMİ KIVAMA GETİRECEK GÖRÜCEZ BİRAZDAN KİKİKİ...
TAMAM SEL GELMEDEN BAŞLAMIYO ZATEN.
HASKTİR YAA?
?
DEMET OKEY DEDİ SEN NİYE HASKTİR DEDİN BİŞEY Mİ OLDU?
YA KÜPEMİ DÜŞÜRDÜM, UĞURLU KÜPEM O SEN DE YARDIM EDER MİSİN?
ÖHÜM TABİ ŞU SEHPANIN ALTINA BAKIIM.
VAY BABOV VAY.
KORAY Bİ BAKAR MISIN CANIM...
Bİ SANİYE !..
EFENDİEAALGH... GLUP... ÖHÜM EFENDİM.
YA ELLERİM TÜYLENDİ, RİCA ETSEM ŞU KÜLODUMU DÜZELTİR MİSİN?
İSTERSEN DUDAKLARINI DA HAFİFÇE DEĞDİREBİLİRSİN.
KIVAMA GİDERKEN KIVAMA GELEN BEN OLDUM...
HAHA BEN ZATEN KIVAMDAYIM YAVRUM.

Demet yolda.

"1 Adet Ödenmemiş Borcunuz Bulunmaktadır"

● 210 liralık kredi taksidim var. Geçtiğimiz haftaya kadar düzenli ödüyordum fakat son taksidimi biraz geciktirdim. Bankanın gözünde hiç değerim yokmuş onu anladım. Güvenilmez bir adammışım ben. Tek bir taksit ve üstelik 210 lira gibi onların gözünde değeri olmayan bir rakam için önce tarafıma mesaj atıldı, ardından 2 kez arandım. Bir kaçakçı gibi davranıldı bana ve kırıldım. 10 aydır hiç aksatmadan düzenli ödeme yapıyorum fakat 3 günlük gecikme için yapmadıkları kalmadı. Adresimi bilseler dövmeye geleceklerdi belki de? Onlara istediklerini vereceğim ve sabaha karşı 4.30 sularında limanda beni bekleyen küçük bir tekne ile karaya ayak basıp tel örgüleri aşmayı planlıyorum. Sınırı geçmek için 24 saatim var… Eğer ben onların gözünde böyle bir adam isem bunu onlara gerçekten vermeliyim.

● Ekibimdeki doktor arkadaşım, bankadan kaçırmak zorunda olduğum 210 liralık servetimi yarım saatlik bir operasyon ile mideme yerleştirdi. Valizimi hazırladım ve yanıma bir şişe rom, biraz da tütün aldım. Afgan mülteciler ile birlikte beni teknenin alt kısmına saklayacaklar. Bu uzun ve tehlikeli yolculuk başarılı bir şekilde sonuçlandığı takdirde azılı banka personeli ile masaya oturup uzlaşmaya çalışacağım ve onlara reddedemeyecekleri bir teklif sunacağım. Ödeyeceğim taksidimi. Kaçamam çünkü tekneyle. Ama öyle hissediyorum. Hissettiriyorlar…

● Piknik ve benzeri etkinliklerde güneş'in hangi açı ile saat kaçta hangi noktaya vuracağını hesaplayan insanlara büyük saygı duyuyorum. Biliyorsunuz bu işlem sayesinde piknikçilerin oturmaları gereken yer tespit ediliyor. Sanırım bu basit bir hesaplama işlemi ancak ben beceremiyorum. Yakın zamanda böyle bir girişimim oldu ve arkadaşlarım hasırı serecekken "Oraya az sonra güneş gelir, hafif sola" diyerek yersiz bir müdahalede bulundum. Güneş benim hesapladığım gibi hareket ettiğinde tarafıma duyulan saygının artacağını düşünüyordum. O gün orada bulunan herkes vay be diyecekti belki de. Vay be! Bunu nasıl hesapladın ve bizi güneş'in zararlı ışınlarından korudun?

● Belki de sana minnettarız deyip kucaklayacaklardı beni. El üstünde tutulacaktım. Günün sonunda evlere dağıldığımızda bu hareketim ailelere de anlatılacaktı ve aile büyükleri televizyonun başından kalkıp ayakta alkışlayacaklardı beni. Maalesef tahmin ettiğim gibi olmadı. Güneş, benim hesapladığım biçimde hareket etmedi. Arkadaşlarımı yanıltmış ve onları kavurucu sıcağa maruz bırakmıştım. Mahcup oldun mu diye soracak olursanız eğer kesinlikle olmadım çünkü denedim. ve bir gün "Tedx: Pikniğin kahramanları" başlıklı konuşmamda yine yenil daha güzel yenil şeklinde bu anımı anlatacaktım.

● Bu yaz ilk kez çadır tatili yaptım. Heves edip tüm malzemeleri eksiksiz aldım fakat tatil boyunca huzursuzdum. Çadıra nasıl güvenebiliyorsunuz? Dışarıdan yapılacak basit bir müdahale ile açılıyor bu ürün. Ucuz bir fermuara canımı emanet edemedim ben. Gece boyu ayaktaydım. En küçük çıtırtıda gözlerimi kocaman açıp çadırın tavanına bakıyordum. Kumaşa vuran ağaç gölgesi, ucuz bir korku filmi sahnesi gibi üzerime çöküverecek ve beni öldürecek gibi hissettim çoğu zaman. Domuz sürüsü tarafından çadırımın parçalanacağını ve üçüncü sayfa haberlerine "Domuzlar dehşet saçtı" başlığı ile konu olacağımı hayal ettim. Haber(!) sitesindeki ilgili fotoğrafları görmek için 9. sayfaya kadar büyük bir sabırla bekleyecek miydi insanlar? Sanmıyordum…

● Herhangi bir saldırı durumunda kolluk kuvvetlerinin bölgeye ulaşması en az yarım saati bulacaktı ve hayatta kalmam için bu süre ne yazık ki yeterli değildi. Çadır tatilini hayatta kalma mücadelesine dönüştürüp zehir etmek için güzel bir fırsat geçmişti elime. Üç gece üst üste 1-4 nöbeti yazdım kendime. Sık sık devriye atıyor ve uyuyup uyumadığımı kontrol ediyordum. Üçüncü gecenin sonunda bu nöbetlerin ağır olduğunu ve uykumu alamadığımı fark edip güvenlik zaafiyeti yaşatmaya başladım. Üstelik nöbette de uyuyordum. Buna rağmen herhangi bir sorun yaşamadım ve endişelerimin yersiz olduğunu gördüm. Seneye bir kez daha çadır tatili yapacağım ve bu kez bomba yüklü araçla çadırıma saldırı düzenlemeyi planlayan örgüt üyelerini kıskıvrak yakalayacağım.

● Heybeliada'ya gitmeden önce küçük bir araştırma yaptım ve Hüseyin Rahmi'nin burada bir evi olduğunu öğrendim. "Burası açık değil tırmanmayın boşuna iflahım s*kildi" şeklindeki Google ziyaretçi yorumları beni bu eve daha yakın hale getirdi diyebilirim. Uzun uzun yokuş tırmanıp eve ulaştığımda tadilatta olduğunu kendi gözlerimle görmüş oldum ama bunu çok fazla dert etmedim. Dışarıdan seyretmek bile güzel. Etrafı ağaçlarla sarılı, heybetli ve biraz da ürkütücü bir görüntüsü var. Merdivenlerden çıkıp bahçe kapısına ulaşıyorsunuz ve burada sizleri bir uyarı levhası karşılıyor. Merdivenin etrafını küçük küçük otlar çevrelemiş. Uzaktan izleyebiliyorsunuz sadece ve biraz hayal kuruyorsunuz.

İLKER ALTUNGÖK

Malkoçoğlu Ali Bey vs. Matrixgilin Neo

Hazır Matrix filmlerinin yenisinin çekilmesi gündemdeyken üşenmedim, oturdum üç tane Matrix filmini arka arkaya seyrettim. Zamanında üç filmin üçünü de sinemada izlerken uyuyakalmış, ne olup bittiğini de çok anlamamıştım. Yanlış anlamayın, filmler sıkıcı diye uyuyakalmadım, o dönem sinemada uyumayı çok sevdiğim, salt uyumak için sinemaya gittiğim bir dönemdi. Öyle filme falan bakmaz, hele sabahladıktan sonra ilk matinede ne oynuyorsa en erken o filme girer, koltuğuma kurulur, film başladıktan kısa bir süre sonra da uyurdum. Resmen sinema dışında uyuyamaz olmuştum. Evde, ofiste, dergide sabaha kadar çalışıp sabahın onunda uykulu gözlerle sinemaya gidiyor, illa birkaç film arasında tercihte bulunmam gerekiyorsa da elbette en uzununu seçerdim. Star Wars Episode 1, Yüzüklerin Efendisi iki kule gibi filmlerin tek sahnesini hatırlamıyorum, bir tek on dakika ara verildiğinde filmin sesi kesildiği için uyanır, arada olduğumuzu anladıktan sonra uyumaya devam ederdim.

Sinema sanatına karşı sergilediğim saygısızlıktan ötürü bütün set emekçilerinden özür dilerim ama yapacak bir şey yok. Hatta şimdi anlatırken sinemaya gidip uyumayı o kadar çok canım çekti ki anlatamam. Ama tabii o zamanlar sinema ucuzdu, şimdi sinema biletine o kadar para verip uyuyacağınıza otele gidin aynı paraya geliyor.

Hey neyse, konu benim ilk gençlik yıllarımın über denyolukları değil, Matrix. Hatırlarsanız Türkmenistan devlet başkanı Berdimuhamedov dönemin cumhurbaşkanı Abdullah Gül'e bir at hediye etmişti. Dur yok, bu başka bir şeydi. Hah, hatırlarsanız bu Matrix filmleri ortalığı kasıp kavururken Cüneyt Arkın abimiz çıkıp "Ulan benimle niye dalga geçiyorsunuz o zaman, ben ok atıp beş kişiyi vuruyordum, bu herifçioğlu havalarda uçuyor, kurşunları eliyle durduruyor," diye bir çıkış yapmıştı. O dönem filmler esnasında uyuduğum için tam anlayamadım ama geçtiğimiz hafta inat edip filmleri seyrettikten sonra anladım ki Cüneyt Abi haklı. Zira her ne kadar sinemaya gidip uyuyarak dönen bir insan olsam da, gerçek bir sinemasever olduğum için her gün evde üç tane film seyrederim ve bu filmlerden biri Türkan Şoray ve Kadir İnanır'la Karagözlüm filmiyse en az biri de ya Battal Gazi, Kara Murat ya da Malkoçoğlu serisinden bir filmdir. E şimdi Matrix'leri henüz seyretmiş bir insan olarak Cüneyt Arkın'a yerden göğe kadar hak vermeden edemedim. Ya bir kere Canan Kaftancıoğlu kusura bakmasın ama diğer tarafta Meral Zeren var, Esen Püsküllü var, Nebahat Çehre var, Suzan Avcı var. Hadi onu bir kenara bırakalım, ben bu filmleri zamanında izlerken allahtan uyuyakalmışım yoksa valla paramı isterdim. (Daha önce Blair Witch filmine ne olduğunu da bilmeden gidip çıkışta gişede paramı istemişliğim var.)

Yani şimdi allasen nedir bu? Felsefe melsefe bahsine hiç girmeyelim, o iş öyle karakterlerin isimlerini lise 2 felsefe kitabından seçerek koymakla olmuyor. Ona bakarsan Malkoçoğlu'nda derin siyaset felsefesi var, Battal Gazi'de sınıf din sosyolojisi var, Kapıcılar Kralı'nda Marksist sınıf analizi var. Gerçi Kapıcılar Kralı'nda gerçekten Marksist bir analiz var bak, onu silelim, siz onun yerine Sakar Şakir yazın öyle okuyun. (Gerçi Sakar Şakir de mülkiyet ilişkileri üzerinden okunabilir ama tam okuyacağım Gardrop Fuat'ı bir yere koyamıyorum.) Hayır, zaten kaşığı (varolmadığı için) bükebildiğin, canın sıkılınca uçabildiğin dijital ortamda niye karate yapıyorsun hiç anlamış değilim. Ayrıca olmayan bir yerden olmayan başka bir yere gidip gelmen niye bu kadar vakit alıyor, koskoca matrix'i tost makinesinde mi çalıştırıyorlar, kuramamışlar mı adam gibi bir sunucu? Sorun çıkınca format atamıyorlar mı?

Tabii üzücü, ama filmleri seyredince neden büyük ilgi gördüğünü de anladım sanki. Filmlerdeki en cazip unsur, karakterlerin normalde binlerce saatlik çalışmayla edinilebilecek helikopter kullanmaktan karate yapmaya her tür beceriyi anında "download" etmeleri, bir çırpıda bütün bu becerilere kavuşabilmeleri. Zira her yeni nesil, herhangi bir kazanım elde etmek için bir önceki nesilden daha az uğraşmak istiyor, bir önceki neslin göze aldığı fedakârlığın en fazla yarısını göze alıyor. Kimse beş yıl boyunca her gün sekiz saat karate eğitimi almak istemiyor, kimse on bin kare karikatür çizip çizgisini geliştirmeyi göze alamıyor, kimse bir sayfa yazı yazmak için on beş sayfa yazıp oradan bir sayfa çıkarmayı istemiyor ve hepsinden kötüsü hemen hiç kimse ülkeyi ya da dünyayı değiştirmek için emeğini ve mesaisini bir davaya adamaya yanaşmıyor. Hemen herkes, her şey, hemen olsun istiyor, olmayınca da Gezi'de olduğu gibi "Aman olmadı ya," diyerek dağılıyor işte.

BEBEK KAFASI
VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Fikrimi çalmalarına kızmıyorum... Fikirleri olmayışına kızıyorum." - Nikola Tesla

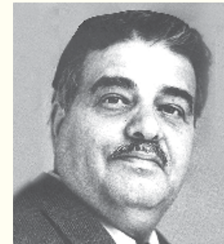
● **Güncellenmiş dua: Rabbim, nasiplisinden nasipsizine, mizahçısından mizahsızına, yalakasından kandırılmışına, sen kimseyi 'Külliye Zangocu' haline getirme, amin!**

● Ecevit'in hatası, tarihin de şiir gibi, 'tek başına' yazılacağını sanmasıydı...

● **"Edebiyatla aranız nasıl?" sorusuna, Demirel'in "Bir dönem Rus ve Fransız klasiklerini okudum VE İYİ OKUDUM!" cevabını vermesi. İyi okurken, dikkatini dağıtana da celallenecek gibi adamdı he.**

● Sürekli dizi izleme ve anlatma vasatlığından bıktım usandım!

● **"Bakanlar bana gövdemi görürler, ben başka yerdeyim / Gömenler beni gövdemi gömerler, ben başka yerdeyim." diyor, güzel şairimiz Asaf Halet Çelebi. "Sebepsiz hüzün hocamdı, loş odalar mektebinde" diyor. Ve de "Benim en güzel çocukluğumu / Ahmak bir ayak ezdi" diyor. Daha neler diyor, okuyalım arkadaşlar, hiç ara vermeden.**

Asaf Halet Çelebi

● Birisi müşkülat çektiğinde, zor duruma düştüğünde şenlenen kişi, yaradılışın özüne ters varlık. Ruh kumarbazı. İblisin asistanı...

● **Rahmetli Zeki Beyner, çok iyi bir karikatüristti, hayli enteresan ustaydı. 19 yaşında, Çarşaf dergisinde çalışırken, uzun uzun izlerdim Zeki Abi'yi. Dalar, düşünür, durmadan da çizerdi. Habire çizerdi. Az konuşurdu ve konuştuğunda da mutlaka değerli, önemli bir şeyler söylerdi. Çizimlerini çok severdim, hele de dolgun meme çizimlerini! Bana soyadımla hitabeden ilk ustamdı. Bir gün sebebini de açıkladı: "Emektar yazar Vedat Saygel iyi arkadaşımdır, hep ona 'Vedat' dediğim için sana 'Özdemiroğlu' diyorum!" Usta ve adaş yazarla anılmak, o yaşta çok heyecanlandırmıştı beni. Sonradan yollarımız ayrıldı, yıllar sonra bir kez telefonda konuştuk, yine bana soyadımla seslendi... Ah zaman, geçip gitmek için mi varsın?! Nur içinde yatın Beyner Usta, Saygel Usta, bütün emekçi ustalarımız...**

● Kalbiyle düşünen, beyniyle de üzülür.

● **Ağustos'un yarısı, güzelim şehir Lefkoşa'da geçti. Hayatımda çekmediğim kadar fotoğraf çektim. Niye acaba diyodum, "Gelmiş geçmiş en çok fotoğraf çeken lider Rauf Denktaş'ın memleketinde ya ne olacaktı" diye sevgili arkadaşım Rewhat Arslan uyandırdı! (Kıbrıs'tan açılmışken konu, 'Öpecem Seni' esaslı şarkı, belirteyim!)**

● Kekeme arkadaşım İngilizce öğrenmiş, "The... The... The..." deyip duruyor...

● **Sanatçıların çevresindeki insanların çok şanslı olduğunu düşünmeyin. Gösteri, başı sonu olan, montajlanmış bir iş. Konser hep tanımadığın yabancılara verilir, akort hep senin yanında yapılır!**

● Teoman, müziğe asla ara vermesin. Sinema, o başka. Sinemaya ara mara değil, bildiğin son versin, nihayet versin...

● **Rahmetli Erdal Öz'le bir Galata turunda beraber olmuştuk. Rehberimiz, bu işin ustası Saadet Özen'di. 'Yaldızcı Aziz' diye tabela gördük. "Vaftizci Yahya gibi" dedim.Erdal Abi güldü. "Biz senle hep dolaşalım ya" dedi. Nur içinde yatsın. Kitaplarından mahrum kalmayın.**

● Zeki adama az para vermeyi ticari başarı sayan da var. Var...

● **Hande Erçel, çok güzel bir oyuncu. Oyunculuğunu izlemedim. Fizik babında güzel. Bu ülkenin en mutlak göz sahiplerinden sevgili Kemal Aratan söylemişti de ilk, öyle görmüştüm. Estetik açıdan Kemal asla yanılmaz... Bir gazete haberi okudum, "Bazlama Surat Diyemezsin Bana" başlıklı. Erçel, sosyal medyada kendisine 'bazlama surat' diyen 23 yaşındaki Alp K.'ya dava açmış; Alp K., 3 aydan 1 yıla kadar hapis istemiyle yargılanacakmış. Erçel, uzlaşmayı da reddetmiş. Bence uzlaşsın, affetsin Hande Erçel, . Bazlama ne güzel şey, çay ve peynirle ne güzel gider. Reçel de olur. Davanın hakimi olsam, duruşmaya bazlama getirtirim, bilirkişi incelemesi yaparım! Benzerlik olmadığına karar verir ve bazlamayı da oradakilere elimle bölerim! Affet gitsin be Hande Erçel. Dinle beni, üzerinde hatırım, yok! Gine de dinle beni. Senin bende hatırın olsun. Uzlaşma, barış, bunlar hoş şeyler. Alp K., sen de serserilik etme artık.**

Vedat Özdemiroğlu / Stand Up / Asmalımescit / Mask / Eylül 2019'da / Her Salı / İlki 3 Eylül 2019 Salı / 21.30 (Çağdaş Erçelik - Kabare Şarkıları eşliğinde

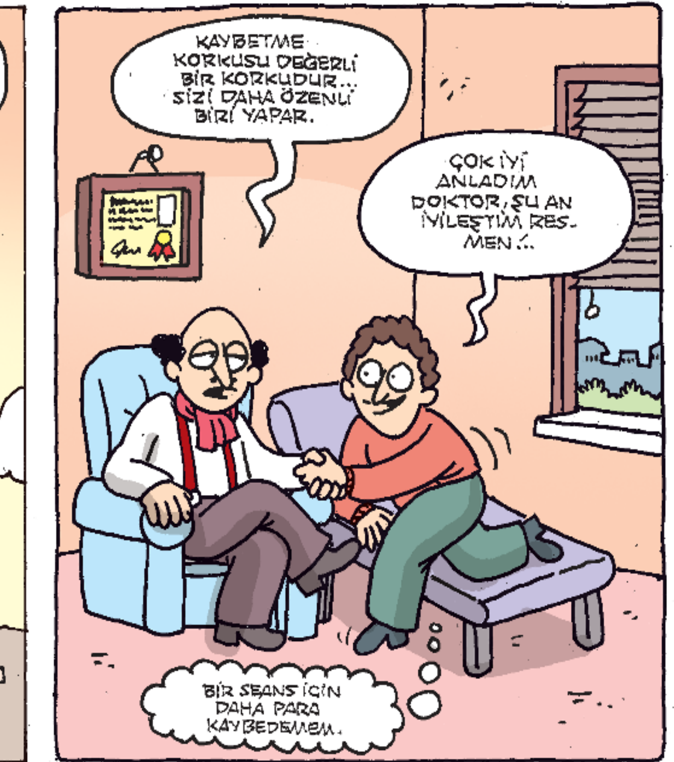
vedatozdemiro@gmail.com

mustafa satıcı

FURKAN ÖZÇOBAN

ama arkadaşlar iyidir

cihan kılıç

ARAŞTIRMA HASTANESİ
Öhöhö
VROOuuu
ÖHHÖHHÖEEĞ!
ÇIT!
AĞH!.
ACİL
SIZIMM
ıngh.
BİR AĞRI KESİCİ YAPALIM, AÇIN KALÇANIZI!
Geçmiş olsun AY AY!
Ağrı kesiciye alerjisi varmış. Bi MR çekilsin.
VOZOOVOZOO
24-25 omurları arasında anüler yırtık. Ameliyata gerek yok sizi fizik tedaviye yönlendireceğim.
FİZİK TEDAVİ VE REHABİLİTASYON.
Size verdiğim hareketleri yapın, ağrınız olursa diye bir gel yazıcam.
Evde.
Yaşam tarzını değiştireceksin abi, şehir hayatı masabaşı iş ya ne olacaktı.
Doğru diyosun.
1 HAFTA SONRA.
POLENN
POLENN...
POLEN
POLENN..
HIAAPÇIIE!!
ÇIT!
IAĞ!

Rüzgar, rüzgar, rüzgar. Yazlık yerin insafsız işletmesinde "ölüm yiyene de gelecek, yemeyene de gelecek ve seni elinden tutup bilinmezin çayırlarına doğru sürüklerken dikenlere takılmış bir kumaşın yırtılmasını andıran sesiyle "yaşadın mı bu hayatı, yedin mi karideslerden?" diye soracak. İşte bizim "yemedim, gereksiz pahalıydı, yoğurtlu bir şy yedim" diyenlerden olmamamız lazım, "yedim tabi neden yemeyecek mişim? Bira da içtim" diyenlerden olmamız lazım." diyerek doldurduğum masanın altından giriyor, üstünden vuruyor rüzgar. Yandan geliyor pet şişeleri deviriyor, diğer yandan geliyor masa örtüsünü kaldırıp yoğurtlu bir şeyin olduğu tabağı ters çevirmeyi başarıyor. Yoğurtlu mezeyi bebeğim söylemişti, ben karides söyleyince de "fazla mı oldu acaba?" demişti. Ona şöyle demiştim: Fazla olan tek şey senin meze konusunda kendine güvenin. Yoğurtlu şey de gelsin, senin dediğin de olsun. Ama bu masada tek görevi karidesin ne kadar daha üstün bir meze olduğunu vurgulamak olacak, yanında çirkin durarak karidesin güzelliğini daha da ortaya çıkartacak. Sen ise iki meze yanyana geldiğinde beyaz ekmeği karidesin kanına bulayan ilk şahıs olacaksın.

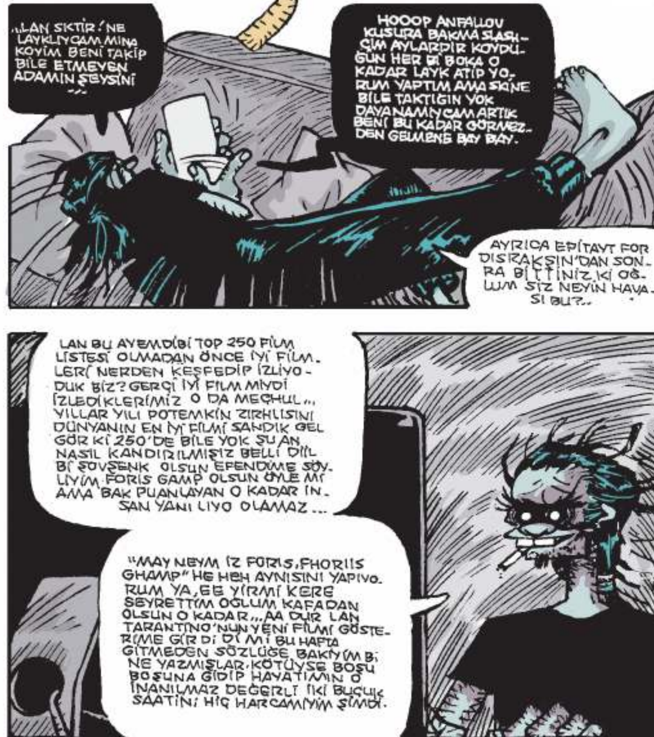
Haydi şimdi biraz da doğayı şakşaklayalım, onun gücünü kudretini övelim. Bravo doğa, yok canından arttırdığı parayla kendine masa kuran tatilcinin yemeğini yere attın, birasını masaya döktün. Bugüne kadar doğaya saygı duymuyordum, hep yerlere tükürüyordum ama kırkbeş liralık karidesim yere dökülünce birden inanılmaz saygı duymaya ve Ömer Madra'ya hak vermeye başladım. Artık yerlere hiç tükürmeyeceğim ve sadece açık radyo dinleyeceğim. Böyle diyeceğimizi, böyle düşüneceğimizi mi düşünüyor gerçekten doğa? Ona bu saçma akılları kimler veriyor, hangi çevreci örgütler "git tatillerini boz" diye kulağına zehir akıtıyorlar? Lazım değildir ama bir akıl da ben vereyim: Dost böyle kazanılmaz.

Masaları ters dönen, kurusun diye kenara bıraktıkları battal boy poşete benzeyen mayoları uçuşan, gazeteleri içine şeytan kaçmış gibi havada çırpınmaya başlayan diğer müşteriler doğanın kudreti karşısında cıkcıklıyorlar, toparlanıyorlar, birbirlerine ve garsonlara talimatlar yağdırıyorlar: "Rakımı alın, şu karidesi alın, gazetenin üstüne bir şey koyun... Torunlar da kendilerini bir yere sabitlesin ve miras beklentisiyle benim ölmemi beklemeye devam etsin." Ben elimde biramla rüzgarın en yoğun estiği yöne doğru gözlerimi kısarak bakıyorum. Bu bakışın her dilde, her kültürde tek bir anlamı vardır: Ne gereği vardı? Bebeğim hızlı hızlı eşyalarını toplarken "sen de şu kitapları bilgisayarı al, yağmur başlarsa zayi olurlar" diye bağırıyor. Ne gereği vardı bakışımı bozmadan ona doğru çeviriyorum. Faydalanmak isteyen için bir hayrattır, bir pınardır "ne gereği vardı?" bakışım. İstifade etmek isteyenin benim canımı sıkacak bir şey yapması ya da söylemesi, hatta bazı insanın benim durduğum yere gelmesi bile yeterlidir. Bakışlarımdan etkilenmemeyi yıllar önce öğrendi bebeğim, zehrimi bal eyledi. "Bakmasana erman, git bari hesabı öde!" diye bağırdı rüzgarın uğultusunu bastırmaya çalışarak. İşte en çok onu istemem. Mezeleri yeseydim bile hesabı ödemek istemezdim, gönülsüz olurdum; şimdi mezeleri yiyemedik, hesabı ödemek hiç istemem.

Kasanın olduğu kulübeye girdiğimde rüzgardan ağzı yüzü yamulmuş, düşünceleri bulanıklaşmış, hafif sersemlemiş başka bir tatilci "bunları yiyebildik, bunları yiyemedik" diye adisyondan madde madde meze sildirmeye çalışıyordu. Bakalım, eğer işletmeci "rüzgarı biz mi salıyoruz beyfendi, doğanın bir olayı sonuçta" diye itiraz ederse "burada ızgara balık yaparak mikro ısı adacıkları oluşturuyorsunuz, oluşan basınç farkından rüzgarlar oluyor, zaten ısı iki derece daha artarsa dünya yok mu ne oluyormuş" diye bu traş muhabbete dahil olmak isterim.

İnsan, sosyal hayvan!

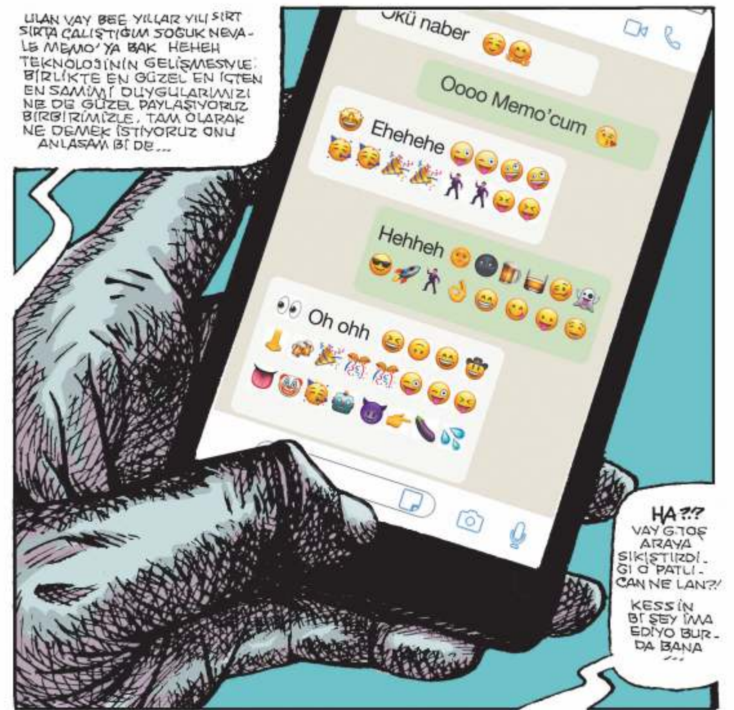
OHA ÜÇ TAKİPÇİ DAHA GELMİŞ HEHEH ETTİ ALTIYÜZONYEDİ KİŞİ, ÇOK İYİ...
BAKİYİM MEMO-NUN KAÇ FALOVI-RI VAR? DOKUZBİN YÜZ ONBEŞ KİŞİ... HIMM..., OHOO! BU HIZLA GİDER-SEM GEÇERİM Kİ BEN BUNU ÜÇ YILA KALMAZ! EVET EVET İKİ BİN YİRMİÜÇ YILINDA SENDEN DAHA ÜNLÜ Bİ ÇİZE-RİM MEMO, ÜZGÜ-NÜM.
OOO MELİKE ACAR ÇİZİM MASASININ FOTOSUNU PAYLAŞ-MIŞ, GÜZEL MASA YALNIZ DUR LAYKLI-YIM HEME... HA?!? AMA Bİ DAKKA YA O BENİM GEÇEN GÜN KOYDUĞUM METALİ-KA TİŞÖRTLÜ FOTO-MU LAYKLAMAMIŞTI BEN NİYE LAYKLIYO-RUM O ZAMAN?.. İNTİKAM SOĞUK YE-NEN Bİ YEMEKTİR MELİKECİM KUSURA BAKMA HEMMEN GERİ ALIYORUM LAYKIMI.
AA HEHE SLASH KURUKAFALI MEMELİ ÇOK KOMİK Bİ GİF PAYLAŞMIŞ YİNE, DUR LAYKLIYIM HEME...

GARS
ASKTİR TİVİTIR'DA LİNÇ BAŞLAMIŞ! OL LEEY BEE! HAFTA SONUNU NASIL DEĞER-LENDİRİCEM DİYE KARA KARA DÜŞÜNÜYORUM BEN DE, KAFADAN PAZARTESİNE KADAR GİDER BU!..
AHAHA! YORUM-LARA BAK ÇOK İYİ YA, KOMİKLİKLER PEŞPEŞE PATLIYO MK! SONRA VAY EFENDİM MİZAH DERGİLERİ NİYE TEK TEK GÜMLÜYO.

SAATLER SAATLERİ, GÜNLER HAFTALARI, HAFTALAR AYLARI, AYLAR YILLARI KOVALAR...
BLUB BLUB FAYT KULÜP
POFFF ARALIK AYI GELSE DE RAYS OF SKYVOLKIR'I GÖMSEK, ÇOK SIKICI, VAKİT GEÇMİYO BÖYLE.
BİZDE KÜVET YOK DUŞA KABİN OH YEE CUBİK CUBİK!
YA MEMO Bİ SKTİR-GİT KABUL ET İŞTE DÜNYANIN DÜZ OLDU-ĞUNU BU KADAR İNSAN YANILIYO OLA-MAZ Dİ Mİ? HADİ DİYELİM YUVARLAK EE NİYE BİNALARIN TABANI DÜZ O ZAMAN?
...BÖYLE İŞTE DOKTOR BEY, LAY LAY HER ŞEY NE DE GÜZEL SÜPERSONİK GİDİYO DERKEN BİRDENBİRE G.TE GELDİM! ELLERİM TİTRİYO, ZOR NEFES ALIYORUM GECE-LERİ UYUYAMIYORUM TAM DALIYORUM HOOP KAN TER İÇİNDE UYANIYORUM SÜREKLİ Bİ KABUS! MESELA DÜN GECE MELİKE ACAR'IN ÇİZİM MASASI KOVALADI BENİ RÜYAMDA, ÇOK KORKUNÇTU.
SİZE ŞİMDİ Bİ KAÇ ANTİ DEPRESAN YAZIYORUM Bİ AY KADAR BUNLARI Bİ KULLANIN ONDAN SONRA Bİ DAHA KONUŞALIM. BOL BOL YÜRÜYÜŞ Bİ DE, SÜREKLİ EVDEYİM HİÇ DIŞARI ÇIKMIYORUM DEDİNİZ.
NİYE Kİ KÖTÜ Bİ ŞEY Mİ BU?
NEYİM VAR DOKTOR BEY LÜTFEN DOĞRUYU SÖYLEYİN?
KİTLE PSİKOLOJİSİNE UYMAK-TAN BEYİN MÇIKLAMASI YAŞIYO-SUNUZ! YÜRÜYÜŞ YAPIP İLAÇLA-RINIZI DÜZENLİ ALIN TELEFON VE İNTERNET'İ DE AZALTIRSA-NIZ ALTI AYA Bİ ŞEYİNİZ KALMAZ...
PRF. DR. KUBİLAY
KİTLE PSİKOLOJİSİ Mİ? NASS YAANİ ŞOVŞENK RIDEMŞIN 'DÜNYANIN EN İYİ FİLMİ DİİL Mİ YOKSA?!?

Devamı ve sonu haftaya

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Tepeden denizi gördük/ Üstünde denizin/ Yazın ışıktan seli/ Patladı birdenbire/ Bir söğüdün dibinde/ Karpuz kestik yedik/ Yazın ışıktan seli/ Bıçağımın yüzünde"

Necati Cumalı

"YAZIN IŞIKTAN SELİ"

"Yazın ışıktan seli" kapalı perdede. Orada. Salınıyor. Yalım yalım. Öğle üstü. (karpuz olsaymış keşke evde) Ortalık kavruluyor. (39 derece) Üst komşunun silkelediği o koca örtünün ucunun kıpırdanan gölgesi yukarıda. Pat pat pat. İki kuş gölgesi de geçiyor.(hayal perdesi--televizyondan daha iyi bu saatlerde--Pazar magazin--İvana Sert tekrar tekrar "Kum Gibi"yi söylüyordu güya, kapattığımda) Evliya Çelebi'nin damdan dama atlarken havada öylece donup da sonra anca baharda çözülerek yere düşen kedisi gibi pişip yere düşmezse iyi, o kuşlar yalnız. Keşke gölgede bekleseler. (doğaya akıl öğretmek–*oluyormuş ama* öyle; uçarken *bayılıp düşebiliyorlarmış bu çeşit anormal sıcaklarda–)*

"KOMİK KIRIKKOL YA DA BACAK TİŞÖRTLERİ"

Aynen böyle yazıyordu, (İngilizcesi yani; "Funny Broken Arm or Broken Leg T-Shirt) zavallı kırık dirseğimin iyileşme süreci ile bilgiler içeren bir yazı bulma umuduyla dolanırken nette rastladığım o yabancı sitede.(alçılı kolum bir yastığın üzerinde) Töbe töbe…"Komik kırık kol?" Tişörtlerin resimleri de var. Fiyatları falan. Siyah zemin ortasında bir sargılı kırık kol çizimi. "Kendi dublörlüğümü hep kendim yapmışımdır" gibisinden bir cümle yazıyor birinin altında. Çeşit çeşit.("komik kaza, ağır yaralanma, can çekişen insan tişörtleri" falan da olacak mı, yakın mı?) Refik Halid Karay: "Mizahın kusurlusu çekilemez" demişti. İnce iş mizah. Bir ahlakı da olmalı. Kırık kemik komik mi?(altı adet "k" sesi) Aslında "Failarmy" adlı o kısa kısa; bir sürü düşme kalkma, yuvarlanma videoları derlemeleri de aynı.

Komik diye sunuluyor. Gülelim diye. Düşme sonrası kesiyorlar ama hemen. Bir kare sonrası kırık, çıkık, çatlak matlak, hastane ameliyat, çığlık feryat falan filan çünkü birçoğunun. Kaykayla epey yüksekten demir merdiven korkuluklarına tam bacakaralarının üstüne düşenler… O demire…(Brrrr…) Damdan tepetaklak yuvarlananlar. (yalan olmasın epey de seyretmişliğim… yok değil--*gerçi gülmüyorum, ayy mayy diye yüzümü buruşturuyorum, sayılır mı*--)

J. G. Ballard 1930-2009

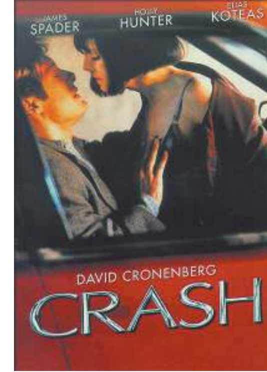
"Bize bulaşmayan kötülükleri seyretmekten haz alırız" demişti gelmiş geçmiş en karamsar, en şom ağızlı, en yılan dilli düşünür Schopenhauer.(*ilaç için, bir kere olsun haksız çıktığı da henüz görülmüş etmiş değil maalesef*–nur içinde yatsın--)

Necati Cumalı 1921-2001

(bu arada, "Kendi dublörlüğümü hep kendim yapmışımdır " esprisi de hiç fena değilmiş yalnız--kim bulduysa--rezil şey--)

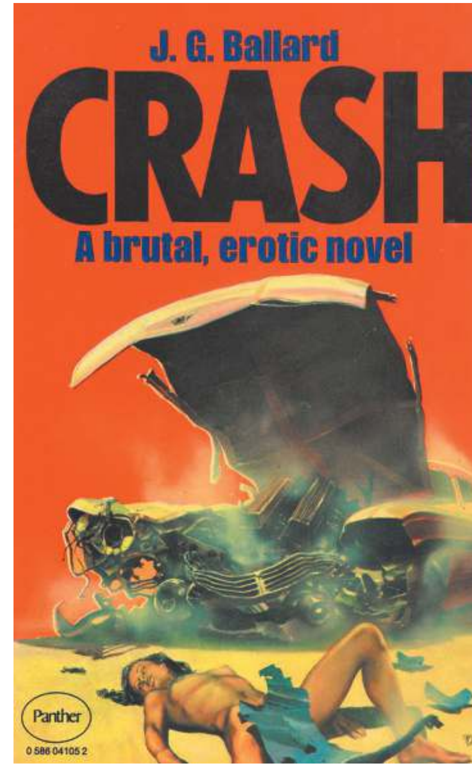
KOMİK'TEN EROTİK'E/ CRASH/ ÇARPIŞMA

Bir komik unsur olarak "kırık kemik" tamam da. Onu söyledik. Ondan çok çok(belki bir iki "çok" daha kaldırır) daha tuhaf olanı; (gerçi bu bir kurgu, diğeri basbaya satışta) erotik bir unsur olarak "otomobil kazaları ve o kazada yaralanmış insanlar" Evet. Öyle. O da var. Yazıldı yani. J.G. Ballard'ın otomobil kazalarını, kaza yapmış arabaların içinde, çeşit çeşit kırıklar, açık yaralar berelerle; o vaziyette sevişen, sadece, bu çeşit bir durumu tahrik edici(afrodizyak) bulan, yalnızca bu haller içindeyken(yaralı bereli, kırıklı çıkıklı haller) sevişmeye tutkun, tekrarı umuduyla arabalarıyla turlar atan insanları anlattığı benzersiz romanı: Çarpışma. Araba fetişizmi, hız, kazalar, yaralanmalar, parçalanmış organlar, metaller… ve oradan (Ballard'ın çabasıyla--epey bir sıkı çaba--) doğan bir erotizm.

Crash/Çarpışma 1996

Teknoloji ve araba fetişizmi, aşırı hız tutkusu, ölüm riskiyle karşı karşıya kalınarak yapılan o yarışlar marışlar, o yarış arabaları falan… zaten; bir erkeklik, güç gösterisi, meydan okuma olarak bir çeşit cinsellik iması barındırıyor. Bu kadarı var günlük hayatımızın içinde. Ballard bu olanı iyice abartıp en uç noktasına kadar zorlayarak bir eleştiri malzemesi elde ediyor. (teknolojiyle, sistemle, modern yaşamın gidişatıyla arası hiç iyi değildi) Romandan David Cronenberg'in yaptığı filmin (Cannes'da) ilk gösteriminde salon neredeyse boşalmış. Herkes kaçışmış. Kolay bir iş değil ama meraklısı okumalı, seyretmeli… *(günümüzün "karanlık gelecek" temalı ünlü dizisi "Black Mirror"un J.G.Ballard'ın hikayeleriyle, romanlarıyla inşa ettiği o dahice atmosfere çok şey borçlu olduğu biliniyor)*

Modern zamanların en kışkırtıcı, distopik yazarı şunları demişti:

"Termonükleer silah sistemleri ve alkolsüz içecek ticareti, reklamcılığın, uydurma olayların, bilimin ve pornografinin yönettiği ışıltılı bir dünyada varlığını aynı anda sürdürüyor. Yaşamımız 20. yüzyılın o büyük, ikiz ana temasının egemenliği altında: seks ve paranoya."

"…Çarpışma'nın görevi dikkatimizi çekmek, bizi, teknoloji manzarasının her köşesinden her geçen gün daha ikna edici bir biçimde çağıran zalim, erotik ve ışıltılı dünyaya karşı uyarmaktır."

"…insanların yüzlerini kendi kusmuklarıyla ovalamak istedim. Aynaya bakmaları için onları zorlamak istedim. "

Hepinize dostluk, kardeşlik ve muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

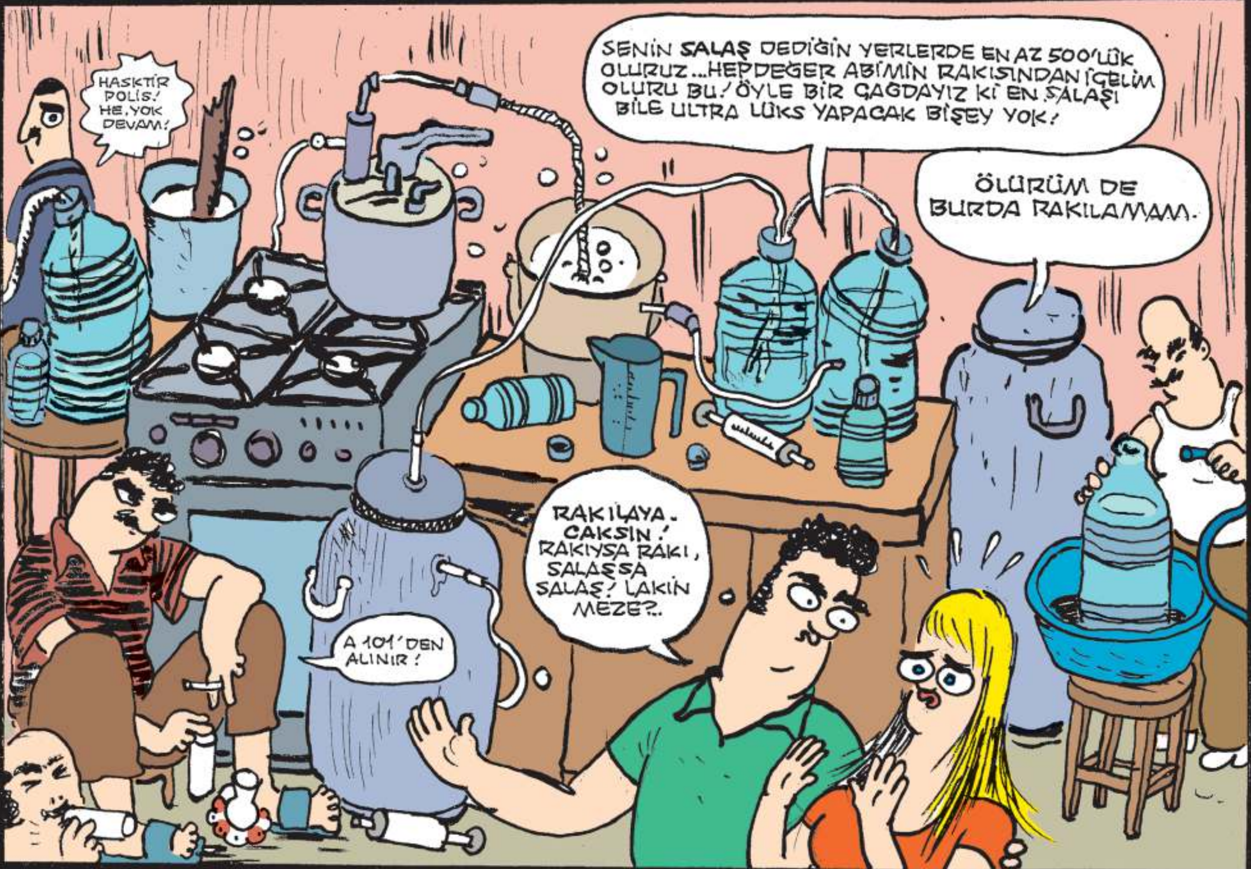

ÖZER AYDOĞAN

ADAMLAR

ANTİ KLİŞE TİMİ

Bak mesela, güzel olan ne kadar yemek varsa hep sağlıksız.

Şş.

Noldu lan? Bişey mi oldu?

Yoo. Devam et sen.

Dikkat et, tadı kötü olan şeyler de bir o kadar yararlı!

MMP, LAN NOLUY?

Do you like İstanbul? Do you like şiş-kebab.

AH!

Ben katıldı Anti klişe timi in İstanbul.

KRANÇ-Ç!

Baldırımda bir ağrı var! Damar damar üstüne bindi galiba.

Bir baba hindi.

Güp!

Abi o bar rezervleri var ya! AĞHH!

CIMR

Murat cimcir!

O Mcdonalds'lara starbucks'lara Amerika'da kimse gitmiyor biliyor musun! Hep evsizler it, kopuk gidiyor öyle yerlere. AAG EALEO!

AH AHH!

TROKLE BADE!..

Amerikalılar uzaya filan gitmedi be olum, fotomontaj hepsi! Rusya o ara bayaa hareketliydi uzay işlerinde, geride kalmış gibi görünmemek için hepsi AHA ADAM GELDİ!...

SMACK!

PAK!

GELSİN! Kapalı kapılar ardında dönen oyunlar bunlar! Dünyayı da zaten 3-5 tane adam yönetiyor!.. VUR HA VUR! ELİNE SAĞLIK!..

...mına kodumun mazoşistleri sizi...

HEHE! ALIRIZ Bİ DAL DAHA.

Sağlı sollu vur ha vur.

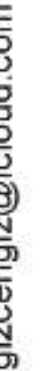
ÇAT!

ÇOT!

SVİSS!

Çin'e gideceksin yükleyeceksin oradan bir gemi mal hepsini burada satacak...

Satacaksın! HEY YAVRUM HEY!..

ŞİZOFREN

DeniZ +lER

TATİLDE ORTA HALLİ BİR OTELDE KALMANIN GÜZEL BİR TARAFI VAR.

301

HADİ BAKALIM

DANDİK, DOĞRU DÜZGÜN KAPANMAYAN PENCERELER DEĞİL,

OHA! PENCEREDE 1986 YAZIYOR. İLK PİMAPENİ BURAYA TAKMIŞLAR

İLK BASIŞTA ELDE KALAN SİFON HİÇ DEĞİL.

FAAŞ ŞŞŞ ŞŞŞ ŞŞŞ

AHA! TAKILI KALDI

BİR TÜRLÜ AYAR TUTMAYAN KLİMA DA DEĞİL.

AĞUSTOS AYINDA DONDUM BE

BANYONUN KAPANMAYAN KAPISI VE KAPANMAYAN PERDEDEN DIŞARININ GÖZÜKMESİ DEĞİL,

BU NE YA?

HAYATTA GÖRMEDİĞİM KANALLARLA DOLU TELEVİZYON DEĞİL,

BÖYLE KANAL MI VARMIŞ? ENTERESAN?

KORİDORDAN GELEN MANYAK SESLER DE DEĞİL,

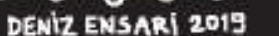
OHA BE

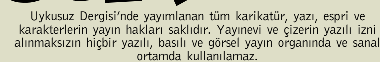
OOAHH AAHH

EN GÜZELİ, BİR HAFTA SONRA EVE DÖNECEK OLUP, BÜTÜN BU SAÇMALIKLARLA UĞRAŞMAMAK.

301

ALLAH'A ŞÜKÜR, BİR SENE DAHA RAHATIM. BAKALIM SENEYE TATİLDE NE OLACAK

Haftalık Mizah Dergisi | 28 Ağustos 2019 | Sayı: 626

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: **Yurtiçi:** PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı:** **Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

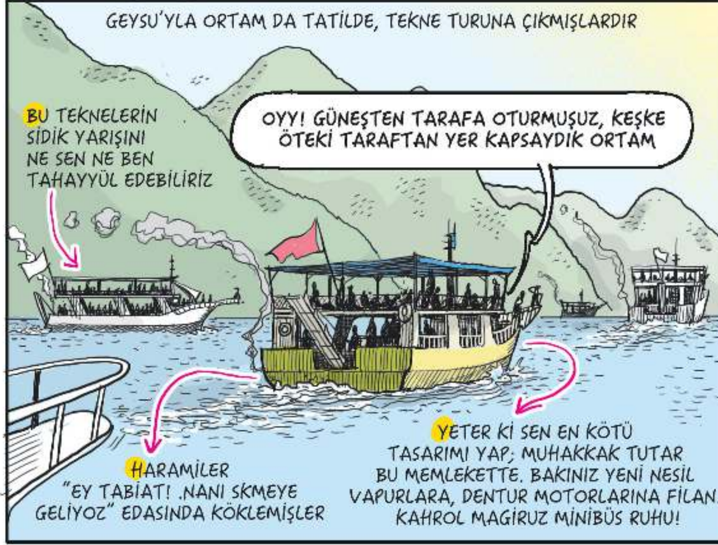
ORTAM

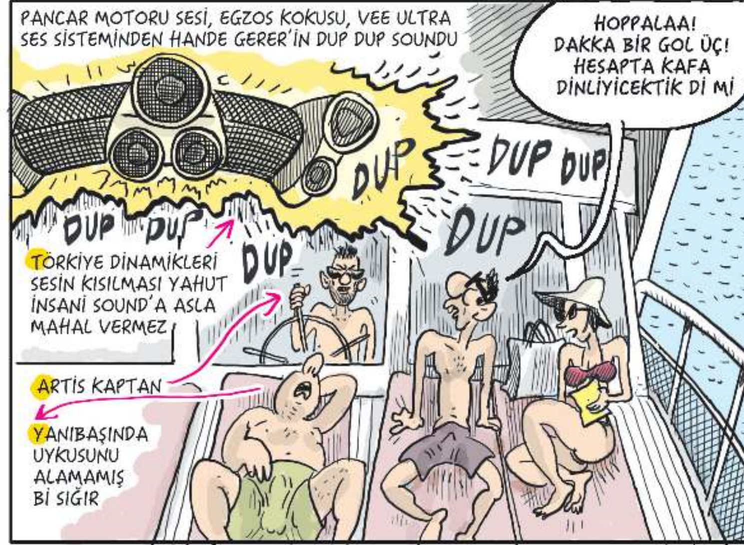
En telmaşa adam

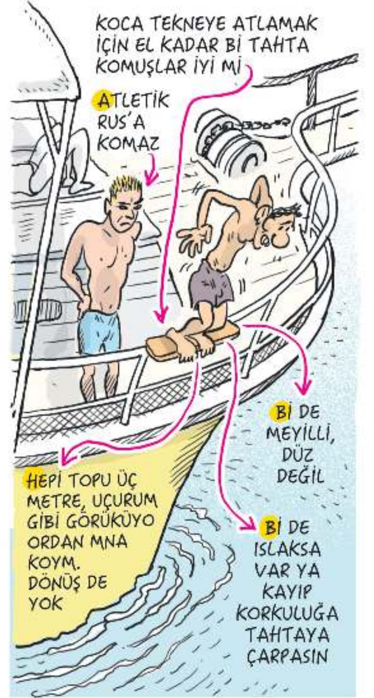
SÖNMEZ KARAKURT

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

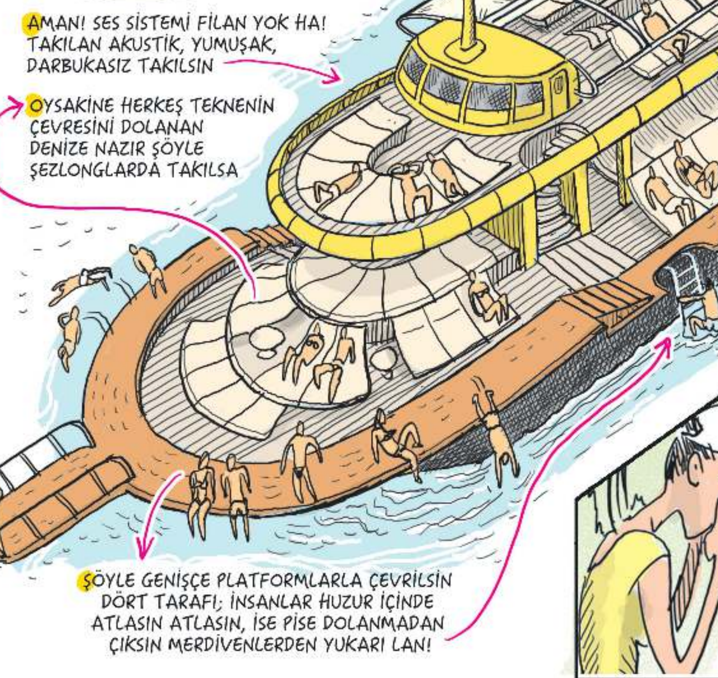
özet: ORTAM'IN SENARYO İÇİN KENDİ FİZİĞİNDE YARATTIĞI TİP MAKSUT, EŞOFMANLARI GİYİP TEDAVİ ETTİĞİ KÖPEK KOÇO'YLA PARKA GİDER. BUNU MAKSUT'LA MUHABBET İÇİN FIRSAT GÖREN MERAL DE PEŞİNDEN GİDER. BİR AĞACIN DİBİNDE DERİN DÜŞÜNCELERE DALMIŞ ELEMANI ÇAKTIRMADAN ÇALILARIN ARASINDAN İZLERKENE İKİ SAPIK DADANIR ÜNLÜ YAZARA

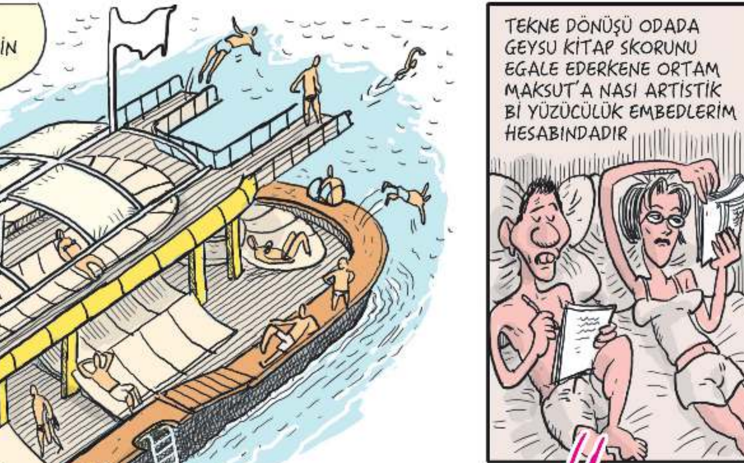

UYKUSUZ

4 EYLÜL ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/36 No: 627
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.

Ayder Yaylası'na otopark ve otel yapılacağı açıklandı

ZİKRUBA İNŞAAT OLARAK AYDER'E BEŞBİN ARAÇLIK OTOPARK, YİRMİBİN YATAKLI OTEL, ALTI FUTBOL SAHASI BÜYÜKLÜĞÜNDE PİNPON MASASI VE DÖRT PEYNİRLİ PİZZA YAPACAZ... AÇILIŞA DA KÜRK MANTOLAMALI MADONNA GELECEK... BU YIL İLK DEFA AYDER'E GELDİM, GÖRÜR GÖRMEZ VURULDUM...

AYDER'E İLK KAZMA VURULDU

YAZ AKŞAMI HİKAYELERİ

SIKILIYORUM

Güneş turuncuydu.. Bu trafik lambalarıyla aynı mantıkdı aslında.. Gündüzden geceye geçerken, güneş turuncusunu yakıp bağımlılarını uyarıyordu.. Trafik lambaları da turuncusuyla hazırlıyordu bağımlılarını..

"Sgiim trafik lambalarını" diye düşündü.. Etrafta araç yoktu ve geçip gitmeye karar verdi.. Evet, yeşil ışığın yanmasını beklediği bu boş sokakta gün batımını izlerken, hayatın ve trafik ışıklarının kendisini neye hazırladığını sorgulamak istemediğine karar vermişti.. Gaza bastı. Uzunca bi sokaktı bu ve güneş tam ucunda batıyordu.. Yol boyunca seyredeceği bi tabiat olayıydı.. Sadece bi tabiat olayıydı.. Her gün tekrar eden, hatta her günün "her gün" diye anılmasını sağlayan olaydı.. Bu tabiat olayı olmasaydı günler de olmazdı.. "İşte böyle böyle bilim adamı olunuyo" diye geçirdi içinden.. Günlerin nasıl oluştuğunu bulmuştu.. Biraz daha üzerine çalışsa haftalar, aylar, yıllar, saatler, dakikalar hepsini tekrar keşfedecekti, hissediyordu.. Ama bunları düşünmek için artık çok geçti.. Çünkü eski bilim adamları hepsini bulmuştu.. Bulunmamış şeylerin hepsi çok yeni ve teknolojikti. Bilgisayarlar, internet, yapay zeka, kuantum fiziği filan, çok zor şeylerdi bunlar.. İlk bilim insanları ne kadar şanslıymış.. O zamanlar bu kadar zor değilmiş.

Güneş batıyordu, gaza basmıştı ve sanırım bi şeyin üstünden geçmişti.. Tam bilim adamlarını düşünürken "TROK" diye, bi şeyin üzerinden geçmişti.. Dikiz aynasından bakmış ama görememişti.. "Of yaa inşalla kedi filan değildir" diye üzüldü.. Sokak kedileri için samimi şekilde üzülen biriydi ve kedileri bu kadar önemserken bir anda kedileri arabasıyla ezen birine dönüşmek istemiyordu.. Ama turuncu yanıyordu.. Turuncu en başından beri olacaklar için hazırlıyordu o'nu.. Güneşi, trafik lambası filan, hepsi adını vermeden olabilcekler konusunda hazırlamaya çalışmıştı... olan kediye olmuştu ↗

Hey... Belki de kediye bişey olmamıştı.. Belki bambaşkaydı "TROK" sesinin nedeni.. Hemen en kötüsünü düşünmüştü.. Gaza basmadan hemen evvel sokağı kontrol etmişti.. Araba, yaya, kedi, köpek yoktu.. Kuş mu ezmişti acaba? olabilir.. Kuşlar ufak, görmesi zor..

Güneş hala sokağın ucunda batıyordu.. Arabasıyla güneşin battığı yere doğru gidiyordu.. Belki bi kedi, belki de kuş ezmişti. Belki ikisi de değildi.. Ne ezdiği değil, ne hissettiği daha önemliydi şu an.. Suçluluk hissediyordu.. Halbuki hayatın o'nu neye hazırladığını (ve trafik lambalarının) sorgulamamak için nasıl da basmıştı gaza.. Nasıl da kaçmıştı.. O bir korkaktı.. Hayır, hayır.. Kedi, köpek, kuş, bunlar umrunda değildi.. Çuvalla dök önüne, üstlerinde pati çekerdi.. Suçluluk duyuyordu çünkü cesaretli değildi.. Yüzleşmekten ölesiye korkuyordu.. Kendisinden kaçıyordu.. Kendisinden kaçarken at bile ezebilirdi.. Düşünün ki at, ne asil bi hayvan.. Ama "Sgiim asil hayvanı" diye düşünüyordu.. Ezer geçerdi.. Korna bile çalmazdı bu asil hayvan için..

Güneş turuncuydu, batıyordu, arabasıyla suçluluk içinde batan güneşe doğru gidiyordu.. Hazır olmak istemediği kırmızıların yeşillerin, gecelerin habercisi turuncu, artık o'nun rotası olmuştu.. Kendinden kaçarken rotasına oturmuştu işte.. Olay buydu işte.. Hahaha, derken yol sola döndü... Ansızın... Güneş ilerde batıyordu.. Ama o'nun sola dönmesi gerekiyordu.. Sinyalini verip sola döndü.. Aslında sinyal vermesine gerek yoktu, yol zaten dönüyordu.. Kafası karıştı.. Sinyali kapadı ve o sırada "TROK-RAK" diye ses geldi.. "Kedi" diye düşündü.. İki tekerlek peşpeşe geçmiş olabilirdi, çift ses geldi.. ↗

Kuş olsa bu kadar ses çıkmaz.. Ne çok kedi var bu lanet olası şehirde.. Ve kuş... Ve bütün bunların hepsi için tek bir turuncu var.. Ayıptır... Yemin ediyorum... Düşünceliydi... Devlet görevlilerini derhal göreve davet etmek istercesine düşünceliydi.. Her sokak hayvanı için bi turuncu kampanyası yapılması gerekiyordu bence...

Veyahutta her trafik lambasındaki turuncu ışığı, o bölgedeki sokak hayvanları için yakmalılar..

Trafik lambasını icat edeli 100 sene olmuş.. Kırmızı dur, turuncu hazırlan, yeşil geç... 100 senedir aynı hikayeyi anlatıyo trafik lambaları.. Artık kimsenin sginde değil.. Basıp geçiyoruz.. Yeni hikayeler koyun bu ışıklara.. Misal kırmızı yanınca bi şey olsun.. Şimdi aklıma gelmedi.. Güzel şeyler bulunur... Ha, mesela üçü aynı anda yansa, LGBT yürüyüşlerinde jest olur.. Atıyorum yani.. Bulunur iyi şeyler diye bulmaya çalışırken "TROK-RAK-TAK" diye ses geldi.. "Adam ezdim"... İşte şimdi işler değişmişti.. Dikiz aynasından baktı.. Yoo, adam madam yoktu.. Adam olsa, at olsa görürdü dikiz aynasından.. Demek kedi, köpek, kuş falan eziyordu.. Kuş sürüsü veya çiftleşen kedileri ezmiş olabilirdi.. Umursamadı.. Kendinden kaçarken böyle şeyleri umursamazdı. Hele hele yol ortasında çiftleşen kedileri hiç umursamazdı.. Düpedüz terbiyesizlik.. Hayvan rahat rahat yapabiliyo, biz yapsak döverler.. İnsan da sosyal bi hayvan... Bırakın sevişsinler.. Diyeceksin ki "Zaten sevişiyodar".. Hani?... Nerde?... Atla arabaya götüreyim.. Sabahtan beri kedi ezmekten sıkıldım.. Belki kedi bile değiller.. Ama sıkıntım gerçek.. Atla arabaya dostum.. Beraber yol yapalım.. Kedilere köpeklere dikkat edelim.. Al arabayı sen kullan hatta.. Ben belki fazla dikkat etmem.. ▬ SON ▬

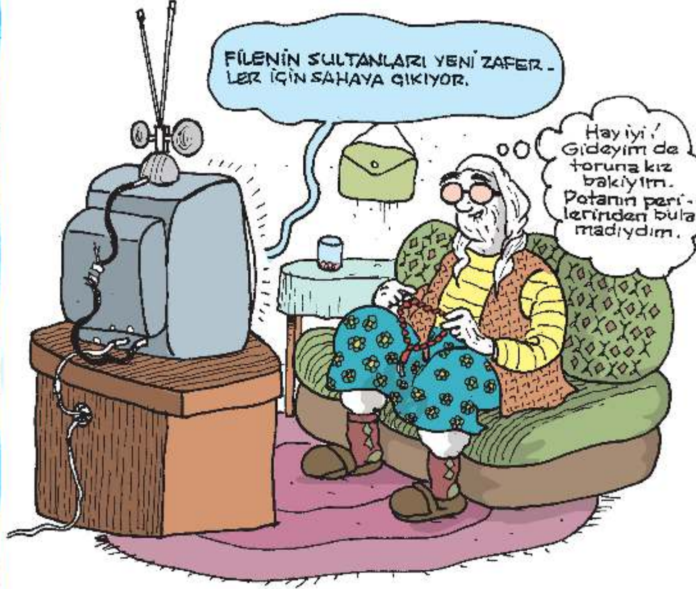
emrah ablak

cihan ceylan

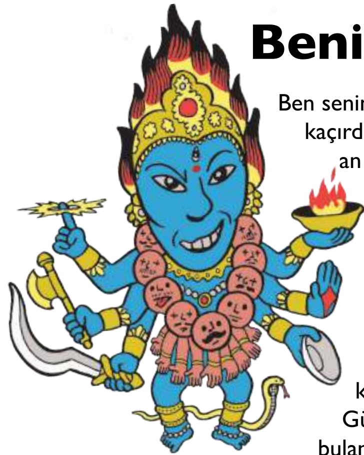

Beni tanıdın mı?

Ben senin kötü zamanınım. Aracı kaçırdığın anın, patron posta yediğin an ensendeki soğuk terim. Ben gözüne kaçan ama bir türlü çıkmayan kirpiğinim.
Sevmediğin birine attığın sahte gülümsemenim.
Aklında olan ama söyleyemediğin şeyim.
Hızlı atan kalbin ve kontrolünü kaybeden dizlerinim.
Gün ortasında gelen mide bulantısıyım. Soğuk havada ensene düşen tombul yağmur damlasıyım aynı zamanda. Kapı kulpuna takılan en sevdiğin elbisedeki yırtığım.
Ben senin kusurlarınım, ulaşamadığın isteklerinim.
Sessiz bir odada seni ürküten ağzı kapalı pet şişe sesiyim. Ben karanlık yolda seni rahatsız eden gölgeyim. Pencerene vuran ağaç dalıyım. Çıt çıt çıt.
Garip ses çıkartan bacakları kıllı bir böceğim.
Elmanın içindeki kurtlu bölümün en tatsız yeriyim. İnsanların sana tuhaf bakışındaki ortak noktayım.
Gece geç saatte komşunun evinden gelen kavga sesiyim.
Arabanın camına vuran taş parçasıyım. İşten çıkarken son saniyede sana patlayan fazla mesainim.
Tuvalet kuyruğunda bitmeyen sırada seni zorlayan idrar kesenim.
Mutfakta dolaptan üzerine düşen hamamböceğiyim.
Sokakta sana hırlayan köpeğim.
O köpeğin hırlama sesine gelen arkadaşları da benim.
Ben senin rahatsızlığınım.
Yolda lastiğine giren inşaat çivisiyim.
Uykusuzluk çektiğin günlerde aklına giren uykusuzluk düşüncesiyim.
Herkesin senden daha iyi olduğu fikriyim. Seni çalışmanın ortasında bölen laubali arkadaşınım.
Ortamlardaki gerginliğim. Ben sürekli kazananım.
Senin arkandan sana bakanım. Yukarıdaki her şeyi gören de benim.
Benden korkarken yaşadığın korku duygusuyum, garip değil mi?
Ben suyun altındaki görünmeyen dibim.
Dolaşan karaltı, evine girmiş olan hırsızın bıraktığı rahatsızlık hissiyim.
Beslediğin hayvanına çarpan arabanın şoförüyüm.
Kamyon altında kalan ilk bisikletinim.
Kolunu vurduğun sehpanın köşesiyim. Ben anesteziden önce son düşündüğün şeyim. 6
Eline inen çekicim. Ağzına kaçan ufak sineğim. Salatandaki kol kılıyım.
Işıklarda karşıdan karşıya geçerken duyduğun fren sesiyim.
Kötü bir kokuyum, nereden geldiğim belli değil.
O içtiğin son bira, çektiğin son fırtım.
Sabah uyandığında buzdolabında bulduğun içi boş su şişesiyim.
Ödeyemediğin kredi kartı borcunda her ay artan faizinim.
Genç yaşta ölen insanlara duyduğun üzüntüyüm.
Ben senin ölüm korkunum. Tuvalette elini attığın rulonun son turuyum.
Deliler gibi ağladığında kafanı koyduğun yünlü yastığım.
Evinin köşelerindeki rutubetim. Oradayım, seni görüyorum.
Polisin suratındaki korkutucu ifadeyim bazen, bazen ise politikacıların yüzsüzlüğü, bazen de taptığın şeylerin yok oluşuyum.
Dakikada 80 kez atıp yaşlanan kalbinin kas dokusuyum.
Bazen sempatiklik yapmak istediğimde ise elindeki kâğıt kesiğinin sızlamasıyım.
Ben karabiberliğin yerine geçmiş tuzluğum. Ben senin çaresizliğinim.
Ben duşta kesilen elektriği kesen santralde, kötü gömleğin içinden görünen elim.
Ben seni hiçbir zaman güldürmeyenim.
Ben çok sevdiğin birisini kaybettiğin zaman yaşadığın derin üzüntünün içindeki yalnızlık korkusuyum.
Ben otobanda gördüğün ezilmiş hayvanlarım. Ben duruyorum, sen ise gidemiyorsun.
Ben yaşayamadığın mutlulukları sana hatırlatanım.
Öksürüp de kurtulamadığın gıcığım.
Ev kapısının kırık bulduğun kilidiyim.
Ben yaşadığın kazıklarım. Ben aklındaki yanlış düşünceyim.
Ben insanların seni sevmemesi duygusuyum. Eline saplanan olta iğnesiyim. Ayakkabının içine kaçan köşeli taş parçasıyım.
Ben senin yalnızlığınım ve hiçbir zaman yanında değilim.
Ben birbirini çok sevenleri ayıran uyumsuzluğum... Ayrılacaksınız.
Hayatın boyunca senden kurtulmayan kötü alışkanlıklarınım.
Ben imrendiğin her şeyim. Bana hiçbir zaman sahip olamayacaksın.
Ben sevimsiz iş arkadaşınım. Geri zekâlı patronunum. Hafta sonu evine gelen tatsız arkadaşınım.
Ben çok üşüdüğünde üzerini örtemeyen battaniyenin eksik kısmıyım.
Ben mutlulukların olmadığı yerdekiyim.
Ben senin kıskançlığınım.
Ben senin çirkinliğinim. Ben sana iyi gelmeyen yanlış ilacın içindeki etken maddeyim. Kendinden utandığın anlarda seni terleten kalın giysinin sırtına batan etiketiyim.
Tanıdın mı beni?

nisan hakan

OH EVET GELİYORUM! GELİYORUM!..
CENNET

ŞİMDİ DOĞRU SÖYLE SENDE ESTETİK VAR MI YOK MU?..
NASIL YOK YA?..
YOK!

ANNE, BUGÜN BABAMDAN BİSİKLET İSTEYEBİLİR MİYİM?..
BUGÜN OLMAZ, ÇOK SİNİRLİ...
AMA ÖYLE GÖ-ZÜKMÜ-YO...
SİNİRLİ DEDİK!

HAYATIM YENİ KANEPE ALMANIN VAKTİ GELMEDİ Mİ?..
ULAN G.T!..

HEM BU KADAR GEZİP HEM DE NOTLARINI İYİ TUT-MAYI NASIL BAŞARI-YORSUN?..
YİNE Mİ SEN?! DOKTORLAR SENİN GERÇEK OLMADIĞINI SÖYLÜYOR!..
ŞŞŞ..ONLAR BAŞARILARINI KISKANIYORLAR!..

ÖF BABA YA NE BİÇİM FOTOĞRAFLAR PAYLAŞMIŞSIN, HİÇ KENDİNİ PAZARLAMAYI BİLMİYOSUN!..
O NE DEMEK LAN?!

İYİ Bİ TELEFON İSTİYORUM BEŞ BİN LİRA! OYUN BİL-GİSAYARI İSTİYORUM ON BİN LİRA! NASIL OLACAK BU İŞLER BABA! BIRAK MENDİL SATAYIM, TAMİRCİDE ÇALIŞAYIM BİŞEYLER YAPMAK LAZIM!..

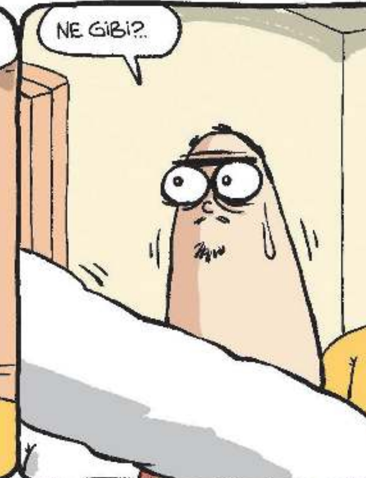
DAİRE İKİ ODALI, TEMİZ...BANYO VE MUTFAK YENİLENMİŞ...

İKİ CEPHEDEN GÜNEŞ ALIYOR, ÖNÜ AÇIK, HAVADAR...

PEKİ!.. BU EVLE İLGİLİ BİR TAKIM SÖYLENTİLER DUYDUM DOĞRU MU ACABA?..

NE GİBİ?..

EVİN PERİLİ OLDUĞUYLA İLGİLİ...

EVDE SARIKLI YAŞLI BİR DEDE GÖRÜNÜYORMUŞ...

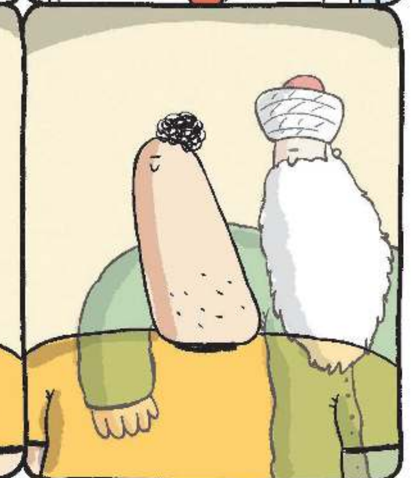
O YÜZDEN TAŞINAN EN FAZLA İKİ AY DAYANIYORMUŞ FALAN...

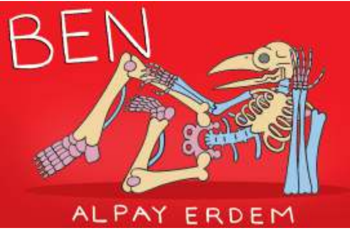

HAH HAH HA HAYIR CANIM YOK ÖYLE BİR ŞEY, SÖYLENTİ BUNLAR...
PEKİ O ZAMAN TU-TUYORUM...
BUYRUN ANAHTA-RINIZ!..

GÜLE GÜLE OTURUN!..
GÜMP GÜMP GÜMP!..
ÇAAT!
(KAPI)

æ Merhaba.

æ Biraz önce kuzenim geldi yine eve. Gelemeyesice. Gelen kanalları kuruyasıca. Sıca. Eskiden bol bol yazları gelirdi, bu yaz hemen hemen hiç gelmedi, geldiyse de dişe dokunur bir olayı olmadı, öyle geldiği gibi gitti, bu yaz hiç gelmedi, yaz bitti Eylül'ü gördük, hop geldi. Gerçi yaz öyle kolay kolay bitmez. Bunun Kasım'a kadar yolu var. Geldi işte öyle. "Alpay'cım" dedi, "sana bir şey anlatacağım" dedi. "E yani" dedim. "Üniversitedeyken bir kız arkadaşım vardı" dedi. "Duy da inanma" dedim. "Ne olm, olamaz mı benim kız arkadaşım" dedi. "Hayret bir şeysin" dedi. "Sevişiyorduk bile" dedi. "Ee" dedim. "Bir gün benim bilgisayarı kullanmak istemiş, daha önceden girdiğim porno siteyi bulmuş, silmeyi unutmuşum işte, zaten o siteyi de bana bir arkadaşım önermişti, Youjizz miydi neydi, öyle bir siteydi" dedi. "Ee, peki noldu ki sonra" dedim. "Tartıştık bayaa, öğrenci eviydi zaten burası, ben girmedim diyorum, inanmıyor, ben girdim çünkü zaten de, ama bir şey yapmam lazımdı o anlarda" dedi. "Ee" dedim. "Ev arkadaşım Volkan'ın odaya gittim, durumu anlattım, bana yardım etmesini istedim, hemen bir çözüm buldu" dedi. "Ne oldu ki" dedim. "Dedi ki Sezai'yi arayalım, Sezai bizim arkadaş, nasıl olsa tanımıyorlar birbirlerini senin manitayla, bir şey olmaz, arayalım, durumu anlatalım, o bize yardım etsin" dedi. "Olaylar gelişiyor" dedim. "Gelişiyor tabii" dedi. "Ee" dedim. "Sezai'yi aradık, durumu anlattık, kızın yanından seni arayacağız, sen de ben girdim porno siteye diyeceksin dedik" dedi. "Hımm" dedim. "Aradık kızın yanından Sezai'yi" dedi. "Ee" dedim. "Ben başladım Sezai'yi haşlamaya, sen mi girdin lan benim bilgisayardan pornoya, kendi bilgisayarından gir olm, benim bilgisayardan niye giriyorsun pornoya, hayret bir şey ya diye saydırıyorum" dedi. "Sonra noldu ki" dedim. "Sezai de, evet ağabey ben girdim, hislerime yenik düştüm dedi, hoparlör açık, benim manita da dinliyor hep bu muhabbeti" dedi. "Nereye bağlıyoruz konuyu" dedim. "Konu yok olm" dedi, "olay var" dedi. "Ee" dedim. "Bir daha yapma sakın, terbiyesiz diye de gürledim Sezai'ye, telefonu da kapattım suratına, kız da inandı valla, olay tamamen bu" dedi. "Ne acayipmiş" dedim. "Neymiş ne acayip olan" dedi. "O zamanlar porno çok yeni gibiydi galiba, şimdi olsa kimse takmıyor ya" dedim. "Olm on beş sene öncesinden bahsediyorum, on beş senede her şey ne biçim de değişiyor, sen bilmiyor musun" dedi. Dedim "bilmez miyim, on beş sene önceki Alpay'ı şu an tanıyamam" dedim. "Herkes her şey çok değişiyor, değişmeyince de olmuyor" dedim. "Senin bir sıkıntın mı var Alpay'ım" dedi. Dedim "ne sıkıntım olacak, sadece her şey değişiyor, onu dedim, bir şey demedim ki" dedim. "Öyle öyle" dedi. "Uyum sağlamak lazım" dedi. "Tabii, öyle ağabey" dedim. "Öyle tabii" dedi, gitti. Sustum. Zaten son zamanlarda çok konuşmuştum, hazır susmuşken bayağı bir sustum. İyi geldi susmak öyle.

æ "Börekçi var mı" diyor, ben "bira içebileceğim yer var mı" anlıyorum.

æ Şimdi de evden çıktım, Kanlıca'ya geldim. Ne de güzel Kanlıca'ya geldim. Aman da ne güzel Kanlıca'ya geldim. Sevgili katlanır bisikletim Flamingo ile geldim. Gülpembe'ydi adı, sonra bir arkadaşım flamingo'ya benzetti kendisini, bu arada kendisi kuş bilimci, Flamingo oldu sonra bisikletin adı. Zaten Gülpembe neydi öyle, alaturka gibi. Sevmem alaturka olayları. Ne diyordum, Kanlıca'ya geldim. Gelirken de, Beylerbeyi'nde bir ağabey çıktı karşıma. "Güvercin nasıl" diye sordu. Tanımıyorum ağabeyi. Büyük ihtimalle Çengelköy'de bir çay ocağına sığınmış güvercini sahiplendiğim gün oradaydı, onu soruyor büyük ihtimalle. Dedim "iyi yani". "Biti sineği var mı" dedi. Dedim "olur mu, tertemiz şu anda, bende beş güvercin var, hepsi de çok iyiler" dedim. "Oldu iyi günler" dedi, gitti. Ben de yoluma devem ettim. Gelirken de hep bunu düşündüm. Ne güzel bir muhabbetin içinde oldum dedim. Düşünsenize, yolda hiç tanımadığınız biri size güvercin soruyor. Bence bu muhteşem bir şey. Biraz anlatayım öyleyse güvercinlerimi size. İlk güvercinim Karbeyaz. Bundan beş ay kadar önce, veteriner hekimimiz tarafından bana verildi. Kliniğin önünde yerde öyle yürürken bulmuş. Daha sonra bir başka arkadaş Karbeyaz'a eş olarak Ponçik'i hediye etti. Karbeyaz erkek, Ponçik dişi. İkisi de Mardin. Bilenler bilir. Daha sonra Çengelköy'de Badem'le tanıştık. İzmir Döneği kendisi. Daha sonra Kuzguncuk'ta parkta Başka'yı yakaladım. Elimle. Cinsi Baska. Adı "Başka". Yabani güvercinlerin arasından aldım kendisini. İki hafta kadar önce de Kanlıca'da Melo'yu yakaladım. Yine elimle. Cinsi Tip. Diyeceksiniz ki, kuşları niye yakalıyorsun. Hiç öyle demeyin. Kuşların iyiliği için yapıyorum ben bunu. Şimdi önümüz kış. Kışı asla geçiremezler bu halde. Bu kuşlar özel kuşlar. Özel bakıma ihtiyacı olan kuşlar. Bana geldiklerinde emin olun canları yoktu. Şimdi zaptetmek çok zor. Bitleri vardı hepsinin. Şimdi tek bir bit bile bulamazsınız. İmkansız. Velhasılıkelam, Karbeyaz öncü oldu, bayağı şimdi kümes bakıyorum uygun. Önümüzdeki ay da uçurmaya başlarım, tam olur. Olaylar resmen hep bu işte.

æ Hoşça kal.

"HİKAYECİ"
7 Eylül Cumartesi / **BKM Mutfak** Çarşı / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00
14 Eylül Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
18 Eylül Çarşamba / **Ankara Gaga manjero** / Saat: 21.00 / bilgi: 0545 609 31 31

CEM GÜVENTÜRK

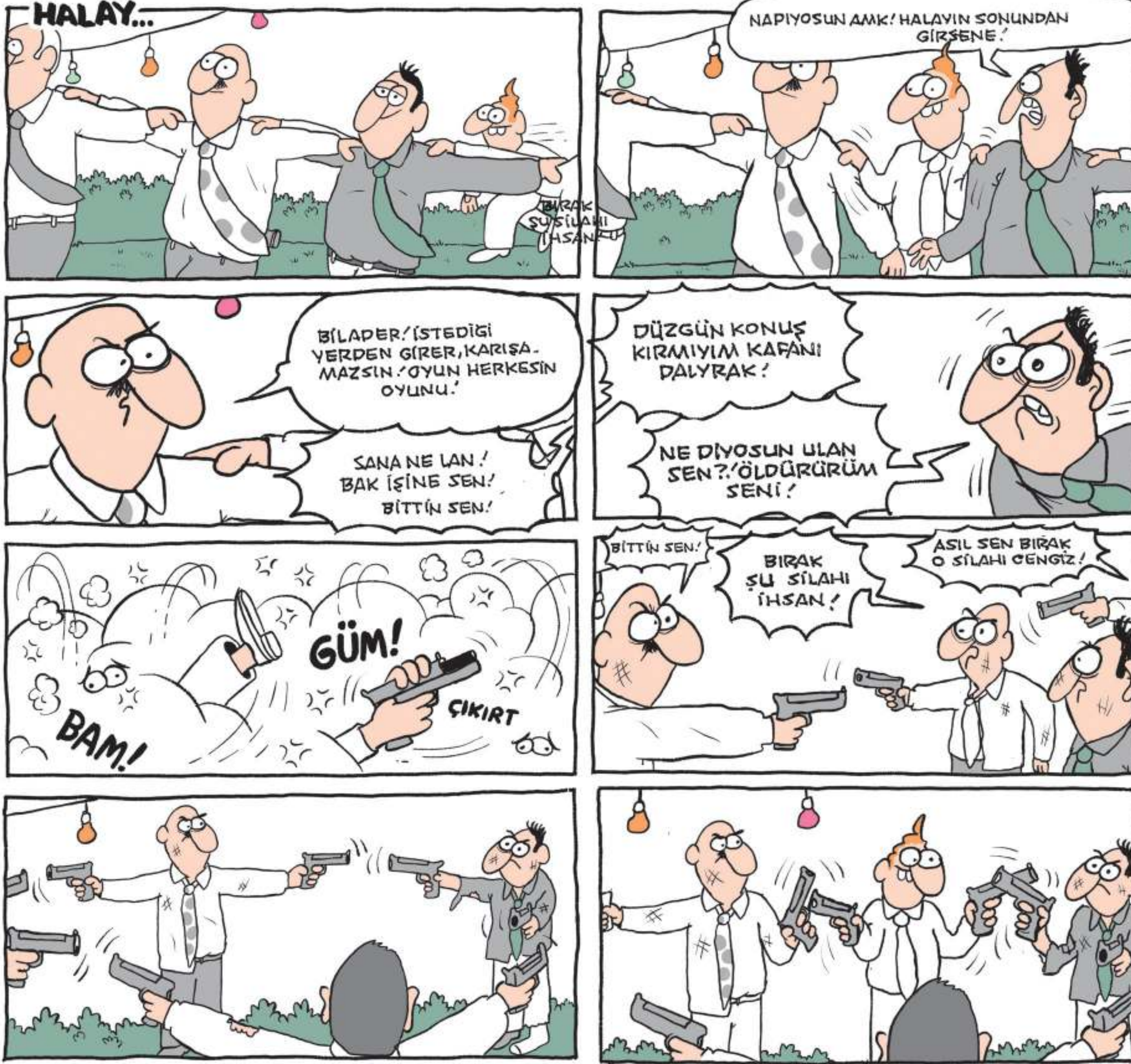

İLKER ALTUNGÖK

Benim Sinemalarım (senin sinemaların canım) 1: Türk Sinemasında Stockholm Sendromu: Azılı Mavi Boncuk Çetesinin Dehşet Veren Faaliyetleri

Biliyorsunuz sinemamızda psikolojik temelli filmler nadirdir. Ama bu nadir filmler arasında herhâlde en ünlüsü, başrollerini Münir Özkul, Tarık Akan, Emel Sayın, Kemal Sunal, Halit Akçatepe, Zeki Alasya, Metin Akpınar, ve Adile Naşit'in paylaştığı Mavi Boncuk filmidir. Filmde her yaptığı arsızlığa bir kılıf uyduran altı kafadardan oluşan Mavi Boncuk Çetesi, çete liderleri Baba Yaşar önderliğinde önce gazinoda beleşe eğlenmeyi dener, yiyip içip müessesenin sunduğu bütün imkânlardan yararlandıktan sonra dalga geçercesine hesap olarak iki dilli kaşarlı tost parası bırakmaya kalkarlar. Bu sırada da sanki İstanbul'a dün gelmiş gibi "Vay biz bilmiyorduk, vay bizim haberimiz yoktu," ayağı yaparak gazino emekçilerini ayakta ütülemeye kalkarlar.

Bu arsız çete, gazinoculardan sopayı yedikten sonra "Ulan iyi karakola götürüp suç duyurusunda bulunmadı adamlar," diyecekleri yerde yüzde yüz haksızken üstüne bir de müesseseye zarar vermek için gazinonun assolisti Emel Sayın'ı kaçırmaya karar verirler. Tabii sonradan bize anlattıklarına göre sadece masumane bir plandır bu ama allah affetsin, altı tane adam, hadi biri tohuma kaçmış desen genç ve güzel bir kadını karga tulumba kaçırınca insanın aklına daha fena şeyler geliyor.

Çete alıkoyduğu Emel Sayın karşılığında gazino patronundan (zamanın parasıyla) 100 bin lira istemektedir. Buna da kendi içlerinde o parayla çok ucuza hizmet veren bir gazino açacakları şeklinde bir iddiayla meşruiyet kazandırmaya çalışırlar. Azılı çete üyelerinin elinde rehin kalan Emel Sayın ise Stockholm sendromunun tipik bir örneğini sergileyerek zaman içerisinde kendisini rehin alan haydutlara sempati beslemeye başlar.

Çete her tür illegal faaliyette bulunmakta, karaborsacılıktan kuyrukçuluğa kadar her tür pis işe girmektedir. Yoğun ilgi gören filmler için sinema gişesinden toplu bilet alıp ondan sonra bu biletleri karaborsada yüksek fiyata satmalarını bile sevimli bir hâle sokmaya çalışan çete lideri Baba Yaşar, utanmadan bu karaborsa faaliyetlerini "amme hizmeti" diye nitelendirerek kendilerini sütten çıkma ak kaşık gibi göstermeye çalışır.

Aynı zamanda cinsiyetçi bir çete olan Mavi Boncuk çetesinin, Yalovalı çete üyesine Kaymakam diyerek "Kim s.ker Yalova kaymakamını" sözüne gönderme yaptığı, çete üyelerinden birisinin ise özgüven patlaması yaşayarak kendisine "yakışıklı" dedirttiği de elimizdeki bilgiler arasındadır.

Büyük hırslara sahip olmasına karşın asgâri zeka ve yetenekten mahrum olan çete üyeleri fidye alma sürecini de ellerine yüzlerine bulaştırırlar. Bu esnada dilencilik yaptıkları, az sadaka veren masum vatandaşların gırtlağına sarıldıkları falan da net bir şekilde görülmektedir.

Fidye isteme sürecinde suçlarına vandallığı da ekleyen azılı çete, masum gazino işletmecisinin camını kırmak, komşu kadının yumurtalarını, tavuklarını ve en sonunda elbisesini çalmak gibi kabahatler kanunun ilgili maddelerini çiğneyen fiillerde bulunmuştur.

Son anda yakalanmaktan korkan azılı çete, rehin aldıkları Emel Sayın'ı yine karga tulumba sokağa terketmiş, daha sonra hazine arazisine ruhsatsız, izinsiz, imar iskan belgesiz bir içkili lokanta açarak Türk Ceza Kanunundan sonra Belediye Kanununu da çiğnemeye çekinmemiştir.

Ama acıklı olan, hastalıklı fikirleriyle toplum düzenine bir tehdit teşkil eden Mavi Boncuk Çetesinin tıpkı folklörde sıkça gördüğümüz Robin Hood, Köroğlu tipi eşkıyalar gibi sempatik birer birey olarak ün yapmalarıdır. İşte Benim Sinemalarım (senin sinemaların canım) köşemizde arada bir bu tarihi yanlışları düzeltmek için elimizden geleni ardımıza koymayacağız ama çok da o kadar şey yapmayacağız şimdi iddialı olmasın. Yani neymiş? Mavi Boncuk esasen dürüst ve babacan bir gazino patronunu dolandırmak isteyen azılı bir çetenin, bu çetenin elinde rehin olan ve Stockholm Sendromuna yakalanan tecrübesiz bir genç kadının dehşet veren hikâyesidir.

ve SİNEM kendi ortamında...

cihan kılıç

Valla işi biliyosunuz ha! En güzel zamanında geldiniz.

Şu sıcacık, gençlerin hayhuyu bitmiş, huzur.
Oh! Hehe
Valla bu sene illallah dedirttiler bize. Amaan.

Geçen ay turist birkaç tanesi gelmişler sitenin plajına çadır atmışlar... Kızlar mızlar kafaları da çekmişler ooh, gece gece denize giriyorlar...
Mayo da yok, hiç bir şey yok kız.
AA!..

Başta Suriyeliler diye düşündüm n'olur n'olmaz silahımı belime taktım. Sonra neyse baktım Sırp mı, Hırvat mı, öyle bir şeyler...
Kızların bacakları uzun muydu babacım? Öyleyse Hırvat olabilirler.

Baban müzikli oyuna bilet aldı. Metin Uca, Enver Aysever Müjdat Gezen. Hepsi varmış.

akşam...
Sürç-i lisan edersek affola Dilimiz sivri bi ANLAYANA
şak şak
ŞAK
ŞAK
ŞAK
ŞAK

Üniversite yılları. Bir elimde ders kitaplarım, bir elimde memleketimden insan manzaraları... KIZLI-ERKEKLİ bir öğrenci evimiz var!
Yaşa!

Bi gün yine geldim eve doldurdum AYRANIMI içiyorum.
İçimden de bir türkü tutturmuşum:...

Siz delirmişsiniz, aslında hepiniz ONA AŞIKSINIZ!...
Hehe

Eyy Yazlıkçı!.. Haddini bil! Salarım %100'ü üzerine...
HIAANAA!!

Aşkım ben bi sigara içmeye çıkıyorum.

...
HHISSSS

Helloo! Kamoon! Svim vit as!*
* Merhabaa..! Gelip bizle yüzsenee, hadiii!..

ÇOPS
ÇOPS
ÇOPS
ÇOPS

Hay! Mayneymiz Engin!*
Helloo, vel kam Engin.**
Ver ar yu from***
* Selam! Adım Engin. ** Merhaba Engin hoş geldin *** Nerelisiniz?

HOAAĞGRRH!

TOR TOR TOR TOR

"Mükemmelliyetçilik, eylemsizliktir."
-Franz Kafka

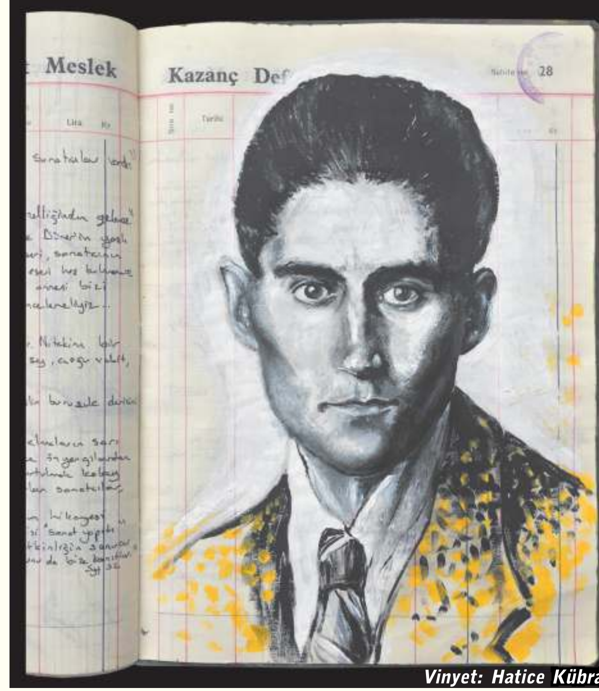
*** Postmodernizm: Doktor House gelse, zekam azdırır!**

* O siyahına meftun olduğum çini mürekkebi, 'is'ten yapılıyormuş, vallahi yeni öğrendim, Işıl-Hakan Karataş çiftinden duydum. Vay seni hep aşağılanmış, problem-sorun-mesele olmuş is, sana borçluyuz sevgili mürekkebimizi ha?! Sağ olasın is! Berhudar ol! Şerleri hayreylene hayranım...

*** "Evlerinin önü Mersin / Ah sular akmaz bir tanem, tersin tersin..." Artık ne tip bir naz yığınına denk geldiyse adam, yaktığı türküde resmen fabrika ayarlarına dönmüş. Yarini 'mantığa giriş'e davet ediyor, o hale gelmiş. (Devamında iyice çıldırmış. "Al hançeri kadınım / Vur ben öleyim" noktasında ifade sahibi. -Ha, olağanüstü güzel bu türkü)**

* Beşiktaş'ta, parkta 'önsöz' okudum, 1 Eylül Pazar. Berber İsmet'e gittim, sonra da bu yazıyı yazdım Kaan'la Çağdaş'ın atölyede, 2 Eylül Pazartesi. E, kolaymış günlük!

*** Gezgin kumaş satıcısı. Evrak, şahsi eşya ve numune örnekleriyle dolu seyahat valizi. Uzak, ucuz oteller. Satış bekleyen patron, itaat bekleyen müdür, dedikodu için açık bekleyen mesai arkadaşları. Ve bu yalnız, melankolik, iyi niyetli adamın tüm emeğini hortumlayan çekirdek ailesi. Tüm parasını teslim etmesine rağmen babasına yaranamaz. Oğluna durmadan şikayette bulunan baba, artan parayı ise ses etmeden zulalamakta. Pasif, zebunkeş haliyle belki babadan da büyük baskı unsuru olan annesi ve keman eğitimi alması için konservatuara yollama hayalleri kurduğu kız kardeşi de bizim satıcının eline bakar. Sorumluluktan hırpalanmış, kimsesizlikten yorulmuş satıcımız esasen 'evin direğidir' ama kendisi de dahil herkesin ona bakışı, bir çukura bakış gibi.**

Vinyet: Hatice Kübra

* Öncesinden bahsediyorum: "Gregor Samsa bir sabah korkulu bir rüyadan uyandığında, kendini devcileyin bir böceğe dönüşmüş olarak" bulmadan evvelki hayatından. E, insan öyle kolay dönüşmez böceğe! Otuz yıldan fazla oldu, elime aldım aldım bıraktım Kafka'nın 'Dönüşüm' (Metamorfoz) adlı romanını. Bir türlü okuyamadım. Çünkü, saçma ama midem bulanıyordu dostlarım! Böcek Gregor'un 'ince bacaklarını' anlattığı yerde dayanamıyor, bu cılız kitabı elimden atıyordum. Nihayet okuyup bitirdim. Ah ben, şaşırmış kul, neyi ertelemişim böyle?! Kitap daha bitmeden hüngür hüngür ağlamağa başladım, bittiğinde içimde koyu bir hüzün vardı lakin dipteki sevinç daha güçlü histi: Edebiyata, yazıya, insan denen nesneye inancım sağlamlaştı.

*** Fantastik edebiyatın zirvesine, en baş köşesine Canım Kardeşim Gregor Samsa'yı saygılarımla yerleştiriyorum. O ince, güçsüz bacaklarından öperim! Ve siz Sayın Kafka, meğer Sevgili Franz'mışsınız ya siz! Aforizmalarınızın tutkunuydum, Şato'yu hayretlenerek, Dava'yı ürkerek okumuştum lakin herhangi bir isimken niçin 'sıfata' dönüştüğünüzü bu romanı okuyup bitirdiğim an idrak ettim. Nur içinde yat Franz Kafka, ruhun şad olsun, bari! Kitabın ilk bölümünden alıntım: "Hayır, rahat bir uyku değildi bu, ama alabildiğine derindi." İkinci bölümden alıntım: "Gregor, kapının arkasından ikna olmuş halde başını sallıyordu, bu beklenmedik tutumluluk onu çok mutlu etmişti." Üçüncü ve son bölümden alıntım: "Kız kardeşinin yanına gidip eteğini çekerek, odasına gelmesi gerektiğini anlatmaya kararlıydı; çünkü burada kimse onun çaldıklarını hayranlıkla dinlemiyordu, bunu ancak kendisi yapabilirdi." Esasen, bu 68 sayfalık kitabın ta kendisi, hayat denen meçhulden bir alıntı. Alıntıların en değerlisi...**

Vedat Özdemiroğlu - Stand Up
Asmalımescit Mask - 10 Eylül 2019 Salı - 21.30
Kuşadası Saklıbahçe - 14 Eylül 2019 Cumartesi - 21.30
(Her iki gösteri de Çağdaş Erçelik'in kabare şarkılarıyla renklenecek. Zaten Kuşadalı kendisi, an itibariyle kıpır kıpır!)

vedatozdemiro@gmail.com

FURKAN ÖZÇOBAN

Zeus & Hera.

BÜTÜN ÇOCUKLARIMIZ TANRI OLACAK DİYE Bİ KURAL MI VAR? BIRAKALIM BU DA KENDİ YOLUNU ÇİZSİN... BİZ DE DESTEK OLALIM.
DOĞRU SÖYLÜYOSUN BİLİNÇLİ EBEVEYN OLMALIYIZ.
KENDİ HALİNE BIRAKMAKLA HATA MI YAPTIK ACABA? ŞUNA BAK AYYAŞ SERSERİ OLDU ÇIKTI ÇOCUK.
DİONYSOS İYİ MİSİN OĞLUM?..
KAPA LAN KAPIYI!
AA NE BİÇİM KONUŞUYOSUN ANNEYLE.
ŞARAP TANRISI YAPARIM BUNU DA

ZORRO

ZORRO! AFFET BENİ.
HİÇBİR DÜŞMANIM KILICIMDAN KAÇAMAZ!
AĞHH!
GÖĞSÜNE NOLDU ÇİZİLMİŞ BAYAA.
YA NASI DİYİM YATAKTA BİRLİKTE OLDUĞUM KADINI ÇILDIRTIRIM GENELDE.. SERT SEVİŞMEKTEN HOŞLANIYORUM.
Yaa
VAY YAVŞAK EKMEĞİMİ YİYOR.

ROBİN HOOD

KRAL BÜTÜN TOPRAKLARIMIZA EL KOYDU ROBİN HOOD YARDIM ET... HALKIMIZI KORU.
Hmm
SİLAHINI ÇIKARTIYOR BİZİ KURTARACAK!
AAA O ÇANTADA OK VAR SANIYODUM...
PORTATİF SANDALYELERDE İNDİRİM VAR BU ARA. BENCE SİZ DE ALMALISINIZ. BAYAA KOLAYLIK.
NE DİYODUN SEN KRAL FALAN?

RİZELİLER BÜFECİ, GİRESUNLULAR SUCU NİĞDELİLER HURDACI OLUR...
Bu ne biçim coğrafya dersi lan?

mustafa satıcı

BİZ MUTLU OLAMAYIZ BUSE! NEREYE KAÇARSAM KAÇAYIM GEÇMİŞİM BENİ KARA BİR GÖLGE GİBİ TAKİP EDİYOR
BABAA! ANNEM NAFAKAYI NE ZAMAN GÖNDERECEK DİYOR
BURAYA DA GELMİŞ.

ÇOCUĞA BİŞEYİ BASKIYLA YAPTIRIRSANIZ TERS TEPER.
KORKARIM ÇOCUĞU SİZDEN ALIP SOSYAL HİZMETLERE VERMELİYİZ.
KAFASINA BASTIRINCA VURAMIYOR BAK! ÇILDIRDIII!
TUTAMAZLAR BUNU VALLA!

HAYAT NE GARİP, İNSANIN İNANASI GELMİYOR DAHA DÜN BERABERDİK!..
ÖLMEDİ BEYFENDİ, İYİLEŞİP TABURCU OLDU BUGÜN...
KEŞKE ONUN YERİNE BEN OLSAYDIM!..

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Macera adı: Alevli meyva.

Hatırlayalım

SİMDİ

KAPOV !!!

Bir kaç saat önce.

EMMH AĞZINI KULLAN, DİŞLERİNLE KİBARCA DÜZELT MM...

ÖHÜM TABİ Kİ DAHA BİR RANDIMAN ALIRIZ.

TAMAM UZATMA GÜZELCE DÜZELT SENİ ALANIMA KÖPEK EDİCEM.

ÇOK MEMNUN OLURUM TEŞEKKÜRLER.

VAY VAY VAY.

AFERİM GÜZELCE HİZMET EDECEKSİN ALANIMA.

YAKLAŞ DÜZELT ŞU KÜLODU.

DEĞMEDEN NASIL DÜZELTİCEM.

DUDAKLARIN DEĞEBİLİR.

...

SENİ ÇOK FARKLI ALANLARDA KULLANMAYI DÜŞÜNÜYORUM, TAMAMEN ÖZEL BAZI EŞYALAR GİBİ...

DEMET'LE BİRLİKTE DE SANIRIM BENİ BİR KALTAK GİBİ KULLANICAKSINIZ.

OLABİLİR HATTA DAHA FAZLASI DA.

MESELA.

ZAMANLA GÖRÜCEKSİN IMMH KÜLOT TAM DÜZELTİLMEMİŞ.

HEMEN DÜZELTEYİM.

DİŞLERİNLE KENARINDAN TUT VE ÇEK.

AFERİN, ÖĞRENİYORSUN BU İŞİ, HAHA HAHA.

ŞŞT DİLA Bİ ŞEY SORUCAM.

SOR.

DEMETLE BENİ KONUŞTUNUZ HERALDE HOŞLANDIĞIM FANTASTİK ŞEYLERE YABANCI DEĞİLSİN AHI AHI.

KONUŞTUK TABİ FAZLA DEĞİL AMA FİKİR SAHİBİ OLACAK KADAR DEMET GELENE KADAR PENETRASYON YOK

YALNIZ BU TİP HAZZI ERTELEMELER YAŞIYCAZ.

EDİLGEN ET BENİ EGEMEN OL BANA.

BİRAZDAN BİR DUŞ ALALIM, SENİ ÖZEL DUŞ TEKNEM YAPMAYI DÜŞÜNÜYORUM...

HIMM GÜZELMİŞ.

VÜCUDUMDAN SÜZÜLEN SULARI İÇMEK İSTER MİSİN?

İSTERİM.

AMA ÖNCE BURAYA YAKLAŞ.

KÜÇÜK BUSELER, SAKIN DİLİN KULLANMA, YÜZÜN DEYMİYCEK KÜÇÜK BUSELER EVET.

AFERİN...

muck

muck.

NASIL SUSAMIŞSIN

FOŞŞŞ!

SON DAMLASINA KADAR İÇ!

EVET.

ÇOK İYİ.

Duştan sonra.

PIRIL PIRIL OLMAZSA YALATIRIM, İYİCE PARLAT.

HADİ BE DEMET ALEV ALICAM

BURAYA BAK.

TOPUKLARI DA PARLAT.

OOFF!

HADİ DEMET.

Bu sırada başka bir yer.

NE DIYOSUN ABİ NE 3500'Ü...

EN FAZLA 150 LİRADIR O!

KORAL MI BİŞEY ALDI?

YOK ABLA O DEĞİL!

VALLA ABLA ŞU TOPLU ABLA GELDİ VİSKİ, DOBLERON, PEYNİR ALIP DURDU!

KIZ KARDEŞİNİZMİŞ

AÇIN LAN ŞU TELEFONUNUZU, MINA KOYYİM BİZ DE HANEYE KATKISI VAR SANIYORUZ MINA KOYYİM, İKİSİ DE CEVAP VERMİYO.

KIVAM MIVAM DERKEN KENDİNİ UNUTMUŞ BİZİM MAL.

YENİ YAŞAM ALANIN

dizzt dizzz.

HADİ BE DEMET GEL DE BAŞLAYALIM, TANRILARIN ARABASI GİBİ OLDUM MINAKİ

ŞİMDİ DAHA FARKLI BİŞEY DENİYCEZ YİNE ALANIMIN BİTCHİ OLARAK!..

Çkırt!

AHA GELDİ İKİ GÖZÜMÜN ÇİÇEĞİ.

DİLAA!

KIZIM SEN BİZİ Mİ SKİCEN, NE AYAKSIN MINA KOYİM, O HESAP NE BAKKALDAKİ ?..

KENDİSİNE SOR BAKİİM O ŞİVAZLAR NERDEN GELMİŞ.

NOLUYO YA, NE HESABI?

YA SİZE GÜZELLİK YAPMAK İSTEDİM, PARAM YOKTU YAZDIRDIM NE YAPIİM!

E KENDİNE YAZDIRSAYDIN, BİR DE KARDEŞİYİM DEMİŞ TE ALLAM YAA..!

YA BENİ TANIMIYODU NE YAPIYIM?

EE ÇALIŞMIYOSUN DA NASIL ÖDEMEYİ DÜŞÜNÜYOSUN, VALLA ÖDEMEZSEN TOPLANIR GİDERSİN, BENDEN SÖYLEMESİ...

ANNEMİN EMEKLİ MAAŞI YATICAK, O ZAMAN ÖDERİM.

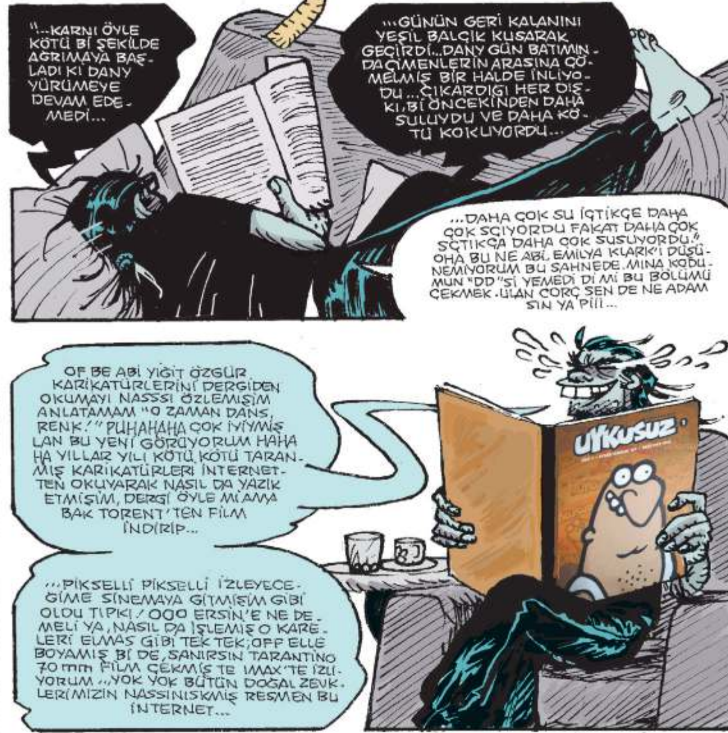
AYRICA BUNDAN SONRA SEN DE BENİMLE ÇALIŞICAKSIN, YOK ÖYLE YATIŞ, NE İŞ OLSA GİRİŞİCEZ...

KORAY YANAR

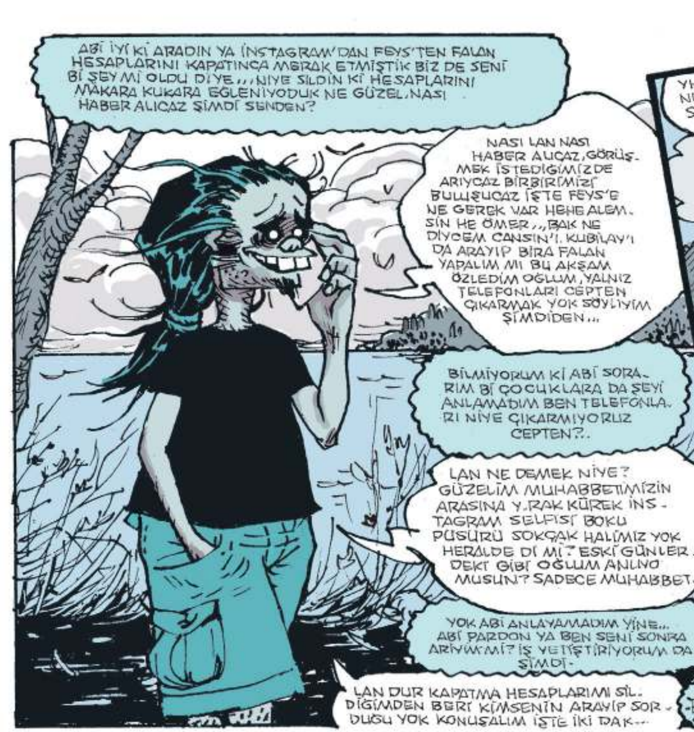
İnsan, sosyal hayvan!

yazan çizen
OKY

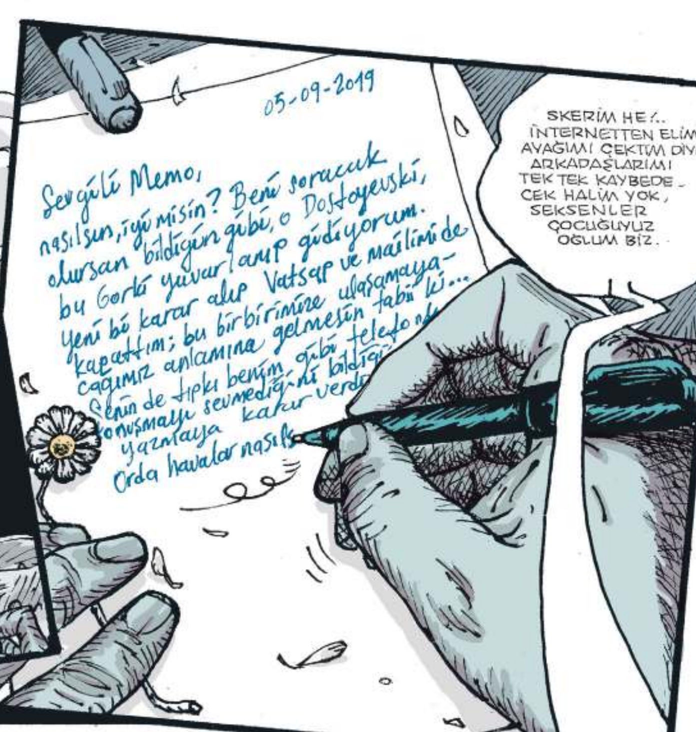

BİTTİ

ÖMER GÖKSEL

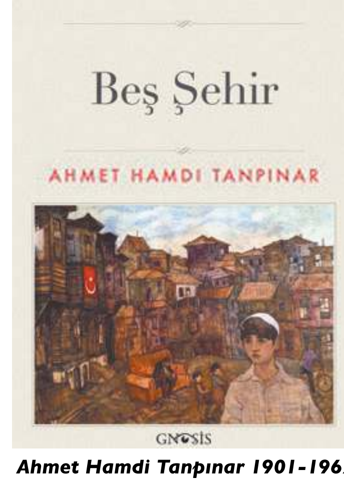

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Akşam balığın karnında bekliyordu"
Oktay Rıfat Horozcu

"EY ÖKSÜRÜK!"

"Ruhun, ruhun istekleriyle hızla uzaklara uçması gibi, Ey öksürük sen de; öyle uç git!" ("dağlara, taşlara" derdi ananem, benziyor) Hinduizm'in binlerce yıllık kutsal metinlerinden Ahtarvaveda'lardan; öksürüğün def edilmesiyle ilgili sihirli cümlelerdenmiş bu. (Türkçe söylenirse oluyor mu? Sanskritçe mi mecburi) "Ey öksürük; duyuyor musun beni?" Bu cehennemi sıcakta ara ara öksürüyorum. (Bir sürü aksıran tıksıran görüyorum orada burada--Antalya--) Burnunu silen milen. (Klimayla ilgili iki sorunum oluyor; çalıştırdığımda ve çalıştırmadığımda) Yokluğunda nasıl yaşanıyordu? Eski zamanlar…(klima'yı diyorum-- "Varlığın bir dert, yokluğun yara"--)Aklım almıyor. Hadi buralar falan neyse de… Arabistan çöllerinde möllerinde. Yerlisi gene deneyimli, dayanıklıdır; o yeni tayin olmuş Osmanlı valileri… çolukları çocukları… ("Çölde Bir İstanbul Kızı" diye çok eski bir film vardı: Belgin Doruk'lu) Tanpınar çocukluğunda "Bir Arabistan şehrinde" tanımış oldukları bir ihtiyar kadından söz eder: "Sık sık hastalanır, humma başlar başlamaz İstanbul sularını sayıklardı: -Çırçır, Karakulak, Şifa suyu, Hünkâr suyu, Taşdelen, Sırmakeş…" Bu su adları kadının ilacı, tılsımı gibi bir şeymiş, onları sayıklayınca iyileşiyormuş. Demek ki kelimeler de önemli. (eğer çeşit çeşit klima markalarını ardarda--klimayı çalıştırmadan…--denemek lazım--)

Ahmet Hamdi Tanpınar 1901-1962

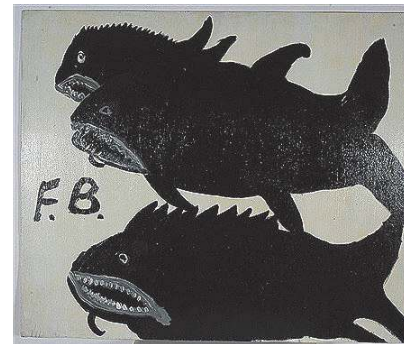
"AKŞAM;YİNE AKŞAM"

Akşam, içinde beklediği balığın karnından burnunun ucunu…*(Oktay Rıfat'ın yalancısıyım; o öyle diyor: Orada beklermiş "akşam"–bak: en tepedeki şiir–)* Gün henüz battı. Gökyüzü parlak bir safran sarısına kesti. Ağır ağır kavuniçine, oradan nar çiçeği kırmızısına… derken o başladı işte. Yine. Her akşam tam bu saatlerde. O meşum melodi. Çocuklar için yapılmış, çok çok basit bir plastik melodikayla. (az ilerde bir palmiyenin dibine oturmuş o küçük kız mı çalıyor, bir kere görmüştüm, gerçi o başka bir şey çalıyordu, belki başka biridir) Aynı şarkının çok basitleştirilmiş bir kısa bölümü, tekrar tekrar, biteviye berbat bir şekilde… Caddenin cıvıltılı havasıyla tam bir tezat... Korku filmlerinde olur öyle; iyice basit, sade bir tema, (genellikle bir çocuk şarkısı) tek müzik aletiyle tekrar eder durur. Ona benziyor. İçime bir sıkıntı oturuyor hemen. ("Çok kötü bir şey olacak, henüz bilmiyorsun" duygusu vermek için koyuyorlar o melodileri o filmlere--"herşeyin yolunda gidiyormuş gibi görünüyor olmasına aldanma, bak şimdi") Bu bizimki "Hani kuşlar ağaçlar, binbir renkli çiçekler" şarkısının kısa bir bölümü. Her gece aynı. Her gece… Onu çalıyor. "Saçlarından baharı…" Gerilimli bir edayla, acele acele, aralıksız tekrar ediyor.

Hayatımız sanki her akşam bu aynı saatlerde başlayan acıklı bir diziymiş, melodisi de buymuş gibi kaldığı yerden... Dalıp unutmuşuz gibi…

KÖPEĞİNİ GEZDİREN

Köpeğini gezdiren o adamla paralel yürüyen o köpek. (iki köpek uygun adım tin tin tin hızlı hızlı, ritmik bir tavırla yanyana yürüyorlar, aynı hizada; boyları posları da yakın--birkaç kere rastladım onlara, geçiyorlar buradan, akşamları--) Önce iki köpeği var, gezdiriyor sanıyorsun. (Nasıl buluyor onları? Belki aynı saatlerde; güzergâhı ezberlemiş, bir yerde tramvay bekler gibi bekliyor onları) Sonra bir fark ediyorsun ki; bizimkinin kulağı küpeli. Kirli paslı. Tüyleri topak topak. Genç adam onlarla birlikte gezmesinden hiç memnun değil ama. Tam bizim evin karşısındaki duvar dibinde arsamsı küçük bir boşluk var. Orada duruyorlar (her seferinde) esas köpek bir ağaç dibine şeysini ediyor. Bizim küpelinin yüzüne bakan yok. Genç adam tam ters taraflara bakınıyor.(özellikle--yüz bulmasın--kimileri sadece kendi köpeklerine şefkat duyuyor, yazık--) O bizimki, o ara, o boşlukta dikkati çekmesin, bir şey demesinler diye biraz uzağa gidiyor. Sanki oralarda bir işi varmış, aklına birşey gelmiş gibisinden biraz ürkek, kaçamak bakışlar etrafa… Onlara… Sonra tekrar takılıyor. Yürümeye başladıklarında. Her ne oluyorsa dönerlerken tek köpekle dönüyorlar. Bazen de belli bir mesafeyi koruya koruya, uzaktan, karşı kaldırımlara geçe geçe takip ediyor oluyor onları. *(Kemalettin Tuğcu romanlarından beter–beter dediğim daha acıklı yani, yoksa çok çok severim kendisini–)*

Freddie Brice / Black Fish (1920-1998)

Herneyse,
yazı bitti…
Akşam, neredeyse o balığın karnına yeniden dönecek…

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

ADAMLAR

ANTİ KLİŞE TİMİ

Kafamın içinde tesisatçıya söyleyeceklerimi prova ederek dükkandan içeri girdim. Aksini gösteren bir durum ortaya çıkana kadar ben tesisatçıdan nefret ediyorum, tesisatçı benden nefret ediyor. Dükkanına giren herkese buz mavisi bol kesim kotuyla hava atmaya çalışan küstah bir adam. Buz mavisi bol kot sadece onda var sanıyor. Oysa bizde de vardı babamdan kalma, üniversite boyunca giydim. Üniversitedeki son senemde Erasmus programıyla yurt dışına gittiğimde yanımda götürdüm, orada benimle birlikte Erasmus'a gelen Bulgar arkadaşlar beni uyardı: Buz mavisi kot pantolon artık eskisi gibi iyi karşılanmıyor, biraz dikkat etsen iyi olur. Biz avrupa birliğine girecek gibiyiz, o yüzden bize söylediler. Siz Türk olduğunuz için söylemiyorlar ama arkanızdan da konuşuyorlardır "işte bu yüzden avrupa birliğine giremeyecekler» diye. Bu avrupalı çok anasının gözü ve vicdansız. Biz avrupa birliği fonlarından mamalanacağımız için ses çıkaramıyoruz ama iş sucuk övmeye geldi mi tek dostumuzun da Türkiye olduğunu biliyoruz. Kusura bakma türk dostum, ama avrupa birliği fonunun sıcağı ana kucağında bulunmaz diye bir söz vardır. Şimdi ben kaçıyorum, bizi beraber görmesinler.

Dükkan karanlık, dükkan gelişigüzel, dükkanda herkes ve her şey gidecek daha iyi bir yeri olmadığı için orada. Dükkan neşesiz bir pazar gününe benziyor. Gerçekten iki çocuk yaptığına inanamayan atletli babayla o kadar talip varken gerçekten babayla evlendiğine inanamayan annenin şişirdiği bir pazar gününe benziyor. Gelin ve sucuk yeyin çocuklar. İleride anne baba sevgisi, mutlu bir ev ve neşeli bir pazar günü olarak hatırlayacağınız şey, aslında o gün yağına ekmek bandığınız bu sucuktur.

"Sifon için rezervuar iç takım alacağım» diye bir nefeste açıkladım kendimi. «Alttan girişli mi yandan girişli mi?» diye saldırdı ama bu oyun iki kişiyle oynanır: Alttan girişli, kapaktan basmalı. Tatavayı bırak, rezervuar iç takımımı ver. Ver ki bebeğim kakasının üstüne vileda kovasıyla su dökmek zorunda kaldığı bir evde yaşamasın. Evimiz mutluluk istasyonuna doğru yol almış bir trendir ve sen şu anda tren raylarının üzerinde duruyorsun tesisatçı. Küstah bir yanılgıyla, çıplak ellerinle treni durdurabileceğini sanıyorsun. Oysa tren senin .mına koyar, mahıf olursun, parçan kalmaz.

Hiçbir şey yapamayınca, rezervuar takımı için olmayacak bir rakam söyledi. Elli liralık şeye üçyüz lira istedi. Söylerken çok hafif sesi titredi, demek ki kendi de tam ikna olmamış istediği paraya. Kazıklanmakta utanılacak bir şey yoktur ama kazıklamaya özgüveni yetmeyen, dolandırıcılığı size hakkıyla yaşatmayan insanlara kazıklanmayın. Kazıklanacaksam mükemmel bir tiyatro isterim, dört dörtlük bir dolandırıcılık isterim. Bana kendimi unuttursun, alsın götürsün isterim. Bu yarım ağızlı, zayıf karakterli dolandırıcılığa üçyüz lira verecek değilim.

Rezervuarın prensi olarak adlandırılan markanın en şaşalı modeli yüzyirmi lira falan, sen ne yapıyorsun dedim, abi buralar böyle beşiktaşa bak istersen dedi. ABİ Mİ? Abin beşiktaşa gidiyor, rezervuar iç komple set alacak, gitmişken bira da içecek. Sen burada dur.

ÖZER AYDOĞAN

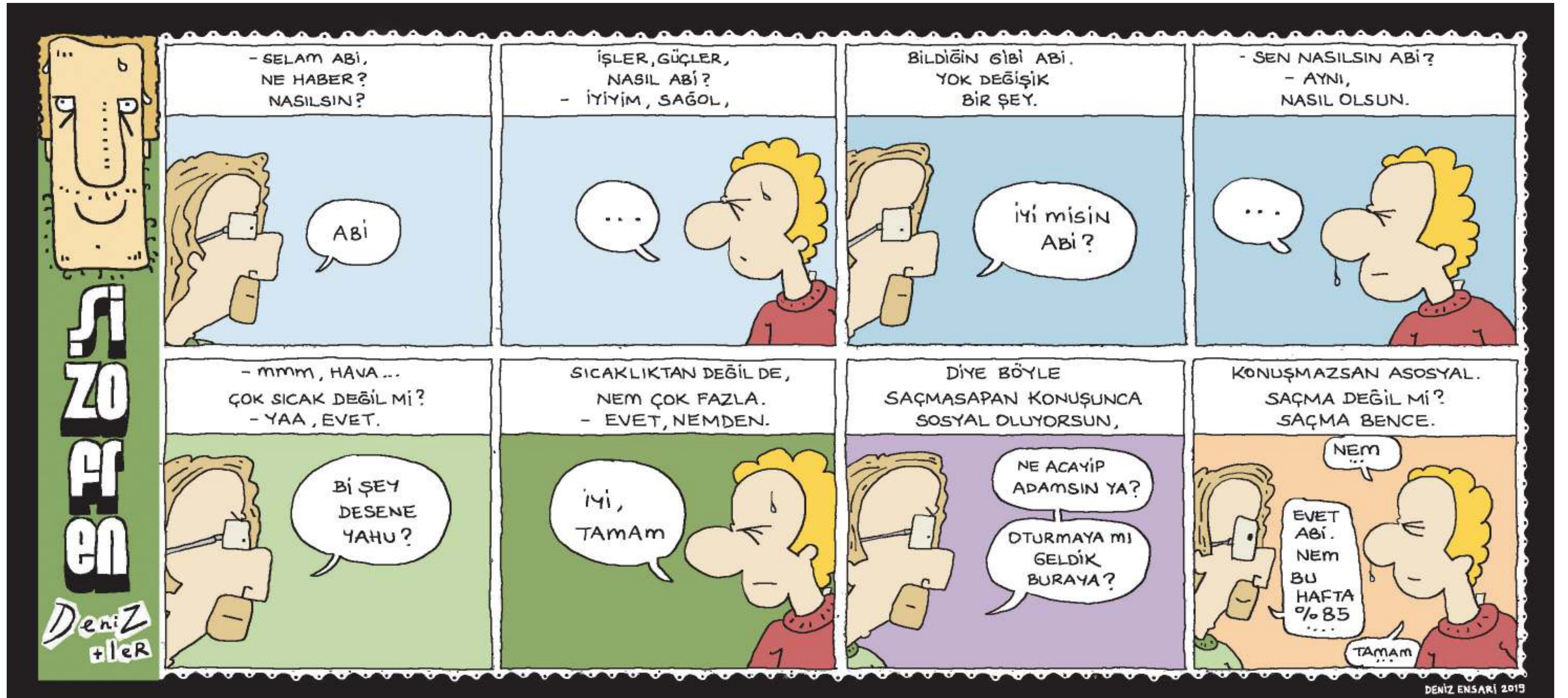

● Küçük bir işlem için bankada sıra beklerken numaraları gösteren ekranda sorun yaşandı. Çalışanın işini kolaylaştırmak adına hemen tekli sıra oluşturduk. Kuvvetli matematiğim sayesinde sıranın 6 kişiden oluştuğunu tespit etmem ise uzun sürmedi. Sıradaki herkes, kimin saat kaçta geldiğini ve kimin yerini devrettiğini çok iyi biliyordu. Bu tür anlarda sıra bekleyen insanları kandıramazsınız. Her biri zihninde küçük küçük notlar tutup kazır hafızalarına. O an orada medeniyet adına muazzam işler yapılıyor ve tekli sıra hiçbir şekilde bozulmuyordu. Herhangi bir uyarı ya da komuta ihtiyacımız olmadan hareket edebiliyorduk. Çok geçmeden, yıllardır bu anı beklediğini düşündüğüm güvenlik görevlisi girdi devreye. "Sırayı bozmayalım lütfen" uyarısı ile birlikte grubu kontrol altına almak ve hakimiyeti ele geçirmek istediğini fark etmiştim. Kuyruktaki kişiler olarak bir bütündük ve parçalanamazdık ama dışarıdan gelen bu müdahale öyle zannediyorum ki dengeleri değiştirecekti. Güvenlik görevlisi, kuyrukta herhangi bir çatışma ya da düzensizlik yaşanmamasına rağmen yerli yersiz müdahale ediyor ve "Arkadaşlar lütfen" tarzı anlam veremediğimiz uyarılar ile gruba panik veriyordu. Dik durmamız gerektiğinin farkındaydım ve yönlendirmelere kesinlikle ihtiyacımız yoktu. İnanıyordum. Biz bu sırayı kendi başımıza da bekleyebilirdik.
Üçüncü sırada yer alan ve kuyruğun zayıf halkası olacağını tahmin ettiğim genç bir çocuk "Tamam hocam kusura bakmayın" diyerek güvenlik görevlisine aradığı açığı verdi. O an kaybettiğimizi anladım. Görevli, her geçen dakika grup üzerindeki baskıyı arttıracak ve bize her istediğini yaptıracaktı. Dedim ya yıllardır bu anı bekliyordu. Gönül ister ki banka soygunu olsun ve güvenlik görevlisi gişelerin arasından sürünerek yavaş yavaş hırsıza yaklaşsın ve beklemediğimiz bir anda üzerine atlayarak onu etkisiz hale getirsin… Eminim birçok güvenlik görevlisi başını yastığa koyduğunda bunun hayaliyle uykuya dalıyor.
Maalesef olmuyor böyle şeyler ve sırayı düzene sokma gibi basit konularda personel görev bilinci ile yanıp tutuşuyor. Grubun son kalesi olarak nitelendirdiğim yaşlı teyze de düştüğünde, benim için bu sıranın bir anlamı kalmamıştı. Ağlamamak için zor tutuyordum kendimi. Bir duruşumuz yoktu artık. Üniformalı bir adam tarafından kontrol ediliyor ve onun komutlarına göre hareket ediyorduk. "Şimdi arka taraf gelsin" diyordu, arka taraf hemen geliyordu. Kaybedilen bir kuyruğun hikayesiydi bu…

● Didim'de bir yazlıktayız. Bu yazlık uzak akrabamız olan evli bir çifte ait. Öyle uzak akraba ki ev sahibi erkeğe nasıl hitap edeceğimi bile bilmiyorum. Biz kız tarafıyız ve ben adamı 1 kere düğünde gördüm. Bazen amca diye hitap ediyorum. Bazen enişte diyorum. Eğer canım çok isterse dayı diyorum. Kimse sorgulamıyor ve adam da bu durumdan memnun. Hocam diye hitap edesim geliyor bazen ama yapmıyorum. Burada maksimum 1 gün konaklanır. Akrabalık seviyemiz buna izin veriyor. İkinci güne geçildiğinde, karı ve kocanın huzursuz olacağını ama daha çok kocanın homurdanacağını tahmin edebiliyorum. "Biz artık gidelim" dediğimizde "E kalın 1 gün daha" şeklinde yalandan bir davet gelecek evin hanımından, erkek ise "Vallahi olmadı böyle" diyecek. O da yalandan…

Annem ev işlerine yardım ederek, babam mangalı harlayarak, ben ise evin küçük çocuğunu eğlendirerek sevimli görünmeye çalışıyoruz. Aslında bir otele geçip tatilimize orada devam edebilir ve bu gergin tatili sonlandırabiliriz ama yapmıyoruz. Sanırım aile olarak baskı altında gerçekleştirilen tatilleri daha çok seviyoruz. Bilmiyorum belki de ben yanlış düşünüyor ve günahlarını alıyorum… Doya doya yemek yiyemiyorum mesela. "Bi tabak daha ister misin?" diye sorulduğunda, kocaman adam da olsam annem gözlerimin içine bakacak ve "Yok o yemez" gibi altında tehdit barındıran cümlelerle beni uyaracakmış gibi hissediyorum. Böyle bir durumda çişimi yapma ihtimaline karşın altıma muşamba da serilmesi gerekiyor. Neyse ki o dönemleri geride bıraktık. Kısa süreli konaklayacağımız uzak akraba yazlığında yemeğimizi yedikten hemen sonra çaylar geliyor ve çaylarımızı içip bize tahsis edilen odalara geçiyoruz. Ev sahiplerini rahatsız etmemek adına ortalıkta çok fazla görünmemenin en kolay yolu bu sanırım…

Gecenin ilerleyen saatlerinde su içmek için mutfağa yöneliyorum. "Kendi eviniz gibi rahat edin" bilgisi henüz gelmemiş. Buzdolabının kapağını açıp açmama konusunda kararsızım. Gecenin karanlığından faydalanıp yapabilirim aslında bunu ama ev sahibine yakalanma ihtimali beni biraz ürkütüyor. Bir yanım ise aç diyor buzdolabını, dik şişeyi kafana ve vücudun suya doymak üzere olduğu en tatlı anda ev sahibinin ayak seslerini duyup alelacele koy şişeyi, kapat dolabı ve orgazma dönüştür bu heyecan dolu anları… Tam bir delilik. O esnada annemin silüeti beliriyor gökyüzünde. "Yapma" diyor, kaşlarını hafif yukarı kaldırarak. Yapmıyorum. Bu kabus gibi tatilin bir an önce sona ermesi için elimi kalbime götürüp ufka bakıyorum. Ne zaman elimi kalbime götürsem bir futbolcu gibi dizlerimi karnıma kadar çekip bırakasım geliyor. Annemin silüeti belirmiyor bu kez ama bunu da yapmıyorum.

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 4 Eylül 2019 | Sayı: 627

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM

En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:

ORTAM'IN YAZDIĞI SENARYONUN KAHRAMANI MAKSUT, ÜNLÜ YAZAR MERAL'İ PARKTA SAPIKLARDAN KURTARMIŞ, ONLARI PARMAKLARINI KERTTİRE KERTTİRE KARAKOLA GÖTÜRÜP TESLİM ETMİŞTİR. HAYRANLIĞI VE MERAKI IYİCENE ARTAN MERAL, ELEMANDAN Bİ RİCADA BULUNMAK ÜZEREDİR. BU ARADA GEYSU'YLA ORTAM DA TATİLDEDİR

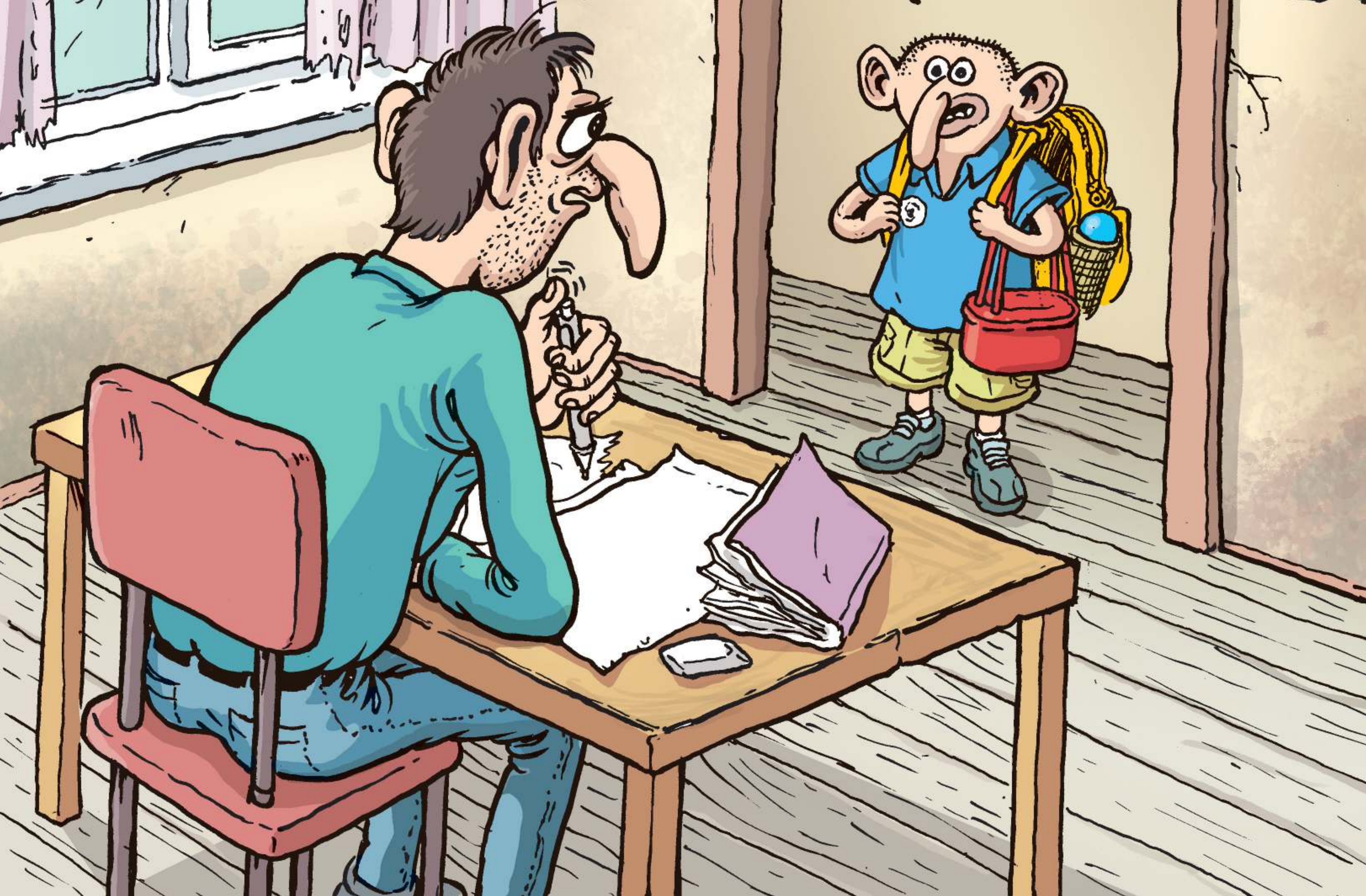
UYKUSUZ

11 EYLÜL ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/37 No: 628
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619
9 771307 761000

Okullar açıldı. Zorunlu okul harcamaları son bir yılda %15-35 arttı

2×2
KAÇ OLDU
ŞİMDİ?

GÜNE 4 SULARINDA SAKİN BAŞLADI. ÖĞLEN TENEFÜSÜNE YAKIN 6'YI GÖRDÜ... SON ZİL ÇALDIĞINDA 5,5 CİVARINDA SABİTLENMİŞTİ ...

SARI
MAVİ

OTOYIKAMA

ŞİNDİ ANNADIN MI?
GÜNEŞ SİSTEMİ ve gezegenler

II. DÜNYA SAVAŞI

gorgorgor..
125
Trank Trank Trank
CLAPS
RATATARATATATARATATATA
ZUP ZIP ZUP
RATA TA
RA TA TA TA
KAPII..KAPI!
RATATATATATA
ZUP ZUP ZIP ZUP
NEDEN AÇIYOSUN ANINA KOYIM.!..
BEN AÇMADIM ABİ...
RATATATA RATATA
KLANK
TUNK
TONK
TINK
TENK
TONK

"Bi kadını orgazm edememek, bakkala borcunun olması gibi bi şey bence," dedi sessizce.. "Mahçubiyet var."
egh?
Ben bunu hakettim.

SEKS HOLD'EM

Koşsak hala yetişiriz lan..
Abi sıcakta koşturma şimdi beni!..

Arada bir Bazen

Şok Yün
SANA AÇILMAK İSTEDİĞİM ŞEYLER VAR.
BUNU BEKLİYORDUM!

öğle yemeği ONLY

KEK KALIBI
YEMEK YERKEN İKİ MUHABBET ETMEYİ SEVEN HERKES GİBİ, O DA YEMEĞİNİ KEK KALIBINDA YİYORDU. BUNLAR GÜNÜN EN GÜZEL SAATLERİYDİ...
SIKILDIN MI?
YOK ABİ.
BEN DE ÇOK MUTLUYUM.

TARZAN ile RÖPORTAJ

BENİ MAYMUNLAR YETİŞTİRDİ!..
ABİ AYIP OLUYO...
KOT..
KONUŞMA LAN!..

KARAHİNDİBA

ay çok romantiksin.
SeX You?
KIP
HASTASIYIM BUNNARIN!
FORKSss

MAGNUM

CISSSS
HOSSSS
TIK
Bi magnum al...

SSSS
FLAP FLAP
SSVZZ..
LAP
FLAP
FLAP
FLAP
FAP FAP
GNAM GNAM

her şey olur

SANAT SEZONU AÇILDI

Bu bir pipo değildir

BEN DE SANAT YAPTIM!

vav by Rte

Bİ KENAN EVREN DİİL...

SEN BU KAVGADA BİR NOKTA BİLE DEĞİL BİR KÜÇÜK EĞRİ VİRGÜL, BİR ZAVALLI VESİLESİN...

Canan Kaftancıoğlu

9 YIL 8 AY HAPİS!

ENFLASYON DÜŞÜYOR... AH!

BU ENFLASYON DİİL!

ANNEM SALONDA İSRAF SERGİSİ AÇMIŞ!

ALIYOSUN, Bİ KERE GİYİP KENARA ATIYOSUN!

YÜZLEŞME DAVALARI DÜŞÜYOR

Cizre Jitem Davası

Lice Davası

Kızıltepe Jitem Davası

SİZİ PEJMÜRDE EDERİZ!

BÖYLE BOHEM, SALAŞ GİBİ Mİ?

PEJMÜRDE GÜZEL SERGİ ADI OLUR...

2020'DE ERKEN BİENAL GÜNDEME GELEBİLİR Mİ?

MİLLET ARTIK BİENALDEN YORULDU, BİENALSİZ 2 YILIN DEĞERİNİ BİLELİM...

cem dinlenmiş

@kaansezyum

Beni aramayın burası ev

● Vizyonsuzluk, bakış açısı eksiği, iyi niyet, kibir ve güç sarhoşluğu kavramlarından herhangi biri tek başına bir ülkeyi çok kısa sürede bitirebilir. Peki Türkiye'yi bir arada tutan şey ne? Dağılmaktan, ya da bitmekten bahsediyorum. Belki de bittik ama farkında değiliz. Aslında çevrenize biraz baktığınızda gördüğünüz manzarayı, evinizde camı açıp dışarı baktığınızda neye baktığınızı bir kez daha düşünürseniz, belki de cevabı kendinize daha rahat verebilirsiniz. Acaba çevremizdeki bitişi görmüyor muyuz? İnsan ilişkilerinde, politik davranışlara, hayat kalitesine, korku ve huzursuzluk, tedirginlik miktarına bakarak bir karar sahibi olabilirsiniz.

● Demin POLİS'ten SMS geldi. Cevap attım, geri döndü. Merak ettiğim şey, mesajın geldiği kişinin telefonumda nasıl da POLİS olarak göründüğü. Neden Polis değil de POLİS? Merak ediyorum, ama çok da merak etmiyorum. Basit bir sebebi vardır kesin. Çok basit bir sebeptir bu. SMS mi kaldı ya 202020 yılındayız neredeyse.

● Yıllar ilerlese bile insanlıkta gram ilerleyemiyoruz ya o da güzel aslında. İlerleyip ne yapacağız? Hep başa dönüyor insan, önce kendini unutuyor baştan. Sonra her şey sil baştan.

● Kaş'a geldim, geri dönmek istemiyorum. Teyzemin evine çöktüm, ayıptır söylemesi çok da güzel bir yerde, ayaklarımı uzatsam masmavi deniz, kafamı kaldırsam yıldızlar, neden İstanbul'a döneyim? Keşke hiçbir şey yapmadan para kazanılabilse. Aslında ona çok yaklaştım kalite olarak ama daha da çok hiçbir şey yapmamak istiyorum. Kısmet belki bir gün o da olur.

● Kaş'a geldim ama Caz Festivali'ne geldim. Festivalde çaldım, diceylik yaptım, sahneye çıkıp davul dilendim, en güzel günlerim benim için neredeyse. Bakın programı anlatayım: Önceki geceden saat sabah 4.30 gibi eve varış. Teyzeme sordum 'İçecek bi şey var mı?' diye, teyzem 'Hazırladım zaten' dedi. Güzel bir şekilde sohbet edip iki saat kahve likörü içtim. Zurna gibi oldum, zaten gelişim zurnaydı. Sonra dedim 'Hadi denize gireyim, gün doğumuna bakayım'... İndim kayalıkların arasından sahile. Deniz muazzam görünüyor ama dalgalı. Tam soyundum anadan üryan, ama bi şekilde gözüm yemedi o suya girmeyi. Girsem çıkamayacağım, döndüm gerisin geri yukarı yattım uyudum. Öğlenden sonra gittim, Kaş Kamping diye bir ortam var. Girişi bile para, verdim parayı üzüle üzüle. Sonra gittim denizin ilerisinde tüpsüz dalış eğitimi yapan tayfa var. Onların yanında dalıp çıktım. Çünkü tüpsüz dalış sakat, sığ su vurgunu yedin mi ölüp kalırsın 3 metrede... Neyse bu tayfanın yanına kaynadım, sonra çıktım sahile gidip iskelenin üzerine uzanıp denizi izledim. Çocukluğumdan beri en sevdiğim şey zaten. Sonra gittim caz festivalinde çaldım, üzerine hayalini bile kuramayacağım kalitedeki elemanlarla sahne aldım. Çok da güzel oldu. Meydanda içki içip köpek sevdik ve kapanış. Bence güzel yaşıyorum yeaaaa!

● Kalabalık bir evdesiniz, eve sürekli yeni insanlar misafir olarak geliyor, ev tamamen dolmasına rağmen, ev sahibi salona birkaç sandalye daha koyuyor. Eve gelenler, eve sığamıyor, ev sahibiniz bu sefer verandaya branda geriyor. Bir kısım misafir de burada oturmaya başlıyor. Bir süre sonra mutfağı bok götürüyor. Kimse yediğini, içtiğini temizlemiyor. Ev leş gibi oluyor. O esnada ev sahibi hâlâ evin önüne çadırlar yapıyor, eve neden bu kadar insan geldiğini bile düşünmüyor. O esnada tuvalet kuyruğunda beklemekten sıkılan konuklar önce bahçeye, sonra da evin içine işemeye başlıyor. Ev sahibi evin içinde daha rahat hareket edilsin diye koridorları genişletiyor. Evde sürekli bir inşaat başlıyor, her yer pislik içinde. Evin manzarasının en güzel olduğu balkon da biriken kalabalıktan bir süre sonra manzara da görünmez hal alıyor. Evin çok iyi yerde olması dışında hiçbir özelliği kalmıyor. Evde biriken çöpler çevreye hoş olmayan ama sevecen bir hava veriyor. İnsanlar bu çöp eve gelmek, evin eski harika manzarasını görebilmek için dünyanın çeşitli yerlerinden geliyor. Ev sahibi eve kaçak kat çıkıyor bir süre sonra. Ev daha da kalabalıklaşıyor, mutfak ve temizlik masraflarını ödeyemediği için evin bazı odalarını kiraya vermeye başlıyor. İşte halimiz böyle büyük bir ev ve o ev ablukada.

nisan hakan

BOŞVER ABİ BIRAK GİTSİN, DÖNERSE SENİNDİR DÖNMEZSE BENİMDİR..

NASIL YANİ?

GERÇEKTEN DE İYİ DOST KÖTÜ GÜNDE BELLİ OLUYORMUŞ BERK!. TERK EDİLMEMİN ACISINI TEK BAŞIMA NASIL ATLATACAKTIM YOKSA?!.

YAA TATLIM DELİ MİSİN, KONDOM BİLE GETİRDİM!..

OF MÜTİŞSİN!.

LELELELE!..

LİLİLİLİLİ!..

SENCE DIŞ GÜZELLİK Mİ DAHA ÖNEMLİ İÇ GÜZELLİK Mİ?

KIZIM BEN SENİN KARAKTERİNİ NASIL YALIYCAM?!.

BANA BÖYLE SALAK SORULAR SORMA AŞKIM, KIRILIYORUM...

HIĞAAA!..

ÇAAAT!..

ORDA OLDUĞUNU BİLİYORUUUM!..

PARDON YANLIŞ OLDU...

CANIM BAK JAPON PAZARINDAN NE ALDIM!..

YİNE GİDİP SAÇMA SAPAN ŞEYLERE PARA HARCAMADIN İNŞALLAH...

YAKARİ!.

DUB!..

AĞH ANANI!.

BİLEMEDİN ŞAŞKIN UÇAN TEKME ALDIM TABİKİ HİH HİH!..

TAŞ DEVRİ DENİNCE BEN DE BİŞEY SANMIŞTIM, KEŞKE AĞDA, KUAFÖR VEYA İSTENMEYEN TÜYLER DEVRİNDE OLSAYDIK...

ŞŞT KADIN!.

HÖ?!.

AYI YA..

Bİ ŞAPKA İŞİ İÇİN AĞZI SIKI ÜÇ ARKADAŞ LAZIM...

DİNLİYORUM...

HAYIIRRR BATMİYCİİİMMMM!..

NOLUYO LAN?!.

Meraba, ben daha önce hiç yapmadım...

Gel yavrum ben sana öğretirim..

Böyle olduğuna emin misin?..

Tabi tabi bunu da al...

Meğer cinsellik ne biçimmiş..

Ve kahramanımız hayatının kadınıyla tanışır...

BENLE EVLEN!.

OH EVET!.

Gerdek gecesi...

NAPIYON SEN YA?!

SİZE DE Bİ S.K BEĞENDİREMİYORUZ!.

FİKRET!.

DUR AÇIKLAYABİLİRİM!..

DRANK!.

$p\frac{Du}{Dt} = F_x - \frac{\partial p}{\partial x}$

$\frac{Du}{Dt} = \left(\frac{\partial u}{\partial t} + u\right)$

DENKLEME GİREN F_x DEĞERİNİ "h" ÜSSÜ ASAL ÇARPANLARINA AYIRMAK İÇİN...

T!H!HFS!. YAV YÜRÜ S.KTİR GİT!.

$\frac{Du}{Dt} = F_x - \frac{\partial p}{\partial x}$

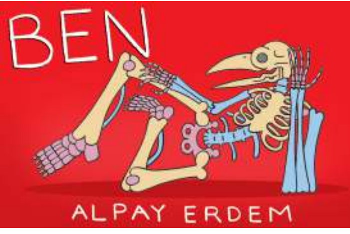
$\frac{Du}{Dt} = \left(\frac{\partial u}{\partial t} + u\frac{\partial u}{\partial x}\right)$

ÇOK YABANCILIK ÇEKİYORUM BURALARA ABİ, HİÇ ARKADAŞIM YOK ÜHÜ, ÇOK YALNIZIM ÜHÜHÜĞĞ FIRK!. SEN BENİM ARKADAŞIM OLUR MUSUN ABİ?..

AMA BİZ BURALARDA YABANCILARI...

GEL LAN GEL!..

DON

Merhaba. Size yine bu hafta Itri Bey'den bahsedeceğim. Ah Itri Bey, vah Itri Bey. Ruh hastalarının şahı, yemin ediyorum padişahı Itri Bey. Gördüm gördüm de senin kadar da değişiğini görmedim Itri Bey. Değişiksin sen Itri Bey. Ömrü hayatım değişikleri yazmak çizmek anlatmakla geçti, yok yok ben senin kadarını görmedim. Göremedim. Görebileceğimi de hiç zannetmiyorum, hele ki şu saatten sonra. "Hangi saat?" "Şu saat." Ah nereden çıktın sen benim karşıma Itri Bey. Ah Itri Bey, vah Itri Bey. Itri Bey. Yaydığın ımıl ımıl enerji, beni artık bir başka bene çevirdi. Ki, hayatta en korktuğum şey de bir başka ben olmaktır. Çünkü tanımadığım biri bir başka ben. Tamam, değişim kaçınılmaz, on sene önceki halimle oturup iki kelime konuşamam bile, o başka ben başka şimdi. Ama işte insan değişirken de fark etmeden değişirse sorun yok. Öyle bir anda çok hızlı değişince bunalıma giriliyor. Ah Itri Bey. Ah Itri Bey ah. Vah Itri Bey vah. Itri Bey. Ah Itri Bey ah. Dün de anahtarcıda denk geldim Itri Bey'le. Halbuki bir saat sonra gitseydim anahtarcıya, denk gelmeyecektim belki de Itri Bey'le. Hani diyorsun ya "hangi saat" diye. İşte "bu saat". Hangi saat olacaktı ya. Bir saat'le kurtarabilirdim kendimi, kurtaramadım. Halbusi evde bir bölüm daha "Better Call Saul" izleyeceğidim. İzlesene işte. Ne izlemiyorsun di mi. Bir elinde hani şu sıcak tepsileri tutan devasa kalınlı eldiveni, eline geçirmiş eldiveni, diğer elinde ise yanından asla ayırmadığı düdüklü tenceresi ile duruyordu öyle dükkanın tam da ortasında. İnceden tırstım kendisinden. Çünkü bence tırsınç bir insan Itri Bey. Sanki hiç kimseye zararı yokmuş, zararı varsa da kendine varmış gibi, ama bir yandan da geceleri sessiz sessiz seri katillik yapıyormuş, tüm bunları yaptıktan sonra da sabaha karşı eve dönüp o köhne evinde köpük banyosu yaparken, durmaksızın, "anlayamazsınız, anlayamazsınız, anlayamazsınız, anlayamazsınız, anlayamazsınız, anlayamazsınız" diyormuş gibi. Düşününce gerçekten çok korkunç. Korktum kendisini görünce, heyecanlandım. Saçmaladım, "ben hoş geldim" dedim. "Ben hoş geldim" de ne demekse. O anda ancak "ben hoş geldim" dedim, diyebildim. Çünkü bence başka bir şey demeye kalkışsaydım onu hiç diyemeyecektim. En azından bir şey diyebildim, bu da bir şeydir dedim. Ya hiçbir şey diyemeseydim. İşte onu düşünmek bile istemiyorum. Gözlerini patlatmış, kısık bir ses tonu ile, kibar kibar, kırıla kırıla kavga ediyordu anahtarcı beyle Itri Bey öyle. Ah Itri Bey öyle, vah Itri Bey böyle. Bir an çıksam mı diye düşündüm dükkandan. Daha sonra, bir daha böyle kibar bir kavgayı izleyemem, bir daha nereden bulacağım böyle bir kibar kavgayı diyerek kendi içimde, kalmayı tercih ettim öyle. Kaçıramazdım bu dünyanın en kibar kavgasını. Tam içinde olmalıydım. Itri Bey beni görür görmez hatırladı. "Ah abicim, nasıl oldun, en son bisikletten düşmüştün, yaraların iyi mi, bisiklete binmek yok değil mi?" diyerek halimi hatırımı sormayı aradan hızla çıkardıktan sonra beni anahtarcı beyle tanıştırdı. Ve anlatmaya başladı. Kapısının üzerinde, kimin geldiğini görmeye yarayan göz, kapı dürbünü yani, öyle diyor, o gözün içindeki tozları silemediği için fevkaladesiyle huzursuz olmuş, yıldız tornavidanın ucuna sarı toz bezi dolayıp, gözün içini silmeye çalışırken, merceğin tam ortasında oluşan "Z" şeklindeki çizik, Itri Bey'i hemen o anda down etmiş, zaten kenarlarda da hep toz kalmış, sökmeye çalışmış kapı dürbününü, sökemeyince de o kısmı komple kesit olarak koparmış, kesit olarak almış çelik kapıdan, ortasında gözü olan, çay tepsisi gibi bir metal kapı parçasıydı öyle elindeki. Lan bunu nasıl başardın ruh hastası. Korkunç adam seni. Kapının parçasının kesilirken, artık neyle nasıl bir ruh halinde kestiyse, kesilirken kenarları pırtık pırtık olduğu için, elini kesmesin diye de eldivenle getirmiş bir de. O gözü temiz bir gözle değiştirmesini isteyince de anahtarcıdan, anahtarcı da bunun mümkün olmadığını, yeni bir kapı alması gerektiğini söyleyince Itri Bey'e, kibar mı kibar bir kavga çıkmış aralarında. Kavga ederlerken de bir yandan da, anahtarcının cam tezgahında zamanla oluşmuş olan hacimli lekeleri, bilhassa da el izlerini ara ara siliyordu öyle, dev eldiveni ile. "Bir dürbün yüzünden kapı değiştirilmez abicim, gel gidelim, biz bir yolunu buluruz, zaten acil tuhafiyeciye gidip çengelli iğne almalıyız, çocukluğumdan beri en korktuğum şey başıma geldi, eşofmanımın ipi tek taraftan içeri kaçtı, onu acil çıkartmam lazım, çengelli iğne bulmam lazım, tuhafiyeciler kapanmadan gidelim buralardan" diyerek, kolumdan tuttuğu gibi taktı beni peşine. Çıktık öyle anahtarcıdan. Ben de anahtar yaptıracaktım ya neyse. Tuhafiyeci ararken, bir yandan da, kapı kapatma şekillerinin, kişilerin medeniyet seviyeleri hakkında nasıl da fikirler verdiğinden bahsetti hep. Elinde dev çok büyük kocaman eldiven, o eldivenle kavradığı kapı parçası, diğer elinde ayrılmaz parçası düdüklü tenceresi, her iki bileğinde de onlarca paket lastiği, tuhafiyeci aradık öyle saatlerce. Bulamadık da. Bir tuhafiyeci bulduk, o da bizi görür gözmez kapattı. Aslında bir tuhafiyeci daha bulduk, o da dükkanın içine kaçtı. Nedense Itri Bey'den çok korkuyorlar. Her şey çok saçmaydı. Itri Bey beni yanında gezdiriyordu. Ve benim Itri Bey'le niçin gezdiğim hakkında en ufak bir fikrim yoktu. Hoşça kal.

"HİKAYECİ"
14 Eylül Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
18 Eylül Çarşamba / **Ankara Gaga Play** / Saat: 21.00 / bilgi: 0545 609 31 31

CEM GÜVENTÜRK

İYİ / KÖTÜ

İYİ HABER; BEN BUGÜNÜM...

KÖTÜ HABER; AKLIM YA DÜNDE KALDI, YA DA YARINDA Bİ YERLERDE...

İYİ HABER; KENDİMİ BULDUM...

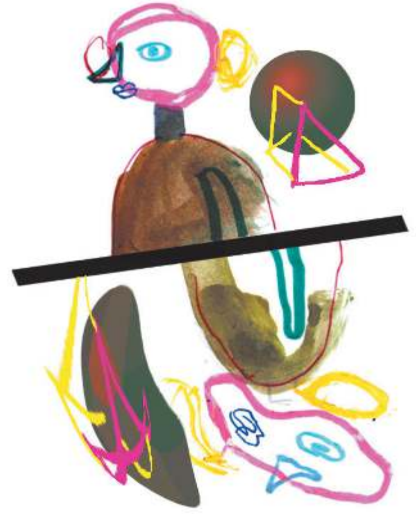
KÖTÜ HABER; KENDİME EN ÇOK İHTİYACIM OLAN KÖTÜ ZAMANLAR GELMİŞTİ...

İYİ HABER; ARTIK KİMSEYLE SAVAŞ HALİNDE OLAN Bİ BEN YOK...

KÖTÜ HABER; BENİMLE SAVAŞ HALİNDE OLAN Bİ BEN VAR...

İYİ HABER; BİRÇOK ŞEYE YETİŞMEK İÇİN HÂLÂ ERKEN...

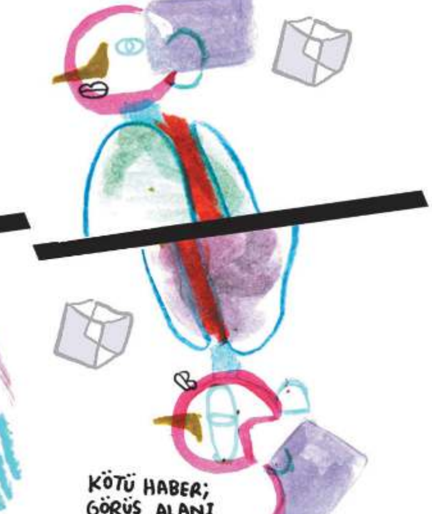
KÖTÜ HABER; EN ÖNEMLİLER EN HIZLILARDI VE ONLARA GEÇ KALDIK...

İYİ HABER; DEĞİŞTİM...

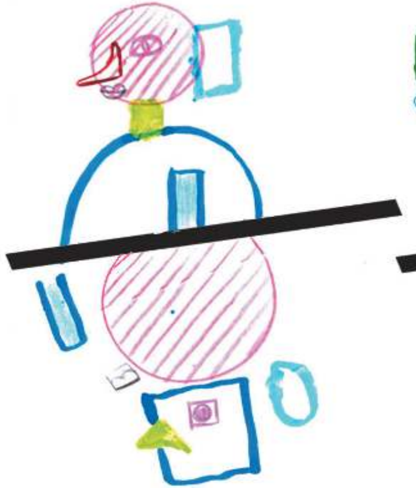
KÖTÜ HABER; DOLANDIRILMIŞIM...

İYİ HABER; KÖTÜ ŞEYLERİ GÖRÜŞ ALANIMIN DIŞINA KOYABİLİYORUM...

KÖTÜ HABER; GÖRÜŞ ALANI DIŞINDA OLMASI ZİHNİMİN DIŞINDA OLMASI ANLAMINA GELMİYORMUŞ...

İYİ HABER; BAZI ŞEYLERİ İYİ Kİ HATIRLIYORUM...

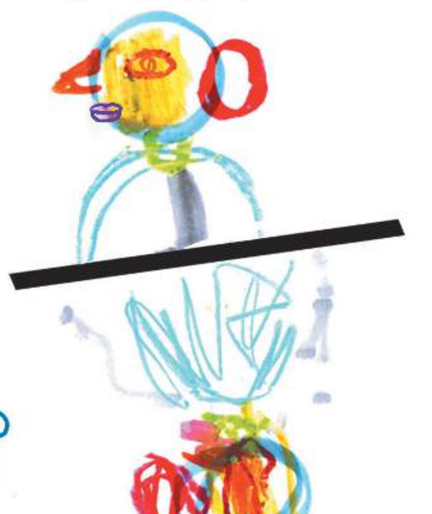
KÖTÜ HABER; BAZI ŞEYLERİ MAALESEF HÂLÂ HATIRLIYORUM...

İYİ HABER; YENİ İNSANLAR TANIDIM...

KÖTÜ HABER; ONLARI, ONLARLA BİR DAHA KONUŞMAK İSTEMEYECEK KADAR İYİ TANIDIM...

İYİ HABER; KÖTÜ ŞEYLERİN SONU GELİYOR...

KÖTÜ HABER; İYİLERİN SONU ÇOKTAN GELDİ.

İLKER ALTUNGÖK

Benim Sinemalarım (senin sinemaların canım) 2: Türk Sinemasında Arsız Bencillik ve Şantaj: Eşek kadar şımarıkların densiz kaprisleri ya da Neşeli Günler

Türk Sinemasının en evlat olsa sevilmez karakterlerini bize şirinlik muskasıymış gibi pazarlayan Neşeli Günler filminin başında, şiddetli geçimsizlikten mustarip bir çiftin bu geçimsizliklerinin ufak tefek nedenlerle sürekli olarak su yüzüne çıktığını görürüz. Adile Naşit ve Münir Özkul'un canlandırdığı karı-koca, objektif olarak geçinememektedirler ve ilişkilerinin öylesine sonuna gelmişlerdir ki kıçıkırık turşu suyunun iyisinin limonla mı sirkeyle mi olacağı konusunda bile büyük kavgalar yaşamaktadırlar. Sağlıklı bir ilişkide kolayca çözülebilecek ve çözülmese de bir latife vesilesi olacak bu küçük anlaşmazlık, Kazım Efendi ve Saadet Hanım'ın hele bir de altı çocuk yaptıktan sonra birbirlerinden iyice soğumaları yüzünden bir ayrılık nedeni hâline gelir.

Kazım Efendi ve Saadet Hanım arasındaki geçimsizlik o kadar büyük boyuttadır ki, boşandıktan sonra birbirlerinin yüzlerini bile görmek istemez, bölüştükleri çocuklarının geri kalanını arayıp sormazlar. Kazım Efendi çocuklarını aradığını ama bulamadığını ileri sürecek olur ama netice itibariyle Saadet Hanım FBI tanık koruma programına alınmadığı ve İstanbul'daki turşucuların tamamını arayıp bulmak en fazla bir ay süreceği için Kazım Efendi'nin yalan söyleme ihtimali 1 ila 10 arasında bir ölçekte, 1 en düşük, 10 en yüksek olmak üzere 10'a bir hayli yakındır.

Ama filmin asıl bencil arsızları, ayrılan anne ve babalarını birleştirmek gibi hiç de üzerlerine olmayan bir vazifeye soyunan altı çocuktur. Çocukların hemen hepsi ciddi karakter zaafından mustarip, evlat olsa sevilmeyecek, arkadaş olsa görüşülmeyecek tipte insanlardır.

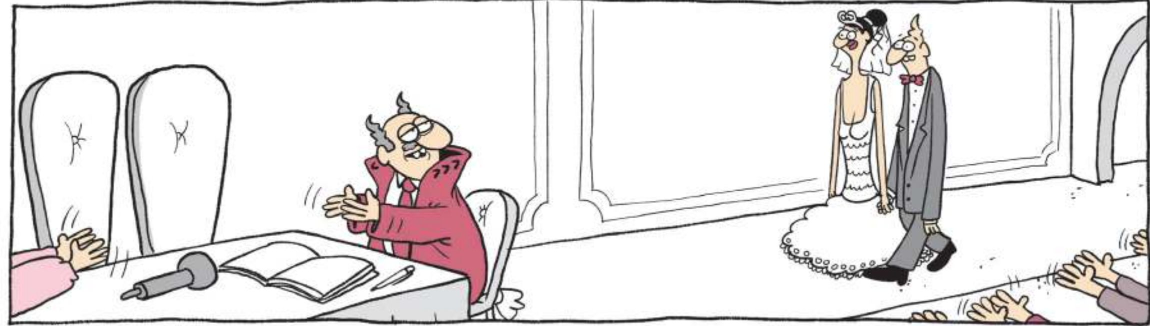
İşte bunlardan Oya Aydoğan'ın canlandırdığı Zeynep, çalıştığı fabrikanın patronunun oğlunu dış güzelliğini kullanarak etkiler ve evlenmeye ikna eder. Elbette Zeynep bu ilişkiyi bize kendisine asılan çocuğu patronun oğlu olduğunu öğrendikten sonra da reddettiği şeklinde anlatır ama Zeynep'in anlatımını izleyenler bile çocuğun reddedildikten sonra kızın çalıştığı fabrikaya işçi yazıldığını, tekrar reddedildikten sonra da patronun olduğunu açığa vurduğunu ve bu açığa vurmanın hemen ardından Zeynep'in çocukla bir ilişkiye başladığını görebilir.

Çocuklardan ikisi aynı kıza asılan ve bu kızla arada bir "date eden" iki denyodur. Kız yüzünden sokak ortasında kavga edebilecek tıynetteki bu iki denyo, kızın bu ikisinin denyoluklarını görüp ikisinden de bir cacık olmayacağını anlayarak her ikisini de terketmesiyle yalnız kalır. Ama bu terkedilmeyi o kadar hazmedemezler ki, kızı başka bir erkekle gördükleri ilk an dünyanın en ahlaksız hareketlerinden birini yaparak kızla yeni sevgilisinin yanına gider ve "been there done that" muhabbeti yaparak kızın yeni sevgilisiyle ilişkisini de bozar ve arkasından da hain hain gülerler. Bakın bu iki tıynetsiz karakteri Coşkun Göğen abimiz ve Nuri Alço'nun canlandırdığını ve aynı şekilde oynadığını tasavvur edin, ne demek istediğimi daha iyi anlayacaksınız.

Filmin koptuğu an Zeynep'in kafaladığı patronun oğluyla evlilik kararıdır. Burada bambaşka bir riyakarlıkla karşılaşırız çünkü daha önce patronun sekreteriyle yattığını ve hatta oğlunun da ikisini bastığı hâlde hiç oralı olmadığını bilmekteyiz. Annesini aldatan babasının evlilik dışı ilişkisini gevrek gevrek gülerek karşılayan soysuz bir oğlan kendisiyle evlenmek istiyor ama kendi annesi babası şiddetli geçimsizlik yüzünden ayrıldı diye utanan bir dangalaktır bu kız. Hiç de utanılacak bir şey olmadığı hâlde bu durumu gizlemek için birbirlerinin yüzünü bile görmek istemeyen anne babasını duygu sömürüsüyle karı koca rolü yapmaya zorlar.

Hâlbuki Kazım Efendi de, Saadet Hanım da ömürlerinin ikinci baharında mutluluğu bulmuş, Saadet Hanım sinemamızın en büyük isimlerinden İhsan Yüce'nin canlandırdığı Nazif Bey'le; Kazım Efendi de Mürüvet Sim'in canlandırdığı Sıdıka Hanım'la aşk yaşamaya başlamıştır. Oysa patronun oğlu Köylü Ahmet'le evlenmeyi kafaya koyan Zeynep'in umurunda değildir onların mutluluğu. Ama kız isteme töreninde çiftin aslında evli olmadığı ortaya çıkınca işler karışır. Daha önce karısını sekreteriyle aldatan patron bu durumu çok kınar ve bu ilişkiyi gevrek gevrek gülerek izleyen yavşak oğlu da "Ne demek oluyor bunlar Zeynep?" diye artık ne hakkı varsa hesap sorar ve evlilik suya düşer.

Zeynep patronun oğluyla evlenmeyi öylesine kafaya takmıştır ki bu durumu kabullenemeyerek arsızlığının sınırlarını zorlar ve diğer kardeşlerini de ikna ederek Gezi Parkı'nda açlık grevine başlar. Talepleri ise iyice terbiyesizcedir: Şiddetli geçimsizlik yüzünden boşanan ve incir çekirdeğini doldurmayacak konular yüzünden bile kanlı bıçaklı kavga eden zavallı anne babasının tekrar evlenmesi. Annesi babası ayrılan tüm çocukların da yüzüne atılmış bir tokat misali, sanki asla yürümeyecek saçma sapan ilişkilerin sırf çocuk uğruna sürdürülmesi gerekiyormuş ve çocuklar bunu sağlayabilirmiş gibi bu arsız bencillik de, ömürlerinin ikinci baharında aşkı başka insanlarda bulmuş ve birbirlerinden ölesiye tiksinen iki insanı zorla bir araya getirir ve bu hikâye de sanki bir marifetmiş gibi anlatılır. Üstelik filmin adı Neşeli Günler'dir ve bütün filmde neşeli olan tek şey Ziya'nın palavralarıdır. Ama birbirine katlanamayan iki yetişkin insanın, bencil ve arsız çocuklarının şantajıyla mevcut ilişkilerini bitirerek tekrar bir araya gelmeleri için şantaj yapılması ve bunun mutlu bir aile olarak pazarlanması… İşte bu Ziya'nın palavralarından bile büyük bir palavradır.

KIRMIZI BAŞLIKLI KURT

cihan kılıç

● Yere tükürür tükürmez iri yarı bir adam kolumdan tutup ''Yakışıyor mu?'' diye sordu. Bu sıradan bir soru cümlesi değildi. 32 yaşındaydım ve biraz düşününce yakışmadığını görebiliyordum. Bu soruya nasıl yanıt vereceğimi bir türlü bilemedim. ''Yakışmıyor'' desem, uzun uzadıya öğüt verecek ve beni esir alacaktı. ''Yakışıyor, niye yakışmasın'' desem bu sefer de sinirlenip üzerime yürüyebilirdi. Böyle iri yarı bir adamı kesinlikle sinirlendirme taraftarı değilim. O an içimden, yere tükürdüğüm şey keşke izmarit olsaydı dedim. İzmarit olsaydı ve alıp cebime koysaydım.

Boş boş baktık birbirimize. ''Haklısın'' diyebildim sadece ki gerçekten haklıydı da. Haklıydı ama bir türlü gitmiyordu. Benden bir şeyler bekler gibiydi bakışları. Tükürük, yerden alınıp çöpe atılacak ya da cebe konulacak bir nesne olsaydı emin ol bir şeyler yapardım ama şu an elimden gelen bir şey yok, lütfen beni daha fazla utandırma diyordum içimden. Ben bunları düşünürken iri yarı adam bana bakmaya devam ediyordu. Nihayet sessizliğini bozup ''Evde de mi yere tükürüyorsun?'' diye sordu. Evet demeyi çok isterdim. Evet, evde de halıya tükürüyorum. Babamdan kalan genetik bir miras. Belki böyle söyleyince affederdi beni. Cevap veremedim. Bir süre daha baktı ve ayrıldı yanımdan.

Çok utanmıştım. Elimden gelse hakkımda imza kampanyası başlatır ve 1000 imzaya ulaşmaya çalışırdım. Çevreye verdiğim zararın bedelini bir şekilde ödemem gerekiyordu. O akşam en azından mobeseler tarafından görüntülenip ''Yere tüküren çevre düşmanına vatandaşın tepkisi sert oldu'' başlığı ile ajanslara servis edilmeliydim. Bunu fazlasıyla hak ettiğimi düşünüyorum.

● Henüz birkaç dakika önce tanışmıştık ve yeni satın aldıkları kombiyi anlatıyordu. ''Yoğuşmalı'' dedi. Bizimki de ''Yoğuşmalı'' dedim. Öyle ama bu ürünlerin sınıfı oluyor bizimki en üst sınıf diye devam etti. Belli ki bu tanışma, iki insanın sohbetine değil, kombilerin savaşına dönüşecekti. Kombi övmek pek huyum değildir ama yeni tanıştığım adamın kendi ürününü bu kadar ön plana çıkarması, durup dururken, ''Bizimkinin ne eksiği var'' diye düşünmeme sebep oldu. Yeni tanıştığım adam kombisini çok iyi tanıyordu ve birlikte vakit geçirdiklerini düşünüyordum. O an fark ettim ki sahip olduğum ürüne yeteri kadar hakim değildim ve gereken ilgiyi göstermiyordum.

Evlerine inip kombiyi karşımıza alsak ve desek ki ''Sahibinin en sevdiği renk nedir?'' Kombi, tereddüt etmeden cevap verirdi bu soruya. Ben ise kombimin modelini bile bilmiyordum. Balkonda, hemen arkamda duruyordu. Kendini değersiz hissetmesin, önemsendiğini bilsin diye ben de övmeye çalıştım ama başarılı olamadım. Yeni tanıştığım adam gittikten sonra su bastım kombiye biraz. Mutsuz görünüyordu. ''En sevdiğim renk ne?'' diye sordum. Cevap vermedi.

● Öğrencilik yıllarımda kısa bir süre kasiyerlik yaptım. Bu süre zarfında dikkatimi çeken tek bir müşteri oldu. Her gün saat akşam 6'da 4 numaralı kasadan bir şişe ucuz şarap ve biraz beyaz peynir alan, sakalları ağarmış, saçları dökülmüş, pantolonunun paçaları yırtılmış, hafif kamburu ile hayatın yükünü omuzlarında taşıyan O bitkin adamdı dikkatimi çeken. Kanlanmış gözlerine baktığımda koca 45 senenin izlerini görebiliyordum. Yamalı pantolonunu insanların küçümseyici bakışlarından kaçırmıyor, tam aksine gururlu bir şekilde sergiliyordu.

Her gün akşam 6, 4 numaralı kasa, 1 şişe ucuz şarap ve biraz beyaz peynir... Bu bir tesadüf olamazdı. Evliliklerinin 4. yılını kutlamak için hazırladığı akşam yemeğinde bir şişe şarap ve biraz peynir vardı masada. Çok parası yoktu adamın ama kocaman bir kalbi vardı. Masaya davet etmek için eşini uyandırmaya gittiğinde, onu odada kendini asmış olarak buldu. Akrep 6'yı, Yelkovan ise 12'yi işaret ediyordu.

Konuşmak istedim adamla, üstelik birçok kez... Hep sustu, sadece tebessüm ediyordu. Çünkü hoş geldiniz diyordum sadece. Bir gün sordum, dedim abi her gün şarap peynir alıyorsun bir derdin mi var? Yok abicim ne derdi, seviyorum şarap içmeyi dedi. Peki neden 4 numaralı kasa ve neden saat 6? Tüm bunların bir anlamı olması lazım, bana anlam ver! İşten 5.30'ta çıkıyorum, buraya gelişim 6'yı buluyor. 4 numaralı kasa da ekspres kasa, az ürün aldığım için onu tercih ediyorum dedi. Peki dayıcım bu yırtık pantolon, yaşanmışlıkların sembolü olan kanlı gözler, bunlardan da mı çıkmaz bir şeyler? ''İnşaatta çalışıyorum ben, kıyafetleri çıkarmaya vaktim olmuyor. Yakın zamanda katarakt ameliyatı oldum, gözler o yüzden kanlı. Her boka anlam yüklemeyin'' dedi.

Bir hışımla eve gidip yırttım romanımı. ''Böyle hayat mı olur lan, dümdüz'' dedim içimden. Hemen tren garına gittim. Akşam saatlerinde yolcu bekleyen takım elbiseli yaşlı adam aradı gözlerim. Buldum bir tane. Bu sefer emindim. Bu takım elbiseli adam her gün aynı saatte buraya geliyor ve yıllar önce vefat eden eşini bekliyordu. Eline de bir demet çiçek tutuşturdum.

"Ama sevgili dostum, iyi özelliklerimiz, bize kötü özelliklerimizden daha çok zarar verir yaşamımızda." -Tolstoy

● **Bir bilmecem var çocuklar! Vaka, tamamen Paşa Gönül Kriterleri'ne dayanıyor. Formül cümlemiz şöyle: "X, Y'yi açık ara sollamıştır!" Ben on adet X ve Y'yi yazdım. Size sadece X'leri belirteceğim burada. Alfabetik sırayla: Bekir Coşkun, Bergüzar Korel, Binnur Kaya, İlber Ortaylı, Kıvanç Tatlıtuğ, Nuri Bilge Ceylan, Teoman, Yavuz Turgul, Yıldız Tilbe, Zeki Demirkubuz... Tahmini Y'leri bana yazıp göndereceksiniz. Her X'in bir Y'si var! Tümünü doğru bilene kitap imzalayıp göndereceğim. Lakin... Mail yok, sosyal medya yok, mesaj-musaj yok! Mektup göndereceksiniz! Evet, dergi adresine MEKTUP gönderenler için geçerli bu oyun. Çünkü mektuplu, el yazılı eski günleri özledim. Telgraf da olmaz!**

● Aziz arkadaşım, değerli sinema hocası Sadık Battal'la birlikte, usta şair Lale Müldür'ü ziyarete gittik. Şairin kadim dostu Battal Hoca, sinemayı ve şiiri ve de hayatı ilgilendiren, mühim hakikati paylaştı: Rus Sineması kurulacağı zaman, ilk teorisyenler, orijinal anlatım yoluna kafa yormuşlar ve çıkış yolu olarak "Puşkin'in şiirlerinde" karar kılmışlar. Böylece ulu ruh Puşkin, ülkesinin edebiyatını takiben sinemasını da şekillendirmiş. Kültürü, sanatı pırıl pırıl yaptıktan sonra da attaya gitmiş. Sohbetten coşup Lale Hanım'a beş şiirimi okudum. Sağ olsun, dinledi, bazılarını beğendi. "Yalnız iyi okuyosun!" dedi. Başka tavsiyelerden sonra, konuşmasını şu cümleyle sonlandırdı: "Tüm dizeleri tam bitirme, yarım olsa da anlarız gene." İçimden "Yazarım ben bunu" diye geçirdim! Sen çok yaşa Lale Usta...

● **ATM önünde, işlem yapan insan, işi bittikten sonra tekrar sıranın arkasına geçiyo ya, acaip huylanıyorum. Doyamamış gibi.**

● Nasıl ki doktorun herhangi bir evde, ecza dolabına müdahale etme ehliyeti varsa, yazar da kütüphaneye karışabilmeli rahatça. Net! Çoğu zaman atılmamak için kendimi zor tutuyorum. Sorduğum da oluyor, arzu görürsem atlıyorum jaguar gibi...

● **Gençlik rüyam, hakikat oldu, Metin Tekin'le aynı kadroda yer aldım! Maltepe Kitap Fuarı kapsamında söyleşiye çıktık Sarı Fırtına'yla beraber; Mahir Ünal Eriş, Uğur Vardan, ben. Söyleşiyi Kenan Başaran yönetti. "Efsane olmayı" sordular Metin'e, harika yanıt verdi: "Tek efsane vardır, o da Beşiktaş'tır." Formaya, armaya ter akıtan herkesin emektar olduğunu, ama sadece bazılarının efsaneliği hakkettiğini söyledim ben de, ölçü birimini de 'peri tozu' olarak belirttim. Söyleşi boyunca sürekli not alan biz yazarlar için "Ben hariç burdaki herkesin eli kalem tutuyor" dedi Metin, "Top oynayamadığımız için!" dedim. Çok yaşasın efsaneler, ki zaten ölümsüzler!**

● Rusça aslından Ayşe Hacıhasanoğlu'nun mükemmel çevirdiği, Lev Nikolayeviç Tolstoy'un "Efendi ile Uşağı" adlı kitabı yurdumdaki her evde, her kitaplıkta illaki olmalı. Zaten İş Bankası Yayınları'nın "Klasikler Dizisi'ne estetik ve içerik olarak meftunum, oğlu Can Yücel'le beraber nur içinde yatsın Hasan Ali Yücel. Tolstoy'un iki hikayesi var kitapta. İlki 1852-1856 yılları arasında yazdığı "Bir Toprak Sahibinin Sabahı". Defalarca okuduğum bir öykü. İdealizmle realitenin çatışması böyle mi güzel anlatılır! Tolstoy'un kendisi olduğu ümitvar toprak sahibi, bir Pazar günü 'mujik evlerini' dolaşır ve zift karanlığından bal aydınlığına nice kainatlara tanık olur. Tepedeki alıntı da bu hikayeden. İkinci hikaye, Efendi ile Uşağı'nı 1895'te 65 yaşındayken yazmış rahmetli yazar. Güzellik aynı güzellik, vicdan aynı vicdan, teknik iyiden iyiye mükemmelleşmiş. Aç gözlü efendi Vasily Andreyiç ile uşağı Nikita, delirtici bir hikayede simgeleşiyor. Kıbrıs'ın o şah sıcağında, okurken içim titredi vallahi.

Vedat Özdemiroğlu / Stand Up /
14 Eylül 2019 - Cumartesi - Kuşadası Saklıbahçe - 21.30
17 Eylül 2019 - Salı - Asmalımescit Mask - 21.30
(19 Eylül Perşembe de Kadıköy'de Fırat Tanış'ı en ön sıradan izleyeceğim...)

vedatozdemiro@gmail.com

mustafa satıcı

FURKAN ÖZÇOBAN

ESNEK ile GENİŞ

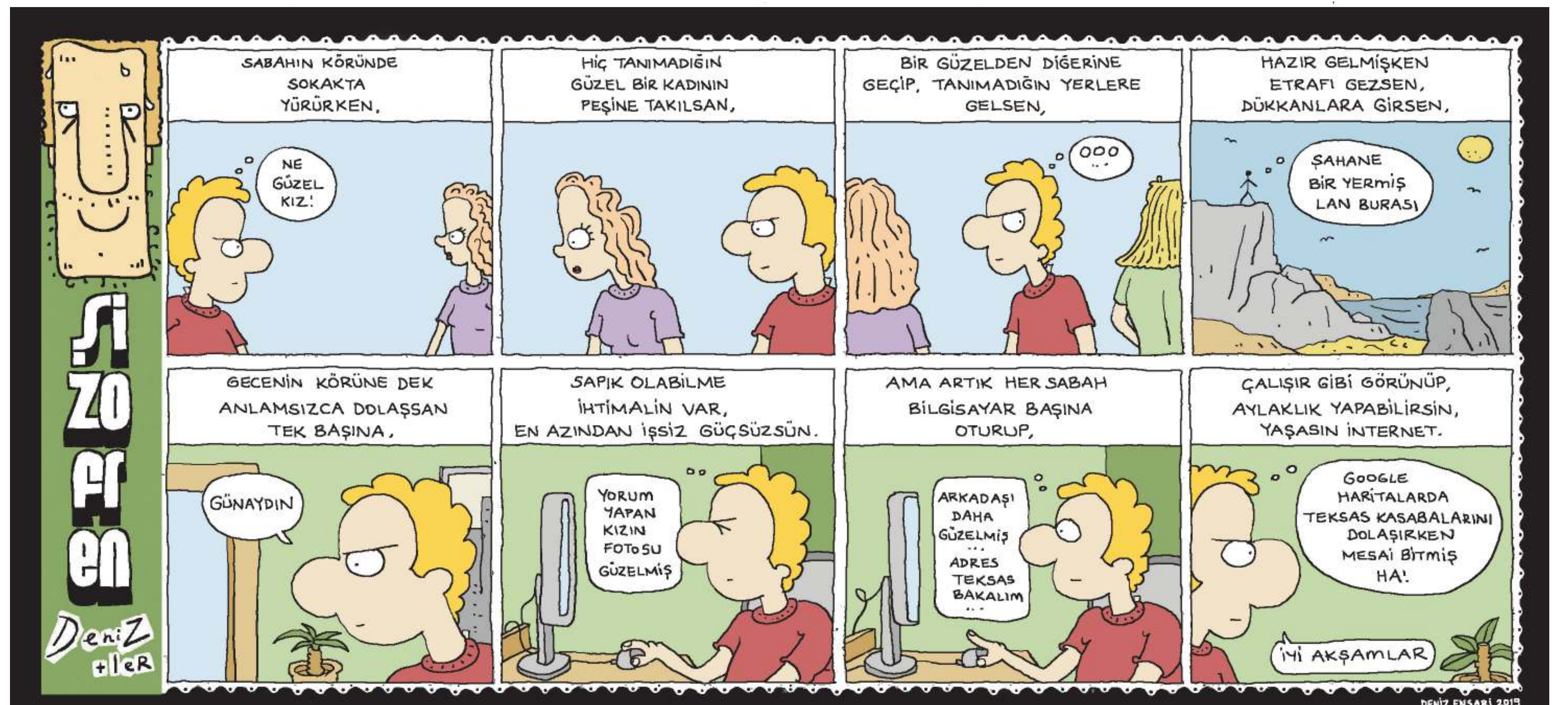
Yetkin Gülmen

MACERA ADI - TESTESTERONOT

VALLAHA MI!

kullanılmayan kalemler

yazan çizen OKY

AA ZEYNEP, BUGÜN SENİNKİ ÇALIŞIYOMUŞ FARKETTİN Mİ? YAKIŞIKLI ÇOCUK AMA HE?
AMAN BANU İKİDE BİR ŞÖYLE DEMESENE, NERDEN BENİMKİ OLUYOMUŞ YA!?
HADİ HADİ SANA NASI BAKTIĞINI SEN DE BİLİYOSUN!..
KENDİ KALEMLİĞİNDE FISTIK GİBİ ZARİF 0,3 FABER CASTELL'LER DURURKEN NİYE GİDİP TE BAŞKALARINA BAKSIN ABİ ADAM.
KENDİNİ O KADAR KÜÇÜMSEME HAYATIM, SENİN GİBİ 2H STAEDLER'I ÖPSÜN DE BAŞINA KOYSUN YANİ...
TABİİ CANIM NE DEMEZSİN! O YÜZDEN ALINDIĞIM GÜN KULLANILMAYAN KALEMLERİN ARASINA KOYULDUM Dİ Mİ?
BURAYA YANLIŞLIKLA KOYULDUĞUNU BİLİYOSUN ZEYNEP, Bİ GÜN FARKEDİLİP ALÇAKLAR SENİ BURDAN GÖRÜRSÜN!..
GİTMEK İSTEYEN KİMYA HAYATTA DA KİMSE AYIRAMAZ BENİ ARTIK BURADAKİ ARKADAŞLARIMDAN.
SENİNKİ UYUYO MU? SENİ Mİ DÜŞÜNÜYO YOKSA?
BANU YETER ARTIK!.. LÜTFEN YAA!
AY TAMAM BE SENİNLE DE KONUŞULMUYO BUGÜN. HADİ BEN YATIYORUM UYKUN GELMEDİ Mİ SENİN.
YOK BEN BİRAZ DAHA DURUCAM SANA İYİ UYKULAR!
GIHHH
K... KK...
F...
F...
ZZZZ
FRULLUP!
UAAHHHHH!.. HA?! ÖF YİNE MASADA UYUYAKALMIŞIM, DİNLENEYİM BARİ BİRAZ YARIN DEVAM EDERİM...
TRIK!
HA?!?
ÇIT!
MERABAA BEN BERKE, NASILSIN?!
A, AMA SENİN NE İŞİN VAR BURDA?! BURASI KULLANILMAYAN KALEMLERİN YERİ...
HAHAHA! BİLİYORUM BURAYA GELEBİLMEK İÇİN HAFTALARDIR NE PLANLAR YAPIYORUM NİHAYET BAŞARDIM ÇOK MUTLUYUM ...
N... NASI YANİ?
ÇOK ÇALIŞIP KENDİ KENDİME YUVARLANMAYI ÖĞRENDİM.
...BU SALAK ÇİZER HER DALGIN OLDUĞUNDA YUVARLANIP SİZİN KALEMLİĞİN ALTINA GİRDİM HEP YANLIŞLIKLA BENİ BELKİ BURAYA KOYAR DİYE ...KAÇ HAFTADIR DENİYORUM NİHAYET BUGÜN BAŞARDIM İŞTE...
NİYE GELMEK İSTİYODUN Kİ BURAYA?
SENLE TANIŞMAM LAZIMDI ÇÜNKÜ ZEYNEP! HEHE ARKADAŞLARIN SANA SESLENİRKEN DUYDUM ADINI BU ARADA...
NE DESEM BİLEMEDİM Kİ ŞİMDİ?
YALNIZ BU ÇİZER BENİ BURDA GÖRÜP ALIR DA ESKİ YERİME KOYARSA BÜTÜN EMEKLERİM BOŞA GİDER. BURDA KALABİLMEK İÇİN HEMEN Bİ ŞEYLER BULMAM LAZIM BENİM ZEYNEP HİÇ AYRILMAK İSTEMİYORUM ÇÜNKÜ BURDAN...
EMİN MİSİN YA BURDA KALMAK İSTEDİĞİNE.
ÇOK EMİNİM...
YANİ BİLMİYORUM O KADAR KALMAK İSTİYOSAN BİŞEY GELİYO BENİM AKLIMA AMA...

Sabah.

HAYDAAAA. E BURDA DA YOK! HAY SKİİM NEREYE KOYDUM ABİ BEN BU KALEMİ ?!?
KHIRŞ... KHIRŞ...
NEYSE, ÇIKIYIM ARTIK, AKŞAM DÖNÜNCE BAKARIM.
HÜOOP MİLLET AÇILIN! GİTTİ HERİF ...
YA ARKADAŞLAR BENİ SAKLADIĞINIZ İÇİN SİZE NASI TEŞEKKÜR ETSEM Kİ ŞİMDİ... SÜPERSİNİZ YA.
AYIPSIN ENİŞTE, SEN YETER Kİ KALMAK İSTE BURDA HER ZAMAN SAKLARIZ.
GIRRRÇ TRIK!
VALLA BİLEMİYORUM BERKE, SİZİN KALEMLİKTEKİ O MAVİ PENTEL'LE TANIŞTIRIRSIN BENİ ARTIK HIH HIH!..
FUP!
FUP!
SEN BİZİM KALEMLİKTEKİ İLK 0,5'SİN ABİ LAFI MI OLUR.
LAN NE SIFIR BEŞİ HAYVAN GİBİ 0,7 YAZIYO KARNINDA GÖRMÜYO MUSUN?
ABİ BİŞİ SORCAM SEN SADECE ÜSTEN BASILINCA MI UÇ ÇIKARIYON YOKSA SALLANINCA DA ÇIKARABİLİYO MUSUN?
AAA?!

Akşam.

ARKADAŞLARIN ÇOK TATLI.
EVET YAA ÇOK SEVİYORUM HEPSİNİ..., EE SEN DE BURDA KALDIN HİÇ ÖZLEMİYO MUSUN ARKADAŞLARINI?
YOK YA NE ÖZLİYCEM AYILARI... İYİYİM BEN BURDA.
BERKE.
HI?
BURAYA GEL.
MMHMM.
MMHMP! A... AMA...
HIŞŞ MERAK ETME UYUDU... HERKES TOP ATSAN UYANMAZLARMMHMMMGK!..

Gece

AHHHHH! ZEYNEP ÇOOK GÜZEEEL MMHHHH AAAHHHHH ÇOK GÜZEEEEL...
KLİKİ KLİKİ KLİKİ KLİK KLİ...
BU ÇİZER SENİ GÖRÜPTE BURDAN ALIRSA DİYE BENİM DE İÇİMİ KORKU SARDI ŞİMDİ. YAAAA OLMASIN ÖYLE BİŞİ!..
ÇIK ÇIKIRT! GIRRRRG!..
Hİİ EYVAH GELİYO ÇABUK ÇOCUKLAR UYANDIRALIM ARKALARINA SAKLAN!..
FUP!
ÇIT!
TİNG!
NAPCAKTIM YA BEN EVE GELİNCE?.. BİŞİ YAPÇAKTI,, HAH! KALEMİ ARIYCAKTIM!
HA?!? BERKE NAPIYOSUN?! GÖRÜR SENİ ORDA!
AHA BURDAYMIŞ! NASI GÖRMEMİŞİM YA SABAH!
FUP!

Daha sonraki günler.

HAHAHA LAN YALNIZ Bİ ARA HERİF BENİ GÖRMİYCEK TE KULLANILMAYAN KALEMLERİN YANINDA KALICAM DİYE ÖDÜM KOPTU HA?..
OLM KORKULUR LAN SENDEN GÖRÜRSÜNÜZ GÖTÜRÜCEM O KIZI DEDİN, NAPTIN ETTİN YAPTIN YA DEDİĞİNİ.
EEE İDDİALAŞMAYIN OĞLUM BENLE ...
ÜHÜ HÜ!
AY ZEYNEP AĞLAMA ARTIK YETER, DEĞER Mİ ABİ ŞU SALAK İÇİN HIŞŞ!
OÇ. LAR!
YA ONA MI AĞLIYOM BE!!! YAŞADIĞIMIZ ÖZEL ŞEYLERİN HEPSİNİ GİDİP TE ARKADAŞLARINA ANLATIYO. İNSAN NE KADAR KÖTÜ HİSSEDİYO KENDİNİ BİLMİYOSUN UBÜHÜHÜHÜ!..
OĞLUM HARBİDEN Bİ GECEDE BEŞ Mİ OLDU ŞİMDİ? O KISMINA Bİ TÜRLÜ İNANASIM GELMİYO.
LAN NASI GELMİYO!? GELİN Bİ DAHA ANLATIYIM! ŞİMDİ BÖYLE BEN HİÇ SİKLEMİYO GİBİ DURUYORUM TAMAM MI BİRDEN Bİ DALDI BANA BU! OFF. DİREK FRENG KİSS!
HADD Dİİ BEE!
ZEYNEP'CİM AĞLAMA HADİ YETER GEL GÖZYAŞLARINI SİLEYİM
IYYY! İĞRENÇLER YAA!

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"bir dolap uzaklarda/ Azapta bir ruh gibi gıcırdıyor durmadan"
Ahmet Hamdi Tanpınar

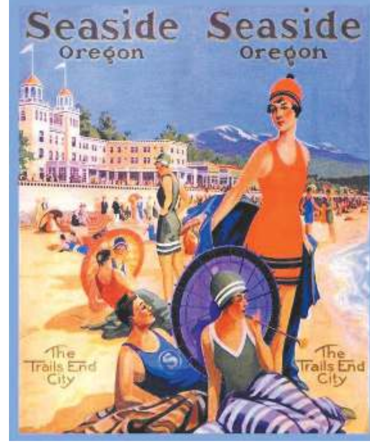
"GEYİK BAYIRI"
Bir bulutun içindeymişiz. Arkadaşım diyor öyle. "Biz" içindeymişiz ama; O değil. O dışında. O kurtulmuş. Taşındı. Ta karşılarda görünen o sıra sıra dağlar; İşte onların şehre en yakın tepelerinden :"Geyik Bayırı" ("Geyikli" de deniyor) Oraya.(ismi de pek masalsı yalnız, --"Yerde buldum bir erik/ Kaptı bir alageyik"--) "Sana da ev bulalım, buradan gelip bir baksan şehre; bir dakika durmazsın oralarda" diyor. Oradan bakılınca yoğun bir bulutun içindeymiş şehir. Aşağılarda, denizin kıyısında… ("Altın Pencereli Ev" masalının tam tersi) Hoş gibi de aslında sanki; söylenince ;"bulutun içinde yaşıyor olmak" *(beni heyecanlandırıyor; –"içinde" değilse de;"Bir bulutun üzerinde bir çocuk" görmüştü William Blake;* çocuk gülerek ona "Bana *bir şarkı çal kuzu'yu anlatan" falan demişti–bir şiirinde, yazmıştım buralarda–)* Ama işte bulut mulut görmüyorsunuz; *("O mâhîler ki deryâ içredir deryâyı bilmezler"/Fuzuli)* Bir nem bulutu o. *(nemsiz bulut? "çekirge bulutu" falan olabiliyor, var öyle)* Hafif su dökülmüş bir rakı şişesi içinde gibi şehir. Dağ mağ görünmüyor. Bulanık. Bu aralar. Epey uzun sürdü. Yapış yapış… (su fabrikası gibi takır takır çalışıyor klima; nasıl yapıyor, her neresinden topluyorsa ; gece boyu kova kova su atıyor salondan balkona, hepsini toplasan içinde çocuk yüzer) Buranın nemi ünlü de…(Antalya) Ama İskenderiye'nin, hele hele Lazkiye'nin nemi… Unutulur şey değil. (gece yıkayıp otelin balkonuna astığım gömlekler; öğlen olmuş geçiyor, öylece hala aynen astığım gibi; sırılsıklam duruyorlar; toplayıp o şekilde vıcık vıcık naylon torbalara doldurmuştum--şikâyet eder gibi olduğuma bakmayın; işler düzelse;

Fuzûlî 1483-1556

Ahmet Hamdi Tanpınar
1901-1962

saniyesinde …--)
"ÇOK SESSİZ BİR GECE"
Sadece köpekler için yazılmış (insan kulağının duyamayacağı frekanslarda imal edilmiş) bir şarkı varmış. Sadece onlar dinleyebiliyor. "Çok Sessiz Bir Gece"ymiş adı şarkının. Yeni Zelanda'da yapılmış 2007'de… Çok da satmış, listelerde bir numara falan olmuş. (gelir hayvan derneklerine) Demek sadece "köpek kaçırma düdükleri" yok. Helal olsun. (Çok merak ettim, duyamasam da dinlerim gibi geliyor --ilk köpek şarkısına duyduğum saygıdan-- sonuna kadar)

PLAJ
Plaj hiç sevmem. Denizle olan ilişki, bana biraz mahremiyet, yalnızlık, sükûnet falan gerektiriyormuş gibi geliyor. (hele o Japonların yapay dalgalarla tıklım tıkış binlerce kişiyi sürükleyen miting alanı gibi yapay plajları) Yüzmem gerekiyormuş. (kol, dirsek meseleleri) Mecburen gidiyorum. Çakıl taşlarını unutmuşum. (yine, kendimi kaybeder çılgın gibi toplamaya başlarım diye aklım çıktı--bir iki tanesini aldımsa da attım hemen--ev taş dolu) Merdivenli minik kulesinde cankurtaran sürekli telefonuna bakıyor. En son gördüğüm zamanlarda ellerindeki küçük dürbünlerle yüzenleri tarıyor olurlardı. (kendi canını, can sıkıntısından kurtarmaya çalışıyor gibi) En korktuğum şu: Suriyelilerin giremediği bir plaja giriyor olmak. Girmiş olmak. Ödüm patlıyor. Var çünkü buralarda öyle plajlar. Geldim gidiyorum; hayatımda öyle bir kara leke olsun istemem. (henüz altmışlara kadar zenciler otobüslerin arka tarafında oturmak, eğer doluysa yaşlı dahi olsalar bir beyaza yerlerini vermek zorundaydılar--o çeşit bir otobüse binmiş olmak gibi geliyor bana-) Suriyeliler konusunda iyice çıldıran ırkçılığı utanç içinde, hayretle izliyorum. Bakalım ne zaman "Yakalarına sarı üçgenler takalım, öyle dolaşsınlar" diyenler çıkacak.

William Blake'nin bir tablosu (1757-1827)

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

Excalibar mağdurları.

Sıradışı tarih...

• Volkan Konak ve beklenmedik misafir.

ÖZER AYDOĞAN

Üniversite sınavına hazırlandığım sene olması lazım. Hava şeffaf poşete toplanmış köpek kakası gibi sıcak. Tek kişilik yatağımda yattığım yerden odadaki soba bacasını kapatmak için duvara yapıştırdığım Queen posterine bakıyorum. Queen grubunu hiç sevmiyorum, şarkılarını duymaya bile katlanamıyorum ama soba bacasına daha çok katlanamamış olacağım ki, o ay blue jean'in verdiği Queen posterini sırf elimin altında o var (ve en azından justin timberlake değil de rock müzik) diye yapıştırmışım duvara. Queen elemanları "canın sağolsun birader, merak etme burayı biz tutuyoruz, sen dalgana bak, sınavına hazırlan, bak bu gitarist fizik profesörü, hem okuluna çalışmış hem hobilerine vakit ayırmış, hem de şunun saçlarına bir bak, bir de kendi saçlarına bak. İnsan lisede kel kalır mı ya? Biraz dikkat etseydin keşke..." der gibi bakıyorlar. Nedense evde kimse benim odadaki soba bacasını kapatmak için herhangi bir çabaya girmemiş. Bir keresinde bacadan kumru girdi, evin baca sisteminden geçerek benim odaya kadar ulaştı. Gecenin üçünde odaya "KUBUR KUBUR KUBUR" diye bağırarak giriş yaptı. Uykumdan "salona, hatta tuvalete götürülen hizmetler neden bu odaya ulaşmıyor, neden bu oda eve sonradan benim getirip eklediğim bir çirkinlik, bir kaçak yapı gibi düşünülüyor? Bu soba bacasının üzerine o plastik dalgalardan alıp takmak neden bu kadar zor?" diye üzülerek uyandım. Panikli kuş sevmem, öngörülemez hareketleri ve laftan anlamaz halleriyle beni tedirgin ederler. Yine de sakinliğimi korudum, bağırmadım. Bu kaka sıcakları yüzünden ev çok gergin, en ufak olayda herkes birbirine bağırmaya başlıyor. İçeri gidip odaya kuş girdiğini söylesem bir şekilde olay bana dönerdi. Sen niye böylesin? Neden hiçbir şeyi ciddiye almıyorsun? Bu sene sınava gireceksin ama odamda kuş var diye ortada dolaşıyorsun... Ya da bu üç artı bir ev içinde birbirlerinden en azından odalar arası mesafeler kadar kaçmaya, uzaklaşmaya çalışan, tahammülü azalmış çekirdek aileyi uçurumdan aşağıya yuvarlayacak son titreşim bu soba isine ve kendi bokuna bulanmış kuşun kanat çırpışı olabilirdi. Babama "odana kumru sokmasaydın şu an bir ailemiz, sıcacık bir yuvamız olabilirdi ama sen odana kumru sokmayı tercih ettin" deme keyfini yaşatmamak için olayı kendim çözmeye karar verdim.

Tanrının kuşlara bahşettiği her güzelliği, her türlü zerafeti reddetmiş, mal bakışlı bu kumru sakinleşinceye kadar hareketsiz durdum. En fazla ne yapabilir? Bayağı bir çırpındıktan sonra çalışma masamın üstündeki cd çalarsız müzik setinin üstüne kondu, sağa sola bakıp kakasını yapmaya başladı. Kuş da olsa kaka yaparken ciddileşiyor; o gün olanı biteni, yaptıklarını, benim odaya soba bacasından girmesiyle sonuçlanan kötü tercihler silsilesini düşünür gibi bir hal alıyor yüzü. Bir an için üzülüyorum hayvana, bacaya girince hayat bitti zannetmiştir, korkmuştur diye. O anda kumru kakasının plastiğe yapıştığını, plastiğini erittiğini, hiçbir şekilde çıkmadığını bilmiyorum. Üzerime örttüğüm pikeyi yataktan alıp kumrunun üstüne atıyorum, hayvandan beklenmeyecek bir asaletle karşılıyor bu olayı. Tutuklanmaya direnmeyen muhalif yazar gibi bir duruşu var. "Tabi, gidelim buyrun, müsade edin ceketimi alayım" der gibi bakıyor. Oysa hala az önce yaptığı kakaların yanında duruyor. Bir an için evde kumru besleme ihtimalini düşünüyorum. Annem babam ne kadar çok sevinir, ne kadar olumlu karşılarlar bu durumu. İşte bunu düşünerek eheheh diye gülüyorum. Keyfim ilginç bir şekilde yerine geliyor, hatta kumruyu pencereden salarken kafasını öpesim geliyor ama kumrunun kafası rutubet ve kaka kokuyor. "Neyse hadi git" diyerek salıyorum bu asil hayvanı gökyüzüne. Hemen e rtesi gün soba bacasının üstüne queen grubunu yerleştiriyorum. Keşke yine bacadan kumru girse, queen posterini tam da saçlı gitaristin oradan delip grubun bir elemanı gibi kafasını oradan çıkartsa. Komik bir olurdu, gülerdik. Lise hayatımın kalanını bu asla gerçekleşmeyecek mucizeyi bekleyerek geçiriyorum.

ADAMLAR

ANTİ KLİŞE TİMİ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 11 Eylül 2019 | Sayı: 628

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM

En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:

ORTAM'IN SENARYOSUNUN KAHRAMANI BAKKAL ÇIRAĞI MAKSUT, ÜNLÜ YAZAR MERAL'İ PARKTA SAPIKLARIN ELİNDEN KURTARMIŞTIR. OLAYIN TRAVMASIYLA EVDE KALAMAYACAĞINI BAHANE EDEN MERAL, MAKSUT'UN ONU BU HALDE YALNIZ BIRAKMAMASI İÇİN RİCACI OLUR. ELEMANLA MUHABBET İÇİN EŞSİZ Bİ FIRSATTIR

HEM DE NE?

UYKUSUZ

18 EYLÜL ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/38 No: 629
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619
9 771307 761000

Selçuk Üniversitesi'nde öğrencilerin kişisel bilgileri Ensar Vakfı'yla paylaşıldı. Vakıf, kendi yurtlarına kayıt için öğrencilere mesaj atıyor.

emrah ablak

SONBAHAR akşamı HİKAYELERİ

hala Sinek var

Karşı apartmanın camından yansıyordu batan güneşin turuncu ışıkları.. Bu haliyle dev bir kamp ateşine benziyordu belki de.. Dünya kamp atmak için uğradığımız bir yerdi belki de, doğumdan ölüme... Ama yine de aklını asıl kurcalayan güneş ışığının yaptığı 150 milyon kilometrelik yolculuktu.. O kadar kilometreyi kesintisiz giden ışın, son 100-150 metreyi camdan sekip yapıyordu.. 150 milyon kilometre yol gelip de yanlış eve girmek gibiydi bu "OPS.. Pardon yanlış geldim.. Ben Nezih abiye bakmıştım ama"... "Burda Nezih filan yok bilader, siktir git"... "Ne ağzını bozuyosun lan it! Al sıcak! Ter içinde kal hayvan herif!"...

Sonra sinirle Nezih'e gelir ışık.. Der ki; "Karşı apartmanda oturan yavşak bana perde çekti.. Canımı zor kurtardım"...

Nezih aslında güneş ışınına biraz bozulmuştu..

"Sen direkt bana niye gelmedin ki?"

"Karıştırdım diyorum abi.. Şimdi kafaya kazıdım o yavşağı ama.. Daha selam alamaz"

"Sen ama hergün aynı şeyi diyosun... Gerizekalı mısın sen? Unutuyor musun?"

Güneşin kelimeler boğazında düğümlenir.. "Aşk olsun abi" der ve üzgünce gözden kaybolur... Bi jet uçağı olsa Nezihin, yetişip ağzını yüzünü kıracak kadar sinirlenmiştir güneşe... Dünya sosyetesinin jetleriyle geceyi kovaladığı gibi güneşi kovalamak istemektedir Nezih... "Çok param olsaydı kesin jet uçağı veya ses hızında giden tren alırdım" diye içlenir... Ama fakir olduğu için bunları alamayacak olmanın öfkesi, güneşe olan öfkesiyle birleşir ve ortaya enteresan bir öfke çıkar..

"O kadar fakirim ki, güneşim bile karşı camdan çekiyo" öfkesi.. Bu öfkenin benzerini bilmektedir Nezih..

"O kadar fakirim ki, internetim bile karşı camdan çekiyo" öfkesi..

Evet, Nezihin interneti de kaçaktır.. Karşı komşunun şifrelemediği internete abanmaktadır.. Film, Youtüp, ne varsa... Tek tık sınırsız internetin tadını doyasıya çıkarmaktadır

"Bi jet uçağım olsaydı, giderdim güneşin peşinden.. Ağzını yoklardım.. Konuyu internete getirirdim.. Karşı komşunun internetini emdiğimi bilip bilmediğini öğrenirdim.. Çünkü adama okur beni, bu senin internetini bitiriyo der.. Diyebilir.. Aramız çok iyi değil.. Benden önce o adamla buluşuyo hep.. Uyarılarımı dikkate almıyor.."

Çabucak sandukasının başına gitti Nezih.. (Sandukayı çizeyim size)

Ve içinden kalaşnikof çıkardı.. Ama aradığı bu silah değildi.. Kenara koydu ve sandukadan roketatar çıkardı... Karşı komşuya sıkacaktı.. Ve karşı komşunun evini havaya uçuracaktı.. Fakat bu internete elveda etmek demekti.. Roket atarı da kenara bıraktı ve kalaşnikofu yine aldı.. Sonra roketatarı da diğer eline aldı... Karşı komşunun camındaki yansımasından full silahlı halini görmek istedi.. Zira evinde ayna yoktu.. Ama karşı komşu çok uzaktı.. Güneş ışını için belki uzak bi mesafe değildi ama Nezihi zorlamıştı... Kalaşnikof ve roket atarı bi eline alıp, diğer eliyle sandukadan dürbün çıkardı.. Evet evet.. Şimdi görebiliyordu ama esas pozisyonunu alamamıştı.. Bir eli dürbünlüyken bu zordu.. Dürbünü koltuk altına sıkıştırıp tekrar sandukaya eğildi.. Koli bandı çıkardı.. Dürbünü koli bandıyla suratına kafasına güzelce yapıştırdı.. Fakat dürbünün ucu ağır geliyor ve aşağı düşüyordu.. 5. rulo koli bandında dürbün nihayet tutundu Nezih'in suratına.. Nezih bi eline kalaşnikofu, bi eline roketatarı alıp, yavaşça karşı komşunun camına döndü.. Yavaşça döndü çünkü dürbün her an düşecek gibiydi.. Ama düşmedi.. Nezih karşı cama bakıyordu.. Yansıması yoktu.. Çünkü içeriden ışık yakmışlardı.. Dahası, karşı komşu sevişiyordu.. Çok mahçup oldu Nezih.. Yavaşça sandukasına döndü tekrar... Silahlarını geri koydu.. Dürbünle yakını görmesi zordu.. Bu yüzden el yordamıyla koydu silahlarını.. Ve roketatar yanlışlıkla ateş aldı, mutfak kapısını vurdu.. Tahribatı el yordamıyla anlamaya çalışıyordu Nezih.. Kapı yoktu... Biraz daha ilerleyince mutfağın da olmadığını anladı... Çünkü havadaydı, düşüyordu...

"Bi jet uçağım olsa daha hızlı düşerdim.. Ecelden önce varırdım.. Nerede kaldın ya derdim.. Sen niye direkt bana gelmiyosun ki derdim.. O da büyük ihtimal bahaneleri sıralardı.. Ecel de güneş gibiyse işimiz var" diye düşündü Nezih... Gülüyordu... Zemine çarpmasına çok bi şey kalmamıştı kikirdemeye başladığında... Dürbün hala gözündeydi.. "Düşecek sandım ama düşmedi.. Sağlam bağlamışım" dedi martının anüsüne bakarken.. Kadraja kendi kendine girmişti martı.. Yoksa sapık falan değildi yani..

Patlamayı duyan karşı komşu, sevişmeyi bırakıp cama koştu.. Karşı binadan dumanlar yükseliyor ve kalın gözlüklü biri aşağıya düşüyordu...

"Onlar gözlük değil" dedi karşıkomşunun seviştiği kadın...

"İçeri gir" dedi telaşla karşı komşu..

Kadın bir hayli çıplaktı çünkü.. Neredeyse çırılçıplaktı.. Aslında çırılçıplatı gerçekten ama, alacakaranlık üzerinde tül gibi oturmuştu... Biraz daha beklerlerse gece olacaktı.. Geceyi giyecekti vücuduna.. Hiç kimse göremeyecekti.

"Sabah bi daha sevişir miyiz?" diye sordu karşı komşu...

"Sevişiriz" dedi kadın...

Nezih düşüyordu.. İlk baştaki sakinlik artık yavaş yavaş yerini paniğe bırakmaya başlamıştı.. Çünkü 5. kattan aşağı düşüyordu.. Şakası yoktu bu işin.. Aşağısı betondu ve bir an önce bir şeyler yapması gerekiyordu.. Seçenekleri hızla gözden geçirdi.. Jeti var mıydı?.. Yok... İnterneti var mıydı?.. Evet... Peki güneşe güvenebilir miydi?.. Hayır.... "En güvendiğin anda arkandan batar güneş... Güvenme o'na... İşini kendin hallet.. Aşağı baktı... Çok bi şey kalmamıştı.. Ama biraz da dürbün yüzünden yakın gözüküyordu yer....

SON

@kaansezyum

Bay bay mı hay hay mı?

Geçtiğimiz hafta Kaş'a gittim ayıptır söylemesi. Bir yandan da size ne benim gittiğim Kaş muhitinden değil mi? Keşke siz de gitseydiniz Kaş'a. Keşke hepimiz Kaş gibi bir yerde kalsak. Kaş dediysem, içi değil, denizine gittim gibi düşünelim. Yoksa artık her yer gibi kalabalık, pahalı ve gürültülü. Özellikle gürültülü ama ne yapacaksın bu işler böyle. Kaş'a ya da yazlık bir yere yaklaşırken denizi ilk gördüğüm an çok heyecanlanırım hep. Masmavisiyle yüzünüze yüzünüze parlar deniz. 'Gel hadi az sonra güzel sularda dolaşacaksın' der bana. Bir heyecan basar, kuyruğum olsa kuyruk sallayacak hale gelirim. Aynı bir köpek gibi camı açarım, kafamı camdan çıkarırım. Denizi ve güneşi selamlarım, kısa bir sa as faslından sonra gözlerim dolar. Yüzmek nedense çoğu insana ve hayvana keyif veriyor, belki eski anılarımızı hatırlıyoruz, belki ilkel geçmişimiz bize sudan geldiğimizi fısıldıyor. Hepimiz sudan geldik, toprağa gideceğiz. Bu bile güzel bir döngü.

Kaş'ta bu sene caz festivali vardı. İlk kez oluyor, caz ya bildiğin. Çoğu insan için uzak, anlaşılmayan bir müzik gibi oysa ki müzik güzel bir şey. Her şeyin güzeli güzel çünkü. Cazdı mazdı derken, ben de kaynadım araya, gerek dicey kimliğimle, gerekse gevşek kişiliğimle festivalin bir parçası oldum. Çok sevdiğim arkadaşlarımı gördüm. Normalde bu müzisyen tayfası kolay kolay bir araya gelmiyor. Sürekli oradan oraya koşturmak zorundalar çünkü. Çalarak hayatını kazanan bir çok siyasetçinin aksine, müzik çalarak kazanmak o kadar da kolay değil. Dinleyeniniz az oluyor, az para kazanıyorsunuz, yıllarca enstrümanı çalışmışsınız, aynı keçiboynuzu gibi kemir kemir bal gelmiyor bir türlü. Neyse ki bu sefer seyircisi boldu festivalin. Hava da şerbet gibiydi, aklımı kaçıracak gibi oldum.

Diceylik herkesin yapabileceği, kolay başlanan ama ustalaşması zor bir olay. Benim bu işe girişim 'Ya ne var, ben de birbiri ardına parça çalarım' diyerek oldu. Yıllar önce 90'lı yılların ortasının ilerisinde bir senelerde Taksim'de Gizlibahçe'de başladım. Aslında iki arkadaş çalacaktık. Birlikte çalarsak daha rahat olut diye düşünmüştük. Hemen bir afiş yaptık. İsim de bulmuştuk. Dj Sarıyılan... Afişte iki başlı bir yılan vardı. Ama ne olduysa ilk çalacağımız gece arkadaşım gelmedi. Sarıyılan da bana kaldı. Gizlibahçe hala var, O günden bu güne saçma sapan şeyler, Türkçe garip 45'likler, gazete promosyon plakları, bol bol eski orijinal Ajdalar, Zeki Mürenler, Aphex Twinler, aklıma ne geldiyse çaldım. Beni dinleyenlerin eğlenmesine önem verdim. Hiçbir zaman 'Bakın ne enteresan şey çalıyorum, dinleyin' şeklinde yaklaşmadım. Ama enteresanlıksa enteresanlık, Barış Manço'nun Cacık adlı parçasının girişi olsun, Şener Şen'in İlhan İrem versiyonunu filan, Allah ne verdiyse çaldım. Yıllar geçtikçe de cebime daha ilginç parçalar koymaya başladım. Bir zamanlar 45'lik ve CD taşıdığımız sistemler gitti, yerine USB'den çalan sistemler, Traktörler ve çeşitli elektronik alet edevat geldi.

Her çaldığım mekanda önce barın arkasında çalışanlarla iyi anlaşmaya, önce onların gönüllerini hoş tutmaya çalıştım. Hala da öyle yaparım. Kimse yokken sizi dinleyen, sabahtan gecenin körüne kadar çalışan bireylere iyi zaman geçirdiğimiz zaman onlar da size iyi bakıyor sonuçta. Diceyliğin en güzel tarafı hem dışarı çıkmak, hem de içkiye para vermemek, bir de üzerine az da olsa üç beş bir şeyler kazanmak ve insanlarla eğlenmek oldu. Rezil olana kadar içtim, bol bol da rezil oldum. Hala da rezil olana kadar içersem garanti rezil oluyorum. O yüzden içmemeye çalışıyorum, oluyor mu? Bazen oluyor, bazen olamıyor ama ertesi gün uyandığımda ne olduğunu bilmediğim bir filmin sonu bilgisayarımda açık, ağzımda ölü köpek ayağı tadı gibi bir aroma ve beyin hücrelerimin öldüğünün garantili habercisi olan yoğun bir gerzomatlık oluyor üstümde.

Sizlere önerim müziği sevin, müzik sevmiyorsanız resim sevin, o da olmuyorsa bir şeyleri sevmeyi sevin. Kimse ölürken 'Ay o işyerindeki fazla mesai ne de güzeldi, ne güzel zaman geçirmiştim' diye hatırlamayacak. Varsın yaşasın herkes bir gün daha fazla, çünkü belki yarın, belki yarından da yakın bu hayata bay bay.

* Çizim Rıza Türker'in ellerinden öpmüş.

nisan hakan

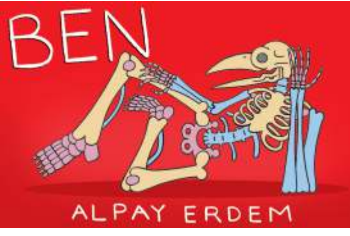

-İKİSİNİN AYNI ANDA OLMAYACAĞINI BİLİYORUM, BU KONUDA SENİ DARLAMIYCAM...

æ Merhaba.

æ Rüya görüp insan aramak ne demek. Rüyasında görmüşmüş, iyi miymişim? İyiyim ha, iyiyim. Nedense gerçekten bazı şeyler kötü gittiğinde hiç görmüyorsunuz bu rüyaları, hiç aramıyorsunuz beni. Rüyadır bu ya, dünyanın en saçma şeyidir, dünyanın en saçma şeyleri gerçekleşir hep rüyalarda, böylesine ipe sapa gelmez bir hadiseyi referans alıp insan aramak ne demek, gerçekten anlasam kafayı yiyeceğim. Normal bir zamanda hiç arama, rüya görüp ara. Bana göre değil. Bazen bana da oluyor, bir arkadaşımı rüyamda görüyorum, "arasam mı acaba" diye bir düşünüyorum, düşünmüyor değilim, genlerimize işlemiş çünkü, ama sonra aramıyorum. Saçma çünkü diyorum. E saçma çünkü. Bir şey olsa zaten kulağımıza gelir diyorum. Diyorum da diyorum, diyorum da diyorum. Daha da neler diyorum da, onları da kendime saklıyorum. Zaten beni bırak, ben sabahtan başlayayım, akşama kadar bir şeyler diyeyim. Sonuç olarak, lütfen rüya görüp de kimse kimseyi aramasın artık. Bu nedir ya. Halla halla ya.

æ "Simit mi bekliyorsunuz, ekmek alabilir miyim" demişti bir keresinde de bir kadın, o da çok saçmaydı. Çengelköy simitçisinin önünde kuyruk olmuşuz, simit bekliyoruz, ya da ekmek bekliyoruz, tam olarak kimin ne beklediğini bilmiyorum ama ben simit bekliyorum, en azından onu biliyorum, evet ben simit bekliyorum. Bunun dışında kimin ne beklediğini ben acaba nereden bilebilirim. Öyle acayip bir soru ki, biz sırada bekleyen on kadar insan, sanki tek bir kişiymişiz gibi, sanki hep bir ağızdan, "evet simit bekliyoruz", ya da "hayır simit beklemiyoruz, ekmek bekliyoruz", ya da "bazılarımız simit bekliyor, bazılarımız ekmek bekliyor" diyebilecekmişiz gibi. Mişiz gibi. Mişiz resmen impozibıl. Ayrıca simit beklemek ne demek. Ben kendimi "simit bekleyen" olarak tanımlamıyorum. "Simit alacağım" benim olayım bu. Halla halla ya. Kadın o kadar saçma bir şey söyledi ki, resmen kombo misali. Sen kombo'yu bildin mi. Yani aslında derdi şu kadının. Eğer simit bekliyorsak kendisi ekmek alacağı için sıraya hiç girmesin, ekmeğini alsın gitsin, derdi o. Bu nasıl bir mantıktır, düşündükçe nutuklar tutuluyor. Bu fırında zaten iki kalem olay var, bir simit, iki ekmek. Biri diğerinden daha mı öncelikli, bilemedim ki, ya da önceliksiz. Kimse bir şey demedi kadına. Ben de demedim. Bir yerden sonra da, "aamaaan" noktasına geliyorsun çünkü. Çünkü zaten dert değil. En azından benim için değil. Nolacak canım. Ben sadece cümlenin manasızlığına çok takıldım. Yoksa ben de artık birçok şeye karşı duyarsızım. Çünkü ben de bu toplumun bir ferdiyim. Toplum neyse ben de oyum. Toplum öyle çünkü. Korkağız bizler. Bilhassa da minibüs şoförlerinden çok korktuğumuzu düşünüyorum. Çünkü korkmasak, olur olmadık yerlerde dakikalarca durmalarına, ne bileyim, minibüse binmiyorsak bile, trafiği kafalarına göre kilitlemelerine sesimizi çıkaramıyorsak, bunun başka bir açıklaması olamaz diye düşünüyorum ben. Korkağız. Korkmasan olmuyor. Başa bir haller geliyor. Ne bileyim, böyle işte.

æ Bu hafta da saçmalıklardan gitsin madem. Geçenlerde de Özlem'im çok saçma bir şey söyledi evde. Ben de onun üzerine süper ince bir espriyle kendisine şahane bir karşılık verdim. Kalakaldı. Kalktı yanımdan mutfağa gitti. Dedim herhalde şu anda içeride dediğim şey hakkında düşünüyor. Espriyi anladı anlamak üzere diye düşünüyorum ben kendime kendime öyle salonda. Birazdan kahkahalar atarak çıkacak mutfaktan, öyle gelecek salona diye düşünüyorum öyle. Baktım gelmiyor. Noluyor ya diye mutfağa bir girdim ki, takmış kulağına kulaklığı, içeride zumba dansı yapıyor. O an anladım ki, ben kendimi çok ciddiye alıyorum. Özlem'imin umrunda değilim. Yok çok güzel şaka yapmışım, yok bilmem ne yapmışım, piyiiiii. O kendisini zumba'ya vermiş. Zumba da neyse yani. Özlem'im gerçekten çok ilginç biri. Bu yaz da Bodrum'da bir otelde, hesapta tatil yapmıştık dört gün öyle. İğrenç bir yerdi. Resmen dolandırıcılar. Dört günlük parayı da önden önden alıyorlar, sonra paranı da geri alamıyorsun, gidemiyorsun da bir yere. Her şey çok kötüydü, bir gün katlardan birinde, barmenden bira istedim. Barmen de alt kata yönlendirdi beni. Nedense. Özlem'imin tepesi bir attı, "yakarım burayı" dedi barmene. Barmen de şaşırdı. "Noluyo .mına koyiim" dedi bence o anda içinden. Ben de çok şaşırdım. Eşim otel yakacak, o olacak başıma. Barmen o kadar korktu ki, çifter çifter verdi birayı yemin ediyorum. Her şey gerçekten çok saçmaydı.

æ Ve galiba en saçma şeylerden biri de, benim bir türlü hayatımı karartan otomatik düzeltme'den vazgeçmemem. Telefonda bir şey yazıyorum, o başka bir şeye dönüşüyor. Sonra yendien yazıyorum, sonra yine başka bir şeye dönüşüyor. Sonra yeniden yazıyorum, sonra yine aynısı oluyor. Sonra bir daha yazıyorum, "artık anlamıştır, düzeltmez herhalde" diyorum, yine düzeltiyor. Böyle böyle eriyorum, böyle böyle bitiyorum. Ama yine de ne olursa olsun, otomatik düzeltme'yi asla kapatmıyorum. Ass-la ama.

æ Hoşça kal.

"HİKAYECİ"
27 Eylül Cuma / **Mecidiyeköy Artmera** / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 217 02 03
28 Eylül Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49

CEM GÜVENTÜRK

"EVRENE" YAKLAŞIMLAR

SORGULAYICI YAKLAŞIM
O KADAR BİŞİYLERİ OLUMLUYORUZ FALAN NEREYE GİDİYO BUNLAR?

DİJİTAL YAKLAŞIM
GERÇEKTEN İSTEDİĞİMİZDE VERİYORMUŞSUN GİBİ Bİ LAF ÇIKTI Bİ ARA, GERÇEKTEN İSTEDİK Bİ 'GÖRÜLDÜ' BİLE ATMADIN!!.

TRİPSEL YAKLAŞIM
İYİ, BEN DE ANLAMAYA VE ANLAMLANDIRMAYA ÇALIŞMIYORUM O ZAMAN SENİ HADİ BAKALIM!!!

OTOSANAYİSEL YAKLAŞIM
USTAM BİZİM Bİ MESAJ VARDI NE ZAMANA ÇIKAR?!..

ŞEKİLSEL YAKLAŞIM
YA VALLA BEN ÇOK ANLAMIYORUM SENİN ANLATTIĞIN ŞEYLERİ, ŞÖYLE YILDIZLARI FALAN SIRALAYIP BİRŞEYLER GÖSTERSEN?..

RASYONEL YAKLAŞIM
YO YO BURÇLARI SORMUYORUM, BANA DAHA GERÇEK VE ÇARPICI BİLGİLER LAZIM!..

ÇARESİZ YAKLAŞIM
OLUMLU YA DA OLUMSUZ Bİ İŞARET VERSEN? YILDIZLARLA NAH İŞARETİ YAPSAN BİLE OLUR ASLINDA?

MATEMATİKSEL YAKLAŞIM
MESAJLARIM Bİ KARA DELİĞE FALAN MI DÜŞTÜ?..
ONLARI BULMAM İÇİN ŞİMDİ ÇIKSAM KAÇ IŞIK YILI GİTMEM LAZIM?..

ENTELEKTÜEL YAKLAŞIM
INTERSTELLAR'I İZLEDİN Mİ?
'SECRET' DİYE Bİ KİTAP ÇIKMIŞTI GAZETEDEN KUPONLA ALMIŞTIM!..

ŞÜPHECİ YAKLAŞIM
AA YILDIZ KAYDI BİŞİY Mİ ANLATMAYA ÇALIŞIYOSUN YOKSA?!!..

TEPKİSEL YAKLAŞIM
EEH! HİÇBİŞİYE CEVAP VERMİYOSUN GİDİYORUM BEN!!!

YÜRRÜÜ TOZ ZERRECİĞİ!

İLKER ALTUNGÖK

Benim Sinemalarım (senin sinemaların canım) 3: Canım Kardeşim: Mülkiyet Hırsızlıktır O Anlama Gelmiyor Canım Kardeşim

Galiba bir taraf tutma saplantımız olduğu için konu hele bir de hepimizin defalarca izlediği filmler olunca anında bazı şeyleri "dokunulmaz" ilan ediyor, dokunulmaz ilan ettiğimiz için de üzerlerinde hemen hiç düşünmüyor, kimsenin düşünmesine de izin vermiyoruz. Malumunuz iki haftadır ülkemiz sinemasının en sevilen filmlerinin karanlık yönlerini irdeliyorum. İrdelediğim Mavi Boncuk ve Neşeli Günler filmlerini, uğruna adam dövecek kadar seven beş kişi adresimi istedi, bir kişi de beni dövmek için o kadar zahmete bile girmek istemedi herhâlde ki doğrudan kendi adresini verip benim oraya gelmemi ve beni çok fena döveceğini bildirdi. Valla dayak yemek için kalkıp Kütahya Tavşanlı Cumhuriyet Meydanı'na gitmeye hiç niyetim olmadığı için son arkadaş ne kadar ciddiydi onu bilemiyorum. Bir yandan da; ciddi olduğunu bilsem gitmem, ciddi olmadığını bilsem, e zaten niye gideyim? Birinde şimdiye kadar hiç gitmediğim bir ilçenin muhtemelen en büyük meydanında dayak yiyorum ki bu durumda sanırım tam da meydan dayağı dediğimiz hadise yaşanmış oluyor diğer ihtimalde de yine hiç gitmediğim bir ilçenin muhtemelen pek de görülmeye değer olmayan meydanında mal gibi beni dövecek adamı bekliyorum. Valla ne kadar düşünsem de hangisi daha kötü bilemedim. Ama herhâlde bu hafta daha da fazla tepki alacağım çünkü bu hafta işlemek istediğim film en dokunulmaz filmlerimizden Canım Kardeşim.

1973 yapımı Canım Kardeşim, bir baltaya sap olamamış iki serserinin zağar gibi ortalıkta gezinmesiyle başlar. Tarık Akan ve Halit Akçatepe'nin canlandırdığı iki serseri; gariban esnafın, seyyar satıcının mallarını çalmakta, resimlerine bakıp otuzbir çekecekleri dergileri bile bayiden aşırmaktadır. Bütün gün parklarda yan gelip yatan ikiliden Tarık Akan'ın canlandırdığı Murat, babası ilerlemiş yaşına rağmen hâlâ İstanbul sokaklarında sakalık yaparken bir iş bulup çalışmayı aklından bile geçirmez. Evet, yoksulluk vardır; evet, işsizlik vardır ama netice itibariyle filmin çekildiği yılın işsizlik oranı sadece %6.2'dir. Bir fikir vermesi açısından son kırk yıldır işsizlik oranının, sadece 1998'de bu rakamın (o da biraz) altına düştüğünü, 2015'ten bu yana da sürekli olarak bunun yaklaşık iki katı olduğunu söyleyebiliriz. Yani yıl 1973 ve aslında bu iki hayta bir fabrikaya yazılmak istese önlerinde hiçbir engel yok. Etraflarındaki insanlar ne iş olsa yapıyor, yeri geldiğinde kanlarını satıyorlar ama bu ikisinin mala davara hiçbir faydası yok.

Hırsızlıkları, dolandırıcılıkları bile ufak tefek. Arkadaşım, yurtdışına işçi olarak gitmek isteyen fakir inşaat işçisini dolandırmak nedir yahu? Girip bir işe çalışmak yerine fakir insanları dolandır, seyyar satıcının mandalinalarını çal sonra da git kahvede kumar oyna üstüne hile yapıp eşini dostunu dolandır. Hayır bir de yapım şirketinin tanıtımında bu dolandırıcılık ve hırsızlıklar yoksul ama neşeli bir hayat sürdürmek diye tarif edilmiş.

Tabii bu filmin bugün birçok insanın dokunulmazı olmasına neden olan şey bu ikilinin haytalıkları değil, bizim sinemamızda bile eşine az rastlanır bir duygu sömürüsü şahikası olması: Cahit Oben'in müzikleriyle daha da muştulanan, küçük Kahraman'ın çaresiz hastalığının işlenme biçimi her hâliyle dev bir ajitasyon fırtınasıdır ve daha kötüsü film bir çözüm yolu, yoksullukla ve eşitsizlikle mücadele biçimi de önermez. Öyle İşsizlik ve Pahalılıkla Savaş Derneğine üye olmayı aklına falan getirmez, kaderimse çekerim modunda yaşar filmin kahramanları. Murat öfkelenir, hiddetlenir ama adres hep yanlıştır. Sisteme ve onu bu hayata zorlayanlara değil, hesabı ödemeden savuşmaya kalktığı lokantanın müdürüne efelenir. Türkiye'de Sağlık Hizmetlerinin Sosyalleştirilmesine Dair Kanun, on yıl önce yürürlüğe girmiş olmasına rağmen temel hakkı olan sağlık hizmetini talep etmek yerine, şikeli at yarışından köşeyi dönmenin yollarını arar. Elbette filmi izleyenlerin büyük kısmı finalde gözyaşlarına boğulur ama bu aslında zaten tam da filmin amaçladığı şeydir: En saf duygularımızı sömürmek ve bir yandan da bizi örgütlü, kararlı, mantıklı bir sınıf mücadelesinden uzak tutmak. Ha ikincisinden o kadar emin değilim ama amaçlamasa bile istemeden de olsa yol açtığı da budur neticede.

fırat

uğur gürsoy

TAAM ŞİMDİ SIRA SENDE... SOR!..
DÜNYADAKİ... Bİ DAKKA...HI!..
DÜNYANINDA.
BÜTÜN KİLOTLAR YOK OLSAYDI NOLURDU SENCE?..HEPSİ AMA.
KADINLARIN KİLOTLARI DA MI?
Çıtık
çıtık
Ptü
Ptü
Ptü
EVET.
...

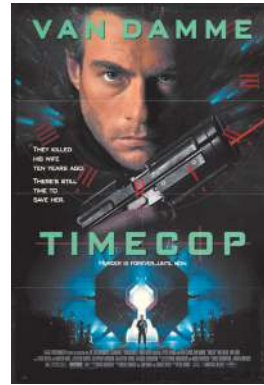

Taksinin arka koltuğunda oturmuş dışarısını izliyorum. Tek kişilik ince araba neden halen düşünülemedi? Her şeyin acilen küçülmesi lazım. Aksine, inat eder gibi her şeyin daha da büyüğünü yapıyorlar. Okeyde falan kaybedeceğini anladığı zaman insanların "hadi bitsin de bitsin" diye lakayıt, hızlı hızlı oynamaları gibi. İnsanlık bilinçaltında kavradı mı acaba acı gerçeği? İnsanlık nanay, dünya nanay, gelecek nanay. Arabaların küçülmesi lazım, içine zor gireceğimiz arabalar yapılması lazım. Götümüzü biraz zora alıştırmamız lazım. Yeni arabalar bir yerinden hava basılmış, şişirilmiş gibi. Neden cins cins araba var? Tek tip araba olması lazım.

İnsanlık şık ve havalı yaşama şansını kaybetmedi mi? Evin önündeki dar sokağı her gün izliyorum. Yeni arabalar artık sokağa sığmıyor. İnsanlar hem oradan oraya gitmek istiyorlar, hem de arabalar sokaklara sığmayacak kadar büyük olsun istiyorlar, hem de arabam çizilmesin, hiçbir yere değmesin istiyorlar. Arabalar cayır cayır çiziliyorlar. Sokağın iki yanına park edilmiş dev arabaların arasından dev arabalarla geçmeye çalışıyorlar. Ya otoparkçı, ya apartman görevlisi, ya bizim karşımızdaki beyaz eşya dükkanının sahibi; olayı gören vicdan sahibi birisi mutlaka çıkıp bağırıyor: ABLA GEÇMEZ ORADAN, ÇİZERSİN ARABAYI! GERİ ÇIK İSTERSEN! Zaman polisi gibi, gelecekte işlenecek bir suçu henüz gerçekleşmeden önlemeye çalışıyorlar. Kadın genelde "benim çok büyük arabam var, benim her yerden geçebiliyor olmam lazım, arabam büyük olduğuna göre en iyisini bilecek olan yine benim, arabama doğru bağırıp zavallı nefeslerinizle arabanın değerini düşürmeyin" der gibi bakıp arabayı sığmayacak yerlere sürüyor. Araba çizilince de aaa ooo diye bağırıp sinir krizi geçirmeye çalışıyorlar. En çok o zaman iyi ki dışarıyı izliyorum diyorum.

Cep telefonlarının küçülmesi lazım. Babanemin ve babanemin arkadaşlarının bile telefonları kocaman. Birlikte toplanıp çay bahçesine gittiklerinde, bir masaya oturup okey takımı ve çay istediklerinde, hepsi cep telefonlarını çıkartıp masaya koyduklarında; neye benziyorlar diye uzun süre düşünmüştüm ilk gördüğümde... Sonra fark ettim ki henüz gerçekte olmayan, düşünülmemiş bir şeye benziyorlar. Belki zaman polislerine benziyorlar? Okey tahtaları uzaylı bir teknolojinin kontrol paneli gibi, birbirlerinin önlerine konuşmadan okey taşları bırakıyorlar, belli ki veri akışı bu taşlar sayesinde sağlanıyor. Sonra içlerinden birinin okey tahtasının yanına bıraktığı dev cep telefonunun ekranı canlanıyor, sahadaki ajanlarından gelen mesajı açtığında ekranda dev yanaklara sahip bir bebeğin resmi beliriyor. Gelecekte insanlığa karşı suçlar işleyecek azılı bir suçlunun şimdiki eşgali olmalı. Gelecekte suçluların işleyecekkeri suçlar, henüz suçlular yanaklı bebekken tespit ediliyor. Zaman polislerinin görevi suçları henüz gerçekleşmemişken önlemek. O yanaklı çocuğun normal liseye değil, anadolu lisesine yazdırılmasını sağlayacaklar, şebeke suyuna pasiflora ve papatya çayı karıştıracaklar, anne babasına "çocuğa vurmayın, çok şımarırsa düşünme köşesine gönderin, o evde yokken odasını arayın uyuşturucu, bıçak falan saklamış olabilir" diye uyaracaklar ve bu yanaklı pisliği topluma kazandıracaklar. Mesajı alan ajan ekranı kaldırıp masadaki diğer zaman polislerine bebeğin fotoğrafını gösteriyor, hepsi birden tek ağızdan bağırmaya başlıyorlar: Maşallah, maşallah, maşallah... Yani: Gelecek şimdi, şimdi geçmiş! Olacakla olan arasında duran biziz! Teşkilatımıza övgüler olsun, geleceğimize övgüler olsun!

"Çoban kızı, ben korkmirem senin çoban babeyden!" -Türküden...

● **Bir Türk'ün bir Rus'a "Nays tu mit yu" diye selam verdiği Ortadoğu, nasıl kolay çözülebilir?!**

● Peki David Bowie'nin sıkı bir Yaşar Kemal, bilhassa da İnce Memed hayranı olması...

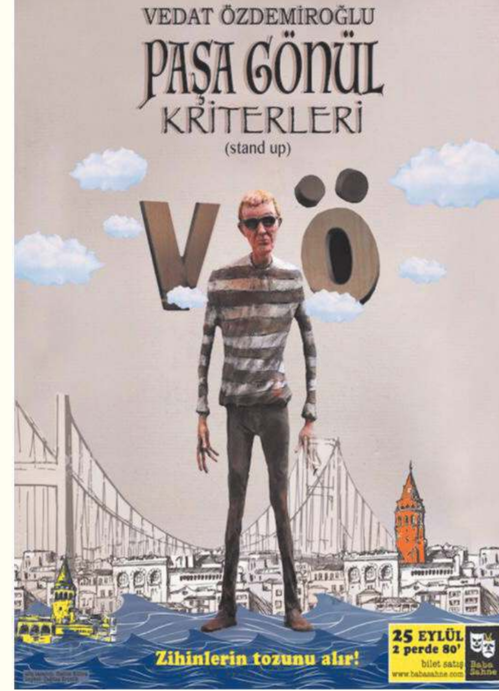
● **Avrupa'dan giderek uzaklaşıyoruz. İspanyolcayı çözemeden daha, bi de Katalanca çıktı ha!**

● Kâfi: Bu kelimenin anlamı, tüm gizemiyle çözüldüğünde kurtulacak vahşetten dünya. (Rahmetli babam, arada bir "Mevcutlarla iktifa edin!" derdi. Eldekilerle yetinin manasında. İşte ben de onu diyorum.)

● **Her şeyini yoksullara veren, bu yüzden de türbesi olan Donsuz Ahmet'ten bahsetti bir arkadaşım. Nur içinde yatsın Denizlili ermiş. Manço'nun 'Kul Ahmet'inin tamamına ermişi...**

● Ölünce rahmet dilenen değil de 'taksiratı için af dilenen' adam, yaşarken kim bilir ne çeşit bir adam?!

● **Ödev veriyorum! Cümle: "X, Y'yi açık ara sollamıştır!" X'ler: Bekir Coşkun, Bergüzar Korel, Binnur Kaya, İlber Ortaylı, Kıvanç Tatlıtuğ, Nuri Bilge Ceylan, Teoman, Yavuz Turgul, Yıldız Tilbe, Zeki Demirkubuz. Y'lerin tamamını yazıp, 'mektupla' gönderene kitap imzalayacağım. Adres: Uykusuz Mecmuası. Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sokak. No: 29/4 Beyoğlu-İstanbul. Mail yok, sosyal medya yok, MEKTUP VAR!**

● Pazartesi. Kuşadası. Uyandık erken. Yol var. Kahve. Yazı var. Not almak lazım. Yazıdan kaçış: Stefan Zweig'in 'Satranç' romanını elime aldım. Can Yayınları, Almanca aslından Ayça Sabuncuoğlu çevirisi. Daldım bir sisin içine. Sevgili Gül Erçelik'in şahane kahvaltısı olmasa, kımıldamadan okuyacağım. Bambaşka bir atmosfer yaşatıyor Satranç, yeni bir anlatış şekli sunuyor. Yolda da elimden düşmedi. Her şeyin sahicisi çarpar: Bu kadar sürükleyici ve gerilimli metin az bulunur. Aynı gün bitirdim. New York'tan Buenos Aires'e giden bir gemide tuhaf mı tuhaf bir satranç oyunu. Masanın bir tarafında dünya şampiyonu var: Mirko Czentovic. Macar. Sarı kafa. Genç. Yoksul bir Tuna gemicisi olan babası, bir gece bir tahıl gemisine ezilince, iyi kalpli papaz yanına alıyor Mirko'yu. İlgisiz, zor anlayan, okuma yazması problemli çocuk Mirko. Papaz ile jandarma çavuşu, her akşam üç el satranç oynuyor, onları seyretmek de Mirko'nun en büyük eğlencesi. Bu etaptaki iki mükemmel paragrafı edebiyat meraklılarıyla paylaşmam şart: "Bir kış akşamı, iki kafadar günlük oyunlarına dalmışken, köyün ana yolundan bu yana hızla yaklaşan bir kızağın küçük çanları duyuldu. Kasketi karla kaplı bir çiftçi telaşla içeri daldı, yaşlı annesi ölüm döşeğindeymiş, papaz da ona son ayinini yapmak için hemen gelmeliymiş.

Papaz hiç duraksamadan onu izledi. Birasını daha bitirmemiş olan jandarma çavuşu, onları uğurlarken yeni bir pipo yaktı ve uzun konçlu, ağır çizmelerini giymeye hazırlanırken, Mirko'nun bakışlarının oyuna başlanmış olan satranç tahtasına nasıl dikildiğini ayrımsadı. "Dayanamıyor ve araya giriyorum, şu ikinci paragraf 'kırılma noktası' demek, 'postmodern üslup başlangıcı' demek, 'bir nevi sinema' demek: "<Ne o, oyunu tamamlamak mı istiyorsun?> dedi alaycı bir sesle, uykulu çocuğun tahtadaki tek bir taşı bile doğru oynamayı beceremeyeceğinden son derece emindi. Oğlan çekinerek ona baktı, sonra başını salladı ve papazın yerine oturdu. On dört hamleden sonra jandarma çavuşu mat olmuştu ve yenilgisinin yanlışlıkla yaptığı dikkatsiz bir hamleden kaynaklanmadığını itiraf etmek zorunda kaldı. İkinci el de birinciden farklı olmadı." Burada kesiyorum. Tüm bunlar, kitabın sadece ilk formasından. (Bir forma 16 sayfa) Mirko'nun devamına hiç girmiyorum. Hele, Arjantin'e giden gemide, karşısında oturan rakibi Dr. B'den hiç mi hiç bahsetmiyorum. O karizmatik ve zavallı doktordan. Satranç'ı okuyan dostlarım. Mutlaka, muhakkak!

*Vedat Özdemiroğlu / Stand Up / Kadıköy Baba Sahne / 25 Eylül 2019 Çarşamba / 21.30
*Uykusuz Ekibi / Malt Kafası Gecesi / Kadıköy Wall / 26 Eylül 2019 Perşembe / 21.00

vedatozdemiro@gmail.com

FURKAN ÖZÇOBAN

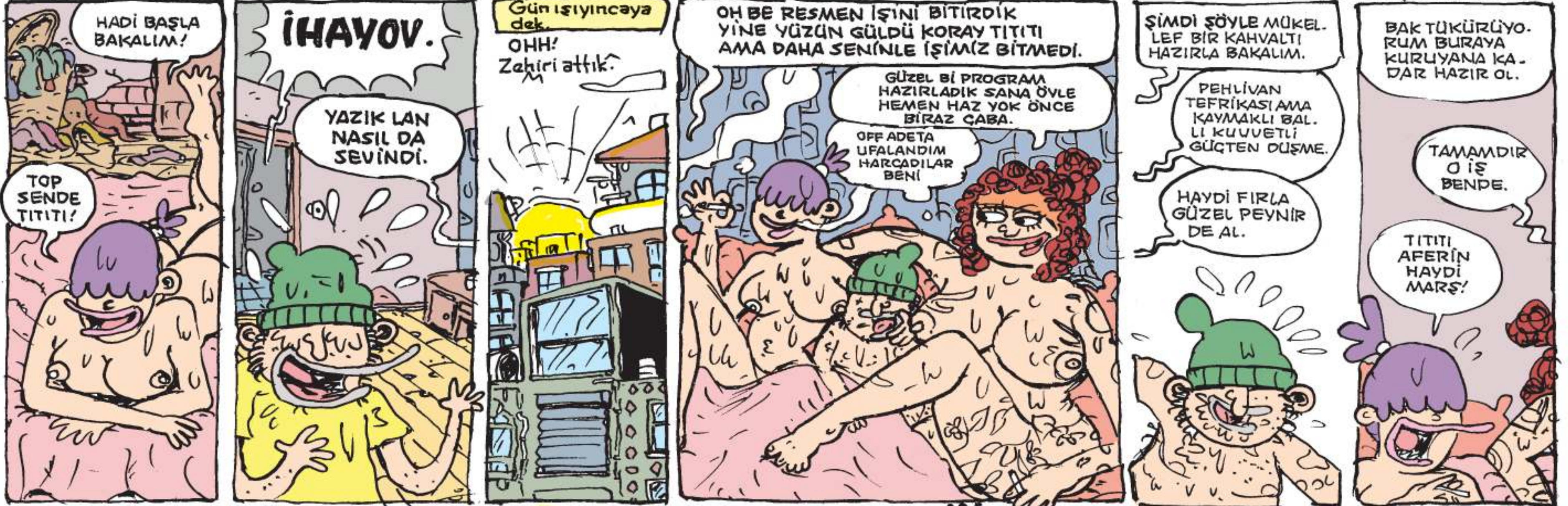

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Macera adı: Faynıl katdavn.

Koray erdi muradına, biz çıkalım kerevetine!

● Bıraktı, artık kurtuldu derken, kavun kesme tutkusu babamın yaşlı bedenini bir kez daha esir aldı. Geçmiş yıllarda şikayetlerimiz için doktora başvurduğumuzda, "Tedavi edilebilir fakat tekrar etme riski yüksek, zehir bütün vücuda yayılmış" uyarısı ile karşı karşıya geldik. Yaklaşık 2 yıldır herhangi bir sorun yaşamıyorduk fakat bu sabah, henüz kahvaltı bile yapmamışken "Kavun keseyim mi?" diye sorduğunda o günün bugün olduğunu anlamıştım. Hayır cevabını verdiğimde yine sinirlenecek, gözleri kızaracaktı… 2 yıl boyunca hep kontrol altında tutmaya çalıştım ve kavun kesilen ortamlarda bulunmaması için elimden geleni yaptım.

Arkadaş çevresini değiştirmesi için sürekli olarak uyardım ama dün gece gittiğimiz misafirlikte, ikram edilen meyveler arasında kavunun da olması, babamın bu tutkusunu tetikledi ve hastalık aynı gecenin sabahında nüksetti. "Kes baba" dedim. Artık ben de yorulmuştum. Kavunu alıp duvarın dibine çöktü ve elleri titreyerek kestiği kavundan bir dilim aldıktan sonra biraz olsun gevşedi. Rahatlamıştı. Ben ise hala endişeliydim… Evde kavun olmadığı günlerde annemin emekli maaşına göz dikecek, bulamadığı zamanlarda ise kalan son mobilyalarımızı satmaktan çekinmeyecekti…

● Gerçekten rezerve mi? Yoksa 3 erkeği mekanına almamak için uydurduğun bir yalan mı bu? Emin ol yalan söylüyor olman beni daha çok kırıyor. Gerçi umrunda bile değilizdir. "3 erkek alamıyoruz arkadaşlar" desen "Nasıl alamıyorsun birader?" diyecek adamlar değiliz biz. Hemen çeker gideriz oracıktan, sorun çıkartmayız sana ama rezerve deyince yalan söylediğini anlıyor ve daha çok üzülüyorum.

Arkadaşlarımın "Hadi gidelim" ısrarına rağmen kalmak istedim orada. Uzaktan izledim. Rezerve olması için de dua ettim. Maalesef değildi. 2 tane güzel kızı oturtuverdi hemen. Kızlar kalktıktan sonra rezerve kağıdını tekrar koydu masaya. Sonra tekrar güzel kızları aldı. Belli ki sadece güzel kızlar rezervasyon(!) yaptırabiliyordu. Peki çirkin erkeğin rezervasyon yaptırma hakkı yok muydu?

Hemen bununla ilgili bir Facebook sayfası kurup yeterli üye sayısına ulaşmamız gerekiyordu. Örgütlenebilecek en güçlü gruplardan bir tanesi de mekana alınmayan erkeklerdir bence. Garsonları dürüst olmaya davet ediyorum. Kırılır mıyız gücenir miyiz diye düşünmeden, ellerinin tersiyle iterek, doğrudan gözlerimizin içine bakarak "Erkek almıyoruz" desinler.

● Türk korku filmlerinde cinlerin vizyon sahibi karakterler olduklarını görebiliyoruz. Genellikle, havuzlu ve dubleks evde yaşayan zenginlere musallat oluyorlar. İstisnalar elbette var. Asıl problem ise yardım alınan kişilerin profesyonellikten uzak olması. İzlediğim herhangi bir filmde büyü bozma hizmeti almak için kurumsal bir firmaya başvurulduğunu görmedim ben. İzbe ve şehirden uzak evlerde yaşayan garip kişilerden yardım alınıyor genellikle. Bu sektör değişmeli ve geliştirilmeli diye düşünüyorum.

Online olarak randevu alabileceği, büyü bozma eylemi başarısız olduğu takdirde para iadesi yapan ve daha da önemlisi en az 2 yıl musallat olmayacağı garantisi veren kurumsal bir firmadan hizmet almayı hak ediyor insanlar. Biraz vizyon biraz görsellik katarak fatura kesildiği takdirde fiyatı iki üç katına çıkartabilirsin. Hatta ilgili personel, takım elbiselerini giyip bir sunum yapmalı. "Bakın böyle bozuyoruz büyüyü" diye… Yine online olarak da takibini yapabilmeliyiz bu işin. Sorgu ekranını açtığımızda büyü bozumunun hangi aşamada olduğunu, ne zaman sonuçlanacağını da görebilmeliyiz.

● "Şuh kahkahalar eşliğinde şarap içerken" diye başladı cümleye… Nasıl bir kahkaha türü olduğunu anlayamadım başta. Belki bira içip leblebi kemirirken ben de şuh kahkahalar atıyordum ama anlamını bilmediğim için bunu ifade edemiyordum. Bu kelime çok hoşuma gitti ve gündelik hayatımda sıkça kullanmaya başladım. Araştırma gereği duymuyordum çünkü anlamını öğrendiğimde büyüsü bozulabilir ve soğuyabilirdim.

Bilmediğim bir eylemi gerçekleştirmek çok daha güzeldi ve artık ben de şuh kahkahalar eşliğinde bir şeyler yapıyordum bence. Öyle bağımlısı olmuştum ki kim bilir yemek yerken ya da sohbet ederken ve hatta minibüste bile şuh kahkahalar bana eşlik ediyordu. Uzun süre araştırmamak için direneceğim ve bir süre hayatımda yer edinecek olan yeni favori kelimemdi bu. Günlerce ona sarılıp uyudum. Onunla beslendim. Yerini yeni bir kelimeye bırakana dek onunla güzel bir ilişkimiz olacak fakat gün gelecek bir daha kullanmamak üzere kelime haznemin en ücra köşesine göndereceğim onu.

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Biliyorsunuz ya bir ağrısı vardır gitmenin/ Nereye, ama nereye olursa gitmenin"

Edip Cansever

Edip Cansever 1928-1986

"KIR DÜĞÜNÜ"/*("Düğünümüz kırda saykodelik olsun"/ "Dinar Bandosu" grubunun bir şarkısından)* "Kır Düğünü" denilen o düğün etme çeşidi. Ağaçlardan ağaçlara hafif bombe yapmış kablolar. Onlara asılı çıplak ampuller.(rüzgârla salınıyorlar--"tasarruf ampulü" değil; eski usul sarı, şeffaf, ışıl ışıl…) Hava mülayim. Gökte kıpraşan yıldızlar. Yaprak hışırtıları. Papatyalardan olma taçlar. Fiyonk, tül, yaldız… Hepsi… Hepsi tamam. İşte o en romantik, (neredeyse bütün kızların meftun olduğu) düğün biçimi; O vuku buluyor şu an.

Ama işte gelin görün ki "kır" yok ortalıkta. Tek eksik o.

Caddenin kıyısında yapıyorlar o işi. Tam karşımda. Şehrin tam göbeğinde. *(Kaleiçi'nin bir boşluğu bu, otoparktı galiba orası yakın zamanlara kadar)*

İşte tam o "kır düğünü" ne bakan bir yatakta uyumaya çalışıyorum. (aramızda sadece cadde) Hayatımda hiç duymadığım yükseklikte (ama sahiden, hiç duymadığım) açılmış bize doğru çevrilmiş hoparlörler. Bangır bangır. Birkaç metre ileride sıra sıra apartmanlar. (Burger King falan) Kır düğünü olur mu öyle? Bu nasıl kır? Seslerin kırlara, boş tepelere, fundalıklara doğru dağılıp uçuşması falan gerekmiyor mu? Çok tiz ve çok bas mekanik makine gürültüleri halinde duyuluyor. (o derece açılınca) Cehennem azabı. (sevdiğinin --başkasıyla--düğününü izleyen gencin acısıyla yarışır) Sarsıcı. (mecazi anlamda kullanmıyorum--Blast Etkisi--) Uyumaya imkân yok. Uyumamaya da imkân yok. Kalk, otur; o da çare değil. Öyle de olmaz. O gürültüyle öylece oturup duramazsın.

Ardarda; Ankara, Muğla, Sivas oyun havaları, Roman, Laz, Kürt, Ege türküleri. Trakya…(Sanki Türkiye başka bir ülkeyle evleniyor--gerçi en hoş yanı bu çeşitlilik--ama aklım da karışmıyor değil: "kavramsal" bir düğün?--) Reynmen, Demet Akalın, Hadise, İbrahim Tatlıses, Ben Fero, Ajda… "Kır Düğünü" yeni bir aşamaya geçiyor… (mozaik'in dizilimi yeni bir hızla…)

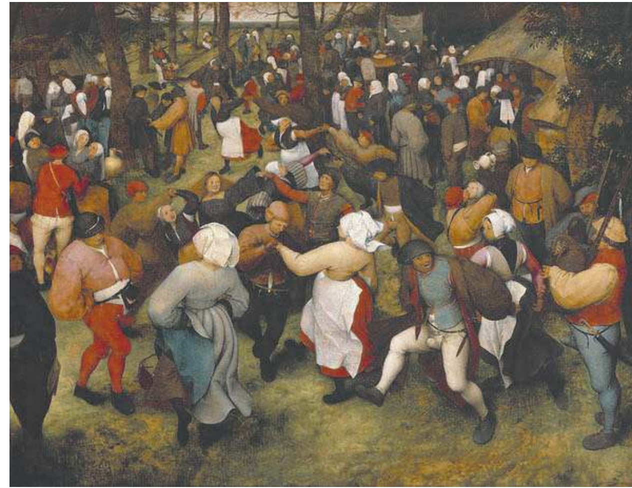

Dinar Bandosu'nun "Aya da Gidelim Osman" adlı albümü

Böyle durumlar için bir kulaklığım var.(çok şükür) Kocaman, çok gürültülü işlerde çalışanlar için üretilmiş. Kalkıp onu takıyorum. Uyuma gözlüklerimi de. (Düğün perdelere de vuruyor çünkü--başka uzak "eğlence"lerin yeşil lazerleri de yalayıp geçiyor perdeleri ara ara--) Örtüleri de üzerime çekiyorum. Kır Düğünü dışarıda kalıyor. "Bir kaplumbağa kafasını içeri çektiğinde olan şey"e benzer bir durum. Herhalde yani. Bilmiyoruz. İninin derinlerine çekilir gibi başını o delikten içeri çektiğinde… Kendi derinlerine… Ne hissediyor? Hep merak ederim. Uykuya dalmaya çalışırken kısık gözlerle ara ara o delikten gelen soluk ışığa bakar mı? Hem kendisi, hem de kendi kendisinin mağarası olan hayvan. Bir mağarayla; kendi mağarasıyla dolaşıyor.

Bir bedeli var tabii. Çok ağır ağır hareket edebiliyor. Geçenlerde bir video gördüm. Kabuğunun altına tekerlekler takmışlar. Aman allahım o nasıl bir koşma. O nasıl? At gibi fıldır fıldır bir oraya bir buraya koşturup duruyor. Bir saniye olsun durup dinlenmiyor. Vızır vızır. Hem çok sevindim hem içim burkuldu. Yazık. Ben; "öyle ağır ağır gezmek onun karakteri/ meşrebi; o öyle seviyor aynı zamanda, adeti/tarzı öyle onun, sırf kabuğu ağır diye değil" falan filan… zannediyordum. Değilmiş öyle. Meğer içinde kurtlu çocuklar gibi ordan oraya koşuşturup durmak isteyen bir taraf varmış. (belki de bütün "taraf"ları o şekil) Evi/mağarası sırtındayken, aniden karavan sahibi olmuş gibi oluverdi. "Kaç tane varsa dünyada her birine o tekerleklerden taksak ya" diye düşündüm. Çok sevindim. Hemen ardından, kendime geldim. "Ne diyorum ben, olmaz öyle şey "doğa'ya, doğalarına müdahale etmek yanlış olur. Doğallıklarını bozmayalım, bu işler eğlence değil, kim bilir hiç hesab etmediğimiz, ne çeşit komplikasyonlara sebep oluruz" gibisinden, "doğalcı" akıllar fikirler içinde kayboldum. Sanki biz kendi doğallığımız içinde yaşıyormuşuz gibi; kendi kıçımıza motorlar takıp uçmayı kaçmayı… Herneyse…

Pieter Brueghel'in "Kır Düğünü" tablosu 1525-1569

Yazı bitti…

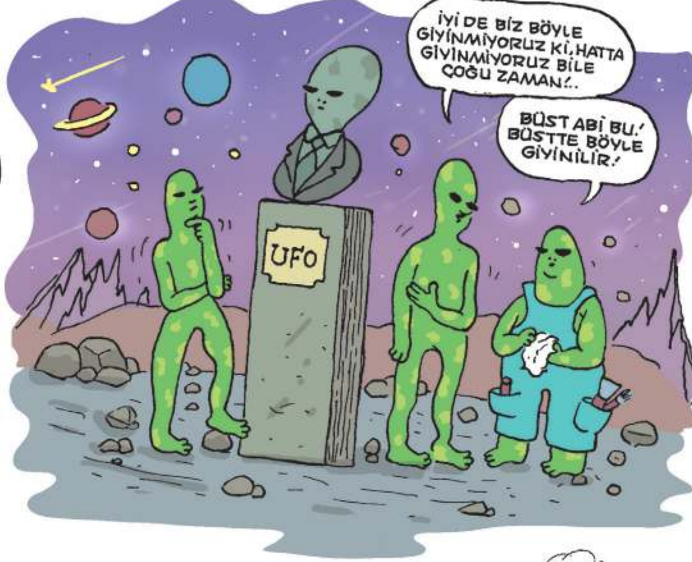
Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

(not: Geçen haftaki yazıda Hayalî'ye ait gazelin o çok çok ünlü mısraının yanına, hayranı olduğum bir başka büyük şairimizin adını; "Fûzûlî"yi yazmışım. Olacak şey değil. Ama olmuş işte. Eh ne demişler; "Beşer şaşar" Affola)

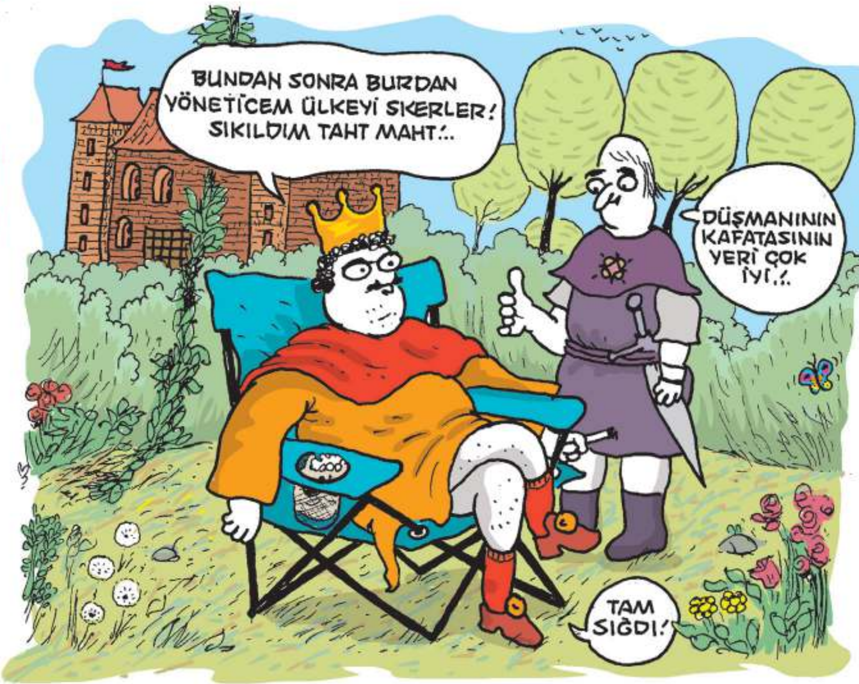
engin.ergonultas@gmail.com

Cihan Ceylan

ÖZER AYDOĞAN

ADAMLAR

ANTİ KLİŞE TİMİ

gizcengiz@icloud.com

BARBAROS ALTUĞ

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 18 Eylül 2019 | Sayı: 629

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: **Yurtiçi:** PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı:** **Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM

En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:
ORTAM'IN AZİMLE YAZDIĞI SENARYOSUNUN BAŞKAHRAMANI BAKKAL ÇIRAĞI MAKSUT, ÜNLÜ YAZAR MERAL'İN EVİNDEDİR. MANİTASI BRUNO'YU VENEDİK'TE OTEL ODASINDA KÜRATÖRÜYLE YAKALAMIŞ MERAL, BAYAĞI Bİ ŞARAPTAN SONRA HEM GERÇEKTEN CANI ÇEKTİĞİ, HEM DE BRUNO'YA İNTİKAM OLSUN DİYE MAKSUT'A ASILMAKTADIR. AMMAAA.....

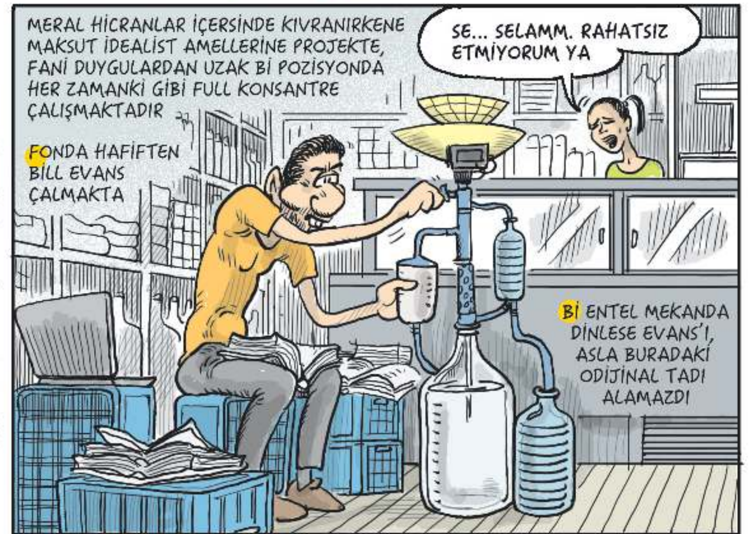

HADİİ! ASLAN YATAĞINDAN BELLİ OLUR HACI, DU BAKALIM

UYKUSUZ

25 EYLÜL ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/39 No: 630
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.

Selahattin Demirtaş, tahliye olacakken aynı davadan tekrar soruşturma açılarak yeniden tutuklandı.

SONBAHAR HİKAYELERİ
"Ben ettim, sen etme"

Hava ısırıyordu.. Sevişirken partnerine attığın zararsız ısırıklar gibiydi bu. Şortlu bacaklarından giriyor, belinin iki yanından sırtına tırmanıyor ve o'nu ürpertiyordu.. "Hi-Hi" diye istemsizce kikirdedi.. Çünkü boynundan çok huylanırdı.. ürperti bi an için sırtından boynuna sıçrayınca hihirdedi.

Bu hihişme simitçinin gözünden kaçmamıştı.. Seks ile ürperen bir erkeğin neşesini tanırdı.. Az sonra cenabet olacak adamların çıkardığı türden, dudaklardaki daha önce hiç çalıştırmadığımız kasları çalıştıran ve ağzımızın her zamankinden farklı bükülmesine neden olan tarzda bir sesti...

İleri atıldı simitçi.. Kendinden emin ve biraz öfkeliydi... Veya öfkeli olmak üzereydi.. Ciddiyet vardı ileri atılışında...

"Simit alacaksan bir an önce alsan iyi olur" dedi.. "Almayacağım" dedi sonbahar şortlusu "Evden yedim de çıktım"..

"Güzel... Çünkü az sonra cenabet olduğunda simitlerime dokundurtmam.. Murdar edersin.." dedi simitçi.. Rahatlamıştı.. Fırından yeni çıkmış simitleri sanki sevinç çığlıkları atıyorlardı.. Simitler de rahatlamıştı.. Simitler de candı.. Gergin bir simit kayış gibi olurdu.. Psikolojik olarak iyi durumda olan simit ise gevrek ve çok güzel olurdu.. Müşteriye kayış gibi simiti veremezsin.. Bi daha almaz

"Müşteri bi daha almaz!" kafasının içinde bağırmıştı bunu.. Sonbahar şortlusu duymadı, yürümeye devam etmiş, simitçiyi geçmişti... ürperileriyle yürüyor, evin sıcağına bir an önce varmayı umuyordu... ↗

Ama simitçinin coşkusu geçmemişti.. Koşarak yetişti şortluya.. Belki çoktan cenabet olmuştu bile, belki olmamıştı, kimin umurundaydı! Tuttu omzundan, Şortlunun belki de cenabet olan omzundan tuttu.. Kendine çevirdi.. Sonra diğer omzunu da yakaladı.. Eğer diğer omuz cenabetse bu da cenabet olmalıydı.. veya değilse ikisi birden yani.. Ama öff bunları düşünerek vakit kaybetmek istemiyordu.. İki omzundan yakaladığı bu belki cenabet, belki düz şortluya, müşterinin hangi koşullarda simiti alacağını haykırmak istiyordu.. Göz göze bi süre kaldılar...

Zira kısa da olsa simitçinin yaptığı koşu, simitçiyi zorlamış nefesini kesmişti.

Neden sonra kendini toparlayabildiğinde "HAMLAMIŞIM!" diye haykırdı.. Sonbahar şortlusu ise, sahibinin kucağından kurtulmaya çalışan ufak bi kedi gibi olan omuzlarını simitçinin susam ve un ile örselenmiş güçlü ellerinden kurtarmaya çalışıyordu.. Başaramıyordu ama çabalıyordu.. Bu çaba o'nu ısıtmış ve üşümesi geçmişti... Eve gitmek istemiyordu artık.. Çünkü bu güçlü avuçların içinde kendisini evinde gibi hissediyordu..

"Hayır.. Hiç de ham değilsin bence" diye avutmak istedi simitçiyi.. Ama sonra vazgeçti.. Çünkü avutursa simitçi ellerini çekecekti ve aynı soğuk yalnızlığına geri dönecekti.. Bu sıcak avuçları olabildiğince fazla vücudunda tutmak istiyordu.. Bunun için simitçinin avutulmamış halini uzun süre muhafazası gerekiyordu.. Kolay değildi, ama iki kişi belki başarabilirlerdi.. Simitçi ve şortlu..

"Bana yardım eder misin?" diye kafasını uzatıp gizlice fısıldadı simitçiye..

"Bu ciğerlerle mi!?" ağlıyordu simitçi.. Ağlıyor ve şortluyu omuzlarından sallıyordu.. Şortlunun artık omuzlarını kendisi sallaması da gerekmiyordu böylelikle..

"Çok güzel böyle devam" diye fısıldamaya devam etti.. Simitçi sallıyor, şortlu fısıldıyordu.. "Yoo" diye düşündü şortlu "Ben fısıldamıyorum artık.. Fısıldayacağımı fısıldadım bitti.. Bu fısıldama benden gelmiyor.." endişelenmişti şortlu.. Meraklı gözleri etrafı ararken

"Boşuna arama, fısıltı benden geliyor" dedi simitçi.. Ani koşu yüzünde ciğeri aşırı şişip inmiş ve delinmişti.. Simitçinin delinmiş ciğeri fısıltıyla sönüyordu...

Simitçi düşmemek için sıkı sıkı tutunmuştu şortlunun omuzlarına... Cenabet yavru kedilere tutunmuş bir masal kahramanı gibiydi bu haliyle.. "Ne asil" diye düşündü şortlu.. Şimdiye kadar avuçları için kullandığı bu insan, artık karakterinin her yönüyle kendini ortaya koymuş, dev bir edebiyat eseri gibi yaprak yaprak önünde duruyordu..

Düşmemek için sıktığı omuzların içinde ısınan şortlu, geçirdiği bu mutlu dakikaların elbet sonunun geleceğini biliyordu.. Ama ne kadar bilsen de tam olarak kendini hazırlayamıyordun böyle şeylere.. Simitçinin yerdeki cansız bedenine bakarken saniyeler, dakikalar içinde geçen anılarını birkez daha içinden geçirdi.. Son bi kez simitçinin eğilip avuçlarını kontrol etti.. Soğuktular.. Hava da soğuktu.. Hatta resmen ısırıyordu hava.. Ama bu sevişenlerin ısırığı gibiydi.. ürpertili bir ısırıktı.. Cenazenin yanında ürpermesi hoş kaçmaya bilirdi.. Zaten bi hayli üşümüştü de.. Hızla uzaklaşırken "Katil" diye bağırdılar arkasından.. "Yakalayın" diye bağırdılar.. Koştular peşinden.. Tabancayla ateş ettiler.. Ve en sonunda dört yerinden vurulunca durdurabildiler..

Evet dostlar, Sonbahar şortlusuyla simitçinin hikayesi burada bitti.. Onlarınki çok yoğun çok konsantre bir dostluktu.. Saniyelerin içine seneleri soktular.. Saliselerin içine askerlik, dünürlük soktular.. Mikro zamanda ekmeklerini bölüştüler karınlarını doyurdular.. Uzun lafın kısası; dostluk çok güzel bir şey.. Ama dostluktan daha güzel olan şeyler de var.. Onlar da başka bir yazının konusu sevgili okurlar.. Sizi çok seviyorum.

-BİTTİ-

Bezonans

Kıyamet kopsun da bari bir değişiklik olsun ya. Büyük baydım kendi adıma. Zaten kıyamet geldi zaten de neyse... Öyle bir baymak ki hiçbir şey yapmak istemiyorum, yataktan kalkmak istemiyorum. Kalktığım zaman duşa giriyorum sonra tekrar yatak. Gece sabahlara kadar alkol içiyorum, leş gibiyim. Zaten sabah kalkmak haram gibi bir şey. Sokakta insanlara bakıyorum sürekli. Instagram'da saatler geçiriyorum. İşin tuhafı geçirdikçe de daha çok sinirleniyorum insanlara. Herkes bi şeyler yaşıyor ya. Bi mal değneği benim herhalde kös kös oturan. İmrendiğimiz hayatları yaşıyor millet. Hal böyle olunca kurulum sihirbazı açılıyor içimde. Herkese kızıyorum, çalışanlara, tatildekilere, gezenlere, spor yapanlara... E öyle olunca aslında hayata sinirlenmiş gibi oluyorum. Instagram içimdeki yaşam isteğini paslandırıyor galiba.

İstanbul'un büyük ihtimalle en güzel yerlerinden birinde oturuyorum. Başka kaldığım yerde kalsa başka bir şey istemez ama o da sıkıyor beni. Öfleyip püfleyip camdan ona buna bakıyorum. Evin köşesinde bir ev var, herkes orada selfi çektiriyor. Ben de onları videoya çekip kendi kendime söyleniyorum. Tam bir olumsuz bireyim. #BadVibesOnly

Instagram'da takip ettiğim bir kız var, kızın daha kötü bir havada görüntüsü yok. Kızımız Türk ama hop Güney Amerika'da, hop İtalya'da Capri'de, Hop Paris'te, Hop New York'ta, hop Burning Man'de (Zaten her sene gidiyor), hop hiç adını bilmediğim yerlerde kendisine kristallerden, aromatik yağlardan kürler uyguluyor, hop birden Ibiza'da dj'lerin arkasında. Kah acayip eski klasik bir spor arabanın direksiyonunda, kah damardan serumlu merumlu bi sağlık kampında, zart birden bir özel jetin içinde... Valla dünyayı kızın storilerinden geziyorum. Çok da mutluyum ama arada bir sinir basıyor. Bu insanlar bu kadar çalışmamak için ne iş yapıyor? Belki de durumu vardır, helal olsun valla güzel de geziyor.

Salonda sızıyorum her gece. İnsan gibi başlasam bir güne insan gibi bitireceğim, insan gibi biten gün de ertesi sabah insan gibi başlayacak ama neredeee? Hiçbir şeye motivasyonum yok. Normalde 25 dakikada yapacağım işleri geciktiriyorum, sürekli olumsuz olumsuz konuşuyorum. Eskiden gıybet yapmam, kimsenin arkasından konuşmazdım o da bitti. Sürekli birilerini gömerken buluyorum kendimi. Sinirli sinirli ortak Twitter aklı gibiyim neredeyse. Hiçbir şeyi sevmiyorum, hiçbir şeyi de beğenmiyorum neredeyse. Birkaç arkadaşım var, onlar da aradıklarında açmıyorum telefonumu nedense. Giderek daha da kendi kendime homurdanırken buluyorum kendimi.

Yemek memek işleri de dağıttı. Kilo aldım hayatımda ilk kez. Göbeğim çıktı. 40 yaşına kadar sıska birisi olup sonra göbeğinizin çıkması öyle koyuyor ki anlatamam. Alışık olmadığım bir durum. İlk kez her zaman bol gelen kıyafetlerim dar gelmeye başlıyor. Zaten leş gibi giyiniyordum, şimdi iyice dar giyen yaşlı bir pank gibi oldum. Ha bir de sağlıksız beslendiğimi söylemiş miydim?

Sigaraya da başladım. Geceleri fosur fosur sigara içiyorum b*k varmış gibi. Leş gibi de kokuyor üstüm başım. Milletin sigarayı bıraktığı yaşta sigaraya başlıyorum tam bir denyoyum...

İnsanları çekemiyorum, herkese kızıyorum. Hiçbir şekilde çalışmadan iş yapmaya çalışıyorum. Böyle giderse çok güzel bir gelecek bekliyor beni. Hazır havalar da soğudu iyice cacığa bağlarım herhalde.

Neyse haftaya toplarım. Bu gece içmiyorum, çalışıp erken kalkacağım. Şimdi de gidip kıyafetlerimi yıkayayım, bir de salonu süpürüp silsem tamam bu iş. Arada biraz da plank yaparım.

Hadi baays.

nisan hakan

YA ZATEN TİNDIRDAN BULDUĞUN ADAMDAN NE HAYIR GELİR?! BU DA BÖYLE Bİ MODEL İŞTE!..
YANINDA KONUŞMASAK MI?
YOK BE, HOŞUNA GİDİYO...

EVDE AYNISIN YAPIYORUM YEMİYOSUN!
TAMAM YAP LAN YİCEM!

PİLAV BU!.
BUNU BULAMAYAN VAR KÖPEK!.

FALAN FİLAN İŞTE.. ONDAN SONRA EVLERE DAĞILDIK...
E OĞLUM RESMEN KIZ SENİ EVE DAVET ETMİŞ, GEL DEMİŞ, YE BENİ DEMİŞ, ANLAMAMIŞSIN!..

VUF!..

ŞİMDİ ARASAM?..
KAÇTI O TREN..
HAR HAR!

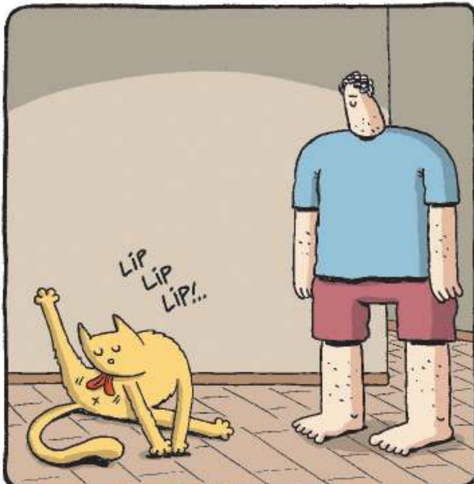

HAR HAR HAR!.

BEN ÖLÜRSEM BENİ YEMEZSİN Dİ Mİ?

AMA ÖLÜRSEM AÇ KALIRSIN TABİ Kİ DE YERSİN... GALİBA BİRİNİ BULMAM LAZIM...

AMA BİRİNİ BULMAK İÇİN DIŞARI ÇIKMALIYIM, KENDİMİ EVE KAPATARAK YAPAMAM Kİ, DIŞARI ÇIKMALIYIM!..
BAK BONCUKÇUM DIŞARDA NE BULDUMM!

YENİ ARKADAŞINA MERHABA DEE!..
Mii!

LİP LİP LİP!..

İSTER MİSİN?
YO YO!

AAA FİLM DUBLAJLIYMIŞ, DUR BAŞKA SİTEDEN AÇAYIM...

ÖF BU DA YAVAŞ YÜKLÜYO Bİ DAKKA...

BU DA 720P'YMİŞ!..

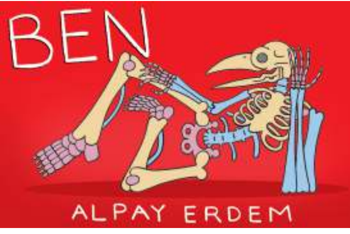

İÇİM DIŞIM BAHİS SİTESİ REKLAMI OLDU HA!

TAMAM OLDU.. ŞİMDİ AĞIZ TADIYLA Bİ FİLM İZLEYEBİLİRİZ...

5 SANİYE SONRA...
TÜM BU ÇABA?
Lİ Lİ Lİ!

TAKSİM MEYDANINDA DRAMATİK AYRILIK
GİTME!
ZATEN GİDEMİYORUM..

TAKSİCİLER ALMIYO...
TURİST TAKLİDİ YAP...

æ Merhaba.

æ Bir keresinde de Antalya'da otobüse binmiş, gideceğim yere doğru gidiyordum öyle. Derken otobüste bir patırtı koptu. Yaşları da olan turist bir çift, yanlışlıkla çantalarını bizim bir hödüğün çantasının üzerine koymuşlar. Hah, şimdi hatırladım, havalimanından binmiştik otobüse doğru. Yazarken hatırlamak adlı eser. Zaten bir yerde de niçin yazıyoruz. Hatırlamak, hatırlatmak için değil mi, a gönül dostları. Hödük coştu, vay stupid'ler, vay fuck off'lar. Hödüğü de görseniz tam hödük. İri yapılı davulun teki. İngilizce de biliyor. Belli ki yabancı memleket işçisi. Ama işte hödük mü, bizim hödük. Hödük de neyse. Yazdıkça soğudum kelimeden. Düşünün ben burada kelimesinden soğudum, kendisiyle aynı otobüs içindeyim. "Güzel kardeşim benim" dedim, "böyle mi tepki gösterilir, bilemeyebilir, bir yanlışlık yapmış olabilir, olmaya dabilir, noluyo lan" dedim. "Ne diyorsun lan sen" dedi. Dedim "in aşaa, ben senin gibilere laf anlatmıyorum artık, in lan aşaa" dedim. Şaşırdı, "beni mi dövücen lan sen" dedi. Dedim "in aşaa, bak ben iniyorum". Durdu otobüs, kapı açıldı, biz indik aşağı. Şoföre de dedim ki, "bir süre hareket etme, meseleyi hemen çözüyorum". Bu terbiyesiz kişi hemen üzerime atladı. Davranacağını bildiğim için, çünkü korkaklar önce davranır, pozisyonumu anında aldım, bileğinden yakaladığım gibi ters çevirip tepesine bindim. Zamanında uzak doğu sporlarıyla da ilgilendiğim için, biliyoruz da yani yapıyoruz bu hareketleri. Etkisiz hale getirdim lavuğu, ve acı da çektiriyorum. "Ahh, bırak" diyor usul usul. Dedim "ben seni bırakacağım, bırakacağım ama önce bir özür dile bakalım şu insanlardan" dedim. Bu arada da tam teslim olmadı, yolunu bulup sıyrılmaya çalışıyor, her sıyrılmaya çalıştığında iyice abanıyorum bileğe. "Özür dilerim" dedi. Dedim "öyle yook, ingilizce dileyeceksin, nasıl ki ingilizce stupid demeyi biliyorsun, apologize'ları da bileceksin a y.rraam" dedim. O anda ağzımdan öyle bir küfür de kaçtı, kavgadır en nihayetinde, mutlaka kaçar. Güzelce uzun uzun özür diledi. Turist bey amcayla hanım abla, "no necessary" gibi şeyler diyorlar ama mutlu oldular bence o anlarda. Otobüsteki herkeşler de mutlu oldu. Herkesin yapmak istediği şeyi ben yaptım o anda. Dedim "bu daly.rağın çantasını da atın aşaa". Ağzım bir kez bozuldu ya, artık akıyor gidiyor öyle sözler ağzımdan. Çantasını da attılar aşağı. Dedim "sen bu otobüsle devam etmeyeceksin yola, önce insan olacaksın" dedim. Bir de "yörrüü" diye kıçına da tekme vurdum. Bir de arkasından "siee"yi de çekince otobüs patladı artık. Bir alkış koptu, o alkşı anlatamam size. En çok da şoför alkışlıyor. Bu da böyle bir anımdır. Dur daha bitmedi anı. Bağlıyorum. Ben otobüse krallar gibi döndüm. Ne tebrik ne tebrik. Turist bey amca çantasından çikolata çıkardı, bütün otobüse dağıttı. Hayranlık dolu bakışlar arasında gittim gideceğim yere kadar öyle. Efsane bir gündü.

æ Bir keresinde de Marmaris'te, koylardan bir koyda, teknemle geziyorum öyle. Güzelce gezdim öyle, limana yanaşıyorum artık, baktım bir adam yüzüyor tekneye doğru. Şuursuz yüzüyor ama. Pervaneye kendini kaptırdı kaptıracak. Kelebekleme stili yüzüyor hem de. Manyak mıdır nedir. İyice yanaşınca, dayanamadım artık, "napıyorsun ya sen" dedim, "kelebek adam" dedim, "pervaneye kaptıracaksın kendini, sana üzülmem de, benim başımı ağrıtacaksın, o olacak" dedim. "Kelebek adam ne demek lan" dedi. Aşağıdan konuşuyor benimle öyle. "O kadar şey söyledim, kelebek adam'ı mı duydun" dedim. "Kelebek adam'ı duydum, nolacak lan" dedi. Dedim "bak, lan'lı lun'lu konuşma benimle, alırım bak senin aklını" dedim. "Sen kimin aklını alıyorsun, kelebek adam demek haa" dedi. "Dur ben öbür taraftan yüzeyim geleyim de, kim kimin aklını alıyormuş, kimmiş kelebek, bir görelim bakalım" dedi. "Lan" dedim "yürü git, kelebek halinle bana racon mu kesiyosun, siee" dedim. Yalnız denizde yüzen adama da tekneden "siee" çekmek çok zevkli, onu da söyleyeyim bak ben size. Tabii şimdi herkesin de teknesi olmadığı için bazı şeyleri de,.. yani size şöyle söyleyeyim, "anlayamazsınız". Neyse, bu lavuk kaptırdı gidiyor öbür taraftan karaya doğru. Hala kelebek yüzüyor ama. Basabildiğim kadar damarına basmaktan da geri kalmadım bu arada. "Lan" diyorum, "düzgün yüz, kelebek yüzme, mına koduğum kelebeği seni" diyorum adama. Çıldırdı. Ara ara öfkeden kıpkırmızı olup geri dönüyor, sonra yeniden sahile doğru yüzmeye başlıyor. Normalde limana yanaşacaktım fakat bu olaydan sonra yeniden denize açılmaya karar verdim. Bir adacık arkasına teknemi demirleyip, bira içtim. Gece sahile yanaştım. Bu arada jandarmayı da aradım. Jandarma zaten benim kanka. Zaten ben jandarmaya güvenmesem, o kadar da coşamazdım. Limana yanaştım, baktım kelebek melebek yok. Sormuş ama beni. Bayağı dört dönmüş, kıvranmış oralarda. En az dört saat beklemiş beni, sonra da başına güneş geçmiş, gitmiş zaten. Gece de teyakkuzdaydım. Gelmedi ama. Belli ki terk etmiş bölgeyi. Bu da böyle başka türlü bir anımdır.

æ Hoşça kal.

"HİKAYECİ"
27 Eylül Cuma / **Mecidiyeköy Artmera** / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 217 02 03
28 Eylül Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49

CEM GÜVENTÜRK

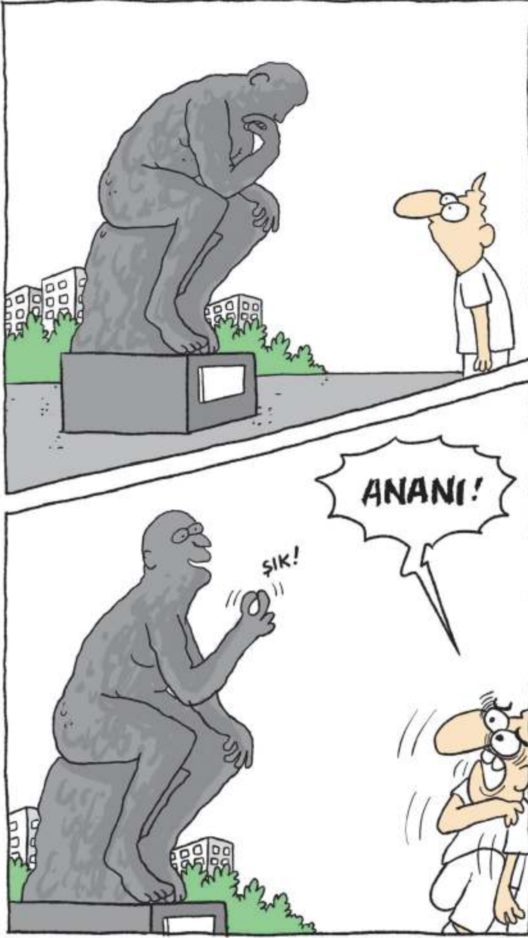

İLKER ALTUNGÖK

Benim Sinemalarım

(senin sinemaların canım) 5: Umudumuz Şaban: Ayı Ringo, kent aşığı Muhteşem Bey'e karşı

Umudumuz Şaban 1979 yapımı bir Kartal Tibet filmi. Uğur Film'in yani Memduh Ün'ün yapımcılığında gerçekleştirilen filmin kahramanı Kemal Sunal'ın canlandırdığı ne bok yiyeceği belli olmayan Ringo. Ringo'ya İstanbul'da ölen amcasının kahvesi miras kalır. Ringo izlediği filmlerinin etkisiyle kendisini kovboy zanneden bir antisosyaldir. Toplum içinde nasıl davranacağını da ancak sığır çobanı kadar bilmekte, girdiği ortama rahatsızlık vermekte, bazen işten kovulmakta bazen de Düzce-İstanbul otobüsünden aşağı atılmaktadır ki Düzce-İstanbul otobüsünden bile medeniyetsizliği yüzünden atılan bir adam; değil kızınıza damat, kapınıza komşu; aklınıza fikir olarak bile gelsin istemezsiniz, istememelisiniz.

Çarpık kentleşme ve kontrolsüz göçle şehrin kıymetli arazilerini işgal eden bir gecekondu mahallesi; tapu falan hak getire, mahallenin muhtarından aldığı çıkma inşaat malzemeleriyle evlerini yapmış, tapu tahsis belgesi elde edecekleri bir belediye seçimi beklemektedir. Ancak keriz gibi, gecekondularını hazine arazisi yerine şahsi mülk üzerine yaptıkları için belediyenin de elinden bir şey gelmez. Turgut Özatay ise arazisi üzerinde İstanbul'a yaraşır, harika bir toplu konut projesi planlamaktadır. Projede her biri 18 katlı 600 blok olduğuna göre basbayağı kırk bin kişilik bir konut projesinden bahsediyoruz arkadaşlar. Fikir vermesi açısından: Ataköy 1, 2, 3, 4 ve 5. kısımlarda ki toplam konut sayısı 7.249, Turgut Özatay'ın yapmak istediği toplam konut sayısıysa, kat başına dört daireden 43.200.

Üstelik Turgut Özatay'ın projeden kazanmayı planladığı para 900 milyon lira. 1979 yılının serbest döviz kuruyla sadece 25 milyon dolar. Eğer dolardaki enflasyonu da hesaplarsak; bugünün parasıyla yaklaşık 75 milyon dolar. İlk bakışta çok gözükebilir ama en az 43 bin konut yapacak ve 75 milyon dolar kazanacak. Yani daire başı kâr 1750 dolar. Adam resmen fakir babası arkadaşlar, daire başına 1750 dolar kârla ev yapan müteahhitin heykelini dikerler be. Hadi 1979'un 900 milyonunu dolara değil de altına çevirelim: 110 bin ons altın eder, o da bugün 165 milyon dolara denk gelir, böl 43 bin daireye, daire başı kâr 3800 dolar. Yine hiçbir şey değil.

Bakın bir tarafta piyasa fiyatının iki katına inşaat malzemesi satın alıp şahıs arazisinde tapusuz gecekondularda oturanlar var diğer tarafta da yapım maliyetinin üzerine sadece 1750 dolar kâr koyan Turgut Özatay. Üstelik Turgut abimiz mahalle halkına, tapusu kendisine ait arsaya kondurdukları evlerini tahliye etmeleri için hiç zorunda olmadığı hâlde 50 bin lira para veriyor ki o da aynı hesapla bugünün 10 bin dolarına yakın bir şey yapar. Yahu Turgut Özatay abimizin canlandırdığı Muhteşem Bey, resmen ismiyle müsemma muhteşem bir insan.

Ama artık mahallelinin aklına kim giriyorsa bu şahane teklifi kabul etmiyorlar. Tabii aslında mahallenin kahvecisi Ringo da mahalleliyi gaza getirmiş olabilir zira mahalle toplu konut olursa kim gelecek Ringo'nun kahvesine? Bu arada Ringo'ya kahve resmi yolla miras kaldığına göre Ringo'nun tapusu var şerefsizin tuzu kuru anlayacağınız. Yarın öbür gün jandarma gelip milletin evini ocağını yıksa o on bin doları da alamayacaklar ama Ringo Bey'in nasılsa tapusu cebinde. Dahası Ringo, Muhteşem bey'den aldığı 2 milyon lirayı (bugün 370 bin dolar yapar) mahalleliye dağıtıp üste bir de okul yaptırıyor. Oğlum öyle kafana göre okul mu yapılır? Milli Eğitim Bakanlığına gideceksin, izin alacaksın, proje isteyeceksin. Ama yok. Adamın her işi yanlış.

Filmin devamını biliyorsunuz, Ringo Muhteşem Bey'in şımarık kızını tavlıyor. O kız da gerçek bir mal. Kızım adam kendisini kovboy zannediyor lan, bu adamla yuva mı kurulur? Ringo ve kızın ilişkisi film bittikten sonra nasıl devam eder dersiniz? Valla ben en fazla iki ay veriyorum. O avanak kız iki ayda kendine gelir, "Ne yapıyorum ulan ben, Saint Joseph mezunu kızım, Adnan hocacılara sardıran kerizler gibi kendini kovboy zanneden malın tekiyle evlendim," diyerek dakikasında boşar Ringo'yu. Hayatın doğal akışının bu yönde olması lâzım çünkü.

Ama hepsinden kötüsü, Turgut Özatay abimizin canlandırdığı ismiyle müsemma karakter Muhteşem Bey'in (daire başı kâr taş çatlasın 3000 dolar olduğuna göre) dar gelirli vatandaşlar için planladığı çağdaş, kente yaraşır toplu konut projesi suya düşer, İstanbul megaköy olma yolunda bir adım daha ilerler. Kınıyorum Ringo'yu.

OYALI MENDİL

cihan kılıç

SON

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Fazla nezaket, kabalıktan daha çirkindir."
- Refik Halid / 'Bir Avuç Saçma'dan

• **Türkiye'den uçan halıya binip kaçabilecek tipler var... Masallardaki kadar zengin oldular çünkü!..**

• Beyin karmaşıklıkla coşar, karışıklıkla süner...

• **Derin zalim: Memnun olmayı bilmeyen şikayetçi ruh...**

• Birkaç yıl önce, üç arkadaş, Amsterdam'a gittiydik. Güzel şehir, bin türlü özgürlüğün ilk denendiği bir liberal merkez. ('Rembrandt' adlı filmden öğrendim ki, siyahi insanlara ilk serbest dolaşım hakkı da gene bu şehirde verilmiş. Dahi ressamın hayatını merak edenlere, bu filmi ısrarkeş tavırla tavsiye ederim, bulun, seyredin.) Bi gün, alışveriş yaptık, Muhammed Ali'li bi tişört aldım ve hemen de giydim. Sonra diğer iki arkadaş, ömrümce adım atmadığım bi teknoloji mağazasına girince, dışarda durup dondurmamı yalayarak onları beklemeye koyuldum. O sırada üç tane ergen siyah çevremi sarıp bişeyler dediler. Belalı gibilerdi. Hemen montumu açıp, Muhammed Ali'yi gösterdim onlara ve "İstanbul'danım ben" dedim, İngilizce. Böylece yırttım, tokalaşıp gittiler, hatta bi tanesi "Dikkat et adamım" dedi filmlerdeki gibi gene İngilizce. Helal sana Muhammed Ali!..

• **Peki TCDD'nin bekletme müziğinin 'Kara Tren Gecikir Belki Hiç Gelmez' olması?!**

• Otobüs ofislerine niye 'yazıhane' deniyo ki, en fazla yazdıkları 22:30, Ankara, bayan yanı filan!..

• **Eskişehir'de bi adama "Tren garı nerde?" diye sordum, "Trengo!" diye bağırdı...**

• Arkadaşım anlattı: Minibüste en arkada oturan kadın "Bostancı ne kadar?" diye sormuş, "Bi lira" cevabını alınca, demir parayı şoförün yanına doğru fırlatmış... Para gidip, bozuklukların durduğu kül tablasına girmiş... Şoför, kadına ters ters bakmış... Kadın gülerek "Hiç sekmedi" demiş...

• **Türk Versiyonu: 80-90 Günde Devrialem!**

• İzmir'de faytoncuya "Atı çöz, yalnız binicem, parası neyse öderim" dedim... "Olmaz öyle abi" deyip güldü...

• **Yine bir arkadaşım anlattı, Paris'te iki arkadaşıyla, gecenin bi saati, bi otelin tuvaletini kullanmak istemişler... Resepsiyonist, izin vermemiş... Gerilim yaşanmış, tartışma büyümüş, kavgaya ramak kalmış... "Her şey tamam da, resepsiyonistin kavga için hareketlenirken ayakkabılarını çıkarıp çoraplarıyla üstümüze gelmesini hiç anlayamadım" diye anlattı arkadaşım.**

• En güzeli nüfus cüzdanını göğsüne, pasaportunu da sırtına dövme yaptırıp, pırıl pırıl gezmek!..

• **"Bazen hiç bilmediğim bir kentin sokaklarında kaybolmak istiyorum" diyenler var... Niye kayboluyosun ki, dolaşsana yav insan gibi... Sen bilmiyosun diye serkeşi uğursuzu yok mu o kentin?!.**

• Nasıl duracağını öğrenmezsem, uçan halıya da binmem...

• **Keşke şu an Norveç'te olsaydım, hemen İsveç'e geçerdim...**

• Vücudumdaki damarlar, dünyayı iki kere dolaşacak kadar ama ben bi kere bile dünyayı dolaşamadım!

• **Nezir Kılıç, komedyen arkadaşım, Japon arkadaş edinmiş, yeni arkadaşına "Mimarım ama stand-up da yapıyorum" deyince, Japon heyecanlanmış, "Programın ne zaman, seyretmek isterim" demiş. Nezir de "Haftaya" demiş. O gün geldiğinde Japon belirmiş, Nezir demiş ki "Yaz nedeniyle mekan kapalı, gösteri iptal oldu", Japon "Ama nasıl olur, söz verdin" demiş. Nezir "Ben n'apiim" dedikçe, Japon "Söz verdin, söz verdin" deyip duruyomuş. "Sesi değişti, sinirden hırıltılar çıkarıyodu" diye anlattı Nezir. Japon, nihayetinde "Verilen sözü tutmak gerekir, bu bizim için çok önemlidir" deyince, "Bana ne ya, ben Japon muyum, bizde de o kadar önemli diil abi" deyip uzamış Nezir.**

• Cumartesi dediğin uzun sürecek, pazardan çalacak!..

• **Aralarında sadece iki saat var ama 9 ne kadar sabaha aitse, 11 de o kadar öğlendir... (10 candır!)**

• Geçen düşündüm de, ben hiç "Zamana ihtiyacım var" demedim lan kimseye!..

• **Gelecek: Potansiyel geçmiş zaman...**

• Bi 40 gün, sonra 41 gün, 40 gün – 41 gün gitseymiş; yıl, on aydan ibaret olurmuş. Daha net rakkam!

• **Ben zaten anladıydım kuru pastayı yaş pastadan daha çok sevdiğimi saptayınca... Neyi anladıydım unuttum... Ama doğru anladıydım...**

*Vedat Özdemiroğlu / Stand Up / Kadıköy Baba Sahne / 25 Eylül 2019 Çarşamba / 21.30
*Uykusuz Ekibi / Malt Kafası Gecesi / Kadıköy Wall / 26 Eylül 2019 Perşembe / 21.00

vedatozdemiro@gmail.com

FURKAN ÖZÇOBAN

mustafa satıcı

YAZIYOR…

Arkadaş arkadaşa öpücük atar mı? İşte Ertan Tufan'ın aklındaki -sosyoloji, psikoloji, antropoloji bilimlerinin henüz kendisine yardım edemediği- dev soru bu. Bu sorunun cevabı farklı kaynaklar tarafından farklı gerekçelerle, "ne var bunda"dan, "resmen asılıyor"a uzanan bir skalada değişkenlik gösteriyor. Gizem'in çok eski dostu olduğunu iddia ettiği Taylan'la bol kahkahalı, bol öpücüklü mesajları, normalde rahat bir insan olan Ertan Tufan'ı büyük bir hızla ilkel bir coğrafyaya itiyor. Bir zamanlar, "Hahahaha kıskançlık özgüvensizlik belirtisidir yapmayın böyle şeyler..." diye etrafına dersler veren Ertan Tufan, bugünlerde, "Ya bir adam bir kadına öpücük atıyorsa..." diye başlayan -şimdi burada yazmamın uygun olmadığı- utanç verici kelimelerle devam eden çıkışlar yapıyor. Ertan, zamanla kıskançlık dozunu o kadar arttırıyor ki, başlarda kıskanılmanın hazzıyla oyalanan Gizem için ilişki yavaş yavaş çekilmez bir hal almaya başlıyor. Aslında gidişat modern dünyanın kurallarına uygun. Gizem, Taylan'ın bazı mesajlarını yüksek sesle Ertan'a okuyor, Taylan'ın paylaştığı videoları Ertan'a zorla seyrettirmeye çalışıyor ve en önemlisi Taylan'ın "çok farklı biri" olduğunu söylüyor. Saklı gizli herhangi bir şey yok ortada. Yine de eski arkadaşlar arasında yaşanan bu bol emoji yoğunluğu Ertan'ın canını sıkıyor. Çünkü Ertan, eski arkadaşların kavuşmasından aniden dev sevişmeler çıkabileceğine inanan bir hayal gücüne sahip. Kahkahalı ve öpücüklü emojiler, bu hayal edilen arzu dolu sevişmenin sevimli bir fragmanıdır belki de. Neden olmasın? O yuvarlak sarı minik kafadan uzanan dudak niçin Gizem'in dudaklarında hayat bulmasın?

Olaylar çok hızlı gelişiyor. Kavgalar, başka bazı eski olayları da içine alarak hakaretlere varan sözlü şiddet gösterilerine dönüşmeye başlıyor. Gittikçe artan sıklıkta kıskançlık krizlerine girmeye başlayan Ertan Tufan, Gizem tarafından terk ediliyor. Bu tip durumlarda yenilen taraf, haklı olduğunu ispat için belge arar. Hiç kimse sebep olduğu bir yıkımın saçma sapan kurgular yüzünden gerçekleşmiş olduğunu kabul etmek istemez. İlişkinin bitişiyle, zaten takip konusunda epey tecrübe kazanmış olan Ertan, ayrılık mağduru insanların akıl danışabileceği kadar yetkin bir stalk duayenine dönüşüyor. O dönem, Instagram hikayeler dünyasında hiçbir insan, kırmızı halkayla çevrili kafalara Ertan kadar çok basmamıştır. Gizem'in kafası en solda kızarır kızarmaz basıp izliyor, şirket izlenmiş Gizem'i sağa atınca derhal peşinden gidiyor, en sağda yakaladığı Gizem'in kafasına tekrar tekrar basarak adeta onu ezmek istiyor. Sadece Gizem'in değil, Gizem'in arkadaşlarının kafaları, tabi ki Taylan'ın kafası ve hatta Taylan'ın arkadaşlarının kafaları bile Ertan'ın sağ başparmağından kaçamıyor. Hayatın neşeli anlarını paylaştığımız İnstagram, Ertan yüzünden trajik bir hikâyeye dönüşüyor. Gizem'in engelleme kararı alan parmağı, her izlenme listesinin şampiyonu olan Ertan'ın profiline doğru büyük bir hızla yaklaşıyor.

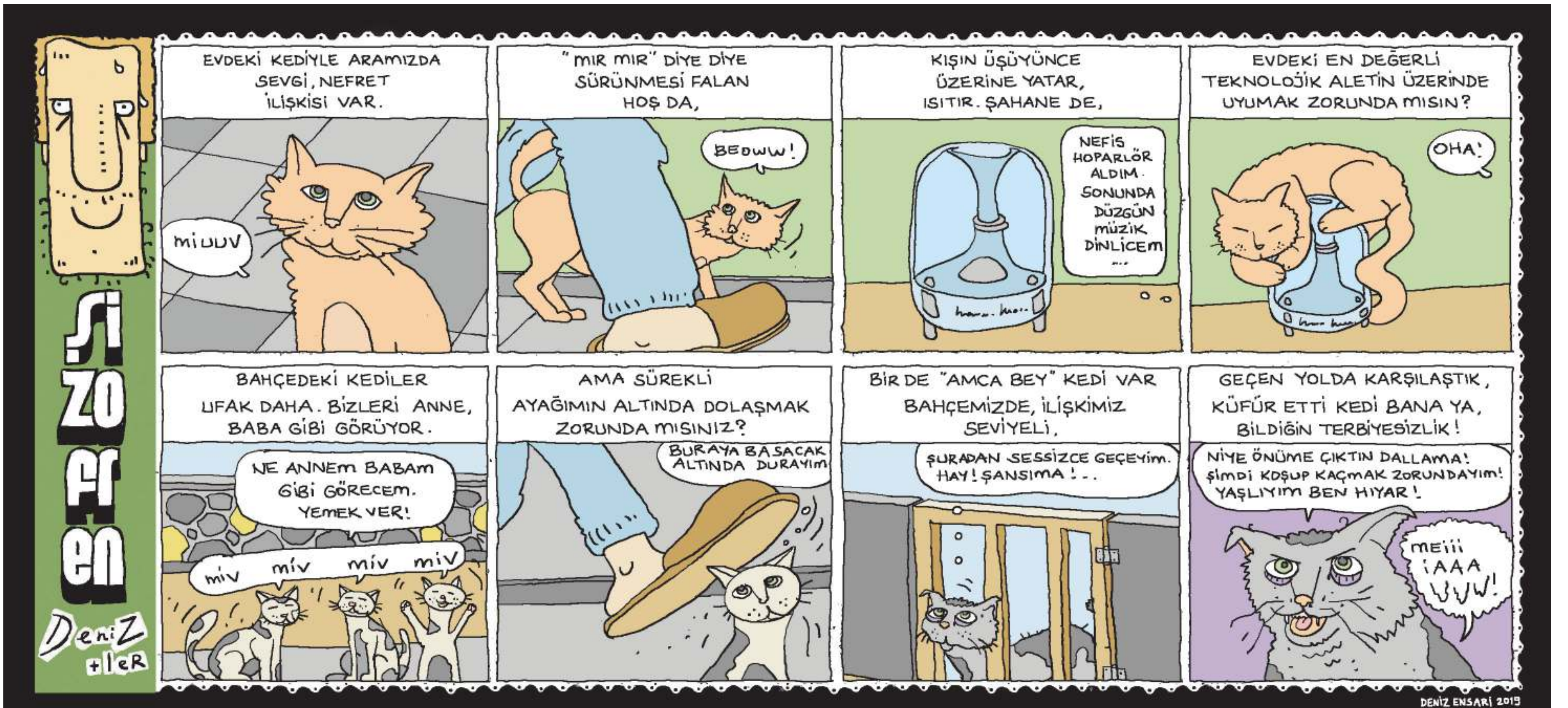
Önce Instagram'da sonra Facebook'ta engellendi Ertan Tufan. Bir cumartesi günü, arama çubuğuna "Instagram'da engellend…" yazdığı anda, Google tarafından tamamlandı: "iğimi nasıl anlarım". Google'ın bir tarafı eksilmiş insanları tamamlaması nazik bir destek olarak da okunabilir, ama Ertan Tufan için Gizem'in ortadan kayboluşu, takip hastalığını büyüteceği geniş bir boşluğa düşmesinden başka bir şey değil. İlerleyen günlerde, Google'ın bile tamamlayamadığı akıl almaz şeyler de yazacaktı arama çubuğuna. Fakat bu hikâyenin yazarı olarak, insanlık onuru adına bunlardan bahsetmeyeceğim. Hatta, Ertan Tufan'ın şahsında, bütün stalk mağduru kardeşlerime arama geçmişlerinden utanmamalarını salık vereceğim. İnsanın bu tür hastalıklı takiplerden aslında gizli bir haz alıyor olmasında ve içinde bulunduğu durumu, senaryosunu bekleyen bir detektif gibi dramatik hale getirmesinde ne tür bir sakınca olabilir? Şu sıkıcı hayatta tansiyonu yüksek anlar yaşamaya herkesin hakkı vardır. Elbette Ertan Tufan gibi abartmadığınız sürece…

Abarttı Ertan Tufan. Taylan'ın açık Instagram hesabının bir anda gizliye dönüştüğü gün (Ertan'a bakılırsa bunu Taylan'dan kesin Gizem istemişti) Taylan'la Gizem'in sevgili olduklarına neredeyse emin oldu. Ertan, eski sevgilisinden hiçbir sinyal alamadığı o günlerde, bütün senaryoyu tek başına yazarken coştukça coştu. Parmaklardan ve kızaran kalplerden gelen haberlerin kesildiği o meşum karanlıkta, ona haber gönderebilecek tek sinyalin peşine düşecek kadar saçmalamayı da başardı: WhatsApp'ta şu an çevrimiçi mi yoksa çevrimdışı mı? Bu basit merak bile bir süre sonra, kendi anlamlarını türetmeye ve gittikçe dallanan bir patolojiye dönüşmeye başladı. Çevrimiçinin anlamı, "kimle konuşuyor acaba?" dan, "kesin onunla konuşuyor"a; çevrimdışının anlamı ise, "oh şu an onunla konuşmuyor"dan, "lan galiba şu an sevişiyorlar"a kadar ilerledi. Gizem'in WhatsApp profilini açıp elleri başının iki yanında dakikalarca ekrana bakıyordu. Sonunda, Gizem'in doğum günü olan 25 Eylül günü kısa bir kutlama mesajı atmanın zararsız bir çıkış olduğuna karar verdi. "Gizem doğum günün kutlu olsun…" yazarak derhal çıkış yaptı. Çevrimiçi beklemenin acizliğindense basit bir mesaj atıp çıkarak gündelik hayata devam ediyor görünmek çok daha şık durur. Hatta cevap geldiğinde derhal açmayıp, "bizim de bir hayatımız var be Gizem" mesajı vermek en iyisidir. Fakat ne yazık ki takip hastalığına yakalanmışların başparmakları beyinden bağımsız hareket edebilen birer rezillik mührüdür. Sabredemeyip WhatsApp ikonuna bastığı anda mesajını okumuş ve çevrimiçi bekleyen Gizem'le karşılaştı Ertan. Hareket etmeyen iki çevrimiçi!

Gergin sırtlarıyla ilk hamleyi bekleyen iki yırtıcı hayvan! Savaş alanında bir anda burun buruna gelen teçhizatsız iki asker! Hareket etmeyen iki çevrimiçinden çıkan enerji fosil yakıtlara alternatif olabilecek kadar güçlüdür. Gizem belki başka biriyle konuşuyor ama böyle düşünmüyor Ertan Tufan.

"Gördü ama yazmak istemiyor."

Gergin bekleyiş sürüyor. Belki de Whatssapp şirketi bu tür durumlar için tıklardan birini gri birini mavi yapabilir. "Yazıyor…"un yanı sıra "ekrana bakıyor…" da hoş bir seçenek. (Hikayeden bağımsız, erkek WhatsApp asılmaları için, "yazıyor, diğer eliyle de çekiyor…" geldi aklıma, özür dilerim.) Yaklaşık otuz saniye sonra "Gizem" ismi "çevrimiçi" kelimesini ezer gibi aşağı iniyor. Ve ne acıdır ki Gizem o gün bir daha hiç çevrimiçi olmuyor. Güzeller güzeli Gizem o gün ne yapıyor? Ertan Tufan'ın aklındaki -sosyoloji, psikoloji, antropoloji bilimlerinin henüz kendisine yardım edemediği- dev soru bu. Ertesi sabah dayanamayıp soruyor: "Napıyosun…" Fakat ne yazık ki Ertan Tufan'ın bu ölümcül sorusu tek ve gri bir tikte asılı kalıyor.

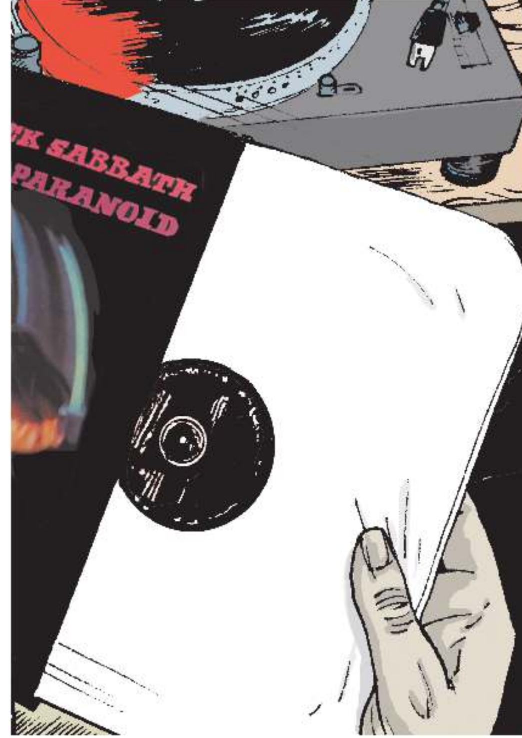

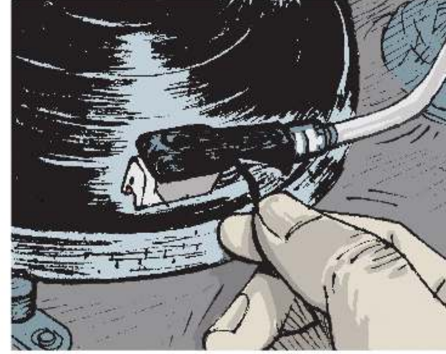
NEREDEYSE BİR YILDIR BİRLİKTE OLDUĞU KIZ ARKADAŞINDAN AYRILAN SAVAŞ İÇİN O GECE KOLAY GEÇMEDİ... İYİ KÖTÜ, KIRK YILLIK HAYATINDA YAŞADIĞI EN UZUN İLİŞKİYDİ SONUÇTA. NEREYE BASTIĞINI TAM HESAPLAYAMAYAN AYAKLARI ONU EVE GÖTÜRÜRKEN AĞLAMIŞ BİLE OLABİLİRDİ HATTA YOLDA, ÇOK ZORDU ÇOOK...

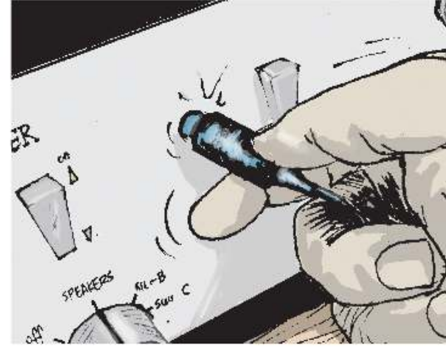
BİRİNCİ BÖLÜM:

Kuyrukluyıldızın gecesi

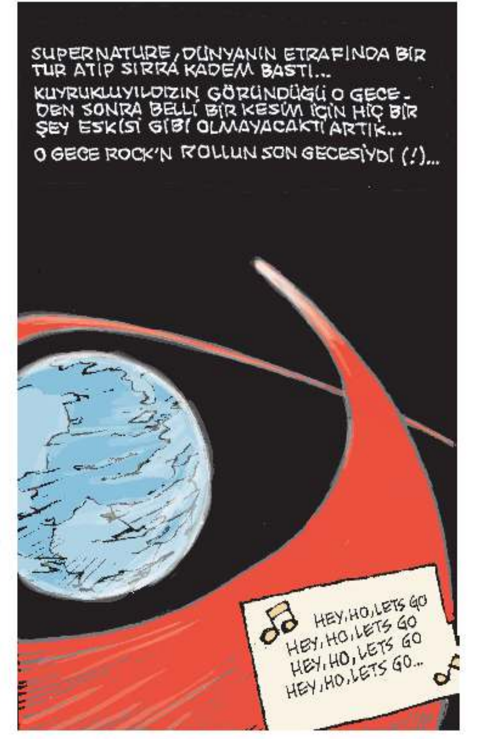

KUYRUKLUYILDIZIN GECESİ'NDEN KISA BİR SÜRE SONRA BÜTÜN ROCK MÜZİSYENLERİNİN İÇİNİ TUHAF Bİ İSTEKSİZLİK KAPLADI. HİÇ BİRİ (AMA HİÇ BİRİ!) KENDİLERİ İÇİN ANLAMI KALMAYAN BU MÜZİK TÜRÜNÜ ARTIK YAPMAK İSTEMEDİLER.

DİNLEYİCİLERİ DE GİTMİŞTİ ZATEN, DÜNYADA HERKES (AMA HERKES) BU NE İDÜĞÜ BELİRSİZ GÜRÜLTÜYE ANINDA SIRTLARINI DÖNDÜLER... GURUPLAR DAĞILDI, BİR DOLU MÜZİSYEN İŞSİZ KALDI...

ESKİNİN ÜRETKEN HEAVY METAL VE ROCK GURUPLARI TARZLARINI DEĞİŞTİRİP MÜZİK YAPMAYA DEVAM ETTİLER. BÜTÜN TABULAR YIKILMIŞ, YEPYENİ BİR KAPI ARALANMIŞTI...

IGGY POP'UN "THUG FOR LIFE" ADLI RAP ALBÜMÜ KISA BİR SÜRE İÇİNDE ON MİLYONDAN FAZLA SATARAK BÜTÜN GRAMMY ÖDÜLLERİNİ SİLİP SÜPÜRMÜŞ, SLAYER'İN "SHAKE IT" İSİMLİ TECH TRANCE ALBÜMÜ LİSTELERİ ALT ÜST ETMİŞTİ. ÇİKOLATA SOSUNA BANDIRILMIŞ ALBÜMLER PEŞ PEŞE PATLIYORDU...

TÜRÜN DUAYYENLERİ AÇISINDAN, ÜLKEMİZDE DE DURUM PEK FARKLI DEĞİLDİ... PENTAGRAM'IN "ROCKÇILAR DIŞARI" VE "HAYDİ BEYBİLER ELLER HAVAYA" ALBÜMLERİ ÇOK SES GETİRMİŞ, HADİSE İLE BİRLİKTE SÖYLEDİKLERİ, EROL BÜYÜKBURÇ'UN "BİR BAŞKA SEVGİLİYİ SEVEMEM" COVERI YEDİDEN YETMİŞE HERKESİN DİLİNE YERLEŞMİŞTİ. NIKKI WILD İÇİN KABİNİNDEN, "SWEET CHILD O'MINE" EŞLİĞİNDE ATEŞ PÜSKÜRTTÜĞÜ GÜNLER ÇOKTAN GERİDE KALMIŞ "ATEŞİNİ YOLLA BANA"YLA DİNLEYİCİSİNİ KÖPÜĞE BOĞMAYA BAŞLAMIŞTI. ZAMANIN DİNAMİKLERİNE UYUM SAĞLAYAMAYAN ÇAĞLAN TEKİL İSE "NOLUYO MINA KOYİM YA?!" DİYEREK ALAÇATI'DA DONDURMACI DÜKKANI AÇTI...

KISACASI ROCK'N ROLL, TARİHİN TOZLU SAYFALARINDA ÇOKTAN YERİNİ ALMIŞTI ARTIK...

Devam edecek

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Yaz geçti/ İçeriye aldık/ Masayı sandalyeyi"
Necati Cumalı

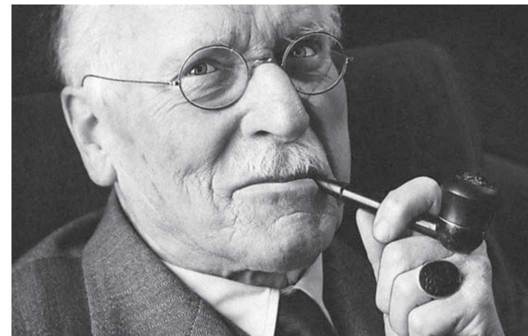
"SERGEY"
Eylül sonu plajı. Orada burada tek tük birkaç kişi. Dağların ucuna değdi değecek güneşin artık iyice bakıra çalan sarı ışıkları. Upuzun gölgeler. (Çakıl taşlarının bile birbirlerinin üzerine düşen gölgeleri var) Rüzgâr da şiddetleniyor. Şemsiyelerin etekleri pır pır pır çırpınıyor. Cankurtaran genç o cami minberine benzeyen merdivenli tahta kulesinden inmiş üzerine oltalar saplı mantarları dalgalara salarak balık tutmaya çalışıyor.(demek artık deniz ufaktan plaj'lığını yitirmeye; sadece "deniz" olmaya …) Sapsarı (saman sarısı) kafalı Rus bebek kocaman dalgalar geldikçe kahkahalar atıyor.(her bir dalgaya üç kahkaha) "Sergey" diye sesleniyor annesi (bir Rus ismi duyduğumda denizin içinde olduğum halde bile zihnim otomatikman lapa lapa karlı/kaynayan semaverli falan bir Rus romanının büyük salonuna sıçrıyor çok kısa bir an--Sergey Yesenin'e de; o gencecik yaşında (30)bileğinden akan kendi kanını mürekkep ederek yazdığı son şiiri bırakıp intihar eden içli, dokunaklı, çocuk bakışlı büyük lirik şair; ona da--)

Sergey Yesenin 1895-1925

Sergey, artık belirgin biçimde soğumaya yüz tutmuş sudan "müşteki" değil.(ben üşüyorum) Keyfi yerinde.(belki saunalardan koşa koşa çıkıp da kalın buzları yeni kırılmış sulara atlayan o adamlardan birinin bebekliği) Ruslar; güzel, zarif, utangaç, ölçülü içine kapanık ve sessiz. Vakur… O videolarda gördüğümüz "Böyle şeyler ancak Rusya'da olur" gibisinden başlıklı "galeriler") çılgın, fevri, ne yapacakları belli olmaz, deli dolu insanlar kim? Bunlar "sapsarı" saçlı sahici/gerçek Doğulu'lar. Sanki bizden daha doğu'lu.(belki; "sanki" fazla)

Vasiliy Surikov'un bir tablosu 1848-1916

"İçe dönüklük Doğu'nun "stili"dir, tıpkı dışa dönüklüğün Batı'nın "stili" olduğu gibi..." diye yazmıştı Jung, "…Ne var ki, içe dönüklük Batı'da anormal, hastalıklı ya da mutlaka «düzeltilmesi» gereken bir şey olarak görülür. Doğu›da ise dışa dönüklük arzu yanılsaması ve açgözlülük ifadesi olarak aşağılanır." Öyle demişti hazret.
Doğru söylüyor ; onların bu halleri/"stil"leri hoşuma gidiyor. (--"düzeltmesinler" sakın, böyle kalsın--Japonların, Çinlilerin halleri hakeza--"dışa dönüklük"? onu aşağılıyor muyum? Bir "doğulu" olarak. Görünürde; hayır gibi--daha derini psikanaliz gerektirir--bak açık kapı bıraktım, hayret--)

Carl Gustav Jung 1875-1961

Necati Cumalı 1921-2001

Tramvaylarda da (--Konyaaltı'na giden tramvaylar--neredeyse hepsi onlarla dolu, tek tük Türk) gerektiğinde fısıltıyla konuşuyorlar.(genellikle suskunlar--çocuklar bile ne ağlıyor, ne mızmızlanıyor--*neredeyse sürrealist denilebilir–aşırı "Apollonian" bir hava–)*
Abartılı bronz yaşlı amca (bizden;Türk)kalkıp şemsiyesini (taşa saplı Eskalibur'u çıkartır gibi, biraz da zorlanarak) çakıllardan çıkartıp dürmeye başlıyor. Demek saat 6 ya çeyrek var.
(her gün aynı yerde oluyor geldiğimde, ama tam aynı noktada-- tam aynı saatte de kalkıyor, suyun içinde hep ona bakıyorum--belki bir emekli subay--6. 30 tramvayına yetişiyoruz ikimiz de, beklerken şöyle bir kısa bakışıyoruz--*o da benim için: "bu adam da her gün aynı saatte çıkıyor denizden; belki bir emekli subay" falan diyor mudur?Dakikliğime)* Çıkmam lazım denizden. Neyse bitti. Şükür. İsterse dünyanın en, en zevkli şeyi olsun böyle iş/mecburiyet haline falan gelince *(yazar kolunu kırmıştır, yüzmesi gerekmektedir–ilk defa dergi alanlar; size–)* her şey aşırı sıkıcı bir hale gelebiliyor. (porno yıldızlarının dramı) Gelebiliyormuş. Giyinip giderken, neredeyse bomboş plajda yattığı yerden kolunu kaldırmış durmadan kendi yatışını çeken o genç. Epey uzaklaştıktan sonra dönüp bakıyorum; o kol hala yukarıda.

Yazıyı Sergey Yesenin'in kendini anlattığı; kendisi hakkında "yoldan geçenlere durmadan gülümseyen/ bir sokak serserisiyim o kadar" dediği o ünlü şiirden bir parça ile bitireyim:
"sabahtan akşama kadar gezinmekteyim/ moskova yollarında muzip ve mağrur,/ insan sevmeyen başıboş köpekler/ ayak seslerimi işitir işitmez durur./ kardeşçe başını eğip selamlar beni/ karşılaştığım her uyuz beygir,/ gönül yoldaşıyım tüm hayvanların./ hastadır: bir şiir yazarım iyileşir"

Sergey; (adını her andığımda burnumu sızlatan) o devasa yürekli, mutsuz, sarhoş, ölü çocuk…

Nur içinde yatsın...

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…
(plajdaki adaşı; Sergey bebeğin de analı babalı büyümesini temenni ediyorum… Kahkahaları hiç eksilmesin…)

engin.ergonultas@gmail.com

Cihan Ceylan

TÜRK DİZİSİ: JAWS

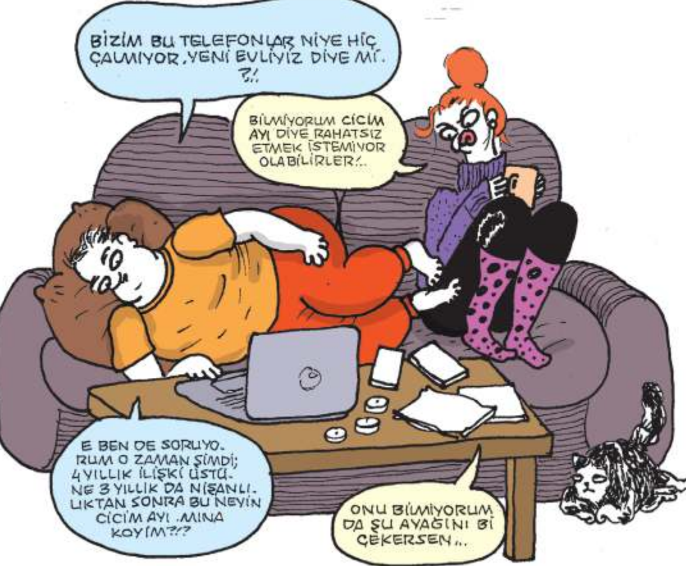

BİR ZAMANLAR ASKERDİK (Serinyol er eğitim alayı.)

ÖZER AYDOĞAN

ADAMLAR

ANTİ KLİŞE TİMİ

Nobel almak için iyi edebiyata gerek yok. Ülkene küfret, gammazla aşağıla, sana da verirler nobeli! NWN?!
ŞŞŞ!
KIP!

Kadınlar günü değil emekçi kadınlar günü AH!
Afferin lan...
Eşşek sıpası seni.
GÜP!

Sanki teknede tutulmuş gibi satıyorlar balık ekmeği, hepsi dekor, Norveç uskumrucusu aslında, dondurulmuş geliyo Norveç-ten...
AH!
ÇOTURT!

Beni değil, yazdıklarımı konuşsunlar. Eserlerimle ön plana çıkmak istemiyorum.
Seni seni.
AH!
Hele hele.

gizcengiz@icloud.com

BARBAROS ALTUĞ

CANAN KARATAY'IN ÇANTASI.

Bol limonlu yeşillik.

Çikolata (Çok gizli bölmede)

Fındık lahmacun.

STARBUCKS KEDİSİ

Bedava internetten kedi videoları izliyo!

Sadece bir kahve alıp bütün gün oturuyo!

LATTE

Kedinin adı.

KIVANÇ TATLITUĞ'UN CÜZDANI...

Çek (Maviye boyamış)

USB (Rap albüm dolu.)

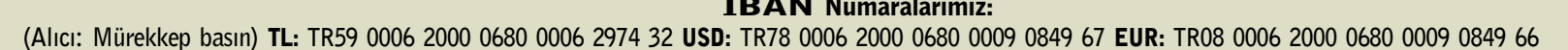
Ayna (Çatlamış yakışıklılıktan.)

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 25 Eylül 2019 | Sayı: 630

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:
MERAL BAKKALA GELİR VE MAKSUT'TAN ÖZÜR DİLER.
ANİDEN TANSİYONU DÜŞÜNCE MAKSUT ONU BAKKALIN ARKASINDAKİ
ZULA BÖLMEYE, YATAĞINA GÖTÜRÜR UZANIP DİNLENMESİ İÇİN

UYKUSUZ

2 EKİM ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/40 No: 631
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

1999 Marmara depreminden sonra ilan edilen toplanma alanlarının çoğu rezidans ve AVM'lere dönüştürüldü. Geriye kalan toplanma alanlarının çoğu binalar arasında kalmış küçük alanlardan oluşuyor.

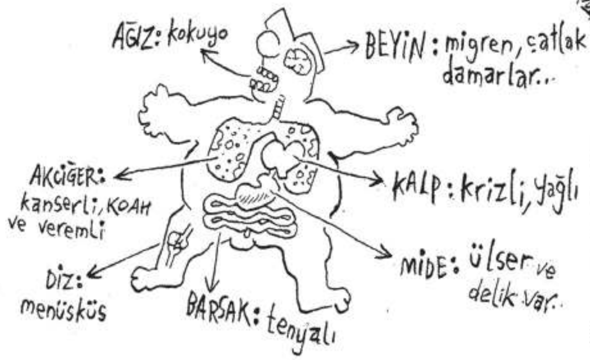
Dev bi belediye otobüsü gibidir İstanbul, içinde tıklım tıkış, omuz omuza binalarıyla... Bilinmeyen duraklarını gezerken üşer beşer indirir yolcularını...

Ama bizim hikayemiz İzzet hakkında.. Bütün bu telaşenin içinde kendi bakir bölgesini bulmuş... Sıvalarının altından dizi dizi tuğlaların baktığı bir minik terası..

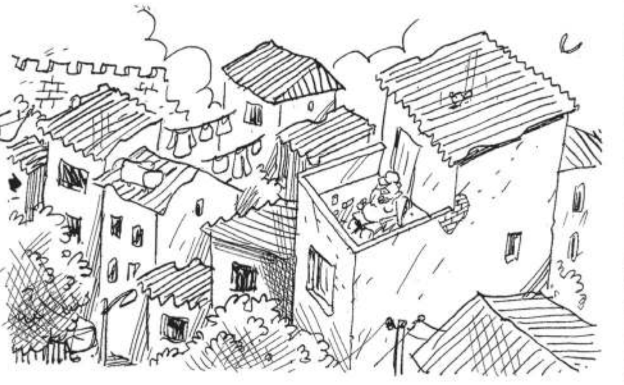

İzzet bütün yaz'ı bu terasta, güneşin altında geçirdi.. oturduğu kamp sandalyesinde sigara ve bira içti sürekli.. Yo, hayır dostlar.. Bu sağlıklı bir yaşam değil..

Kafası psikolojikman rahattı belki İzzet'in ama vücutu yaşının da getirdiği yorgunlukla harap olmuş ve alkolün nikotinin pençesinde cılızlaşmıştı.

Aşırı güneş, içki ve sigara yüzünden bi öğlen ansızın ölüverdi... Kendi ter kokusu bi süre cesedin kokusunu bastırsa da, hayvanların keşfetmesi uzun sürmedi..

Didiklemeye başladılar İzzeti... Doymak istiyorlardı. Yumuşak yerlerine saldırdılar önce... Bi karga aceleyle gözünü çıkardı.. Kedi ayak başparmağına çalışıyordu..

Ne olduysa o kapış sırasında oldu.. Birisi bu organ kapışına "yeter" diyecekti.. Dedi de.. "YETER!" Bu güçlü ve metalik haykırışın sahibi öfkeliydi..

Kamp sandalyesinin kutu içecek cebindeki biraydı bu.. Güneş ışığındaki radyasyon ve İzzetin bakterileri yüzünden mutant geçirmişti... Evrim yani.. Mutant oldu.

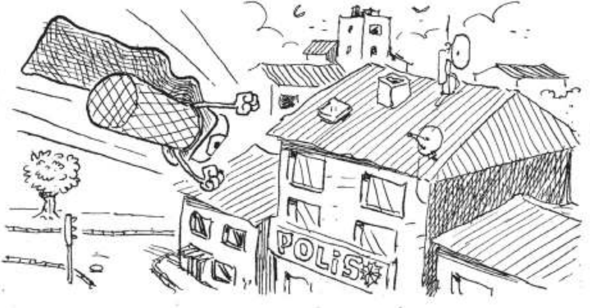
Kuşları güzelce dövdü.. Acımasızdı.

Kedileri de yıprattı... Sevmezdi..

Sonra İzzetin dökülenini, elinden geldiğince topladı, yerine koydu..

Sonra Karakola gitti..

Cesedi ihbar etti..

Ve yeni maceralara uçtu.. Güle güle Süper kutu içecek.. Gittiğin yere barış ve adalet götür..

her şey olur

KRİZ ANINDA NE YAPMALIYIZ?

ADIM MAYK VİLYIM.

DÜNYANIN EN ÖNEMLİ EKONOMİK KURTARMA BİRİMİNİN BAŞINDAYIM.

VERECEĞİM BİLGİLER SİZİNKİ GİBİ KIRILGAN ÜLKELERDE YAŞAYANLAR İÇİN EKONOMİK KRİZ ANINDA HAYAT KURTARICI OLACAKTIR.

Çömel ve korun metodu

Krizde kayıpların büyük bölümü düşen cisimlerden kaynaklanır.

ALIM GÜCÜ

Buna karşın bir şeylerin altına girmek sanılanın aksine çok tehlikeli olabilir.

DEVELÜASYON

DÖVİZ BORCU

Borç altına girip saklanan kişiler genellikle ezilirler.

Büyük ve sağlam nesneler arasına sığınmak büyük oranda korunmanızı sağlar.

SARAY

VARLIK FONU

Ama nesneler hareket ederse yine ezilebilirsiniz.

SARAY HARCAMALARI

HAZİNE GARANTİLİ PROJELER

Hayat üçgeni metodu

İNŞAAT

EKONOMİSİ

OTOMOTİV SEKTÖRÜ

Ekonomi çökerken düşen parçalar ağır nesnelere çarparak yanlarında boşluklar yaratır.

Böyle durumlarda küçük bir boşlukta kıvrılıp hayatta kalmanız mümkün.

İŞSİZLİK

Karnınızı içeri çekin, kemerinizi sıkın ve büzüşün.

PARASIZLIK

İMF

Yıkıntıların altından sağ çıkarsanız, henüz yıkılmamış yapıların yanından geçebilirsiniz.

SINIRSIZ BÜYÜMEYE DAYALI KÜRESEL EKONOMİK SİSTEM

SIKINTI YOK

Alınacak tedbirler

₺

★ Düşebilecek cisimleri sabitleyin.

★ Bütçe açığını vergilerle sıvayarak kapatın.

★ Kriz anında elektrik ve doğalgazı kesin.

★ Kriz geçince eski tüketim alışkanlıklarınıza geri dönebilirsiniz.

?

Bİ SONRAKİ KRİZDE GÖRÜŞMEK ÜZERE!

cem dinlenmiş

KAÇ YIL OLDU? FIRAT BUDACI

Deprem

Erciş Belediye Başkan aday adayı AKP'li İlyas Haliloğlu, Van'da meydana gelen depremleri Vanlıların Başbakan'a teşekkür etmemesine bağlayalı **6 yıl,**

Van depreminde yıkılan Bayram Otel'in sahibi Aslan Bayram'ın "Deprem anında odama çıkıyordum. 4'üncü kattayken deprem oldu, üst kata fırladım ve kurtuldum... Bina güvenliydi, gerçekten korksam kendim yatmam orada.." diye uzayan ayrıntılarla dolu açıklaması, "Abim evdeydi," diyen ablası tarafından sadeleştirileli **8 yıl,**

İnşaat sektörünün büyük duayeni Ali Ağaoğlu, "1970'li yıllarda İstanbul'un Anadolu yakasında yapılan yapıların büyük bir kısmına inşaat malzemesini ben sattım. Kumları Marmara Denizi'nden, demirleri hurdadan çektik. Deprem olursa İstanbul'a ordu bile giremez, ölen şanslıdır," diyeli **10 yıl,**

Van'a giden Tayyip Erdoğan'a depremde hayatını kaybeden 13 yaşındaki Yunus Geray'ın enkaz altında çekilmiş fotoğrafı hediye edileli **7 yıl,**

Deprem bölgesine yollanan yardım paketlerinin bazılarından mini etek, parmak arası terlik, mayo, abiye elbise ve pullu payetli tuvaletler çıkalı **8 yıl,**

Müge Anlı Van depremi sonrası, "Herkes haddini bilecek. Yeri geldi mi taş atacaksınız, kuş avlar gibi avlayacaksın sonra yardım isteyeceksin…" diyerek depremzedelere haddini bildireli **8 yıl,**

Erciş'te meydana gelen depremde 20 kişinin hayatını kaybettiği Sevgi Apartmanı'nın müteahhiti Salih Ölmez "yılın müteahhidi" ödülü alalı **15 yıl,**

Van depremi için 3 milyon dolar yardım sözü verip ortadan kaybolan işadamı Ş.Ö., durumu, **"Kusura bakmayın, sarhoştum, ne söylediğimi hatırlamıyorum," sözleriyle açıklayalı 7 yıl,**

Çevre Bakanı Erdoğan Bayraktar'ın ilk depremin ardından yaptığı, "Büyük depremin olduğu yerde bir daha deprem olmaz. Bugün diyebilirim ki Van merkez ve Erciş en güvenilir bölgedir," açıklamasından 17 gün sonra yaşanan ikinci depremde 40 kişi daha hayatını kaybedeli **8 yıl,**

Van depremi sonrası, bölgeden "sıcak haber" yakalama peşine düşen televizyon kanalları arasındaki yarışı, göçük altında kalan küçük bir kıza mikrofon uzatan Show TV kazanalı **8 yıl,**

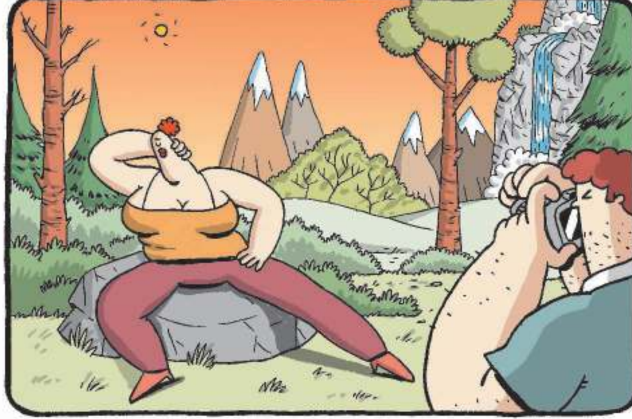
SP İstanbul belediye başkan adayı Mukadder Başeğmez, İstanbul mitinginde, "Biz oldukça Allah yardım eder, deprem meprem olmaz" vaadiyle oy isteyeli **15 yıl olmuş.**

nisan hakan

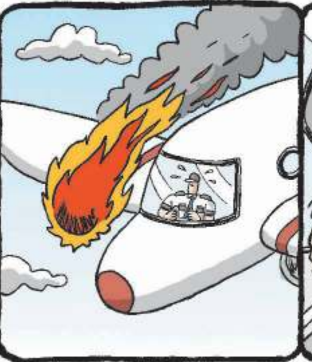

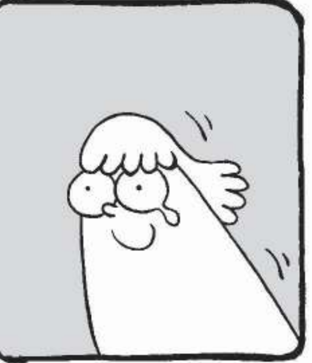

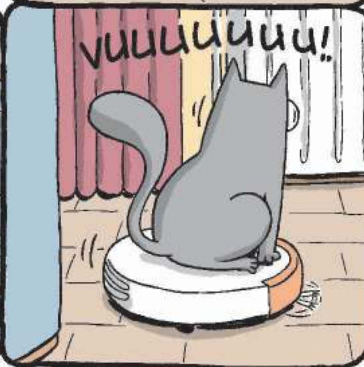

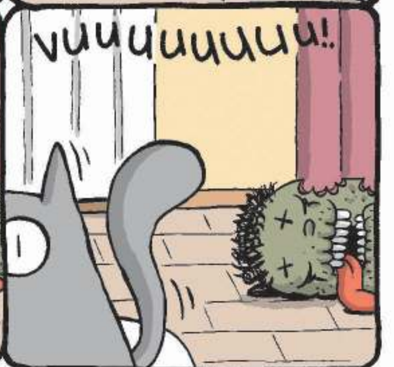

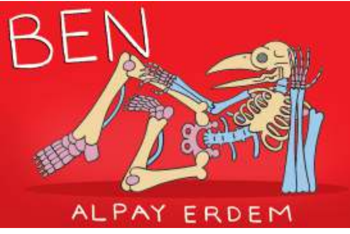

-TOKUZ ELHAMDÜLİLLAH!..

Merhaba. Bundan yıllar önce de süper saçma, acayip manyak bir şey yaşamıştım, o olmuştu resmen. Marmaris'teyken ben, yakın bir arkadaşım aradı bir gün beni. Eskiden ne kadar da çok yakın arkadaşım vardı, şimdi herkeşlerden tiskiniyorum, neyse, dev bütçeli bir filmin setine davet etti beni arkadaşım. Set de Selimiye'de. Kuşların olduğu bir sahne ile ilgili fikirlerimi almak istiyorlarmış. Dedim "olur", çünkü kuşlar önemli. Acayip iyi bir film izliyorsun, kuşla ilgili yanlış bir şey oluyor, bilmiyorlar çünkü, ne bileyim, muhabbet kuşu azat ediyorlar mesela, olmuyor öyle. Olmaz. Muhabbet kuşu azat edilmez, ölürler dışarıda. Bu gibi yani. Ya da yine süper bir filmin içinde bilgisayar efektiyle uçan kuş yapıyorlar, o hiç olmuyor, hemen sırıtıyor. Hiç yapma bunu daha iyi. Bu tarz yani. Gittim sete. Ne havalıyım. Ornitoloğum, kuş bilimciyim. Hem ornitoloğum, hem kuş bilimciyim. İkisi de aynı şey zaten. O kadar iyiyim yani. Hey yavrum hey gibiyim. Öttürüyorum sette. "Yalnız" diyorum "o güvercinler öyle olmaz yalnız" diyorum. Neler neler diyorum. Kadro devasa, koşuşturmaca çılgın. Plastik bardağımda çay içiyorum. Çayımı içerken ve bir yandan da ortalığı kolaçan ederken öyle, çünkü serde kolaçancılık da var, arkadaşım koşa koşa geldi yanıma, dizlerini dövmeye başladı. Dedim "ya noluyo?" "Yandık yandık, böcekler kaçmış" dedi. Dedim "ya ne diyosun sen?!." Bir sahne için iki yüz elli üç yüz kadar kanatlı hamamböceği kullanılacakmış, kaçmış hamamböcekleri. İyice kuşa böceğe dayamış senaryo sırtını, o olmuş bana. "Hepsi mi kaçmış" dedim. "Hepsi kaçmış" dedi. "Bikaçını yakaladık soora ama moral bozukluğundan onları da saldık" dedi. "E ne olcak ki şimdi" dedim. "Bilmiyorum, sen anlamaz mısın böcekten" dedi. "Kuşlar kadar anlamam" dedim. "Zaten kuşlardan da çok anlamıyorum aslında, seviyorum ama, böcekleri de severim" dedim. "Nereden bulabiliriz acaba" dedi "şimdi iki yüz elli üç yüz kadar hamamböceğini şu anda" dedi bana. Bana soruyor. Dedim "ya ben nerden biliyim, halla halla ya" dedim. Sette insanlar etrafımızda toplandı. Yönetmen zırlıyor. Hayır aksi gibi çok da önemli bir sahneymiş. Aklıma gıda denetimlerinde çalışan bir arkadaşım geldi. Ara ara anlatırdı mühürledikleri yerleri. Dedim "şu arkadaşı bir arayayım madem." Öyle bir şey oldu ki, koca filmin kaderi bana bağlandı. O kadar insan da ekmek yiyor, yiyecek, öyle bir film bu film. Hay Allah'ım, durduk yere ya. Aradım arkadaşımı, dedim ki, "hacım" dedim, "bana" dedim "kanatlı hamamböceği bulabileceğim yerlerin adını söylüyorsun hemen, kanatlı olacaklar ama, filmde oynaticaz" dedim. Önce bir şaka sandı, sonra durumu anlattım, "hepsi mi kanatlı olacak, birkaçı kanatsız olsa olmaz mı" dedi. Yönetmene sordum, sonra tekrar arkadaşıma döndüm. "İki yüz elli üç yüz kanatlı hamam böceği içinde beş on kadar kanatsız hamam böceği de olabilirmiş, dokuyu bozmayacağı gibi renk de katarmış, ayrı bir neşe olurmuş, yönetmen öyle söyledi" dedim. Bir restoran ismi verdi. "Aman" dedi "benden duyduğunuzu söylemeyin, gidin kibarca derdinizi anlatın, orası özellikle de kanatlı hamamböceği hususunda yıkılıyor" dedi. Bir saatlik yolu var restoranın. Ekipten birkaç kişi minibüse doluştuk, gittik mekana. Önce bir güzeelce bir yemek yedik. Acıktık çünkü yolda. Hesabı ödedik, ben lafa girdim. Dedim "sizin mutfak kanatlı hamam böceği kaynıyormuş, biz de filmciyiz, bize de inanılmaz bir şekilde şu anda kanatlı hamamböceği lazım, bu konuda bize bir yardımcı olabilir misiniz acaba" dedim. Sopayla saldırdılar bize, canımızı zor kurtardık, hızla kaçtık oradan. Mühürcüyü yeniden aradım. Dedim "bize başka bir yol göster, restorancılar bu konuda çok hassaslar" dedim. Bir hamamdan bahsetti. Kazan dairesi hamamböceği doluymuş. Hatta birkaç gün içinde mühürlemeye gideceklermiş. Yalnız orası da şehrin öbür ucu. Önce bir arayalım dedik. Aradık hamamı, durumu anlattık, telefondaki adam da, "tabii ki, istediğiniz kadar hamamböceği alabilirsiniz, kanatlıdır hepsi, bize zaten bunun kanatsızı gelmez, bize de bir temizlik olur, filmin sonunda hamamımızın ismini de geçirirseniz ayrı mutlu oluruz" dedi. "Allaaaah" dedik, atladık minibüse. Nasıl mutluyuz ama. Ne hayaller kuruyoruz. Hamamböceğinin fazlasını zikine daşşaana sürmekten bahseden var. Vara vara vardık hamama. Önce bir yıkandık. Telefonda konuştuğum kişi hamamın sahibiymiş. Ömrümde ilk kez bir hamam sahibiyle bu kadar yakın ilişki içindeyim. Artık hamamböceklerini alalım gidelim noktasına geldiğimizde ise, hamam sahibi, "yauv arkadaşlar, ben siz şaka yapıyosunuz zannettim, o yüzden ben de size şakayla karşılık verdim, bizde hamam böceği yok vallahi" dedi. Dedim "kazan dairenizde vardır belki, nerden belli!" Bir de ters gidiyorum adama. "E gidin bakın o zaman" dedi. "Halla halla ya" dedi. Gittik baktık kazan dairesine, ilaç için tek bir, kanatsız bile yani, hamamböceği yok. Mühürcü de yanlış yönlendirdiyse demek ki artık bizi. Velhasılıkelam, koca bir günüm hamamböceği peşinde geçti, hamamböcekli olduğuna yürekten inandığım bir restoranda pis pis yemek yedim, hamamböceksiz bir hamamda yıkandım. Sonra sete de dönmedim zaten, kendimi eve bıkaktırdım. O filme de ne oldu sonra, onu da hiç bilmiyorum. Hoşça kal.

"HİKAYECİ"
5 Ekim Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 /
bilgi: 0216 345 54 49

CEM GÜVENTÜRK

SENİ SEVİYORUM

O YÜZDEN BEN
HABER VERENE KADAR
SEN ŞİMDİ BURDA BEKLE!..

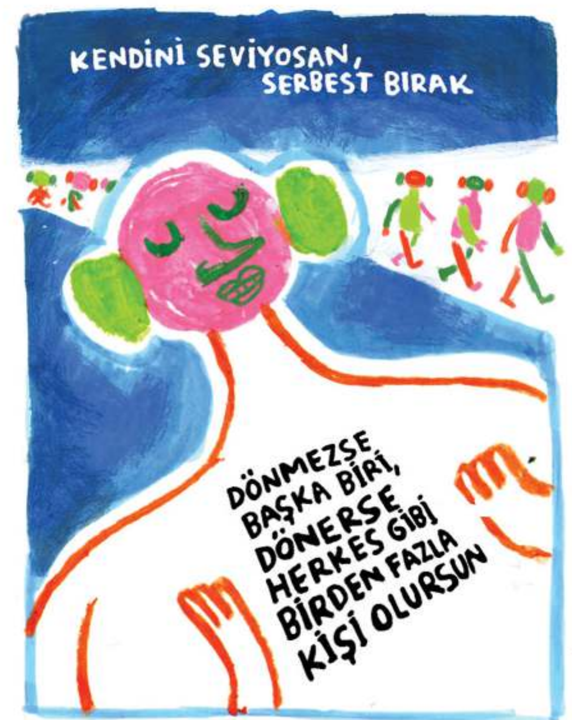

İLK
ALTI
AY

İLİŞKİDEKİ
BOKTANLIKLARI
GÖZ ARDI
EDEBİLMEK
İLİŞKİNİN
SAĞLIĞI
İÇİN ÇOK
ÖNEMLİ

İLKER ALTUNGÖK

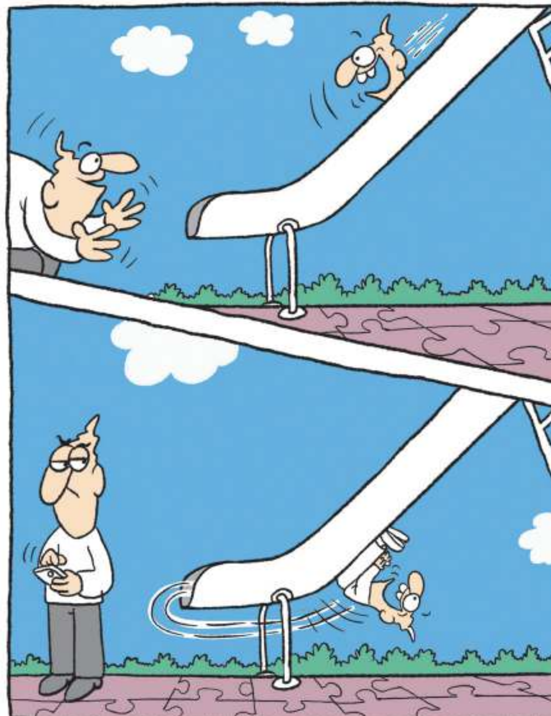

Benim Sinemalarım (senin sinemaların canım) 6:
Bizim Aile: Sizin aile çocuk yetiştirmeyi bilmiyor kardeş

Toplumumuza ayılığı, kabalığı, kendisinden başka kimseyi düşünmemeyi bir norm olarak belletme amacı güden Ertem Eğilmez filmleri serisinin en önemlilerinden Bizim Aile, durduk yere (ve de giderayak) birbirlerini tanımadan, sevmeden mantık evliliği yapan iki dul insan ve onların bu evliliklerine beraberlerinde getirdikleri 7 eş,, sıpasını konu alır.

Yaşar Usta, karısı öldükten sonra evlenmemiş, dört mal değneği oğlunu da, yetiştirilebilec,, en kötü ş,,ilde yetiştirmiştir. Çocuklardan en küçüğünün ilkokul çağında olduğunu düşünec,, olursanız Yaşar Usta hanımını kaybedeli çok da olmamıştır. Ama kötü yetiştirdiği en büyüğü yaklaşık 40 yaşında olan çocukları bir baltaya sap olamamakla kalmamış aynı zamanda hâlâ baba evinde yaşamaya devam eden toplum zararlılarıdır. Hani günümüzde insanların çocuklukları bu saçma sapan uyduruk pedagoji safsataları yüzünden sür,,li uzatılıyor, eş,, kadar adamlara hâlâ çocuk muamelesi yapılıyor, 40 yaşında adam hâlâ hayatı t,, başına yaşayamıyor diyoruz ya, hah işte onun bile abartılı hâli 1975 yılında, hâlâ babasının yanında yaşayan ve babasının yanında yaşamaya devam ettiği için hâliyle hiçbir kadının yanına yanaşmadığı ve de yanaşmayacağı bir haytalar sürüsü olarak önümüze çıkarılıyor.

Hadi ilkokul çocuğu nu anladık (ki bana kalsa onu da yatılı okula gönderirim) ama üç tane koca kazığın hâlâ ortalıkta babaaa diye gezenmesi kadar acıklı az şey vardır. Tahminim bunların annesi ölmeden önce her gün okula bunlarla beraber gitmiş, her gün bunların öğretmenlerini "çocuğun durumu nasıl, beslenmesini yedi mi, kakasını yaptı mı?" diye darlamış ve "z,,i ama çalışmıyor, dikkat ,,sikliği var, falan feşm,,an" yanıtını alana kadar pes etmemiş bir tür öncü "modern anne." Yoksa 1976 yılında böylesi bir mallığın başka açıklaması, kimi 40 yaşına geldiği, kimi profesyonel futbol hayatına başlamasına ramak kaldığı hâlde hâlâ babayla beraber oturmanın başka bir izahı yok.

Bu şımarık, üstelik bir de garibanlık maskesi, gurur kisvesi altında gizli saygısızlık iliklerine kadar işlemiş dört kardeş, babaları bir kadınla evlenip kadının evine taşınma kararı aldığında "Baba sen git yerleş madem, biz burada oturmaya devam ederiz," ya da "Neyse biz de kendimize bir ev bakalım o zaman," der mi? Elbette demez. Eşş,, kadar herifler, ihtiyar babalarının ömrünün ikinci baharında yaşayacağı saadeti de çok görür ve palas pandıras babalarının evlendiği kadının evine taşınmaya kalkarlar.

Diğer cephede de durum p,, farklı değildir. Hem ihtiyar hem de küçümen analarının hiçbir yardımına koşmayan, "yok ben ders çalışıyorum, yok benim ojem var," diye miniminnacık ihtiyar kadını dört döndüren eş,, sıpaları evlerine gelen -her ne kadar içeri küstahça ve babalarının malı gibi girseler de- dört genç insanın yaptıkları hayvanlığı hiç ç,,inmeden yüzlerine vururlar. Gerçi bu son derece doğru bir davranış da olabilir, bu konuda ikircikliyim. Ama yine de biraz alttan alabilirlerdi.

Filme asıl çatışmayı getirec,, olan ise milyarder, para babası, fabrikalar sahibi Saim Bey'in kızı, Itır Esen'in canlandırdığı Alev. Bir heves yakışıklı Tarık Akan'a vurulmuş, evlendikten bir yıl sonra "Ay aman yeter be," diyer,, baba evine dönec,, ama şimdilik fakirliğin içinde mutlu olduğunu zannediyor. O kadar mallar ki, Tarık Akan'ı doğru dürüst babasıyla tanıştırmayı, bir içgüveysi olarak pazarlamayı falan düşünmüyorlar bile. Diğer yandan Saim Bey'in yaptıkları şerefsizliklere bakarsanız Saim Bey de ayrı bir manyak (yüzünden de belli gerçi). Zaten Yaşar Usta gelip "bak beyim," diye lafa girip sonra açıkça ölüm t,didi savurduğunda, Yaşar Usta'yı haneye tecavüz ve aleni t,ditten yargılanmak üzere tutuklatmaması, bilakis çok etkilenip (Ya da "Ne yapıyorum lan, Alev haftada iki ıstakoz yiyor, o evde en fazla bir yıl dayanır, salayım nasıl olsa gelir," diyer,,) kızını t,,rar Tarık Akan'ın yanına göndermesi dengesiz davranışlar. Tabii en büyük sorun, 7 çocuk, iki ihtiyar artı bir de Şener Şen on kişinin bir evde yaşadığı pre-modern fantazyanın yirmibirinci yüzyılın eşiğinde pazarlanması.

Yukarıdaki hikaye 451. sayıda yayınlanmıştır. Bu hafta depremde hasar gören dairemi terk etmek zorunda kaldığım için köşemi yetiştiremedim, affınıza sığınıyorum. Haftaya telafi etmek dileğiyle; sevgiler. Cihan

"En fenası, kimseye söyleyecek bir sözü yoktu. Sözü ancak kendineydi." – Dan Solsttad, 'Mahcubiyet ve Haysiyet'ten

• 'Kara Kitap' okuyorum... Galip, rüyayı arıyor... Celal, işaretleri harmanlıyor... Ben, gün sayıyorum... Askerliğimin bitmesine on gün var, Ankara... Kantinde, iki içtima arası uzatmışım ayaklarımı, demlik çay haysiyetli, bu saatli bomba etkisi yaratan romana vermişim kafamı, kitaptaki esrara uygun şekilde 'başka biri' olarak soyutluyorum kendimi adam öldürme sanatı atölyesinden... Önce nöbetçi asteğmen giriyor içeri... "Yiğidim aslanım burda yatıyor!" diyor... Toparlanıyorum... Bu yedek subay, aslında okuyucum... Zulada tenhada tanıştı benlen... "Şafak?" diyor, "On" diyorum... Çay içip İstanbul'dan konuşuyoruz... Yedek subay ne, teğmenin yan bağları mı koptu ki, yedek girmiş oyuna?! Sonra kantin doluyor birden, uzun dönem yeni tertipler gelmiş... Bi tanesi çöküyor masaya... "Abi, meraba, ben Antepliyim, yeni geldim!" Tokalaşıp "Hoş geldin" diyorum... "Leman'da yazıyormuşsun" diyor, "Evet" diyorum... Birdenbire "Ben de komünistim!" diyor... Beni yak, kendini yak, her şeyi yak!.. Dedim ki "Arkadaşım, on günüm kaldı, diyalektik açıdan bi sorun yoksa, sağ salim terhis olmak isterim!" Güldü, ben de güldüm, çayımızı içtik...

• Alkole dadanırken yakalanan bir askerin savunmasında "Abim uzun zamandır ev arıyo, bulamıyo, ona dertlendim de içtim" demesi ve hemen dayak yemesi...

• Yıllar önce halı sahada maç ederken bacağım yaralandıydı... Evin yakınında bi askeri revire pansuman yaptırmaya gittim... Sıhhiyeci arkadaş, pansuman yaparken kapıda sinirli bi çavuş belirdi ve "Kaşar peynirini kim yedi lan?" dedi... Revirde ölüm sessizliği yaşandı... Herkes gergin gergin birbirine baktı... N'oluyo dedim ya, bi anda... Çavuş "Hanginiz yedi lan kaşar peynirini?" diye gene sordu... Asteğmenin mi ne, kaşar peyniri eksilmiş dolaptan, mesele oymuş... Birazdan idam mangası gelecek gibi bi panik yaşandı revirde... "Ne eksikse alalım koyalım dolaba" dedim... "Yok, biz hallederiz" dediler... Bacağım sargılı çıktım ordan... Ara ara aklıma gelir, devamında n'oldu acaba diye...

• Neron için askerliğini yakmış diyolar!..

• Ankara'da, askerdeyken, yakalanmış bi firari geldi... Epey bi kaçmış, sonra hapis, sonra da kalan askerlik için birlik... Eski İstanbul'un güzelliğini anlatanlar gibi, hep birliğin eski durumlarını naklediyodu bize, "Şu sinemanın yeri kırlıktı, sadece çardak vardı" falan diye... Askerde de nostaljiye denk geldim ki, 'pes' dedim içimsıra...

• Çocukken kartpostallara unutmamacasına bakardım. Basıldığı tok ve kalın kağıt nedeniyle saygı duyardım kartpostala. Asker kartları içinde jilet gibi üniformalı, kuzgun saçlı askerle kırlık yerde elele tutuşan ekose mini etekli, topuk içinde kalmış, platin saçlı kızları hatırlıyorum. Bir tür 'modern yavuklu', bir çeşit güzel hayal. Sonra artist resimleriyle süslü asker kartpostalları gördüm. (Hülya Avşar'la Sibel Can yaman çekişme halinde bu kulvarda, bence Sibel Can bir numaralı asker ikonası, tamamen sezgispor!) Var mıdır peki, dünyanın başka yerinde böyle militerromans? Penelope Cruz hayal eden İspanyol denizci? 'Bu biz miyiz?', yoğusa 'Bu böyle mi?'

• Asker kartlarında seksi sanatçılar dışında, Songül Karlı kartpostalları da çok tutuluyomuş... Askerler, Karlı'yı daha ziyade bacı, kardeş kıvamında seviyolarmış... Garip, bence Songül Karlı, Sibel Can ve Hülya Avşar'dan daha seksi sanatçı... Belki de türkü sevdiğim için... (Erkeklerde de bir numara Müslüm Baba'ymış.)

• Askeri bir eğlence ortamındaydık, lise zamanlarım... N'oldu, nasıl oldu, birden kendimizi halayda bulduk... Herkes kafasına göre takılır ve bir uyum sağlanamazken, aynı zamanda kurmay başkanı olan halay başı, halayı durdurdu ve "Beni tekrar edin" diyerek halaya yeniden başladı... Halayda bariz bir uyum sağlanmıştı... Komutan "Geriye" diyor, hepimiz geriye hareket ediyorduk... "Öne" dediğinde hep birlikte eğiliyorduk... Hatta bir ara "Titreee!" diyerek hepimizi titretti... Böylece 'emir komuta zinciriyle' halay da çekmişliğim oldu!..

• Peki askerdeyken, Leman'ın Melih Gökçek'le davası kapsamında, ifade vermek için savcılıktan çağrılmam, Ankara'da mahkemelik olanların genellikle şutlandığı bir karargahta olduğum için kaygılanmam, bölük komutanına izin istemek için gittiğimde tam tersine "Git, aslanlar gibi ifadeni verrr" diye coşkun bi söylemle karşılaşıp rahatlamam...

• Cüzdani ret: Bedelli yok!

• Vedat Sakman abim anlattı, Bodrum'da yaşayan Yavuz adlı mimar arkadaşı, arabasında üç kızla gecenin bi vakti Bitez'e doğru gidiyo. Kafalar iki milyon. Bitez de yalısına varmadan gringo, jandarma durduruyo bunları: Alkol kontrolü. Yavuz diyo ki: "Hocam, hiç uzatmayalım, aşırı alkollüyüz, kızlardan birini vereyim sana, tatlıya bağlayalım!" Jandarma şok yaşarken, sen üç kız in arabadan, "Beni al, beni al!" diye jandarmanın yanında peri kızı gibi oyna!.. "Aman abi, başımı belaya sokmayın, hadi gidin yolunuza" demiş jandarma.

• Ee, vatan borcu-vatan borcu dedikleri 30.000 TL miymiş?!

• Duyduğum en saçma askerlik anısını aktarıyorum: Bölük komutanı üsteğmenin eşiyle arası bozuktur, kadın iki çocuğu alıp annesinin yanına gitmiştir. Komutan buna aşırı sinirlenir ve çocuklarına kavuşmak için plan yapar. Postası olan askeri çağırıp, planını aktarır: Birlikte arabayla karısının olduğu şehre gidecekler. Kadın, çocukları gezdirmeye çıkardığında, sivil kıyafetli posta göya kadına askıntı olacak, üsteğmen de tesadüfen olayın üstüne gelmiş gibi rol icabı postayı pataklayacak. Böylece kahraman olup prim yapacak! Alternatif plan da, arabayla yanaşıp çocukları aniden kaçırmak. Posta tabi ki şaşırır ve çekinir ama komutan "Ben varken bişey olmaz" der. Haritayı alıp yola çıkarlar. O şehirde sabırla beklerler. Sonunda kadın iki çocuğuyla apartmandan çıkar. Posta hızla koşup, kadının tam karşısında dikilir. Kadın korkar, çığlık atar. Anında kahveden delikanlılar çıkar, kadının dayısı da belirir, postaya sille tokat girişirler. Komutan, saklandığı köşeden olayı izler, sonra arabasına atlayıp tüyer. Posta da bir pundunu bulup ellerinden kurtulur, otobüse atlayıp birliğine döner. Revirde pansuman yaptırırken komutan gelir, "Geçmiş olsun yavrum" der!..

• Parası olana bedelli askerlik varsa, parası olmayana da vicdani ret hakkı olmalı...

Vedat Özdemiroğlu / stand up / Beyoğlu Mis Sokak Hancı / 9 Ekim 2019 Çarşamba / 21.30

vedatozdemiro@gmail.com

mustafa satıcı

GERÇEK ÇİZMELERİNİ GİYENE KADAR YALAN HER YERİ DOLAŞIR...
HER YERİ TEMİZLEMİŞTİM ÇİZMELERİNLE GİRİNCE PİSLENDİ.
BİR KARIŞ TOZ.

ÇOK MERAK EDİYORUM, ACABA KAMUOYU BASKISI OLMASA YİNE AYNI CEZAYI ALIR MIYDIM?..
YÜRÜ LAN.

ZATEN KALACAK YERİM YOK, BURDAN DA ZABITA GELİP UYANDIRIYOR... NASIL ZABITA LAN O?..
ALLAHIM NAPIYORUM BEN?..

EVCİL HAYVANLARIN ZAMANLA SAHİPLERİNİN HUYLARINI ALDIKLARI DOĞRU MU?..
YOK İSTEMEZ!..
HİÇ ÖYLE Bİ'ŞEY YOK! ŞARABINI TAZELİİM Mİ?

FURKAN ÖZÇOBAN

Senin içinde daha iyi olucak üstad inan bana.
Değişen hiçbişey olmıcak ki, hergün seni görmeye gelicez. (GELMEMEK)
KOŞUYOLU HUZUREVİ
Yetişkin Bezi

SEN NİYE AKBİL BASMADIN LAN?!
HAYVANLARA METRO ÜCRETSİZ ABİ...
METROYA GİRİNCE HAYVANIM, KIZLARIN YANINDA İNSANIM DİYOSUN,,,OH NE GÜZEL ANASINI SATİİM...
GEÇİŞ DÖNEMİYİM ABİ HER İKİ KATEGORİYE DE GİRİYORUM NAPABİLİRİM.
YENİKAPI

ARTIK KİMSE ŞAŞIRMIYOSA, ARABALARIN DİREKSİYONUNU SAĞDAN TEKRAR SOLA ALIYORUM...
SİZ BİLİRSİNİZ KRALİÇEM...
ALDIM GİTTİ...
BİRLEŞİK KRALLIK ANAYASASI (İngilizce)
-Arabaların direksiyonu sağda solda olsun.
-Hava hep kapalı olsun...

Kamyonla halı saha maçına mı gidilir abi yaa!..
Napalım oğlum adam eksikti bulamadık birini.
Kaleye geçsin bari.

Beyler son 15 dakika kaleden çıkarım söyliyim götürmem valla geri skerler!..
uhlsport 1
Tamam.

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Macera adı: Yaşam üçgeni vs. ölüm çemberi.

ADAMLAR

ANTİ KLİŞE TİMİ

Evde sağlıksız bir şekilde ayakta duruyor, pencereden dışarıyı izliyorum. Evimiz giriş kattadır ve dışarıya bakan penceremizin önünde bebeğimin insiyatifiyle yerleştirilmiş dev bitkiler vardır. Çiçek açmayan, fantastik yaratıkların yeşil parlak dillerine benzeyen dev yapraklarıyla duvarlarımızı, perdelerimizi, pencereden dışarı bakmaya çalıştığımızda bizleri yalayan dev bitkiler. Sevmiyormuş gibi yapıp çok severim, televizyonda film falan açarken onların da keyfini gözetirim. Akrabalarım gibi. Çünkü evimiz giriş kattadır ve benim sokağı görebildiğim kadar sokak da beni görür. Sokaktaki insanın karşısına aniden kalın bir bitki örütüsünün içinden sıyrılıp çıkmayı çok severim. Ani bir kedi gibi, ya da park ve bahçelerde bitkilerin arasından çıkıp gelen park görevlisi gibi. Dramatik girişlere bayılırım. Sokakta canının derdinde, kimbilir nereye yürümekte olan iyi giyimli insanların penceremizi kaplayan bitkilerin arasından çıkan kafamı gördüklerinde normalden iri bir kuş görmüş gibi şaşırmalarından büyük keyif alırım. Papağan mı? Hayır, evden çalışan... Evin içinde bir orman tavuğu mu?

Yanlışınız var, ama neden ve nasıl yanıldığınızı anlamak zor değil. Affedilir bir hata. Sabah güzel giyinip evinden çıkmış, her şeyi yerli yerinde zanneden, tüm çocukları okulda, tüm ev hanımlarını evde, tüm sağlıklı erkekleri sokakta farz eden insana ufak bir sürpriz. Kalpleri sadece bir atış kaçırsa yeter, olaysız bir günün sıkıntılı rüyasından uyanırlar, o günü daha canlı, daha atik yaşarlar. Buna vesile olmak büyük bir mutluluktur. Sadece salonda durarak bu kadar çok keyif, neşe, mutluluk tecrübe etmemin sağlıksız olduğunu düşünüyorsanız, böyle düşünen ilk insan siz değilsiniz.

''Çıkayım da, dışarı çıkmış olayım'' diye düşündüm ama hemen ayrılamadım, beş dakika daha pencerenin önünde durdum. Köpeğini gezdirenlere baktım, ''ne kadar küçük köpekler çıkartmışlar, büyük kolaylık'' diye düşündüm. Çok büyük şişme montlar ve inanılmaz küçülmüş köpekler sayesinde cepte köpek taşımak ateşli bir rüya iken gerçeğe dönüştü. Faydasız gelişmelere ceza kesen bir medeniyet polisi olmayı çok isterdim.

- Hanımefendi, kimliğinizi görebilir miyim?
- Tabi memur bey, bir sorun mu var?
- Cebinizde köpek var, sanırım olmayan bir soruna çözüm üretmişsiniz. Kendi kendine yürüyebilen köpekler vardı, insanların üzerine tam oturan normal boyutta şişme montlar da vardı...
- Ama ben...
- Üzgünüm görevimi yapmak zorundayım...

Kadın bu noktada üzgün fakat anlayışlı bir tavırla köpeği cebinden çıkartır, köpeğe giydirdiği montun üstüne dikilmiş cüzdanın içinde kredi kartları ve kartvizitler arasında kimliğini arar, neden sonra kimliğini değil ama ehliyetini bularak bana uzatırdı.

- Köpeğinizin montunun üstünde cüzdan mı var?
- Evet tchibo'dan aldım, tchibo'da bu sezon köpeğim ve ben teması var.

Tchibo... Tahmin etmeliydim. Bütün faydasız gelişmelerin ülkeye ilk girişinin yapıldığı yer. Yıllardır peşlerindeyim ama her şeyi kılıfına uydurmuşlar. Her şey yasal gözüküyor ama bir yandan gündüz gözüyle gizlemeye saklamaya gerek duymadan cüzdanlı köpek montu satıyorlar. Elbet bir gün açık verecekler. İşte ben o gün orada olacağım tchibo... Diye düşünürdüm. Yüzüme idealist fakat belalı bir medeniyet komiseri ifadesi yerleştirerek bitkilerin arasından geri geri çıktım. Köpeğini gezdiren hanımefendi bakmamaya çalışarak benden yana bakıyordu. Dramatik çıkışlara bayılırım.

ÖMER GÖKSEL

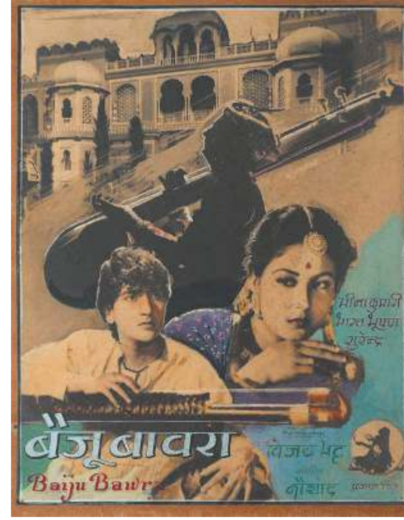

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Evlere sığamıyoruz, öylesine büyüdü ki vücutlarımız./ Ve konuşmalarımız, öyle büyüdüler ki peşi sıra"

Edip Cansever

"O DUNİYA KE RAKHWALE"
Bir onsekizinci yüzyıl Hind (Rajput/Rajasthani) minyatürü havasında dekorları/ kostümleri, masalsı atmosferiyle; o ünlü (siyah/beyaz/1952 yapımı) "Baiju Bawra"/ Çılgın Baiju Filmi. Filmin kahramanı genç delikanlı (--Baiju--o yaşta başına gelmedik dert/bela/musibet kalmamıştır) bir tapınakta koskoca Vişnu heykelinin önünde kafasını ta yukarı kaldırıp heykelin gözlerine baka baka, ağlaya ağlaya şarkısını söyler: (bir çeşit hesap sormaktadır ama zaman zaman da sevgiyle heykele sarılır)"Ey dünyanın koruyucusu… Hem fırtınayı hem de onunla birlikte tekneyi yarattın, hem beraberliği hem ayrılığı" "…Şimdi benim için biraz gözyaşı dök" "Alttan aydınlatılmış dev heykelin (gölgeleriyle, korkutucu bir havası vardır) taştan gözlerinden yaşlar akmaya başlar.

Bauji Baura 1952

İnsanevladı binlerce yıldır her türlü çeşitli dinsel inanışın içinde buna benzer sorularla, bu aynı çatışmayla ilgili meseleleri sorgulayıp durdu. "İyilik" tamam da, "kötülükler/ yıkımlar/felaketler" niye var(tanrım)? "Niye ikisi birden?"

Büyük Lizbon Depremi 1755

Bütün bunlar, o görüntüler, o gölgeli heykel falan (gerçi sık sık dinlediğim bir şarkı --efsanevi Mohammed Rafi söylüyor filmde--) bu son deprem/ zelzele sebebiyle geldi aklıma yeniden. İstanbul'a henüz gelmiştim. Bir hastane koridorunda (bir kontrol için)sıra bekliyordum. Yanımdaki sandalyede üç yaşında Asaf; (onun da kolu kırılmış alçıda) avucumun içinde sıkıp sıkıp durduğum küçük topla ilgileniyordu. Topun kırıkla ilgili olduğunu belki ona da tavsiye edeceklerini… Birden sarsıldık. Koridorlar hızla boşaldı. Biraz daha uzun sürse kırık kollarımızla… Hele Asaf, henüz üç yaşında…
Gelmiş geçmiş en dehşet verici, en yıkıcı depremlerden 1755 büyük Lizbon depremi; Dokuz büyüklüğündeydi, yaklaşık 6 dakika sürdüğü yazılıyor. Korkunç. Şehri tamamen tuzla buz etmişti; yüzbin'e yakın ölü.(o devrin tenha şehirlerini düşününce)

Voltaire 1694-1778

Ülkenin bütün arşivi, kaydı kuydu, gelmişi geçmişi, kitapları, tabloları, heykelleri… nesi var nesi yok her şeyi; her şeyi yandı bitti kül oldu. Deprem Avrupa düşüncesinde etkileri, artçıları hala sürmekte olan büyük bir travmaya yol açtı. Devrin bütün büyük düşünürleri üzerine yazılar yazdı. Bizim zavallı "Baiju"nun Tanrı Vişnu'ya sorduğu sorulara benzer sorular sordular, türlü çeşitli teolojik hesaplaşmalara giriştiler. Voltaire bu deprem hakkında uzun bir şiir yazdı: Şöyle diyordu:
"Diyebilir misiniz, gördüğünüzde yığınla onca kurbanı:/"Bedelidir ölümleri suçlarının, Tanrı öcünü aldı?"/ Bu çocuklar hangi suçu, hangi hatayı işlemiş?/Şu zavallılar kan içinde annesinin göğsünde ezilmiş?/ Daha çok mu batmıştı ahlaksızlığa, şimdi yok olmuş Lizbon,/ Sefahat içinde yaşayan Londra'dan, Paris'ten?/ Lizbon yerle bir şimdi, oysa Paris'te dans ediyorlar."
Rousseau'dan, Kant'a fikrini beyan etmeyen kalmadı…
Herneyse… mevzu derin… Karmaşık…yaz yaz bitmez…
Yalnız üzerimize çökmüş bunca (teker teker, her gün bir yenisi eklenen) dert/ mesele/gaile/ tehdit üzerine bir de unutmaya çalıştığımız bu eski belalımız; geçmişimizin kıpırtılı karanlık gölgesi; Onun yeniden semtimizde boy göstermesi.
(--yirmi yıldır kayıptı--eski bir kan davası gibi, biz unutsak da o…)
Çocukken okuduğum çizgi romanda çok dik bir dağın tam dibine kurulu bir kasaba vardı. O dik dağın tepesinde de yarısı kasabanın üzerine doğru eğilip sarkmış, (neredeyse o kasaba kadar büyük) dev bir kaya. Kaya, çok az bir tarafıyla o dağa tutunuyor, zaman zaman da kıpırdıyordu. "Titreyen Kaya" deniyordu adına. Ahali hep yukarı; o kayaya doğru bakıyordu.
Bir o eksik işte. Şehrimizin üzerinde… Neyse ki o yok… Ona da şükür…

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu(kımıltısız) günler diliyorum…

(meraklısına not: "Baiju Bawra" eski Hind müzik geleneği; müzisyenleri üzerine bir film. Bir sürü müthiş şarkı –ve "Raga"lar–Bir trajik "çılgın aşık", bir cesur haydutlar kraliçesi, zehirli yılanlar… falanlar filanlar…daha bir sürü ilginç şey ihtiva ediyor… Görün derim)

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

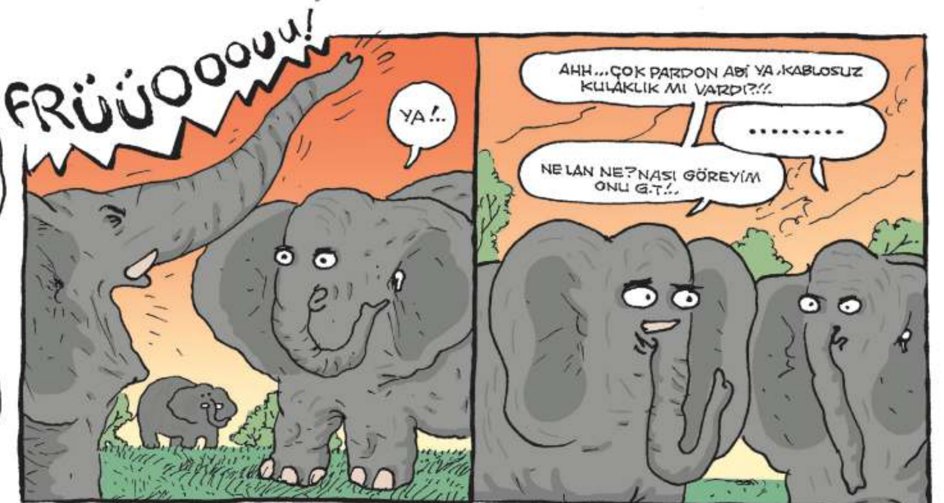

Tarkan o gün hayatının zopasını yedi.

ÖZER AYDOĞAN

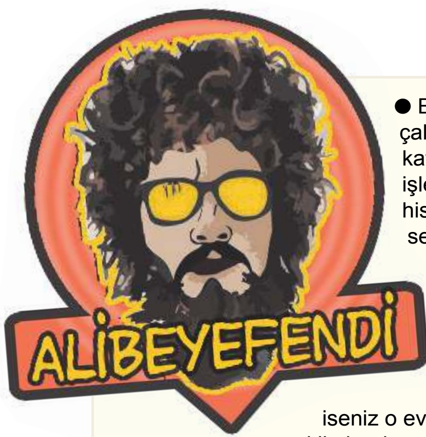

● Bitmek bilmeyen bir tadilat çalışmasının hemen üst katındayım. Matkap sesi içime işlemiş ve en derinime kadar hissediyorum. Uykularım bu sesle bölünüyor. Hafta içi ya da hafta sonu olması tadilat yapanlar için çok da önemli değil. İnşaat halindeyken girilen evler, tadilatın merkezidir. Eğer pimpirikli bir ev sahibi iseniz o evi baştan yaratma isteği sürekli olarak uyarır sizi. Öyle zannediyorum ki alt katımızdaki adam da gerçek bir tadilat aşığıydı.

Bir süre sonra vücudumun tepki vermemeye başladığını fark ettim. Matkap sesine karşı bağışıklık kazanmıştım. Bu rahatsız edici ses, kazandığım bağışıklık ile birlikte bitmesini hiç istemediğim büyük bir etkinliğe dönüşmüştü. Bir kahve bağımlısı gibi uyanır uyanmaz kendime sert bir matkap sesi hazırlayacak ve bu ses olmadan ayılamadığımı söyleyecektim. İstiyorum ki bu çalışma hep devam etsin. Mutfak dolaplarını yaptırdıktan sonra banyoya başlayalım. Orası bitince de yatak odasına geçelim. Evi birlikte baştan yaratalım ve beni muhtaç olduğum sesten mahrum bırakmayın.

● Her cümlesini ''Di mi annecim''le bitiriyor fakat hiçbir şekilde yanıt alamıyordu. Halının üzerinde oyuncaklarıyla oynayan bir çocuktan ne gibi bir yanıt bekliyordu ki zaten? ''Yalnız oraya oturmuyoruz, di mi annecim?'' dedi. Sesin geldiği tarafa boş boş baktı çocuk. ''Hiç de sözümden çıkmaz'' diye devam etti kadın. Ortada söz dinleyen bir çocuk olmamasına rağmen yeni anne kendini buna inandırmış ve hali hazırda altına sıçan, dünyadan bihaber olan çocuğun, komutlara uyduğunu bize de ispat etmeye çalışıyordu. Anladım ki misafirlik boyunca çocuk övülecek ve bizler de dinleyip onay vereceğiz.

Gönül ister ki ''Dümdüz çocuk, bi s*k olmaz bundan'' diyebilmek ama denmiyor işte. Oyuncaklarıyla oynamaya devam eden ve bana soracak olursanız etrafa hiçbir şekilde zararı olmayan yavruya dönerek ''Yalnız o oyuncağı atmıyoruz, di mi annecim?'' dedi. Ortada atılan bir oyuncak ve oyuncağı atmak isteyen bir çocuk olmamasına rağmen… Bitmek bilmeyen komutlar, gebelik sürecinin tamamını instagram hesabından paylaşan ve ''Doğursa da tüm sosyal medya rahatlasa'' dedirten anne için bir ritüel haline gelmişti. ''Ben yeni nesil annelerdenim'' mesajı veriyordu bizlere. Bizim ise mesaj beklediğimiz falan yoktu.

Herkesin çocuğu özeldir, kıymetlidir ama etrafa boş boş bakan çocuğu da ''Sözümden hiç çıkmaz'' diyerek pazarlamak bana pek de doğru gelmiyor, di mi annecim?

● ''3 saatlik uykuyla duruyorum bana bulaşmayın'' dedi. Az uykuyla etkinliğe katılan adama saygı mı duymamız gerekiyor anlamıyorum? Övülmeyi bekleyen bir vücut getiriyor yanımıza ve sık sık aynı cümleyi tekrarlıyor. Buna daha fazla dayanamayan rekabetçi arkadaş devreye girerek ''O da bi şey mi? Ben 1 saatlik uykuyla durduğumu bilirim'' diyor. Uzunca bir süre kimin daha az uyuduğunu ve kimin bünyesini övmemiz gerektiğini konuşuyoruz.

Bir kast sistemi aslında bu. Gruba yaranmak istiyorsanız eğer az uyku uyumanız gerekiyor ve öyle bir an geliyor ki dozunda uyuyan, sağlığına dikkat eden kişi adamdan sayılmıyor. Bu grup, hor görülenler olarak piramidin dışında yer alıyor: Paryalar.

Henüz tanışma fırsatımız olmadı ama isimlerini çok sık duyduğumuz Brahmanlar ise piramidin en üstünde. Onlar sıfır uyku ile durabilenler. Bilge kişiler…

● ''Sırt çantası gibi bi şey olsaydı iyiydi'' diyor ve ekliyor: ''Sıkıntı olmaz, hallederiz.'' Küçük şehirde saat 10'dan sonra tekelden bira almak çok tehlikeli. Üniformalılar her yerde. İçeride kumar mı oynatılıyor, yakın arkadaşlar misafir edilerek ucuz bira mı veriliyor bilmiyorum ama neredeyse her tekel bayide olan gizli bir kapı açılıyor ve deri ceketli, tekinsiz bir tip çıkıyor. Bizi önden yollayıp etrafı kolaçan ederek biraları araca kadar getirecek olan ''Taşıyıcı'' bu.

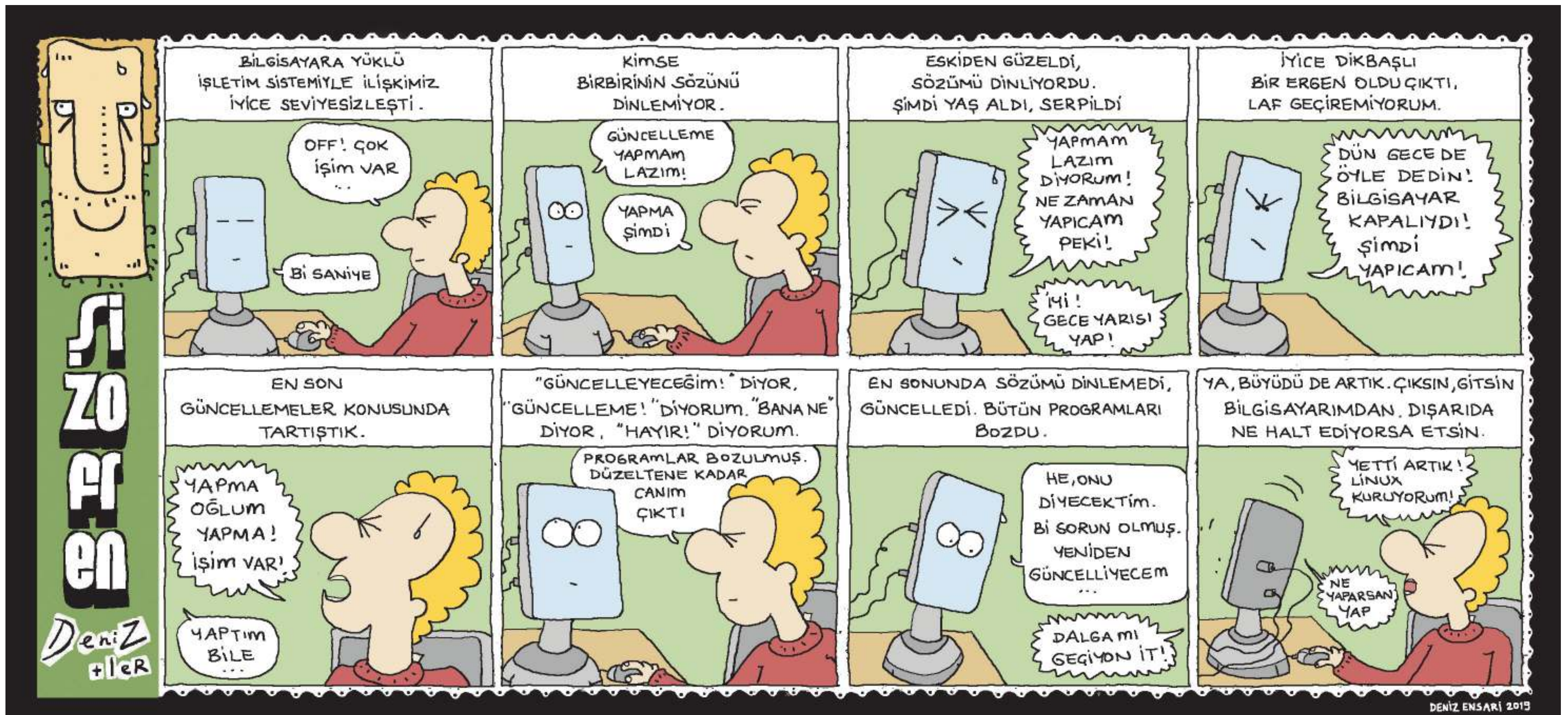
Hızlıca bagaja yerleştiriyor biraları ve bagajı kapatıp iki kez aracın kıçına vurarak ''Devam et'' diyor. Ben kafamı camdan çıkartıp ''Enselenirsek birbirimizi tanımıyoruz di mi hocam?'' diye soruyorum. ''Zevzeklik etme'' dercesine sıfır mimik ve tepki ile dükkana doğru yola koyuluyor. Sanırsın sınıra silah ve birlik sevkiyatı yapıyor. Öyle havalı.

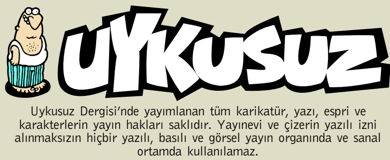
● E-Devlet uygulaması beni heyecanlandırıyor. Boş zamanlarımda uygulamaya girerek dava dosyası sorgulaması yapıyorum. Özellikle sistemin yoğun olduğu anlarda bu heyecan iki katına çıkıyor. Bekleme süresi boyunca ellerim terliyor ve kravatımı hafif gevşetip derin derin nefes alıyorum. ''Adınıza açılmış ya da müdahil olduğunuz bir dava kaydı bulunamamıştır'' ibaresi belirdiği an ayağa kalkıp takım elbisemin ceketini düzeltiyor ve arkadaşlarıma sarılıyorum.

● Kuracağı her cümleden önce omzuma bir kez dokunuyor ve bir şeyler anlatacağının sinyalini veriyordu. Dürterek konuşma hastalığı, belki hasta için değil ama yakın çevresi için oldukça rahatsız edici bir durum. Her hastalık gibi bunun da dereceleri var. Konuşmaya başlamadan önce bir kez dürten insandan şikayetçi değilim ancak konuşma süresi boyunca bu eylemi sürekli olarak gerçekleştiren kişiye tahammülüm yok benim.

Doğuştan mı geliyor yoksa sonradan mı kazanılıyor bilmiyorum ama bunun bir tedavisi olmalı. Dinlerken zihinsel olarak yorulan ben, dürtmeler ile birlikte fiziksel olarak da yoruluyorum. Biraz sosyalleşip rahatlamak için buluştuğum adamlar, tam aksine beni daha fazla strese sokup gönderiyorlar evime. Yeni bir konu açılmasın ya da dürten adam fikir beyan etmesin diye dua ederek geçiyor buluşmalarımız. ''Dürtmeden anlat kardeşim'' şeklindeki uyarılar ise hastayı engellemek yerine azdırıyor ve bu kez daha da hırslanarak dürtmeye başlıyor. Omuza, orada yer bulamazsa sırt bölgesine, eğer orası da müsait değilse bacağa dokunuyor.

Bu hastalar kendilerini geliştirerek dürtme işlemini çekiştirme olarak da kullanabiliyorlar. Omuzdan silkeleyip kendine döndüren insanı dinlememe gibi bir lüksümüz kalmıyor. En çok bu adamları dinliyoruz ama yine de yetemiyoruz. İstiyorlar ki hep dinleyelim. Büyük konuşmayayım ama ileride bir çocuğum olur ve dürterek konuşma hastalığına yakalanırsa ona unutamayacağı bir ders vermek isterim.

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 2 Ekim 2019 | Sayı: 631

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM

En telmaşa adam

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

özet:
ORTAM, PARALEL EVRENDE OLMAK İSTEDİĞİ KENDİ FİZİĞİNDEKİ ELEMAN MAKSUT'UN SENARYOSUNU YAZMAKTADIR. BAKKALDA MERAL'LE VUSLATA EREN MAKSUT, AYNI AKŞAM MERAL'İN EVİNE DAVETLİDİR

UYKUSUZ

9 EKİM ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/**41** No: **632**
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.

ABD Başkanı Donald Trump, Twitter hesabını yaptığı açıklamada Türkiye'yi, Suriye'ye düzenlenmesi muhtemel harekatla ilgili tehdit ederken, "Eğer Türkiye benim muhteşem zekam ve eşsiz bilgeliğim dahilinde sınır dışında sayacağım bir şey yaparsa, Türkiye'nin ekonomisini yok ederim ve mahvederim (bunu daha önce de yaptım)" yazdı.

my... intelligence.... unmatced wiz... dom

i've done it before :)

oops :) i did it again

OHAAA... ABİ RADYOYA BAK.. 8 KALEM PİL ALIYO...
ASLANIM NEYİN PEŞİNDESİN SEN?

ABİ BAŞLIYALIM MI?
Bİ SANİYE
GLOG GLOG GLOG
ŞUNU DİŞLERİNİN ARASINA AL.!.
ALLAAA HÜEKBER ALLAA
VİSKİ

ARTIK, ASLINDA SİGARA İÇMEDİĞİMİ, SADECE FİLTRELERİ İÇİN ALDIĞIMI BİLİYORSUN...BU SIRRI SADECE BANA ÇOK YAKIN İNSANLAR BİLİR...
BÖHÜHÜV

ÇAT
AAH..AÇIK VERME DEMİŞTİM ABİ...

APARTMAN GENELİNDE BAZI DAİRELERİMİZİN BEKLENEN HAVA DURUMLARI ŞÖYLE OLACAK, 1 VE 2 NUMARALI DAİRELER 28 DERECE, 5, 8 VE 11 NOLU DAİRELER 20 DERECE, 13, 15 ON DERECE, 16 NUMARALI DAİRE İSE 5 DERECE VE HAFİF YAĞIŞLI...
YETER ANINA KOYIM BU ABUK SABUK YAYINLARA PARA HARCIYACAĞIMIZA HİDROFORU, ÇATIYI YAPTIRALIM.
AY DİZİLER GÜZEL AMA..
ARTIK SEVİŞME SAHNELERİNDE OYNAMANI İSTEMİYORUM...
APT TV
CHE

RADYASYONA MAZUR KALDIM...
AHAHAHA, MARUZ DİYECEĞİNE MAZUR DEDİ AHA HAHAHA AHAHAHA!
RADYAZYON YÜZÜNDEN!
HA HA HA!
HOHO HO

AY SADUH! ÖKÜZ MÜSÜN HAYVANIN KANADINI NİYE KOPARDIN?..
DUYGUSAL Bİ ANIMDI LAN! SANA ŞİİR YAZICAKTIM, ARTIK YA**AAMI YAZARIM!
TOK

BUNU NİYE ÇIKARIYOSUNUZ ÇOCUĞUM...
LAK
KUAFÖRE GİDİP SAÇLARIMIN KARAKÖKLERİNİ ALDIRDIM...
BEN ÇOCUKLUĞUMDAN BERİ AYNI BERBERE GİDİYORUM...

AY'A BOMBA ATTIK, SU ÇIKTI YA HANİ... ŞİMDİ DE ANASINA KÜFREDİYORUZ... SONSUZ EVREN OLUM... İNSANIN HAFIZASI ALMIYO LAN BAZEN...

NANE İSTER MİSİN?
YOK KINORBUNYON EMİYOM...
Tavuk Tavuk

TUĞLA GETİRİN KAFAMLA KIRICAM!
HEMEN HOCAM!
DAYWINGSU KARETE KURSU
BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ KALDIRIM
İETT

DÜDÜĞÜ KAÇA ALDIN...
Nasreddin Hoca

ŞU ŞELALENİN ARKASINDA Bİ OYUK VAR! ORAYA SAKLANALIM!!
HAY ANINA KOYIM!

EVİMİN KADINI, YUVAMIN DİREĞİ OLUR MUSUN?
Tirilorilirilaring
Tirilorink

ORGAN MAFYASI İŞLERİ ESKİSİ GİBİ DEĞİL VEYSEL.. KRİZ BİZİ DE VURDU...
TAŞAK YER MİSİN?
YOK.
cızır.. cızır

her şey olur

ÖZ ZAM TURİZM

YZ YENİ ZAM

Zamtemiz

ZAM

Zamvit

DOĞALZAM

ZAMEK

YÜKSEK ÖĞRENİM KREDİ VE ZAMLAR KURUMU

YHZ YÜKSEK HIZLI ZAM

ZAMEL

HEYOOO Bİ DAHAKİ ZAMMA KADAR YENİ ZAM YOK!

ZAMEDAŞ

zamım

ZAMBORG

ZAMKUR

zamella

Zama

Yörzam

TCZD

ZAMOIL

zamla

Zam

Zamboro

cem dinlenmiş

@kaansezyum

Komşular komşularımız…

Aynı adreste 10 yıldan fazla süredir oturmaktayım. Kadıköy'deki evimize ilk geldiğimizde yıllar 2006 ya da 2007 idi. Deprem sonrası fiyatlar ve kiralar rahatlamıştı, şimdiki gibi füzeleşen anlamsız kiralar yoktu. Neyse derdim kirası filan değil zaten. Kadıköy'de oturmanın güzel yanı hala bir şekilde hayatta kalabilmiş olan mahalle hissiydi. Kadıköy'den önce üniversite yıllarımda ve bir miktar sonrasında Beşiktaş Serencebey'de de aynı his vardı. Ama o yıllarda söz konusu bölge genelde öğrencilerin istilasındaydı. Karşı komşumuz genç kızı iki kere acile kaldırmak zorunda kalmıştık. Ailesinin de ilgisizliği sayesinde yaşadığı hızla hayata veda ettiğinde henüz 23 yaşındaydı.

Kadıköy'de ise, özellikle Moda'ya doğru yaklaşıldıkça komşuluk müessesesi daha farklı bir boyut alıyordu. Bulunduğum apartmanda ilk geldiğimiz günden beri dört komşumuzu kaybettik. Her aramızdan ayrılan teyze yerine dairesine başka bir komşu geldi. Bazı daireler satın alındı ve sonsuz tadilat yolculuklarına yol alındı. Eski genç komşularımın yüksek sesle müziklerinden rahatsızlık yaşarken şimdi, orta ve orta-üst yaş grubundaki komşularımın tadilat çılgınlığından payımızı alıyoruz.

Bulunduğum noktada yeni alt kat komşumuz eski komşumuz teyzenin ebediyete intikal etmesiyle birlikte daireyi satın alıp baştan yaratmaya and içmiş durumda. Şu anda tadilatın 7. haftasındayız. Hayatımı yazı yazarak, evden kazanmaya çalıştığım için, alt katınızda duvar yıkılırken, 100 desibel matkap ve hilti gürültüsünde çalışmak gerçekten de çok eğlenceli. Öncelikle bir noktadan sonra matkap sesi sizi çok fazla bozmuyor. Tercihen eczanelerde satılan kulağa su kaçmasın diye satılan balmumu ve pamuklu kombinleri, ses engelleyici olarak kulaklarınıza tıkayabilirsiniz…

Düzenli haftalar boyu süren matkaplı, duvar ve mozaik kırmalı, mutfak yıkmalı, kapı takmalı, pvc doğrama değiştirmeli bir tadilat sürecinin aslında farkında olmasanız da güzel tarafları da var. Mesela mutlaka saat 9'da uyanmış oluyorsunuz. İsterseniz gündüzün gürültüsünden kaçıp, gece 4-5'e kadar bilgisayar başında çalışın, sabah 9 gibi o güzel sesle uyanıyorsunuz. Bir noktadan sonra artık Amerika'daki araba alarmlarını taklit eden kuşlar gibi matkap seslerini taklit etmeye başladım evin içinde. Mesela ne zaman duvarda dübellik bir delik açılıyor, ne zaman tesisat için delik açılıyor, hemen anlayabiliyorum.

Bazen haftalar süren matkap, çekip ve kırma dökme sesleri o kadar rahatsız edici olabiliyor ki, Cüneyt Arkın gibi alt kata inip tek suçları yeni ev sahibinin bitmek ve durmak bilmeyen tasarım anlayışını tadilatla tamir etmeye çalışan ustalara kafa göz girmek istiyorum. Sürekli gürültü şiddet gibi bir şey. Bu sıralar zaten özellikle Bağdat Caddesi yakınlarındaysanız yanınızda bir inşaat vardır, ya da çok yakınlarda çok yakınınıza bir inşaat gelecektir. Psikolojinizi buna hazırlayın derim, yoksa yıkılırsınız.

İstanbul'un güzel yani inşaat sesinden kaçamıyor oluşunuz. Hatta başka illere bile gitseniz bu sesten kaçamıyorsunuz. İstanbul'un eskiden kanarya, serçe ve bülbüllerden oluşan müziğinin yerini artık matkaplar, harç karma makineleri ve hafriyat kamyonlarının tangır tungur sesleri almış durumda. Değişe değişe neye değişeceğiz bilemiyorum ama umarım alt kattaki tadilat bu hafta. Adam iki kere kapı değiştirdi, o derece.

Neyse "Bundan sonra kimse evin içinde davul çalmama laf etmesin" diyerek hoşgörü mesajlarımı veriyorum. Herkese sessiz günler ve geceler dilerim.

nisan hakan

ve küçük kafasıyla sonsuza dek (bir süre) mutlu mesut yaşadı...

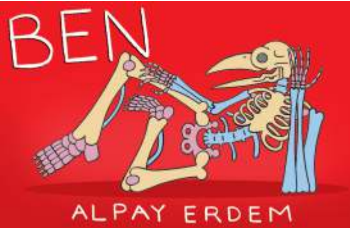

æ Merhaba.

æ Kanlıca'dan selamlar. Kahvede yine deli geyik dönüyor. Sinan Engin demiş ki, "lig yeniden başlıyor" demiş. Bu yabancılar Türkiye'de oynamıyorlarmış, dün maçta o görülmüş. (Tek maçla koca ligi yorumlamak.) Çok da şeyapmayayım, geyik var yani burada. Geyikli ortamdayım, ben onu söylemek için şeyaptım zaten.

æ Bu arada sahnede orijinal bir şey yaptığımı düşünmüyorum. Biraz geleneksel bile buluyorum yaptığım işi. Büyükannelerimiz, dedelerimizin yaptığı gibi. Onlar bize hikayeler anlatırlardı ya, bu arada güzel zamanlardı, otururduk dizlerinin diplerine, hikayeler anlatırlardı. Eğer hikayeleri komikse gülerdik, değilse gülmezdik, şaka yapmazlardı pek, espri nedir zaten bilmezlerdi, eğer hikayeleri ilginçse de, ilgiyle de dinlerdik. Olayları bu kadar basitti. Ve bence benim olayım da bu kadar basit. Ben de hikayeler anlatıyorum. Ben aslında bu stand-up'a yıllar önce, bir yenilik getireyim diye başlamıştım, nasıl oldu bilmiyorum, gerilik getirdim. Biraz saçma oldu, farkındayım, ama en azından bir şey getirdim, bu da bir şeydir. Söyleyecek lafım var. "Ne yaptın arkadaş sen stand-up için?" "Gerilik getirdim." Bu yüzden içim rahat, huzurla doluyum.

æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. Gelemeyesice. Bu arada hayali kuzenim belki de hayali değildir, belki de gerçektir. Bunu da artık bilemiyorum. Ne bileyim, kafayı yedim ben bence biraz. Halbuki biraz daha yemeyeydim iyiydi. Neyse, "ee" dedim. Hemen de "ee" dedim yalnız. "Ne o lan, selam sabah yok mu" dedi. "Yok valla" dedim. "E iyi, öyle olsun madem" dedi. "Ee" dedim. "Senin Emrah Gülmez diye bir arkadaşın var ya" dedi. "Evet var" dedim. "Emrah Yüzügülmez olsaymış, ne acayip olurmuş değil mi" dedi. "Haydaa" dedim. "Öyle öyle" dedi. "Gülmez'de tam bir karamsarlık yok, yani istese güler gibi, ama istemiyor, doymuş gülmeye, aşmış gibi, biz gülüyoruz ya, bizi basit görüyormuş gibi, ama soyismi Yüzügülmez olsaydı, işte o zaman tam bahtsız olurdu, yani gülmek istiyor ama gülemiyor, yani bence tam olarak böyle olurdu" dedi. "Ne ki bu şimdi" dedim, "tespit mi bu şimdi" dedim. "Ne o, beğenemedin mi darraam" dedi. Dedim "beğenemedim, nesini beğeneceğim acaba" dedim, "bir daha bana böyle şeylerle gelme lütfen" dedim. "Sıss lan" dedi. "Lan" dedim "ne diyorsun oğlum sen, halla halla ya" dedim. "Ben konuştuğum zaman beni dinleyeceksin" dedi. Aramızda böyle bir gerginlik oldu. Kuzenimi hiç bu kadar ciddi görmemiştim. Demek ki dinlenmemek canına tak etmiş. Zaten o yüzden böyle kopup kopup bana geliyormuş demek ki. Dinleyeyim istiyor onu demek ki. Koltuğa uzandı. Ben de masama oturdum, bir şeyler karalamaya başladım. Sessizlik oldu bayağı. "Bazen çok saçma şeyler hayal ediyorum Alpay" dedi sonra. "Ne gibi" dedim. "Ne bileyim" dedi, "mesela Kartal'da bir tavukçu var, çevirme tavuk, efsane bir lezzet, yalnız oradan alıp eve getirdiğinde soğuyor biraz, lezzeti kaçıyor haliyle, Kartal'a yolum düştüğünde gidiyor alıyorum zaten, yolum da aile ziyareti hesabı genelde pazar akşamları düşüyor, dönüşte alıyorum, şimdi kurduğum hayal şu mesela, yerinde yemek o tavuğu, garsona diyeceğim ki, aga diyeceğim parçala getir, ohh, sıcak sıcak" dedi. "Bu nasıl bir hayalmiş hakikaten ya" dedim. "Öyle bir lezzet ki o, insana hayal kurduruyor, insanı çılgınlıklara sürüklüyor" dedi. "Allah Allah" dedim. "Öyle öyle" dedi. "Eve getirip evde ısıtınca olmuyor mu" dedim. "Oluyor ama o zaman da geç oluyor, bir uyuyorsun, bütün gece içinde tavuklar s.kişiyor" dedi. "Oha, o ne lan öyle" dedim. "Öyle öyle" dedi. "Öyleyse öyle o zaman .mına koyduğum" dedim. "Niye böyle yükseldin ki sen şu anda" dedi. "Ne bileyim, içimden öyle geldi" dedim. "Sen tavukları s.kiştirince, ne bileyim, bilemedim yani" dedim. "Tamam tamam, anladım ben seni" dedi. "Eyvallah" dedim. Sonra masanın üzerinde dün geceden kalma tüp çikolata vardı. Emmiştim ben onu. Kapağını açtı. Kalanını tüketmeye çalıştı. "Maaşallah, iliğini emmişsin" dedi. "Bir damla bırakmamışsın, dilimin ucuna tortu bile değmedi, sadece kokusu dilime geldi" dedi. "Ne yapayım yani" dedim. "Tüp çikolata emerken seni mi düşüneceğidim acaba" dedim. "Gitsene artık sen ya" dedim. "E gideyim o zaman" dedi. "E git tabii" dedim. Gitti. Balkona çıktım. Arkasından baktım. Ne kadar gideceğini görmek istedim. Çok gitsin istedim. Baktım çok gitti. Mutlu oldum. Bir daha gelmemesini diledim gönlümden. Ama gelecek, biliyorum. Biliyorum ve ağlıyorum. Her gün ağlıyorum. Herrr gün ama.

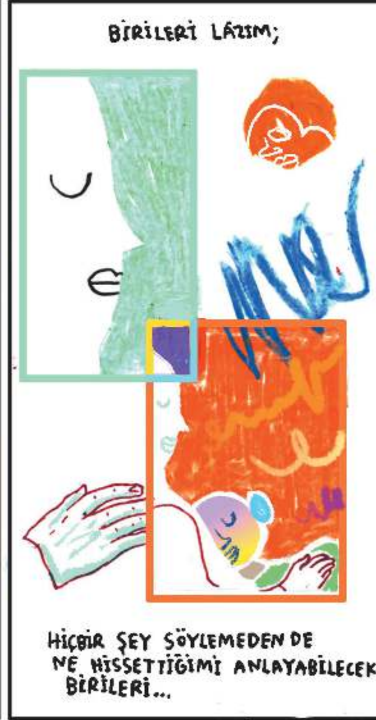
æ Geçende de noldu bak. Arabayla Eskişehir'e gidiyorum, Kocaeli taraflarında çevirmeye denk geldim. Memur arkadaş, ehliyet ruhsat istedi. Sonra dedi ki, "muayeneninizi yaptırmamışsınız, size ceza kesmek zorundayım" dedi. Dedim "yaptırdım". "Kayıtlarda görünmüyor" dedi. Dedim "bakın burada evrak var yaptırdığıma dair". Kağıda baktı, "evet yaptırmışsınız" dedi, gönderdi beni. Ceza kesmedi yani. Sonradan öğrendim ki ben muayene yaptırmamışım gerçekten. Benim yaptırdığım senelik bakımmış. Muayene başka bir şeymiş. Onu da yeni öğrendim. Çok saçma değil mi ya. Neyse, bu hafta yaptıralım bari muayeneyi, o olsun.

æ Hoşça kal.

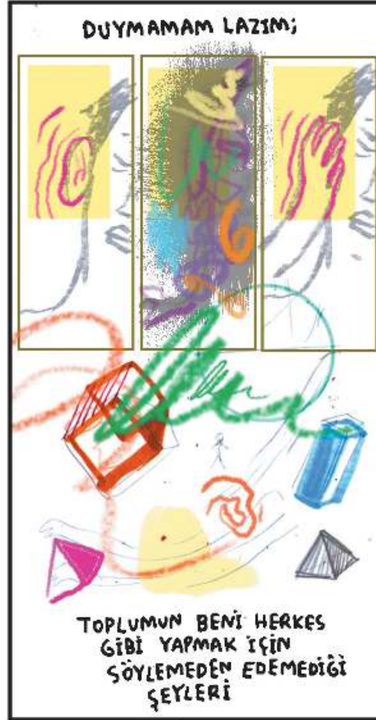
"KOP GEL GÜL GİT"
12 Ekim Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
18 Ekim Cuma / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 21.45 / bilgi: 0212 327 72 00
(istanbul komedi festivali)

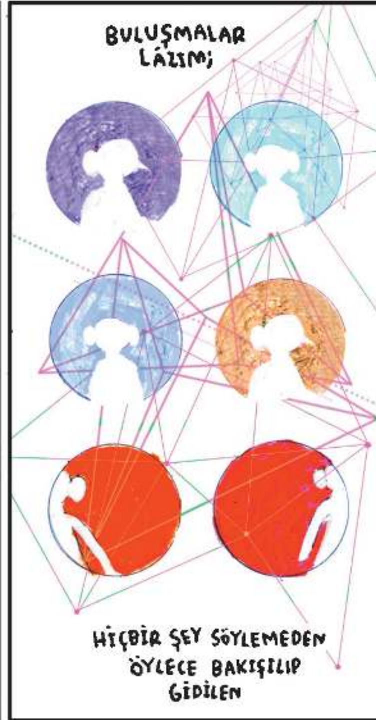
CEM GÜVENTÜRK "SÖYLEMEDEN"

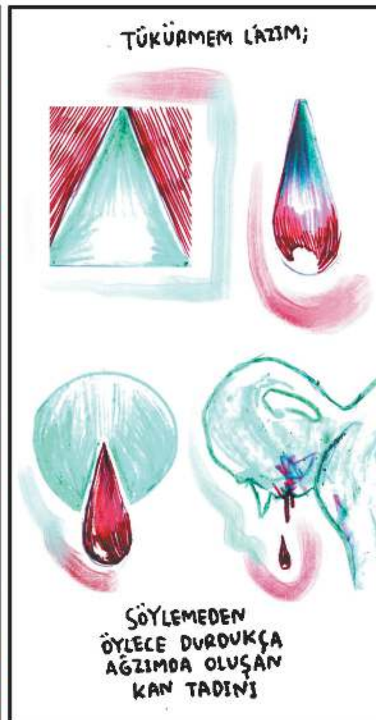

İLKER ALTUNGÖK

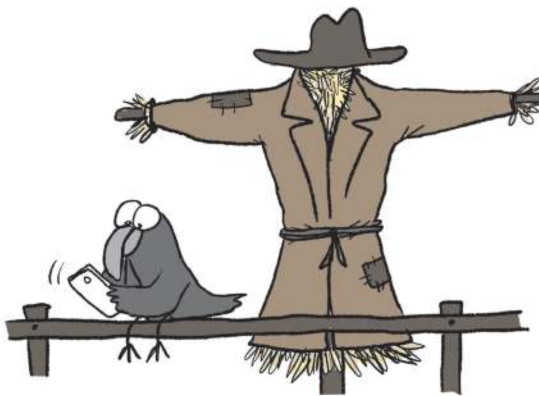

Benim Sinemalarım

(senin sinemaların canım) 7: Muhsin Bey: Abi sen bu müzik işinden çok da anlamıyor olabilir misin acaba?

Geçen hafta yazıda hâlâ nedenini çözemediğimiz bir şekilde e ve k harflerinin yan yana geldiği her yer virgül olarak çıkmış. Bunun gizli bir mesaj olduğunu düşünenler için üzgünüm, öyle bir şey yok. (Tabii Utku benden habersiz Hırvat Gizli Servisine mesaj göndermek istediyse ayrı. Biliyorsunuz Hırvatistan'ın yayılmacı emellerini ve kültür emperyalizmini eleştirdiğim 2009 tarihli yazımdan sonra Hırvat Gizli Servisiyle aram hiç iyi olmadı. Peşime adam takmalar mı isterseniz, telefonlarımı dinlemeler mi istersiniz? Tabii kesin bir kanıtım yok, kutlu Hırvatistan devletini karşıma almak, Hırvat Gizli Servisinin Utku'yu angaje ettiğini falan düşünmek de istemem. Buradan tüm Hırvat diplomatik misyonuna da saygılarımı sunarım efendim.)

Bu haftaki filmimiz modern klasiklerden Muhsin Bey. Sevmeyeni neredeyse olmayan bir film tabii ama şimdi eğri oturup doğru konuşalım filmin kahramanı Muhsin Bey kadar haksız az kahraman var ve maalesef bu kahramanların çoğu yine Yavuz Turgul filmlerinin kahramanları.

Her Yavuz Turgul filminde olduğu gibi, kahramanımız Muhsin Kanadıkırık eskiyi, geleneği, modası/devri geçmiş olan tüm o güzel ve iyi şeyleri temsil eden "iyi adamdır." Bu "eski ve iyi" Sultan'da gecekondu mahallesi, Züğürt Ağa'da müflis ağadır. Aşk Filmlerinin Unutulmaz Yönetmeni'nde dalga geçse de geleneksel Yeşilçam rejisörü, Eşkıya'da kanun nizam tanımadığı hâlde dürüstlüğü temsil eden Eşkıya'dır. Av Mevsimi'nde emekliliği geldiği hâlde hâlâ yükselememiş cinayet masası detektifi olur, Kabadayı'da da faziletli, dürüst, mert bir eski mafyadır. (Ama kendisine mafya denilince bozulur, Robin Hood olduğunu ileri sürer. Sanırsın silahlı propaganda örgütü de ideolojik amaçla kabadayılık yapmış pezevenk. Koca halısahayı hangi parayla almış, eski dostları, o diğer mert kabadayılar nasıl işadamı olmuş sorgulanmaz, güçsüze yardım eli uzatıp namerdi döve döve çok zengin olmuşlardır her nasılsa. Olur a yalancı şahitlik için lazım olur diye fakirlere dağıtılan çorba da, sevap vesilesi olarak gösterilir.)

Muhsin Bey de Yavuz Turgul'un şaşmaz "iyi olan eski vs. kötü olan yeni" şablonunda geleneksel Türk musikisi hayranı ve arabeske, lahmacuna ve şehre gelen hemen bütün yeni lezzetlere düşmanca karşı bir organizatör / prodüktör / menajerdir. Müzik hep değişmesin, hepimiz hep beraber sürekli TRT TSM Korosu sanatçılarını dinleyelim ister. Ha şimdi buraya mim koyalım. Melahat Pars'tan tutun Media Şen Sancakoğlu'na, bilhassa plak döneminde yayınlanmış hemen tüm klasik türk musikisi eserlerinin hastasıyım. Altyapılarına bilgisayarın bulaştığı dönem öncesi genç Zeki Müren benim için de Türkiye'nin Elvis'idir, hatta Elvis Presley Amerika'nın Zeki Müren'idir ama kalkıp Hakkı Bulut üstadımızın bestelerini de küçümseyecek, Karaböcek kardeşlere burun kıvıracak, Tarkan'ı görmezden gelecek, Ciguli'yi yok sayacak, Hakan Taşıyan'a omuz atacak hâlim yok. Zaten Hakan Taşıyan'a niye omuz atayım, hıçkıra kıçkıra kemiklerimi kırar benim. Kaldı ki ben bir müzik prodüktörü, organizatör olma iddiasında da değilim. Hele bir de hobisi değil de işi bu olunca insanın, herhâlde kendi takıntılarını bir kenara bırakmak en doğrusudur. (Hobinizi işiniz yapın lafının gerçek bir zırva olduğunun güzel bir kanıtı)

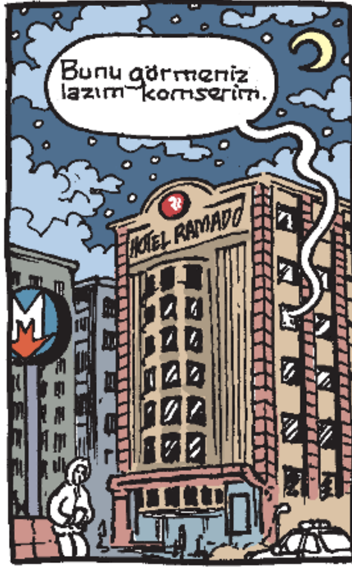
Ama Muhsin Bey için varsa yoksa geleneksel olandır. Köyden kaçıp yanına gelen Ali Nazik'e ısrarla türkü okutmaya çalışır, arabesk söylemesini yasaklar. Piyasaya değil de oğlunun düğününe türkücü seçiyor sanki. Değişime yersiz ve anlamsız gerekçelerle direnen ama kaybetmeye mahkum ve diğer Yavuz Turgul filmlerinde olduğu için kaybedecekse de "görkemli bir şekilde kaybeden" mağlup ama mağrur bir kahramandır Muhsin Bey. Sevdiği kadına açılamayan pısırıklığı bile geçmiş zamanın platonik büyüyen ve ancak tesadüflerle nihayete erebilen aşklarına göndermedir. Yaptığı işle takıntılarını birbirine karıştıran, geçmişi sadece güzel yanlarıyla hatırlayarak bir büyülü geçmiş, yeniyi de sadece hoşuna gitmeyen yanlarını görerek bir kabus olarak tanımlayan yaralı bir adamdır. Ha Turgul'un diğer filmleri de aynı konuyu işlemese ve bu geçmişi güzel (ve tamamen yanlış) hatırlayan kahramanlar bu filmlerde hep esas ve salt iyi karakter olmasa, bu bakış açısının bir eleştirisidir de diyebilirdik. Tabii her şeye rağmen her insanın en az iki yılda bir seyretmesi gereken bir filmdir bakın orası ayrı.

RAMADO OTELİNDE CİNAYET

BÖLÜM-I-

cihan kılıç

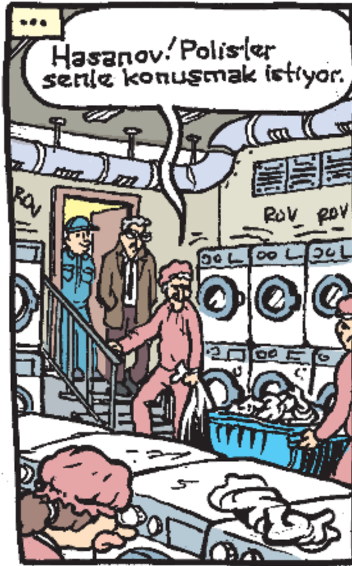

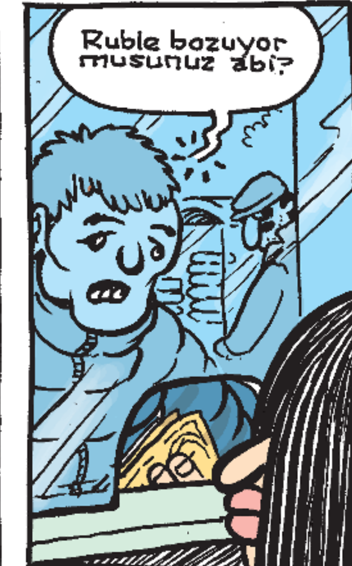

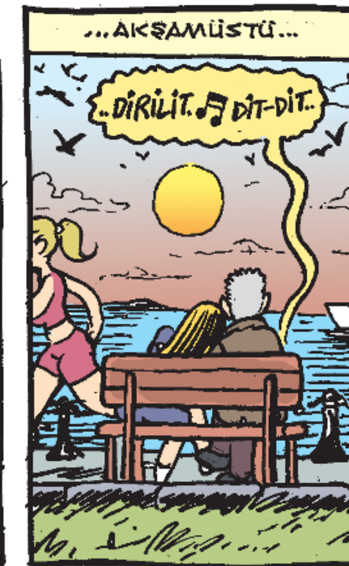

Haftaya devam edecek.

UĞURLAR OLSUN SÜLEYMAN YILDIZ

Çocukken de zehir gibiydi zekân Süleyman Abi. Vicdanın da gelişmişti. 'Vicdani zekâ' sahibi olmanın bütün güzellikleri ve tüm acıları, ömrüne işleyecekti…

Satranca yetenekliydin. Ailene satranç takımı aldıracak halin yoktu, kendi satranç tahtanı ve taşlarını, sokakta kendin yaptın. Hoyrat bir el, onları sobaya attığında içli içli ağladın ama bu seni satranca da, zekâya da daha çok bağladı…

Kuştepe'nin, gecekondu semtinin çocuğuydun. Çoğu semt ahalisi gibi Başiktaş taraftarıydın. Gençliğin, o eski, tribüne oturunca denizi gördüğün İnönü Stadı'nın çevresinde geçti. Beleştepe'den maç seyrettin, itiş kakış halindeki kalabalık izin verdikçe. Takım kazandığındaki sevincin, locada oturanlardan illa ki fazlaydı…

Neşeli direniş hissiyatın ve ince zekân, seni mizaha yöneltti. O kaotik yetmişlerde Gırgır'a esprici olarak girdin, sonradan efsane halini alacak Gırgır dergisine. Bambaşka bir efsane olan Mikrop mecmuasında mizahını iyice geliştirdin; mesleki tabirle, piştin. Tekrar Gırgır'a döndüğünde, dünyanın üçüncü büyük mizah dergisinin 'sorumlu' yazı işleri müdürüydün…

Gördüklerim içinde 'müdürlüğü' en iplemeyen müdürdün Süleyman Abi…

Müdürlük, amirlik, mevki, makam, rütbeler, etiketler zerre umrunda değildi. Sabahları uykularına hasret işçi çocukları görünce, içlenen adamdın. İki mesai arasında, bahtsız kara âşıkların derdini dinleyen, çareler arayıp teselli eden ince ruhlu kalenderdin. Heyecandan düzgün cümle kuramaz hale gelmiş amatör mizahçılara, kalpten bir alakayla ustalık, rehberlik, ağabeylik ettin…

Has maharetin, karikatür esprisi bulmaktı. Nice sarsıcı Gırgır kapağı, senin esprinle ve genellikle Ergün Gündüz ustanın çizgisiyle kitlelere ulaştı. Çift imzalı işlerin hakiki ustasıydın. 'Süleyman-Ergün' çift imzası, beynimize remzolmuş görüntüdür…

Sabahlama gecelerinin bağlantı adamıydın. Dikkatinin dağıldığını, neşeni kaybettiğini, sızlandığını hiç görmedim: Ve satrançta Oğuz Aral'ın rakibiydin. 'Makinalar beklerken' oyunu kesemediğiniz olurdu. Oyun konusunda pek hassas olan Oğuz Abi'nin müsabaka sıkışınca "Biraz ara verip çalışalım Süleyman!" dediğini keyifle anlatırdın.

Nice kez son denetlemeyi yaparken, her konuşma balonunu harf harf, tekrar tekrar okurken, 'dergiyi bağlarken' gördüm seni. Kendisinin olmadığı bir problemli haftayı, senin basiretinle atlattığınızda, "Seni ateşle sınadık" deyip, hakkını teslim edecekti Oğuz Abi…

Geçen zamanda basın, ufak ufak 'medya' halini aldı. Gerçekleri çarpıtan holding gazeteciliğine karşı mizah basınında eleştiri köşeleri mevcutken, sen bu eleştirel duruşu daha ileri taşıyarak 'Antimedya' dergisini çıkardın. Boyutları ufak tefek olmasına karşın, etkisi sağlam bir dergi oldu Antimedya. Tek başına çıkardığın bu mecmua, bu mesleği ne kadar sevdiğini dosta düşmana açıkça gösterdi Süleyman Abi…

İlk 'futbol mizahı' dergisi olan Yırtık Krampon'da ve ülkenin ilk özel radyosu olmakla kalmayıp, belki de dünyanın ilk mizah radyosu olan Genç Radyo'da yine senin emeğin, senin bakış açıların, senin imzan vardı…

Allah'ın rahmeti üzerine olsun Süleyman Yıldız ağabeyciğim… Nur içinde yat. Hepimizde olan hakkını helal edecek bir değerdin sen…

Vedat Özdemiroğlu / stand up / Beyoğlu Mis Sokak Hancı /
16 Ekim 2019 Çarşamba / 21.3
19 Ekim Cumartesi / 21.00 / Kadıköy Wall

vedatozdemiro@gmail.com

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Macera adı: TRUMP DEPREMİ

Tusun beni...

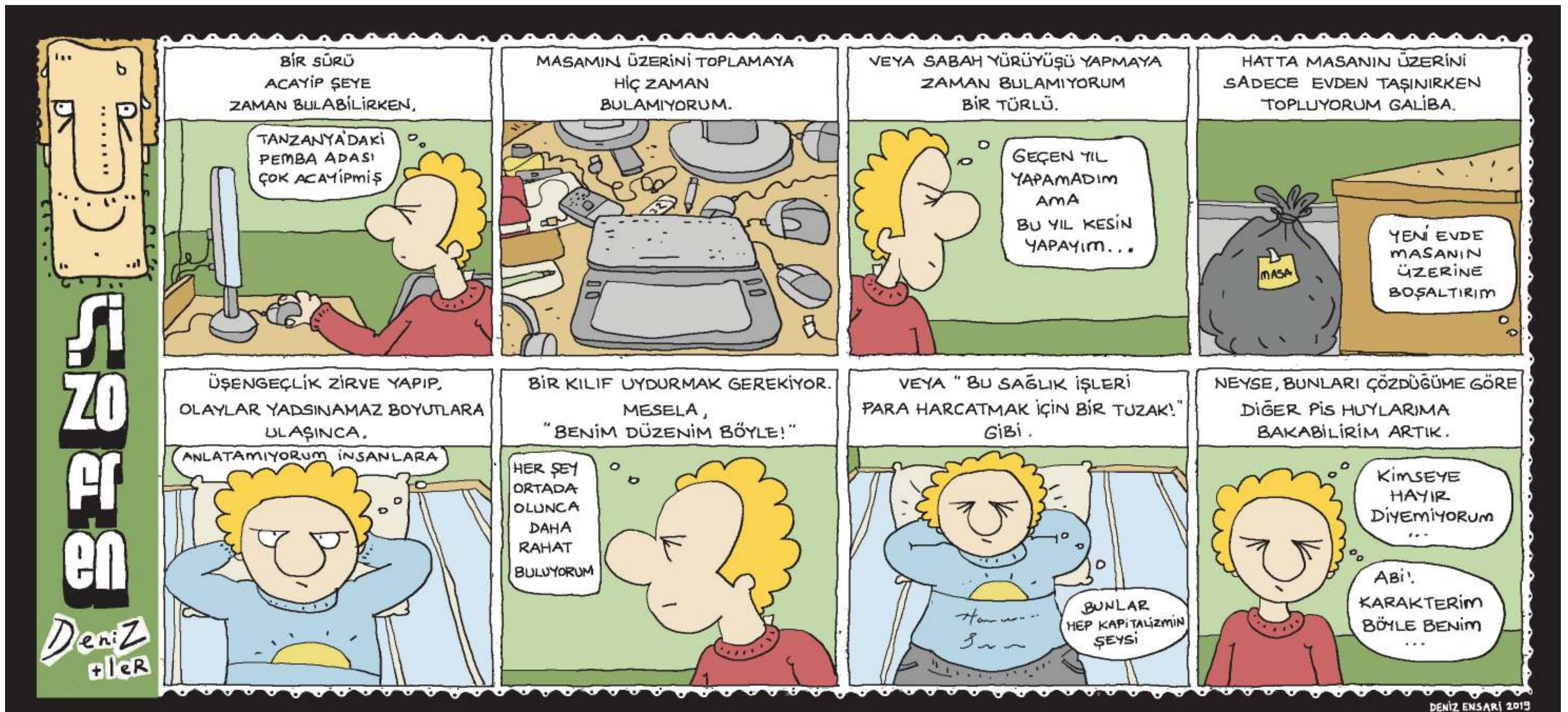
Bebeğimin titreyen elleriyle işaret ettiği noktaya baktım. Gözleri dehşetle büyümüştü; zihni milyonlarca yıl vahşi doğada hayatta kalmaya çalışmış, renkli kurbağadan bile çekinir hale gelmiş atalarımızdan bizlere kalan en değerli miras "kaç ya da savaş" moduna geçmişti. Atalarımız sapır sapır ölmüştü. Yırtıcının yemediğini mamut ezmişti, mamutun ayağının altından çekilmeyi akıl edeni renkli kurbağa zehirlemişti. Renkli kurbağadan zehirlenen "benim biraz başım ağrıyor, şuracığa uzanayım, beş dakika gözlerimi kapatayım, şekerim falan düşmüş olabilir, siz o sırada bedenime göz kulak olun, yırtıcı yemesin" diyerek uzandığı su kenarında dili dışarıda çirkin bir şekilde ölmüştü. Atalarımız dili şişmiş, cildi morarmış ölülerin etrafında dolaşmamaları gerektiğini çok acı şekilde öğrenmişlerdi. Ölünün yanında duran ölüyordu. Bu yüzden su kenarında şişik yatan ölü dostlarını suyun içine yuvarladılar. Burada durmasın, orada dursun diye düşündüler. Atalarımızı hayvanlar öldürüyordu, bitkiler öldürüyordu, başka insanlar öldürüyordu, insana benzeyen ama insan olmayan ara geçiş formları öldürüyordu. Bir çok insan taslağı vardı ve hangisinin insan olacağı henüz belirlenmemişti. İnsanlık zor beğenen bir müşteriye sunulan tasarım taslağı gibiydi. Henüz "insanlık_son.psd" dosyası oluşturulamamıştı. Hepsinin elinden kurtulanı cehalet öldürüyordu. Temiz su kaynağına yuvarlanan ölü arkadaşları suyu zehirlemişti, arkadaşlı sudan içen atalarımız da ölmüştü. Toksik ilişki kavramı gerçekti ve ölümcüldü. Keyfi yerinde, sağlıklı bir ev partisi düşünün. Herkes yerine alışmış, kanepede oturan oturduğu yeri ısıtmış, ayakta duran durduğu yeri doldurmuş, evin eşyasına karışmış, yabancı durmuyor. Öyle partilerde herkes evin eşyası gibi olur, eve girdiğinizde "ne kadar güzel ve zevkli döşenmiş, bu insanlar burada ne kadar güzel düşünülmüş" dersiniz. İşte o ev partisine gelen şişik dilli, cildi morarmış insanlar atalarımızın temiz su kaynağına yuvarladığı ölü arkadaşları gibi partinin kaynaklarını zehirler, partiye ölüm ve yıkım getirir. Müziğe bulaşır, müziği zehirler, muhabbete bulaşır, muhabbeti yenilmez içilmez hale getirir. Ev partisinde kendilerine bir yuva, ayakta duracak güvenli bir vaha bulmuş insanlar ya oldukları yerde içten içe ölürler ya da orayı terk etmek zorunda kalırlar. İşte tarih öncesi insanlık da acımasız bir ev partisi gibiydi. Sıkılmaya cesaret edenin anında öldüğü, devamlı bir evden başka eve taşınan ve bir türlü rahatlayamayan bir ev partisi.

Atalarımız.

Öldür.

Bebeğimin titreyen ellerle işaret ettiği noktaya baktım. Hayvan gibi bir hamam böceğini işaret ediyordu. Sen kaç bebeğim, ben savaşırım. Son bir kez "ÖLDÜR ONU!" diye haykırarak travmasını yaşamaya salona gitti. Eski türk filmlerinde küçücük çocuğun eline "düşmanlarımızı öldür, babanın kanını yerde bırakma, canımızı sıkanlara ateş aç, bak buradan mermi koyuyorsun, burayı düşmana doğrultuyorsun, burayı çekiyorsunve bum! Çok kolay..." diye hayvan gibi tüfek tutuşturan Fatma Girik tarzı bir çekiciliği oluyordu böyle zamanlarda.

Önce ellerimi belime koyarak hamam böceğine baktım. Bu da atalarımdan kalan bir tepkiydi tabi ki. Vücudumu olduğundan büyük göstererek düşmanıma gözdağı vermeye çalışıyordum. Sonra "ufacık böcek lan, niye şişiniyorum" diye hayıflanarak evin her yerine stratejik olarak dağılmış Uykusuz'lardan birini elime aldım, dürdüm. Şimdi artık düz insan değildim. Alet kullanmayı öğrenmiş, kemikten sopa yapmış bir mağara adamıydım. Çok ezildik, sıra bizde diye düşünerek hamam böceğine doğru yöneldim.

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Rüzgârsız günde/ Kendi isteyerek/
Düşüyor yaprak"
Nozawa Boncho /Japon Haiku ustası(1640/1714)

"İP VE ÇOCUK"

Dokuz yaşında bir çocuk. Elinde bir ip. Mezarlığa doğru yürüyor. Mezar taşları… Ağaçlar… Yeni nesil bir Türk korku filmi sahnesi değil. Sahiden oluyor. Gerçek.

Okulda "Suriyeli, Suriyeli …" diyorlarmış, öyle anlatıyor babası. "Yalandan kim ölmüş" sözü yalan işte. Ölünüyor. Yalan; birikmiş, maksatlı, programlı, hesaplı kitaplı yalan öldürüyor. Irkçılık, yabancı, mülteci düşmanlığı yalansız yürümez. Yürümedi. Açın "Kavgam" a bakın. Hep öyle olmuş. "İkea'da kuyrukta beklerken görmüş: devletin verdiği kartla istediklerini alıyorlarmış bunlar, devlet ödüyormuş hepsini… " "Bizim cebimizden…" O yalanları üretenler. Hesabınızın içinde bu da var mıydı: Küçük boy "çocuk tabutları?" Yalan söylememiş ama o yalanları, yalan olduklarını az buçuk sezmiş olduğu halde suskunlukla karşılamış olanlar; Şimdi konuşun bari. Tam zamanı. Susmayın.

Billie Holiday 1915-1959

Gereken tepki niye yok? Greta'nın "Çocukluğumu çaldınız" konuşmasına heyecanlanıp metni herkese gönderenler. Siz neredesiniz peki? Bakın bu da çok heyecan verici. Öyle böyle değil! "Çocukluğun çalınması" meselesinin içinde bir gram mecaz barındırmayan çeşidi işte; buyrun: Zirvesi. Fazlası var eksiği yok. Hem çocukluğu, hem gençliği… yaşlılığı maşlılığı hepsi birden… Vail'in çalınmış, sonra da gömülmüş, toprak altında çürümeye terkedilmiş çocukluğu. Sadece dokuz sene yaşayabildi. "İkea" vak'ası ve diğer yalanlar vızır vızır çoğaltılıp çoğaltılıp dört bir yana… Bana bile gelmişti. Ki bu sosyal medya işlerinin epey uzağında sayılırım. Vail'in kendini asmasıyla ilgili hiçbir şey gelmedi. O yok. Sessizlik. Ne bir infial, ne bir teessür… bir pişmanlık?… Tek bir satır. Her intihar kalanlara bir mesajdır; Bir tokat. Hepimize bir pay düşüyor. Elinde ipiyle yürüyen bir çocuk: ip atlamaya gidiyor olmalı. Yalnızca... Öyle değilse eğer. Orada herkes bir oranda suçludur. Herkesin tabağına bir görünmez kanlı et parçası yuvarlanıp düşer.

BİR ALINTI

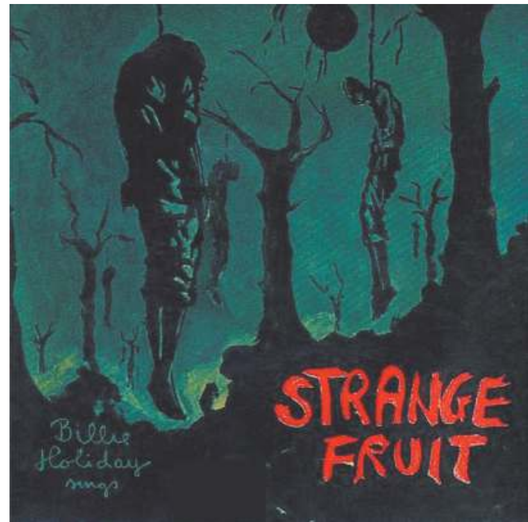
Yalan haberi fazla kurcalamadan yayanlar; Aman

Brice Parain 1897-1971

işin ciddiyetinin farkına varalım lütfen. Brice Parain ("Dil" üzerine yoğunlaşmış bir felsefeci) "Kelimeler dolu bir tabancadır" demişti. O deyişten yola çıkarak Sartre şöyle yazdı : "…konuştuğu an tetiğe asılmış demektir. (tweet atmak da aynı. Benim notum. E. E.) Susmak da elindedir, ama ateş etmeyi seçtiğine göre, bunun, bir çocuk gibi, gözlerini yumarak ve yalnızca patlama sesini dinlemek üzere, rasgele değil de, yetişkin bir adam gibi, hedef gözeterek yapılması gerekir" Nasıl ki bir yasa'yı bilmezden gelmeye hakkımız yoksa; "aa, bilmiyordum" diyemiyorsak, "…Aynı biçimde, yazarın görevi de hiç kimsenin dünyadan habersiz kalmamasını ve bu yüzden kendisinin suçsuz olduğunu ileri sürememesini sağlamaktır." (Tweet yazmak da başka bir şey değil bence) Büyük sorumluluk. Yazdıklarımızın adım adım yol açabileceklerini kılı kırk yara yara düşünmemiz gerekiyor. Hepimiz için öyle.

"STRANGE FRUIT/ TUHAF MEYVE"

Bir başka "ırkçılık kurbanı; asılmış insanlar" vak'asıyla ilgili bir ağıt bu. Bir şarkı; "Tuhaf Meyve" (Bizim Vail gibi kendilerini asmamışlar) Linç edildikten sonra, kavak ağaçlarına asılmış, orada" bir tuhaf meyve gibi salınan" dört siyahi genç. Onlar hakkında. Onların resimlerini gördükten yazmış Abel Meeropol 1937'de. *(Time dergisi tarafından yirminci yüzyılın şarkısı seçilmişti 1992 yılında)* Gelmiş geçmiş en içli sese sahip büyük (kendisi de her çeşit ırkçı aşağılanmalara, saldırılara maruz kalmış) Billie Holiday tarafından meşhur edildi." Güneydeki ağaçlar bir tuhaf meyve yüklü,(…) Güney rüzgarlarında salınan kara bedenler/ Kavak ağaçlarında asılı bu tuhaf meyve./ (…)tuhaf ve acı bir mahsul işte." Deniliyor şarkıda.

Bizim "tuhaf meyve"miz Vail'e, Allahtan rahmet, ailesine de sabırlar dilerken, (bu korkunç vesileyle) ırkçılığa, yabancı ve mülteci düşmanlığına karşı hassasiyetin artmasını umuyorum…

Jean-Paul Sartre 1905-1980

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

• FATİH SULTAN MEHMET'İN İKİ SANİYELİK MACERASI...

ÖZER AYDOĞAN

ADAMLAR

ANTİ KLİŞE TİMİ

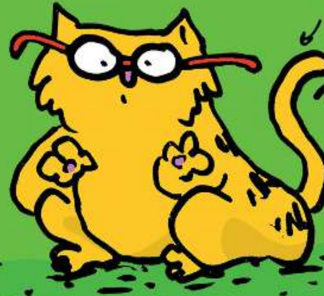

gizcengiz@icloud.com

BARBAROS ALTUĞ

Haftalık Mizah Dergisi | 9 Ekim 2019 | Sayı: 632

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM

En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT

sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet: MAKSUT, ORTAM'IN YAZDIĞI SENARYONUN KAHRAMANI BİR MÜLTECİ BAKKAL ÇIRAĞIDIR. AMA KENDİSİ SÜPER Bİ ELEMANDIR. MERAL'İ KENDİSİNE AŞIK ETMİŞ, VE ÜNLÜ YAZAR ARKADAŞLARIYLA TANIŞTIRMAK İÇİN BİR PARTİ DÜZENLEMİŞTİR. AMMA ELEMAN KOT, TİŞORT İLE VE ÇIRAK KİMLİĞİNDEN GOCUNMADAN BU BOHEM ORTAMA İŞTİRAK ETMİŞTİR

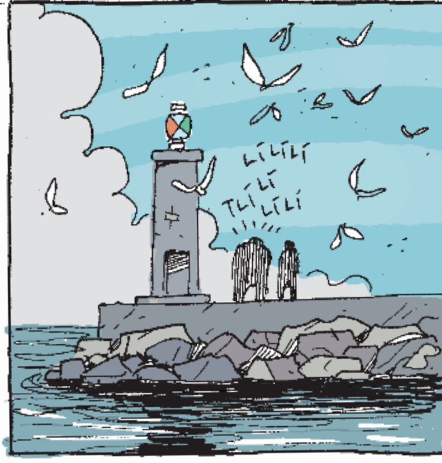

UYKUSUZ

16 EKİM ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/42 No: 633
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

münir'le
YAPAY ZEKA ÜZERİNE DERİN DÜŞÜNCELER, NEFESSİZ TESPİTLER ISLAK ANALİZLER...

LİLİLİ
TLİ LİLİ

ALO!
TÜRTEREKOMDAN DEV HEDİYE KAMPANYASI... YENİ YILA ÖZEL TÜ....

TÜLTELEKODAN ARIYOLAR. DEV HEDİYE VARMIŞ...
KAPAT. ROBOTTUR O KONUŞAN.

ROBOTU KOYUYOLAR TELEFONUN BAŞINA BÜTÜN GÜN HERKESİ ARIYO... EVLADIN YAPSA, AĞZINI YÜZÜNÜ KIRARSIN... AMA ARSIZ AMK ROBOTLARI... YAPAY ZEKA İŞLERİ BUNLAR..
YAPAY MI?

HERKES YAPAY ZEKA PEŞİNDE ARTIK... MİLLET TELEFONUYLA MUHABBET ETMEYE ÇALIŞIYO, SİRİYDİ ŞUYDU BUYDU HAYATIMIZI YAVAŞ YAVAŞ ELE GEÇİRİYOR YAPAY ZEKA.
ÇOK KÖTÜ.

AMA ÜZÜLME BEBEĞİM. ZAMANLA HERŞEY DÜZELECEK.
AMA. NASIL?

NASIL Kİ İNSANLAR YAPAY GIDADAN BIKIP ORGANİK GIDAYA DÖNDÜLER, İŞTE ÖYLE... KÖYDEN ODUN GETİRSEN ORGANİK DİYE KEMİRİRLER.. DOĞRU MU?
DOĞRU.

GÜN GELECEK YAPAY ZEKADAN DA SIKILACAKLAR... LANET EDECEKLER YAPAY ZEKAYA.

ORGANİK ZEKA PEŞİNE DÜŞECEKLER BU SEFER ORGANİK KÖY ZEKASI PAHA BİÇİLMEZ OLACAK... UFACIK Bİ KÖY ZEKASINA DOLARLARCA LİRA VERECEKLER... OOO EVET BEBEĞİM!..

TELEFONUNA MEMLEKETTE KÖYDEN İNDİRDİĞİN ORGANİK ZEKA APLİKASYONLARI, HER HAREKETİNİ TAKİP EDECEK... MİSAL KAKANI TUTUYOSUN, ANLAYACAK... NABZIN, VÜCUT SICAKLIĞIN, KAKA VAR ÜRPERİŞİN FİLANDAN TESPİT EDECEK.

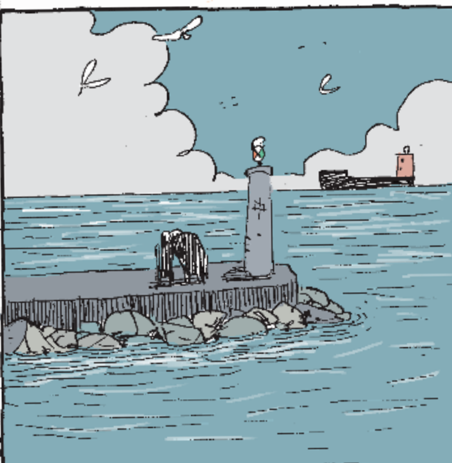

"Dİ-DİT" KAKANIZ VARDIR, KAKANI TUTMA, TUTMA, TUTMA... UYARICAK BİZİ VE ÇAT, GOGIL HARİTALARDAN DİBİNE SÇABİLECEĞİN TÜM AĞAÇLARI GÖSTERİCEK.

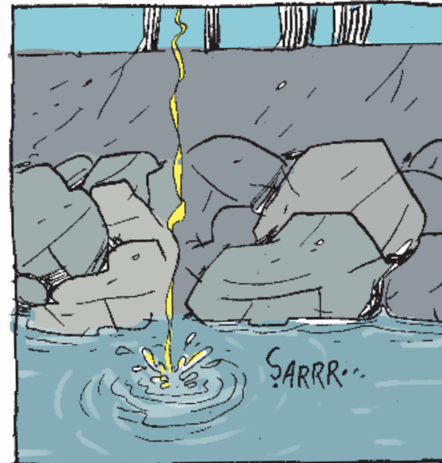

DÜŞÜN ŞEHRİN ORTA YERİNDESİN VE ÇOK KAKAN VAR... ORGANİK ZEKA NAVİGASYON ÇALIŞTIRIP SENİ EN GÜVENLİ YERE SÇIRTACAK... "400 metre sonra sağdan hafifçe sçınız.

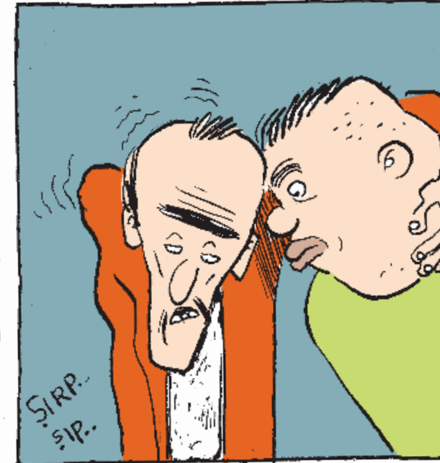

BU YAPAY ZEKALARLA DAHA ÇOK KAKAMIZI TUTARIZ... DAHA YOLUMUZ UZUN... KAH ALTIMIZA SÇACAZ KAH EVE YETİŞECEĞİZ.

AMA GÜN GELECEK İNSANOĞLU DİYECEK Kİ "ROBOTTA SKE SÜRÜLECEK AKIL OLSAYDI, ROBOT OLMAZDI" İŞTE O GÜN SAVAŞI KAZANDIĞIMIZ GÜN OLACAK...
İNŞALLAH!

PEKİ ACABA BU YAPAY Z
DUR DU DU DU.

ŞARRR...

SIRP..
SIP..

TAMAM. GİDELİM...

her şey olur

Suriye Milli Ordusu

Suriye Ümit Milli Ordusu

Türkiye Milli Basını

YPG YAPTI DI MI?

Finlandiya Milli Füzesi

TÜRKİYE'Yİ KINIYORUZ

Macaristan Milli Şefi

TÜRKİYE'Yİ KINAMIYORUZ

BM Milli Marşı

DERİNDEN KAYGI-LIYIZ

Işid Milli Bayramı

Rusya Milli Sporu

İran Milli Dansı

Almanya Milli İstihbaratı

Bİ UÇUP BAKALIM NELER OLUYO

ABD Milli Kahramanı

İÇ SAVAŞTA KÜRTLER YOKTU

MİLLİ APOLET FABRİKAMIZ AÇILDI, ÜRETİME BAŞLADIK...

GÖÇMEN-400

YAPTIRIMLAR BİZE KENDİ SİLAHIMIZI YAPMA İMKANI VERDİ...

cem din len miş

@kaansezyum

Oturan sığır

Boş boş oturmanın da bir adabı var. Son birkaç aydır, hatta bir yıldır filan bir kafalardayım hiç sormayın. Neyse kafaları kurtarmak için önce bisiklete bineyim dedim ama insanımız ve turistimiz özellikle bisiklet yolu, yaya yolu, ya da en basitinden yol gibi bir kavramı bilemediği için işler zorlaştı. Bisiklete binerken de sürekli 'Nereden kim çarpacak şimdi bana?' diye tedirgin olarak kullanmak pek keyifli değil. Bir de yeni scooterlar çıktı şimdi. Herkes biniyor, binen de bilen de, bilmeyen de. Ortalık iyice ana baba yerine döndü. Arabalara, insanlara, bisikletlere hatta hayvanlara bile çarpabiliyorlar. Bir de tamamen rastlantısal kullandıklarından ne olacağı da belli değil. Aniden üzerinize çıkma ihtimali sürekli online... Neyse ya madem bisiklet işi yaş, o zaman ben de koşayım dedim. Önce tempolu yürümeyle giriştim ortama, sonra amele gibi koşmaya başladım. Koştukça da hoşuma gitmeye başladı.

Akşamları belli bir saatten sonra alkol almaya özen gösteriyorum. Genelde insaı iyi de hissettiriyor bazen. Moral bozukluğuna filan iyi geliyor sanki. Ama şişelerin üzerinde yazan 'Alkol dostunuz değildir' lafı o kadar doğru ki. Çünkü paso senin paranı harcıyor, hiçbir zaman bi şey ısmarlamıyor, ertesi gün yardımcı olmuyor. Sabah kafan yokuş yukarı park etmiş kum yüklü kamyon gibiyken de bir el atmıyor. Ne zaman ki cüzdanın ve bardağın dolu, o zaman yüzüne gülümsüyor alkol.

Ülkede içmek de zor iş. Kimseye önermiyorum. Her gün 4 bira içsen, su anda günde 60 lira filan ediyor. Bu da evde içtiğin zaman. Sokakta içmeye kalksan bambaşka saplaytıd. Zaten içtiğin her bardağın yarısından fazlasını vergisever büyük abbe alıyor. İçtiğin içkinin vergisinin içkinin kendisinden fazla olması da insana koyuyor ister istemez. Yani bu nasıl haraççılıktır bilinmez. Tabii sadece alkol değil, elektriğe de son bir yılda %60'ın üzerinde zam geldi. Ülke batmıyor bir türlü. Zama da zam geliyor zamanı gelince memlekette. Sonuçta bir noktada amir çıkıp 'Bi böbreeniz benim ulan' dese, kim ne diyebilir? Hele şimdiki gibi bir ortam da varsa, hop tüm memleket böbrekleri verir, bizim o verdiğimiz böbrekleri de yurt dışına satarız, parasıyla geçiş garantili köprü yaptırıp, yine geçmediğimiz araçları da içimize alırız...

Neyse ya, her gece zıkkımlanmaya gittiğim bir yer var, artık müdavimi oldum. Çalışanlarla tanıştık, arkadaş olduk. Geceleri evde kendimi yalnız hissettikçe hem çıkıyorum yürüyüş yapıyorum, yürüyüşün sonrasında da arkadaşlarımla karşılaşıyorum. Bir iki üç derken dört ya da beş birada masadan kalkıp evin yolunu tutuyorum. Evde de kediyle oynama, İsitiklal Marşı ve yatış.

Geçen gece oturuyoruz, köme gelmiş Antep'ten, ondan götürdüm çocuklara yesinler diye. Köme muhabbeti yaparken yan masaya iki eleman oturdu. Yaşlar 50'li... Alkollüyüz zaten bakışlarıyla masaya yerleştiler. Yalnız elemanın elinde kutu bira var. Dükkandan bir kız gidip 'Yalnız dışarıdan içkiyle oturmanız doğru olmaz' dedi. Elemanlar 'Ya ne var yoğğğ' şeklinde cevap verince işlerin kıllanacağını anladım. Başka bir arkadaş gitti denyolarla konuşmaya çalışıyor. Elemanlar alkollü, laf anlamıyor, anlasa da artizlik peşinde. Ben burada bunu içerim, ben buranın çocuğuyum gibi laflar ediyor. Bir noktada bu laflar da bitti direkt küfre geçtiler. Ana avrat karışık kokteyl küfür ediyor eleman. Bizim arkadaş elleri arkasında 'Tamam abi yaparsın ama önce şu birayı alalım bardağa koyalım' diye yardımcı olmaya çalışıyor. Bu esnada çalışan başka bir genç arkadaş daha geldi arkadan ekibi dinliyor. Ekipteki kısa boylu, ilk elemanın cüssesinden ürkmüş olacak, yeni gelen genci önce ittirip, sonra da çocuğa bir tokat atıyor... Haydaaaa! Çocuk da genç yasladı elemana bir tane. Sonra işler uzadı. Polisler geldi, görüntüler izlenildi. Her şey ortadaydı, arada çocukların üzerine giden sığır beylere 'Abi naapıyorsunuz, kaç yaşında adamsınız' derken bana da bir tane eklediler. Neyse ki Volverin gibiyim. Bi şey olmuyor bana ama şimdilik...

Kendinize iyi bakın, mevzulardan uzak durun. Çıkarsa da ortamı anında terk edin. Herkes mevzu çıktığında ortamı terk etse sadece sığırlar kalır. Sığırlar da sığırca sığırlığa devam eder.

nisan hakan

DEPREM OLUYO KIZ İNSENE AŞAĞI!..
KARGO BEKLİYO-RUM!.

BU BÖLÜME ÇOCUKLARIN GİRMESİ YASAK!..
NİYEYMİŞ O?..
ÇÜNKÜ ÇOCUKLAR SAĞI SOLU ELLER, HER YERE GİRİP ÇIKAR, MİKROP YUVASIDIRLAR, BİR LAĞIM FARESİ GİBİ...
ABARTMAYIN BİŞİY OLMAZ!. YÜRÜ!.
KADIN DOĞUM SERVİSİ

BAYAN LÜTFEN AMA!
KADIN DOĞUM SERVİSİ
FASSS!
SELTOX

DUL MUSUNUZ?..
GEL LAN BURAYA!..

Orhan yeni yazacağı korku romanına ilham bulmak için perili bir eve taşınır...

HEP YENİLDİN, OLSUN YİNE DENE, YİNE YENİL... DAHA İYİ YENİL!.
PERÇ!..

O DA ŞU AN BENİ DÜŞÜNÜYOR MUDUR?
AYÇA, ŞEYMA, MELİKE, GONCA, TUĞÇE, AYÇA TUĞÇE, SEVİM..
SEKS, TUĞÇE, SEKS TUĞÇE...
PELİN...

Orhan şimdi Allah'a daha yakın...

YILLAR İÇİNDE GÜZELLİK KRİTERLERİMİZ NASIL DA DEĞİŞİYOR DEĞİL Mİ ALİ ABİ?..
ABİ?

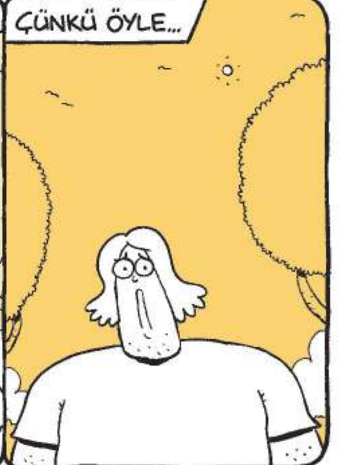

KİMSE İZLEMİYORMUŞ GİBİ DANS ET...

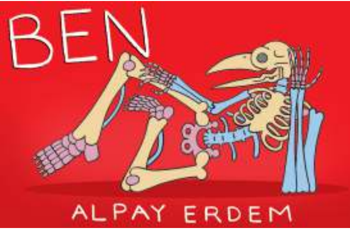

KİMSE DİNLEMİYORMUŞ GİBİ ŞARKI SÖYLE...

OF OLM KARŞIYA TAŞ GİBİ Bİ MANİTA TAŞINMIŞ LAN!..
KARISIYIM...

GEÇ KALDIM HEMEN ÇIKMAM LAZIM...
Bİ ŞEYİ UNUTMA-DIN MI?
YEAH
YEAH
GUF
GUF
GUF GUF!..
HARDER HARDER!

KİMSENİN S.KİNDE DEĞİLMİŞSİN GİBİ YAŞA...
NE?

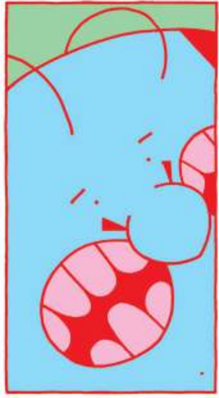

ÇÜNKÜ ÖYLE...

æ Merhaba.

æ Zeynep adlı arkadaşım anlattı. İzmir'den akraba ziyareti için Zonguldak'a gitmiş. Bir gece arkadaşında kalmış Zonguldak'ta. Tüm eşyalarını, pijamasını çamaşırını, cüzdanını ve bilumum neyi var neyi yoksa küçük bir sırt çantasına tıkıştırmış. Ertesi gün dolmuşa binmiş, şehir merkezine doğru gidiyormuş. Dolmuştan inerken bir yandan da parayı çıkarmaya çalışıyormuş. Çantasından para çıkarmaya çalışırken, bir yerlere sıkıştırdığı, kullanılmış donu fırlayıvermiş. Vites kolu dibinde öyle duruyormuş donu. Dolmuşta ne kadar insan varsa dona bakıyorlarmış. O anki panikle bulabildiği kadar parayı atmış ortaya, dolmuştan inmiş. Donu da bırakmış orada. "Umarım dolmuş şöförü atmıştır o donu" diye de anlatıyor böyle.

æ Aslında uzun zamandır bu konu hakkında yazmak istiyordum, bugüne şeymiş. "Neymiş?" "Şeymiş işte." Shameless'mış. Kıç yıkamak ve yıkamamak üzerine konuşmak istiyorum. "G.tlerini yıkamıyorlar" dediklerimiz var ya, belki de doğrusunu yapıyorlardır, bunu hiç düşündük mü acaba. G.tlerini yıkamıyorlar belki ama güzeelce de siliyorlar, silmiyorlarsa, onu da yapmıyorlarsa, e artık biraz ayıp ediyorlar. Yıllar yılı g.t sile sile ustalaşmışlardır, ben size bunu böyle söyleyeyim. Sen ben silemeyiz öyle. Şimdi silmeye kalksak, yirmi senemizi vermemiz lazım ki anca bir kabul edilebilir bir noktaya gelelim. Ne diyordum. Ne bileyim, bir şeyler diyordum da, dur bakalım ne diyordum. Bir kere elleriyle b.klarını ellemiyorlar, hiç böyle düşündük mü. Oralarını karıştırmıyorlar. Sonra ard yıkama musluğundan gelen su kakayla temas edip sağa sola sıçramıyor. Pislik yani aslında g.t yıkamak ben size bunu böyle söyleyeyim. Bir g.t yıkadıktan sonra koca tuvaleti de yıkamak gerekiyor aslında madem o kadar hijyensen. Sonra kakalı ellerini en az iki, en çok üç kere yıkıyorsun. Su israfı dev. O kakalı elleri yıkarken de lavaboya pislik akıyor aslında. Aslında düşününce bir g.t yıkama, evin anasını s.kiyor nokta net. Yemin ediyorum bak. Tersten düşünmek lazım bazı şeyleri de. Sonra tuvaletlerimizdeki o çirkin musluk. Yeryüzünün en çirkin ve mikrobik musluğu olabilirsin ard yıkama musluğu. İnsanın gerçekten midesini bulandırıyorsun. Avrupalı tuvaletlerde yoksun, İslam ülkelerinin bir çoğunda ise hortuma evrilmişsin. O da çok acayip. Ard yıkama hortumu. Hortumu görünce halimize bir şükrettim, şükretmedim değil. Hortum ne ya. Düşünsene, senden önceki kişi, o hortumu eline aldı, ard yıkadı, şimdi sıra sende. Gerçekten çok korkunç. Velhasılıkelam, bu konuyu da çok da uzatmak istemiyorum, ama yazmasam da olmazdı, bu hafta yazmasam haftaya yazacaktım, olmadı daha sonra yazacaktım, ama bir şekilde yazacaktım, yazdım da kurtuldum, iyi oldu, ne diyordum, hah, şunu diyordum, bu meseleyi bir düşünelim bence. Ard yıkamayı bırakalım, en azından bir süre deneyelim. Belki de doğrusu budur. Yirmi sene içinde de bir noktaya geliriz. Ay lav yu sevgili okur, du yu lav mi, yes ay du sevgili okur.

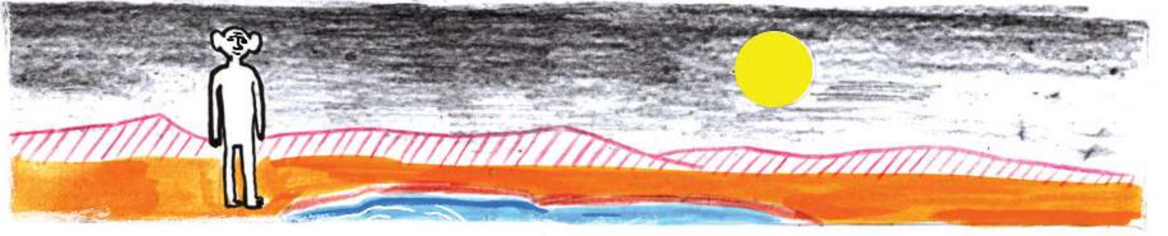

æ Biraz önce kuzenim geldi yine eve. Gelemeyesice. Gelen kanalları kurusun, o olsun. "Alpay'cım" dedi. Dedim "söyle". "Ne acayip insanlar var şu hayatta" dedi. "Alla Allaa" dedim. "Ne o, beğenemedin mi dediğimi" dedi. Dedim "beğenemedim, nesini beğeneceğim acaba senin şu dediğinin şu anda" dedim. "Ne bileyim, bir keresinde bir arkadaşımdan bir iyilik istemiştim, seninle o kadar yakın değiliz demişti bana" dedi. "Ee" dedim. "Bir de laflar çakmıştı kendince, halbuki daha önceleri o benden bir güzellik istediğinde hemen yerine getirmiştim, hiç dememiştim ki yakın değiliz, yakın olmak ne demek zaten" dedi. "Dediklerinden hiçbir şey anlamadım ama üzmüş galiba seni" dedim. "Ya ondan değil de, insanları anlamak gerçekten çok zor" dedi. Güvercinlerimi gördü sonra balkonda. "Ne güzel güvercinler bunlar" dedi. "Güzeller tabii" dedim. "Güzeller tabii" dedi o da. "Gideyim ben öyleyse" dedi, gitti. Genelde kuzenimin ziyaretlerinden pek bir şey anlamazdım, bu kez hiçbir şey anlamadım. Bir derdi var ama sanırım giriş yaptı mevzuya. Bombayı bir dahaki gelişine saklıyor sanırım. Bekliyoruz bakalım, hadi öyle olsun bakalım. Bakalım.

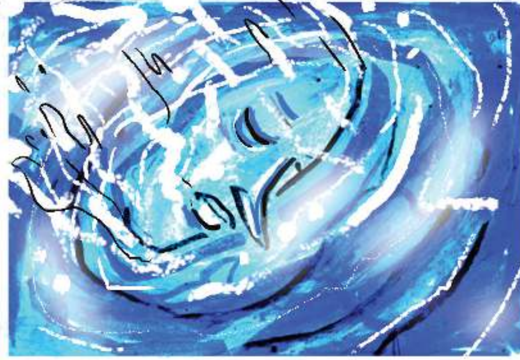
æ Bu arada güvercinlerim alıştı artık. Gerçi biri gitti ama olsun. Gelir bence. Altı güvercinim var. Gideni de sayıyorum. Gelecek çünkü bence. Her birinin adı var. Özel kümes sipariş ettim, her birinin odası var, çok mutlular. Kümesleri her zaman çok temiz, kendileri pirüpak. Ve alışsınlar diye de hiçbirinin kanadını bantlamadım. Hatta aynı gün altısını birden saldım, altısı birden geri döndü. Gerçi biri gitti daha sonra da, o niye gitti hiç anlamadım. Gelecek ama bence yine. İki haftadır da kümeslerinin kapısı açık. Sabah gidip akşam geliyorlar. Gerçi biri gelmiyor üç gündür ama gelir bence. Gelecek yani bence. Niye gitti ki zaten. Hem de Karbeyaz gitti. Bütün bu olayların müsebbibi gitti. Çünkü önce Karbeyaz geldi. Aklımda yoktu böyle kümes mümes yapmak. Birkaç gün bakıp sonra verecektim uygun bir güvercinciye kendisini. Veremedim. Veremediğim gibi de sonra diğerleri geldi. Şimdi diğerleri duruyor, o gitti. Düşündükçe kafayı yiyeceğim. Ama gelecek bence.

æ Hoşça kal.

"KOP GEL GÜL GİT"
18 Ekim Cuma / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 21.45 / bilgi: 0212 327 72 00 **(istanbul komedi festivali)**
26 Ekim Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49

RAMADO OTELİNDE CİNAYET: Bölüm-2

[ÖZET: İhtiyaç duyduğu tüm delilleri toplayıp araştırmasını tamamladığına inanan komiser, otel sakinlerini lobiye çağırır...]

Yine de planınızı sakince uyguladınız, çünkü o saçları istiyordunuz... Odaya sessizce girmek ve delilleri yok etmek için temizlikçiye biraz para bayılmanız gerekti.

Eğer Hasanov paraları bozdurmak için acele etmeseydi belki de paçayı sıyıracaktınız.

Ne yani bahşiş vermiş olamaz mıyım?

ODASINDA BULDUĞUMUZ BİR MİLYON RUBLE BAHŞİŞSE OLDUKÇA CÖMERT BİRİSİNİZ BAY VASİLİ...

ПОШЁЛ ВОН!

SVISSSss

IIAĞH!

Ağır ol babalık ...

TCK 91/1 ve 81. maddeleri uyarınca organ ticareti ve cinayetten tutuklusun!..

ÇKRT

ÇKRT!

Saç organ değildir.

BANA GÖRE KEL KALMIŞ BİRİ SAKAT KALMIŞ BİRİ İLE EŞDEĞERDİR.

VE KORUNMAYA MUHTAÇTIR ÖZELLİKLE SENİN GİBİ CANAVARLARDAN.

ÖNCE HASTANEYE GÖTÜRÜN SAÇLARI ALSINLAR, BURDAKİ DİĞER KARDEŞLERİMİZE DAĞITALIM... SONRA DA SAVCILIĞA GÖTÜRÜN İFADESİNİ ALSINLAR.

ŞÜKRAAN MAAŞALLAH

KOMSERİM

YALLAH SEYDİİİ.

Sivrisinekler 17. kata kadar çıkabiliyormuş ...

Serkan evine git bi duş al, kendine bi içki doldur ve gevşe ...

ÇÜNKÜ BEN ÖYLE YAPACAĞIM.

sivri sinek çıkar

Sana ne lan yavşak ne istiyosam yaparım.

Benim Sinemalarım (senin sinemaların canım) 8: Sultan: Peki ya Asiye, peki ya Bahattin?

Geçen hafta Yavuz Turgul sinemasında eski yeni çatışması üzerine yazdıklarım elbette kimilerini kızdırdı ama şimdi eğri oturup doğru konuşalım, Yavuz Turgul'u ne kadar eleştirsem de bu sinemamıza damgasını vuran en önemli filmlerde imzası olduğu gerçeğini değiştirmiyor. Zaten ben de dikkat ederseniz Ümit Efekan'ın (o zamanlar daha Küçük Emrah'ı oynattığı) Zavallılar filmini irdelemiyorum. Ha irdelesem irdelerim ama o filmde kafamı karıştıran tek şey, Emrah'ın annesini oynayan Oya Aydoğan'ın, temizliğe gittiği evdeki oğlanla yattıktan sonra bindiği arabadaki direksiyonun sağ tarafta olması. Yani netice itibariyle burada sözünü etmeye değer filmleri irdeliyoruz ve Yavuz Turgul ağabeyimiz de sözünü etmeye değer filmlerin önemli bir kısmına ama yönetmen ama senarist olarak imza attığına göre burada onu konuk etmem gayet doğal.

Yavuz Turgul'un senaryosunu yazdığı bir başka Yeşilçam klasiği de başrollerde Türkan Şoray ve Bulut Aras'la Sultan. Dönemin filmlerine hâkim olan tavırlar, Sultan filmi sadece merkeze koyduğu kahramanların hikâyesini anlatmaz, onların etrafındaki dünya ve zamanın ruhunu da yansıtabildiği kadar yansıtır. Yine bir gecekondu mahallesi, bir kısmı proletarya, bir kısmı lümpen proleterya çeşit çeşit insanlar. Grevde sendikanın verdiği yarım maaşla idare etmeye çalışan işçiler, başka bir yetkinliği olmadığı için Tarabya'daki, Bebek'teki zengin evlerine temizliğe giden kadınlar, susuzluk, düzensizlik...

Sinemamızın gerçek yüzakı İhsan Yüce ağabeyimizin canlandırdığı sahtekar muhtarın dalaveresiyle gecekondu mahallesi son günlerini yaşamaktadır. (Gerçi pek bir dalavere de yok, adamlar hemen her zamanki gibi tapulu mallarını istimlak ediyorlar, bu gecekondu istimlakı filmlerinde Yedi Bela Hüsnü dışında pek bir dalavere yok, Yedi Bela Hüsnü'de biliyorsunuz Malik Bey bir alavereyle tapuları üzerine geçirmişti) Ama mahallelinin elbette bundan haberi yoktur ve dertleri genelde parasızlık, işsizlik özelde ise kirli bir aşk hikayesidir. Mahallenin piji tabir edebileceğimiz bir kişilik olan Bulut Aras, söylenenlere göre savruk bir cinsel yaşam süren, bu esnada da insanları evlenme vaadiyle kandırmakta beis görmeyen bir ittir. Kendisi mahallenin ve bu filmde kendi filmografisinin en güzellerinden olan Türkan Şoray'a göz koyar ama Türkan Şoray "evlenmeden olmaz," demektedir ki kendi bedeni kendi kararı bize sadece bunu sosyal normalara bu derece boyun eğmesinin doğru olmadığı şeklinde eleştirmek düşer, ötesine karışamayız.

Emrah'ın annesi Oya Aydoğan Londra'da temizlikten dönerken

Ama mahallenin güzeli Türkan Şoray'a yani Sultan'a talip olan başka birisi de vardır: Mahallenin sakar bakkalı Bahattin. Halbuki daha geçen yıl Selvi Boylum Al Yazmalım filminde mantığının sesini dinleyen Türkan Şoray bu kez işi gücü olan, sevimli, besbelli ki sadık bir koca olmayı vaadeden Bahattin'le değil Bulut Aras'la nişanlanır. Daha doğrusu o öyle zanneder zira Bulut Aras evlilik için başvurdukları yalanıyla Sultan'ın koynuna girmiştir bile. Daha sonra aldatıldığını öğrenen Sultan yedekte beklettiği Bahattin'le evlenmek ister ama Bahattin aklı başında bir insan olarak tehditler karşısında geri adım atar. İşin içine polis girdikten sonra Sultan'la evlenebileceğini düşünür ama kendisi Sultan için sadece bir intikam aracıdır. Bulut Aras cephesinin collateral damage'ı da elbette Ayse Kemikoglu'nun canlandırdığı Asiye'ye patlar. Sultan'ın intikam taktiğiyle deliye dönen Bulut Aras Sultan'la nasıl evlenebileceği konusunda akıl almak için yıllardır oyaladığı, duygularıyla oynadığı ve filmin en asil kadını olan Asiye'ye gider. Asiye kan içer, kızılcık şerbeti içtim der ve akıl verir falan filan.

Hepiniz elli kere seyrettiğiniz için sonunu biliyorsunuz: Kader ağlarını örer, mahalle büyük emlak spekülatörlerinin eline geçer, mahalleli başka bir yere (yine boğaza hâkim bir tepeye ama halbuki o yıllarda gecekondular artık Sarıgazi'ye kadar uzanmıştı) yeni bir gecekondu mahallesi kurmak üzere yola çıkar. Filmin sonunda bizi bir kavuşma sahnesi beklemektedir ya, kimse Bahattin'e, Asiye'ye, bu kirli aşkın masum kurbanlarına ne olduğunu bize anlatmayı aklına getirmez.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Aşıkta keder neyler / Gam halk-ı cihanındır."
- Şeyh Galip

• Talimhane'de tiyatroya gitmek için taksiye bindim aylar önce... Şoför "Parti mi var abi?" diye sordu... Durduk yerde... "Yok, arkadaşların oyunu var" dedim... "Parti mi var?" diye gene sordu... "Yok..." Akabinde bi baktım, bana iki sahte yirmilik vermiş dallangaç!.. Bi de vicdanını rahatlatmak için parti deyip duruyo... Sanki partiye gideni kazıklamak sevap gibi!..

• Peki, Banu Alkan'ın katıldığı canlı yayını, taksi durağından arayıp "Banu hanım, birikmiş taksi borcunuzu ödeyin artık, ayıp oluyo" demeleri...

• Bi arkadaşım taksiye binmiş bi zaman, "Serencebey'e gidicez, biliyo musunuz?" diye sormuş, taksici "Bilmiyorum ama empoze ederseniz gideriz" demiş... Yol boyu semt empoze etmek...

• Bi taksici de, yaşlıca bi meslektaşının başına geleni anlattı... İki genç kız binmiş taksiye, "İstanbul'a yeni geldik, kalacak yerimiz de yok" demişler... Eşini memlekete gönderen taksici, her ne düşündüyse "Buyrun, bizim ev müsait, bizde kalın" demiş... Kızlar kabul etmiş... Eve gittiklerinde çay demlemişler, adam bi bardak çayı takiben bayılmış... Nasıl etkili bi ilaçsa koydukları, üçdört gün baygın kalmış... O süre içinde kızlar evde kalmışlar, adam ayıldığında yiyip içtiklerinden anlamış... Ekstra bişey de çalmamışlar, sadece evde kalmışlar... Ne saçma bi kayıp zamandır...

• Gençten bi çocuk, taksiciye "Abi, para evde, alıp getireyim" demiş, inmiş... Bekle, bekle, yok... "Kolpa açtı galiba, apartmanın arka kapısından çıktı gitti" diye düşünmüş, çekip uzamış... Aylar sonra o çocuk, gelip durağında bulmuş taksiciyi... "Abi, ister inan ister inanma, paranı getirmeden önce çiş yapmak için banyoya gittim, ayağım kaydı, kafamı küvete çarptım, saatlerce öyle yatmışım" demiş, borcunu ödemiş... "İnandım vallaha, ne diye böyle yalan söylesin ki" dedi adam...

• Saba Tümer'e konuk olduğumda "Ehliyetim yok benim" dedim, "Aa, benim de yok" dedi, "Bi gün taksiye binelim mi beraber" dedim, güldü, "Tamam" dedi...

• Taksi olmayan sarı araba, neyin peşindesin?..

• Yıllar önce bi taksici tuhaf bişey anlattı. Semtinden çarşaflı bi kadın binmiş taksiye. İki sokak sonra, kadın çarşafı çıkarıp, saçlarını düzeltmiş. "Hemmen gerisin geri muhitine geri götürdüm" diye anlattı. "Niye karıştın ki, takılsaydı kafana göre" dedim. "Benim arabamda öyle şey olmaz!" dedi...

• Sevgili Birol Özdemir hatırlattı, taksisine bindiğimiz adam "Bu sokakta boğazınızı kesiverirler ha!" dedi, "Nasıl laf o ya" dedim, "Keserler, keserler, dikkat edin!" deyip, bi de güldü. Allah'ım, sana bırakıyorum...

• Takside arkaya oturup, koltuğu öne almak için taksici eğilip mandala basıyo da sen de arkadan ittiriyosun ya: Nesneye karşı komik işbirliği!

• Geçen gün, bi buluşmaya geç kalmam geç kalıp "Taksideyim" diye aramam, buluşma saatinin sarktığını öğrenince "Tamam o zaman Taksim'deyim ben" diye u dönüşü yapmam, yaya halimle...

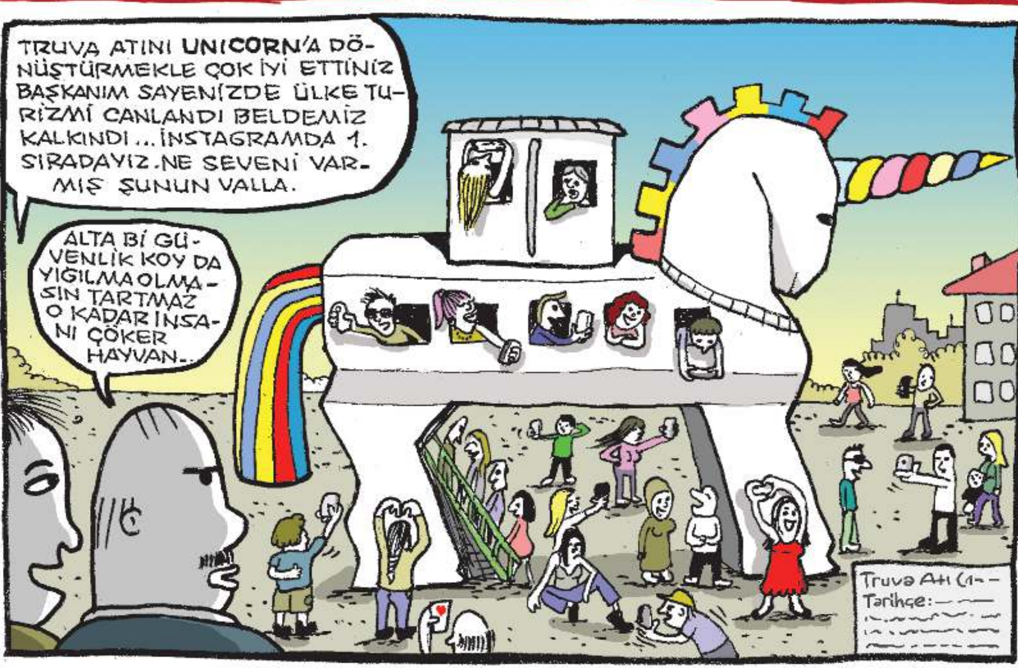
• Arkadaşlarım taksiye binmişler, taksici "Formula 1 pilotuyum" demiş. Bi sessizlik olmuş. "Aynı zamanda Flash TV'de köçeğim" demiş. Daha da sessizlik olmamış...

• Taksiden inenle, aynı taksiye hemen binen arasında çok kısa, tuhaf bi yakınlaşma oluyo mu, oluyo...

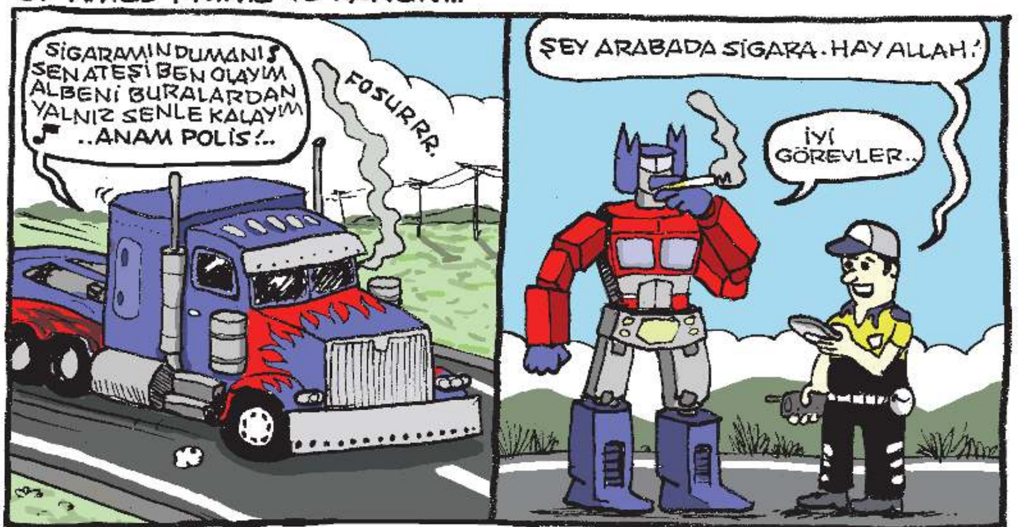
Vedat Özdemiroğlu / stand up
19 Ekim Cumartesi / 21.00 / Kadıköy Wall

vedatozdemiro@gmail.com

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Macera adı: Toparlar.

MINA KOYYİM BİRA ALMAYA GİTTİ BİRA OLDU... Bİ FİLM İZLİYCEZ ZEHRETTİ SİKOLAÇ...
ÇKRT ÇKRT HALO!
HADİ GEL.

BAKKALA SEKİZ BİRA DEDİM İÇMEK İÇİN Mİ DİYE SORDU. BEN DE YOK YA YATMADAN ENSEME DAYIYORUM GÜZEL UYUTUYO DEDİM.
TITITITI KOMİKMİŞ.
SABAHTA SICAK SICAK İÇİYORUM DEDİM.

İLK BİR İNANIR GİBİ OLDU SONRA GÜLDÜ İYİCE ENİŞTE GİBİ OLDUK AMK.
HADİ BAŞLAT ŞUNU DA İZLİYELİM.
HAY HAY.

YAMAN GIYBET VAR, BİZİM ÇİĞDEM VAJİNA ESTETİĞİ YAPTIRIYORMUŞ!
ÖFF BANA NE AMK...
NİYE LA FAYDASIZ BİR HAREKET Mİ?
FAYDASIZ TABİ EN UYUZ OLDUĞUM ŞEYLERDEN BİRİ.
NEDEN?

SIRF ERKEKLERİN GÜZELLİK DAYATMASI YÜZÜNDEN VAJİNA DUDAKLARINI KESTİRİP İÇE DOĞRU DİKTİRMEK BENİ BOZAR, EGEMENLİĞİNİZ BATSIN...
BELKİ YAŞLANINCA TOPARLATILIR.
O NE LAN ÖYLE 2500 KM BAKIMI GİBİ...

HARBİDEN TOPARLATMAK FALAN PİS GELDİ BİRDEN, ŞŞT ERKEKLER KADINLARLA KONUŞARAK BAŞA ÇIKAMADIĞINDAN MI ŞİDDET UYGULUYOR SENCE...

MINA KODUĞUM MANTIKSIZLIKLARINDAN BAŞA ÇIKAMIYOLAR, KENDİLERİYLE YÜZLEŞİNCE DE DELLENİYORLAR.
MESELA BEN SANA KAS YAP DİYOMUYUM?

BEN DE ZATEN KAS VAR KIZIM AMA BANA KADAR VAR AHIAHI.
TITITITI İYİCE ENİŞTE ESPRİSİ O GÖBEK NE SKİM PEKİ.
ONA HİÇ LAF ETTİRMEM.

ÇÜNKÜ BU GÖBEK DEĞİL FELEĞİN ÇEMBERİ.
HASKTİR LAN ORDAN BİLDİĞİN BİRA GÖBEĞİ...

YALNIZ MAŞALLAH SENİNLE DE KONUŞARAK BAŞ ETMEK GÜÇMÜŞ TITITI.
İÇİMDE HAPİS OLMAYAN BİR KADIN VAR DEMEK Kİ.
LAN TAMAM SUS! ŞUNU DA GERİYE AL BÜTÜN MEVZUYU KAÇIRDIM ÇENENJEN.
ALALIM GÜLÜM EMRİN OLUR.
Bizim için çalışacaksın ya da.
Ya da

İçeride senin gibilere ne yaparlar sence?

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

OPERASYON

1995-İzmir

'Yandık', 'annem', 'aşağıda', 'kalk', 'çabuk', 'hadi' gibi kelimeler kullanarak hızlı hızlı kurduğu cümlelerle benden ne istediğini tam olarak anlayamıyordum. Aniden uyandırılınca hayatın hiçbir anlam ifade etmediği o saniyelerde, sürekli dürtülmenin öfkesiyle "Noluyo ya?" demekten başka bir tepki veremedim. "Annem gelmiş, şu an aşağıda anahtar bekliyor," dedi. İlk etapta arkadaşımın annesinin neye benzediği ve bizden ne istediğiyle ilgili kafamda herhangi bir imaj oluşmadı. Uykum açıldıkça, bahsedilen bu kadının, biz gençlerden (hatta tüm ülke gençliğinden) ÜNİVERSİTE-ASKERLİK-EVLİLİK-TORUN dizilişini bozmadan istikbale yürümemizi bekleyen ve bu düzenin gönüllü bekçiliğini yapan bir anne türü olduğu bilgisi aklıma düştü. Ülkemizde halıya konan bir bardağın asıl yaşam alanı olan mutfağa ortalama 3 hafta sonra kavuştuğu birçok öğrenci evi, kilometrelerce ötede yaşayan annelerin o bardağın hesabını sormaya gelişiyle telaşa kapılmıştır. Bir iki saniye içinde, aşağıda alt kapının anahtarını bekleyen kadın tüm özellikleriyle bir bütünlüğe kavuştu kafamda. Sonra bir an dün geceyi düşündüm. Ellerindeki şişeleri kafalarına diktikçe adem elmaları bir yukarı bir aşağı oynayan tam yedi erkeğin görüntüsü gözümün önüne geldi. Ucuz şarabı diktikten sonra içgüdüsel olarak kollarıyla ağızlarını silen, ağızlarını sildikçe yine içgüdüsel olarak kadınların ne anlaşılmaz varlıklar olduğunu konuşan işe yaramaz adamlardı bunlar. Hatta içlerinden biri kustuktan sonra bile Bukowski dirayetiyle şarap içmeye ve kadınları bitirmeye devam etmişti. Tekrar aşağıda anahtarın atılmasını bekleyen ve bizim gücümüzün onu bitirmeye yetmeyeceği kadını düşündüm. Bu bir baskındı! Yavaş yavaş aydınlanıyordum, aklıma cevaplanması gereken bazı sorular üşüşmeye başladı; mesela salondaki o adamlar hala bu evde miydi? Bukowski nereye kusmuştu? Aramızda rahatlığıyla bilinen o arkadaşımızın üzerinde hâlâ sadece don mu vardı? Ok gibi fırladım yataktan. Salona ulaşınca biraz rahatladım, biri hariç diğerleri (donlu dâhil) gitmişti. Yine de manzara, aşağıda anahtar bekleyen kadının biz 19'lular için öngördüğü hayatı yıkacak kadar berbattı. Dün gece lafı gediğine koydukça eli otomatikman pakete giden arkadaşların ürettiği izmaritler, kül tablalarının kapasitesini aşarak halıya kadar ulaşmıştı. Devrik şişeler ortama bir köprü altı havası katacak kadar dağınık duruyordu. Ayrıca kreatif bir arkadaşımız, sigara izmaritlerini duvar dibine yan yana dizerek bizler için hoş bir performans hazırlamıştı. Bulduğum bir torbaya önce bu sanat eserinden başlayarak bütün izmaritleri doldurdum. İzmaritlerle beraber torbaya boşaltılsa, kimsenin itiraz etmeyeceği kadar rezil bir görüntüye sahip kanepedeki arkadaşın kafasını "Kalk lan kalk!" diyerek dürttüm. Dürtüğüm alkol duvarını aşamadı. Bir iki şişe alıp izmarit torbasıyla birlikte banyoyu temizleyen ev arkadaşımın yanına koştum. Ev arkadaşım, kusmak konusunda lavaboyla klozet arasında bir an kararsız kalan ve son kararına da (klozete) ulaşamadığı için bulantısına banyo zemininde son veren Bukowski'nin kalıntılarını temizliyordu. Elimdekileri göstererek, "Bunları ne yapayım?" diye sordum. "Kendi dolabına koy, oraya bakmaz," dedi. Tam o sırada aşağıdan tekrar zile basıldı. Baskına gelen bir anneyi daha fazla bekletemezdik. "Abi at artık anahtarı," dedim. Elimdekileri fermuarlı giysi dolabıma yerleştirip salona döndüm. Kanepedeki kafayı tekrar dürttüm. Gözünü açtı. "Kalk hadi, Nurgül Teyze geldi," dedim. Kafasında Nurgül ismi bir anneye denk gelip ok gibi fırlayıncaya kadar biraz daha zamana ihtiyacı vardı. Bulabildiğim iki şişeyi daha alıp odama yöneldim. Koridorun tam ortasındayken kapı açıldı. Nurgül'le göz göze geldik. Gözleri gözlerimden ayrılarak elimdeki şişelerde sabitlendi. Yürümeye devam ettim. Arkamdan "Fırat!" diye seslendi. On saniye içinde elimdekileri bir sihirbaz gibi kaybedip yanında belirdim ve elini öptüm: "Hoş geldiniz Nurgül Teyze…"

Aslında çok kaygı verici bir baskın değildi bu. Sonuçta üniversiteliydik ve içiyorduk. Ama Nurgül biraz farklıydı. Şaraba bulanmış tek bir geceyi bile istikbalimizin hiç çıkmayacak lekesi olarak algılayabilen, o devasa kaygısıyla tek bir izmaritin izini sürerek uluslararası uyuşturucu bağlantılarına ulaşabilen bir kafa yapısına sahipti. Bizler için tek vesait okula ulaştığımız, dikkatle dersi dinlediğimiz, doğru eve döndüğümüz ve floresan ışık altında inci gibi notlarımızı gözden geçirdiğimiz bir eğitim hayatı planlıyordu. Oysa şimdi daha sabahın köründe elinde şarap şişeleriyle dolanan bir adam ve salondaki kanepede yarı baygın yatan başka bir adamla karşılaşmıştı. "Çağatay nerede?" dedi. Çağatay, tam o sırada sırası gelmiş acemi bir oyuncu gibi banyonun kapısını açıp, "Hayrola anne?" diyerek gösteri alanına dâhil oldu. Çok canlı görünüyordu, iki dakikada duş alarak pırıl pırıl çıkmıştı sahneye. O an garip bir hisse kapıldım. Sanki bu giriş, içinde entrikaların, yanlış anlamaların, arkadan dolanmaların art arda patladığı kötü bir bulvar tiyatrosunun açılış sahnesi gibiydi. Az replikle başlayan rolümün ilerleyen saatlerde bir başrole dönüşeceğini henüz bilmiyordum.

Okuldan döndüğümde bambaşka bir evle karşılaştım. Eşyaların hepsi ilk taşınmadaki konumlarına geri dönmüşlerdi. Ev, hoş kokulu temizlik maddeleriyle ovularak üniversite ruhundan tamamen arındırılmıştı. Salona gittim. Nurgül Teyze küçük televizyondaki Ali Kırca'nın karşısında bezelye ayıklıyordu. "Temizlik mi yaptınız, yorulmasaydınız," dedim. Ali Kırca'ya bakarak, "Ev evlikten çıkmış," dedi. Yüzüme bakmıyordu, bir şey demedim. Odama gidip dolabı kontrol ettim, şişeler ve izmarit torbası yok olmuştu. "Evden 6 çöp torbası pislik çıktı," dedi. Peşimden gelmişti, odamın kapısında duruyordu ve bu konuşmanın 6 çöp torbası pisliğin içeriğiyle ilgili olacağı çok belliydi. "Nurgül Teyze valla biz her gün böyle yaşamıyoruz tabi, hafta sonu diye arkadaşlarla toplandık…" diyerek konuşmayı ben başlattım. Meğer kelimeler ağzında hazırda bekliyormuş. Sanki evin bütün pisliğini çöp torbalarına değil de kendi içine atmış gibi konuşmaya başladı:

"Sen de benim evladım sayılırsın. Yanlış anlama… Bak bugün anneni arayabilirdim, aramadım (tehdide erken başlamıştı). Ben Çağatay'ın normalde içki sigara alışkanlığı olmadığını biliyorum (bilmiyordu, oğlu dün gece bu evin açık ara şarap tanrısıydı). Fakat tabi her insan arkadaşlarından etkilenir (beni mi kastediyordu?). Sen ondan büyüksün (evet beni kastediyordu). Galiba dün eve gelenler senin arkadaşlarınmış (Haydaa!). Bak Çağatay'ın şimdi vize zamanı, birbirinize saygılı olun (Oha! Dün gece kendi şişesi bitince benimkine dadanan bu adam, bizim yüzümüzden çalışamadığını falan mı söylemişti annesine?) Dün gece doğru dürüst çalışamamış (evet söylemişti). Bak şimdilik annene bir şey demiycem ama ayağını denk al yani..." Konuşma burada kesiliyor. Final tehdidinden sonra cevap vermemi beklemeden dönüp gitti. Dolabımdan çıkan 7 şişe şarapla yeni Dionysos ben ilan edilmiştim. Nurgül tam 2 hafta kaldı. Her akşam odamdan Ali Kırca'nın sesini duydum. Memlekete döndüğü gün, Çağatay annesini servise bıraktıktan sonra elinde biralarla eve geldi. Hoş kokulu temizlik maddeleriyle ovularak istikbali parlatılan bu evi, Dionysos şenlikleri zamanına döndürmek ve bu arada da benimle zayıflayan bağlarını yeniden kuvvetlendirmek istiyordu. Birayı açıp uzattı, aslında kendi istikbali için beni yakan bu adamı o an terslemem gerekiyordu. Yapmadım. Yapmam. Birayı alıp kafama diktim.

SON METALCİ

Geçen bölümden: Bilinmeyenden gelip tekrar bilinmeyene dönen Supernature kuyruklu yıldızı, dünyanın etrafında tam bir tur atmış, rock müziğe dair ne varsa sıfırlamıştı.Rock müzik dinleyen kimse kalmamıştı. En sert heavy metal grupları bile pop, R&B, rap ne varsa ona buna bulaşmış, kökenlerini tamamen unutmuşlardı. Yepyeni bir kapı aralanmıştı müzik camiasında.
Kuyrukluyıldızın göründüğü gece, Black Sabbath'ın Paranoid'ini dinlediğinden midir nedir artık bilinmez, müziğe yapılan bu gizemli darbeden etkilenmeyen tek insan Savaş'tı.

Yazan Çizen OKY

İKİNCİ BÖLÜM:
Kırılma noktası

LAN OĞLUM BİZE NE HERKES TARZINI DEĞİŞTİR DİYSE ALLA ALLAA ...KUSURA BAKMAYIN ABİ BU SAATTEN SONRA ÇIKIP TA KATY PERRY ÇALAMAM BEN SAHNEDE, O KADAR DA DİİL...
SKE SKE ÇALICAZ ABİ MECBURUZ! BU DURUMDAN Bİ TEK SEN RAHATSIZMIŞ GİBİ KONUŞUYORSUN ÖLMÜYORUZ BİZ DE KATY PERRY İÇİN ... DUA ET SEN YİNE ŞİMDİ, JUSTIN BIEBER ÇALACAĞIMIZ GÜNLER DE YAKINDIR YANİ SÖYLİYİM...
İYİ O ZAMAN BAŞKA Bİ GİTARİST BULUN, BEN YOKUM ARTIK!..
LAN DUR İKİ SANİYE SAVAŞ YA ... NİYE ANLAMAK İSTEMİYORSUN OĞLUM KİMSE METAL FALAN DİNLEMEK İSTEMİYOR ARTIK ... KIYTIRIK Bİ BARDA COVER GURUBUYUZ ALT TARAFI İNSANLAR NE İSTİYORSA ONU ÇALMAK ZORUNDAYIZ...
ÇALIN SİZ BENDEN BU KADAR!.. ŞU ANA KADAR FAZLA BİLE DAYANDIM... TANIYAMIYORUM OĞLUM ARTIK SİZİ...
LAN KOSKOCA BRUCE DICKINSON BİLE MILEY CYRUS'LA STÜDYOYA GİRDİ GEÇEN HAFTA, HADİ BİZ YANILIYORUZ O DA MI YANILIYO ?.. AÇIK OL MORUK, YENİLİKLERE AYAK UYDURAMAZSAK ÇOK FECİ TUTARIZ SKİ.
TAKSİTLERİM VAR ABİ BENİM, GEREKİYOSA AJDAR BİLE ÇALABİLMEMİZ LAZIM İŞSİZ KALACAK HALİMİZ YOK!.
NE DİYİM ABİ, BANA DANIŞMADAN KARARINIZI VERMİŞSİNİZ ZATEN SİZ BAYAA BAYAA SKTİR GİT İŞİNE GELMİYOSA DİYOSUNUZ ASLINDA BANA.
OĞLUM SAÇMALAMA OLAYI BÖYLE KİŞİSELLEŞTİRİRSEN HİÇ Bİ YERE VARAMAYIZ, Bİ ÇÖZÜM BULMAYA ÇALIŞIYORUZ BURDA HEPİMİZİN GURUBU BU!.
YOK ABİ, BENİM GURUBUM DİİL ARTIK.
NEYSE KONUŞTUKLARIMIZI BİRAZ DAHA DÜŞÜN İSTERSEN.

DÜŞÜNECEK BİŞEY YOKTU, KARARINI ÇOKTAN VERMİŞTİ SAVAŞ İNSANLAR İSTİYO DİYE SEVMEDİĞİ PARÇALARI ASLA ÇALMAYACAKTI!.. İŞİNİ KAYBETMEK PAHASINA BİLE OLSA... HER ŞEY PARA DİİLDİ! "PEACE SELLS ÇALAMADIĞIM SAHNENİN TAA MINA KOYİM BEN!" DİYE DÜŞÜNDÜ İÇİNDEN.!.
BIRAK PEACE SELLS'İ MICHAEL JACKSON'UN BLACK OR WHITE'INI BİLE ÇALAMAZDI ARTIK, ROCK'N ROLLUN TINISINA TAHAMMÜLÜ YOKTU İNSANLARIN...
ASLA UYANAMADIĞI BİR KABUSUN İÇİNE SIKIŞIP KALMIŞ GİBİYDİ SANKİ.
YUHH! KİMLERİN ARKASINDA ÇALIYO İNANAMIYORUM ARTIK DELİRİCEM YAA! NE ABİ BU PARASIZ MI KALDIN YANİ NEDİR? KOSKOCA SLASH'SİN LAN SEN!..
UPU UPU BE LIKE OHH HE LOVE ME, OHH HE LOVE ME GOOD FORM ... COME ON, COME ON COME ON.
... OHA AĞLIYCAM LAN! GİTARIN SESİ BİLE DUYULMUYO RESMEN SÜS OLSUN DİYE KOYMUŞLAR ADAMI ARKAYA!..
YA SORMA CEYDA'CIM 24 SAAT SÜREKLİ UYUYORUM YA KABULLENEMİYORUM HÂLÂ RESMEN KABUSTA GİBİYİM ... BİRDENBİRE NASI HERŞEY BU HALE GELEBİLİR AKLIM ALMIYO ABİ ... HADİ TAMAM, HERKESİ SKTİRET RAMMSTEIN HAYATTA DA TAVİZ VERMEZ DİYODUM O DA AÇIKLADI BUGÜN; BRITNEY SPEARS'IN ... "BABY ONE MORE TIME"INI COVERLIYCAKLARMIŞ! OOOOH HAA BEE, OOOO HAA!
AAA GERÇEKTEN Mİ?! BAYILIYORUM BEN O PARÇAYA OLEEEY!..
ALEHANDRO ALE ALE HANDROOO GUPPU GUP
B... BAYILIYO MUSUN? NASI YANİ? HA CEYDA, ÇABUK O ARKADA ÇALAN ŞEYİ SENİN DİNLEMEDİĞİNİ SÖYLE BANA.

KABULLENMESİ ÇOK ZORDU. BEBEKLİĞİNDEN BERİ PINK FLOYD DİNLETEREK BÜYÜTTÜĞÜ KOYU "GHOST" FANATİĞİ KARDEŞİ BİLE BU DURUMDAYSA DÜNYADA HEAVY METAL GERÇEKTEN DE BİTMİŞ DEMEKTİ. GECEYARISINA DOĞRU GÜNÜN BEŞİNCİ UYKUSUYLA BOĞUŞMAK ÜZERE YATAĞINA UZANDI...
...HER ŞEYİ BOŞVER ÇAL BU GECE İÇİYORUZ YİNE BU GECE
DUBURTAKA DUBURTAK!
HOOP HOOP HOOP.
HA?!?
PATLAT Bİ ŞARKI KOY Bİ KADEH İÇİYORUZ YİNE BU GECE...
İÇİYORUUUUUM HER GECEE HER GECE BAŞKA Bİ EYLENCEE.
SANKİ DUVARLARIN KAĞIT GİBİ OLDUĞUNU BİLMİYOMUŞ GİBİ İKİDE BİR ARKADAŞLARINI EVE DOLDURUP MÜZİĞİ DİBİNE KADAR KÖKLEYEN SAYGISIZ KOMŞUSUNA HADDİNİ BİLDİRMESİNİ BİLİRDİ ASLINDA SAVAŞ BU GECE, DUVARI YUMRUKLAYIP BAĞIRIP ÇAĞIRIP KÜFÜR ETMEK İSTEDİ... YAPMADI AMA YAPAMAZDI MÜZİKTİ BU! HERKES İSTEDİĞİ MÜZİĞİ İSTEDİĞİ ŞEKİLDE ÖZGÜRCE DİNLEYEBİLMELİYDİ ONA GÖRE...
GUPPU GUPPU HAYDİ ŞİMDİ BÜTÜN ELLER HAVA. YAAA!..
HİHİHİ AY ÇOK GÜZ...
HAHAHA ÇOK İYİ...
BÜTÜN GECE UYUYAMADI.
...İNSANLARI RAHATSIZ ETMEMEK İÇİN ÖĞLEDEN SONRAYI BEKLEDİ YİNE DE, GİTARINI ALDI... GECEDEN BEYNİNE ZORLA GİREN O SESLERİ TEMİZLEMESİ GEREKİYORDU...
CUUUiiiiiuuu
TRİLİ TRİLİ TRİLİ
LAN YAVAŞ YAVAŞ HEEEEY KIS ŞU MÜZİĞİN SESİNİ AYI UYUYAN VAR BURDA!..
GÜM GÜM GÜM!..
AY BU NE YA, MÜZİK MİYDİ ŞİMDİ BU?

Devam edecek.

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Erkekler evlere çekildi çoktan,/ Katran gibi camlara yapıştı perde."

"Gece vakti/ Behçet Necatigil"

"AY" MEVSİMİ

Kıpırtısız bir ekim gecesi. Hava mülayim. Gökte pırıl pırıl parıldayan, göz kamaştıran koskoca bir ay; Dolunay. Işıl ışıl. Tam altında yine o "kırsız" kır düğünü. Bangır bangır. (Antalya)Tam da (insanın kanına yavaşça akan--zerk etmek-- o buzlu/sihirli/ esrarengiz ışığıyla) seni usul usul efsunlayıp bir nevi çılgın/lunatik'e çevirecekken… O hengâme. (vaveyla/ curcuna/tantana) Bozuyor bütün illüzyonu. Kırılıyor iksir şişesi.(üzerine adam madam indi ama ben hâlâ bir ilk çağ insanı gibi büyüleniyordum az kalmıştı) ("Kapatıyorum balkonumu"/Lorca) Ay sessizlik ister. Derin sessizlik. "Arada bir bulutlanıyor ay/ Dinlenme fırsatı buluyor / Aya bakmaktan yorulanlar" Basho. (büyük Japon Haiku ustası Matsuo Basho) Öyle yazmıştı. Uzak doğu kültürlerinde "ay seyretmek" çok önemli. Demek, bulutlanmazsa eğer, kendilerini bakmaktan alıkoyamıyorlar. Ellerinden gelmiyor… Onlar ay'a bakmayı (bütün diğer doğa olaylarını izlemeyi de) bir tür tefekkür/ derinleşme varoluş üzerine yoğunlaşma vasıtası olarak da görüyorlardı. Görüyorlar. Çinlilerin (şu aralar galiba) "Sonbahar ortası Ay festivalleri" var. "İlkbaharda on bin çiçek, sonbaharda ay, yaz aylarında serin bir esinti, kışın kar." Çinli Zen Budizm ustası Wu Men'in şiirinde "Ay" sonbaharın sembolü olarak anılıyor. Nasıl ki kış karla anılıyorsa. "Sonbahar ve ay" Demek "ay" mevsimindeyiz. "…Aklınız gereksiz şeyler tarafından bulanıklaştırılmıyorsa, bu hayatınızın en iyi mevsimidir." Diyor o aynı şiirin devamında Wu Men yalnız. (bütün mevsimler için yani) *("Havalar nasıl olursa olsun, sizin havanız iyi olsun" u andırıyor. Biraz. –Hülya Uğur vardı, bir zamanlar, tv'de hava raporu sunar, en son cümle olarak da öyle söylerdi–)* Aklımızın "bulanıklaştırılması": o, işte en berbat olan. (Aklımız/ "Bizim havamız") Mevsimlerden daha önemli. Bu "bulanıklaştırılmış" akıllarla saatlerce ay'a baksak ne anlayacağız. Düğün ara verse gene olmaz. (boynumuzun tutulduğuyla kalırız) Modernleşme, modern hayat/ kapitalizm yani; bu

Wu men Huikai 1183-1260

adı geçen "gereksiz şeylerle bulanıklaştırma" işinin en büyük ustası. Kompetanı.(çok çok gerekliymiş gibi duran gereksiz şeyler)Bir saniye durmuyor. Sürekli dolduruyor.

"Bulanıklık" biraz olsun aralandığında, seyreldiğinde en iyi mevsim orada. Demek. Aysız gecede de...

Matsuo Basho ve öğrencileri 1644-1694

Ay'la ilk ciddi tanışmam şu şekil olmuştu: (Madem "ay" dedik) Çocuktum. Çok çok ufak. Konuşmayı yeni öğrenmiştim galiba… o aralar. Kucağında mıydım yoksa elini mi tutuyordum, annemle Karagümrük'ün, Draman'ın eğri büğrü daracık yokuşlarından aşağı doğru iniyorduk. (Sanki ağzımdan buhar çıkıyordu. Kıştı) Eski zaman yokuşları. (Şehrin ışıkları az.) Gökte bu geceki gibi bir dolunay vardı. Biz yürüdükçe hayret! O da bizle beraber yokuşlardan iniyor, evlerin arasında kaybolduğunda biraz üzülsem de bir ahşap evin yanından tekrar beliriveriyordu. Ta Balat'a kadar bizle geldi. Herkese öyle yapar. Tamam, da ben henüz etrafımda gördüklerimin anlamlarını tam anlayamıyordum. (şimdi bile…) Kim, bir insandır, kim bir gök cismidir. Onlar nedir. Eşyalar, cam eşyalar… sinekler? Ben bana bir çeşit şaka yapıyor gibi bir şey sanmıştım. Annemle ikimize de değil: Sırf bana: kişisel. *(bir yüz'e de benzemiyor değildi zaten biraz; bir çocuk yüzüne)* Anneme bile söylemedim. Aşırı tuhaf bile gelmemişti. (Ay bizle geldi ne var bunda) O yaşlardaki çocuklara herkes çeşitli şakalar yapar. Otobüste gözgöze geldiğin sakallı ciddi bir dede birden dilini çıkartır. Sadece sen görürsün. Annen bakarsa yeniden ciddi durur. Sadece sen baktığında; yalnızca seni şaşırtmak ister. Onun gibi bir şey… Öyle sanmıştım. Herneyse,

John Atkinson Grimshaw 1836-1893

Yosa Buson 1183-1260

Yazıyı yine bir başka büyük usta Buson'dan bir haiku ile bitireyim; (1700'ler)

« Öyle bir ay var ki gökte...
Hırsız bile durmuş,
türkü söylüyor «

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

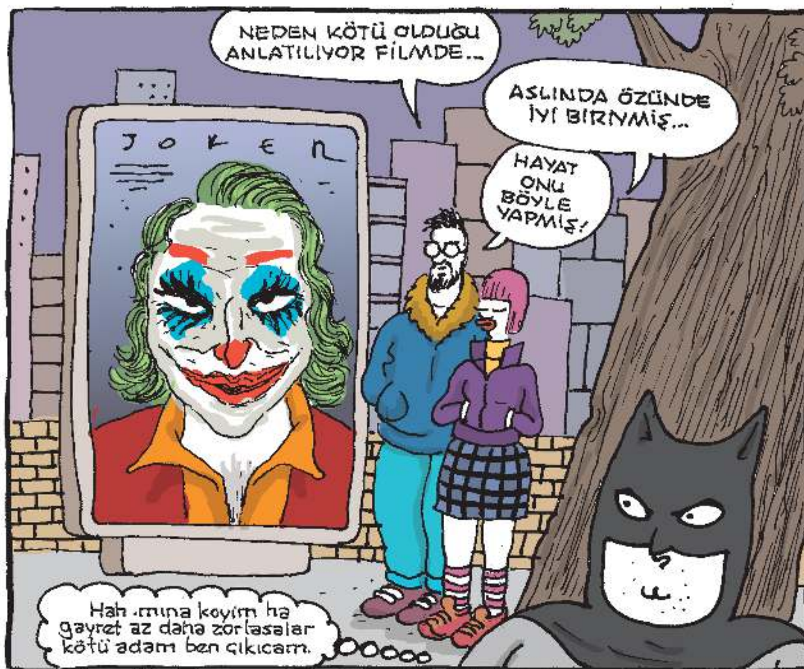

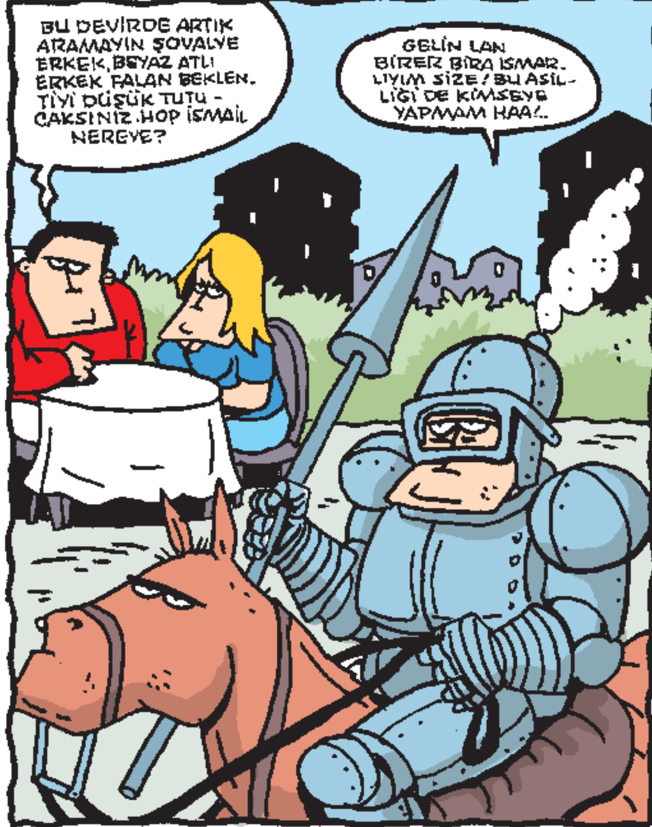

FRANKEŞTAYN

ÖZER AYDOĞAN

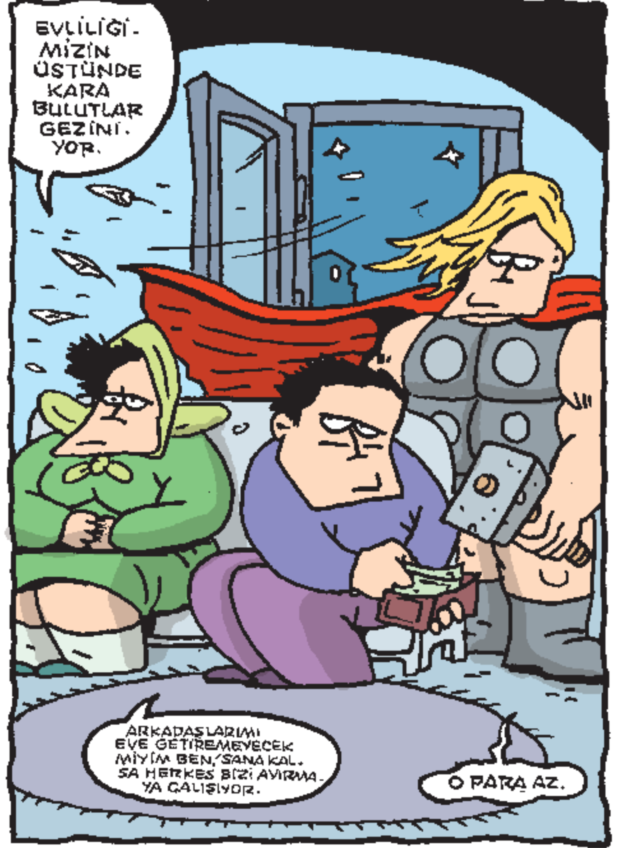

ADAMLAR

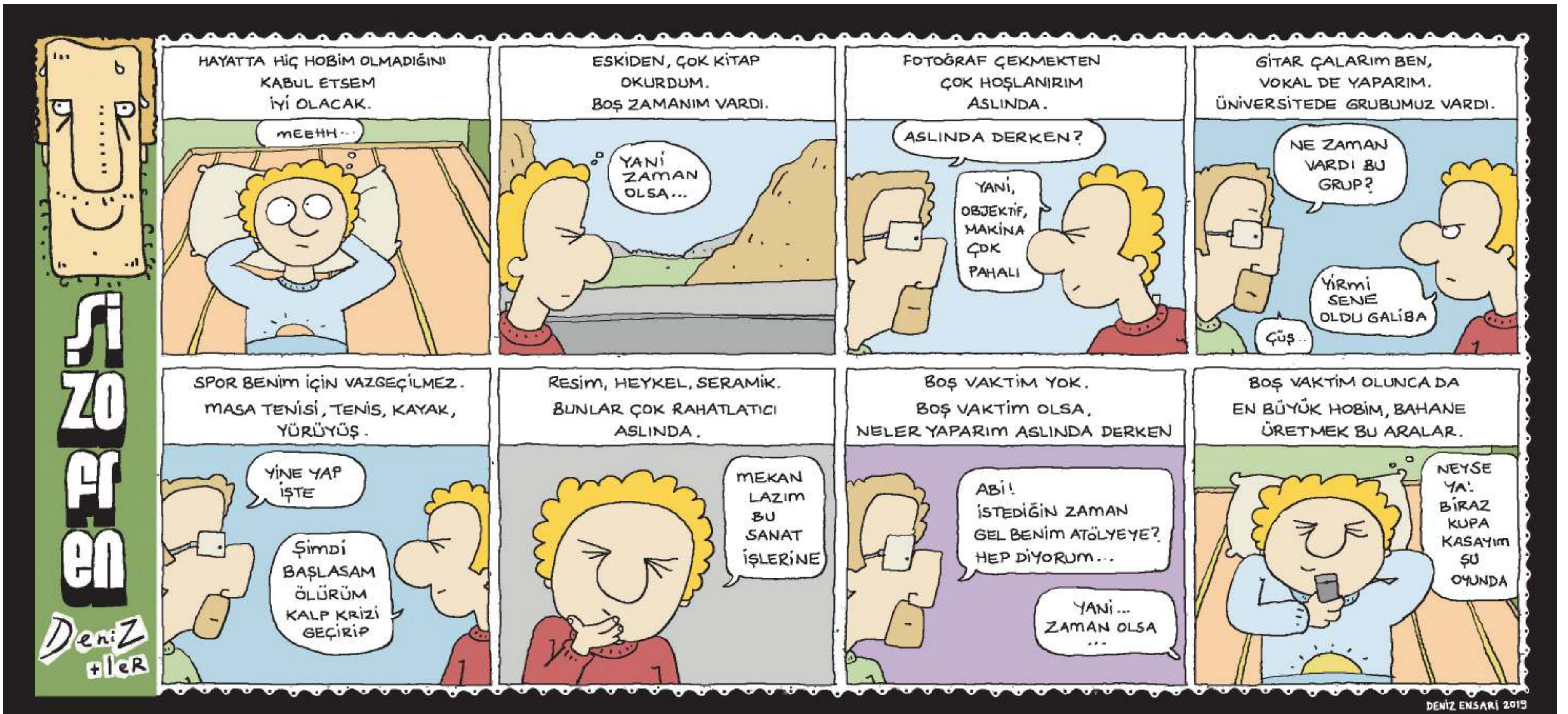
ANTİ KLİŞE TİMİ

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 16 Ekim 2019 | Sayı: 633

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:
MERAL MAKSUT'U ARKADAŞLARIYLA TANIŞTIRMAK İÇİN EVDE BİR PARTİ VERMİŞTİR. AMMA SURİYELİ MULTECİ MAKSUT'UN KİMLİĞİ O BOHEM ORTAMDA ÜNLÜ YAZARDA Bİ EZİKLİK YARATMIŞ, ELEMANDAN SOĞUMUŞTUR. ANINDA OLAYA AYILAN MAKSUT HEMMEN İKİLEMİŞ, MERAL ESKİ KIRIĞI BRUNO'YA DÖNÜŞ YAPMIŞTIR

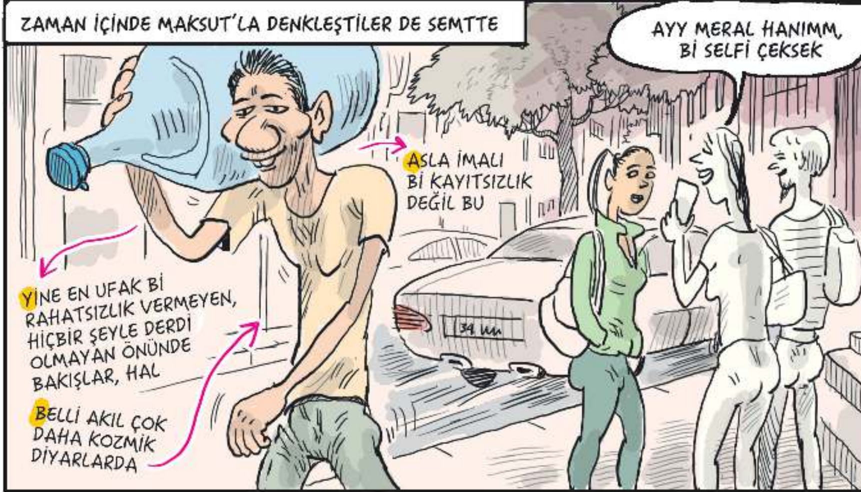

HİÇBİ ŞEY KOMAMIŞ MAKSUT'A; YETER Kİ MERAL İYİ OLSUN. CİDDEN

UYKUSUZ

23 EKİM ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/43 No: 634
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

SARI PİPİ COŞTU...

Donald J. Trump
@riyılDonaldTrump

Türkler Hoydarpaşa garını dizneyland yapmazsa ekonomilerini çömeltirim!! Zigara paketlerine spanç bob koymazlarsa savaş yaparım!1!!1

17:34 - 22 Eki 2019

8.626 Retweet 30.355 Beğeni

emrah ablak

KARI KISMINDAN BU KADAR KORKMAYIN OLM... SİLK YERE GİTSİN... ANATOMİNİN ANINA KOMUŞSUNUZ...

ABİ GÖZLÜKLERİ ÇIKARMIŞSIN... LENS Mİ?..
ŞEMSİYEYİ NUMARALI ALDIM... YOK LAN ŞAKA ŞAKA.. KİMSİN? AYTUNÇ?

DÜNDEN BUGÜNE SİYASET TARİHİMİZ
ABİ ŞU ADAMLAR Bİ GİTSİN DE...
YETER ARTIK BU ADAMLAR...

SAĞ BEKTE MOGUDİ BUGÜN ETKİSİZ Bİ FUTBOL SERGİLEDİ...
SIRT YASLAMAYI ARIYORUM... BU DEĞİL...
HTSSSS...

hağ..
Tamam... daha dikkatli oluyorum...

Bİ POŞET ALABİLİR MİYİM?
TABİAT 500 SENEDE YOK EDİYO... BU KAFAMDAKİNİ 8 SENE ÖNCE Bİ ALIŞVERİŞTE VERDİLER, NAPACAĞIMI BİLEMEDİM...

ABİ YARALANMIŞSIN...
HAYIR HAYIR... ÇEKETİMİ ASIYODUM ORAYA... CEKETİ ÇALDIDAR...

AT ARABALARININ KÖPRÜDEN GEÇMESİ YASAK BEYFENDİ... LÜTFEN İNER MİSİNİZ...
SENİN CANIN SAĞOLSUN.
POLİS

SİVİLDE SUCULUK YAPIYODUM BEN.. BİZİM DAMACANALAR BUNLARDAN AĞIRDI.. BÜTÜN GÜN ÇIKART-İN'LE GEÇİYODU... O YÜZDEN SIKILDIM BİRAZ...
SENİ BUNDAN SONRA EKMEK ALMAYA YOLLAYALIM O ZAMAN... MAKSAT, KUNGFU EĞİTİMİNDEN GERİ KALMA...

SONBAHARDA DÜŞEN YAPRAKLAR BENİ HEP YÜZÜNLENDİRİR...
ACI TEBESSÜMÜN HÜZNÜDÜR SONBAHAR HÜZNÜ.. ÇÜNKÜ GERÇEK HAYATTA HİÇ Bİ ŞEY BÖYLE SÜZÜLEREK DÜŞMEZ... ZBAM DİYE DÜŞER... PASTIRMA SICAKLARI GİBİ, YALANCI Bİ FİZİĞİN İLÜZYONUDUR BU...

KANINA ZERK ETTİĞİMİZ MİKRO ROBOTLAR SAYESİNDE ELİNİ BİR TELSİZE DÖNÜŞTÜRDÜK JEYMİS BOND... PARMAĞINI ŞU ŞEKİL ÇIKARINCA ANTENİ AÇIYOSUN... KONUŞMA HAZIR... SES... SES... SES KONTROL JEYMİS?
BEN SİZİN YAPACAĞINIZ BULUŞU SKİİM... ÇOLUUMUN ÇOCUUMUN YANINDA SAKIN ARAMAYIN BENİ... AÇMAM...
TAMAM.

BÖBREĞİMDE TAŞ VARMIŞ... DOKTOR JENERATÖR YAZDI... SABAH.. ÖĞLE.. AKŞAM... DÜŞSÜN DİYE...
NE DEDİN ABİ? NE?
ROTATATA TOTOTO TATATA
RO TATA TA TA
GÜNDE 6 LİTRE SU İÇMEN LAZIM DEDİ.
RO TA TA TA TAR TO

ABİ HİÇ ÖPMEYEYİM... SOĞUK OLUR DİYE KALIN GİYİNDİM. HAYVAN GİBİ TERLEDİM... ŞIPIR ŞIPIRIM...
YA SAÇMALAMA LÜTFEN... FUTBOLCULAR TERLİ TERLİ BİRBİRLERİNİ SGMEDİKLERİ KALIY SEVİNDİKLERİNDE... BIRAK YAŞATALIM BU SEVİNCİ...
HEY! TUZ BU LAN!

ÇOCUKKEN VAYRLESİMİZ HİÇ ÇEKMEZ VE OLUP BİTENİ ANLAMAYIZ... TATLI BİR MALLIK ÇEVRİM İÇİ ÇALIŞIR DURUR...
1

YİRMİLERDEN SONRA YAVAŞ YAVAŞ HAYATIN GERÇEKLERİNE UYANIRIZ... ÇÜNKÜ VAYRLES ALNIMIZDA TEK TIK ÇEKMEYE BAŞLAMIŞTIR...
2

YAŞLILIK BİLGELİKTİR... VAYRLES FUL ÇEKMEKTEDİR... EVRENDEN GELEN HER TÜRLÜ SİNYALE UYANIRIZ...
HAYATIN ANLAMINI BULDUM.
3

KAŞIĞI ALABİLİRSİNİZ... ŞEKER KULLANMIYORUM.
BOK ETTİN SÜPRİZİ LAN... EVLENME TEKLİF EDİCEKTİM.
ŞILP!
İKİ ŞEKER ATSAN ÖLÜRSÜN.

MÜŞTERİ İKİ PARÇA ÇİĞ KÖFTE ALIP, YANINA Bİ SÜRÜ MARUL İSTİYO... SONRA BİTİREMİYOLAR... SIRF ZİYAN... SENİ BÖYLE MARUL YERKEN SEYRETMEK RAHATLATIYO BENİ...
NEYSE BEN DÖNEYİM ARTIK.. YOĞURMAM GEREKEN 50 KİLO ÇİĞ KÖFTE VAR... YİNE GELİRİM...

@kaansezyum

Birden ve aniden

Ay söyle her şey birden düzelse... Aniden ceplerim para dolsa. Düzelmeye kendimden başlamam da ayıp. Tamam, baştan başlıyorum.

Ay birden her şey düzelse. Yolsuzluk yapanlar yargılansa, aniden memlekete adalet gelse, zamlar kalksa, hayat rahatlasa, insanların gerginliği bitse, kanun kural herkes için eşit olsa. Kuruyan ormanlar yeşerse, dereler aksa, altın için memleketin dağını, suyunu zehirleyenler vınlayıp gitse... Böyle şeyler istiyorum aslında, ne eksik ne fazla. Topraklarımıza sahip çıksak, kendi tohumumuzla tarım yapsak, turizmde dünya standartlarını yakalayıp kaliteli tatil ülkesi olsak. Dert tasa bitse, başkalarının iç işlerine tebelleş olmasak, kendimiz yetiştirip kendimize musallat etmesek. Onun bunun şamar oğlanı haline gelmesek. Biraz tutarlı olsak, şahsiyet sahibi davransak, emniyet şeridinden yardıranlara bi şey yapılsa, insan gibi araba park etmeyi öğrensek. Gençler gençliklerini yaşasa, bilim ve ilim, kültür gibi şeyler online olsa.

Olm ne salak saçma şeyler istiyorum. Mal mıyım ben? Tabii ki olmayacak bunlar. Savaşlar da bitmeyecek, dünyanın yüzü filan gülmeyecek. Bazı yerlerde anca bunlardan kaçan medeni ülkeler olacak. O ülkeler de zaten medeniyetlerini ve yaşam kalitelerini bizim gibi garibo ülkeleri emizleyerek yükseltecek. Bağımsız olamayacağız. Palavralara toplumca inanacağız, onun bunun oyuncağı olup, tutarsız tutarsız yaşayacağız.

Tabii hayat o kadar da kötü değil, dünyayı değiştiremiyorsan, ülkeyi değiştir, ülkeyi değiştiremiyorsan kendini değiştir. Kendinden başlamak en iyisi. Şimdi herkes ister süpersonik bir memlekette yaşamayı. Temiz hava solumayı, trafiksiz yollarda gitmeyi. Herkes ister yemyeşil ovalarda, ormanlarda dolaşmayı ama nedense olmuyor. O zaman kendi ortamını, kendi ormanını kendin yapmaya başlar. Bir yerden başla, devamı gelir. Odanı topla, evini topla, kendini topla, arkadaşlarını topla, bak bakalım ne geliyor elinden.

Kendine bir hobi edin. Bir işin bir de hobin olsun. Hobini severek yaparsan kim bilir belki bir gün işin hobin olur. İşlerin en güzel de budur zaten. Arabaya binme bol bol yürü, bisiklete binmeyi dene. Evet yollar dandik, yollar tehlikeli, bisiklet yolundan motor çıkabilir, sana dalabilir. Tamam bisikleti bırak, yürümeye başla, yürüme az gelirse koş, kendinden değil ama ölümden koşarak kaçabilirsin. Sağlıklı beslen, sağlıklı yaşa. Yine iç, içme demiyorum. İçmek istiyorsan iç ama eğlenmek için iç. Kaçmak için içme, kendini daha büyük bir anaforun içine atma. Moralin mi yok, hemen çık sokağa yürü biraz. Başka bir şey yapmana gerek yok. Muhtaç olduğun her şey sende var zaten. Kendine iyi bak, kendin de sana iyi bakacak, göreceksin.

Yeni hedefler koy, geleceğe dair seni bağlayan bir şeyler olsun. Birisini sev, bir hayvanı sev, bir bitkiyi, bir kuşu sev. Boş zaman ayır kendinde, sadece kendi kendine dur, düşün. Gerekiyorsa meditasyon yap, yoga yap. Vücuduna iyi bak, sonra ileride hatırlarsın. Unutma gençlik alından öpüp gidiyor. Şimdi gençsin, az sonra zırt diye yaşlanacaksın. Sigara içme, ama çok da seviyorsan günde bir tane iç. Değerini bil her şeyin. İş olsun diye yapma, yapmak için yap. Sevmediğin şeyden, beğenmediğin ortamdan kaç. Kendini zorla ama zorda da kalma.

Uykunu iyi al, sevdiklerine zaman ayır, kitap oku. Kimse kitap okumuyor, kitap okumak her zaman seni daha iyi yapar. Vallahi de öyle, billahi de öyle.

Kendini geliştir, bir enstrüman çalmayı dene, olmuyorsa şarkı söyle, dans et. Güzel insanlarla takıl, sen de güzelleş. Arkadaşlarını kendinden daha iyilerinden seç. İyi insanların arkadaşı ol. Gıybet yapma, kimseyi kıskanma.

Bak bakalım neler olacak?

nisan hakan

ÇOCUK
ÇİRKİN DEĞİL SADECE ESTETİK YAPTIRACAK PARASI OLMAYAN ÖRDEK YAVRUSU MASAL KİTABI
ALIYORUM!..

HANİ MAHALLE YANARKEN ORSPU SAÇINI TARARMIŞ YA...İŞTE ORDAKİ ORSPU BENİM KEDİM HEH HE!..
YAVVŞAK!.
AHAH HA!

ERKEK ERKEĞE TATİLE ÇIKACAKTIK LAN NİYE SEVGİLİNİ GETİRİYOSUN?!
MERAK ETME O HER ORTAMA AYAK UYDURUR!..

BEN DE ŞUNU S❀KİCEM...
DUP TIS UP TIS!

BÖYLE BEYAZLAR GİYİNMİŞ NEREYE GİDİYORSUN AYÇA?!
SÜRPRİZ EVLİLİK TEKLİFİME...

KIZA BAK NE BİÇİM ADAMLA EVLENİYO, ÇİRKİN ŞANSI İŞTE...
YOO SEKS...

OLDUM OLASI ERKEKLERLE DAHA İYİ ANLAŞMIŞIMDIR.. ERKEK ARKADAŞLARIM KIZ ARKADAŞLARIMDAN HEP DAHA FAZLA OLMUŞTUR...
HACI SEN NE ANLATIYON ANUNA KOYM!.

KAN TESTİ

OHA!..
İSSSS!

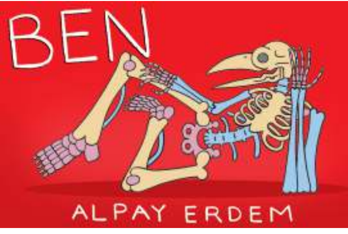

SİGARAYI BIRAKMAN LAZIM...
PIT!..

OH YO STORİSİNE DÖRDÜNCÜ SANİYESİNDE BAKTIM BİR AÇ KÖPEK GİBİ!..
ŞAP!..
YAZIK, ÇOCUĞUN BİR DERDİ VAR, BUNU DİLE...
GETİRİYOR...BENİM TEK DUYDUĞUM İSE "DAYAK İSTİYORUM, DAYAK İSTİYORUM!"

GİZEMLİ TAKSİCİLER YAKIN ZAMANDA YAĞMURLU HAVALARDA TURİSTLERİ BİLE ALMAMAYA BAŞLAMIŞLARDI...VE EVET ARTIK KİMSEYİ ALMIYORLAR..ÖÖYLE BOŞ BOŞ GEZİYOLAR... YOKSA BİZLERİ BEĞENMİYORLAR MI? YOKSA TÜM BUNLAR BİR ÇEŞİT PLANIN PARÇASI MI?.
DA-DAAT!..
ÇEKİL LAN TİPSİZ!.
TAKSİ

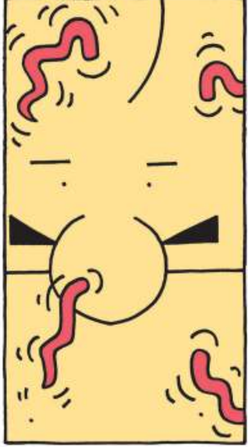

PAZARTESİDEN İTİBAREN HEM ALKOL VE SİGARAYI BIRAKIYORUM HEM DE SAĞLIKLI BESLENMEYE VE SPORA BAŞLIYORUM!.. EVET HEPSİNİ AYNI ANDA YAPIYORUM YETER LAN!..
DRANK!..

PAZARTESİ
ÖLÜM FİKRİ HİÇ BU KADAR TATLI GELMEMİŞTİ...
İNTİHAR FİKRİ ÇIK AKLIMDAN!.

æ Merhaba.

æ Hazar doğmadan önce bana deselerdi ki, "her sabah yedi buçukta kalkacaksın, çocuğu kreşe bırakacaksın" deselerdi, "aga çok güzel söylüyorsun da, bu imkansız" derdim. "Olamaz öyle bir şey" derdim. "Ben senin o dediğin saatte yeri geliyor, anca uykuya dalıyorum" derdim. Daha da neler derdim. O kadar çok şey derdim ki, demelere doyamazdım. Gevşek gibi konuşurdum hep öyle. Şimdi sabah yedi buçukta kalkmak, benim için son derece sıradan bir şey. Vücut hemen alıştı. Hani "çocuk doğunca bir enerji geliyor" diyorlar ya, o enerji bu enerji demek ki işte. Ben askerde bu kadar erken kalkmazdım, size öyle söyleyeyim. Ha fena mı oldu. Fena olmadı valla, niye olsun. Başka türlü güzel bir düzen çıktı ortaya. Çocuğu kreşe bırakıp eve döndükten sonra, hop hazırlanıyorum, atlıyorum bisikletime, yola çıkıyorum öyle. Eskiden önceleri Çengelköy'de oturordum çay içmek için. Artık o kadar erken çıkıyorum ki yola, henüz dükkanı açmamış oluyor çaycı. Çengelköy'ü es geçiyorum artık. Ha simit alırsam alırım, genelde de alırım Çengelköy'den o ayrı. O simiti de bisiklet kullanırken gömerim öyle. Asıl sandviçim cebimde. Hazırlamışım evde. Sonra Kanlıca'ya geliyorum. Sandviç, çay, ve bazen de köşemi yazıyorum. Bir şeyler yazıyorum. Ne bileyim, şu an mesela bu köşeyi yazıyorum. Saat on bir sıfır dört. Ben bu saatlerde genelde koyu uykumun tam ortalarında olurdum. Çocuk dünyaya geldikten sonra hayatı hemen hemen hiç değişmeyen insanlardan biriyim aslında biraz düşününce. Her şeye aynen devam. Sadece yaptığım şeylerin saatleri değişti. Eskiden akşam üstleri binerdim bisiklete. Şimdi sabahları. Eskiden geceleri çalışırdım, şimdi gündüzleri. Ne bileyim, hep böyle şeyler işte.

æ E ama tabii düzen böyle dev değişince, ne bileyim, saçma şeyler de olmaya başladı. Saçma bir unutkanlık geldi mesela bana. Öğle on iki'ye kadar ama. Tam uyanma demek ki on iki'den sonra oluyor yine bende. Son altı ay içinde üç kez bankamatikten para çekip parayı almayı unuttum. İlk ikisinde birkaç dakika içinde mesaj geldi telefonuma. Bankamatik parayı geri çekip hesabıma yatırmış. En son, yani üç gün önce de yine para çektim, parayı almayı unutmuşum yine. Mesaj geldi telefonuma. Bu kez, "para sıkışması tespit edilmiştir" diye. Parayı geri çekip hesabıma yatırmamış yani. Bankayı aradım, durumu anlattım. Kayıt alındı. Biraz önce de baktım, yatmış para. Düşününce şöyle bir ilginç durum da var. Bu bankamatiklerin önü hiç boş kalmaz. Kimsenin aklına parayı alıp gitmek gelmiyor. Kameradan da çekiniyor olabilirler belki. Amaan, neyse ne ya. Sonuçta evet, belki her sabah yedi buçuk'ta kalkıyorum ama uyanmam biraz zaman alıyor. Bunu anlatacaktım zaten ben. Anlattım da rahatladım.

æ Bir de bir keresinde bir mecliste bir arkadaş, "bankalar yönetiyor dünyayı" demişti. Benim de kafa güzeldi, "a be y.rrak" dedim, "elbet bir şey yönetecek dünyayı, bırak da bankalar yönetsin" dediydim. Müthiş gıcıklık yaptıydım, o olduydu resmen.

æ Ha ne diyordum, çocuk. Çocuk doğduktan sonra, bende şöyle bir psikloji de oluştu. "Aga" dedim, "artık hiçbir şeyi erteleme". Zaten şu hayatta ertelediğim birkaç bir şey vardır, gidiyorum artık üstlerine. Hep güvercin beslemek istemiştim, büyük hayalimdi, şu anda güvercinlerim gökyüzünde uçup uçup geri dönüyorlar. Hayatım boyunca evde gelincik beslemek istemiştim, araştırdım ve aslında bu yaratıkların tamamen bir evcil hayvan olan Ferret olduklarını gördüm. Gelincik değil, Sansar değil, Ferret. Doğada bulunmuyor. Evlerde bulunuyor. Türkiye'de o kadar çok insan besliyormuş ki bu hayvanı, şaşırdım da kaldım. Üreticisine ulaştım. Yakın zamanda buluşuyoruz, dişi yavru ferret Feride'ye kavuşuyorum. Böyle işte. Bir iki hayalim daha var, onları da gerçekleştireyim de tam olsun madem. Öyle olsun madem.

æ Ha bu arada çocuk doğduktan sonra bana bir şapşallık da geldi, gelmedi değil. Geçen Cuma BKM'de oyunum vardı. Kulise çiçek de gelmiş. Bazen gelir kulise çünkü çiçek. Oyun bitti, her şey çok güzeldi. Çiçeğimi aldım, eve dönüyorum. Leon gibi takılıyorum. Beşiktaş'tan Üsküdar'a doğru motora bindim, deniz üstünde gidiyorum. Rum. Um. Mum. Derken Üsküdar'a yanaştı motor. Ben de ayağa kalktım çiçeğimle birlikte. Bir adam geldi yanıma. İlginç de biri. Takım elbise giymiş. Açık mavi. "Bir selfi alalım" dedi. Nedense ben o anda çiçeğin fotoğrafını çekmek istediğini sandım. Adam fotoğraf çekmeye çalıştıkça ben çiçeği dayıyorum. Çiçek tam görünsün istiyorum. Birkaç denemeden sonra adam dedi ki, "çiçeği bir çekerseniz iyi olur aslında" dedi. Meğersem benimle fotoğraf çektirmek istiyormuş. Halbuki çiçek varken ben ne yani. Ne bileyim, bana doğrusu o gibi geldi o anda. Çünkü çiçek daha güzel, daha ilginç bir şeydi. Anlamadım adamın bu tavrını, "olur, öyle olsun madem" dedim. Kadraja kendimi soktum. Çiçeği de bizden uzakta tuttum. Şimdi düşününce çiçek ne alakaymış hakikaten. Bir insan niçin çiçekle fotoğraf çektirmek istesin. Şapşallık işte.

æ Hoşça kal.

"KOP GEL GÜL GİT"
26 Ekim Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
2 Kasım Cumartesi / **Eskişehir Social** / Saat: 20.00 / bilgi: 0544 264 90 64 **(katılım ücretsiz)**
3 Kasım Pazar / **Denizli My.Soho** / Saat: 21.00 / bilgi: 0530 060 67 77
4 Kasım Pazartesi / **Muğla Merkez Mabolla** / Saat: 21.00 / bilgi: 0252 214 25 04
5 Kasım Salı / **Bodrum Cafe Beatles** / Saat: 21.00 / bilgi: 0545 646 32 65
6 Kasım Çarşamba / **İzmir Alsancak 6:45** / Saat: 21.00 / bilgi: 0532 564 50 35
7 Kasım Perşembe / **Bursa FSM no:on** / Saat: 20.00 / bilgi: 0224 246 50 06

CEM GÜVENTÜRK

TRUMP PAPERS: Donald J. Trump'ın gizli mektupları 1

Geçen hafta Londra-New York uçuşu için, Atlantik ötesi uçuşlarda adetim olduğu üzere business class biletimi almış ve koltuğuma oturmuş bekliyordum. Evet yemekler iyidir falan ama Atlantik ötesi uçuşlarımda Business'ı ergonomik olduğundan, yani uçak kalkar kalkmaz, koltuğumu küçük bir yatak hâline getirip uyuyabildiğimden seçerim. Benim için yataklı tren gibidir yani.

Kalkış gecikince, kabindeki koşuşturmadan bir son dakika yolcusunu beklediklerini anladım. Bu arada bir olur: Özel uçağı kalkış yapamayan bir devlet başkanı ya da bir işadamı son anda tarifeli seferle uçmak zorunda kalır. Bu şekilde Polonya devlet başkanı, Brezilya Merkez Bankası Guvernörü, Mittal CEO'su, AKP Gerceş İlçe Gençlik Kolları Başkanıyla aynı kabinde uçmuşluğum; Polonya devlet başkanıyla tokalaşmışlığım, Mittal CEO'suyla sohbet etmişliğim, AKP Gerceş İlçe Gençlik Kolları Başkanının korumasıyla selamlaşmışlığım falan var.

Tesadüf, uçağa apar topar giren takım elbiseli iki metre boyunda bir adam tam benim karşı çaprazımdaki bölmeye oturdu. Uçak da ondan sonra kalktı. Kalkış sırasında bölmelerin separatörleri inik olduğundan adamla selamlaştık. Ama anlaşılan pek muhabbetkâr değildi, benimle göz göze gelmemek için rastgele bir şeyler çıkartıp okumaya başladı.

Uçak kalkar kalkmaz koltuğumu düzleyip uyuduğum için sonrasını bilmiyorum ama New York'a ineceğimiz için hostes beni uyandırdığında gözlerimi ovuşturdum ve toparlandım. 2 metrelik abi aynı mendebur suratla oturuyordu. Uçak indiğinde de hızla yerinden kalkıp çıkışa yöneldi. Sırt çantamı alıp çıkışa gidiyordum ki suratsız pezevengin evrak çantasını unuttuğunu gördüm. "Mendebur falan ama insaniyetlik bizde kalsın," diye herifin çantasını aldım ve yetişmek için hızlıca çıkışa ilerledim. Ama herif ortalıkta yoktu. "Pasaportta yakalarım," dedim ama koşarak gitmeme rağmen herifi ortalıkta göremedim. Şaşkına dönmüştüm çünkü uçaktan inen yolcuların hepsinin önündeydim. Biraz daha dolandım ama sonunda pes ederek pasaport kontrolüne girdim ve çıktım. Artık otele yerleşince çantayı açar içindekilerden herifin kimliğini bulurdum.

5. Cadde'yle 35. Sokağın köşesindeki mütevazı otelime yerleştikten sonra evrak çantasını açtım ve herifi neden pasaport kontrolünde göremediğimi anladım. Çünkü diplomatlara ayrılan kapıdan çıkmıştı. Zira evrak çantasının içinde ABD 45. başkanı Donald John Trump'ın dünya liderlerine yazdığı mektuplar vardı ve demek ki bu herif de hükümetin özel uçağını kaçıran diplomatik bir kuryeydi. E bu durumda gidip evrak çantasını teslim edecek hâlim yoktu ama elbette çantanın içeriğini kendime saklayacak da değildim. O yüzden Guantanamo dahil bütün riskleri alarak 45. ABD Başkanı Donald J. Trump'ın mektuplarını sizinle paylaşıyorum.

Angela Merkel
Alman Federal Cumhuriyeti Şansölyesi
Berlin

Sayın Bayan Şansölye,

Hadi bir anlaşma yapalım. Şimdi sen bu Ukrayna mevzuunda falan işleri karıştırıyorsun? Valla bana bak, Almanya malmanya demem, yakarım ekonominizi. Rusya'ya yaptırım pakedi uyguluyormuşsunuz, uygulatmam. Uygulanacaksa ben uygularım. Sorunun varsa ben çözerim. Putin arkadaşla konuştum, Ukrayna konusunda siz orada kafanızı çok yormayın. Akıllı olun, aklınızı alırım.

Seni sonra ararım, arayınca ahizeye üfle, çok komik bir şey söyleyeceğim.
Sevgiler
Donald.

Andrej Plenkovic
Hırvatistan Başbakanı
Zagreb

Sayın Başbakan,

Gel seninle anlaşalım. Nedir bu Prevlaka yarım adası işi? Montenegro'yla aranızda çözdünüz mü onu? Çözemediyseniz ben ayarlarım bir şeyler güzelim. Biliyorsun anlaşma benim işim. Ha yok ben kendim çözerim dersen yanılırsın. Akıllı ol, kerizlik etme, sen gel bu işi bana bırak.

Seni sonra arayacağım (ya hacı bir de şu fotoğraflar Kolinda'nın mı? Kolinda'nınsa bana numarasını yollasana whatsapp'tan)
Öptüm
Dodo.

(Daha ciddi ve şok yaratacak mektupları google translate yardımıyla çevirdikçe size sunmaya devam edeceğim.)

İLKER ALTUNGÖK

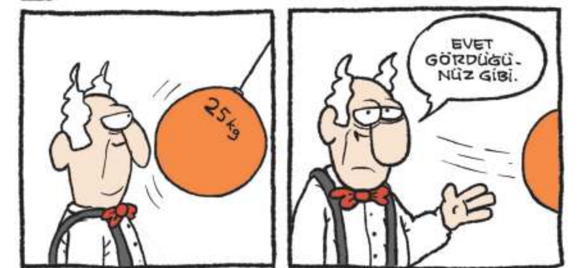

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Macera adı: İçimdeki kadın.

İÇİMDEKİ KADINI SERBEST BIRAKTIĞIM ÇOK İYİ OLDU YALNIZ...BAMBAŞKA BİR DUYGUYMUŞ...

Ahı, ahı ahı.

DEMET BU İŞE ÇOK ŞAŞICAK KESİN FANTAZİLİ SEKS ÇIKACAK.

ÇIKRTIRT HALO.

AHA GELDİ AHI AHI GEL HELE GEL!..

OHA BU NE HAL TITITITI.

İÇİMDEKİ KADIN.

BENİM Mİ O ÜSTÜNDEKİLER.

ŞŞT SEKSİ DE OLMUŞSUN YALNIZ HA, ŞÖYLE Bİ YÜRÜ BAKALIM BİR ALICI GÖZÜYLE, BİR AHLAKSIZ BAKIŞ AÇISIYLA TARTALIM TITITITI.

NASIL LA YÜRÜYİM.

PODYUMDA GİBİ OLUM İŞTE!

NASIL, SOKAĞA BU ŞEKİL ÇIKSAM KİMSE UYANIR MI? BENCE UYANMAZ!..

BELKİ BEREYİ DEĞİŞTİRİP BİRKAÇ RÖTUŞ YAPARSAK TITITITI.

AMA BURUN DA ÇOK YAMAN ELE VERİYOR, GERÇİ VAR BÖYLE BURUNLU SEKSİ KADINLAR AMA...

ŞŞT BAK AKLIMA NE GELDİ.

HASAN'I ARA Bİ ARKADAŞLA SANA UĞRAYALIM MI DE, ZATEN GELİN DER, BERABER GİDİP Bİ OYUN EDELİM.

CİDDİ MİSİN SEN TITITI TITI.

Evet!

HAHA HAHA OLUM HASAN HAYATTA YEMEZ, O BURUNU GÖRÜR GÖRMEZ UYANIR BOKUNU BİLİYOR ADAM..

ARKAM DÖNÜK BİLE Mİ UYANIR?

SESİNDEN DE ELE VERİYOSUN TITITITI.

AMA BİRAZ ÇALIŞMA VE DEĞİŞİKLİKLE TOPLU MU YİYEBİLİRİZ.

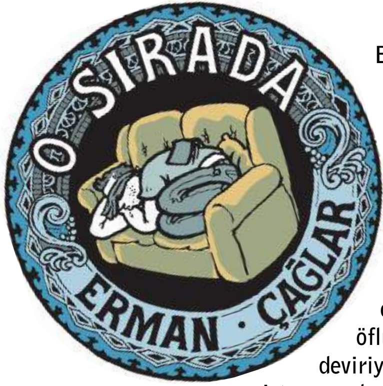
TAMAM TOPLU MU YİYELİM.

AMA ÖNCE BENİ YEMEN LAZIM Bİ TADINA BAKALIM.

N-NASIL.

İÇİM GICIKLANDI VAL. LA!..

Devamke.

Binbir türlü rüyadan sıyrılarak yeni güne uyandım. Okuduğum bir kitap var, bana düşman. Selamımı almıyor, göz göze gelmiyor, yan yana durunca keyfi kaçıyor. Okunmak istemiyor, okumaya kalktığımda öflüyor, pöflüyor, gözlerini deviriyor. Kimseye eziyet olmak istemem, hele ki bu yaşımdan sonra beynimi zorlayıp okumaya çalıştığım kitaplara. Yoksa ben de biliyorum bilgisayardan dizi açıp sabahlara kadar elimi bile kullanmadan, ayağımın topuğuyla "sonraki bölüme atla, dizinin girişini atla, sonundaki jeneriği atla, her şeyi atla" tuşuna basmayı. Ben de biliyorum pasif cimnastik gibi yattığım yerden eser emmeyi. Biliyorum ama sevmiyorum. Dizileri izlerseniz diziyi yapanlar, yönetenler, dizide oynayanlar, setine yemek götürenler, sahneler kalabalık gözüksün diye savaşçı gibi giydirilip sağa sola kılıç sallayan, sahne bittiği gibi de yemekte köfte var diye onurlu bir savaşçıya yakışmayacak şekilde fiti fiti yemek masasına koşturan figüranlar, ve hatta dizideki savaşçıların bindiği atlar bile para kazanır. Paranın sıcağı hiçbir şeye benzemez. Ne anne tarafından hınç, öfke ve nefretle sıkı sıkı örülmüş süveterin sıcağına benzer, ne de ucuzmuş diye bimden alınmış naylon çorabın sıcağına. Kimse para sıcacık akıyorken, "tamam artık, bize para verdiğiniz yeter, bana para fazla geldi" demez. Yönetmeni, oyuncusu, atı, figüranı toplanıp senaristin yanına gidiyorlar, kolundan tutup sıkıyorlar, sağlıktan kırmızı kırmızı olmuş dudaklarını senaristin kulağına neredeyse değecek kadar yaklaştırıp ıslak bir şekilde fısıldıyorlar: Kanka... Bitirmeyelim... Bir sezon daha çekelim... Geçen sezonun sonunda ölen çocuk var ya. O aslında ölmemiş olsun... He? Ne diyorsun? Arkadaşımın karısıyla benim aramda cinsel anlamda bir elektriklenme olsun? Biraz ona şaşırırlar, biraz buna şaşırırlar, bir sezon daha ağızları açık izlerler. Allah aşkına bitirmeyelim...

Okuduğum bir kitap var, bana düşman. Kapağında kocaman harflerle "Nobel Edebiyat Ödülü" yazıyor. Geceleri rüyamda kitabın yazarını Kartal'daki bir AVM'de düzenlenen imza gününde yakalıyorum. Önümde onbeş yaşındaki çocuğunu zorla getirmiş bir anne var, yazara çocuğunu şikayet ediyor. Derslerinden geri kalmasın diye odasına internet bağlatmışlar, ama çocuk interneti hep oyun için kullanıyormuş, hiç derslerine bakmıyormuş, kitap okuma alışkanlığı yokmuş... Duayen yazar bütün bunları imzaladığı kitabının kapağındaki "nobel edebiyat ödüllü" ibaresinin altına iliştirilmiş nobel madalyası resmini parmaklarıyla hafif hafif okşayarak dinliyor. "Her çocuk bilinçaltında anne babasını öldürüp onların yerine geçmenin fantezisini kurar. Anne babaların gizli arzusu ise çocuğun elinden gelen bir felaketle yok olmaktır. Bunu bir kitabımda yazmıştım" diyor. Kadının arkasından "OOO LAFI KOYDU!" diye bağırıyorum. Ünlü yazarın uğursuz kehanetinden ve benim kaba yorumumdan rahatsız olan kadın yarım ağızla teşekkür ediyor, çocuğu kolundan tutup biraz sonra sevilen şarkıcı Edis'in konser vereceği alana doğru sürüklüyor. Artık o ve ben baş başayız. "Oyun moyun hikaye hocam, o yaştaki çocuğun odasına internet çekersen çocuk sabaha kadar kendini eller" diyorum, "isminiz neydi?" diye kibarca gülümsüyor. İsmim Cahil. Cahil'e sevgi ve ışıkla diye imzalayabilirsiniz. Bakıyor, ama bir şey demeden ona uzattığım kitabın kapağını açıp iç sayfaya dediklerimi yazıyor. Kitabını okumaya çalışırken kanı çekilmiş, bembeyaz olmuş dudaklarımı yazarın kulaklarına neredeyse değecek kadar yaklaştırıp ıslak bir şekilde fısıldıyorum: Hangi kitabın kazandı nobeli? Söyle de onu okuyalım...

"Nobel edebiyat ödülü esere değil yazara verilir!" diye bağırarak uyandım. Bana düşman kitap yatağın yanındaki komodinden bana bakıyor, nobel madalyasının üzerindeki Alfred Nobel'in gözleriyle yargılar gibi beni izliyordu.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Siyaset kelimesi, seyis kökenli olup, at terbiyeciliği anlamına gelir."
- Elmalılı Hamdi Yazır

● Yukarıdaki cümleye, "Cenin Hakları"'nın mucidi Doç. Nusret Kaya'nın yeni çıkan "Psiko-Siyaset" adlı muhteşem kitabında rastladım. Alt başlığı "Kolay Kandırılmanın Nedenleri" olan bu devrimci kitabı mutlaka okuyunuz, çevrenizdekilere okutunuz, bildiğiniz her dile çeviriniz. Ülkemizden böyle bir bilim (ve gönül) insanının çıkması kıvanç verici. Anladığım kadarıyla Nusretyen Teori'nin özü; insanı, daha cenin halinden ve hatta ana rahmine düşmeden önce, korumaya almayı öneriyor. Böylece, kandırmaya ihtiyaç duymayan ve kandırılması çok zor insanların meydana getirdiği, aldatılması ve güdülmesi imkansız bir dünya halkı, tüm psiko-çobanlardan kurtularak savaşları sonlandırıyor. Rüya, alt beynin sinemasıysa, yaşayan en değerli sinema analizcisi Nusret Kaya. Sen çok yaşa Nusret Hoca...

● Hayatta en büyük hatası insanlara gerektiğinden fazla değer vermek olanlara şöyle bir selam verip, uçlarda yaşayanlara hafifçe el sallayıp, en büyük yalnızlığın kalabalık içindeki yalnızlık olduğunu savunanların yanağından makas alıp, bipolarların yanında biraz hayale dalıp, hiç bilmediğim bir şehrin sokaklarında kaybolmak isteyenlere de bir çıkmaz sokakta mandalina ikram etmek istiyorum. Başka isteklerim de var. ilginç omayanı dövmesinler istiyorum.

● E, madem okçuluk bu kadar itibara ve de ranta haiz, bir daha harekat olursa, gidiversin önde okçu mangası! Müze misin hayat mısın?! Bi de sahada geçelim ensesi kalın, bileği halat yiğitleri!!

● Sadece ve sadece "ünlüyle evlenmek" gayesiyle sık sık İstanbul seyahati yapan bir avukat tanımıştım. Birkaç başarısız denemeyi takiben, kendi alanında gayet ünlü biriyle de evlendi hakkaten. Pes dediydim...

● Senarist olarak gittiğim sette oyuncu olarak mesaideyim! Detay vermiyorum. Çünkü niye, veremiyorum...

● Neen-i-zu. "Canımın içi" demekmiş kızılderili dilinde. Daha da unutmam. Haftaya bahsedeceğim Kızılderili Masalları'ndan. Bambaşka, pastoral, şamanik bir kafa...

● Lawrance Block. Gezegenimizde en çok taklit edilen polisiye yazarı. Çünkü çok zeki ve vicdanlı bir edebiyatçı. Heves uyandırıyor turfanda kalemlerde. Lakin gel gör ki, başkasının zekasıyla zeki olunamıyor canım kardeşim...

● Atım olsa, kara olsun isterdim. Siyah olsun atım. Ne siyahı, simsiyah olsun. Doru At dedikleri, hani. Alnında da bembeyaz bir remz olsun isterdim. Öyle bir atım olsa, yelesini okşardım, adını Kara Murat koyardım. Çünkü at, murat. Kara at, Kara Murat. Yaşasın tüm atlar, hakikat olsun muradlar... Kara Murat zaten ölümsüz, en kral efsane!

● Garabet ya da gudubetle zaman geçiren de her denk geldiğini güzel ya da yakışıklı zannediyor. Bu da var...

● Norveç'in meşhur balık yağına 100 anneden 99'u güvenirken, 100 çocuktan 93'ü tadını beğeniyormuş. Reklamlarda seyrettim. Öncesinde de Yasak Elma'yı seyrettim. Durduramıyorum! Neyse, balık yağı konusunda, o en az 6 – en fazla 7 talihsiz çocuğa üzüldüm sen tadını beğenmiyorsun ama annen güvendiği için kaşıklatıp duruyo! Yapacak bi şey yok, yutacaksın! En az altı darken, ürüne güvenemeyen tek kadının, tadı beğenmeyenlerden birinin annesi olduğunu temenni ediyorum. Güzel eşleşme doğrusu, annen güvenmiyo, sen de zaten beğenmiyosun, kafalar gayet net! Tersi durumsa o da fena, anne güvenmiyo, sen o tada hasret yanıyosun! Anne güvenmiyosa baba var. babaya aldır o balık yağını, anneye aldırma sen!! Gerçi evi sosyalleştiren anne, genellikle dediği olur. babaya gelince; baba, doğadan gelen lezzet...

5.Ankara Komedi Festivali 1-17 Kasım tarihleri arasında yaşanacak, ikametse. 2 ve 9 Kasım cumartesi olmak üzere iki gösterim olacak. Efsane Cem Yılmaz, 1 Kasım'da açılışı yapacak, ne mutlu aziz "Ankara Seyircisi"ne...

vedatozdemiro@gmail.com

mustafa Satıcı

FURKAN ÖZÇOBAN — Küçük Prens

BU GÜNLÜK İNTERNET SÜREN DOLDU ARAS. O AYPEDİ BIRAKIP DERSİNİN BAŞINA HAYDİ.
INTERNET CAFE
GTAS
PES2019
ÇIKTI ALINIR
ARAMIZDAKİ TEK FARK BENİM VERGİ LEVHAM VAR.

ARAMASIN GÖZLER O ŞİMDİ ASKER
BİŞEY DEĞİŞMEDİ Kİ, YİNE DURUYORUM...

NORMALDE SENDEN DAHA EĞLENCELİ Bİ TİPİM AMA LAPTOP ÇANTASINI BU ŞEKİLDE TAŞIDIĞIM İÇİN SIKICI GÖRÜNÜYORUM SEN DE ELİNE AL ŞUNU ŞARTLAR EŞİT OLSUN...
ELDE TAŞIYAMIYORUM ABİ BEN...
AYNI YAŞTAYIZ BABAN GİBİ GÖZÜKÜYORUM LAN DIŞARDAN

KENDİ ADINI YAZSALARDI BARİ.
KİMSE TANIMAZ ÖYLE...
HEIDİ'NİN DEDESİ D: 1937 Ö: 2019

Affet beni affet anam, yolum bekler kahpe düşman. Gelen yolcu, giden yolcu, çabuk biter vatan borcu... Küçük Prens 92/4 sivas.

● Anlattığım her şeyi onaylıyor ve samimiyetsiz bir tebessümle kısa süreliğine yüzüme bakıp sonrasında tekrar yola odaklanıyordu. Belli ki alttan alınıyordum ve taksicinin gözünde sarhoş, çekilmez bir müşteriydim. Oysa yanılıyordu. Henüz beynim kontrolünü kaybetmemiş ve saçma sapan hareketler yapmaması için bedenimi koruyup kolluyordu. Sarhoş olmadığımı ispat etmek adına mantıklı cümleler kuruyor ve ciddi konulara değiniyordum ancak taksicinin suratındaki "Hassktr lan" ifadesi bir türlü kaybolmuyordu.

Yolculuğu daha keyifli hale getirmek ve biraz olsun sohbet edebilmek için samimi adımlar atmaktı niyetim ancak taksici, az da olsa uyuşmuş bedenimden faydalanmanın peşindeydi. Açtığım konulara katılmıyor, sürekli olarak "Sigara falan lazımsa torpidoda var" diyordu. Bana kıymet verdiğini ve beni önemsediğini düşünmek isterdim ancak tek amacının, güncel fiyatı 16 lira olan Winston Box'ı 23 liradan satmak olduğunu öğrendiğim an bu düşüncem yerle bir oldu. Bu da yetmezmiş gibi "Çorba falan içeceksen durabilirim" diyordu. Çorbayı sen mi ısmarlayacaktın sanki? Şu mezeleri bi yenileyiver ustam mı diyecektin? Taksimetreyi kapatıp öylece bekleyecek miydin bir dost gibi?

Biraz siyaset biraz futbol ve belki biraz da kadınları konuşup evlerimize dağılmak varken, senin bu amansız para hırsın yüzünden bir düşman gibi vedalaşacağız. Bana uzattığın kartvizitini arabadan iner inmez buruşturup atacak ve emin ol senden sonsuza dek hizmet almayacağım. Umarım mutlusundur taksici.

● İlginç bir rüya gördüm ve rüya tabirlerinde bunun bir karşılığı olduğunu düşünmüyorum. Barcelona savunmacısı Nelson Semedo, futbolu erken yaşta bırakıp Kosgeb desteği ile Portekiz'de bir kafe açmış ve kaç yıl Bağkur yatırması gerektiğini anlatıyor. Futbolun garanti meslek olmadığını ve esnaflıkta çok daha güzel paralar olduğunu söylüyor. İşsiz kaldığı dönemde biriken genel sağlık sigortası pirim borcundan ise haberdar değil ve birlikte e-devlete girip 2300 liralık borcunun olduğunu öğreniyoruz. "Ödemem kardeşim" diyor. "Devlet üç kuruşu bile alır, sen merak etme" diyorum. O anda kafenin önüne bir kamyon yanaşıyor ve Semedo bana dönüp "Şu mallara bi el at da depoya yerleştirelim" diyor. İtiraz etmiyorum ve birlikte mal taşıyoruz. Deponun rutubetli olduğunu ve tavanın aktığını anlatıyor. Tanıdık usta varsa yönlendirmemi rica ediyor. Hayranı olduğum savunmacının, kurt bir esnafa dönüşmesini hayretle izliyor ve "Vakit buldukça yardıma gelirim" diyerek rüyamı sonlandırıyorum.

● Bir yedeği olmasına rağmen Şirinceli anahtarın kaybolması, ailemizi ve özellikle annemi derinden yaralamıştı. Uzun süredir kayıp olan anahtar, bu sabah kardeşimin çantasından çıktı ve aile olarak rahat bir nefes aldık. Kapıyı kendi başına açabilen ya da yatmadan önce iki kez kilitleyebilen bir anahtar değil bu. İnsan yardımı olmadan hareket edemeyen ve bıraksanız askıda yıllarca aynı pozisyonda kalacak sıradan bir eşya. Öyle zannediyorum ki annemin eşyalara verdiği abartılı değer onu biraz şımartmış ve ilgi budalasına dönüştürmüştü.

Son dönemde kaybettiği popülariteyi yeniden kazanmak adına ortadan kaybolmayı ve dikkatleri bir kez daha üzerine çekmeyi tercih etmişti. Başarılı da oldu ve şu an el üstünde tutuluyor. Daha da önemlisi bir adı var: Şirinceli anahtar. Evdeki diğer anahtarlardan bahsederken herhangi bir sıfat ya da takma ad kullanmıyoruz. Zaten diğer anahtarlar çok fazla tanınmıyor ancak Şirinceli anahtar bir hayli popüler. Başköşede duruyor şu an. Kaybolmasın diye göz önünde bir yerde muhafaza ediyoruz beyefendiyi.

● Bir işletmenin konsept sahibi olması güzel ancak "Konsept"in arkasına sığınıp y*rak gibi mekanları muhteşem bir oluşummuş gibi pazarlamak pek de hoş değil. Dip dibe sıralanmış ve masa demeye bin şahit küçücük bir alana bira şişesi koymaya çalışırken buldum kendimi. Aynı şey tabureler için de geçerliydi. Tabure diyorum çünkü masaya göre bir hayli alçak ve götünü rahatça yerleştirenin takdir toplayacağı bir boyuta sahipti.

Personele, hizmet edeceği bir alan bırakılmadığı için her bira siparişinde müşteriler ellerini havaya kaldırıyor ve personel bu ellerin üzerinde ilerleyerek sipariş verilen masaya ulaştırılıyordu.

Bilirsiniz böyle yerleri. Bira ucuz, turşu sınırsız, patlamış mısır ise leğenle getirilir. Konforsuzluk kabul edilebilir ama benimle birlikte işletme sahibi de bu gerçeği kabullenmeli. Eğer kabul etmeyip "Konsept böyle" diyorsa ben orada bir kurnazlık sezerim.

● "Seni gidi topal, seni hain topal" diyerek arkadaşının fiziksel özelliği ile dalga geçen sanatçı, çok geçmeden pişmanlık duyuyor ve öyle zannediyorum ki gönül almak için "Bu gece de burda kal" şeklinde bir davet cümlesi ile karşımıza çıkıyor. Kendisine sık sık topal diye hitap edilen adamın bu sahte ve samimiyetsiz davete katılacağını sanmıyorum. Diyelim ki katıldı, bu kez taviz vermiş olacak. "Teşekkür ederim ben böyle bir ortamda daha fazla kalmak istemiyorum" diyerek araya biraz mesafe koymasını ve küçük de olsa bir mesaj vermesini isterim. Eminim ki sanatçı da bu mesajı değerlendirecek ve bir dahaki sefere arkadaşına ismiyle hitap edecektir.

SON METALCİ

Geçen bölümden: Bilinmeyenden gelip tekrar bilinmeyene dönen Supernature kuyruklu yıldızı, dünyanın etrafında tam bir tur atmış, rock müziğe dair ne varsa sıfırlamıştı. Rock müzik dinleyen kimse kalmamıştı. En sert heavy metal grupları bile pop, R&B, rap ne varsa ona buna bulaşmış, kökenlerini tamamen unutmuşlardı. Yepyeni bir kapı aralanmıştı müzik camiasında. Kuyrukluyıldızın göründüğü gece, Black Sabbath'ın Paranoid'ini dinlediğinden midir nedir artık bilinmez, müziğe yapılan bu gizemli darbeden etkilenmeyen tek insan Savaş'tı.

Yazan Çizen OKY

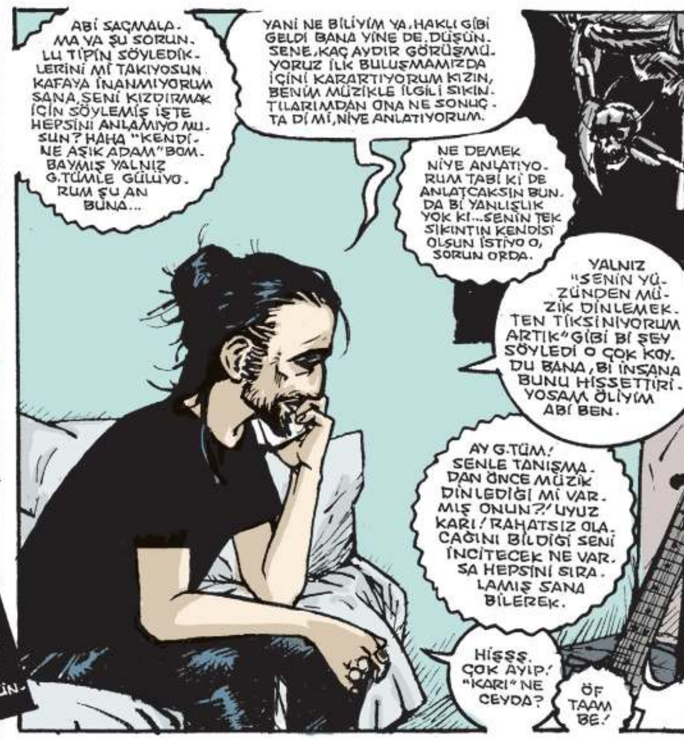

Devam edecek

ÖMER GÖKSEL

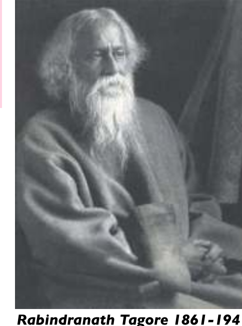

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Bir adam ile/ paylaşıyor odayı/
Bir büyük sinek"
Kobayashi Issa

"CAHİLDİM DÜNYANIN RENGİNE KANDIM"

"Dünyanın rengi" denince o; İlk aklıma gelen; Tavus Kuşu.(o kısmı da tıpkısı; doğru; "cahildim" ; bir yeniyetme; ortaokulda galiba, öyle bir şey) Yerde bulmuştum. Bir tavus kuşu tüyü. Üzerinde ışıl ışıl bir göz deseni. Rengarenk. Ama öyle bildiğim şeyler gibi değil; bir başka türlü; insanın içini gıcıklayan; bir renk kompozisyonundan, renkten çok daha fazla bir şeyle karşılaştığını (için bir tuhaf olarak) anladığın bir şey. Bir "bilinemezlik"/"gayb" duygusu; o duygunun sevinci/hüznü… karmaşık bir şey sana göz kırpar gibi oluyordu. Pırıl pırıl, insanın aklını alan o denge; Hatta dengesizlik; denge öyle olmaz. Bildiğim renklere hiç benzemiyordu; "Denge"ye... Derste defteri aralayıp aralayıp bakıyordum: "Ne oluyor burada" Bildiğim dünyada saklamak istediğin bir güzellik, bir harikuladelik parçası; çok çok kısa bir zaman sonra… gül soluyor, düşmüş kıpkırmızılı/yeşilli yaprak kıvrılıp/kararıp büzüşüyor. Sudan çıkan kırmızı balık soluyor, doldurulmuş hayvanlar matlaşıp korkunçlaşıyorlardı. Bu öyle değil ama işte; aynen, aynı pırıltılarla, hiç değişmeden, eksilmeden öylece duruyor. Aynı göz kamaştırıcılıkta. Ne soluyor ne bir şey… Hayret verici. Bir mucizeden, bir rüyadan, "öte" taraftan bir şey kopartıp bu tarafa aktarmışsın gibi. Biraz kural dışı bir şey yapmış, "bir günah"a bulaşmış; yasak alana girmişsin; bir rüya parçası çalmışsın gibi. Uyandığın halde elinde. Henüz bir tavus kuşunun o yelpazemsi kuyruğunu silkinip titreterek yavaş yavaş açışına şahit olmamıştım. Tabiatın en muhteşem, en debdebeli gösterisi. O gözlerden bir sürü… Meğer bana yaptığı şeyin aynısını; ne aynısı!... çok çok daha fazlasını tekmil insan evladına yaparmış o yelpaze gösterisi. Binlerce yıl yapmış. "Sin ve'l Hind"den Eski Yunan'a… Bütün inanç sistemlerinde, bütün dinlerde… Zeus'un kıskanç karısı Hera, kocasının çapkınlıklarını gözetleme görevi verdiği "yüz gözlü dev: Argos"a kızınca (görevini aksatmıştı)gözlerini alıp bizimkinin kuyruğuna yapıştırmış. O gözler oradan. Yezidi inancında dünyayı idare eden; meleklerin başı; Melek Tavus; gene o. Gazneliler'in sancağında bir hilal ve bir de onun resmi var. Şeytanı cennete sokan da o. O her yerde; En iyi en kötü. En uğurlu en uğursuz gene o. Zerdüştlük'de; yırtıcı/saldırgan/zararlı hayvanları falan yaratan kötü tanrı Ehriman'a: "Senin sanatın güzel ve zararsız bir varlık yaratmaktan acizdir, Ey zalim Ehriman…" diyorlar. (iyi huylu, yararlı hayvanları yaratan, iyi Tanrı Ahura Mazda'nın emrindeki Yazatalar, söylüyor öyle) Ehriman "yapabilirim…" diyor onlara pis pis gülerek ve onu yaratıyor; "…Görülmemiş güzellikte, ama dalkavukça hareketleri olan, kibrin ve bencilliğin simgesi; tavus kuşu." Farklı farklı, birbirine hiç benzemez kültürlerde bile "Günahkar gururun ve baş döndürücü kibrin" sembolü sayıldı. Bu işler böyle, başına gelenler güzelliğinden; "Güzeli ağlatırlar, çirkini söyletirler" İnsanoğlu bu … O derece muhteşem bir "güzellik"le karşılaşınca hemen bir kara çalma işleri… (Tavus kuşu tüylerinin, sahne ve aktörler arasında bir felaket başlamasına veya oyunun başarısız olmasına neden olarak bir tiyatroda kötü şans getirdiğine inanılıyormuş.---bir zamanlar batıda--) Uzak doğu kültürlerinde genellikle bolluk bereket, iyilik güzellik'e işaret ediyor. Rönesans resminde çokça yer alıyor. Yazık. Bir ressam için büyük bir çaresizlik tecrübesi. Hiçbir resimde kendisiyle birebir karşılaşıldığında, o yelpaze ağır ağır açıldığında olan biten şey'in yanına bile yaklaşılamıyor. Çok çok soluk bir kopyası. Kolay olsa tanrılar alemiyle o derece sıkı ilişkilendirirler miydi. Resmi yapılamaz, ama filmi çekilemez değil; Kendisi de; şimdiye kadar yapılmış bütün filmler; "film dünyası" içinde bir çeşit "tavus kuşu'nun yavaşça kuyruğunu açması" vak'ası sayılabilir o müthiş film: "Amarcord" da kasabaya karlar yağdığı gün, karlar arasında uçarak gelen bir tavus kuşunun o malum yelpaze açış hareketini yaptığı o sahne. Eğer görmediyseniz, mutlaka izleyin derim. (gördüyseniz de tekrar--sahnenin fonunda Erik Satie'nin o müthiş Gnossienne'lerinden biri var---nur içinde yatsın; halkın "Büyücü" lakabıyla andığı Fellini)

Rabindranath Tagore 1861-1941

Federico Fellini 1920-1993

Joseph Wolf 1820-1899

Kobayashi Issa 1763-1828

Şöyle bitireyim;
Tagore; büyük Hind şairi/düşünürü, şöyle yazmıştı:
"Serçe tavus kuşu için üzgün, o ağır kuyruğu taşıyor diye"
(Sadelik hoş; tamam, övgüye de layık da; serçenin yerinde olsam aşık olurdum herhalde Tavus'u görünce ben, üzülmek yerine…–o kadar güzelliğe o ağırlık az bile–)

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

KAHYA İLE GULYABANİ

ÖZER AYDOĞAN

ADAMLAR

ANTİ KLİŞE TİMİ

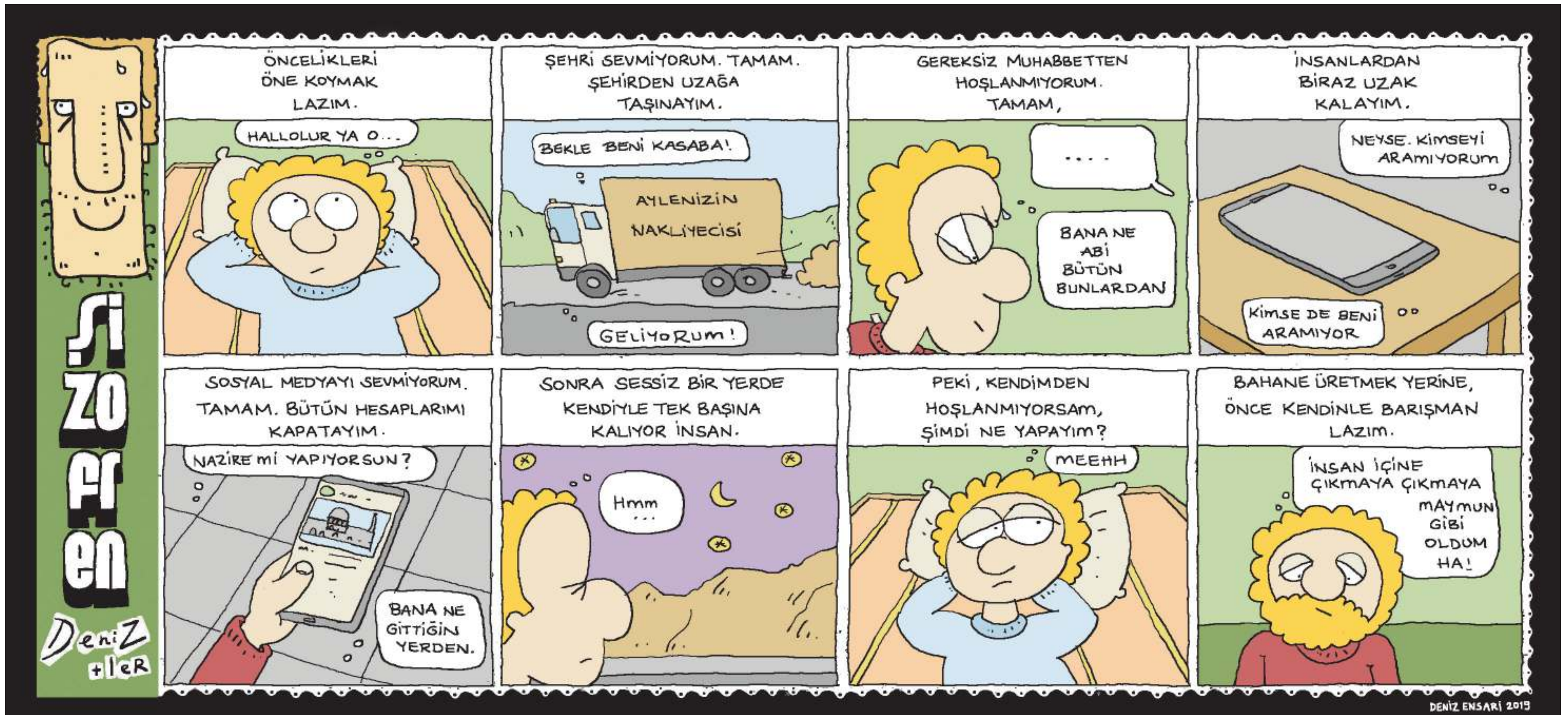

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 23 Ekim 2019 | Sayı: 634

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

ORTAM

En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet: KAPININ ÖNÜNDE, SU SERVİSİ YAPAN MAKSUT'A SATAŞAN BRUNO, KAHRAMANIMIZIN ELİNİ KERTTİRMESİYLE MADARA OLMUŞTUR. MAKSUT'U HANEYE TECAVÜZ ETTİ DİYE POLİSE ŞİKAYET EDER. BİLAHARE MERAL'İN ŞAHİTLİĞİYLE SALARLAR BAKKAL ÇIRAĞINI

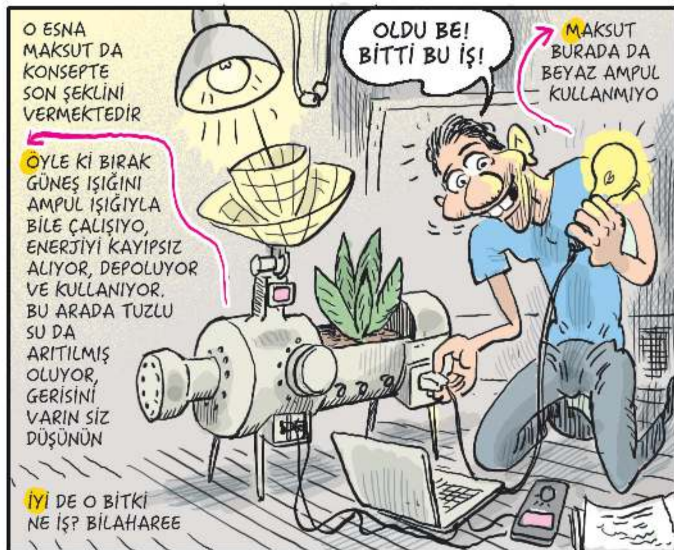

BOMBAYA HEMEN AYILDINIZ AMA... OLMAZ Kİ

UYKUSUZ

30 EKİM ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/44 No: 635
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.

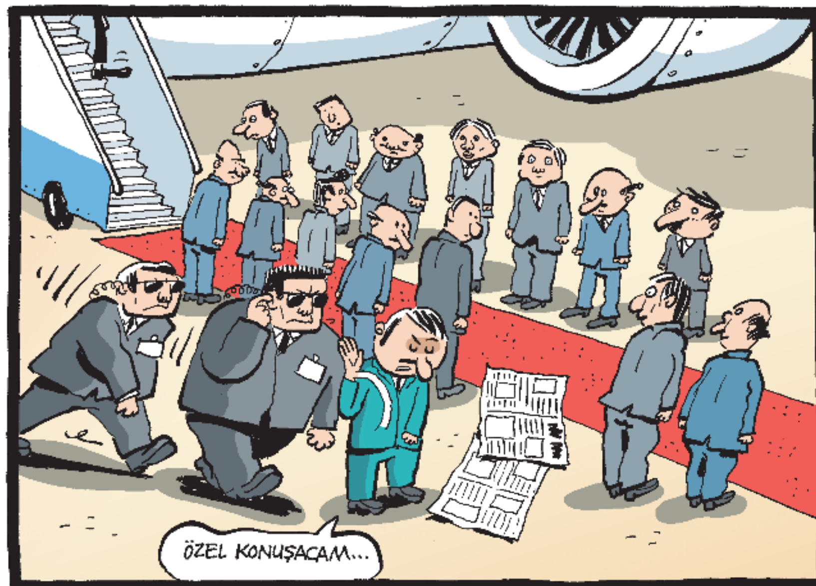
Hükümet, 2019 yılı bütçe giderlerindeki artışın temel nedeninin emekli, işçi ve memurlara yapılan zam ve ödemeler ile personel atamalarından kaynaklandığını savundu.

ARABAYI İNTERNETTEN KAZANDIĞIM İÇİN, KORNASI YABANCI DİLDE ÖTÜYO, MİLLET ANLAMIYO...

♫ DAT KOM DAT KOM ♫ TRONK

VOYN

AL İŞTE...

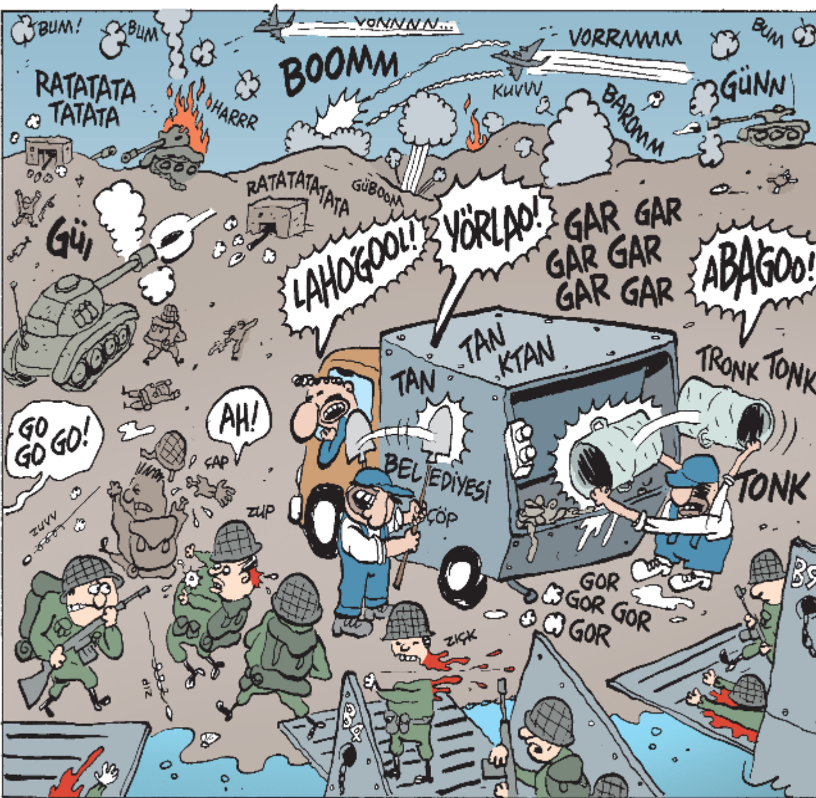

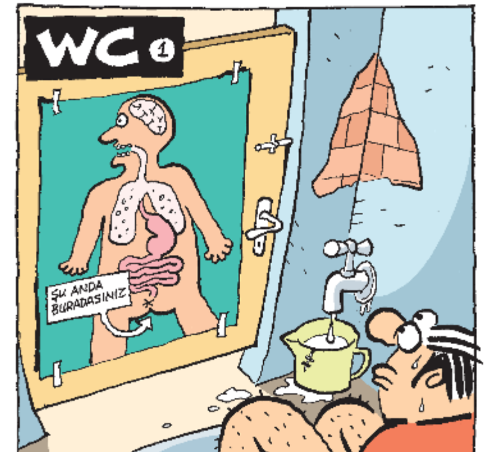

BU YAŞIMIZDAN SONRA NÜDİST OLMAYACAKTIK ABİ...İNSAN İÇİNE ÇIKAMAZ OLDUK.

BENCE BU PERDEDEN GÖZÜKÜYORUZ...

TUZ

BANA OLAN BORCUNU VERMEYİ DÜŞÜNÜYOR MUSUN DESKARTES?.

DÜŞÜNÜYORUM, O HALDE YARIN.

NİYORKTA HALAMIN OĞLU VAR..BENZİNCİDE ÇALIŞIYO.. ONUN YANINA GİDİP SİYAYEY' İN SINAVLA-RINA GİRİCEM... BU MAHALLE BANA DAR GELİYO ARTIK...

DAR GELİYO LAN!

ÇIT

AVAAAYAAY!

AAHH..KIRILIYO ABİ ..ABİ ÇIT ETTİ ABİ.. SES GELOAAYY!

4 MAYMUN

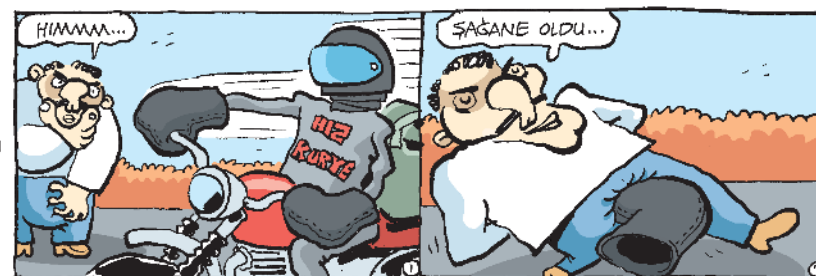
GÖRMEDİM

DUYMADIM

KONUŞMADIM

BUNLARI TANIMIYORUM

@kaansezyum

Gelecek yaşlar gelecek gibi mi?

Geleceğimizden ne bekliyoruz? Geleceğinizden ne bekliyorsunuz? Kendinizi 5 yıl sonra nerede görmek istiyorsunuz? 5 yıl sonra hayatta mısınız? 5 yıl sonra ayakta mısınız? Kendinize ne kadar iyi bakıyorsunuz? Gelecekten beklentileriniz ne? Geleceğiniz gelecek gibi mi? Geleceğiniz geleceğe benzeyecek mi?.. İstediğiniz sorudan başlayabilirsiniz.

Bireysel gelişim bir noktaya kadar mıdır, yoksa insan hayatının bir yerinde 'Aman ya yeter, biraz da kafamı dinleyeyim' der mi? Derse kaç yaşında der? Bunun bir yaşı var mıdır?

Çevremde gördüğüm dostlarımın çoğu – bunlar okul, düzenli iş, aile, çocuk- formülünü uygulamış arkadaşlarım- aslında gelecekten bir şey beklemiyor. En fazla yeni bir araba ya da bir sonraki bayram tatilinde oradan bir gün, buradan iki gün daha fazla tatil yapma planındalar. Çocuğu olanların zaten hayatları bambaşka bir boyutta, başka bir gerçeklikte. Her günleri artık çocuklarıyla ilgilenmek, çocuklarını çevreden, başka çocuklardan korumak ve çocuğun geleceği için eğitiminin harcamalarını biriktirmek ya da yetiştirmek üzere programlanmış yapay zekalı insanlar misali büyük bir tekrar tekerleğinin içinde koşturmak zorundalar.

Çocuğun büyümesini anlık görmek, gözlemlemek, zekasının, algısının, sevgisinin gelişimini gözlemlemek mükemmel bir keyif. Zaten evrimsel olarak da vücudumuz tüm şeklini çocuk yapacak yaşa geleceğimiz yere kadar yapıyor. Belli bir yaştan sonra baybay hücre yenilenmesi... Merhaba yaşlılık...

Ama yaşlılık biraz da 'kafada' başlayan ve biten bir kavram bence. Sorumluluk sahibi olmak, her sabah erkenden kalkıp bir işe gidecek enerjiyi, motivasyonu bulmak, akşam leş gibi eve gelip de kafayı dinlemek bile çok zor. Bu döngünün içinde ne zaman yenileneceğiz, ne zaman kendimizi geliştirip, gelecekteki kendimize yatırım yapacağız, orası zor. Sırf ev – iş – ev üçgeninin içine gündelik bir spor / meditasyon pratiği koymak bile aşırı zorken ne zaman hobilere, ne zaman ilgilendiğimiz şeylere ilgi duyacağız tam kestirmek zor.

Ama yine de imkansız değil. Gelecek aslında bugünden geldi bile. Elimizin altında aklının çok azını kullanmadığımız akıllı telefonlarımız, dilediğimiz her bilgiye sahip olacağımız dev bir kaynak var. Tamam bizde Wikipedia gibi bir ansiklopedi bile kapalı ama olsun, isteyen girer, isteyen bakar, isteyen çözer. Ben gelecekte siyasilerin başlarına birer '0' koymayı düşünüyorum mesela. Bilgiye ulaşmak bir bir sıfır koymak kadar kolay aslında.

Şimdilerde durduk yerde matematikle ilgilenmeye başladım. 'Faktöriyel gerçek hayatta ne işime yarayacak?' diye düşünmeme başlamamla birden kendimi YouTube'da matematik videoları izlerken buldum kendimi. İşin güzeli de üniversite yılları boyunca reddettiğim ve girmediğim dersleri şimdi kendim, izleyerek ve anlamaya çalışarak takip ediyorum. Tekrar fonksiyon hesabı, türev ve integral çalışıyorum ama ne işime yarayacağını biliyorum. Bu merak nedense beni çok heyecanlandırıyor. Günde belli bir süre davul çalışıyorum. Evde davul olmasına da gerek yok bir pedle çalışıyorum. Diğer müzisyenler neler çalıyor onları izliyorum. Gidemediğim tüm konserleri ekrandan izliyorum. Tamam konser konserde izleniyor ama olsun, zamanım olmasa da oluyor. Resim yapıyorum, bisiklete biniyorum. Yaşlanmadım ama bunları yapamayan arkadaşlarımın benden çok paraları var. Hatta benim sıfır liram olabilmesi için bile biraz paraya ihtiyacım var. Umarım bu yaşamımı gelecekte de görebilirim. Gelecek güzel geliyor galiba.

nisan hakan

GERÇEKTE

INSTAGRAMDA
0 Gönderiler
0 Takipçi
47 Takip
x.nova.t_4567
Sen de Takip Et

BDSM AŞK
TOPLA LAN ŞUNLARI ÖKÜZ!
HEMEN KRALİÇEM!
?

BİZ AKREP KADINLARI BÖYLEYİZDİR İŞTE! İŞİNE GELİRSE...

AMA!

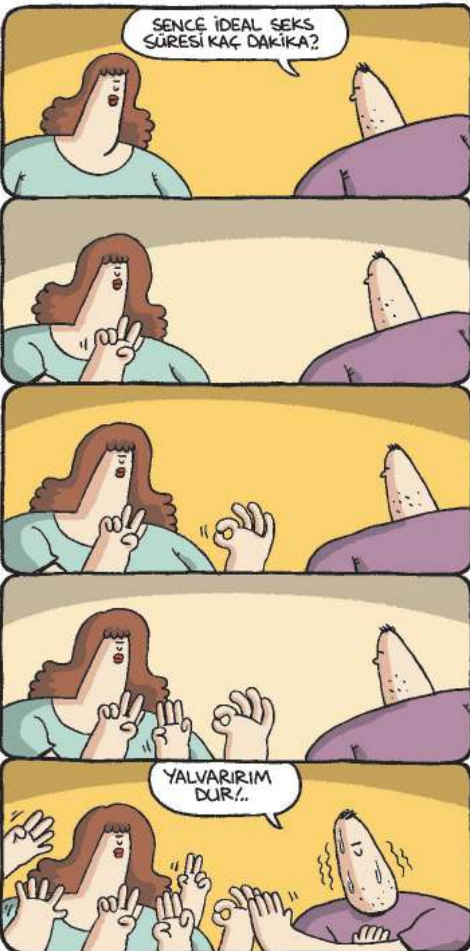

NEYSE ŞANSIMI BİR DE BAŞAK KADINLARIYLA DENİYİM BARİ...

NASILSINIZ HANIMLAR?
FIRŞ FIRŞ!

UMARIM YENİ AYAKKABILARIMI GÖRÜR VE BEĞENİR..

BAYILDIM!..

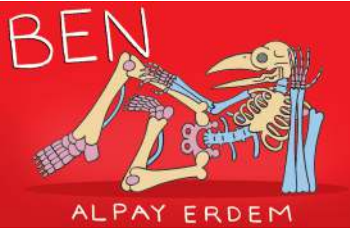

EVİMİ SEVMEDİĞİM İÇİN TEMİZLİK YAPASIM GELMİYO, TEMİZ OLMADIĞI İÇİN EVİMDEN DAHA DA NEFRET EDİYORUM, AÇMAZDAYIM...
İŞİNİZ BİTTİYSE SİZİ YOLCU EDEYİM!..
İKİ DAKKA DUR DİNLENİYOZ!..

SENCE İDEAL SEKS SÜRESİ KAÇ DAKİKA?
YALVARIRIM DUR!..

DOĞRU SÖYLE BENİMLE ACIDIĞIN İÇİN YATTIN Dİ Mİ?
...
PARA VERMİCEM YANİ?
...
OLLEY BEE!

EY RUH, GELDİYSEN ÜÇ KERE E=MC²!
DASHAK MI GEÇİYONUZ LAN!

2022 YILINDA MARS'A GİDECEĞİZ!..
2022
MARS İŞİ TAMAM! ŞİMDİ SIRADA PLÜTON VAR! HEDEF 2027'DE PLÜTON!
2027
O DA TAMAM! BU SEFER BEN GİDİCEM LAN! 2032'DE EN UZAĞA BİZZAT BEN GİDİCEM!..
2032
KURTULDUK İ.NEDEN...

æ Merhaba.

æ Geçenlerde ne acayip bir şey oldu. Ayrılık Çeşmesi'nden metroya binecektim, yürüyen merdivende sağda durmuş öyle yukarıya doğru çıkıyordum. Solumdan yanıma bir kadın düştü. Yani o soldan yürüyerek çıkıyormuş, ayağı takılmış, yanıma düştü. Düşerken de "ananskim" dedi. Düşmüş bir şekilde yanımda öyle duruyor. Saçları da önüne düşmüş, yüzü de görünmüyor. Çok agresif bir görüntü var ortada. Çekine çekine, "iyi misiniz" diye sordum, "iyiyim .mına koyarım bak" dedi, toparlandı gitti. Bakakaldım giden ruh hastasının ardından. Gerçekten çok acayipti.

æ Acayip olayları zaten sen bana sor. Ben zaten öyle her şeyi de anlatmıyorum. Yeri gelince anlatıyorum. Yerinin geldiğini düşünüyorum, anlatayım madem. Üniversite yıllarımda bir dönem tek başıma kirada kalıyordum. Ev sahibim de tam karşı dairemde oturuyor. Bir akşam arkadaşlarla çok güzel içtik, sabah beşe doğru eve gittim. Anahtarı zorluyorum, kapı bir türlü açılmıyor. Derken kapı açıldı. Uykulu bir ses, "geç içeri geç" dedi. "Alla Alla" dedim, "benim eve misafir mi gelmiş ya" dedim. Kafa nasıl güzel ama. Gidip geliyor. Geçtim odama, yatağıma yattım. Yatağıma yattım fakat benim yatak tek kişilikti normalde, küçük sayılırdı yani, bu yatak bayağı geniş. Giysilerimle girmişim zaten yatağa, anında göçtüm. Yok yatak büyükmüş, yok yatak küçükmüş, bunları böyle tam sorgulayacak vakti bulamadan göçmek. Sonra bir ara yanıma bir kadın geldi. Girdi yorganın altına, döndü sırtını, uyumaya başladı. Galiba. Çünkü ben de uyumuşum hemen. Sabah oldu, kadın üzerimden yorganı çekiştiriyor. O yorganı çekiştirdikçe ben iyice gömülüyorum yorganın içine doğru. "Noluyor ya" diyorum içimden. "Kahvaltı hazır, yumurta da yaptım" diyor. Diyorum "ne yumurtası acaba bu, sucuklu mu acaba" diyorum yine içimden. Çok korkuyorum. En sonunda kadın, "eeh, seninle mi uğraşacağım ya" dedi, çekti yorganı üzerimden. "Sen kimsin" dedi. Dedim "ya senin ne işin var benim evimde?" "Ne diyorsun lan sen manyak" dedi. "Annee, baba" diye bağırmaya başladı. Dedim "Alpay, net y.rraklara geliyorsun şu anda." İçeriye ev sahibimle hanımı girdi. "Napıyorsun lan sen burada" dediler. Dedim "ben acaba, yanlışlıkla sizin eve mi girdim ki?" Derken kapı çaldı, kadın, "Eyvah, Mücahit geldi" dedi. "Mücahit mi geldi" dedim, "kim ki Mücahit" dedim. "Mücahit benim kocam, şerefsiz" dedi. "Ama" dedim, "ben, şu anda, bir yanlışlık olmuş." Mücahit girdi odaya. "Allaaaah" dedi, üzerime saldırdı. Elinden bir şekilde aldılar beni Mücahit'in ama, o arada etlerimi sağlam acıttı Mücahit. Kafamı morarttı, öyle söyleyeyim ben size. Yaka paça, hırpalaya hırpalaya attılar beni evden. Hemen karşı daireye kendi evime girdim. Evde ağlamaya başladım. Altı saat sonra da evden atıldım zaten. Korkunçtu. Meğersem gece sabaha karşı, ben kendi evim diye karşı evin kapısını zorlamışım. O esnada da kadın tuvalete kalkmış, kocası geldi zannetmiş beni. Kocası gece işçisiymiş, sabaha doğru gelirmiş. Hiç yüzüme bakmadan beni buyur etmiş eve. Kocası, kendisi, ev sahibim kayınpeder ve kayınvalide ile yaşayan insanlar bu insanlar. Size şöyle söyleyeyim, eşyalarımı toparlayamadan attılar beni evden. Alamadım eşyalarımı. Bir ay kadar sonra gidip alabildim. Her şey gerçekten çok korkunçtu.

æ Bana sorarsanız "süt" de şerefsiz. Her defasında sinsi gibi taşıyor.

æ Dün de ne acayip bir gündü bir yandan da. Öyle yolda bisiklet kullanırken, Koşuyolu'nda, önüme öter ardıç düştü. Aslında tam önüme düşmedi. Sol yanıma öteye düştü. Saniyelik bir olay. Önce algılayamadım. "Kuş mu ya o" dedim. "Bir bakayım madem" dedim. Baktım öter ardıç. Yerde yan yatmış, duruyor öyle. "Bankanın camına da çarpmış olabilir" diye düşündüm ama sanki doğrudan düştü daha çok. Göz işte. Tam da seçemiyor ne olduğunu. Önce kuşu sakince elime aldım. Gagası açıktı. Ağzında kan yoktu. Bu da herhangi bir yere çarpmadığının işaretiydi. Şimdi işim biraz daha kolay olacaktı. Ya göç yorgunu, ya çok aç, ya da saldırıya uğramıştı. Bir travma yaşıyordu. Önce parka götürdüm. Orada biraz daha inceledim kuşu. Evet, yapmam gereken belliydi. Önce ısıtmalıydım kuşu, daha sonra ise bir şeyler yedirip içirmeliydim. İç formamla eşofmanın arasına göbeğime koydum kuşu. Sanki hep bu anı bekliyormuş gibiydi. Hemen koyverdi kendini. Hatta uykuya bile daldı. Huzurluydu. Sonra Beylerbeyi'ne gittik beraber. O da benimle birlikte bisikletle geziyordu işte. Beylerbeyi'nde kendisine meyve suyu içirdim biraz, biraz da kıyma yedirdim. Keyfi iyice yerine geldi. Canlanmaya da başladı. Kuvvet geldi bir hayvana. Bu arada karşılaştığımız andan itibaren de aradan bir saat geçmiş bulunmaktaydı. Bir saat bir kuş için oldukça iyi bir süre. Bir saatte toparlanır yani bir kuş. Tekrar koydum göbeğime. Çengelköy'e parka götürdüm. Artık salmayı deneyecektim. Çıkardım göbeğimden, koydum yere. Güneş de alıyordu zemin. Önce uçmayı reddeder gibi yaptı, hatta "alayım da eve götüreyim" dedim demek üzereydim, sonra "pırr" diye uçtu gitti. O kadar mutlu oldum ki o anda, anlatamam. Bir canı doğaya kavuşturmak. Herkese böyle güzellikler diliyorum.

æ Hoşça kal.

"KOP GEL GÜL GİT"
2 Kasım Cumartesi / **Eskişehir Social** / Saat: 20.00 / bilgi: 0544 264 90 64 **(katılım ücretsiz)**
3 Kasım Pazar / **Denizli My.Soho** / Saat: 21.00 / bilgi: 0530 060 67 77
4 Kasım Pazartesi / **Muğla Merkez Mabolla** / Saat: 21.00 / bilgi: 0252 214 25 04
5 Kasım Salı / **Bodrum Cafe Beatles** / Saat: 21.00 / bilgi: 0545 646 32 65
6 Kasım Çarşamba / **İzmir Alsancak 6:45** / Saat: 21.00 / bilgi: 0532 564 50 35
7 Kasım Perşembe / **Bursa FSM no:on** / Saat: 20.00 / bilgi: 0224 246 50 06
13 Kasım Çarşamba / **Ankara IF Sokak** / Saat: 21.00 / **biletler biletix ve gişe**

CEM GÜVENTÜRK — OLABİLİR

AKLIN SANA BAZI ŞEYLERİ SÖYLEYEBİLİR...

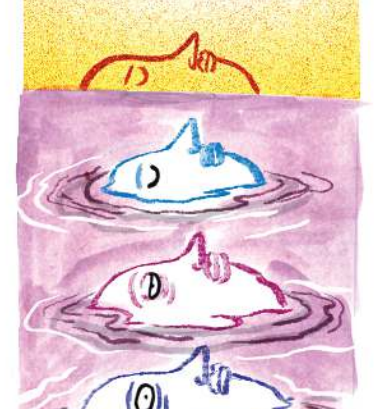
...AMA KALBİN KOLAY KANDIRILIP SENİ DE KENDİ İNANDIĞI ŞEYLERE İNANDIRABİLİR...

HER ŞEYİ OLAN BİRİ OLUNABİLİR...

ÖNEMLİ OLAN ÇOK AZ ŞEYLE DE 'BİRİ' OLABİLMEKTİR...

HER ŞEY HAYAL EDİLEBİLİR...

..TABİ Bİ YAŞTAN SONRA HAYALLERİN İÇİNE GERÇEKLİK DE KOYMANIN FARKINDALIĞI GELİR..

HER ŞEYDE İYİ OLUNABİLİR MESELA KENDİNE KARŞI KÖTÜ OLMAKTA ...

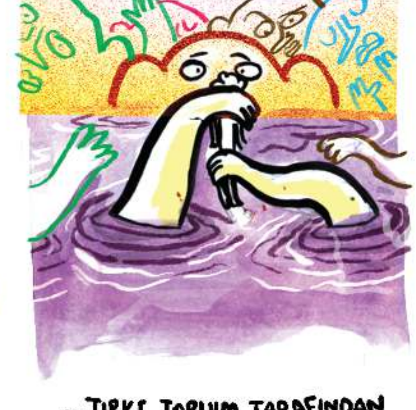
...HER ŞEYDE KÖTÜ OLUNABİLİR MESELA KENDİNE KARŞI İYİ OLMAKTA...

HER ŞEY BİLİNEBİLİR...

...MESELA HERKES TARAFINDAN SENİN KİM OLDUĞUN...

HER ŞEYE KARAR VERİLEBİLİR...

...TIPKI TOPLUM TARAFINDAN SENİN KİM OLMAN GEREKTİĞİNE KARAR VERİLDİĞİ GİBİ..

HER ŞEY KIRILABİLİR...

....ÖNEMLİ OLAN PARÇALARI TEKRAR BİRLEŞTİRME GAYRETİMİZDİR.

BAZI YERLER GÜVENDE HİSSETTİREBİLİR ...

...GÜVENDE HİSSETTİĞİN YERLER BAZEN İNSANLAR DA OLABİLİR...

HER ŞEY YAZILIP ÇİZİLEBİLİR...

AMA BUNLAR YARALARI İYİLEŞTİRİR Mİ YOKSA DAHA DA DERİNLEŞTİRİR Mİ ASLA BİLEMEYİZ.

İLKER ALTUNGÖK

TRUMP PAPERS: Donald J. Trump'ın gizli mektupları 2

Geçen hafta yayınlamaya başladığımız Trump'ın gizli mektupları büyük yankı uyandırdı. Avukatımın söylediğine göre ABD, Çeçenistan, Bato Samoa, Hırvatistan ve Küçükçiftlik Lunaparkına girmem yasak. Gerçi Lunaparka girişimin 1997'de yasaklanmıştı, sahte çarpışan araba fişi basıp, sürekli bedavaya çarpışan arabalara binmiştim ve parkla bir anlaşmazlık yaşamıştık. Zaten orası konser salonu olmuş ama yasak kalktı mı bilmediğimden gidemedim.

Ama elbette ABD, Çeçenistan ve Batı Samoa'nın tehditlerine pabuç bırakacak değilim. Hırvatistan'dan her zaman biraz çekindiğim için mekik diplomasisi aracılığıyla kendileriyle aramı düzeltmeye çalışıyorum. Mekik diplomasisi dediğin de işte, araya adam sokuyorsun gidip senin adına ricacı oluyor, karşı taraf başka bir şart koşuyor, aradaki adam da iki tarafın laflarını birbirine taşıyor. (Bildiğin laf taşımacılığın diplomatik dildeki karşılığı, çok da gözünüzde büyütmeyin.) Zaten Trump'ın Plenkovic'e yazdığı başka bir mektup da geçmedi elime. Ama uluslararası lobilerin engelleme çabalarına karşın, Trump'ın ele geçirdiğim mektuplarını yayınlamaya devam ediyorum arkadaşlar.

Justin Trudeau
Kanada Başbakanı
Ottawa

Sayın Bay Trudeau,

Geçen gün izlediğim South Park isimli bir belgeselde ülkenizin Amerika Birleşik Devletlerine karşı hasmane bir tutum içinde olduğunu öğrendim. Kabul edilemez! Eşi benzeri olmayan bilgeliğimle döverim seni çocuk. Okul okudun da adam mı oldun? Suudilere silah sattığını duydum, ayağını denk al Suudiler seni ayakta uyutur. Sen gel o anlaşmayı beraber bir daha çalışalım, anlaşma benim işim deli oğlan. Aptal olma, mal değneği gibi gezme.

PS: Çorapları nereden alıyorsun?

Sophie'ye selam.
Sevgiler
Donald.
–

Volodymyr Zelensky
Ukranya Başkanı
Kiev

Sayın Başkan,

İkimiz de meslektaşız, şov dünyasından geliyoruz. Senin filmlerini her gün iki kere izliyorum. Bin defa izlesem sıkılmam. Adeta birer Hababam Sınıfı. Ama bana lolo sökmez. Gel anlaşalım, anlaşma benden sorulur, ben anlaşmanın kitabını yazmışım. (Ghost writer tuttum o yazdı keriz) Aklını başına topla. Joe Biden'in oğlu, sizin orada Prizma mı ne öyle bir dükkanda çalışıyormuş, sen bana onun kirli çamaşırlarını gönder ben de sana helalinden bir 400 milyon dolar çakayım. Ha dersen ki yok ben Biden'in oğlunun kirli çamaşırlarını yıkarım (çakozladın mı ne demek istediğimi, diplomatik dille konuşuyoruz) o zaman havada bulut sen o 400 milyonu unut koçum.

Akşam skype yapalım, sen de o zamana kadar bir şeyler bul. 400 bende, o işi merak etme.
Öptüm
Senin Donald'ın.

ve SİNEM; taviz değil ültimatom veriyor

cihan kılıç

Hıağğltyüz otuzbess...
VVVUUUUĞĞ
KİNG RESORT
FORSSS!

Hıaağğltıyüzotuz altııağh...ığh...

♪Hülüdüt-duttul riddüt-düddü.
ıııalltüyyst hıaağassktir!!

♫ zülüdüttü rüddüt...duttut.
Huuff..huf.

♫ Durutti column.duttu.

Bebe-gim.
Bu telefon neden her seferinde böyle geç açılıyo ya? Ne boklar karıştırıyosun sen? Bu yüzden ayrılmak istiyorum! Beni bi daha arama!

Bebeğim ne boku karıştırıcam, spor. dayım. hareketsiz kalınca kaslarım küsüyor biliyosun bunu...
Kasların küsebilir ben küsemem tabi!..

Ne zaman geleceksin yeter ya.
Son bi Almancı kadın kaldı... O gitmeden oteli kapatamıyorum...

Ne istiyosa yap hemen gitsin yoksa ayrılmak istiyorum.

Birazdan.
Hayatım havuzun sıcaklığı düştü sanki ısıtmayı mı kapattın?..
Evet havuzumuz 20:00 itibari ile kapanıyor efendim.

O zaman üstünü çıkarıp gel de sen ısıt canım, üşüdüm biraz...

Maalesef birebir ısıtma hizmetimiz yoktur efendim.
Eeh! amma nazlandın be!

Bütün internet sitelerinde 1 yıldız + şikayet + kötü yorumu basarım. Gerisini siz düşünün.

...
SECURITY
Bilader hakkını verebileceksen sana bi iş teklif edeceğim. Ama çok da hakkını vermeyeceksin.

3 gün sonra...
ııığğaağhh...

Koçummm.
Tok
Tok
Tok

'Bazıları 'Savaş ve Barış'ı sadece bir macera diye okur, bazıları ise sakız kağıdından kozmik bir mesaj çıkarır.'' - Superman (Serinin ilk filminden)

● **Türkiye için özet vakti: İstanbul'da nem, Ankara'da önem fazlası var...**

● 'Bizimkiler' var bende, benden içeru!

● **Kederli günlerimiz: 1 Mayıs, 2 Temmuz, 3 Haziran.**

● Türk, üç öğün pilava çalış, Allah'a güven...

● **Dünyalıdan esirgediği merak ve ilgiyi, 'uzaylılara' yönelten insanları hiç anlamıyorum. İlla değişik formda mı cana gelecektim dostluk kurman için? Peru'yu, Vietnam'ı görmeden Mars'a yolculuk peşindesin ha? Bu kadar mı bıktın insan evladından? Bütün evren uzaylı kaynasa, bence yine insan, yaratılmışların en güzeli...**

● Türkiye sonbahar kombini: Beyaz atletin üstüne gene beyaz kareli ceket...

● **Millet dışındaki her şey sızıyor devletin içine bu ülkede...**

● Her kesimden en zeki insanlar katledildi ve güdülerle yönetilen bir toplum haline geldik böylece...

● **Bitik ajan: Sıfıra sıfır James Bond...**

● ''Sınıf birincisi'' olmakla ''birinci sınıf'' olmak iki ayrı şey... Ve hatta eğitim, birinci sınıf olmanın önünde engel neredeyse...

● **Ben hep 'yazı'yı seçtim, para hep 'tura' geldi...**

● Türk Delegasyonu: Dedikodunun, gıybetin harman olduğu yer...

● **Bir arkadaşım evinde hırsız görmüş, hırsız bahçeye kaçmış, ardından ''Ananı beceriyorum, gel beraber yapalım'' diye bağırmış arkadaşım. Hırsız bir an durmuş, geriye dönüp ''Çok ağır oldu bu abi'' demiş. Sonra da kaçmağa devam etmiş...**

● Ömrünü 'sağ kol' olarak, bir başkasının uzvu şeklinde geçiren dallama, ne anlar bağımsız yaşanan hayatın zevkinden ve çilesinden...

● **Kara üzüm dedikleri üzüm, mor...**

● Fotokopi çekilip zımbalanan ders notlarından kopan son sayfa gibi hissediyorum şu hayatta...

● **Son dakika! Cihangir'deki bohem fazlasını eritmek için Piyalepaşa'ya Küçük Kadınlar Sitesi ve Serseri Aşıklar Bakım Yurdu açılacak!**

● Siyah, genç, kadın... Ne değilsem o olan biri paklar beni!

● **Çok müzik dinlediği için kendini de sanatçı sanmaya başlayan tip. Havaya girme. Sen üretmedin, yaratmadın. Üretilmiş, yaratılmışı dinledin sadece. Sen olmasan da o müzikler olacaktı. Kendine pay çıkarma. Sen alkışlamaya varsın, alkışlanacak hep sanatçılar olacak. (Müzik bir örnek, oraya istediğiniz sanatı koyabilirsiniz.)**

● Bilim günün birinde her şeyi çözecek, kiracısını aşırı seven türk evsahibinin hissiyatı hariç...

● **Beşiktaş'ta Tuz Baba türbesinin önünden geçerken dırdık arkadaşımla, birer Fatiha okuduk. Üstü kapaklı tuz var pencerenin cumbasında, azıcık tadına baktık. Şeker gibiydi valla Tuz Baba'nın tuzu.**

● İki taksi istedim geçen duraktan, ''İki araç mı'' diye adam, ''İlki araç, diğeri amaç'' dedim, kısa sessizlik oldu, sonra 'Peki abi' dedi...

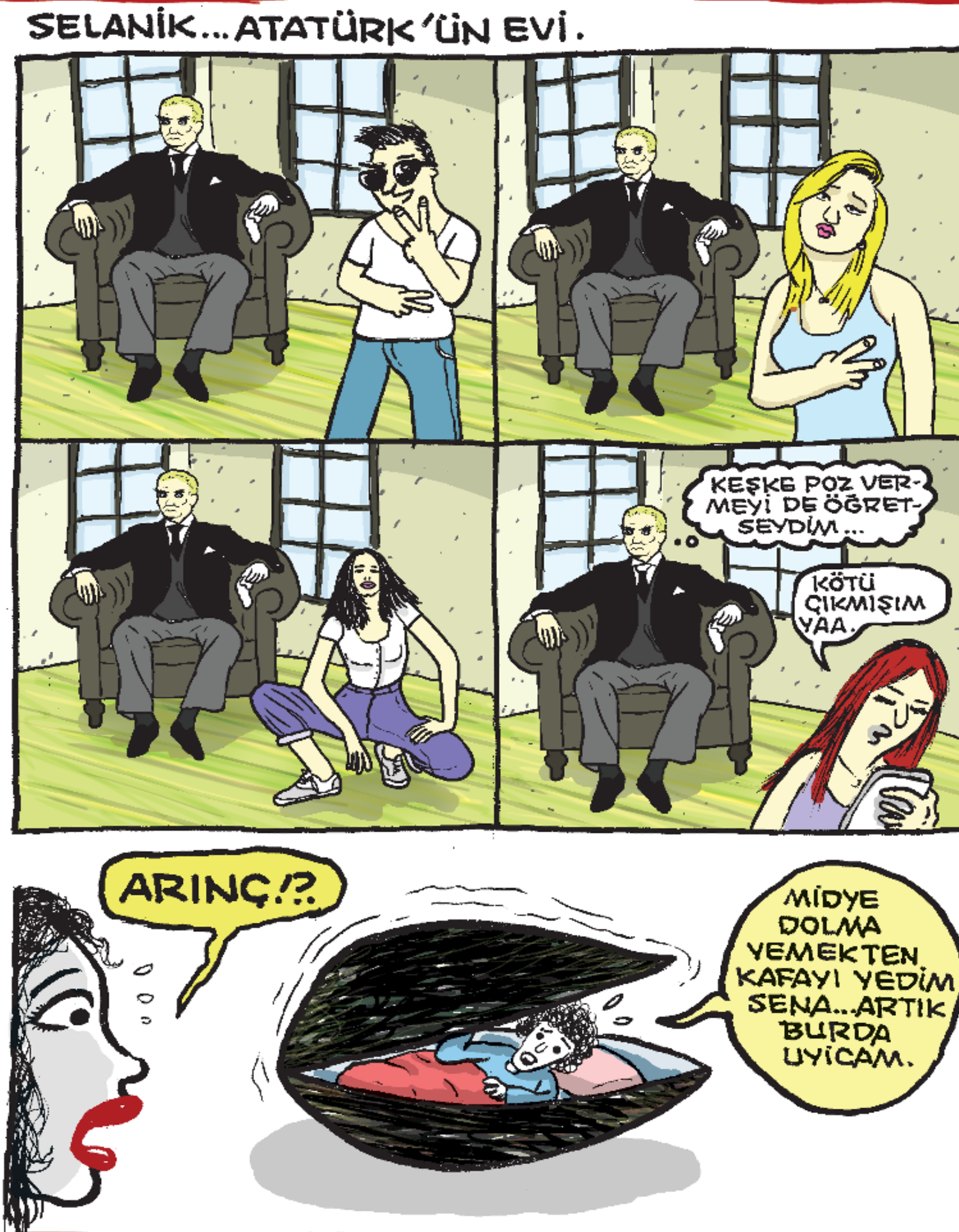
● **Yıllar önce, pek soğuk bir gün yaşgünü davetine gitmiştim, bir eve. İçimde sıkı olduğu için boğazını kesip gevşettiğim bir içlik vardı. Yaşgünü işte, muhabbet edildi, dansedildi, coşuldu, kudurgan tayfa içti ha içti, çoğu sarhoş oldu... İlerleyen saatte, tuvalete girdiğimde bir genci üstüne başına kusup sızmış halde gördüm. Önce tiksindim. Sonra bir hışımla ayılttım, biraz duşa soktum, üstünü çıkardım, içimdeki içliği giydirip arka odalardan birine yatırdım. Pis urbalarını da poşet yapıp banyoya bıraktım. Kimdi, neciydi halen daha bilmem. Lakin uyandığı zaman şaşırdığına eminim, kaç kişi başkasına ait ve boğazı kesilmiş bir içlikle uyanır ki?**

● Arkadaşım siyahi, çarşaflı kadından iki çift çorap aldı Balat'ta, sahtenin sahtesi Lakost! Ben böyle şişiman bir timsah ne gördüm ne de duydum. Yosun bulsa yemiş gibi, alabalık çiftliğine vurmuş gibi, Mümkün değil böyle bir kendini salmak.

5.Ankara Komedi Festivali'nde açılışı efsane Cem Yılmaz, 1 Kasım Cuma yapacak. Zafer Algöz, Can Yılmaz, Erkan Can, Deniz Büyüktarhan, Alpay Erdem ve birçok usta, deyim olmuş Ankara Seyircisi ile buluşacak... Büyük Ferhan Şensoy, mucize oyun Ferhangi Şeyler'i 12 Kasım'da oynayacak. (Yalnız dar alanda ne kriko oldu ha)

vedatozdemiro@gmail.com

mustafa satıcı

Berberin kapısından girdim ve merhaba selamınaleyküm diye bağırdım. Uzun süredir bu berbere geliyorum, selamünaleyküm ve aleykümselam demeyi sevdiğini fark ettiğim için artık merhabanın yanına selamınaleyküm ekleyerek selamlama protokolümü güncelledim. Selamınaleyküm benim ağzımda iğreti duruyor, Belçika'dan Türkiye'ye taşınmış, Türkçe öğrenmiş, kendini esnafa sevdirmeye çalışan turist gibi tınlıyorum kendi kulağıma. Ama ne gam... Bak berber ne kadar mutlu. Sevdiklerim için bir adım fazladan atmaktan, bazı mesafeleri katetmekten çekinmem, yüksünmem. Duygu dünyasında atılan adımlar kalori yakmaz, ancak kalpleri ısıtır.

Berber beni görünce "vaaaay" diyor. Normalde samimi olduğum biri bana "vaay" dese, neye vay dediğini anlamasam bile "tabi ya, ne sandın" derim. Önce iddialı olacağız, sonra gerekirse o iddiaların altını dolduracağız. İş dünyası denilen vahşi ormanda zirvedekilere ayrılmış yönetici koltuklarına ancak temelsiz özgüven ve iddia sahipleri oturabilir. Ve herkes bilir ki alt kademelerdeki çalışanlara tahsis edilen bürositlerle yönetici kadrosuna tahsis edilen bürositler arasında fahiş farklar vardır. Alt kademedikler bürositin ancak yüksekliğini ayarlayabilir, kendilerine layık görülen bu "özgür irade" ilüzyonuyla bürositlerini fıs fıs fıs diye keriz gibi bir aşağı bir yukarı indirip kaldırırken yönetici kadrosundakiler sırt derinliği, kalça çukuru, boyunluk yüksekliği gibi bürosit ayarlarıyla kendilerini şımartmaktadırlar.

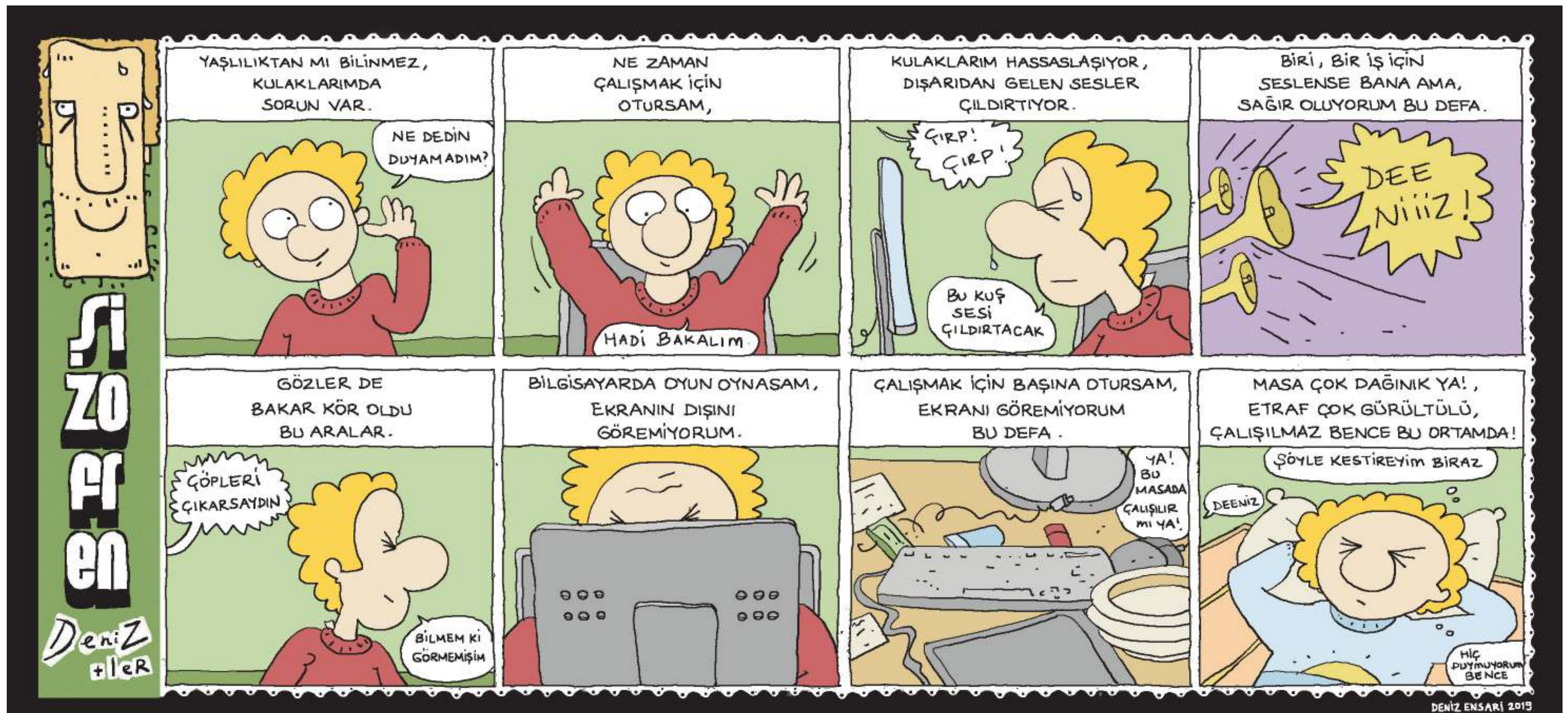
Berberin "vaaay"ına gerekli sürede cevap vermediğim için tekrar "vay" diyor. "Vay, vay, vay". Biraz bilgisayar oyunlarındaki yapay zeka yancılara benziyor berber, diyaloğuna karşılık alamazsa karşılık alana kadar kelimelerin yerini değiştire değiştire tekrarlıyor dediklerini. Maksat konu aksın, oyun ilerlesin. "Lordumuz, saldırı altındayız!", "Düşman saldırıyor lordum!", "Düşman kapımızda!", "Saldırıldık!" diye kendi kendine feryatlanan oyun köylüsü gibi. Keşke oyunlara köylüye sarılma, kafasını öpme, "şşş, geçti, buradayım... İki dakika kakaya gitmiştim, ellerimi yıkadım geldim. Nerede düşman göster bakayım. Sakın ağlama artık tamam mı? Kıyamam" seçeneği getirilse.

Ne olacaksa olsun deyip ben de "vaay" diyorum. Su yolunu bulacaktır. Gülüyor, "uzamış saçlar..." diyor. Lan iki saattir ona mı vaylıyorsun ya. Saçlarım uzadı. Doğru ve inkar edilemeyecek bir bilgi. Saçlarım uzuyor. Bu bana tanrının hem bir hediyesi hem de bir laneti. Babam da keldi, amcam da kel. Ben şimdilik tam değilim, saçlarım uzuyor.

Bu her gün kendi kendime "zahmet etmişsiniz, hiç gerek yoktu, ben bunu hakedecek ne iyilik yaptım?" dedirten bir hediyedir. Saçlar çok uzayınca da çok çirkin oluyorum, işte burada sen devreye giriyorsun berber. Selamınaleyküm.

Karşılıklı "iyisin, iyiyiz, çok şükür" kısımlarını aştıktan sonra berber koltuğuna oturuyorum. Alt düzey çalışan da, yönetici kadrosu da bu koltuğa oturduklarında eşitlenirler. Alt düzeydekiler "yönetici koltuklarında bu koltuktaki ayar kadar ayar var mıdır acaba?" diye düşünürken yöneticiler "sırt derinliği ayarı olmayan koltukta oturmak böyle bir şey demek ki" diye empati yaparlar, alt düzeyin halinden anlarlar. Herkesin aynı sert kurban etini yediği ramazan ayı gibi. İçerideki aynalardan binlerce kere yansıyarak, gerçeğin binlerce kere kopyalanan temsili olarak bana kadar ulaşan televizyon ekranına bakıyorum. Belgesel kanalında Stephen Hawking uzaylı bir arkaplanın önünde oturmuş evrenin gizemlerinden bahsediyor. Kafamla televizyonu işaret edip, "geçen sene sakladık bu adamı abi, büyük bilim adamıydı" diyorum. Nazik fakat otoriter bir hareketle kafamı düzeltiyor, "biliyorum bunu, iyi bile yaşadı" diyor. Doğru.

SON METALCİ

Geçen bölümden: Bilinmeyenden gelip tekrar bilinmeyene dönen Supernature kuyrukluyıldızı, dünyanın etrafında tam bir tur atmış, rock müziğe dair ne varsa sıfırlamıştı.Rock müzik dinleyen kimse kalmamıştı. En sert heavy metal grupları bile pop, R&B, rap ne varsa ona buna bulaşmış, kökenlerini tamamen unutmuşlardı.
Kuyrukluyıldızın göründüğü gece, Black Sabbath'ın Paranoid'ini dinlediğinden midir nedir artık bilinmez, müziğe yapılan bu gizemli darbeden etkilenmeyen tek insan Savaş'tı.

yazan çizen OKY

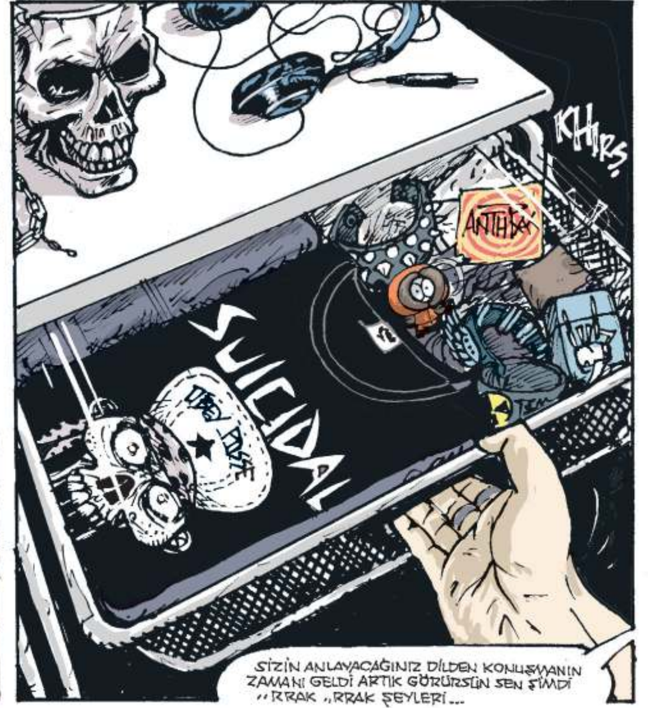

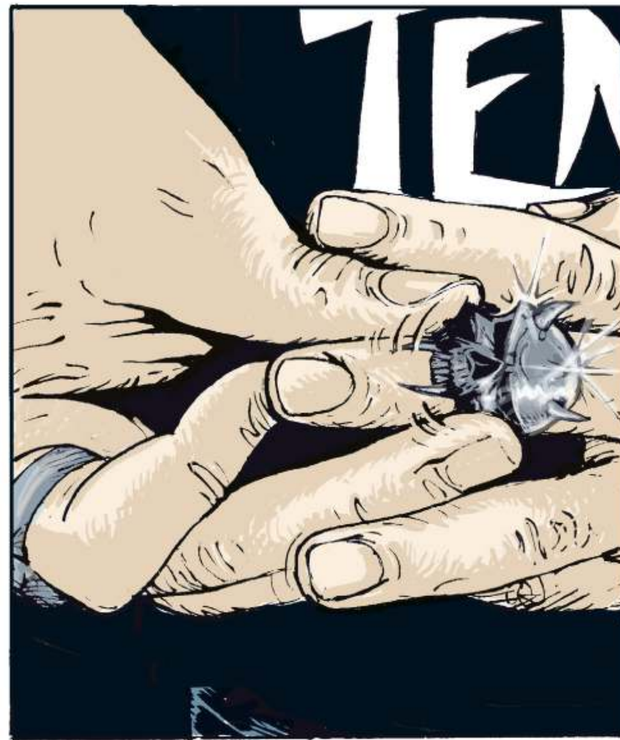

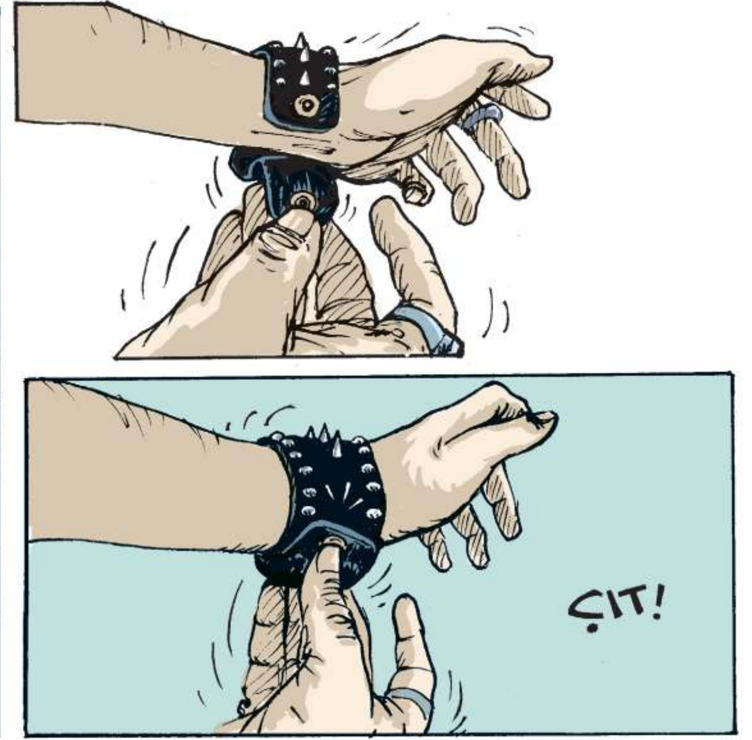

Devam edecek

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Uykuda dahi yürüyom"
"Gidiyorum Gündüz Gece" *Aşık Veysel*

"KAYLÛLE"
Ekim'in son günleri. Öğlen üstü. Çok uykum var. Palmiyelerin püskülleri kıpırtısız. Gökyüzü kuşsuz. Yaz çoktan bitti. Güya bitti ama, "Kaylûle" ye meyyal epey şiddetli bir sıcak buralarda hâlâ berdevam... (artık yok; öğlen sıcağının şiddetli olduğu, gün ortasında uyunan uykuya deniliyor o; başlıktaki, eski dilde--İspanyolcadaki "Siesta"nın benzeri--) Evinde kaldığım arkadaş hiç aksatmazdı "kaylûle" yapmayı, hiç; Kahire'de. (az ileride apartman boyu, tek adım atmış ürkütücü dev bir "Ramses" heykeli kızgın güneşin altında yanıyor) Dünya yıkılsa yatar uyur öğlen üstü.
Gerçi sıcak gün boyu şiddetini kıdım azaltmadan sürdürürdü. *(ben zaten* gün ışıdıktan sonra yatağa girdiğimden, *"kaylûle"si falanı, hepsi içinde)* İki parçalı uyuyorlar oralarda. (işi gücü uygun olanlar tabii) İnsan, doğası gereği öğlen zamanları uykulu oluyormuş. Öğlen üstü uyanık kalmamız sistem gereği. (kazaların dörtte biri o saatlerde) Demek ki, toplumsal mecburiyet falan filan olmasa hepimiz aynı kediler gibi, bir uyuyup bir…
KIZ
İlk, sarsak adımlarını atan bir bebek gibi; O yürüdükçe biz kaçışıyoruz önünden iki yana; ki aman bize çarpmasın; çarpıp düşmesin.(ona bir şey olmasın) Elindeki ekrana baka baka yürüyor. Bir genç kız. Alımlı, bakımlı şık. Hem burada hem burada değil… Her nerede ise, o bulunduğu yerde mutlu ama; gülümsüyor eğik yüzü. Kesintiye tahammülü yok. Kiltlenmiş. Bir an olsun kaldırıp kafasını bakınmıyor. Cadde kalabalık. Hızlı da sayılır. Sorumluluk bizde…
"DELİ"
Nasıl bir hallere geldiysek. Bu telefona baka baka yürüyen kız misali. Hepimiz az biraz, üç aşşa beş yukarı aynı vaziyetlere vardık sayılır. Geçen bir video gördüm. Bir gece vakti, bir sokakta telefonuyla bir "deli"ye doğru yaklaşıyor bu. Çeken. (onun gözünden, kamerasından görüyoruz. Kendisini görmüyoruz) Çeke çeke yürüyor. "Deli" yi çekecek, biz de güleceğiz. Yani o "akıllı", çektiği ise "deli" "Deli/meczup" belli ki sokaklarda yaşıyor üstü başı, saçı sakalı… " Yaklaştı, yaklaştı… "Deli" bunun kendisini çektiğini gördü." Gel gel" dedi buna. (bize de demiş oluyor) Eliyle de "gel" yapıyor. İyice yaklaştık. "Gel gel…" dedi tekrar, "… önce o telefonu cebine sok." "Deli"öyle dedi. (Amman!) En doğru cümleler artık "deli"lerden. Ben bile epey alındım.*(ki genellikle cebimde–ama işte o video'yu da telefondan seyrediyordum, bak–)* Ürpertici.
"AD ASTRA"
Amerika'nın "kurucu babaları"ndan Franklin, "Amerika'nın yüz yıl sonrasını bir günlüğüne görmek, ardından ölmeyi kabul edebilirdim…" diye yazmıştı bir mektubunda. İşte ben de üstatla aynı o sebeple, nerede gelecekte geçen bir bilim kurgu filmi var, hemen fırlar, koşa koşa gider bir bilet alırım.(eh bayaa bayaa ucuza da geliyor,-- "can veren" var--ticari zeka--"gerçi biz, bırakın yüz yılı, sizden ikiyüzyıl sonrasını bile gördük, gördük de ne oldu, başımız göğe mi erdi? Bay Franklin, çok da şey etmeyin"- -1790'da ölmüştü--epey epey eski bir zamanları görmüş olacaktı zaten, eğer dileği gerçekleşmiş olsaydı--)

Âşık Veysel 1894-1973

"Ad Astra" bir film. Belki görmüşsünüzdür. Gelecekte geçiyor. (aşağı yukarı yüz yıl sonraları falan gibi) Brad Pitt üç aktarmalı bir seferle; önce Ay'a oradan Mars'a oradan kalkan bir vasıta ile de Neptün'e…
"Derinlikli" bir film olması'na niyetlenilmiş. Baba/oğul, "modern zamanlarda erkek olma, etme" meseleleri… uzayın sonsuzluğu içindeki acziyet'ler, varoluş yalnızlıkları falan filan… Dünya kadar şey, artı üç gezegen. Olmamış. Hiç olmamış. İç konuşmalarla, edebileştirme çabalarıyla, durağan yakın plan boş bakışlarla, filme latince isim vermelerle, bilmemnelerle falan olacak işler değil. Değilmiş işte. Hem çok ticari olsun hem de hafif "Tarkovski" filmi gibi görünsün. Öyle bir yol yok. İki tavşan birden kovalayan hiç birini tutamamış. Filme bizi darmadağın etsin diye konduğunu sezdiğimiz sahnelerinden hiçbir duygu bize geçmiyor. (bana geçmedi) O kadar gerektiği halde "Üç boyutlu" da değil. Bak bak. Filmi sığ/çocuksu falan zannederler diye düşünmüşler herhalde. Üç boyutlu olursa… Var öyle; üç boyut sevmezliğini bir kalite göstergesi olarak sunup övünen gafiller. Var.(hay kafanıza üçbin boyutlu taş düşmesin; sizin yüzünüzden 3d film imalatı çok çok azaldı--öyle olsa hayat iki boyutlu olurdu--üç boyutlu görüyorsun zaten, tek gözünü kapatarak gezmen lazım, eğer o derece "derinlikli/klas" bir insanevladıysan--) Yazık. Sonsuzluğu, boşluğu hissettirmesi gereken uzay sahneleri siyah bir duvar kağıdı gibi. Dümdüz.(eski filmlerde uzay aracı ilerlerken irili ufaklı onbinlerce yıldız bize doğru hızla gelip yanımızdan geçer,--nasıl olabiliyorsa o hız-- bir çeşit derinlik oluşurdu--bu gerçekçi; yıldız mıldız geçmiyor, kapkaranlık) Üç boyut henüz icad edilmemiş olsa mazursun, tamam. Ama "Gravity"yi de mi görmedin be adam. Herneyse, kızdım gene.
Yine de gitmeyin demem, gidin… (çoktan kalktı gitti gerçi, nasıl gidecekseniz)

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerken, Cumhuriyet Bayramınızı da kutluyorum…

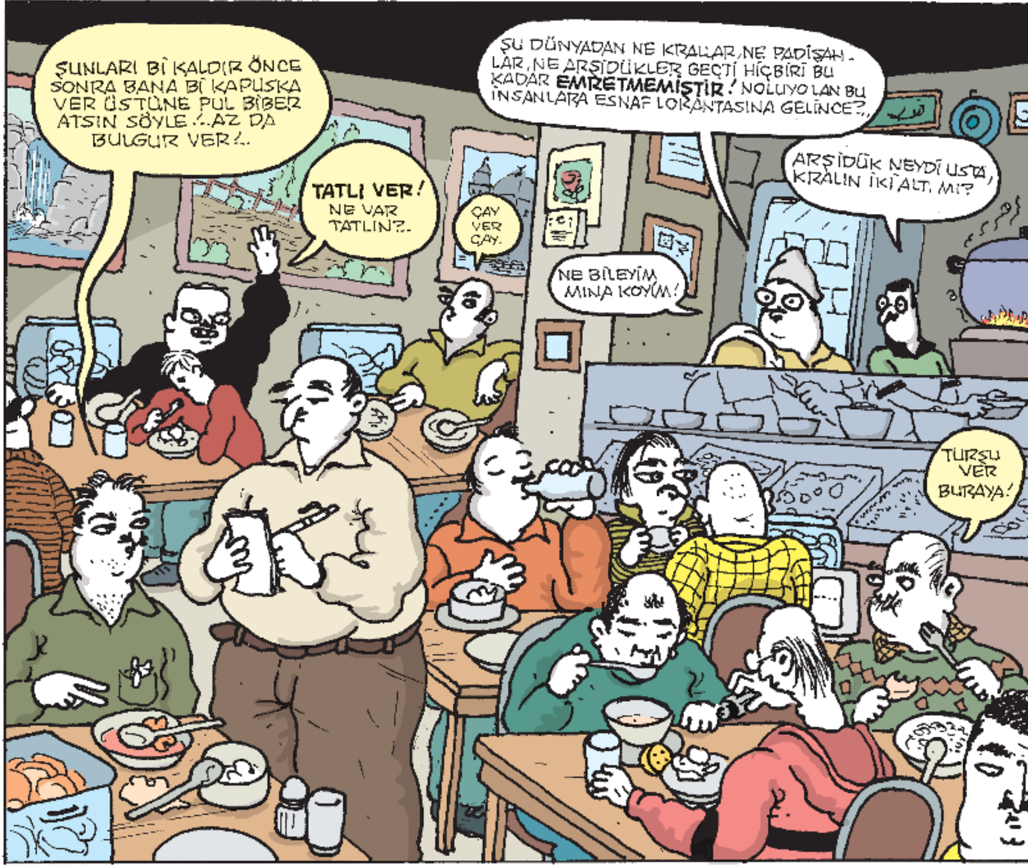

İskoç ressam David Roberts 1796-1864

Benjamin Franklin 1706/1790

engin.ergonultas@gmail.com

CİHAN CEYLAN

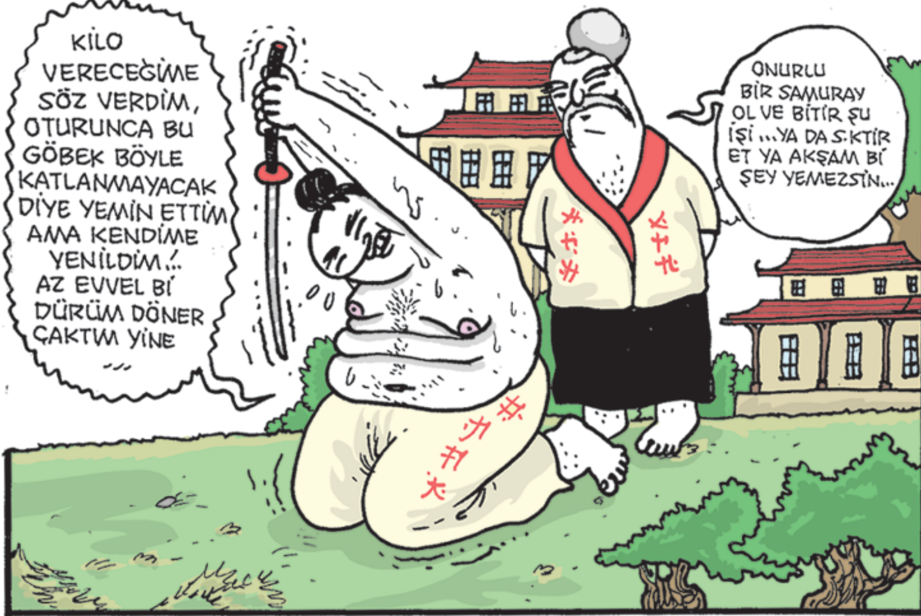

ÖZER AYDOĞAN

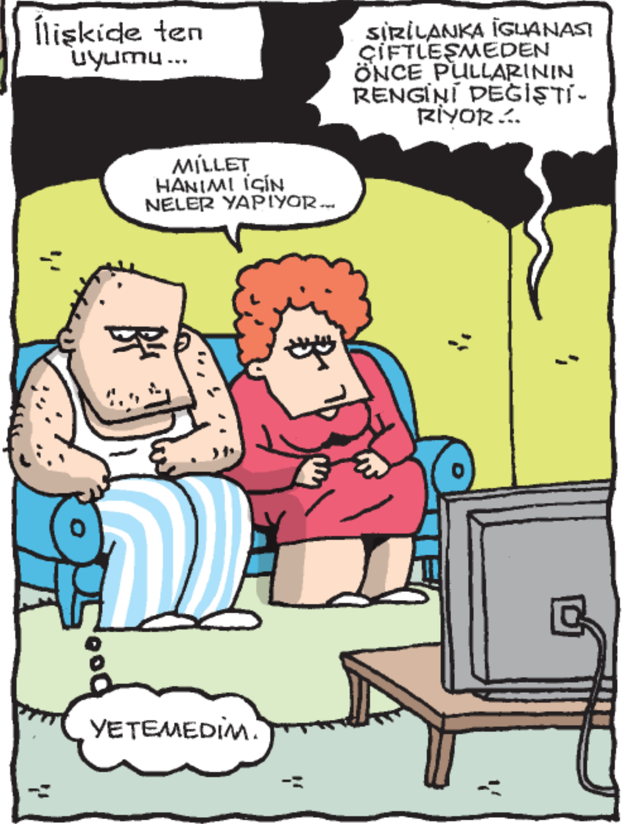

CENGİZ ÜSTÜN

ADAMLAR

ANTİ KLİŞE TİMİ

gizcengiz@icloud.com

● Genç odası olarak düşünülen oda, aile büyükleri tarafından kiler olarak kullanılıyor ve evin ihtiyaç dışı eşyaları bu odada muhafaza ediliyordu. Bilgisayar masasına yaslanmış olan merdiven, kıyafet dolabının hemen yanında duran boş boya kutuları ve genç odasında olmaması gereken birçok eşya, bu odaya hapsedilmişti. Oda ile birlikte eşyaların da büyük bir kimlik bunalımı yaşadığını düşünüyorum. Vaktinin büyük bir kısmını burada geçiren ben ise burayı herhangi bir şekilde tanımlayamıyor fakat genç odası olduğu konusundaki inancımı da hiçbir zaman yitirmiyordum.
Eminim boş boya kutusu da benimle aynı şeyleri düşünüyor ve ait olduğu yerde, gerçek bir kilerde yer almak istiyordu. Genç odaları hep böyle midir bilinmez fakat benim odamın, "Sen bu eve ait bir yapı değilsin" muamelesi görmesi beni fazlasıyla üzüyor.

● Koyları daha rahat gezebilmek için 3 arkadaş küçük bir tekne kiraladık. İnanın bana huyum değişti. Kısa süreliğine de olsa zengin hissettim kendimi. Bir Arap Şeyhi gibiydim o anlarda. Yabancı uyruklu kadınların tekneme misafir olmasını bekliyordum. Büyük tur teknelerinin yanımıza yanaşması hoşuma gitmiyordu. Rahatsız oluyordum onlardan.

Bu gece demirleyecek bir marinaya ihtiyacımız vardı ve Türkiye'de yaşayan İtalyan asıllı iş adamı dostumu arayıp bu konuda tavsiye almak istiyordum. Elimdeki tombul bira şişesi ve küçük boy tuzlu fıstık paketi ise silkelenip kendime gelmeme yardımcı oldu. Ne olduğumu, nereden geldiğimi ve daha da önemlisi kim olduğumu tombul şişeye ve tuzlu fıstığa borçluyum diyebilirim. Aksi takdirde yoldan çıkabilir ve karaktersiz bir zengine dönüşebilirdim. Karakterimin buna müsait olduğunu fark etmem ise uzun sürmedi.

● Soyluların zulmünü anlatmak, burjuvazi yaşamları eleştirmek ve öykülerimi ezilmişlerin, pasif kitlenin sesi olarak tüm dünyaya duyurmak isterken, "Kardeşim sen yazar adamsın, bizim davetiyeye şöyle komik bi şeyler yazıversen?" ricası ile silkinip kendime geliyorum. Ruhsal sıkıntıları, edebi kaygıları ve içe kapanık bireyleri bir kenara bırakıp komik bi şeyler yazıveriyorum.

Birkaç gün sonra bana da veriliyor davetiye. Yazdığım komik bi şeylerin davetiyede yer almadığını görüyorum. Arkadaşımı arayıp sorduğumda ise "Adamım biz onu pek beğenmedik" diyor. Olsun. Ben her ikisine de bir ömür boyu mutluluklar diliyorum.

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 30 Ekim 2019 | Sayı: 635

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM

En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:
BRUNO'NUN SAPIKÇA EMELLERİNİN DEŞİFRE OLMASIYLA ELEMANA YOL VEREN MERAL BAŞKA GALİTE SPERM ARAYIŞLARINA GİRMİŞTİR. AMMA TÜM ALTERNATİFLER KOF ÇIKMIŞTIR. HİÇ KİMSE MAKSUT'UN BOŞLUĞUNU DOLDURAMAMIŞTIR. MAKSUT DA DÜNYAYI DEĞİŞTİRECEK BULUŞUNDA FİNAL AŞAMASINDADIR. DEPRESYONDAKİ MERAL'E KANKASINDAN TELEFON GELİR

UYKUSUZ

6 KASIM ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/**45** No: **636**
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.

Yeni yılda yurttaşların üzerine yağacak zamların oranı netleşti. TÜİK'in resmi verilerine göre yıl başında motorlu taşıtlar vergisi, harçlar, trafik cezaları yüzde 22.58 zamlanacak.

ARALIK'TA ÇAM AĞACI SÜSLEMEK BİZİM ADETİMİZ DEĞİL...

OCAK'TA İNCİR AĞACIMIZ VAR, ONU SÜSLEYİN?..

DÜNYA'YA BAKIŞ

Liderleri Tanıyalım

(ABD)

Donald Trump

radyo bölgesi

Sütyen
radyolu
destekli

cep telefonu
AYFON SLX
Bulutut
vayrles
Hızlı şarj (çok hızlı)

ZIRHLI PANTOLON
çelik plaka
otomatik toplanan paça
Fermuar-
(Ettek traşı da yapabiliyor..)
kurşun geçirmez cep

Radyo VİBRATÖR
Hoparlör
Radyo telsiz
kanal ayarı

ÇORAP
anti bakteriyel
Radyolu
asit ve radyasyon saldırısına karşı dayanıklı kevler..

DON
Radyolu
ılık su (yarım bardak)

GÖMLEK
anten
Kablolu yayın
Fm
Am
Aux
CD
SES
mikrofon
Hoparlör
cep telefonu
(G*t cebi ama..)

AYAKKABI
Radyo
çekmeceli topuk.. içinde olta, kibrit ve yara bandı var..

İNGİLTERE

Yukarı ingiltere
Şerwud hatıra ormanı
Düden waterfall
Ağrı Dağı (montin)
OCEAN DENİZİ
ingiliz insanlar
Büyük Görçil
küçük Görçil
Aşağı İngiltere
şirin mi şirin bir su feku..
duba
yarım ada oluşumu
KUZEY DENİZİ
Hain Planların yapıldığı yer
Londora

İNGİLİZ BAŞKANI BORİS CONSIN'IN DEDESİ TÜRK.. DÜNÜRÜ DE NİĞDE'Lİ.. TÜRKÇE "merhaba, seni seviyorum, kaç" diyebiliyor

BREXIT

ingilterenin gündeminde şu sıralar breksit var.. Din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılması anlamlamına gelebiliyor.. Bölgesine göre değişik anlamlara gelebiliyor..

ingilizler sünnetsizler
Sarı kıllar (Bazen turuncu)
Sünnet eti (gr)
ingilizce
HELLO YOU
Kafası

FİNLANDİYA EĞİTİMİ

iki norveçli balıkçı eli (adet)
çarpı
Bir Suriyeli mülteci
artı
Bir Suriyeli mülteci
Bölü
Bir ayakkabı
(tuz)
mineral
eşittir
karekök
Bir Norveç ton balığı
5G
omega 3
Bu
Protein (Beyaz et)

DEPREMLERE ALIŞIK JAPONYA

UÇAN TEKMENİN, DÖVÜŞ SIRASINDA YER SARSINTILARINDAN ETKİLENMEMEK İÇİN İCAT EDİLDİĞİNİ BİLİYOR MUYDUNUZ?

HARAKİRİ: Japonların kendi kendini öldürme sanatına verilen ad..
Depremden çok bunadan yüzünden oluyor ki..

HARR..

GODZİLA, JAPONYADAKİ DEPREM GERÇEĞİNİ ÇOCUKLARA ÖĞRETEN, BİZİM "ENFLASYON CANAVARI"MIZ GİBİDİR.. (O'nun aynısı, ama deprem için olanı..)

Kenya

KRAL III zenci
FİL
aslan

FİL, ASLAN GİBİ HAYVANLARIN YERİNE İNEK, KOYUN BESLEYELİM.. BİZE FAYDASI NE ASLANIN KAPLANIN AMANOKİ

meksika'da

Karteller Şehrin
amk!
Sert tepki gösterdi
meksika Cumhurbaşkanı gonzalez
Yapacaanız işi sgiim!
meksiko city yanıyor.. Polis beni arıyor.. ♫

Erzurum: Soğuklar geliyo..

Sıcak ıhlamur
Boğazı yumuşatır.. Balgamı söker..
ÇİFT ÇORAP
Bi çiftde testisler için..
TUZ: Yollara dökülüyo ve trafiğe tat veriyor.. Tuz yoksa isot da olur..
yün eldiven
Atkı
SAÇAK BUZUNA DİKKAT.. (sivri)
Starwars'taki lazer kılıcı buluşu yönetmenin erzurum ziyaretinden sonra akıl edildi..
Ateş: Kışın ısıtıyor..
KARDAN ADAM ERZURUMDA YASAKLANACAK.. ÇÜNKÜ ERİMEDEN SENELERCE KALIYORLAR.. ŞEHİRDE 3 MİLYON CİVARI KARDAN ADAM OLDUĞU DÜŞÜNÜLÜYOR..

BREZİLYA

Brezilya Dışişleri bakanı, alınan karar için "Sevindirici, ama yeterli değil... Çünkü g*tlerimiz gerçekten çok güzel.. Biraz daha bi şey yapsınlar.." dedi..

Meşhur Brezilyalı g*tü Unesco tarafından dünya mirası listesine alındı...

Huan Hernandez Alekso

Dünyanın En Güzel g*tü kupası

HİNDİSTAN

PAHARGANJ ULİLİ
HİNDİSTAN CUMHURBAŞKANI, KENYA'NIN KURTULMAK İSTEDİĞİ FİLLERE TALİP..
ASLANLARI DA ALIRSAN FİLLERİ VEREYİM..
ASLAN MI? ASLAN NASIL? GÜZEL Mİ?
ÇOK GÜZEL
Kenya Kralı zenci

her şey olur

TAMAMEN BOŞALTMIŞLAR GASTEYİ...
BİZ DE İSTİFA EDİYORUZ
ZATEN SİZİN YAŞAM TARZINIZA UYMAZ ÇÜNKÜ BURALAR ADETA ÇÖL BÖLGELERİ...
BOŞALTILAN YERLERE DİĞER GAZETELERDEN GÖÇ EDENLER YERLEŞTİRİLİYOR

YENİ BİR KURTULUŞ SAVAŞI VERİYORUZ
Hava Kuvvetlerimiz
KAYYUM
Deniz Kuvvetlerimiz
BOĞAZİÇİ BAŞKANLIĞI
Kara Kuvvetlerimiz
30 KM DERİNLİĞİNDE VE 120 KM UZUNLUĞUNDA MİLLET BAHÇESİ OLUŞTURUCAZ
YTÜ

Emniyet Güçlerimiz
MENZİLCİLER
SÜLEYMANCILAR
13 GAZETE, 45 YUTUB KANALI, 167 STK VE 77 PARTİDE KONTROL SAĞLANDI...
3'Ü BÜYÜKŞEHİR, 15 BELEDİYE BAŞKANI ETKİSİZ HALE GETİRİLDİ...
MUHALİFLERİN GİZLENDİĞİ İTTİFAK BAŞARIYLA İMHA EDİLDİ...
EFENDİM AZ ÖNCE 2 KİŞİ SOKAĞA ÇIKMIŞ...
NETFLİKS VE SPOTİFAY ZAMLARI GERİ ALINSIN!
NO ZAM!
cem dinlenmiş

@kaansezyum

Son kullanma tarihi

Ne zaman öleceğimizi bilsek iyi mi olur, kötü mü?

Şimdi mesela telefonumuza bir uygulama kuruyoruz. Uygulama bize 'Abicim , ablacım senin son kullanma tarihin şu, ona göre haberin ola' dese... İyi mi olur mu kötü mü?

Bir yandan iyi olabilir, hani denize girebileceğimiz kaç yaz kalmış, kaç kış geçireceğiz sağ salim onu bilsek... Kaç bahar var önümüzde acaba?

Daha da güzeli uygulama şunları da söylese mesela: Şu kadar kere daha yağmurda ıslanma şansın var, şu kadar gün daha sevdiğin insanları görebileceksin, dışarıya çıkıp eğleneceğin şu kadar ortam kaldı, hayatının son bilmem kaç konseri, son şu kadar kişiyle öpüşeceksin, elini tutacağın şu kadar insan kaldı, şu kadar gün batımı görebileceksin... Örnekleri siz çoğaltın, mevzu anlaşıldı sanırım. Ne kadar daha buradayız, ne kadar daha hayattayız?

Hayatta olmak, yaşamak sayılıyor mu peki? Mesela ot gibi evde otursam sabahtan akşama, hiçbir şey yapmadan, ya da yapmış gibi sayılarak, bir dizinin tüm sezonlarını izlesem şu kadar gün boyunca, bu yaşamak olacak mı?

Tabii ki herkesin hayattan beklentileri farklı. Kimi daha çok yer görmek istiyor, kimi daha çok insan tanımak istiyor, kimi daha huzurlu uyumak istiyor, kimileri ise sabahları insan gibi uyanmak istiyor. Bazen de çıldırana kadar eğlenmek istiyoruz, o günümüz en güzel gün gibi geliyor. Bazen de arkadaşlarımızla geçirdiğimiz 20 dakika bile en unutulmaz anılarımız haline geliyor. Yaşamayı kim bilebilir?

Bana göre yaşamak, sana göre yaşamak olur mu? Benim hayatım seninkinden daha hayat olabilir mi? Hayatlarımızın anlamlarını nerelerde bulacağız? Kendimizi 5 yıl sonra nerede görmek istiyoruz? (Valla ben kendimi mezarda görmek istemem yani. Bu vesileyle de buradan mesajımı vereyim: Kimse ölmesin)...

Hayatımız sonuna kadar kaç defa haber izleyip, izlediklerimize sinirleneceğiz. Eğer ne kadar ömrümüz kaldığını bilsek, böyle şeylere takılır mıydık, yoksa daha da mı odaklanırdık? Yapmak istediklerimiz, yapamadıklarımızın toplamından büyük mü? Aklımızdan değil, başımızdan geçenlere mi üzülüyoruz? Bir hayat günü kaç dakika? Ne kadar daha istediğimiz kadar uyuyup, sonra istemediğimiz kadar uyuyacağız acaba?

Ben son kullanma tarihimi öğrenmek isterdim galiba. En azından raf ömrünü bilsem o da bir şey. Hiçbir paket açıldıktan sonra tazeliğini koruyamıyor, hiçbir hayat başladığı gibi süremiyor.

Belki de kendimizi daha iyi hale getirmek elimizde. Son kullanma tarihimizi bilmesek bile, en azından mutlaka bir gün olduğunu bilmek, her günümüze daha iyi davranmamıza yarayabilir.

Bir gün bile bazen çok değerli hale gelecek, belki bir anda her şey bitecek. Hep bu kafayla da yaşanmaz ama en azından yaşıyorsak da değerini bilelim.

Şimdilik bu kadar. Bu yazı da kısa, hayat kadar.

nisan hakan

DÜNE KADAR BİRBİRİMİZDEN NEFRET EDİYORDUK..BİR DE ŞİMDİKİ HALİMİZE BAK..AMA İYİCE BAK...
BEN HALA İSTEMİYORUM BU KEDİYİ EVDE!.

BAK DÜMENİ YAPTIRDIM...
AMA BEN SENİ TERK EDİYORUM...
NEYSE ÜZERİNİ KAPLATICAZ ARTIK...
TIZZ!!!..
ORSPU

NEREYE GİDİYO BU DAYILAR BÖYLE?
METAL KONSERİNE...

FERHAT İLE KANKASI
KIZ MESELESİ Mİ KANKA?!.
:((

HEP ÇALIŞIYORSUN! ÇOCUĞUN BÜYÜYOR VE SEN BUNU GÖRMÜYORSUN BİLE!.
GÖRMEYİM NOLCAK..
SON SES MURAT KEKİLLİ
DEPRESİF!
ÖF PÖFF!.

SENİNLE CEHENNEMİN DİBİNE KADAR GİDERİM...
AŞKIIIM!.

AMA YANİ SEN DE NEDEN YETİMLERE KÖTÜ DAVRANIYOSUN BE KIZIM HAYVAN MISIN?

YA DUR! Bİ GÖREN OLUCAK!.
SADECE Bİ ÖPÜCÜK...
TAMAM..

ATIN BUNU ASLANLARA!
NERDEN BAKSAN KRAL HAREKET!
BUNU DA ATIN!
LANET OLASI TVİTIR DÜŞÜNMEDEN KONUŞ KALIPLARI!.

ALLAH BU HAVADA DIŞARDA OLANLARA YARDIMCI OLSUN...
KRAŞŞ!

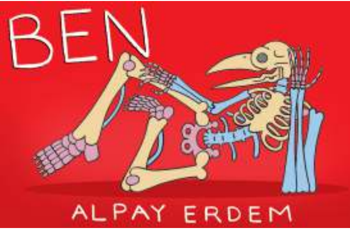

BEN UZAYLILARIN GETİRECEĞİ TEKNOLOJİDEN ÇOK GETİRECEĞİ SANATI MERAK EDİYORUM...
AYNEN..
UZAYLI SEKS PORNOSU

YARDIM EDİİN!. ÇOK SOĞUK YARDIM EDİİN!.
BEN DEĞİL ALLAH...

æ Merhaba.

æ Geçenlerde de yine Kanlıca'da oturuyorum öyle, yalnız ne Kanlıca'ymış, neyse, oturuyorum öyle, her zamanki çaycımda, bu arada artık çaycı olaylarını bırakmak üzereyim çünkü artık kendi çayımı kendim yapıp, kendim taşıyıp, kendi bardağımda, kendi kendime, bilmem anlatabildim mi ama öyle, tabii önce termos almak lazım, önümüzdeki ay alacağım kısmetse, bende böyle, "karar ver ve bekle", neyi bekliyorsam, ne bileyim, beklemeyi seviyorum ben galiba, kimse sevmez beklemeyi, ben seviyorum galiba, beklemek güzel, beklemek naysle, bekleyince bekliyorsun çünkü, beklediğin zaman onu düşünüyorsun, kavuşunca beklemiyorsun, düşünmüyorsun, yaşamaya başlıyorsun, yaşamak da güzel ama beklemek de güzel, ikisinin de yeri ayrı, o yüzden ben önce bir süre bekliyorum, beklemekten tadımı alıyorum, sonra yaşıyorum, önce bekliyorum, sonra kavuşuyorum, önce düşünüyorum, sonra yaşıyorum, bu işler resmen böyleyken böyle, ne diyordum, Kanlıca'daydım öyle, çay içiyorum, börek de almıştım, çatal da vermişlerdi, açtım böreği, çatalı da önce peçeteyle sildim, tam karşımda adamlar oturuyor, içlerinde biraz daha baskın tipli olanı, "ba ba ba, holivut yıldızı sanki bağa amuğa ğoyim" dedi. Ben ne olduğunu anlayamadım. Göz göze geldik, dedim "bana mı diyorsunuz acaba?" "Sana diyorum, holivut yıldızısın sanki bağa amuğa ğoyim" dedi. Bak yine. Yanındakiler de gülüyor. Dedim "ya ne demek istiyorsunuz, ben anlamadım sizi" dedim. Adam benimle "amuğa ğoyim"li konuşuyor, ben yine ona "siz" diye hitap ediyorum. Fakat gerçekten de İstanbul Beyefendisi olarak kalmak çok zor. Genel olarak. Yani üzerine üzerine oynuyorlar. Ne kadar çirkin işler bu işler. "Çatal matal silmeler, o yüzden şeyaptık" dedi. Dedim "ya, bu kadar kolay mı insanlara saldırmak, hangi hakla" dedim ya, "hayır yani alt tarafı çatal silmişim, ben bu çatalı çıkarıp da g.tüme sokmadım ya ortalık yerde çok afedersiniz" dedim. Yükseldim ben de artık biraz. Fakat yine de İstanbul Türkçesi ile konuşmaya devam ediyorum, ve oldukça da sakinim. Korkunç biriyim yani o anlarda. Yanımda da pembe bisikletim "Flamingo". Pembe kaskımla. Duruyorum öyle. Yemin ediyorum paramparça ederim o anda o adamı ve çevresindekileri. İnanılmaz korkunç biriyim. Zaten o benim pembeliğimden atağa kalktı bence, çatal matal hikaye. Bu pembelik de ne acayiptir bu arada. Bence bir bisiklet için dünyanın en güzel rengi pembe. Bir de Flamingo'nun pembesi çok güzel bir pembe. Geçende de noldu bak. Dünyanın en güzel bisikleti Flamingo'yla Beşiktaş'tan Üsküdar'a geçeceğim, deniz motoruna bineceğim, kendi akbilimi bastım, bir grup genç geldi. Akbilleri yokmuş, benden, varsa fazla, akbil basmamı istediler, benim de tek kişi için kalmış içinde, dedim "tamam, bir kişilik var", bir kişi için bastım, o bir kişi geçti turnikeden, diğer kalanlardan bir kişi ise, "abi yanlış anlama, bisikletin de çok güzelmiş, rengi falan" dedi. Aklı sıra laf sokuyor, o kaldı ya, ondan. Ben de, "kardeş güzel renktir pembe, kendisine güvenenin rengidir, bir şeyleri gizleyenin değil" dedim. Arkadaşlarının önünde biraz şey oldu ama ben ne yapabilirim yani. Akbilim ona da yetseydi böyle salak salak konuşmayacaktı. Hay Allah'ım ya. Ne acayip insanlar var. Hem iyilik yap, hem de şey ol. Biraz bir kendinizi geliştirin artık ya. İki kitap okuyun, bir yabancı dil öğrenin, bir enstrüman çalın. Höfff. İnsanı burada dede gibi konuşturuyorsunuz. Bu arada baba oldum ya, "baba gibi konuşturuyorsunuz" demiyorum artık, "dede gibi konuşturuyorsunuz" diyorum, bak bu da büyük sinsilik şimdi benim yaptığım, dede olursam ne diyeceğim acaba, neyse, ne diyordum, piyüuuuu, ne uçtu be yazı, vallah güzel uçtu, iyi oldu, güzel oldu, olmaz mı hiç güzel, kendimi en çok da böyle anlarda seviyorum, çünkü kimse böyle yazmaz, ben yazıyorum, normalde bende gevşek ağızlılık var, fakat yazarken öyle değil, yazarken çok başka bir matematik, bambaşka bir bulmaca çözme işi, ne diyordum ya ben, heyooo, hah, "çatalı g.tüme sokmadım ya" deyince, bunlar bir anda toparlandılar, kalktılar gittiler. Şaşakaldım arkalarından. Hayır hiçbir şey de söylemediler. E biraz önce ötüyordun ya, e gülüyordunuz ya. Noldu şimdi böyle birdenbire. Deli olacağım arkadaş ya. Ben kavga dövüş seven biri değilim, fakat arkadaş, bir şey de söyle yani. Zaten bu tarz hareketler, iletişim sorunu yaşayan insanların hareketleri, en başta, "holivut yıldızı sanki bağa amuğa ğoyim", bir iletişim değil, böyle iletişim olmaz, kalkıp gitmek hiç iletişim değil. Ne bileyim, insanı gerçekten çıldırtıyorlar. Böyle olmaz. Bu işler hiç böyle olmaz, ben de size söyleyeyim.

æ Geçende de yine Flamingo'yla turluyorum, Hekimbaşı'na doğru tırmanırken, bir kadın gördüm, etrafında yirmi kadar kedi var. Çete gibiler, bir köpeği sıkıştırmışlar, köpeği dövmek istiyor manyaklar. Dedim "ya, noluyor burada?" "Ah evladım" dedi, "karşıya geçemiyorum" dedi. O arada da köpek bir yolunu bulup kaçtı kedilerden. Meğersem ablamız kedici kadınmış. Yüz elli kadar kedisi varmış. Nereye gitse kedileri peşinden geliyormuş. Karşıya geçerken de yolda ezilme tehlikesi atlatıyormuş hep kediler. Eczaneye gönderdi beni. İlaç aldırdı bana karşı yoldan. Sonra da kedileriyle birlikte sokağa dalıp kayboldu gözden. Efsane bir görüntüydü.

æ Hoşça kal.

"KOP GEL GÜL GİT"
13 Kasım Çarşamba / **Ankara IF Sokak** / Saat: 21.00 / **biletler biletix ve gişe, beşinci Ankara komedi festivali**
15 Kasım Cuma / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.30 / bilgi: 0216 345 54 49
16 Kasım Cumartesi / **BKM Mutfak** Çarşı/ Saat: 21.45 / bilgi: 0212 327 72 00

CEM GÜVENTÜRK

'BAZI GÜNLER' ...

BAZI GÜNLER AKLINDA YOK, VE KALABALIKSIN...
BAZI GÜNLER AKLINDA VE YAPAYALNIZ HİSSEDİYOSUN ...

BAZI GÜNLER HERKESİ ARAMAYA ÇIKMAKLA...
BAZI GÜNLER KENDİNİ DE KAYBETMEMEYE ÇALIŞMAKLA İLGİLİ...

BAZI GÜNLER HAYATINI İÇERİYOR...
BAZI GÜNLER HAYATININ SENİ BİLE İÇERİP İÇERMEDİĞİNİ DÜŞÜNDÜRÜYOR...

BAZI GÜNLERE İHTİYACIN VAR..
BAZI GÜNLERE ONLARIN SANA İHTİYACI OLMADIĞI KADAR İHTİYACIN VAR ...

BAZI GÜNLERDEN BİR ŞEYLER YAPMAK İSTİYORSUN...
AMA SEN ZATEN BAZI GÜNLERİN SANA YAPTIĞI ŞEYSİN...

BAZI GÜNLER PLANLAR, HEDEFLER...
BAZI GÜNLER SADECE "AMAN BE!"

BAZI GÜNLER SENİN...
ÇOĞU GÜN ONLARIN ...

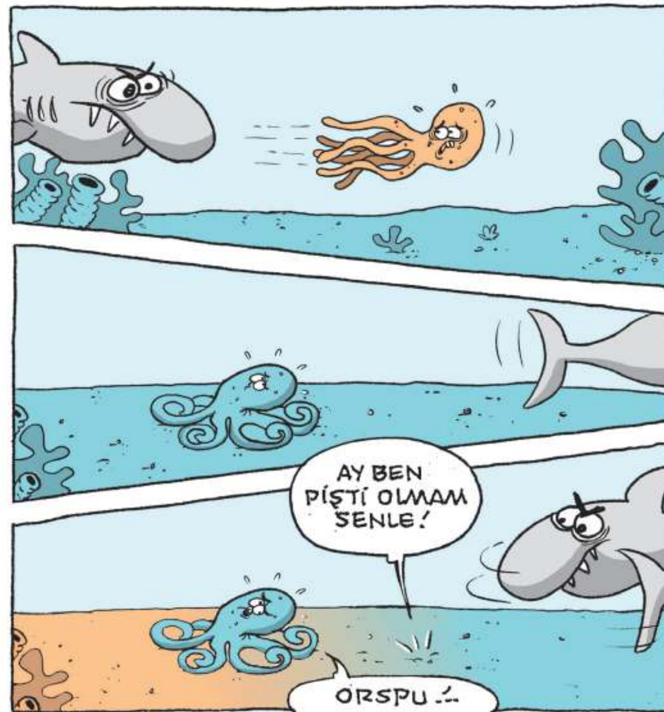
BAZI GÜNLER SEN...
BAZI GÜNLER SENDEN GERİYE KALAN...

BAZI GÜNLER SORUP SORGULAMALAR ...
...VE BAZI GÜNLER "E DEMEK Kİ HAYAT BÖYLE Bİ YERMİŞ" CEVAPLARI.

İLKER ALTUNGÖK

Benim Sinemalarım (senin sinemaların canım) 9: Bağımsız ve güçlü kadın, başarısını kıskanan maçoya karşı: Karagözlüm

İki haftadır paylaştığım Donald J. Trump'ın mektuplarına bir süre ara veriyorum zira yanlarım çok ağrıyor. İnsafsız pezevenkler. Zaten geri kalanı hep enti püften şeylerdi. Ayrıca elalemin özel mektuplarını okumak da çok ayıp, hadi ben yazdım, siz niye okuyorsunuz? Hiç yakıştıramadım size. Bu durumda Türk Sinemasının derinliklerine inmekten başka çarem kalmadı zira bilirsiniz, ben dünyada iki şeyle ilgilenirim: Uluslararası politika ve Yeşilçam.

Yeşilçam'ın en iyi filmlerinden biri 520 kere izlediğim (otuz yıldır üç haftada bir izlerim, youtube yokken VHS'den izlerdim, düşünün artık) Karagözlüm'dür. Bülent Oran'ın yazdığı romantik komedide önce balık kokan Azize'yi ve ona askıntı Yengeç Rıza'yı görürüz. Şopen Kadir'i canlandıran Kadir İnanır ve yancılıkta bir marka olan Müjdat Gezen'in canlandırdığı Orhan sürekli Alaturka-Alafranga Müzik tartışması yapmaktadır. Yetenekli bir piyanist olan Şopen, Türk Müziğinden tiksinmekte, acid müzik duyan bir metalci, trap müzik duyan bir Norm Ender gibi, Türkçe şarkı türkü duyunca tüyleri diken diken olmaktadır.

Azize balık pazarında nasıl bir tahakküm kurmuşsa, diğer balıkçılar müşterileri "Benim karides yaramaz, Azize Abla'dan al," diyerek Azize'ye yönlendirir. Bu nasıl bir serbest piyasadır, pazar ekonomisidir? Tabii Şopen Kadir ve Azize karşılaştıklarında birbirlerini hiç sevmezler. Pazarın hanımağası Azize, mafya liderliği coşkusuyla türkü söylemektedir ve bu Bülent Oran senaryosu olduğu için elbette gazinocular kralı Arnavut Osman kendisini dinleyip hasta olur. Ve yine bu bir Bülent Oran senaryosu olduğu için Şopen Kadir de Arnavut Osman'ın gazinosunda garsonluk yapmaktadır. Zaten Bülent Oran senaryosu olduğu için herkesin lakabı vardır.

Arnavut Osman, Azize'yi gazinosunun yıldızı yapar. Bu esnada Şopen ve Azize aşık olurlar. Azize'ye kendisine uygun bir beste lazımdır, bunu da Şopen Kadir besteler: Sevemedim Karagözlüm. Ama Kadir gerçek bir manyak olduğu için kimliğinin gizli kalmasını ister. Azize'yi dinleyen Amerikalı rolündeki Kayhan Yıldızoğlu, Azize'ye Rock Hudson'ın çevireceği Mihracenin Gözdesi filminde başrol teklif eder. O dönem "Abi sen Rock Hudson'a benziyorsun," demek cinayet sebebi olmadığından herkes heyecanlanır. Ama prodüktör de gerçek bir manyak olduğundan Azize'nin meçhul bestecisini de illa beraberinde Amerika'ya getirmesini istemektedir. Niye? Manyak işte.

Ama Şopen Kadir, Azize'nin kendi ayakları üzerinde duran bağımsız ve başarılı bir kadın olmasından rahatsız, balık kokusu fetişi bulunan, o zamanlar internet olsa google arama geçmişinde balıklı porno falan çıkacak garip bir tip olduğundan önce Azize'nin sahnesine molotof kokteyli atmayı hayâl eder, daha sonra da Azize'ye unutulmayacak bir ders vermek üzere, Perşembe pazarından aldığı yarım kilo orlon yünle kendisine sakal bıyık ve peruk yaparak evine davet eder. Azize'nin hepi topu bir kaç aylığına Amerika'ya gidecek olmasını ömür boyu sürgün gibi yansıtarak kadının kariyeriyle oynayan Şopen Kadir, ikna edemediğini zannederek amcasının kızıyla evlenmeye kalkar. Amcası nişana Azize'yi getirdiği için işler karışır. Azize zaten Şopen iti yüzünden Amerika'ya gidememiş ve kariyerinde ilerleyememiştir, e bir de Şopen'i kuzeniyle nişanlanırken görünce iyice balataları sıyırıp balık pazarına döner.

Balıkçı esnafı, Azize'nin balık pazarı mafyalığını bırakıp sahnelerde sektiği dönemde adam gibi para kazanmanın tadını aldığından Azize'nin bu geri dönüşüne bozulurlar. Artık o şarkı söylerken el çırpıp dans etmezler. Zaten niye etsinler? Tam bu sırada Şopen planının işe yaradığına, kızı kariyerinden ettiğine ve hayatının geri kalanında evine hapsedebileceğine kanaat getirdiği için belirerek kendini meçhul bestekar olarak ifşa eder. Azize ise ayrı bir manyak olduğundan "Ulan köftehor, Amerika'ya gitmemi engelledin, kariyerimi baltaladın, yetmedi nişanında şarkı söylettin, ne yüzle geliyorsun," demez gerçek bir keriz gibi "Artık senin istediğin gibi balık kokuyorum," diyerek mutlu bir aşka yelken açar. O da nasıl bir aşksa artık. Ama balıkçı esnafı Şopen Azize'yi alıp götürdü diye sevinirler orası çok mantıklı.

ve SİNEM: zaten hiç orada olmadı ki...

cihan kılıç

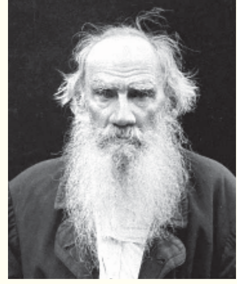

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

'Üzerimde yırtık bir bluz var / Üzerimde, dudakları trompete dayalı / Zenci bir kadın resmi / Rengarenk üstelik / Ve o en sevdiğin / Hüzünlerle bezeli'' - Mehmet Yazan, 'Tuhafın Neşesi'nden

Zamanda yolculuk nihayet gerçek olmuştu. Üstelik bunu Şükrü Bulgur adlı bilim insanına borçluyduk. Randevu sistemiyle istediğimiz zamana gidip, seçtiğimiz kişiyle görüşüyorduk. Ben de bazı görüşmeler yaptım, sonra da tekrar gidip günlüklerine benimle ilgili ne yazdıklarına baktım. Hepsi de günlük tutmuyordu lakin bazıları da beni es geçmemişti, işte hakkımda yazılanlar bunlar...

Lev Tolstoy: Türkiya'dan gelen mizah yazarı, bir hayli tuhaf adamdı. Doğrusu anlattıklarının bir çoğu enteresandı ama sürekli konuşması beni yordu. Açıkça yordu. Bir zaman sonra kulaklarım uğuldadı, bulanık görmeye başladım. Nelerden bahsetmedi ki? Düşmanını aşağılayan tipi 'Benim düşmanımdan bahsediyoruz, dikkatli konuş!' diye ikaz eden içli ve kanlı ağadan kardeşine kıyamayıp onunla beraber ülke değiştiren padişaha, periyle evlenip birdenbire ortadan kaybolan makinistten rengarenk boyadığı çakıltaşlarını 'Büyülü Finike İşaretleri' diye satan girişimciye kadar epey mevzu anlattı, anlattı. Başta not almağa çalıştım ama sonra vazgeçtim. İştahla anlatıyordu. Bir ara dedikodu yapmağa çalıştı, Dostoyevski'nin ''Dergiden bana 300, Tolstoy'a 500 ruble veriyorlar, oysa o daha zengin olduğu için tersi olması gerekir!'' dediğini aktardı. Bunu başkasından da duymuştum, ''Latife etmiştir'' dedim. Bu kez mizah yazarı bana uzun uzun Latife Hanım'ı anlattı. İlginç olmasına ilginçti lakin hiç susmayarak düşünce akışımı ciddi şekilde bozdu. Bir daha gelirse 'yok' dedirteceğim, 'Daçaya gitti' dedirteceğim. Gene de Latife Hanım'dan ziyade Fikriye Hanım'ın hayat hikayesi dikkatimi çekti, bunu da belirteyim. Getirdiği acıbadem kurabiyeleri çok lezzetliydi. Yormuyor olsa tekrar görüşürdüm ama yoruyor...

Muhammed Ali: Tam da şampiyonluk maçı öncesi geldi türk komedyen. Fenerbakçe Orduevi'nin kafeteryasında iki tostundan birini kapan martıyı anlattı, muhabbettini sevdiği için traşı uzatan, uğurlarken bile ayakta konuşarak saçının kesmeğe çalışan, her seferinde adeta koşarak, kaçarak çıktığı Çukurcuma'daki berberi anlattı, boğa kafalı bastonuna 'Redbullah' adını takan adamdan bahsetti. Bütün bunları ben tavandan asılı minderi yumruklarken anlatıyordu. Bir ara ona dönüp sanki vuracakmış gibi eğilip korkuttum, sapsarı oldu, fenalık geçirdi. Çocukken ailesi, benim maçlarımı canlı seyretmek için sabahlarmış, bu da onlara uymaya çalışır ama maçı bekleyemeden uyuyakalırmış. Bu sefer davetlimsin dedim, sarıldı. Babasıyla aynı yıl doğduğum (ve de aynı yıl öleceğim) için kalbinde yerim ayrı olduğunu söyledi. Bu sefer ben sarıldım. ''Uyumadığım zamanyazıları saçmalaşır, Allah da boksörlerin alınyazısını uykusuzken yazmış galiba'' dedi, bu sefer hakikaten vuracaktım, ''Şaka şaka, Allah asla uyumaz'' deyip yırttı. Maçı kazandım, en önden seyretti, beni Tirebolu çayına alıştırdı da gitti...

William Shakespeare: Kendini şair olarak tanıttı ama hiç şiir konuşmadı. Her nasıl şeylerse, 'tabloid gazetelerde' hakkımda çıkan ve buradan tüm dünyaya yayılan minik kutu haberlerden bahsetti. ''Shakespeare hakkında hep böyle tuhaf, bit yeniği arayan, huylandıran haberler çıkar, düzenli olarak çıkar'' dedi. ''Niye'' dedim, ''Çünkü sizin dışınızda kalan insanlık olarak, bu kadar yetenekli oluşunuzu tam idrak edemiyoruz; bir insanın tek başına o oyunları, soneleri yazmış olması algımızı, zihnimizi sarsmış olabilir'' dedi. ''Kriko yapıypsun'' dedim, ''Aha'' diye şaşırdı. ''Peki nasıl haberler bunlar?'' dedim, ''Mesela birden fazlaymışsınız, bir değil, üç Shakespeare varmış'' dedi, ''Ben kaçıncıyım acaba'' dedim. ''Mesela eşcinsel olduğunuz, bir kontla aşk yaşadığınız yazıldı''dedi, ''Ama bu sadece kontesi ilgilendirir'' dedim, ''Doğru vallaha'' diyerek onayladı. ''Bi de 'William Shakespeare'nin yazı hokkasında marihuana kırıntıları bulundu' haberi vardı'' dedi. ''Ayıptır, boş sigara bile içmem'' dedim. ''Denemek ister misin'' dedim. Denedim. O kafayla Hamlet'in kurukafa tutma sahnesini yeniden yazdım, ''Olmuş ya da olmamış, bi yere kadar moruk, sıkıntı yok!!'' diyecek ve havaya attığı kurukafaya vole vuracaktı Hamlet. ''Yapma, eski hali daha iyi'' dedi. ''Peki'' dedim...

Yunus Emre: Yürür iken geldi yanım / Sandım ki çekildi kanım / Çok konuşup sıktı canım / Böyle de bir adem var imiş... Uzak zamandan gelmiş idi / Sanki romandan çıkmış idi / Garibim yalandan bıkmış idi / Böyle de bir adem var imiş... Davudi bir sesi vardı / Traşlı ensesi vardı / Bir de prensesi vardı / Böyle de bir adem var imiş... Yunus der ki zaman yoldur / Haybeci adam çok boldur / Şarabı unud, sen su doldur / Böyle de bir adem var imiş...

Not:
5.Ankara Komedi Festivali, 1 Kasım'da efsane Cem Yılmaz'la şahane bir açılış yaptı ve aynı letafetle devam ediyor. Büyük Ferhan Şensoy'un 'Ferhangi Şeyler'i 13 Kasım 20.30'da Nazım Hikmet KSM'de. Aynı salonda ve aynı saatte, 14 Kasım'da Günay Karacaoğlu'nun 'Aşk Ölsün' adlı oyunu var. ben de 9 Kasım 15.00'te 4 Mevsim Tiyatro Salonu'ndayım, Mehmetçik Vakfı yararına ''Paşa Gönül Kriterleri'' adlı oyunumla. Festivalimiz, 17 Kasım'a kadar sürecek.

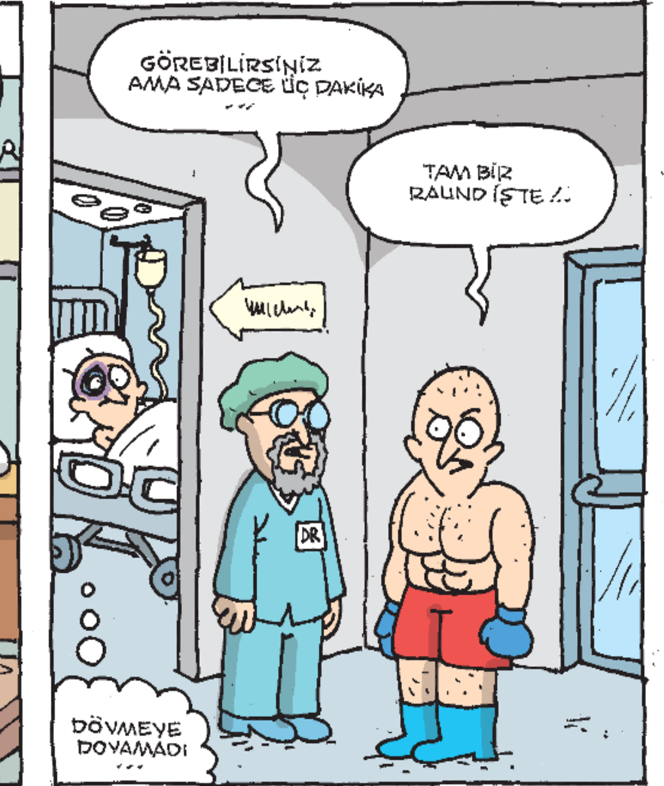
vedatozdemiro@gmail.com

mustafa satıcı

FURKAN ÖZÇOBAN

uğur gürsoy

YAŞAM ÜÇGENİM

Nereden duydun diye sorma, mahallemizdeki lokanta batıyormuş. Havalı iç mimara özene bezene yaptırdığı kapılarını bir daha açmamak üzere kapıyormuş. Bir süredir dükkanın içinden eve kapatılmış kedi gibi dargın ve dalgın dışarıyı izliyordu, gelene geçene müşteri gözüyle bakmayı kesmişti, "hayırdır, niye dolaşıyorsunuz?" der gibi bakıyordu. Kedileşme, batan işletmenin son evresidir.

Kendi dükkanı içinde kapalı kalmış bir kediye dönmeden önce içerlemiş gözlerle bakıyordu dükkanın önünden tok geçenlere. En kötüsü içerlemektir. En zehirli meyvedir, ne eti yenir, ne yemeğe katılır, ne suyu sıkılır. Mantıksız bir öfkenin etrafına sarılmış bin kat tül perde, dışarıdan bakınca üzüntüyü andırır. Bakışları "DÜKKANIMI BATIRDINIZ!" diye bağırıyor, sokaktan geçen kediden bile hesap soruyordu. Benimle ne alakası var? Benimle ne alakası var? Özür dilemeyeceğim, sağlam duracağım, benimle ne alakası var? Diye düşünerek geçiyorduk dükkanın önünden, zihinsel olarak yoruluyorduk. Aç olanın bile iştahı, iştahı olanın bile hevesi kaçıyordu. Kendime bakıyorum ve "ne yapabilirdim?" diye son bir vicdan paltosunun ceplerini yokluyorum. Cepler bomboş, sadece leblebi büyüklüğünde bir pişmanlık var: Dükkanın içini yaptırırken giren çıkan ustanın tipine bakıp fazla para harcadığını anlamıştım. Bir şey demem gerekir miydi? "Birader, biz de mutfak yaptırdık geçen yaz, o yüzden biraz biliyorum. Şimdi sözlerimi dinle ve dersler çıkarmaya çalış: Bir, usta senden iyi giyiniyorsa; iki, devamlı sunta demiyorsa; üç, iç mimarla çok iyi anlaşıyorsa, hiç kavga etmiyorsa... Anla ki gereğinden fazla para harcıyorsun, büyük masraflara giriyorsun. Bunu kendime saklamayıp söyleseydim her şey farklı olur muydu? Zannetmiyorum.

İçerlemeden önce küstahtı. Genelde öyle olur zaten. Dükkanın önünden geçenlere "Hmmmm. Sıradan bir hayatı mı seçtiniz? Neyse..." der gibi bakıyordu. "Aşçılık kursunu bitirdim, dövmemi yaptırdım, şimdi de size yedirmeye geldim. Her şeyin içinde tarçın var. EVET KÖFTENİN BİLE... Yiyeceksiniz, yakıştıracaksınız, beğeneceksiniz, teşekkür edeceksiniz. Sanki sizin beğenmenize ihtiyacım varmış gibi beğeneceksiniz. Amerikada michelin yıldızlı bir lokantada bir ay kadar Steve şefin mutfağında çalışma şansı yakaladım. Benim için inanılmaz deneyimdi, adeta bir "wake up call" du. Bu cümlelerim sizin için değil, yakında buraya time out gibi dergilerden röportaja gelecekler, onlar için hazırladığım cümleler. Dövmemi görmüş müydünüz? Benim parasını verip aşçılık eğitimi aldığımı ve şef olduğumu anlatan bir dövme. Tarçın tadını alıyor musunuz? Evet, tavuğun içinde de tarçın var. Sizin gastro-cehaletinizin ilacı tarçın. Tarçın vücudunuza karışıp zevksizliğinizle, düzlüğünüzle, basitliğinizle savaşacak. Benim ışığımla ısınacak, benim ışığımla olduğunuz değil olabileceğiniz kişiyi göreceksiniz. Daha iyi bir insan olmaya giden yolu benim ışığım aydınlatacak.

Kim sevinebilir bir esnafın batmasına? Uyuşturucu satıcısı bile "piyasa çok kötü abi, haciz memuru kapıya dayandı da rica minnet yolladık geçen, muhasebeci defterleri toparlıyor şimdi, ay sonu da kapatıyoruz" dese üzülürüm, karmaşık duygular yaşarım. Yine de belki onun için daha hayırlı olmuştur.

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Macera adı: Dişil Enerji

tıtıtıtıtı

YİĞİT ÖZGÜR

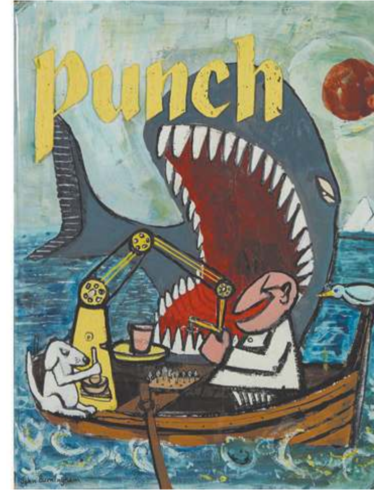
ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

“Ayva sarı nar kırmızı sonbahar”
Cahit Sıtkı Tarancı

“RUZ-İ KASIM”
Aha, işte nihayet mevsimin o ilk;“üstü iyice kalın, uzunca yün hırkalı(kapüşonu falan var) altı kısa pantolonlu, sandaletli” genci. Caddede. Kalkıp bakıyorum geçişine.(bir tür deniz kızı--alt/üst dengesi--) Buralarda (Antalya)kasım demek o işte.(bana yani) Kasımpatılardan daha çok.
Gri bir gökyüzü altında bir yarı'larını yazda unutmuş insanlar. *(gençler desek daha doğru galiba--üşüdükleri halde alt yarılarıyla direnip belki bu şekil* ısrar *ederlerse…–bir* çeşit“bis”*yaz'a–)*
“Yine kasım geldi ha? (…) / açar gibi ölünün soğuk örtülerini/ bekler gibi kalkışını doğu treninin” Böyle yazmıştı rahmetli Hasan Hüseyin Korkmazgil.

Hasan Hüseyin Korkmazgil 1927/1984

Pek seveni yok işte Kasım'ın. “Ölü mölü, soğuk örtü” (Ben içine doğmuş olduğum için bir akrabalık hissiyatıyla, bir ünsiyet… --akrep'e de hakeza belli bir sempatim-- çaresiz kalıp da kendi kendisini sokuşunu görmek için ateş çemberine alan o alçaklar, hele onlar…--) Sevilmiyor. Belki ilk üç harfi “kasvet”inkiyle aynı… onun da etkisi var mıdır? Kasım. Bilinçaltımızda. (Ali Baba'nın pislik kardeşi de Kasım'dı, bak) Ama en büyük itin mabadına sokup çıkartma işlemi (başka bir “ay”a yapılmış mıdır bu derecesi?--o da bir ay, o da bir insan evladı--) İngiliz şair Thomas Hood tarafından bin sekiz yüzlerde yapıldı/yazıldı; şu şekil:“Sıcaklık yok, neşe yok, yaşamaya uygun bir rahatlık yok/ Herhangi birimizde hoş bir duygunun zerresi yok/ Gölge yok, pırıltı yok, kelebek yok, arı yok/ Meyve yok, çiçek yok, yaprak yok, kuş yok/ Kasım!”

Böyle üstadın şiiri işte. Adı “Kasım” (gerçi mizahçılığı da vardı, şiirdeki “gömme” işlemini çok da şey etmemek lazım belki--ünlü mizah/hiciv/karikatür dergisi Punch' da da çıkarmış yazıları--o dergi de maşallahı var, 150 yıl kadar çıkmış meğer--daha 1990'lara kadar vardı, okumuşluğum etmişliğim var--darısı bizdeki dergilere--)
“Ruz- i Kasım” ? O mu? Ananemden duymuşluğum… onu da. Kasım günleri demek. Eskiler öyle derdi. (Sekiz kasımda başlayıp altı mayıs'a; ta Hıdırellez'e kadar süren günlerin hepsine birden…) Deniliyor. Hepsi kasım. Kasım günleri. Gel de sev! Kış sekiz kasım'da başlıyor yani. “Yine kasım geldi ha!” Geceleri battaniyelerle sarılıp sarmalanarak sızlayan burun uçlarıyla oturup idare etme günlerinin bitişi. Nereye kadar? Ev her akşam biraz daha soğur. (İçinde Thomas Hood'vari akıl fikir yürütme tarzları büyümeye…)
(“Kömür deposu boşaldı işte/ Mamağa sonbahar geldi”/Kemal Burkay'ın hapishane (Mamak) penceresinden gördüğü o depolar) O mekânların yolu tutulur. Her mahallede bir kömürcü/oduncu. O vakitler. Onların kömür odun karışımı o kokuları. Rüzgârlı bir kasım akşamüstü o kapısız penceresiz (kepenklerle kapanır)yarı karanlık dükkânın önündeyiz, odun alıyoruz. Kömürcünün içi de buz gibi. Girsen de farketmiyor. Yağmur çiseliyor. Dükkânın çıplak, soluk sarı ampulü sallanıyor. Sokak lambaları da. İçinde sıcak bir ev vaadi de barındıran o tuhaf, keskin koku. “Islak gibi ama bunlar” diyor ananem bir küfeye doldururlarken. (ağır çeksin diye kova kova su dökerlerdi odunlara) Olsun, sobanın arkasına dizeriz kururlar. Bir an evvel gidelim. Mevsimin o ilk soba yakılışı. Bir ayin. Bilmiyorum dindar bir Zerdüştçü kadar büyük bir haz mı alırdım ne… O ilk alevler...

Zerdüşt inanışı ile ilgili bir tasvir

O tıkırtılar. Çıtırtılar. Mest olurdum. Sanki evin yazdan bu yana duran kalbi yeniden çalıştırılıyor. Duvarlar dahi ısınır. (ev'le soba bütünleşiyor, artık tek bir şey…)Karanlık pencerenin camı buğulanır. Camlarda yağmur hızlanıyor. Artık iyice ısınmış küçücük odanın hala serin köşelerine (bir yaz günü gölgeye geçer gibi) çekilebilirsin.
Parmağınla buğulara mevsimin ilk şekli.

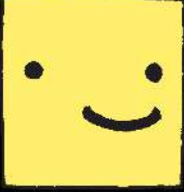

Thomas Hood 1799/1845

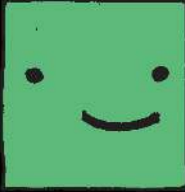
Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

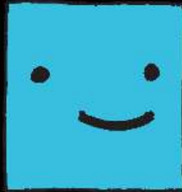
engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

NETFLIX

Ceyhun

Şükran

Canan

VE BİZ

Ceyhun (Sıfır izleme)

Hanım

Baldız

Kız evlat (Bambaşka)

ÖZER AYDOĞAN

CENGİZ ÜSTÜN

ADAMLAR

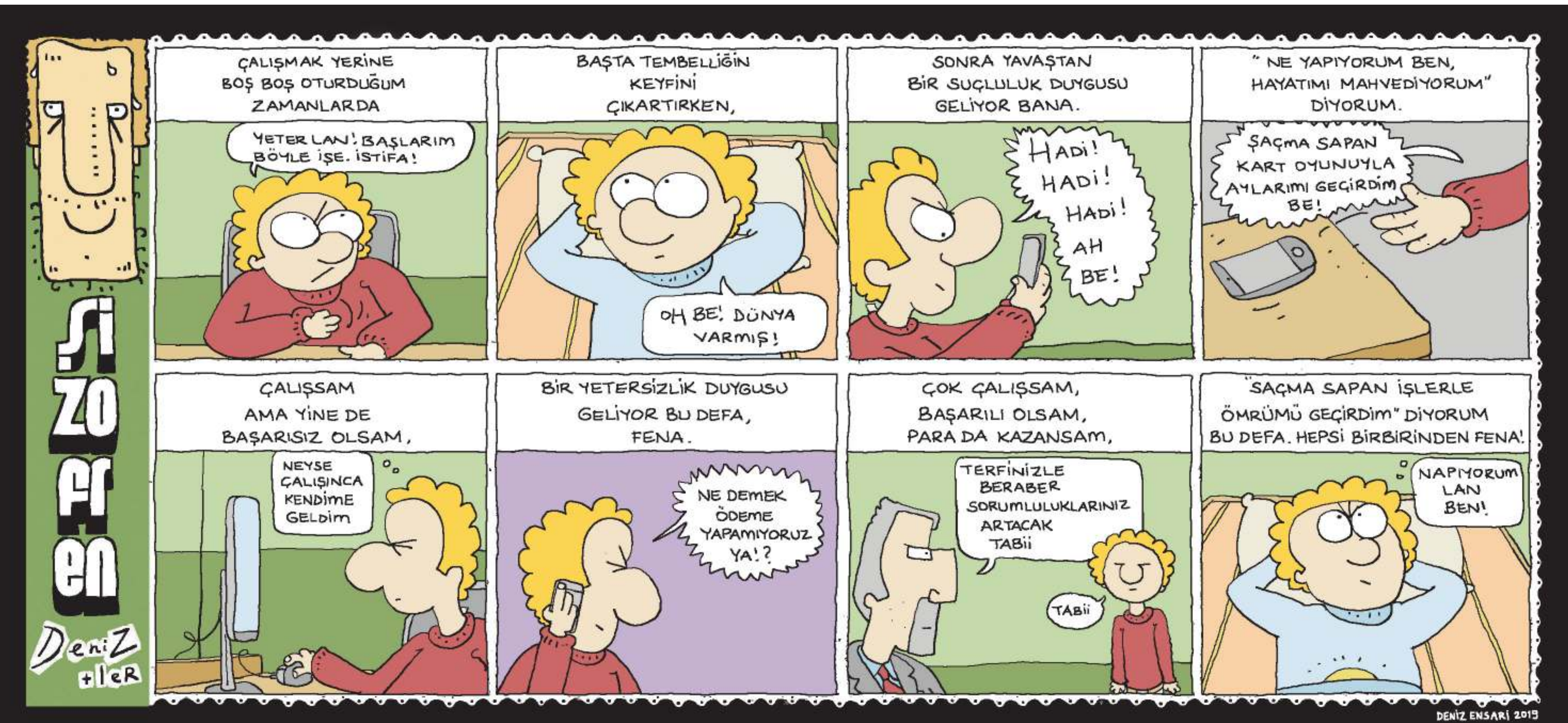
ANTİ KLİŞE TİMİ

Haftalık Mizah Dergisi | 6 Kasım 2019 | Sayı: 636

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM

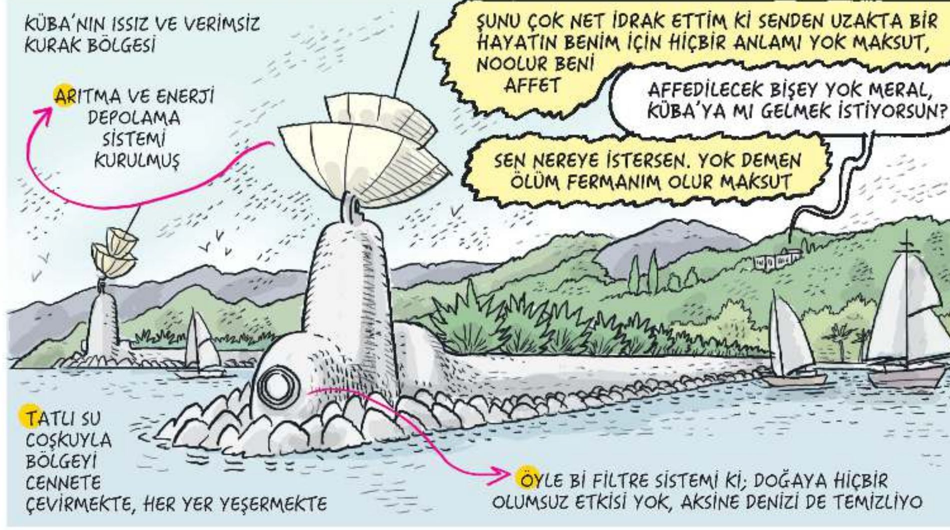
En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:
ORTAM'IN SENARYOSUNUN KAHRAMANI MAKSUT , DÜNYAYI DEĞİŞTİRMEYE NAMZET GÜNEŞ ENERJİSİYLE DENİZ SUYUNU ARITAN BULUŞUNUN PATENTİNİ ALMIŞ, YENİ BİR DÜNYA KURMAK ÜZERE KÜBA'YA GİTMİŞTİR. MERAL İSE AYRILDIĞINA BİN PİŞMAN, ARAYA HATIRLI TANIDIKLAR KOYUP MAKSUT'LA İRTİBATA GEÇMEK İÇİN UMUTSUZCA BEKLERKEN NİHAYET TELEFON GELİR

MARX, ENGELS'İN EKSİKLERİ İTİNAYLA TAMAMLANMIŞ

803 Topluluğumuz vegandır. Bütün canlılara saygılı ve doğayla tamamen barışıktır

804 Mezarlık mefhumu yoktur. defin işlemi ağaç fidanıyla yapılır ve ölenin anısı ağaçla birlikte yaşar. Yakma işlemi söz konusu bile değildir

805 Mücevherat, bahis, hız, havai fişek asla!

806 Petrokimya, plastik ve naylon zaruri haller dışında katiyetle yasaktır

807 Duygular ruhsata tabi olamayacağından evlilik diye bir müessese yoktur

808 Taban vurarak öküz gibi yürüyenlerin de aramızda kat'a yeri yoktur

809 Tekno, her tür kafa sken müzik ve volüm suçtur

UYKUSUZ

13 KASIM ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/46 No: 637
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.

İŞKUR'a kayıtlı resmi işsiz sayısı tüm zamanların rekorunu kırarken, şirketler maaş ve tazminat ödemeden işten çıkarmalara devam ediyor.

USTAM GELDİ, SIRTIMA VURDU... UNUT DEDİ TAZMİNATI... İŞSİZSİN SEN HOŞÇAKAL, VER DEDİ TULUMLARI...

VERMEMİŞİN?..

VERMEDİM!!

Dünya'ya Bakış

A.B.D.

Beyaz sarayın oda fiyatları dudak uçuklattı.. işte liste..

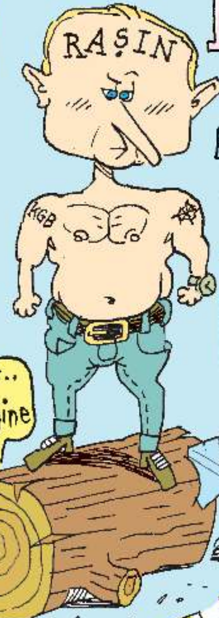

(Ramza) 6 kişilik oda (mix) 15000$
(çift kişilik) 2 kişilik oda (private) 90000$
Wi-fi.......mevcut
sabah kahvaltısı....var
akşam yemeği...yok

Fiyatlar gerelik ve tek kişi

Putin

"Türklere duş almayı biz öğrettik" ... dedi... Dış işleri bakanlığı jet yanıt verdi "Avrupalılara g*tünü yıkamayı biz öğrettik"... Bunun üzerine Rus dış işleri bakanlığı daha bizim açıklamamız bitmeden karşı açıklamayla şey etti... "Hala yıkamıyolar."

Zehirli Ispanak

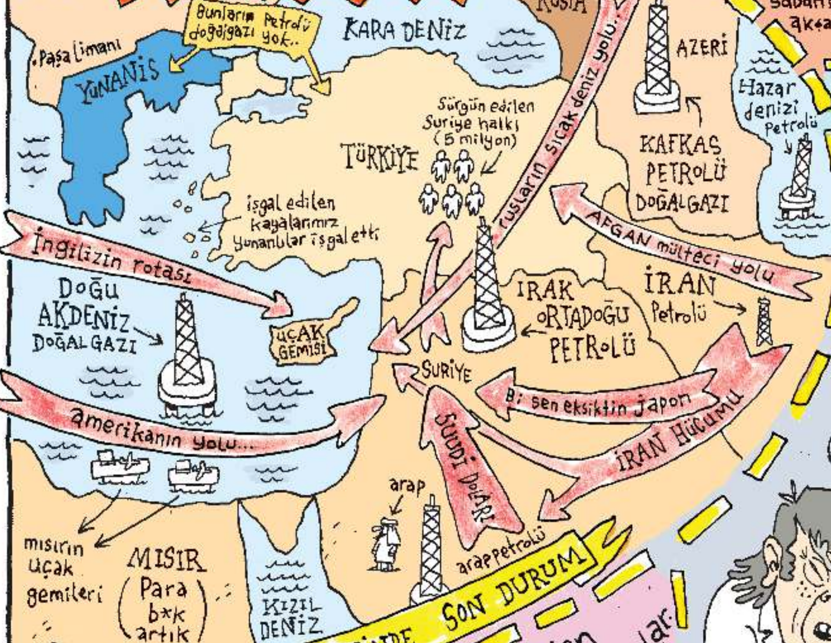
İshal ve sulu zırtlak yapıyor... uzmanlar uyardı..

"Daha bunun pırasası, karnıbaharı, marulu var.... VAR!"

Çok kötü ishal oldum

carl carl

Uzman Profesör Veril Kumaşyün

BÜYÜK ORTA DOĞU PROJESİNDE SON DURUM

Japonya penis ortalamasını son 10 senede 0,7 milimetre uzatmayı nasıl başardı?..

Japon başkan "Çalışarak uzatamayacağımız y**** yok" dedi... Ve ekledi "Ben japon değilim, Türkmenim" Daha sonra tivitırdan ulaştığımız japon başkan "Kalkınca 0,7 milimetre daha uzuyo.. Yoksa normal hali hala aynı.." dedi..

Japon Cumhurbaşkanı Chükümbü Yükbaksana

İRAN'da neler oluyor?..

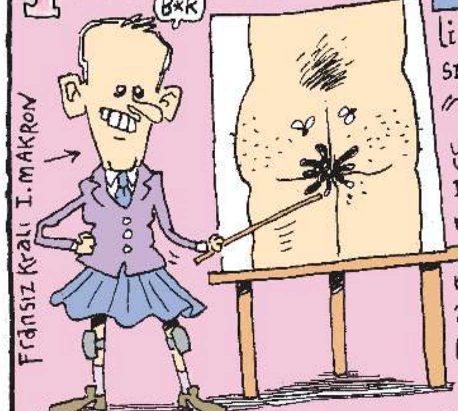
İran başkanı uluslar arası kamuoyuna yaptığı açıklamada "Aynı abi... İş güç koşturuyoruz işte... Onun dışında da başka bi şey yok.. İranca konuşuyoruz, jasmin pilav yiyoruz filan... Petrol var... Onun mutluluğunu yaşıyoruz aklımıza geldikçe... Böyle yani..." dedi..

İRAN BAŞI RIZA CEVHERİ

Fransızlar g*tlerini neden yıkamıyorlar

Birleşmiş Milletler de milletler birliğine konuşan Fransız başkan Makron "Madem ki g*tlerimizi yıkamıyoruz, o halde niye altımıza s:mıyoruz dedik ve bu seneden itibaren Fransanın bazı eyaletlerinde altına s:mak serbest hale gelecek... Biz buna "Lö ıkıntı" diyoruz..

Fransız Kralı I. MAKRON

Çin teknolojide çakırı

Peki niçin?

ÇÜNKÜ!

Komünist başkan hanımına yaptığı açıklamada "Sabah haşlanmış yumurtayı yiyince direktoman beyine çakıyo... Ama omlet sevmiyorum... Osurtuyor.. Komünist Partide koku yapıyor... İş motivasyonumuz bozuluyor.. Yalvarıyorum yapma" dedi...

Çin Komünist Partisi Lideri CHIN LYIM

Youtube internetten çıkıp televizyon kanalı mı oluyor?

Youtubün sahibine sorduk...

GÜNEY KUTBU SESSİZLİĞİNİ BOZDU

"Pastırma yazı geldi" diye konuşan kutup lideri, şöyle devam etti "Pastırma yazı gelince, buzda delikler açıp, o deliklerden denize giriyoruz.. Çoğumuz donarak ölüyor ama bu zorluklar bizi yıldırmıyor.. Zaten nüfusumuz da çok azaldı.. "Zaten" diyorum çünkü zaten azdı ki nüfusumuz.... Bi de üzerine bu pastırma yazlarında donarak ölünce iyice azaldık... Yok denecek kadar... Bi ben varım işte, bi de oyveren arkadaş amk.."

JOKER filmi dünyada tepkilere yol açtı...

"Filmde çok şiddet var" diyen Endonezya Başbakanı, "siz ne diyosunuz arkadaşlar, bi tek ben mi öyle düşünüyorum?" diye sordu.. Birleşmiş milletler salonundu bu soru "Hm-Hm" anlamında kafa sallandı..

Oğlak burcundaki merkür gerilemesine dikkat!!!

*Bu ay başımıza kötü şeyler gelebilir... Mesela böyle bi yıldız gezegen pozisyonu daha önce de olduğunda, benim başıma bisikletten düşme geldi... Ve dizim kanadı...

ASTROLOG medyum Ruhi

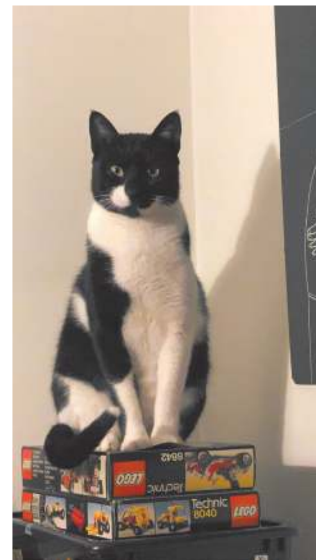

@kaansezyum

Kakule...

Biz bunu Avengers – Age Of Ultron torrente düştüğü gün bulduk. Moda'da herkesin selfi çektirdiği 14 numara var, eskiden ortadan ikiye yarılmış bir evdi, onun hemen karşı köşesinde miyaklarken bulduk. Daha doğrusu herifi bulmadan önceki üç gün miyaklamalarını duyuyor ve huzursuz oluyorduk. Tam Ultron'u açtım, bu yine sokaktan bağırmaya başladı. Deniz, 'Kalk çıkıyoruz' dedi, çıktık haliyle, hemen köşede mal gibi duruyor bu. Bir de bağıra çağıra kendisine yemek de getirmiş birileri. Önünde açılmış bir ton balığı kutusu ve süt vardı. Bir Modalı hayırsever ama mevzudan zerre anlamayan birey önüne süt koymuş. Şunu söyleyeyim, 'Kedilere süt verilmez!' bunu bir öğrenelim... Süt bunların sisteme çok ağır geliyor, direkt ishal yapıyor. Bu da zaten bize ishal olarak geldi, boyu bir karış gibiydi. Eve ilk aldığımızda nasıl bağırıyor? Sanki etinden et kopuyor. Ben tırstım, bu kedi herhalde feci hasta ve gidici –rahmet stayla- diye düşündüm. Neyse ki Deniz onunla sakin sakin konuştu ve sakinleştirdi. Önümüzdeki birkaç hafta pisliğin ishaliyle uğraştık. Salonda her yere sıçıldı. Zaten kumuna gidene kadar g*tünü tutamıyor, salıyor... Kanepelere filan batta boy çöp poşetleri serdik... Zzzzıııeeeee!

Neyse bu pislikte her türlü hastalık çıktı, ciğerlerde hırıltı da var, neyse sonunda düzgün bir veteriner arkadaşımızı bulduk, bize yardımcı oldu. Bu iyileşti evde bize oyuncaklarını getiriyor, onları atmamızı istiyor. Atınca da geri getiriyor... Sabah saat 8'de yatakta elinize yumuşacık dokunuyor, siz uyanana kadar sabırlı bir şekilde tantana yapmadan 40 saniyede bir size yumuşakça dokunuyor, gözünüzü açtığınız an ise avucunuzun içine faresini bırakıyor. Her sabah 40 dakika oynamadan kendine gelemiyor. Koridorda koşuyorum, peşimden koşuyor, her yerde yanımda. Gözleri sürekli üstümde...

Bir sabah uyandık, bu kusuyor mal mal. Deniz'in yoga matının kenarını yemiş nedense... Götürdük veterinere, bağırsaklarını tıkamış. Bağırsakları açtılar, içinden matın parçasını çıkardırlar. –Bu arada kedi bağırsağından çıkan hiçbir şeyi koklamayın, ben nedense kokladım, hoş değil-

Bu ameliyattan eve geldi, bi neşesi keyfi yerinde. Yine oyunculuk, yine koşturmaca, yine yumuşakça pençe şov. Günler böyle geçip gidiyor. Bu arada başka hayvanlarla da arası iyi. Umut var arkadaşım, gece zurna gibi olduk, yolda bir köpekle tanıştık, Umut köpeği bize getirdi. Bizimki köpeğe de elini uzatıyor, onu seviyor, gidiyor yanına, onunla ilgileniyor... Saçma sapan bir sosyallik... Zaman içinde giderek de bana benzemeye başlıyor diye kıllanıyorum haliyle. Hep morali yerinde, hep keyifli, hep olumlu bi eleman...

Birkaç ay sonra bi sabah baktık yine kusuyor. Bu sefer de benim şıpşıp terliğimin ucunu yemiş. Yine gittik veteriner arkadaşımıza. Bir kez daha açtılar karnını. Bu sefer biraz da liposakşın yaptılar, bir önceki ameliyattan bi şişme vardı, onu da aldırdık, estetikli estetikli dolaşıyor. Yine eve geldi, moraller 100 üzerinden 101, keyifler gıcır, bela gibi takılıyor. Çocukluğumda Nike'ın Air modellerine çok özenirdim, imkan olmamıştı, yıllar sonra 40 küsur yaşına gelince aldım kendime bir çift. Bir sabah uyandım, ayakkabılar orta yerinden yenilmiş. İçindeki 'Air' kısmı zaten diş darbeleriyle patlatılmış... Tam bir ziyankar kendisi. Fısss şov.

Evde o kadar çok zaman geçirdik ki, artık bildiğin konuşa konuşa anlaşıyoruz pislikle. Duş yaparken bile yanıma geliyor. Böyle bir şekil hiç görmedim. Şimdi hayalimde birlikte Moda sahilinde dolaşmak var. Kim bilir bir gün sahilde omuzunda kedisiyle bir kel görürseniz ben onun keliyimdir, o da benim kedimdir.

nisan hakan

HASTANIN DURUMU KRİTİK, YALNIZCA BEŞ DAKİKA GÖREBİLİRSİNİZ FAZLA YORULMASIN...
BİZE BAKARAK NİYE YORULSUN Kİ?!.

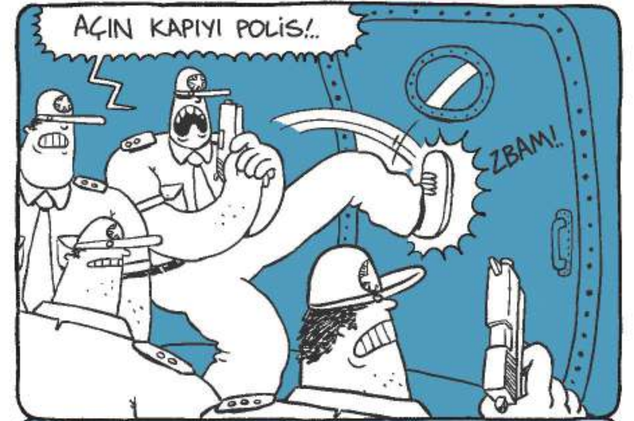

YAV CANIM GÖZÜNÜZÜN ÖNÜNDE FENALAŞIP ÖLMESİN DİYE İŞTE...DURUMU KRİTİK DEDİK YA LEN...

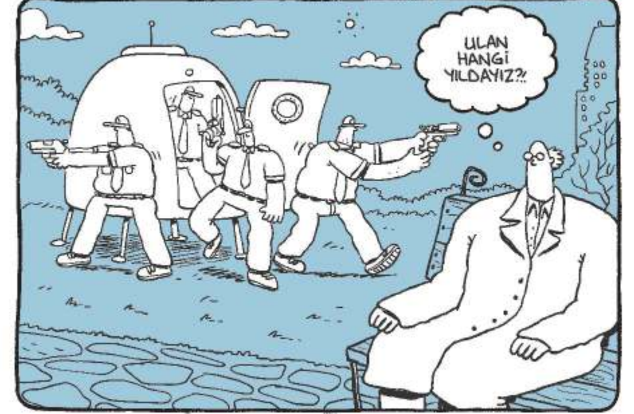

AYY O UĞURSUZ KUŞ GELDİ! KESİN ÖLÜCEM KESİN ECEL GELCEK!.
ANANI ZİKEYİM Bİ DE DÖNÜYO!..
NOOLUYO ABLACIM?

DERS ÇALIŞMAM LAZIM AMA UYKUM VAR...
KAHVE İÇEYİM...

GERÇİ SUYU KAYNAR KOYMAMAK LAZIM DİYE DUYMUŞTUM..NEDEN Kİ ACABA?..
HIMM DEMEK BU YÜZDENMİŞ.. "KAHVENİN KEŞFİ VE KENYA İÇ SAVAŞI"... BU NEYMİŞ Kİ LAN? BAKAYIM...

VAY BEE NE ACAYİP BİLGİLER VAR...

AÇIN KAPIYI POLİS!..
ZBAM!.

ULAN HANGİ YILDAYIZ?!.

ÜHÜHÜÜ İLK ÖPÜŞMEMİ BÖYLE HAYAL ETMEMİŞTİM!..
DELİ Mİ NE?
SANKİ BEN İSTEDİM...

mmh süpermeeen!

mıhh süpermeenn!..
UYAN BEY!.

YİNE KABUS GÖRÜYORSUN...

RESİM YAPARAK BİR SÜRE DERTLERİNİZDEN UZAKLAŞABİLİR, GÜNLÜK HAYATIN STRESİNDEN KURTULABİLİRSİNİZ!..
ŞIK ŞIK!..

KAPOV!.
BROOOM!.

CUMP!..
HAKKATEN İYİ STRES ATTIM...

BİZİM BUGÜNE KADAR DEPRESYON DEDİĞİMİZ ŞEY GERÇEK DEPRESYON DEĞİLMİŞ LAN! ALT TARAFI CAN SIKINTISI, KENDİNİ EĞLEYEMEMEK FALANMIŞ!..

GERÇEK DEPRESYON BAK BÖYLE BİŞEY...

DAN!...

Merhaba. Belki hatırlarsınız, belki de hatırlamazsınız, sizlere bundan birkaç ay önce Kadıköy'de bir pastanede yaşadığım çok manyakça bir şeyi anlatmıştım. Yazmıştım. Tım. Im. Mım. Hele hele hele. Heleler helesi. Si. İ. Mi. Bu böyle gitse ya böyle. Ne güzel de olurmuş ama. Ma. A. Taam taam, o kadar şey değil. "Ne değil?" "Şey değil." Ne diyordum, pastanede yaşadığım manyak olay. Burada Kadıköy'de bir pastanede bir adam vardı, benim büyük hayranımdı. Çok seviyordu ama beni. Ne zaman gitsem, ikramlar alkışlar kıyametler, beni bu kadar seven bir ikinci insan daha bulamazsınız, ben de size bunu buradan böyle söyleyeyim. Başka da bir türlü söylemeyeyim, böyle söyleyeyim. hey yavrum heyime benim. Nim. İm. Mim. Durduramıyorum ya ben kendimi. Resmen. İşte ne bileyim, geberiyordu benim için bu adam. Çıldırıyordu, kendini duvarlardan duvarlara vurduruyordu. "Ağabey" diyordum "yapma gözünü seveyim, herkes bize bakıyor, üst baş parçalamak ne demek" diyordum, "biraz bir lütfen kendinize geliniz, abartmasa mısınız biraz acaba, ben Tarkan değilim" diyordum. Bakıyordum aynen devam, sayıyordum, "ben Rihanna değilim, ben Lady Gaga değilim, Barack Obama değilim, ne bileyim, kim var ki ünlü, işte ben onlardan biri değilim" diyordum, "şöyle düşün, ben bugün bir Robert De Niro değilim" diyordum. "Noluyor ya" diyordum, "manyak mısın sen acaba" diyordum. Daha da neler diyordum. Ağzıma geleni söylüyordum. Hafif hafif hırpalıyordum da. Dumda. Kendisine neler ediyordum. Üzerine doberman saldığım bir gün bile oldu. Arkadaşımın dobermanıydı, ödünç almıştım, ben de böyle bir manyağım. "Hayırdır, doberman niye lazım sana" diye sordu. Dedim "lazım ki lazım, Alla Allaa, sen bana geldiğin zaman güvercin niye lazım diye soruyor muyum ben sana, Halla Hallaa yaa" dedim. "Taam taam, bir şey demiyoruz" dedi. "Diyemezsin de zaten" dedim. "Hazırla dobermanı" dedim. Bu arada doberman'ın adı da Doberman. Öyle uygun görmüş. Yok ağabey yok. Arkadaşlarım içinde bir tane akıllısı yok. İstemiyorum zaten ben akıllı, o ayrı da. Akıllı ne ya, akıllı ne. Ne kadar sıkıcı bir şey akıllı. Ne diyordum ya ben. Haydaaa. İnsan yazarken yazdığı şeyi unutur mu. Konuşur gibi yazarsa unutur. Konuşurken unutmuyor musun, unutuyorsun. O zaman yazarken de unutulur. Ne diyordum. İşte böyle manyakça bir hayranlığı vardı bu adamın bana. Sonra derken derken, benim İstanbul'un Kuşları adlı kitabım çıktı. Dedim "hediye edeyim madem, imzalı, gerçi aklı maklı çıkar, sevincinden kalp krizi geçirip ölür, gerçi ölsün ya" dedim, "kurtulurum hiç değilse" dedim. "Kadıköy'e çıkamıyorum yaa kendisi yüzünden" dedim, "ki, dünyada en sevdiğim yerdir yaa benim Kadıköy" dedim. "Kadıköy" dedim. Daha da neler dedim. Zaten sen beni bırak, ben akşama kadar diyeyim. Hayatta en sevdiğim şey, "demek". Diyeyim aga ben, beni bırak ben diyeyim. O kadar güzel bir şey ki "demek". Çok güzel bir şey "demek". Neyse işte, aldım kitabımı götürdüm, imzalı mimzalı. Girdim dükkana, karşımda o. Beni görünce çıldırmadı öyle her zamanki gibi. Müşteriyle ilgileniyordu, ondandı galiba öyle. "Alla Allaa" dedim. "Neyse ya" dedim, "ben şimdi kitabı verince düşer bayılır zaten" dedim, "hatta önce bayılır, sonra düşer" dedim, "bayılır düşer, kafasını betona vurur" dedim. Daha da neler dedim. Kitabı verdim, baktı şöyle bir, "teşekkür ederim" dedi, tezgaha koydu öyle. Dedim, "ben onu şeyaptım ama, imzaladım." "Sağ olasın" dedi. Noluyor .mına koyim. Bu mudur yani. Senin şimdiye ölmen gerekiyordu, hala konuşuyorsun. Çıktım dükkandan öyle, modaya kadar koştum, kayaların üzerinde denize doğru ağladım. Sonra da her gün dükkana gittim. Belki değişir tavrı, belki eskisi gibi beni yine çok sever diye düşündüm, bırak sevmeyi, günden güne yüzüme hiç bakmaz oldu. Bunalıma girdim. Ve zaman içinde de acımı içime gömdüm. Kendisini unutmak istedim. Ama hiçbir zaman tam da unutamadım. Bir gün yine dükkanın önünden geçerken dayanamadım, daldım içeriye, "doberman yüzünden değil mi" dedim. "Ya git kardeşim, manyak mısın nesin" dedi. İyice. O gün kararımı verdim. Bir daha asla uğramayacaktım oraya. Görmeyecektim balımı, balımmış meğersem o benim, bilememişim. İnsan balının üzerine doberman salar mı. Aradan zaman geçti, bir akşam bir baktım, Kadıköy'deki oyunuma gelmiş kendisi. Kendi kendine gelmiş, kendi rızasıyla. İki kilo kadar da kurabiye getirmiş kendi pastanesinden. Oyun boyunca da hayvan güldü. Eskisi gibiydi yine. Yine beni çok seviyordu. Oyun biter bitmez, "dükkanı kapatmalıyım" dedi, "sen dünyanın en şahane insanısın" dedi, gitti. O gece mutluluktan uyuyamadım. Ertesi sabah koşa koşa pastanesine gittim. Artık düzelmişti aramız, eskisi gibiydik işte yine. Beni gördü ve hiç oralı olmadı. Ruh hastasına bak sen hele. E hani dün gece hiç öyle demiyordun. Alelade biriymişim gibi davrandı bana. Herkes gibiymişim gibi. Parayı ver, kurabiyeyi al, bu mudur yani. İnsan bir koko da ayrıca ikram eder. Ayı ya. Geçenlerde de yine o dükkanın önünden geçiyorum, baktım dükkanın dışına masa atmış, kandil simidi satıyor. Tavırlı geçiyordum önünden ki, beni gördü, "vay Alpay Ağabeyim" dedi. Dedim "aa, başlarım bak artık ama sana" derken dükkanın içinde birini daha gördüm. Dükkanın dışındakiyle aynısı olan biri. Oha bu kadar olur. İkizler birbirlerine bu kadar benzemiyorlar. İkizlermiş zaten. İkizlerin biri beni çok severken diğeri nefret ediyormuş. Dışarıdakine dedim ki, "içerideki pek olmamış, sen iyisin ama içerideki yetiştirememiş kendini" dedim. "Ağabey o ne anlar, sığır ya o" dedi. "Önde gideni" dedim. Bir kutu ikram kandil simidimi aldım, göme göme ayrıldım oradan. Susamlısı olsun, düzü olsun. Hoşça kal.

"KOP GEL GÜL GİT"
15 Kasım Cuma / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.30 / bilgi: 0216 345 54 49
16 Kasım Cumartesi / **BKM Mutfak** Çarşı/ Saat: 21.45 / bilgi: 0212 327 72 00
23 Kasım Cumartesi / **BKM Mutfak Kıbrıs** / Saat: 20.00

CEM GÜVENTÜRK

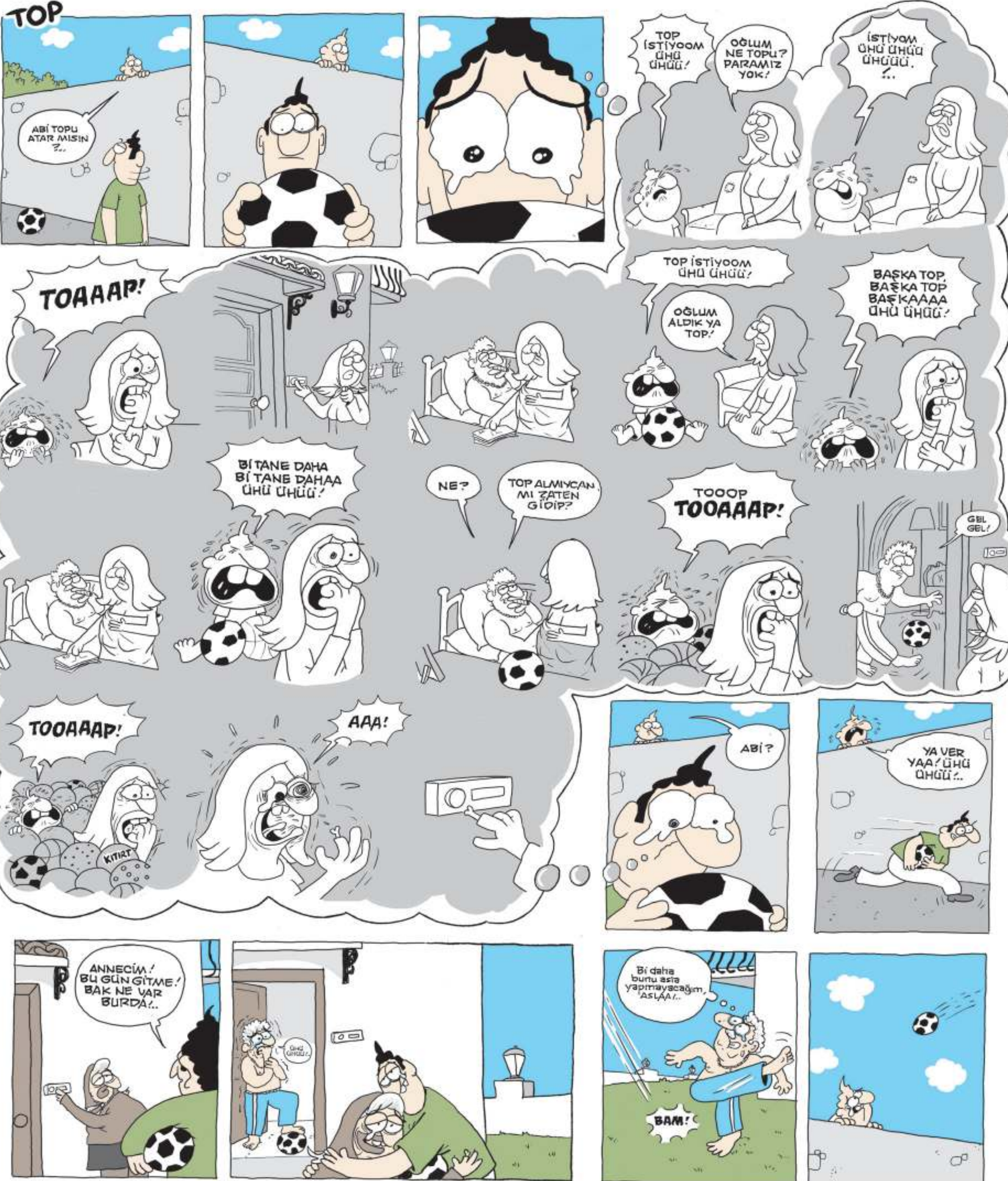

İLKER ALTUNGÖK

Bir yıl

Kumları Marmara Denizi'nden demirleri hurdadan çekerek inşaat yapmaya başlayan Ali Ağaoğlu, dakikada 5 bin lira kazanıyor, aynı dakika içerisinde Türkiye'de 7 kişi işsiz kalıyor. Son 17 yılda istihdam değil istikrah yaratılıyor. Bu dakikalardan altmış tanesini bir araya getirirseniz bir saat ediyor. O bir saat içinde Cumhurbaşkanlığı Sarayı 190.000 lira para harcıyor ve aynı saat içinde Türkiye'de 10 kişi iş kazası geçiriyor. Bu saatlerden yirmi dört tanesini bir araya getirdiğimiz zaman buna bir gün diyoruz yani dünya kendi etrafında bir tur dönmüş oluyor. İŞte o bir tek gün içerisinde Diyanet İşleri Başkanlığı 30.000.000 lira harcıyor ve yine aynı gün içerisinde Türkiye'de 8 kişi intihar ediyor. Bu sıradan günlerden ortalama otuz tanesi bir araya gelince buna da ay diyoruz. İşte o ay içerisinde 336 kişiye Cumhurbaşkanına hakaretten dava açılıyor, o aynı ay içerisinde Türkiye'de 968 çocuk kayboluyor. Ve oturup her birinde 336 kişiye Cumhurbaşkanına hakaretten dava açılan bu aylardan on iki tanesine yıl diyoruz. Yerküre, güneşin etrafında tam bir kez dönmüş oluyor. Ve işte o bir tek yıl içinde 440 kadın öldürülerek bir sonraki yılı görme şansını kaybediyor, 700 çocuğa tecavüz ediliyor, 34.000 işyeri kapanıyor, yüz binlerce üniversite öğrencisi işsiz kalmak ve polisliğe başvurmak üzere mezun oluyor. Ve tam on yedi yıl sonra, tıpkı bu şekilde geçen on yedi yılın sonrasında, en nihayet birileri çıkıp "Türkiye İçin Değişim Başlıyor," diyebiliyor.

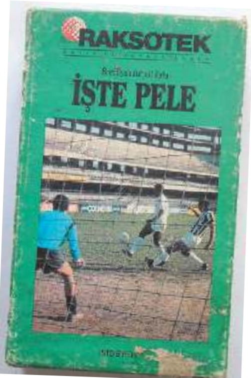
Sorun şu ki, Türkiye için değişimin başladığını iddia edenler, ne garip ki ülkeyi on yedi yıldır yönetenler.

(Evet yukarıdaki ilk paragraftaki cümlelerin her birini birer, hatta ikişer paragraf hâlinde yazarsanız nur topu gibi bir Yılmaz Özdil yazınız oluyor, orası ayrı.)

Benim Sinemalarım, Senin Sinemaların 10

Arkadaşlar aralarınızdan bazıları, bakın isim vermek istemiyorum ama Ekin Arslan, Mustafa Seyhan, Lefter Levin Çavuşoğlu, Aren Türkcan ve tabii ki hiçbir eleştiriden hiçbir zaman geri durmayan Ali Murat Hamarat iblisi "Abi biz bu bahsettiğin filmlerin bazılarını seyretmemiş oluyoruz," diye yakındı. Ali Murat'ın bunu iblisliğinden söylediğini biliyorum zira evine gittiğimde ödünç istemeyeyim diye Cüneyt Arkın ve Christine Haydar'ın başrollerini oynadığı Sarışın Tehlike filminin kasetini Raksotek'ten çıkan İşte Pele'nin kabının içine sakladığını farketmiş ve tabii kaseti anında hacılamıştım. Evet Ali Murat'çığım fellik fellik aradığın Sarışın Tehlike filminin VHS'si bende, boşuna arama.

Ali Murat gibi iblisliğinden değil de gerçekten bu filmleri izlememiş olan arkadaşlar içini ferah tutsun, önümüzdeki haftalar için sadece youtube'da da tamamı yayınlanan filmleri seçeceğim. E artık youtube'unuz da vardır değil mi?

ama arkadaşlar iyidir

cihan kılıç

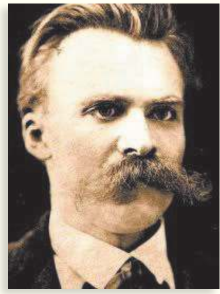

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Zamanda yolculuklarım oldu. Gittim, tarihe geçmiş kişilerle tanıştım. Sonra birikmiş millerle tekrar gidip arkamdan ne dediklerine baktım...

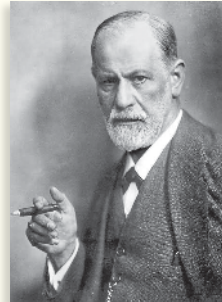
"Fazla özeleştiri, dedikouya girer!" - V.Ö. (50. yaşgünüm diye alıntıyı kendimden yaptım.)

Friedrich Nietzsche : Coşkuyla kendini yıpratmış bir adam. Heyecanlı. Ne için heyecanlandığını da unutmuş, heyecanın kendisine kaptırmış kendini. Çaresizlikten samimi. Mahçup günahkar. Zekaya gösterdiği hassasiyet, aklını azaltmış. Geçen her "sen" lafını kendisine söylenmiş sanıyor. Birlikte çok uzun yürüyüş yaptık. İki orman geçtik. Birdenbire farkettim ki bu yok. İki kilometre yalnız yürümüşüm. Meğerse bayılmış bu. Köylüler keçi sütü içirip ıslak bezle yüzünü silmişler. Akşamında biraevinde buluştuk. Birilerine yaptığı yanlışları anlattı. Sonra telafi için birilerine aşırı iyi davranmış. Böylece hepsine karşı dengesiz davranarak muamma adam olmuş. "Kendini sev" dedim. "Ben sevmek değil, aşık olmak istiyorum" dedi. "Ömrümden çalıyorsun" dedim. "Vallahi Hermann Hesse senden daha kalender adam" dedi. Boğuntuya getirip hesabı da bana ödetti. Çakal...

Nikolai Gogol: Hadsiz. Bana hikaye anlattı: Kırıkkale'nin bir köyünde, erkek doğunca, bir testi şarabı toprağa gömerlermiş. Evleneceği gün de, testiyi çıkarıp düğünde içerlermiş. Hasan'a da aynısı olmuş. Bir hafta sonra evlenecek ve o testiyi çınar ağacının dibinden çıkaracakmış. Lakin Hasan'ın hayırsız kızkardeşi Candan, ortalarda yokmuş. Başına buyruk Candan, sahil bandında dolaşıp marjinal arkadaşlar edinen, partilemekten başka derdi olmayan, envai çeşit madde emmiş bir traş modernmiş. Üç kuşaktır kullanılan ve büyük anneden itibaren "Hıdır" adı verilen oklava, durumdan vazife çıkarmış ve yola koyulmuş. Meğer, bir isim takılan nesnelerin tamamı insan gibi davranır, insanca hissederlermiş. Hıdır, Candan köye dönmezse, artık kullanılmayacağını biliyormuş. Hasan'ın düğününü bahane ederek, otobüsle Kaş'a gitmiş. Üç DJ, iki jonglör, bir çevirmen, yedi yoga öğretmeni ve ikiz yaşam koçunu çok ağır dövdükten sonra Candan'la otostop yapıp köye dönmüşler. Bu hikayeyi de bize güya Bahri adlı bir kalem anlatmış. Bir daha görüşmeyeceğim....

Sigmund Freud: Psikanaliz çok sıkıcı geçti. Çocukluğu Teksas, Tom Miks, Zagor, Mister No, Tom Braks, Mandrake, Tex, Cin Ali, Kemalettin Tuğcu, Ömer Seyfettin ve Jules Verne okuyarak geçti. Bunlardan sadece sonuncusundan haberim vardı. Belonla Beş Hafta'dan bahsettik. "Ne beşi ne onu professor, otuz yıldır her hafta yazı yazıyorum, beynim hellim peyniri gibi oldu" dedi. "Esasen patlamasınlar diye adam taklidi yapan bir balonum ben" dedi. "En çok, bir çıkarı olmadan, aptalım diye kandıranlara sitemim var" dedi. Sonra da içi geçti uyudu. O uyurken dört çizgi vurdum. Bi ara, gözünü açtı, "Piiiii" deyip gene uyudu. "Kalk, bana bi rüyanı anlat" diye dürttüm. "Hiç hatırlamıyorum rüya" dedi. "Arkadaşımın rüyasını anlatsam olur mu" dedi. "Olmaz" dedim. "Canın sağ olsun" dedi. Tekrar uyudu...

Madam Curie: Hi. Ilgilenemedim. Esasen vaktim de yoktu. Çok ilgi çekici bi tarafını da göremedim. Galiba biraz ayıp oldu. Yok, hayır, ayıp mayıp olmadı...

Orhan Veli Kanık: İlk şiirini, 19 yaşında benden ilham alıp yazmış. Okudu: "Yağmur yağınca / Duvar dibinden yürürüm / Ben yağmurda üşürüm / Yağmur yağsa da yağmasa da / Seni düşünürüm" Tebessüm ettim. "Hiç beni bu işlere karıştırma" dedim. Tebessüm etti...

Not: 5. Ankara Komedi Festivali
Ege Kayacan / Şahsi Show / 15 Kasım / 20.30 / Gagaplay
Can Yılmaz & Zafer Algöz / Burda Olan Burda Kalır / 16 Kasım / 21.00 / Tatbikat Sahnesi
Mahşer-i Cümbüş / Tiyatro Sporu / 17 Kasım / 20.00 / Nazım Hikmet KSM

vedatozdemiro@gmail.com

mustafa satıcı

FURKAN ÖZÇOBAN

AAĞHH! ROBİN HOOD NAPIYOSUN YA!..
AA PARDON YA ELMA SANDIM KAFANDAKİNİ.

APARTMANIN ÇATISI AKIYOR HAZIR YAZ AYLARINDAYKEN YAPTIRALIM DİYORUZ...
BANA NİYE SORUYOSUN KARDEŞİM YÖNETİCİ SENSİN, GİT YAPTIR.
HAYIR SİZİN BELKİ Bİ TANIDIĞINIZ FALAN VARDIR DİYE HAYATINIZ ÇATILARDA GEÇİYOR İLLA Kİ VARDIR...
Sniper olduğumu kapıcıya söylememeliydim.

FILA

30 yıl sonra.
UZUN SÜRELİ ÇÖMELMEYE BAĞLI OLARAK DİZ KAPAKLARINIZ ERİMİŞ. ARTIK YÜRÜMENİZ ZOR.
Ah be nenem, instagram yerine sağlığını düşüneydin keşke!..

SÜLALENİ SKMEZMİYİM SENİN ŞİMDİ!..
DUUR DON KİŞOT!
CAT

● Dostoyevski'nin bir kumar bağımlısı olduğunu okumuştum ancak kumar oynayacak para bulamadığında karısının parasını çaldığını az önce öğrendim. Böyle önemli bir ismin kusursuz olmasını istiyor insan. Keşke bu bilgiyi hiç öğrenmeseydim diyorum bazen. O halde Dostoyevski bugün yaşıyor olsaydı düğünde takılan bilezikleri bozdurup canlıdan Zenit-Krasnodar maçına mı basacaktı? Kayınpederinin "Evinize birkaç parça eşya alın" diye verdiği kefen parasını rulette hiç edecekti öyle mi?

Kahveye gidiyorsun ve Dostoyevski bültendeki banko maçları yuvarlak içine alıyor. Ya da ne bileyim "474 başladı, onu çıkarıp başka maç ekle" diyerek kuponu geri veren bayi sahibine "Sen yazıver bi tane banko" derken buluyorsun Dostoyevski'yi. Öyle zannediyorum ki Eşi Anna da bu durumdan memnun olmayacaktır. Mahalledeki yaşlı teyzelerin "Kumarbaz kocası yüzünden gençliğini yaşayamadı" dedikoduları mutlaka kulağına gelecek ve tadını kaçıracaktır. Eğer Dostoyevski ile birlikte anne ve babası da yaşasaydı eminim şunu söyleyeceklerdi: "Yaşıtların ikinci evini aldı sen hala kiradasın."

● "Sizin balkondan bizimkine su damlıyor" dedi. Tadilat aşığı alt komşumuz, bu iddiasını ispat etmek için bizi evine davet etti. Balkonunu birlikte gezdik ve su damlayan yeri göstererek "Bakın burası" dedi. Burası diye işaret ettiği yerde iki ya da üç damlayı geçmeyecek kadar su birikintisi vardı ve demire düşen, balkona herhangi bir şekilde ulaşmayan bu su damlalarının nasıl çaresiz olduklarını görebiliyordum. "Bizi bu pimpirikli adamın elinden kurtar" der gibi bakıyorlardı gözümün içine. O masum su damlalarına bir asit muamelesi yapan ve balkonuna zarar vereceğini düşünen alt komşumuz, şikayetlerini tekrar tekrar dile getirmeyi seven de bir adam.

"Bakın gördünüz mü" diyerek defalarca aynı yeri işaret edip görüp görmediğimizden emin olmak istiyordu. Ben de her defasında kafamı sallıyor ve tatmin olması için elimden geleni yapıyordum. Bu masum su damlaları, onun gözünde zehirli bir kimyasaldı ve sahip olduğu etken madde sayesinde önce balkonu, sonra aile üyelerini ve en sonunda evi ele geçirecek kadar güçlüydü. "Biz gerekeni yapıcaz" dedim ve evden ayrılmak için izin istedim. Balkondan ayrılırken, demirin üzerinde duran su damlalarını elimle boşluğa ittirdim. Artık yalvarır bir şekilde değil, onları bu esaretten kurtardığım için minnet dolu gözlerle bakıyorlardı bana.

● Ölü defnedilirken cenaze alanına koli koli kıymalı pide yığmak sizce de garip değil mi? Bir tarafta gözü yaşlı acılı aile, diğer tarafta ise kıymalı pidenin yanına ayran isteyen ve cenaze evinin imkanlarını sonuna kadar kullanan gamsız adam. Cenaze evine pideci muamelesi yapan bu adamlarla birçok kez karşılaştım. Amaçları dua etmek ya da acınıza ortak olmak değil. Böyle dertleri yok bu adamların. Evden aç çıkıp bütün gün cenaze kovalıyorlar bana göre. Biter de bir daha yiyemem diye iki eline birer tane pide sıkıştırmış, ayran da bacak arasında.

Biraz cesur olanları "Ispanaklı yok mu" diye sorabiliyor. Cenaze evini eleştirenler de var. Pidenin yetersiz geldiğini ve organizasyonun doğru bir biçimde yapılmadığını söylüyor. Çok garip bir adet bu. 50 metre ötede az önce gömülmüş taze bir ceset var ve koca koca insanlar kıymalı pide kemiriyor.

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen

Macera adı: Kompati.

PİVVV DARLI İÇİNDE KALDIM BE BENİM BERE NERDE, NE ZORMUŞ LA KADIN OLMAK. PATLAMIYONUZ MU BUNLARIN İÇİNDE.
DUR OĞLUM DAHA KADINLIĞA GİRİŞTE PES EDİYOSUN DAHA NELER NELER VAR TITITITI...
AZ ÇOK ANLADIK, MİLLET AMMA YAPIŞKAN, SULU ÇIKTI BE NEFES ALAMADIM VALLAHA...
DAHA BUNUN SOSYO EKONOMİK, KÜLTÜREL, SİYASİ KISIMLARI VAR, ANLA BİZİ...
ARA ARA ANLIYCAM ÇÜNKÜ BU KORSEYİ KOLAY KOLAY TAKMAM BİR DAHA...
TITI TITITI!
DAHA İŞİMİZ BİTMEDİ, ŞİMDİ MAKYAJ TEMİZLEME İŞİ VAR.
NEY? TEMİZLEMEZSEK NOLUR Kİ?..
GÖZENEKLERİN TIKANIR CİLDİN YAŞLANIR.
HADİ ÇIKAR ÜSTÜNDEKİLERİ DE MAKYAJI, OJELERİ FALAN SİLELİM...
SONRA DA BİR TEMİZ DUŞ...
ŞŞT DEMET ŞU SENİN KÖLE NEVZAT'I MI ÇAĞIRSAK BİR DAHA KİNE?..
NE YAPICAN LAN NEVZAT'I SKICEN Mİ?
AHI AHI AHI NE MÜNASEBET TOPUKLU AYAKKABIYLA ETİNİ ETİNİ ÇİĞNİYCEM.
TITITI SKTİRET OLUM BOŞ İŞ ONLAR!
ŞAKA MAKA HARBİDEN KADINLARIN HALİ YAMANMIŞ, BIRAK EMPATİYİ ADETA KOMPATİ KURDUM...
HEM FİZİKSEL, HEM ZİHİNSEL BASKI İŞTE NEYSE UYU HADİ...
Bir süre sonra, uykuda...
EMERİM EMERİM
CEYLAN GİBİN!
AHLAKSIZ!
ZINDIK!
KAHPE.
PALÇ!
LAN!
PİUVV RÜYAYMIŞ ULAN ÇOK KAFAYA TAKTIK GALİBA NE BİÇİM GERÇEKÇİ RÜYAYDI!
AŞIRI DERECEDE SİNİRLENDİM MINA KOYYİM, ORSPU ÇOCUĞU, KISA GİYDİM DİYE AĞZIMA TEKME ATTI, GIRRR. BÖYLE BİR HABER VARDI ORDAN KALDI HERALDE...
MINA KODUĞUM ÇOCUKLARI, ANCAK BÖYLE DOKUNUP, İLETİŞİM KURABİLİYORLAR BİR KADINLA, MINA KODUĞUM.
BUNLAR O YÜZDEN HEP KAHVEDE OTURUYORLAR ERKEK ERKEĞE...
Vücutlarını keşfedememekten hep...

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

BAYILMIŞIM [3]

Bana doğru süzülerek gelen topu göğsümde yumuşatır, tüm sahayı analiz eden saliselik bir bakışın ardından, kaleye doğru koşan arkadaşıma milimetre sınırlarını zorlayan bir gol pası olarak servis ederdim. Gol sonrası taşkın sevinç gösterilerine katılmaz, golün asıl mimarı olarak gerçek bir lider gibi çimlerde üst üste tepelenen takım arkadaşlarımı izlerdim. Hayallerimde gol pozisyonlarının da, sonrasında yaşanan sevinçlerin de bir numaralı oyuncusuydum. Maç öncesi ağzımdan çıkan sözün, sahalarda ayağımdan çıkan pasın büyük ağırlığı vardı. Top her ayağıma geldiğinde, ataklar bizim takım için istikbaline güvenle bakılan bir saldırıya, karşı takım içinse iki saniye sonrasını bile tahmin edemedikleri gizem dolu bir tehlikeye dönüşüyordu. Kendimi bir maestro olarak kurguladığımdan, takım çok sıkıştığında imkansız bir açıdan ampule asacağım toplar dışında çok fazla gol atmazdım. Yalnız ileri çıkan kalecileri asla affetmezdim. Hayalimde böyle zavallı bir kaleciye rastlarsam hemen topun dibine vuruyordum. Bazen o top havada süzülürken, hayalim boyut değiştirerek profesyonel futbola transfer oluyor, hala havada süzülen top bir halı saha kalesine değil, 100 bin kişilik bir stadyumda rakip takımın kalesine giriyordu. İşte böyle asildi hayallerim; ara paslar, ayağa uzun paslar ve bilek çalımlarıyla asalet içinde uyurdum. Gerçek bir top ayağıma değmese dünyanın en iyi topçusuydum.

O yıllar çalışmanın ya da yeteneğin değil hissiyatın peşindeydim. Kısa sürede, emek vermeden birçok şeyin başarılabileceğine inanıyordum. Sporun çeşitli dalları bu ukala ve arsız hissiyatıma sık sık maruz kalmıştır. Mesela bir yüksek atlamacının sıçrayış anına kadar tüm hareketleri taklit edilebilirse, ilk atlayışta bile umut vaat edici bir yüksekliğe ulaşılabileceğine inanıyordum. Aynı hareketleri bire bir taklit edip sıçradığım andan itibaren başarıyı engelleyecek somut bir neden bulamıyordum. Bu tür spor dalları için bir tesis şansımız olmadığı için de teorimi kahramanca savunabiliyordum. Toplum içinde pek taraftar bulmayan bir iddiaydı bu. Sonuçta ortaya, "Verin kayakları slalom yapayım; uzatın şu sopayı sırıkla atlayayım, verin şu fırçayı körling sporunun garipliğinde boğulayım; şu gülleyi de verin hele cüssemden beklenmeyecek metrelere atayım," benzeri bir yaklaşım çıkıyordu. Bu ısrarım ve hislerime olan güvenim uzun süre devam etti. Cahil ukalalığı iyileşmesi çok uzun süren bir hastalıktır. Sonra bir gün Denizlisporlu Hüseyin[1] futbolu bırakıp şehrimizin ilk halı sahasını açtı. Bu açılış arsız hastalığımın tedavisi olacaktı.

Mahalle futbolu 2

Erken dönem mahalle futbolu, topun olduğu noktada toplaşmak ve debelenmek üzerine kurulu olduğundan iyi topçular kendini gösteremiyordu. Topu ayağına alan kim olursa olsun yoğun bir kızıl arı saldırısına maruz kalıyordu.[2] (Üst üste çalım atmak, oyuna bir anda sarkan, yaşı bizim üç katımız ve tercihen düz saçlı bir takım abilere mahsustu. Bir zamanlar amatör kümeden Beşiktaş altyapısına uzanan yolda bir umut trenine binmişler ve bunu hayatlarının en görkemli, ama aynı zamanda en talihsiz anısı olarak yüklenip biz çocuklarla teselli buluyorlardı. Futbolun talihsiz hayaletleri olarak boş arsalarda dolanıp çocuklara musallat oluyorlardı.) Futbolu topun çevresindeki iki metre çaplı bir alanda oynayıp sahanın geri kalanını boş bırakıyorduk. Halı saha, bu sinek tarzı toplaşma anlayışımızı biraz kırdı. Üstünde hala keskin bir mahalle kokusu olsa da nispeten modern bir futbol anlayışına geçiş yapıyorduk. Benim sıkıntım da bu süreçte başladı. Tek başımayken topla yaptığım nefis hareketler, dört kişilik maçlarda sergilediğim yumuşak bilek hareketleri ve ayağımın dışıyla verdiğim (Oğuz Çetin taklidi) umursamaz paslar bu etrafı tellerle çevrili alanda pek bir işe yaramıyordu.

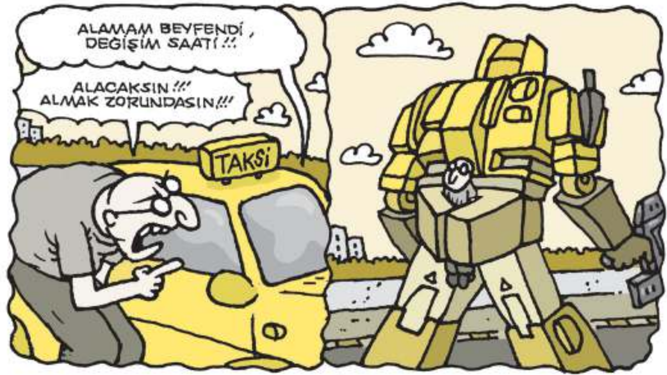

1

"Bas alırsın!" Emri veren Adnan'dı, emre itaat edip basan Cenk'ti ve basılıp ayağından topu alınan bendim. Yaptığı hatayı örtbas etmek isteyen her futbolcu gibi hırsla topu benden alana doğru koşuyordum. Topu beklenmedik bir anda kaptıran herkesin içinde bir tür Takoz Recep büyüyebilir. Yeteneği olmayan hırs futbolda faul sayılır. Ve her faul eğer ortalıkta bir hakem yoksa, "Topa müdahale abi!" savunmasıyla savuşturulmaya çalışılır. Elimden geleni yapıyordum, ama oyun mahalleden tesislere kaydıkça yeteneksizliğim daha da belirginleşmeye başlıyordu. Mahalle futbolunun karmaşasında geçinip giderken, halı saha şartlarında tel kafeste çırpınan bir kuşa benzemeye başlamıştım. Taklitle yürüttüğüm hiçbir hareket işe yaramıyordu. Attığım paslar planladığım noktaların çok uzağına düşüyordu. Kafamda tasarladığım vuruş gücü ayaklarıma ulaştığında yarıya düşüyor ve top çok düşük bir hızla karşı takıma geçiyordu. Adnanlar benden çok memnundu, basılınca topum alınabiliyordu. Futbol mantalitemin Brezilyalı oyuncularla aynı estetik düzeyde olduğundan ayaklarımın haberi yoktu. Bana atılan pas sayısı gittikçe azalmaya başladı. Defansta (ergen futbolunda kötü oynayanların atıldığı bir çeşit depo) kalmam ve yapılan akınlara katılmamam konusunda yapılan telkinler bir süre sonra kesin emirlere dönüştü. Bütün başarısızlığıma rağmen hırsım ve bir iki nefis hareketle geçmişimi unutturacağıma olan inancım bir türlü tükenmiyordu. Kendimi ispatlayabilmek için defans denilen sürgünde çırpınırken Adnanlar apış aramdan top geçirerek beni iyice zor durumda bırakıyorlardı. (O yıllar apış arası futbolun namusuydu.) İnancımı gösteriye dönüştüremedikçe hırslanıyordum. 14 yaşındaydım ve gösterinin dışında kalmak istemiyordum. Bir korner atışında (maçın son dakikalarında golü çok da estetik olmayan bir kafa vuruşuyla kaleye gönderen defans oyuncularını taklit ederek) ileri çıktım. Çok da ileri değil, ceza sahasının önüne, çünkü haddini bilen bir sürpriz her zaman daha kalitelidir. Kötü oyunumu kaleye göndereceğim bir füzeyle paramparça edebilirdim. Buna inanıyordum. Süzülen top, rakip defans oyuncusunun kafasından sekerek bana doğru yönlendi. Top ayağıma geliyordu. Şanslıydım, çünkü gözlüklü bir yıldız için kafa her zaman risktir. Hafifçe gerileyerek pozisyonumu ayarladım. Top ayağıma ulaşıncaya kadar iyi bir futbolcunun dengeli bekleyişini taklit etmekten başka bir şey yapmam gerekmiyordu. Sağ ayağımın zaferi çok yakındı. Aniden, "Bıraaaak!" diye bir ses duydum. Sol tarafımdan biri uçtu. Bu uçan şey bana vuracakmış gibi büzüldüm. Bana inanın yıldız gibi parlamaktan büzülmeye bu kadar kısa bir geçiş görülmemiştir. Bıraaaak, topa çok sert vurdu. Top önce üst direkte, sonra da eğilemeyeceğim kadar kısa sürede yüzümde patladı.[3]
Futbolu bıraktım.

YİĞİT ÖZGÜR

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Mevsim serin ve bahçede yaprak yığın yığın"
Yahya Kemal Beyatlı

"LES FEUİLLES MORTES/ ÖLÜ YAPRAKLAR"
"Les Feuilles Mortes" İlk olarak Yves Montand'ın meşhur ettiği efsane şarkı. *(1946*–sözler ünlü şair *Prevert'den–)* "Ölü yapraklar küreklerle toplanır…/ Görüyorsun unutmamışım…/ Hatıralar ve pişmanlıklar da aynı…/ Kuzey rüzgârı alıp sürükler onları/ Unutuluşun soğuk gecesine…" Biraz Sezen Cumhur Önal'vari bir giriş oldu sanki; yazıya. Yaşı yetenler bilir; radyo programları bu şekil başlardı. Üstadın.
(Saygılar… buradan; bu vesile ile, seksenbir yaşındaymış, nice yıllara) Ne "unutuluşun soğuk gecesi", ne "kürek" ne "yaprak…" Hiç biri. Yaz geri geldi. Yeniden sıcak. Bir de artacakmış. Öyle yazıyor. (geriye; yaz'a doğru gidiyoruz)

Claude Monet "Sonbahar" 1840/1926

(şarkı; klasik ve modern cazcılar tarafından 1400 kez kayda alınmış, dünya kadar farklı versiyonu--Arap şarkıcı Feyruz dahi söylemişti, dinlemişliğim var--) Bu arada yazdığım "Kasım" yazısı yalan oldu. Gençler o ağır hırkaları (geri geri adımlarla) bir çırpıda atıp alt üst bütünlüğüne yeniden… Herhalde direk kışa geçilecek. Sonrasında. Öyle görünüyor. (yağmur da yok, sadece bir ara gök gürledi hepi topu o--buranın haftalar boyu bila fasıla sürüp giden o ünlü şakır şakır yağmurları ?--)
Güya sonbahar ölü yapraklarını bir bir silkeleyip düşürürken bizlere ölümü hatırlatacak, bir tür "ölüm"ün hakikatiyle yüzleşme" deneyimi falan filan yaşatacaktı. Bir nevi. Tabii ki "yalandan" bir ölüm. Yersen. Haybeden/tırışkadan/traşdan… O yüzden severiz kendisini zaten. (sonbahar'ı diyorum) Gerçek ölüm'le, sahici hiçbir bir bağı olmayışından. "Ölü Yapraklar" mapraklar desek de, ortalıkta ölü mölü olmadığını çok çok iyi biliriz. Ağaçlar diri. Oradalar. Sapasağlam. Gerçek olan onlar. Üç beş ay sonra yenileri gelecek. Yenileri pırıl pırıl, yemyeşil olanları… Yolda. Yalandan üzülürüz kuruyup düşenlerine. Ah vah ederiz. Yılan gömleğini bıraktı diye üzülünür mü? Düşen süt dişine… Çin geleneği "Eskisi gitmezse, yenisi gelmez" diyor. Evde eski tutma, at anlamına. Gerçi bana göre işler değil. Ben atamam. Zinhar. Ağaç olsaydım herhalde her yılın dökülen yapraklarını etiketleyip ayrı ayrı kutularda… Sonbaharın ölüm'lüğü; "Juliyet"in kendisini kırkiki saat ölü gibi gösterecek o ilacı içmesine benzer bir ölüm, o çeşit ölümlerden--gerçi "Romeo" sahiden öldü zannedip kendini …--sonbaharın hüznünü aşırı ciddiye alıp abartanın durumu da aman maazallah--)
Eğer ölümü sahiden, kendi gerçekliğine (bir nebze olsun) yakın bir şiddette hatırlatsaydı. Sahiden hatırlatsaydı… Görmezden gelirdik onu. Başımızı başka bir yana çevirirdik. Şehir içlerine yaprak döken ağaç konmasını falan yasaklardık herhalde. (yaşlıların yıpranmış ak saçlarını boyaması misali parlak yeşile boyar mıydık sarardıklarında, bilemiyorum--olmaz işler değil; Kurosava, o müthiş "Ran" filminin çekimlerinde fondaki uzak ormanları, ağaçları tepeleri, kırları mırları zirai ilaçlama uçaklarıyla istediği renklere boyatmıştı--gayet iyi bir ressamdı da rahmetli aynı zamanda--)
Modern zamanlarda herkes ölümden kaçıyor. Kaçıyoruz. Öyle icab ediyor.(Eskidendi o. Ölümle içiçe. Küçük mezarlıklar, hazireler mahallelerde, sokak aralarında… Mezar taşları aralarında oynayan çocuklar…)
Zincirlikuyu mezarlığının kapısına yazılan "Her canlı ölümü tadacaktır" levhasının kaldırılması için yapılan şikâyetleri hatırlıyorum.
Aynı mezarlıkta gömülü Refik Halid Karay bir makalesinde; "Ölümden korkmam diyen öleceğine en az ihtimal verendir" diye yazmıştı. Kefenini başına sarıp (sarık, taşıyanın kendi boyu uzunluğunda bir kefen bezinden) o şekilde yaşayan insandan, "ölümü tadacağı" gerçeğinin yazıldığı levhayla karşılaşmak dahi istemeyen insana… Modernleşme bu şekilde yürüyor. Ölüm hayatımızdan kovuluyor. Ölümlü olduğumuz fikri de…
Yazıyı bu konularda yapılmış en müthiş tespit ile bitireyim; İngiliz sosyolog Geoffrey Gorer'e ait. Gorer'in "The Pornography of Death/ Ölümün Pornografisi/1955" kitabındanmış. *(ben Philippe Aries'in "Batılının Ölüm Karşısında Tavırları"adlı incelemesinde rastlamıştım,* o alıntılamıştı*)*
"(modern toplumda) Ölüm, en baş yasak konusu olmada seksin yerine geçmiştir. Geleneksel topluluklarda çocuklara leylek tarafından getirildikleri telkin edilirdi; buna rağmen çocuklar, ölmekte olan kişinin yatağı çevresinde düzenlenen büyük veda sahnesine de kabul edilmekteydiler. Bugün ise çocuklar erken yaşlardan itibaren aşk fizyolojisi konusunda bilgiler edinmeye başlamakta, fakat dedelerini uzun zaman görmeyip de şaşkınlıklarını belirttiklerinde onlara dedelerinin güzel bir bahçede çiçeklerin arasında olduğu söylenmektedir."

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

Yinka Shonibare

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

O DA ŞEF BUNLAR DA ŞEF.

ÖZER AYDOĞAN

CENGİZ ÜSTÜN

ADAMLAR

ANTİ KLİŞE TİMİ

DENİZ ENSARİ 2019

Haftalık Mizah Dergisi | 13 Kasım 2019 | Sayı: 637

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM

En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT

sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:

MAKSUT, GÜNEŞ ENERJİSİNİ KAYIPSIZ DEPOLAYAN VE DENİZ SUYUNU ARITAN MÜTHİŞ BULUŞUYLA KÜBA'DA YEPYENİ BİR KOMÜNAL TOPLUM KURMAKTADIR. MERAL DE MAKSUT'A YAKIN OLMAK İÇİN MALINI MÜLKÜNÜ SATIP BU TOPLULUĞA BAĞIŞLAMIŞTIR. VE YEPYENİ BİR HAYATA BAŞLAMAK ÜZERE KÜBA'YA, MAKSUT'UN CUMHURİYETİ'NE GELMİŞTİR

UYKUSUZ

20 KASIM ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/47 No: 638
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.

Tayyip Erdoğan, emeklilikte yaşa takılanlar için, "Tutturmuş bir erken emeklilik, İskandinav ülkelerinin hepsi bu sistemle battı," dedi.

ÜLKELERİNİ BATIRDILAR YATACAK YER ARIYOLAR BAK... DÜNYAYI GEZİYORLAR YAZIK...

HELLO!!

HELLO!!!

HEMEN EL EDİYO GÖRDÜN MÜ? YAZIK...

DUNYA'ya BAKiS

Bolivya Karıştı

Bolivya Başkanı Meksika'ya kaçtı.. Başkan "Geri döneceğim göreceksiniz..Ve gelirken kıçımda mal getireceğim, bi leğen meğen bisii hazırlayın" dedi...

ABD sert etti

Suriye petrolünün damlasından vazgeçmeyeceklerini söyleyen Trump, eşiyle yaptığı tartışmada "Niye sevmiyorsun, niye elimi tutmuyorsun niye, kalacak mıyım ellerde, diye bi parça var Türkiye'de, yani aynı ben amk.. İnstagramdan yazdım, parçayı istiyorum para mühim değil dedim ama vermedi" dedi

Fransa "sarı yelekliler"i konuşuyor

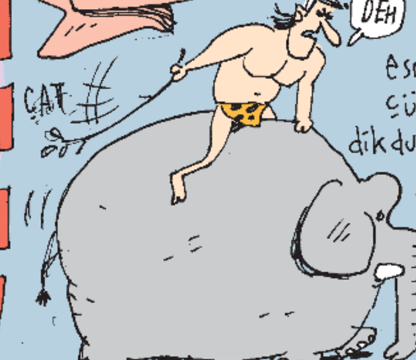
Eyfel kulesinin çalışanlarının kuledeki pas yüzünden tetanoz olmaları sonucu başlayan protesto gösterileri, 18. yılında büyüyerek sürmeye devam ediyor.. Az daha "sürüyerek büymeye" yazıyordum, ha ha --- Göstericilerin sarı yelek giymesinin sebebi ise 11. yüzyılda cizvit papazların sarı yelek giydirilerek kamçılandığı o yıllara bi gönderme olduğu söylendi... Kim kamçıladı cizvitleri ve niçin?.. ..Kim bilir---Haber5 kanal3

Buchenburg'da seller can alıyor

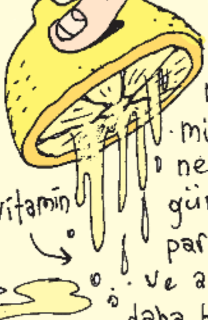
Dağ sularının birikmesiyle dolan yerlerden sızan suların aşağı akması sonucu oluşan seller, eğer su fazlaysa çok büyük sorun olabiliyor.. Almanya Teknik Üniversitesi yetkilileri, özellikle ıslak tişörtle karşı karşıya kaldığımız zatüre, grip ve soğuk algınlığı, verginliği gibi türlü konularda kimi zaman almanca kimi zaman ise el işaretleri ve surat mimikleriyle durumu anlatmaya çalıştı.. Alman yetkili "Ufak bi el havlusu dahi olsa bulundur" dedi.

Nijerya'da halk cephesi yükseliyor

Şimdiye kadar onlara afrikalı, zenci, derisi kara, esmer, yanık, brovni, karamel makiyato, çukolata tenli ve bunun benzeri dedik durduk zencilere.. Onları öteledik, beriledik.. Ama artık buna bir dur diyor Nijerya hükümeti..ve diyor ki, "BUNABİRDUR"... "Bunabirdur" aynı zamanda Nijerya'nın ünlü bir ressam-şairi... 1898'deki "Büyük zenci ayaklanması"nda ölerek yaralı ele geçiriliyor ve daha sonra "bu zaten ölüydü" diye çabucak elden çıkarılıyor.. O zamanlar kölelik var... Fakat köleler pahalı olduğu için insanlar ikinci el köleye yöneliyor ve bi müşteriye bunun ölü cesedini kakalayınca ayaklanma çıkıyor... Bu "Büyük beyaz adam ayaklanması" kısa sürede bastırılıyor ve sindiriliyor...Zenciler, beyazlar dağılıyor... Geriye bi tek japonlar kalıyor.. Evet, onca zaman kalabalığın içinde fark edilmeden yaşayan japonlar, herkes bi anda çekilince açıkta kalıyor ve "Eyvah yerimiz belli oldu" diye karete ve türlü zorbalıkla ortalığı tahrip ediyorlar.. Olay bu...

Yarım haşlanmış limon mucizesi

Seneler sonra insanoğlunun limonla olan mücadelesi nihayet bitiyor.. Bu mücadelenin ismi ilk başlarda her ne kadar limonata olsa da, bugün geldiğimiz noktada olayın parametrelerinin çok fazla olduğu, ve aslında ne var biliyor musunuz, daha büyük tehlike olan greyfurt.. Bunları anlatınca da "Ne alakası var ya?" "A-a? Salak şey", "Sktir git hADİLAN!" gibi türlü eleştirilere maruz kalıyoruz... Ben ve benim gibi meslektaşlarım.. Bu durum bizi Youtube'a itiyo ve birer birer ikişer ikişer yutubır oluyoruz.. Sabah kahvenizi koyup youtubu açtığınızda ana sayfanın aşağısından kenarından ekrana giriyoruz ve laykları, görüntülemeleri, milyonlarca lirayı kapıyoruz.. Bu çok paralarla yarın dönüp size yine limon gerçeğiyle, greyfurt gerçeğiyle ve hatta burada daha dillendirmediğim nice gerçeklerle buluşmak üzere, iyi geceler, bay bay

Çin malı dürbünle baktı "Kör oldu..."

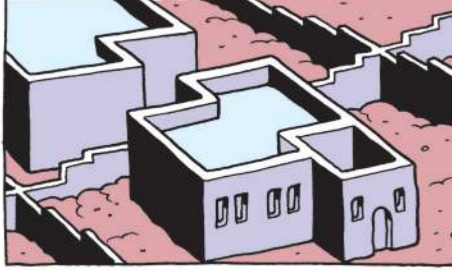
Hayatını yazlık bölgelerde papağan fotoğrafı korsanlığı yaparak sağlayan Bünyamin, kaçan papağanı için kamuoyunu haberdar etmeye karar verdiğini ve aslında bi gözünün rol icabı kör olduğunu söyleyince Çin dış işlerinden açıklama gecikmedi.. Çin yaptığı açıklamada "Tam bi o***çocuu" dedi.. Çin tarafında şimdilik sular durulmuş görülse de, hava durumu yarın bozacak diyo.. Ertesi gün yine güneşli gösteriyor.. E güzel..

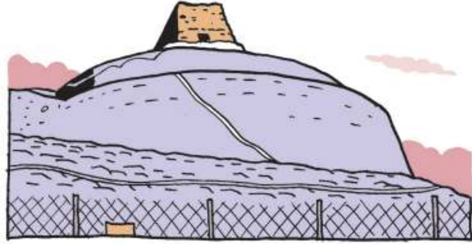

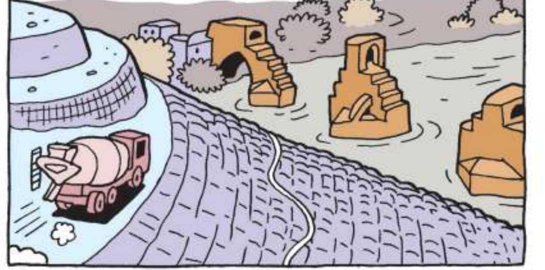

Görgüsüzüm...

@kaansezyum

Görgüsüzlük yeniden moda olmaya başladı galiba. Medeniyette ilerleme durunca işsiz güçsüz ve parası bol tayfa ne yapsın görgüsüzce takılmaya başlıyor ister istemez.

Cücür bebeğin kına gecesi, Küçük Hayrussssiyn'in anormal mevlidi, Cüncohost Konak'ın sünnet şovu ve pipisinin altın kaplanması töreniz. Acurznaz'ın bekarlığa anormal vedası ve dansçıları pişirip yemesi gibi enteresan enteresan görgüsüzlükler her yerden karşımıza çıkmaya başladı... Bir yandan da maddi sıkıntılar içindeki çaresiz bireyler hayatlarına son vermeye başladı... Tabii bunlar terazinin iki ayrı kefesi. Görgüsüzler hobileri filan da olmadığından her şeyi varakla ve simle kaplayarak kendilerine bir statü, bir yer sahiplenmeye çalışıyor... İmam ve cemaat orantısı gibi. Şimdi mega amirin mega eşi de dükkan kapatmıyor mu Maykıl Ceksın misali... O hesap...

Herkes ne kadar parası var göstermek istiyor. Herkes zengin olmak istiyor, zengin olduğu zaman da görgüsüz olmak istiyor. Toplum iyice kendi içinden çürük bir diş gibi duruyor. Henüz hala çenede duruyor o diş ama çürük iyice kokmaya başladı.

Bir yandan da nasıl hayatını kaybettiği şaibeli bir genç kızın ailesine sırf gerçekleri arıyor diye türlü türlü sıkıntı yaşatılıyor. O sıkıntıları kim yaşatıyorsa, oralara bakmak lazım. Adalet herkese lazım. Gençler genç kıza ne olduğunu soruyor diye polis geliyor çocukları yaka paça paketliyor. Güvenlik güçlerimiz, adaletimiz bu ölümü çözmek istemiyor sanki ama 'Ne oldu?' diye soranlara acımasızca dalıyor... Adalet bu mudur? Gün gelir herkese lazım olur.

Haliyle böyle bir ortamda hoşgörüsüzlük de nefret de büyüyor. Kimse hakkını arayamıyor, arasa bile bulamıyor. Bulsa bile hak iddia edemiyor. Çaresizliğe alışmış bir halk, bir ülke gümbür gümbür oluşuyor. Ama bir gün gelir de herkes 'Eeeaah yeter bea!' derse, işte o zaman neler olacak? Konu komşu yanıyor, herkes kendini kurtarmak istiyor bu hayattan. Herkes daha iyi yaşamlar hak ediyor.

Gençler gençliklerini yaşayamıyor, çocuklar çocuk gibi yaşayamıyor, herkes için düşmüş bir hayat kalitesi bir de idareciler tarafından 'Süper ortamımız var' diye pazarlanıyor. Ülkenin artık satılacak neredeyse hiçbir şeyini bırakmayan iktidar, dağları, ormanları, nehirleri de satıyor, elde avuçta ne varsa kaybediyoruz.

Tabiat illa ki geri dönebilir ama biz artık geri dönülemez bir duble yolun üzerinde, üstelik diğer olmadığımız yolların da parasını ödeyerek saçma sapan bir kıyamete doğru ilerliyoruz. Otobüs içindeyiz. Muavin tacizci, kaptan zaten evde yok, herkes ölümüne korkuyor, az sonra otobüs şarampole de yuvarlanabilir, feci bir kaza da yapabilir. Şoför uyuyor, kulaktan radyo dinliyor, başka hiçbir şeyi dinlemiyor. Milletçe evde yokuz, çok garip bir geleceğe çok anormal bir bilet parası ödeyip gitmeye çalışıyoruz. Otobüs zaten dökülüyor, ama soran olursa 'En kalite araç bizimkisi'...

Şoför zaten bilet paralarından kendine fantastik eşyalar almış, herkes korkunç giyiniyor, giyinmeyi de bilmiyor, sürmeyi de bilmiyor ama bu böyle sürüp gidiyor.

Bakalım en yakın durak neresi?

nisan hakan

ŞAKAYDI LAN ŞAKAYDI ÜHÜHÜ!

ÇAAT!

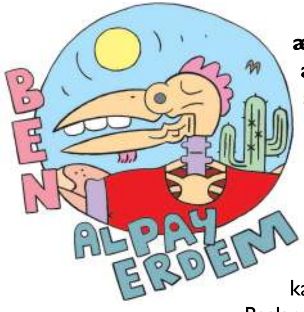

æ Merhaba.

æ Çok ama çok mutsuzum. Çokk-muttsuzumm! O kadar çok mutsuzum ki bir insan ancak bu kadar mutsuz olabilir. Derdim devlerden büyük. Derdim Devler Ligi'nde oynasa üst üste sekiz sene şampiyon olur. O kadar büyük yani benim şu anda derdim. Kaldıramıyorum. Çükübal Diyen Hatun'un her yerde karşıma çıkmasını artık kaldıramıyorum. Başlarda önemsemedim, "olur" dedim, "ilginç gelmiş olabilir insanlara, sonuçta hoş bir hatunun biçimli dudakları, normal yani" dedim. Gerçi videoda sadece dudakları görünüyordu, geri kalanı görünmüyordu, ama çok belliydi ki bu dudakların geri kalanı da, yani ne bileyim, güzeldi işte yani geri kalanı da. Geri kalanı da. "Çükübal Diyen Hatun" he mi. Ne "Çükübal Diyen Hatun"muş arkadaş. Hayır ona o "çükübal"ı da dedirten benim. "Çükübal der misin" dedim, "derim tabii çükübal, niye demeyeyim çükübal" dedi. Öyle dedi yani "çükübal". En kızdığım da bu. Ben bu kadar iş yapmışım, meslekte yirminci yılımdayım, binlerce kare karikatür çizmişim, yeri geldiğinde illüstrasyon çizen bir insanım, "ill-lüst-ras-yonn", hey yavrum heyime benim, yüzlerce hikaye, binlerce köşe yazmışım, duur, daha duur, televizyonda program bile yaptım, bin küsur kez sahneye çıkmışım, sen stand-up'ı bildin mi, hey yavrum heyime benim, tiyatora bile yaptım, TİYATORA, skeçler yazdım, senaryolar yazdım, efendime söyleyeyim, videolar çektim, herr-şey yaptım, yayımlanmış altı kitabım var, yedincisi yolda, duur, daha dur, çok şey yaptım yani, ornitoloğum, velosipet uzmanıyım, ben bu kadar şey yaptım, bir "Çüküбal Diyen Hatun" kadar olamadım arkadaş, delireceğim. Kafayı üşüteceğim. Tozutacağım ben, o olacak. Youtube kanalımız Deve Dikeni'nin ilk videosu için Çüküбal'ı çektik. Hikayesini ben yazdım, katlarını görsellerini ben belirledim, konuğu ben çağırdım, Bülent Emrah Parlak'ı çağırdım, daha ne yapayım acaba, finalde "Çüküбal Uzun Havası" okuttuk kendisine, uzun havayı da arkadaşım Emrah Gülmez yazdı, kolektif çalıştık yani, totalli toplamda Çüküбal videosu için çok büyük emek verdik, vallahi verdik. Ve videonun bazı yerlerinde de "çüküбal" diyen bir hatun dudağı gerekliydi, onu da ofiste o anda bulduk. "Çüküбal" dedirttik kendisine, o oldu. Dedirtmez olaydık. Hatun fenomen oldu. Herkes onu soruyor. "Çüküбal Diyen Hatun'un insta'sı var mı?" Var ha var. Olmaz mı hiç Çüküбal Diyen Hatun'un insta'sı. Hemen açmış. Peki bu arada benim niye insta'mı hiç sormuyorsunuz acaba. Acaba? Geçen, inanmazsınız, Halil Sezai geldi kanala konuk olarak, ofise girer girmez, Çüküбal Diyen Hatun'u sordu. Frankenstein yaratmak böyle bir şey demek ki. Velahsılıkelam, "Çüküбal Diyen Hatun" yürüyeduruyor, biz de burada tırnaklarımızla kazıyoruz, bir video için bir hafta çalışıyoruz, didiniyoruz. Çüküбal Diyen Hatun'un şu anda instagram'da iki milyon takipçisi var, twitter'da beş yüz bin. Bir "çüküбal" dedi diye. Geçende de borç istedim kendisinden, dalga geçer gibi, "valla hacı bende de yok" dedi. O "çüküбal" diyen dudaklar, şimdi gelmiş bana "hacı" diyor. Sen kimsin ya, sen kimsin. Hayır yani benim takıldığım zümre belli. Ben bugün Kuşum Aydın'la hasbihal eden bir insanım, sen kimsin acaba? Kimm-sin acaba sen? Kimm-sinn? Sinn! İnn! Ninn! "Hacı" diyor ya bana. Ben o gün sana "çüküбal" dedirtmeseydim senin bugün insta'da üç takipçin yoktu üç. Hayret bir olay yani. Bak yine mesela, o videoda, "la nedir bu çüküбal" diyen bir çocuk daha vardı. Onu kimse sormadı. Çocuk bunalıma girdi, işten ayrıldı. En son duyduğumda, "köprüye yayan çıkılıyor mu" diye soruyormuş. Ha çıkılıyor ha çıkılıyor. Adı da Yunus'tu zaten, yunus gibi yüzer Boğaz'da, o olur. Hayır herkes bir manyak. Benim çevremde bir tane akıllı insan yok ki zaten. Velhasılıkelam, bir video çektim, bir kişiyi rockstar yaptım, diğer bir kişiyi ise intihara meylettim. Kendime ise en ufak bir hayrım dokunmadı. Lanet olsun "Çüküбal" videosunu çektiğim o güne. Lanet olsun. "Hacı" diyor ya bana.

æ "Pasta Cila" ile "Pastacılar" aynı şey.

æ Yeni televizyon alınınca eve, yeni kumanda da geliyor ya, bir bocalamıyor musun. Bence bocalıyorsun. Kim bocalamaz. Sanki ömrü hayatında ilk kez kumanda görmüş gibi olmuyor musun. Bence oluyorsun. Kim olmaz. Önce bir inceliyorsun kumandayı. Tersine düzüne bakıyorsun. Önüne arkasına bakıyorsun. Bir maymun gibi hayal et kendini. Zalım oy derdo kendini. Sanki daha önce hiç kumanda görmemiş gibi bir haller. "Hımm, sıfır'dan dokuz'a kadar üzerinde rakamlar var, ilginç." Bu arada bir bilgi geçeyim. Sıfır'dan dokuz'a kadar, hem "rakam" hem "sayı". Dokuz'dan sonra ne varsa alayı "sayı". Bu da böyle biline. Önce bayağı bir bocalıyorsun yeni kumanda karşısında. Kullanıma bağlı olarak ise kah yarım saat içinde kah bir saat içinde, yeni kumandanın da pici oluyorsun. Olmuyor musun, oluyorsun. Birkaç gün içinde ise notalara bakmadan gitar çalmak gibi, bunun tuşlarına bakmadan televizyonu idare ediyorsun. Etmiyo musun, ediyorsun. Ediyorsun işte, banane.

æ Hayranı olduğum, kitaplarını eksiksiz okuduğum kadın, "full dolu" diyor.

æ Islak mendili açıp dibinden ittirerek baş verdirmek de şahane.

æ Hoşça kal.

"KOP GEL GÜL GİT"
22 Kasım Cuma / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.30 / bilgi: 0216 345 54 49
29 Kasım Cuma / **Koşuyolu Apartman Sahne** / Saat: 20.30 / bilgi: 0216 339 93 39

CEM GÜVENTÜRK — KONU BİZSEK

İLKER ALTUNGÖK

akıl fikir ofisi

baris.uygur@gmail.com
Barış UYGUR

Benim Sinemalarım (senin sinemaların canım) 10: Kapitalizme yenik düşen bir ailenin hikayesi: Aile Şerefi

Arzu Film'in her birini aynı kadroyla çektiği aile filmleri serisinden, filme isim koyarken biraz olsun düşündükleri tek film Aile Şerefi'dir. Zira Neşeli Günler'de bir tane neşeli gün yok, Gülen Gözler desen e zaten her filmde gülüyorlar ama bu film aile şerefiyle ilgili biraz da olsa.

Aile, henüz müteahhite vermedikleri müstakil bir evde yaşayan mütevazı bir ailedir. Münir Özkul atıyla dolaşıp "iyi su" satan Rıza'yı oynar. Büyük oğlu Hasan, fabrikada çalışır, evin yükünü omuzlar. Büyük kızı Ayşen Gruda, dünyanın en başarısız seyyar satıcısı Şevket Altuğ'la evlenmiş, kocasını yani Zihni'yi içgüveysi olarak getirmiştir. Ortanca oğul Selim, tıbbiye öğrencisi, en küçük kız Zeynep, cami avlusunda bulunan ama bunu hâlâ gizledikleri sarışın, renkli gözlü Itır Esen'dir. Filmi ise en küçük oğlan Murat'ın sesinden dinleriz.

Ailenin cami avlusunda bulduğu Zeynep'e, Hasan'ın çalıştığı fabrikadan Mustafa talip olur. Buraya kadar her şey yolundadır. İçgüveysi Zihni "Kırılmaz Bardak Satacağım!" diye dandik bardaklar alıp satamamakta, ailenin üç beş kuruşunu yele vermektedir, Rıza anca atının arpasına yetecek kadar kazanabilmektedir ama olsun. Bir Arzu Film klasiği olarak fakir ama mutludurlar, biz de akbabalar gibi "hadi bakalım bu mutluluk nasıl bozulacak," diye bekleriz.

Beklediğimiz felaket elbette dejenere, zengin, neşeli ve alemci gençlik tarafından gelir. Zengin olmalarına rağmen vizyonsuzluktan Tekel cep kanyağı içip araba yarıştıran bir düzine itoğluit, yarışırken Murat'a çarpar. Murat'a çarpan Oktay, belediye başkanı oğlu, yakını olmasa da buzdolabı üretip adını Oktay koymayı kalkan Fehmi hıyarının oğludur. Zaten çarptığı da ünlü bir şarkıcı değil, bizim Rabia gibi fakir bir ailenin çocuğudur. Ama Murat ölmediği için "İntihar etti, üç atlamacı gibi sekiz metre sıçradı, on metreyi de süründü," diyemezler. Devir buzdolabının adını Oktay koymaya kalkan hıyarların devri olsa da, millet açlıktan ölürken iki günlük çocuğuna yüz binler harcayıp parti düzenleyen ve bunu milletin gözüne sokan zenginler yoktur henüz.

Fehmi hıyarı şikayeti geri aldırmak için Rıza'ya para teklif eder. Rıza bunu reddeder ve arada Oktay'ı eşek sudan gelene kadar dövmek isteyen büyük oğlunu da engeller. Hatta görmüş geçirmiş bir adam olarak kanunun da Oktay'a ve Oktay gibi şerefsiz oğlu şerefsizlere bir bok yapmayacağını bildiğinden "Belanı allahtan bul," diye davadan bile vazgeçer.

Ama Oktay iti Zeynep'e abayı yakmıştır bile ki, öyle güzel bir Itır Esen vardır ki Zeynep rolünde, yakmasa saçma olurdu. Gider kızın nişanlı olduğunu bildiği hâlde kıza asılır. Bu esnada Oktay itinin çarptığı Murat'ın sakat kaldığı ortaya çıkar. Oktay'ın babası Fehmi, gerçek bir ayı olduğu için de oğlunun sakat bıraktığı çocuğun ablasını "Hadi yine iyisiniz, başınıza devlet kuşu kondu, oğlum kızınızı alacak," diye ister. Rıza da hâliyle herifi kovar.

Hâlâ akıllanmayan Oktay Zeynep'i kaçırmaya kalkınca temiz bir işçi dayağı yer. Fehmi ayısı oğlunu hakettiği dayağı yemiş görünce, bir de kendi döveceği yerde iyice dellenir. Rıza'yı döver, at arabasını yaktırır, atını vurdurur, Ayşen Gruda bu yüzden çocuğunu düşürür, naylonculuk yapan enişte ayrıca dayak yer, büyük oğlan ayrıca. Ertem Eğilmez seyircinin duygularını yeterince istismar etmediğini düşünüyor olacak ki üzerine bir de Oktay Zeynep'i kaçırıp tecavüz etmeye kalkar, ailenin tek umudu tıbbiyeli Selim'i bıçaklar. Fehmi ayısı hâlâ oğlunu korumanın derdindedir ama filmin de sonu gelmektedir artık. E hâliyle Rıza Usta Oktay'ı vurarak seyirciye bir katarsis yaşatır. Tabii o dönem Rıza Usta'nın vurduğu Oktay itinin ardından ağıt yakacak Perihan Mağden'ler, "Zeynep kuyruk sallamasa Oktay niye gitsin," diyecek troller, "Rıza Usta da olayı kanun dairesinde çözmeli, mahkemeye gitmeli ve hakkını mahkemede aramalıydı," diyecek yavşaklar olmadığı için film bir şekilde Rıza Usta'nın (muhtemelen hafifletici sebepler sayesinde az bir süre yatarak) hapisten çıkmasıyla mutlu mesut bir şekilde son bulur.

ve SİNEM çoktan satıp parasını yedi bile....

cihan kılıç

"hani böyle ayak üşür
çorap giyilmeye üşenilir
günler vardır
henüz kavun tedavülden
kalkmamış
öyle bir öğlen"
Ferhan Şensoy, yeni çıkan "Gecedeste" adlı muhteşem, 600 sayfalık şiir-günlük kitabından

• Efendim, ilk şiir mi dediniz?
Buyrun: Yaş beş / Cep boş / Göz yaş...

• Dedesiyle yaşadığı için, ufacık yaşında hep dede tepkileri veren, arkadaşlarına "Çanağına tükürdüklerim" falan diyen bi çocuğu anlattılar...

• Oğlum Can Ilgaz'a "Gel bi seviim lan" dediydim yıllar önce, "Üç neden say" dedi. Saydım, sevdim! Temizliğe gelen kadın, Can'a "Yerdeki kartları topla" dedi. Can da "On iki bin neden say" dedi. En nihayetinde anı oldu.

• Çocukken dravdan çetemiz vardı, abim de parola bulmuştu: 'Deniz kırmızıdır!' diyodun, karşındaki de 'Hem de nasıl' diyodu...

• Bi yaş gününde çocukların "Pasta yoksa, huzur yok" diye tempo tutmaları...

• Bi misafirliğe gitmiştik, Can'la evin oğlu dalaştılar, Can çocuğa "İnsan evine gelen misafire böyle mi davranır şeytan!" diye bağırdı...

• Çocukluktaki 'atmasyoncu'nun yetişkinlerdeki karşılığı 'kolpacı'dır...

• Bi arkadaşımın kızı Serin, uyumadan önce yüzünü yıkamış ve "Yüzümü kurulamadım, böylece sabah yıkamama gerek kalmadı" demiş, sabah hakkaten de yıkamamış!..

• 6 yaşındaki bi çocuğun odasının kapısına "Dikkat, Kızılderili çıkabilir!" yazması...

• Çocukken, evde sıkıntıdan annemin kırmızı bulaşık eldivenlerini taktım bi kere, Süpermen gibi kırmızı kırmızı ellerle tribe girdim... Sonra ondan da sıkıldım!..

• Beş yaşında ya var ya yok iken, pireler Pirelli, develer Camel iken, evin önündeki manava kamyondan kavun ve dahi karpuz taşınırken, ben de minyon kavunları taşıdım da manav bana bi kavun verdi idi... Emek harcayıp kazandığım ilk değer idi, olay yeri Kırklareli idi... İlk ticaretimde para olmaması ayrıyeten Hakkı Yeten!..

Ahmet abimle beraber, sünnet üniformasıyla, sağdaki ben, yaş beş...

• Bi arkadaşım anlattı, küçükken mahallede Yahya diye bi arkadaşı varmış... Yahya, sen git, bi başka arkadaşının sünnet oluşunu kapıdan izle, sünnetçi Yahya'yı fark et, "Gel lan, seni de kesiim" diye yanına çağır, Yahya kabul et ve durduk yerde sünnet ol!.. Yahya, pantolonunun ucunu tuta tuta gelmiş evlerine, annesi "Ben sana düğünler edecektim" diye baygınlık geçirmiş... Gidip sünnetçiye çatmış, "Sormadan etmeden sen n'aaptın" diye... Hikayedeki en saçma şey de yöredeki tek sünnetçi olan o adamın genellikle sarhoş gezmesi!..

• Yaramaz, şımarığa basar!..

• Arkadaşım Müge anlattı, yedi yaşındayken, okul dönüşü, hep aynı dükkanın önünde duruyomuş... Dükkanda on dört - on beş yaşlarında bi genç varmış... O genç bakarken; Müge, ellerini kafasının üstünde birleştirip minik bir dans figürü yapıp sonra hemen köşeyi dönerek kayboluyomuş... Genç de hep şaşkınlıkla bakıyomuş... "Peki ama niye?" diye sordum, "Beni, bi görünüp bi kaybolan peri kızı sansın istiyodum" dedi...

• Bi kız çocuğunun soğanın ağlattığını fark etmesi, bunu annesine söylemesi, annesinin "Peki güldüren bitki var mıdır?" diye sorması üzerine, "Evet, muzu görünce her çocuk güler!" cevabını vermesi...

• Teşvikiye Camii'nin bahçesindeydim, yürüyordum, o çocuğu gördüm... Uzun saplı, kağıt çöpü arabasının ucunda sallanan çocuk!.. Geniş avluda arabayı hızla sürüyor, tekerlekler son hızına ulaştığı an ayaklarını yerden kesiyor, ayakları havada, çığlık atıp, 'Yihhu' diye bağırıp sonra usturuplu biçimde yere iniyordu... Bunu bikaç kere tekrarladı... Durdum kaldım, hiç bu kadar güzel sinema seyretmemiştim... Rüyalar hariç, hiç böyle muhteşem bi enstantaneye tanık olmamıştım... Kıvırcık, esmer, küçücük bi insan bana bu nefis sinemayı bahşetti, sağolsun... Başka seyredenler de vardı...

• Tüm kız çocuklarının kendilerini 'prenses' gibi hayal etmesi ve hiçbir oğlan çocuğunun 'prenslik' üstüne düşünmüş olmaması...

• Çocukken "Aha buraya yazıyorum" diyen ilk iki-üç kişiyi aşırı ciddiye almak...

• 'Altı kere altı otuz altı'dan etkilenmeyen çocukla sohbeti selamı kesesin gelir...

• Bi kadın arkadaşım anlattı: 7-8 yaşlarındayken, yaşıt bi kız arkadaşı odasındaki minik dünya küresini ortasından ikiye ayırıp, kendine küre yarılarından meme yapıyomuş!.. "Ne zaman küre görsem aklıma geliyo" diye anlattı...

• O gün n'oldu lan öyle? Ben yeşil, cam kül tablasını kırdım, camlar parça pinçik dağıldı salona. Abim de sen tut, keskin bir cam parçasıyla kırmızı kadife koltuğun gergin arkasını boydan boya yar, bi de "Çok güzel kesiliyo, bak lan" de bana...

• Misafirlikte çok yiyip, annesine "Evde yemiyo valla aynı yemeği" dedirten çocuk, sen çok yaşa e mi!..

• Bi arkadaşım, çok küçükken, denizde başkaları olduğunda denize girmiyomuş, "Çıksınlar" diye tutturup ağlıyomuş. Annesi bi kaç kere rica edip insanları çıkartmış denizden. Çocuk aklı desen, zerre de akıl yok ki bu işte...

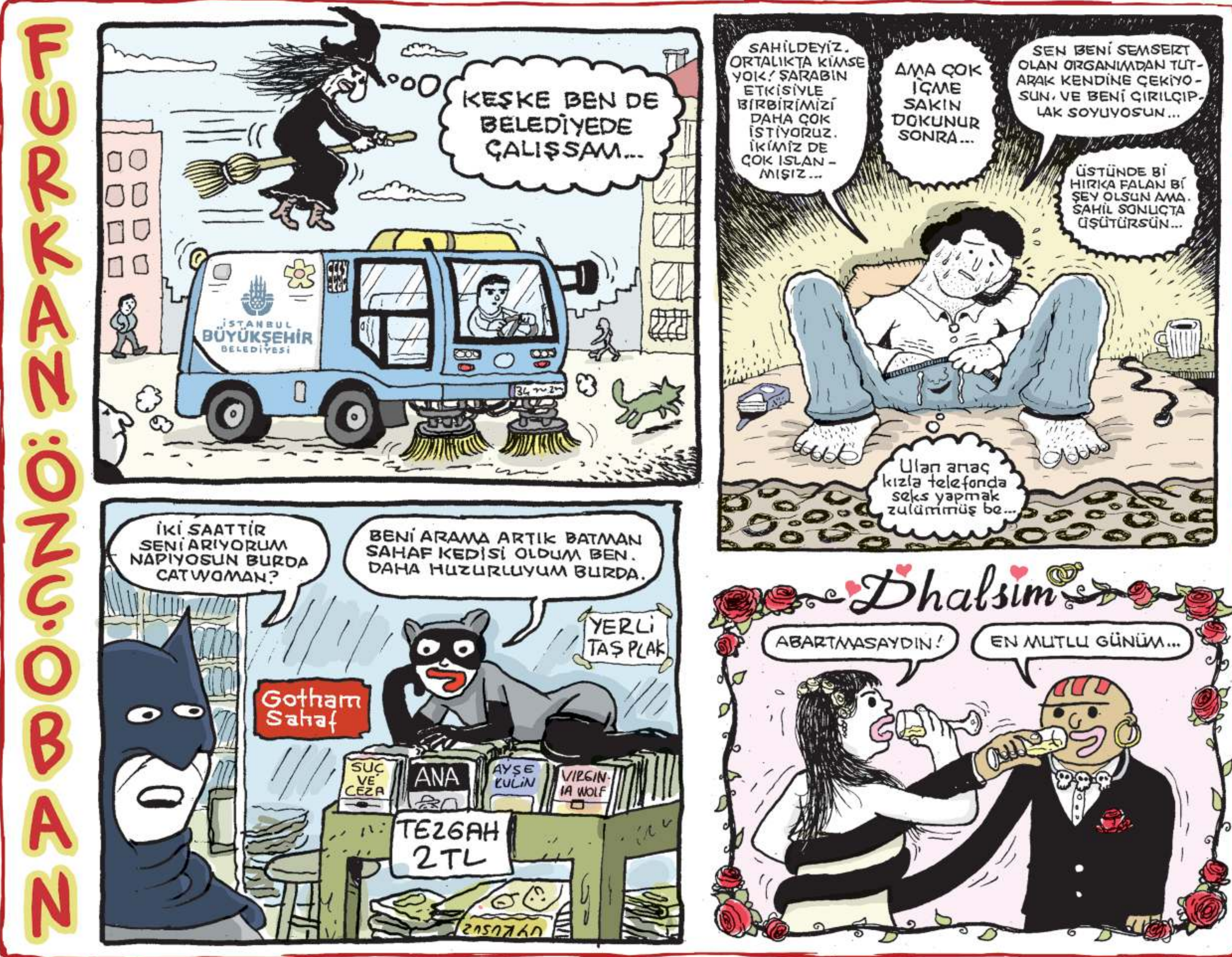
• Çocuklar, her nedense, "Şu mu, bu mu" diye sorulduğunda "Bu!" diyolar genellikle, yani ikinciyi söylüyolar. Deneyin, "Bal mı, süt mü" diye sorun, "Süt" diyecektir minimaller. Tahminim, şapşiklikten ilkini hızla unutup, kafalarında son kalan sesi tekrarlıyolar. Çocukluğumdan beri kafayı taktığım meseledir.

• Dört yaşımdayken, en büyük eğlencem, evdeki plakları halının üzerine dizmekti... Plaklara dokunmama kızan babam evde yokken, annem de mutfakta felanken pikabın yanındaki kırkbeşliklere dadanır, büyük bir zevkle yanyana dizerdim ve o canlı renklere, helezonlara, makyajlı suratlara, rengarenk kostümlere çok uzun bakardım. En çok da sarıya bakardım. Evdeki en renkli eşya o plaklardı. Renkleri bir arada görüp, için için çıldırıyodum...

• Havucun etrafını kemirip ortasındaki kökü yemeyi sona bırakan çocuk, sen derslerde daha çok sıkılacaksın!..

vedatozdemiro@gmail.com

mustafa satıcı

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Macera adı: Derinden etki.

Mavi mavi...

● Dolandırıcı bahis sayfalarının ya da kolay kredi verdiği ve borçtan kurtardığı iddia edilen adreslerin reklamı yapılırken genellikle "Şırnak'ta sözleşmeli askerim" kalıbı tercih ediliyor. Batı'daki kadrolu Astsubayın inandırıcılığı daha mı az yani? Hem Şırnak'ta hem de sözleşmeli, bu adama inanmayacaklar da kime inanacaklar diye mi düşünüyorlar acaba? Bu kalıbın değiştirilmesi gerekiyor artık. Devletteki doktoru, mağazadaki kasiyeri ve mahalledeki esnafı da görmek istiyorum ben. Eğer dolandırılacaksam farklı meslek gruplarının tavsiyelerini de değerlendirmek isterim.

● Puşkin'in Rus ordusu ile birlikte Erzurum'u ziyaret ettiğini öğrendiğimde çok şaşırmıştım. Bu yolculuğu detaylı bir şekilde araştırmak için çok sayıda makale okuyabilir ve kaynakları inceleyebilirdim ancak ben arama motoruna "Puşkin Erzurum" yazmayı tercih ettim. Öyle yazınca çıktı hemen. Gerçekten ziyaret etmiş. Hatta "Erzurum Yolculuğu" isimli kitabında da bu ziyaretten bahsetmiş. O halde üzerine çörek otu ile "Aleksandr Sergeyeviç Puşkin" yazdıkları pideyi adama zorla tutturdukları fotoğraf da Erzurum'daki bir lokantanın duvarında bizleri bekliyor olabilir. Esnaf bu fırsatı kaçırmaz çünkü.

● "Atçılık ve Antrenörlüğü" bölümünü yıllar önce duymuştum. "Geleceğin mesleği" diye şişirilen ancak kimsenin yazmadığı bölümlerden yalnızca biri... Her tercih döneminde buna benzer birkaç isim daha çıkar ortaya. Bu bölümün yeri ise bambaşka. Yıllardır hak ettiği yere gelemedi. Her yıl en az bir kere umut vaat ediyor ve hiç vazgeçmiyor. Spor gazetelerinin "Türk Messi" diye manşetlere taşıdığı ve çok değil birkaç yıl sonra 3. Lig takımına kiralık olarak gönderilen topçular gibi. Sizde nasıl bir izlenim uyandırıyor bilmiyorum ama tercih listesinde mücadele veren ve adını bir türlü duyuramayan bu bölümün geniş kitlelere ulaşmasını istiyorum ben. "Milyonlarca öğrenci bu yıl Atçılık ve Antrenörlüğünü tercih etti" gibi bir haber almak istiyorum artık. O gün geldiğinde şehrimdeki meslek yüksekokulunu ziyaret edip avuçlarım patlayana kadar alkış tutacağım.

● Tek bir tuşla müşteri temsilcisine bağlanacağımı düşünerek büyük bir hata yapmıştım. Var olan tüm kampanyaları dinlemem için gerekli düzenek kurulmuştu ve hiçbir şekilde hareket edemiyordum. Yapacağım en küçük hamlede ana menüye dönecek ve kat ettiğim onca yolu bir kez daha yürümek zorunda kalacaktım. Bedenim yorgun, gözlerim uykulu, psikolojim ise bozuktu fakat tüm bunların internet sağlayıcı firma için hiçbir önemi yoktu. Bir ucunu göğüs kemiğime, diğer ucunu ise çeneme sabitledikleri uçları çatalı andıran işkence aleti, uyuduğum anda başımın öne düşmesi ile birlikte vücuduma saplanacak ve hayatıma son verecekti. Gözlerimi kırpmadan telesekreteri dinliyor ve çaresiz bir şekilde "Sizi müşteri temsilcisine bağlıyorum" demesini bekliyordum. Katırlarla çıktığım bu yolculukta, çektiğim eziyetin tarifi mümkün değil. Ne sesli yanıt sistemi ne de tuşlama, hiçbir şekilde Kral'a ulaşamıyor ve huzuruna çıkamıyordum. Kölesi olduğum bu Allah'ın belası sistem, türlü kandırmacalar ile beni esir almış ve ağır faturalar altında ezilen halkı görmezden gelerek telefonun başında çılgınlar gibi eğleniyordu…

● Bir köşede yemeğimi yerken annem de bulaşıkları yıkıyordu. Ani bir hareketle bana döndü ve o an gözlerinin kocaman açıldığını fark ettim. Zihnini ele geçiren bir şeyler vardı ve bunu daha önce defalarca yaşamıştık. "Sigortasız nasıl olacak böyle?" dedi ve bunu söylerken gözleri biraz daha büyüdü. Yanımda taşıdığım panzehiri çıkartıp "Dışardan yatırcam merak etme" dedim. Sakinleşti. Köpüklü çay bardağını alıp suya tuttu. Saniyeler içerisinde her şey normale döndü. Hayatlarımıza kaldığımız yerden devam ettik. Haftada en az 1 kez tutan sigorta nöbetleri şu sıralar daha sık yaşanıyor. Yeterli panzehirim kalmadı ve acilen sigortalı bir iş bulmam gerekiyor.

SON METALCİ

Yazan Çizen OKY

ÖNCEKİ BÖLÜMLERDEN:

BİLİNMEYENDEN GELİP TEKRAR BİLİNMEYENE DÖNEN SUPERNATURE KUYRUKLU YILDIZI, DÜNYANIN ETRAFINDA TAM BİR TUR ATMIŞ, ROCK MÜZİĞE DAİR NE VARSA SIFIRLAMIŞTI...

NIN
IRON MAIDEN
BUBBLE GUM
SLAYER
SHAKE IT
DAVE
DAVE MUSTAINE'S SECOND SOLO ALBUM FEAT DIETER BOHLEN
BEST LOVE SONGS
METALLICA
AND BOWTIE
LUCKY DUCK

ROCK MÜZİK DİNLEYEN KİMSE KALMAMIŞ, EN SERT HEAVY METAL GURUPLARI BİLE POP, R&B, RAP NE VARSA ONA BUNA BULAŞMIŞ, KÖKLERİNİ TAMAMEN UNUTMUŞLARDI...

KUYRUKLUYILDIZIN GÖRÜNDÜĞÜ GECE, BLACK SABBATH'IN PARANOID'İNİ DİNLEDİĞİNDEN MİDİR NEDİR ARTIK BİLİNMEZ, MÜZİĞE YAPILAN BU GİZEMLİ DARBEDEN ETKİLENMEYEN TEK İNSAN SAVAŞ'TI...

AH KARA SEVDALAR ÇEKEN BİLİR ACISINI, SEVEN SÜRER SEFASINI ORALARDA MEVSİM YAZ MI BU NAMELER SAZ MI CAZ MI?..

KÖKLE MORUK ...

HAHAHA DAHA AÇ DAHA.

NEREDEYSE HER GECE YÜKSEK SESLE BANGIR BANGIR BANGIR POP (YA DA RAP) DİNLEYEN KOMŞULARINA, ONLARIN ANLAYACAĞI DİLDEN CEVAP VERMEK İSTEYEN SAVAŞ, KARŞI ATAK İÇİN HAZIRLANIR...

"DARKNESS IMPRISONING ME ALL THAT I SEE..."

:P

ÇIT!

BEŞİNCİ BÖLÜM:

Ateşe ateşle karşılık ver

"MÜZİĞİ KISIN" DİYE KOMŞULARINI UYARMADI BİLE SAVAŞ... O, ONLARIN SEVDİĞİ ŞARKILARI BÖYLE ZORLA DİNLİYORSA, ONLAR DA ONUN PARÇASINI DİNLEYEBİLİRLERDİ PEKÂLÂ; BAŞKA Bİ YERDE DİNLEYEMEZLERDİ ÜSTELİK BU PARÇAYI...

ÇKIP!

...DAHA ŞİMDİ YAPILMIŞTI, YEPYENİYDİ... "PAYLAŞMAK GÜZEL ŞEY" DİYE DÜŞÜNDÜ... GİTARINI AMFİYE BAĞLAYIP SESİ SONUNA KADAR AÇTI...

...SIRA ONDAYDI...

DIM DIMI DIMI RİM RİM... KES LAN RAP'IN TANRISI GERİ DÖNDÜ BU SESTEN ALAYINIZIN BAŞI DÖNDÜ ...RİM, RİM, RİM, DIM DIMI DIM...

BANA DEDİLER "DELİ, DELİ, DELİ YEEEE IIIGHHH!

LAN BU NE MINA KOYIM BIRADAN BAŞKA Bİ ŞEY YOK DOLAPTA. VODKA NİYE ALMADIN ?..

GETİRSEY. DİN O ZAMAN GELİR. KEN YRAK.

HAHA ÇOK İYİ ...

CUUiiic GGIJJIIK

TRİLİ TRİLİ TRİLİ

BASBAYA GİZLİ BİLGİ BU RİM RİM RİM...

AY BU SES NE BE ?..

KOMŞUDAN MI GELİYO?

TRİLİ TRİLİ

CIJINCİN CIJINCIN CIJINCIN CIJINCIN

ASKTİİİR... YANDAKİ METALCİ MİSİLLEME YAPIYOR OĞLUM BİZE, DAHA ÇOK AÇIN MÜZİĞİN SESİNİ...

NEEE!? VAY MQIK?!

BANA DEDİLER "DALİ DALİ DALİ" HAHA

DAHA OĞLUM DAHA AÇ!

CIJINCIN CIJIN CIJIN CIJIN CIN...

BEN BU-NU SANKİ BİLMİYOM ...

YOK ABİ, HERİFTE NASI Bİ SES SİSTEMİ VARSA ARTIK SKTİ ATTI YANİ ORTALIĞI BAŞA ÇIKILMAZ BUNLA.

YEAH IGH IGH.

OHA AYÇA'YA BAKIN OĞLUM KAFA SALLIYO.

HA? NASSSSI YAAA.

SAVAŞ'IN GİTARI SUSTUĞUNDA ORTALIĞI SESSİZLİK KAPLADI. GECENİN GALİBİYDİ...

HAHAHA NASI OLUYOMUŞ?..

HAHA HAHA GÖRMEN LAZIMDI CEYDA ÇOK KOMİKTİ YA, BATTLE OF THE BASTARDS GİBİ HER ŞEY BİRBİRİNE GİRDİ RESMEN, ONLAR MÜZİĞİN SESİNİ AÇTIKÇA BEN HAYVAN GİBİ GİTARA ABANDIM TİHİHİHİ KEŞKE DAHA ÖNCE YAPSAYDIM BUNU BAK Bİ SAAT OLDU ÇITLARI ÇIKMIYO, BIRAK SESİNİ AÇMAYI MÜZİK BİLE DİNLEMİYOLAR ŞU AN...

AY ABİ İNANMIYORUM SANA YA GECE GECE HEAVY METAL MI DİNLETTİN KOMŞULARINA? ÇOK KORKUNÇ.

HAHAHA NAPİYİM, İLK KANI ONLAR AKITTI...

NİYE KISIK KISIK KONUŞUYOSUN?

YA DUVARLAR KAĞIT GİBİ, GÜLÜYORUM FALAN DUYMASINLAR ŞİMDİ, AYIP OLUR O KADARI... AMA N'APİYİM YA HER AKŞAM HER AKŞAM ZATTİRİ ZOTTİRİ BİRAZ DA ONLAR BENİM MÜZİĞİMİ DİNLESİN Dİ Mİ? HEHE

HAHAHA ŞUNA BAK YA NASIL DA SEVİNDİRİK OLMUŞ ÇOCUK GİBİ...

HERALDE OLUCAM METAL KAZANDI BU GECE METAALL. HAHA BU GAZLA BEBEK GİBİ UYURUM BEN ŞİMDİ SABAHA KADAR...

BEBEK GİBİ UYUMAK KONUSUNDA YANILMIŞTI SAVAŞ.

RİTİTİ RİTİTİ RİTİTİ DANG, DAGADA, DAGADA.

ÖFFF! HAYIR YA HAYIR, YİNE Mİ?

...GERÇEKTEN DE METAL KAZANMIŞTI AMA O GECE, ONDA HAKLIYDI...

GIJIDI GIJIDI

DU DU HAST, DU HAST MICH RİTİTİ RİTİTİ...

HADİ ABİ HADİİ HEADBANG !..

IGHH IGHH.

HA ?..A... AMA BU RAMMSTEIN?.. NOLUYO YA?!?

Devam edecek

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Yere dökülen bir un sessizliği mi."
Edip Cansever

"UN SESSİZLİĞİ"
Bir hareketli sahne canlanıyor gözümüzde; (Cansever'in yukarıya aldığım dizesi, onu diyorum) unlar dökülüyor. Yere. Dökülüyorlar ama ses yok. (--bir rüya sahnesi/sesi gitmiş bir video) Seslerin yokluğu. (hareket varken) Karlar lapa lapa yağarken de olur öyle; uyanır kalkarsın gece yarısı. Derin bir sessizlik içinde savrulan karlar.
Un paketini alıp dolaptan dökesim geliyor; (birazını da olsa--kulağımı dört açarak--"şiirleri evde test etmek"--)her rastladığımda o dizeye.

Camille Corot (1796-1875) tablosundan bir detay

"YEDİ KERE YEDİ"
"Yedi tekerleğiyle koşar zaman" Çok çok eski Hind kutsal metinleri Rigveda'lardan. Öyle diyor; Zaman yedi tekerlekliymiş. Haklı. Neredeyse aralık geldi. Yıl bile bitiyor. Şimdilerde daha da hızlandı.
"Hız"a karşı bir proje;*(yıllar önce duymuştum, yapımına başlanmış bile, meğer)* çok çok yavaş ilerleyen bir saat bu. Ama çok çok; görülmemiş bir yavaşlıkta.(dev boyutlarda; içinde dolaşmak mümkün--koca bir bina--) Tik tak'ları senede bir kere, gong sesi yüz yılda bir duyulacakmış. Tepesindeki guguk kuşu ise bin yılda bir yuvasından çıkıp "guguk guguk" diyecekmiş. "Uzun vadeli düşünmeyi teşvik edecek" diyor vakfın kurucuları. (saatin inşaatını gösteren video ; www.longnow.org adresli sitelerinde mevcut.)
"YOLLARDA"
Eskiden ne güzel otobüsle dönerdim. Onbir saat. Sürerdi. (Antalya/İstanbul--yeni döndüm--) Bu uçak biletleri ucuzlamadan önce, o vakitler.(ucuzluktan şikâyet eder gibi mi oldum? töbe töbe) Artık binmiyorum. Bu hay huy içinde niyetlensem de binemiyorum. Olmuyor. Hele bu vakitler. Hele… "Ne güzeldir yollarda olmak şimdi" *(Kemal Burkay ceza evinin penceresinden gördüğü kadarıyla sonbaharı anlattığı o ünlü şiirinde öyle demişti)* Uçakla "yollarda" olunmuyor. Olunamıyor. Yol mol yok. Başka bir şey. (Plastik koridorlardan geçip, bir başka şehirdeki yine bir plastik koridorlardan…) Çok özlemişim. O mola yerleri…o anonslar falan… Hâlâ aynı mı. (otobüsünüz kalkmak üzeredir) Çay servisi, çokoprens… Gece başlamalı, ama gündüze de sarkmalı… Bütün otobüs uyuduğunda, ışıklar kapatıldığında şoförün sessizce dinlediği sadece türküler çalan o radyo... Çok çok kısık. Yolun uğultusu. İşte bu zamanlar (bu aylar yani) gün ağardığında ortaya çıkan tarlalar, kırmızılı, sarılı, yeşilli rengârenk ağaçlar. Ormanlar… İnsan; "durun! inip ağaçları seyredelim" diye bağırmak istiyor. O ağaçlar. Ki kendilerini sevdiğim kadar resimlerini de severim.(sanki bazen daha mı çok--yola çıkamazsam da onlara bakıyorum evde--) Ağaç deyince o; ağaç resmi deyince; ağaçların ustası: Corot. Camille Corot. En çok onunkiler. Onun manzaraları; ağaçlı manzaraları… Daha melankolik, daha şiirsel, lirik…(Ahmet Haşim' şiirlerinde rastladığımız o hüzünlü akşamüstü tasvirlerini andırır hava) Diğer empresyonistlerin yaptıkları ağaçlar; onlara da bayılıyorum tabii; neredeyse hepsine; ama işte fazla neşeli, oyuncu, fazla şekerli, sanki onlar… (Corot'unkilere kıyasla yani--ayıp olmasın--) Önceleri değeri pek bilinmiyormuş üstadın. Çağının aykırı, öncü şairi Baudelaire tarafından övüldüğünde hak ettiği üne kavuşabilmiş Corot. Anca. Yoksa kendisi utangaç, mahcup bir insanmış. Saflık ve masumiyet. Yapmacık olanın yokluğu. Büyük bir sanat için gerekli şeyler. Ama ağaçları, manzaraları kadar sevdiğim diğer şey; yüce gönüllülüğü. Son derece iyiliksever bir insanmış rahmetli. Dönemin (belki bütün dönemlerin demek lazım) en muhteşem karikatürcüsü, ressam ve heykeltıraşı, büyük sanatçı Daumier yaşlanıp da kör olduğunda (evsiz de kalmış üstad) ona bir ev alması. (kendisine modellik yapan kızların da çeyizlerini alıp evlendirirmiş hazret sık sık, nur içinde yatsın) Demek o ağaçlar, o bulutlar, göller… öyle haybeden olmuyor… Büyük sanat büyük ruh gerektiriyor…

Honoré Daumier'nin bir tablosu (1808-1879)

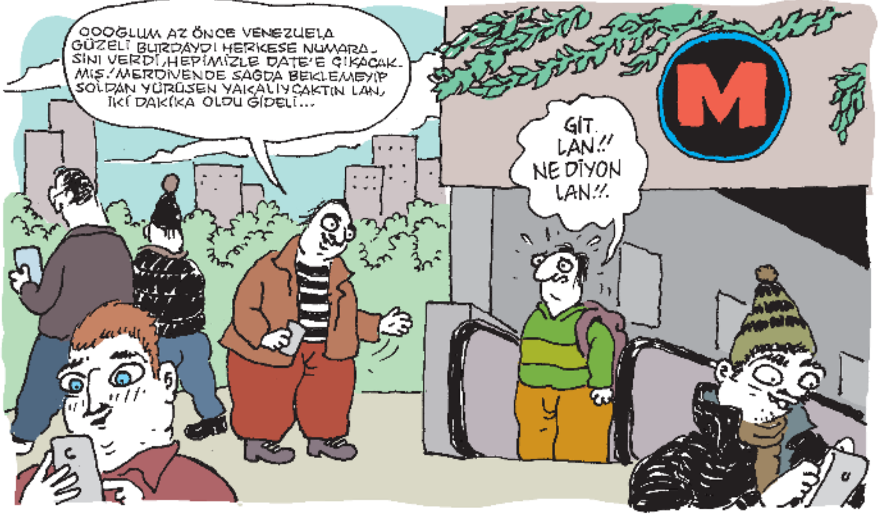
Herneyse,
Yazının sonuna gelmiş bulunuyoruz… (yedi tekerleğiyle tıkır tıkır koştu zaman)

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

Ev sessiz, evin eşyaları sanki çok iyi eşyalarmış gibi kendilerinden emin ve mağrur; duruyorlar. Hayatta güzel şeyler başarmış, çalışıp üretmiş, dinlenmeye vakti kalmış ve dinlenmeyi haketmiş insanlar gibi gözlerini huzurla kapatmışlar; uyumuyorlar fakat uykudan daha kıymetli bir sakinlik içinde gözlerini dinlendiriyorlar. Beni bir türlü dinlendirmeyen, süngeri sönmüş kumaşı solmuş şu koltuk bile nasıl güzel dinleniyor. Benim huzursuzluğum, gece vakti beni oltaya takılmış bir balık gibi evin içinde bir oraya bir buraya sürükleyen uykusuzluğum onların derdi değilmiş gibi. Onlar bu konağın efendileri, ben her şeye dramatik tepkiler veren, her fırsatta ağlama krizine tutulan histerik dadısıyım sanki. Koridorlardan koridorlara «ah beyfendiciğim, ah küçük beyciğim» diye ağlaya ağlaya gezinirken kafalarını kaldırıp şöyle bir bakmıyorlar. «Tabak mı kırdı, böcek mi gördü kim bilir ne .mına koyayım. Meşrutiyeti yaşamadı ve yaşatmadı tadınca» diye kısaca hayıflanıp aktif dinlenmelerine geri dönüyorlar. Dadıların kahyaların dertleri ancak likör dolabına dadanıp efendilerinin kokainli baş ağrısı haplarını çalışma masalarının kilitli çekmecelerinden yürütmeye başladıklarında ciddiye alınıyor.

Oysa bak, birayı bıraktım interneti azalttım. O yüzden böyle oldum. Mutluluk sertifika şeklinde adrese yollanmıyor kötü alışkanlıkları kesince. Eğlenmek çok zor. Abdülaziz Bey'in Osmanlı Adet, Merasim ve Tabirleri isimli kitabından bile eğlence ister oldum. «DEDE DİŞLERİNİ YİNE ÇIKARTSANA DEDE! Bİ KERE BANA TAKMIŞTIN YA DİŞLERİNİ DEDE! DEDE DİŞLERİNİ!» diye bağıran şımarık torun gibi bacağına sarıldım Abdülaziz Bey'in.

Bunların benim dizimin dibinde oturup gözlerimin içine bakmaları, konuşsa da dinlesek diye beklentiyle çıldırmaları gerekmiyor mu? Neşelendiğimde neşelenmeleri, fazla neşelendiğimde eyvahlanıp ilaçlarımı almış mıyım diye gizlice kontrol etmeleri, üzüldüğümde kahrolup beni daha çok üzmeleri gerekmiyor mu? Eşya ne için var, eşya kimin için var? Belli ki benim için değil. Daha çok eve akrabalı anneli misafir gelince coşuyorlar, başka akrabalar hakkında konuşulurken zevkten kamaşıp titreşiyorlar, cana geliyorlar. Alınganlık mı yapıyorum? O da benim bir lüksümdür. Lükslerime düşkünüm, eşyaya lüks gözüyle bakıyorum, olmuşken iyisi olsun diyorum. Lükslerim bana kayıtsız kalınca sinirleniyorum. Dövsem bunları ne çıkar? Kim ne diyebilir. Babaeskili yazar Erman Çağlar eşyalarını dayaktan geçirdi. Yerel gazeteler yazsın, umrum değil. Yerel gazetenin bir şekilde dolması, basılması lazım.

Cehennemin yaz tatili suretinde dünyada belirdiği zamanlardan birinde sıkıntıdan koltukla kavga ederken rahmetli babama yakalanmıştım. Eşyaya karşı şiddet sabıkam vardır. Benim haklı olduğum noktalarım, kendimce makul açıklamalarım vardı. Babamın «ergen oğlum vs. evimin eşyaları» davasına bakacak, savunmaları dinleyecek zamanı ve sabrı yoktu. Açıklamalarımı «sen okulda da böyle mi yapıyorsun, biz seni okutmak için neler çekiyoruz, sen okulda kavga dövüş mü ediyorsun» şeklinde benim yine bin yıl düşünsem aklıma gelmeyecek bir noktadan yakaladı, onları yere yıktı ve suratlarını tahriş olana kadar halıya sürttü. Mental güreşin tartışmasız şampiyonuydu. O sıkıntılı zamanlarda babama yenilmek bile iyi gelmişti. O kıymetli hissiyat da başka bir yazının konusudur.

ÖZER AYDOĞAN

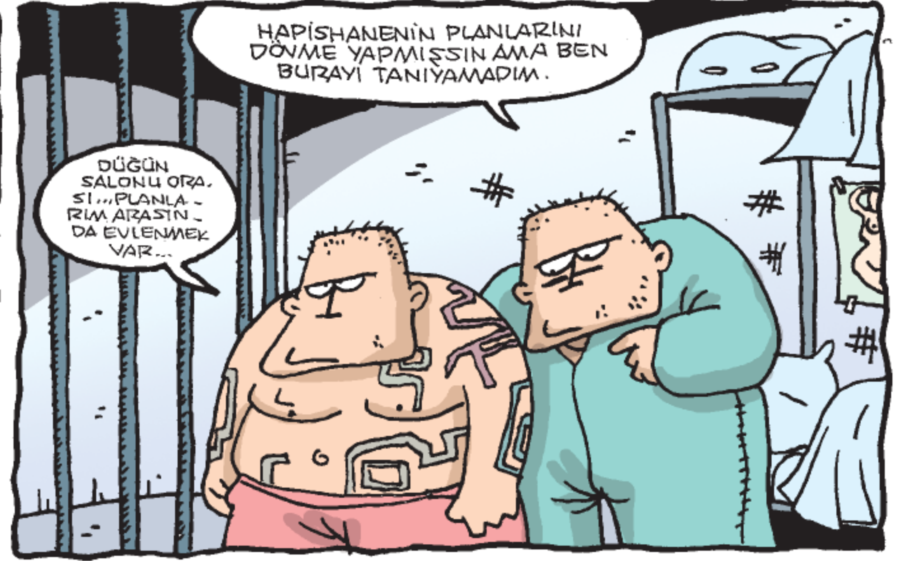

CENGİZ ÜSTÜN

ADAMLAR

ANTİ KLİŞE TİMİ

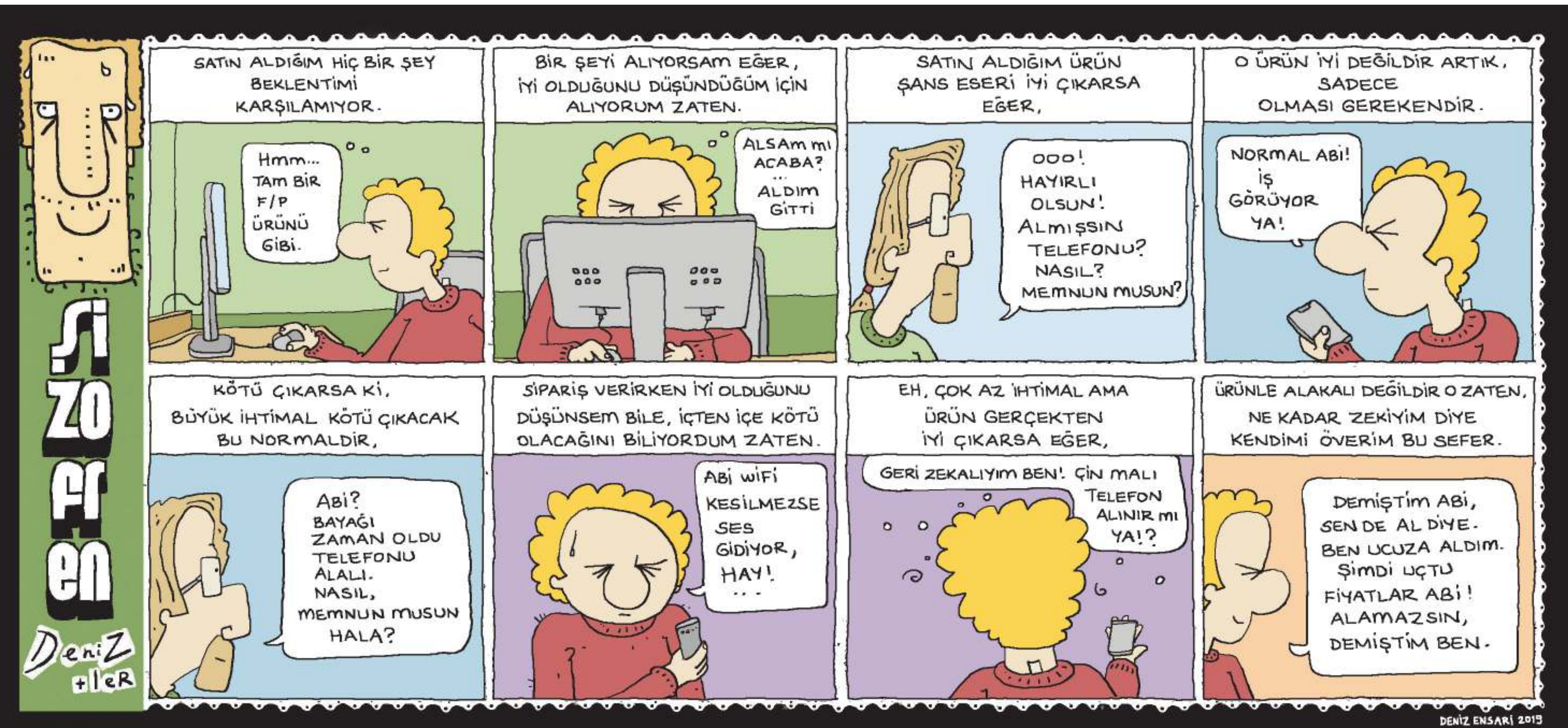

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 20 Kasım 2019 | Sayı: 638

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM

En telmaşa adam

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

özet:

OH BE! ORTAM MAKSUT'LU SENARYOSUNU NİHAYET FİNALLEMİŞTİR

